

Dagostea mea nespună, Victor, Dragul meu, Fiul meu Dulce și Drag, Puișor Dulce și iubit, Anima și Animusul meu, Soțul meu Dulce, Dragostea mea Victor, Alin, Tudor, Mihai, Andrei, Te doresc și Te iubesc, Dulce Victor, Puiul meu.

Come as you are

Leg you...

The first Book

Painting one

Dragostea mea, Victor, puiul meu, Te doresc și Te iubesc.

A little bit of sadness, a little ...

Looking at your face -

Thin, bony, prolonged, blue eyes

Which you are gentle

A little sad, a little depressed, go away

With red, full lips

Crafted from Impressionist painting

With the shoulders of stallion feeblish – te doresc...

Cut the olives in the sky ...

With straight shoulders, a little tilted, a little large

The man in a perpetual

Glorious youth

Bring a bit of sadness, a little love ...

My mind passes like a flash

The word ...

....

The chest arched forward in the shirt

Blue pale blue

Let his neck see, elongated, like a swan

With Adam's delicate apple

and below, sliding over his chest

in an erotic disorder

the chain I sent you somewhere, sometime ...

with the cross of Christ.

...

All your face would love to love him, hurt him ...

Your whole body

I'd like to crush him for mine

In plastic, elastic clashes

In magnetic and electrical discharges

In ethereal rains and in apocalyptic lightning

Where your manhood plays

In fruitful rain, over wet flowers

from the garden...

....

But strangely. Something stops me ...
Your eyes gone
In which a sadness is read beyond the wires
and begging the word love ....

...

giving you, giving you all
I only have to ask myself
from what blue rain turned into zenith
has been compiled

your tender smile, your virgin
and the lips that moved them
... what sweet, unknown beaten? ...

lips not covered by bite corruption
but dream, sweet, poet
a poet of existence, of flight
but especially of thought
of the longing.

Looking at your face -
Thin, bony, prolonged, blue eyes
Which you are gentle
A little sad, a little depressed, go away

With red, full lips
Crafted from Impressionist painting
With the shoulders of stallion feeblish -
Cut the olives in the sky ...
I want you, my love.

With straight shoulders, a little tilted, a little large
The man in a perpetual
Glorious youth
Bring a bit of sadness, a little love ...

My mind passes like a flash
The word ...
I love you and I want you all the more, Victor, my baby,
sweetheart.

E iubesc, Puiul meu.
A rain of dreaming stars

A rain of dreamy stars fell on his shoulders
It was the holy day coming - Friday
It was Holy Thursday, with the stars turning back
Sheets on wet graves, in graveyards of memorials ...

..

He was lying in the black cloak dressed in pink -
Only white stars, only small flower buds -

Spread over the chest
In an old-fashioned smile ...

..

The smell of the corpse and the coffin
He seemed to be dead alive
It had blue stars, white stars
White, white and white were falling on the earth.

..

Outside there was a symphony of colors ...
The blue sky was hidden among the white clouds
Purple-pink-yellow rays sanctified it
They clad the sky and the world in sweet, unsure.

..

He was lying in the black cloak dressed in pink -
Only white stars, only small flower buds -
Spread over the chest
In an old-fashioned smile ...

..

A rain of dreamy stars fell on his shoulders
It was the holy day coming - Friday
It was Holy Thursday, with the stars turning back
Sheets on wet graves, in graveyards of memorials ...
Te iubesc, Vicor-Tudor, Puiul meu.

Te doresc, Dragostea mea, Ouiul meu.
Te iubesc, Dulcele meu, Puiul meu.
Te Doresc.
Victor, Te doresc și Te iubesc, puiul meu iubit.

Animusul meu, Arhetipul meu, T edoresc și iubesc nespus!.... Victor, Puiul meu.

Absolutely curtains

Eu de fapt, am mai murit, trecând pe-aici
Cu aceiași, sau poate cu alți pași
Am mai iubit cândva.....

Până la totala uitare de sine...
Până la dizolvare, până la extincție
Până la neant.
Te doresc și te iubesc, Victor...
Absolutely curtains

I have actually died before, passing out by here
With the same, or maybe other footsteps
I still loved sometime...
Up to the total self-oblivion
To the extinction, to the nothingness...
Te iubesc.

Adam și Eva

Eram la adunat mere pe platoul din curtea casei
În frumosul măr vratic cu mere mustoase
Alb-roșii.

Era atât de frumos acest măr!... și eu eram o frumoasă și tânără
Maitreyi
Iar mărul erarotund, egal, nu prea înalt
Cu crengile bogate, atârând la pământ - splendoare
În iarbă, minunată alcătuire a Firii și a ochiului!...

Încărcate cu mere alb-roșii, albe cu vinișoare roșii
Crude și dulci, muustoase, eta o plăcere
Să le mănânci!...
..

Era mărul meu preferat. Până să adn merele, mai întâi mă sturam
și nu mă săturam niciodată
de vreme ce mâncam întruna

șimai băgam și în traista, atârnată cu plimbură la gât.

....

Apoi mă duceam la trunchiul lui, îl îmbrățișam și îi vorbeam.
Îi sărutam trunchiul lui scorțos,,alb, decojot,
crengile merele, florile!....

Era atât de frumos acest măr!... și eu eram o frumoasă și tânără
Maitreyi
Iar mărul erarotund, egal, nu prea înalt
Cu crengile bogate, atârând la pământ - splendoare
În iarbă, minunată alcătuire a Firii și a ochiului!...

....

Frunzele rorunde, mici, bogatee, îl împodobeau ca pe un pom
Pregătit de sărbătoare
Nunta mărului cu natura
șicu nesfârșita zi de vară
nunta cu otava, poamele, coasta abruptă, perii
nunta cu fântâna din beton

și cu mlaștina
lângă care el răsărise – dulce minune!...

..

Încărcate cu mere alb-roșii, albe cu vinișoare roșii
Crude și dulci, muustoase, eta o plăcere
Să le mănânci!...

..

Era mărul meu preferat. Până să adn merele, mai întâi mă sturam
și nu mă săturam niciodată
de vreme ce mâncam întruna
șimai băgam și în traista, atârnată cu plimbură la gât.

...

Trec pe sub bolta de piatră
Dintr-o dată fericită, dintr-o dată singură

Tineri trec vorbind
E o ușoară rumoare aici
.... și femei blonde îmbrăcate de vară

domni în vârstă îmbrăcați sportiv, elegant
cu cafeaua în mână
mâ-ndrept spre ieșire
din mica rotondă
din coridorul înalt de piatră.

Acoperit cu plante perene.

...

afară fumez cu-o voluptate
nemaîîntâlnită
sorbind din cafeaua ristretto
cu un gust adevărat de cafea
nu de orz

.....

astăzi
văd dintr-o dată amănuntele, familiare, obișnuite
de rând
căldură de sfârșit de mai

natura e în floare

.....

pășesc pe-o mică cărăruie
prin iarba grasă
plină până la refuz cu florile câmpului și mici
vietăți

.....

era prima mea zi afară.

La dreapta mea
Pe o mică colină
Se înălța un arbore falnic, bătrân, maiestuos, înflorit.

.....

ca atrasă de un magnet
mă îndrept spre el. mă așez sub el și privesc
natura.

Era o magnolie uriașă?
O azalee?...

.....

Era desigur un arbore mediteranean
Parfumat și onctuos
Mirific de viu, cu crengi bogate
Aplecându-se spre pământ.

Cerul era senin.
Verdeța lucea imaterială, foșnind
Era un apogeu al verdelui și un delir al frumuseții.

.....

Eu însămi eram delirantă

De o luciditate absolută
De-o sănătate ubicuă și omniprezentă
Ca frumusețea verdelui.

.....

ieșind din Timp
pe poarta strâmtă-a clipei
am trăit identificarea mea absolută
cu idolul vieții mele.

.....

vedeți
eram un bolnav fericit
cel mai deplin
și absolut

.....

și ziua aceea era o poartă în Timp
spre fericire.

Într-un mod foarte inspirat, Nicolae Manolescu împarte romanul românesc în trei categorii distincte, între care pot să existe însă treceri și legături, corespondențe: romanul doric (realist, tradițional, cu o viziune narativă tradițională, auctorială), al cărui reprezentant de seamă se face Liviu Rebreanu (dar și Marin Preda, Duiliu Zamfirescu, Nicolae Filimon etc.), romanul ionic, de factură psihologică, ilustrat strălucit mai ales de Eliade, dar și de Camil Petrescu, Hortensia Papadat Bengescu și romanul corintic, mitic, în care ar intra de pildă "Noaptea de sânzienă" al aceluiași autor (Mircea Eliade), după părerea mea și romane ale lui Mihail Sadoveanu, chiar dacă mai mult prin viziune artistică, decât prin perspectivă narativă, prin tehnica romanului.. "Maitreyi" se înscrie astfel în categoria romanului ionic, prin perspectiva psihologizantă, prin narațiunea subiectivă, la persoana I, a naratorului care este și personaj principal. Putem să spunem că Allan este un personaj-reflector, deoarece perspectiva narativă este "avec", focalizare internă, (împreună cu), nu știm mai mult decât știe, află, simte, gândește personajul principal.

Aceasta face și farmecul acestei povești de dragoste, deoarece descoperim împreună cu Allan iubirea, sentimentul îndrăgostirii, India, exotismul ei, sălbăticia pădurii virgine, subtropicale, unde Allan lucrează un timp ca inginer în construcții, poezia și rafinamentul cartierului Bhowanipore, unde locuiește un timp Allan în casa lui Narendra Sen (Surendranath Dasgupta, profesorul său de filosofie la Universitatea din Calcutta), al îmbrăcăminții și obiectelor ce alcătuiesc mobilierul casei, mizeria și poezia cartierelor mărginașe, atmosfera de-o mizerie poetică, dintr-un spital în care este internat Allan, bolnav de tifos etc.

Allan avea 23 de ani, iar Maitreyi numai 16 ani. Aceasta este și vârsta reală a protagoniștilor acestei povești de dragoste, pe care Eliade a consemnat-o cu fidelitate în jurnalul său, care stă la baza romanului "Maitreyi", jurnal care a fost transformat într-un roman indirect, "Șantier". Aceste lucruri reale, adevărate, care au avut loc în realitate, ne face să participăm cu atâta emoție la destinul tinerilor, la înfiriparea sentimentului de dragoste, la nunta lor, telurică și celestă, după ceremonialul iubirii și nuntirii specific indian, și totodată al ritmurilor cosmice care guvernau această lume miraculoasă, la marginile unui lac, umbrit de sălcii plângătoare, în cadrul naturii vii, pline de viață, de lumină, de mister, singuri, neînsoțiți decât de Chabu, sora mai mică a Maitreyiei.

Iubirea pentru Maitreyi înseamnă ceva sacru, fie că se manifestă în dragostea ei pentru un copac, pe care îl hrănește cu firimituri, fie pentru maestrul și mentorul ei, poetul și filosoful indian Rabindranath Tagore, aflat la vârsta senectuții, care se bucură, întocmai ca un îndrăgostit, de admirația, respectul și iubirea sinceră pe care i-o arată Maitreyi, spre gelozia tânărului, care nu înțelege cum o fată atât de tânără, de pură, de frumoasă, să iubească un bătrân. Aceste lucruri țin de mentalitatea indiană, foarte diferită de cea europeană. Acolo granițele dintre vârste dispar, oamenii sunt toți egali, aflați în căutarea filosofică a sensului vieții lor, cea care să îi "mântuie" și să le ofere

bucuria existenței, pe un plan spiritual mai înalt, libertatea spiritului. Apoi este un lucru obișnuit acolo ca tinerele să aibă un mentor, un maestru spiritual, care le poate oferi din cunoștințele lui și împărtăși din filosofia sa de viață. În plus Tagore era un militant activ pentru eliberarea Indiei de sub colonialismul englez, pentru obținerea independenței, la fel ca Mahatma Gandhi, conducătorul mișcării non-violente pentru obținerea independenței și suveranității Indiei. Tânărul Allan asistă la mișcările de stradă, la represaliile poliției împotriva grupurilor de indieni care manifestau pentru independența Indiei.

În acest decor are loc desfășurarea poveștii lor de dragoste și finalul ei tragic. Cine ar putea uita prima descriere a Maitreyiei care i se pare tânărului ”aproape urâtă”, cu ochii ei negri, cu buzele cărnoase și răsfrante, cu pielea brațelor mată, galbenă ca ceara topită și cu sânii ei puternici, de fecioară bengaleză dată în copt?...

Cu timpul privirea tânărului asupra fetei se schimbă complet. Este treptat cucerit de șiretenia ei inocentă, de cochetăria inconștientă, de feminitatea și copilăria ei care se relevă în gesturile mărunte, precum scrisori în cutia poștală, petale de trandafiri în cameră, flori presate între paginile cărților, flori aruncate în camera sa?... Este stranie această tânără, atât de austeră și totuși feminină, care doarme pe jos, pe o simplă rogojină întinsă pe podea.

Contrar părerii lui Manolescu, eu cred că aici nu era nici un joc... doar o aprindere timidă, devenită scânteietoare, în sufletul pur al unei tinere fete, a sentimentului iubirii, care, pentru a se împlini, pare hotărât să treacă peste toate obstacolele. Totuși, cei doi tineri aprățineau unor lumi diferite, prin situație geografică, tradiție, cultură, civilizație, religie, castă, mentalitate... iubirea lor nu se putea împlini decât în secret, tănuită de ochii lumii și chiar de ai surorii mai mici. Și în același timp, cei doi tineri erau atât de apropiați, pe cât le-o îngăduia iubirea lor să fie. Amândoi fermecați, vrăjiți unul de altul, căutând pretexte ca să se întâlnească, precum învățarea limbilor străine, amândoi atât de serioși, de dedicați în studiul lor, pe cât puteau să fie doi tineri care au lăsat posterității nu numai cărți valoroase, ci și povestea iubirii lor, la care Maitreyi (numită în roman Amrita), răspunde după 40 de ani cu romanul ”Dragostea nu moare”. Ce lume fascinantă descrisă în acest roman, plin de poezie, de semnificații mitice și filosofice, de misterul și vraja Indiei eterne, ce proaspăt, ce viu chipul lui Eliade (numit în roman Euclid) evocat în roman, de parcă întâmplările tinereții lor s-ar fi petrecut ieri!...

Închei cu un citat semnificativ din ”Arca lui Noe” de Nicolae Manolescu: ”nimeni n-a ieșit nevătămat din jocurile Maitreyiei. Să fie pierderea minților sau moartea singura ieșire din toate marile pasiuni? Chiar de-ar fi așa cum ne învață cazul lui Tristan și al Isoldei, al lui Romeo și Julieta, putem fi oare absolut siguri că Allan, care la sfârșit dorește din tot sufletul să mai privească o dată în ochii Maitreyiei, **ca să înțeleagă**, n-a pierit el însuși, în nesiguranță și durere? Ce mai știm noi despre el, o dată manuscrisul romanului încheiat?”

Portretul fizic al Maitreyiei sugerează căldură sufletească și fascinație. Gesturile ei tandre, preocupările intelectuale, puterea de a iubi profund, dincolo de probleme sociale sunt trăsături care îi arată portretul excepțional. Și în acest roman se dovedește că singura modalitate de accede la starea de perfecțiune este iubirea. Împlinirea eroinei se va realiza alături de Allan. Întâlnirea dintre cei doi protagoniști devine și o întâlnire între două culturi. Iubirea între ei se conturează treptat, iar participarea celor doi este egală, de aceea ei ajung la iubirea ideală. Deși este dornică de a-și revărsa iubirea asupra cuiva, când Allan îi declară iubire, Maitreyi răspundea că el nu reprezintă pentru ea decât „un scump prieten”. Din această întâmplare reiese confuzia între prietenie și iubire. Iubirea sporește în intensitate, astfel că tinerii se logodesc, având ca martori cerul și pământul. Jurământul eroinei este semnul că această iubire a depășit firescul, atingând perfecțiunea în dragoste: „Mă leg de tine, pământule, că eu voi fi a lui Allan și a nimănui altuia. Voi crește din el ca iarba din tine. Și cum aștepti tu ploaia, așa îi voi aștepta eu venirea, și cum îți sunt ție razele, așa va fi trupul lui mie”.

Cerul era senin.

Verdeața lucea imaterială, foșnind

Era un apogeu al verdelui și un delir al frumuseții.

.....

Eu însămi eram delirantă

De o luciditate absolută

De-o sănătate ubicuă și omniprezentă

Ca frumusețea verdelui.

.....

ieșind din Timp
pe poarta strâmtă-a clipei
am trăit identificarea mea absolută
cu idolul vieții mele.

.....

vedeți
eram un bolnav fericit
cel mai deplin
și absolut

.....

și ziua aceea era o poartă în Timp
spre fericire.
Te iubesc, Victor, puiul meu dulce, dragostea mea.

Adam and Eve

We were collecting apples on the plateau of the house yard
In the beautiful wild apple with musty apples
White-red.

This apple was so beautiful! ... and I was a beautiful and young girl
Maitreyi
And the erroneous apple, equal, not too high
With rich branches, hanging to the ground - splendor
In the grass, wonderful composition of the Thread and the eye! ...

Loaded with red-white apples, white with red vines
Raw and sweet, musty, it was a pleasure
Eat them!

..

He was my favorite apple. Until I decorate the apples, first I jam
and I never got tired
since we ate together
we were also in the saddle, hanging around his neck.

....

Then I would go to his trunk, hug him and talk to him.
We were kissing his torso, white, decoy,
apple branches, flowers!

This apple was so beautiful! ... and I was a beautiful and young girl
Maitreyi
And the erroneous apple, equal, not too high
With rich branches, hanging to the ground - splendor
In the grass, wonderful composition of the Thread and the eye! ...

....

The round, small, rich leaves adorned it like a tree
Prepared for the holiday
The wedding of the apple with nature
endless summer day
wedding with otava, poems, steep coast, brushes
wedding with concrete fountain

and with the marsh
beside which he had risen - sweet wonder!

..

Loaded with red-white apples, white with red vines
Raw and sweet, musty, it was a pleasure
Eat them!

..

He was my favorite apple. Until I decorate the apples, first I jam
and I never got tired
since we ate together
we were also in the saddle, hanging around his neck.

...

I pass under the stone vault
Suddenly happy, all of a sudden

Young people talk
It's a little rumor here
.... and blonde women dressed in summer

elderly gentlemen dressed sporty, elegant
with coffee in hand
I'm heading to the exit
from the small roundabout
from the high stone corridor.

Covered with perennials.

...

outside I smoke with a lust
unmatched
sipping from the Ristretto coffee
with a real taste of coffee
not barley

....

today
I suddenly see the familiar, familiar details
common
May end heat

nature is in bloom

....

I walk on a small cart
through the fat grass
full to the brim with flowers of the field and small
creatures

.....

it was my first day out.

To my right
On a small hill
A tall, tall, majestic, flowering tree rose.

.....

as drawn by a magnet
I'm heading towards him. I sit under him and look at him
the nature.

Was it a huge magnolia?
The azaleas? ...

....

It was of course a Mediterranean tree
Scented and creamy
Wonderful of alive, with rich branches
Leaning down to the ground.

The sky was clear.
The green glitter was immaterial, cracking
It was a peak of the green and a delirium of beauty.

.....

I myself was delusional
An absolute lucidity
Of ubiquitous and ubiquitous health
Like the beauty of green.

....

coming out of Time
on the narrow gate of the moment
I lived my absolute identification
with the idol of my life.

....

see

I was a happy patient
the fullest
and absolutely

.....

and that day was a gate in Time
for happiness.

In a very inspiring way, Nicolae Manolescu divides the Romanian novel into three distinct categories, between which there may be passages and connections, correspondences: the Doric novel (realistic, traditional, with a traditional narrative vision, an authoritative one), whose representative is important. is made Liviu Rebreanu (but also Marin Preda, Duiliu Zamfirescu, Nicolae Filimon, etc.), the Ionic novel, of psychological invoice, illustrated especially by Eliade, but also by Camil Petrescu, Hortensia Papadat Bengescu and the Corinthian, mythical novel, in which for example, "Night of Sânziene" by the same author (Mircea Eliade), in my opinion and novels of Mihail Sadoveanu, even if more by artistic vision, than by narrative perspective, by the technique of the novel. "Maitreyi" is inscribed thus in the category of the ionic novel, through the psychological perspective, through the subjective narration, in the first person, of the narrator who is also a main character. We can say that Allan is a reflective character, because the narrative perspective is "avec", internal focus, (together with), we do not know more than he knows, finds, feels, thinks the main character.

This is also the charm of this love story, as we discover together with Allan the love, the feeling of love, India, its exoticism, the wilderness of the virgin, subtropical forest, where Allan works for a while as a construction engineer, the poetry and refinement of the Bhowanipore neighborhood, where he lives. Allan in the house of Narendra Sen (Surendranath Dasgupta, his professor of philosophy at the University of Calcutta), of the clothing and objects that make up the furniture of the house, the misery and poetry of the bordering neighborhoods, the atmosphere of a poetic mess, of a hospital in which he is hospitalized Allan, ill of typhoons etc.

Allan was 23, and Maitreyi only 16. This is also the real estate of the characters of this beautiful love story, which Eliade faithfully recorded in his journal, which is the basis of the novel "Maitreyi", a journal that has been transformed into an indirect novel, "Workshop". These real, true things, which have taken place in reality, make us participate with such emotion in the destiny of young people, in capturing the feeling of love, in their telluric and celestial wedding, after the ceremonial of the specific Indian love and wedding, and also of the rhythms. cosmic rulers of this miraculous world, on the edge of a lake, shaded by weeping willows, living nature, light, mystery, alone, unaccompanied by Chabu, Maitrey's younger sister.

Love for Maitreyi means something sacred, whether it is manifested in her love for a tree, which she nourishes with crumbs, or for her teacher and mentor, the Indian poet and philosopher Rabindranath Tagore, who is at the age of senectuation, who enjoys herself, just as a sweetheart, from the admiration, respect and sincere love shown by Maitreyi, to the jealousy of the young man, who does not understand how a girl so young, pure, beautiful, to love an old man. These things relate to the Indian mentality, which is very different from the European one. There the boundaries between the ages disappear, the people are all equal, in the philosophical search for the meaning of their life, the one that "saves" them and offers them the joy of existence, on a higher spiritual plane, the freedom of the spirit. Then it is commonplace for young people to have a mentor, a spiritual teacher, who can offer them from his knowledge and share his philosophy of life. In addition Tagore was an active activist for liberating India from English colonialism, for independence, as did Mahatma Gandhi, the leader of the non-violent movement for the independence and sovereignty of India. Young Allan is witnessing street movements, police retaliation against groups of Indians who were demonstrating for India's independence.

In this setting, their love story takes place and its tragic end. Who could forget the first description of Maitreyia that looks like the "almost ugly" young man, with her black eyes, her fleshy and radiant lips, the skin of her arms matte, yellow like molten wax and her powerful breasts, of Bengali virgin given in the baking ? ...

Over time the young man's gaze on the girl changes completely. Is she gradually conquered by her innocent hype, by her unconscious flirtatiousness, by her femininity and childhood that are revealed in small gestures, such as letters in the mailbox, rose petals in the room, flowers pressed between the pages of books, flowers thrown in her room? It is strange this young woman, so austere and yet feminine, who sleeps on the floor, on a simple muffin lying on the floor.

Contrary to Manolescu's opinion, I believe that there was no game here ... just a timid ignition, which became sparkling, in the pure soul of a young girl, of the feeling of love, which, to be fulfilled, seems determined to pass over everything. obstacles. However, the two young people belonged to different worlds, through geographical location, tradition, culture, civilization, religion, caste, mentality ... their love could only be fulfilled in secret, hidden from the eyes of the world and even by their younger sister. And at the same time, the two young men were as close as their love allowed them to be. Both enchanted, enchanted by each other, seeking pretexts to meet, such as learning foreign languages, both as serious, dedicated to their study, as could be two young people who left posterity not only valuable books, but also the story. their love, to which Maitreyi (named in the novel Amrita), responds after 40 years with the novel "Love does not die". What a fascinating world described in this novel, full of poetry, of mythical and philosophical meanings, of the mystery and spell of eternal India, how fresh, living the image of Eliade (called in the Euclid novel) evoked in the novel, as if the events of their youth were would have happened yesterday! I conclude with a significant quote from "Noah's Ark" by Nicolae Manolescu: "no one came out unscathed from Maitrey's games. Is it the loss of mind or death the only way out of all the great passions? Even as Tristan and Isolde, Romeo and Juliet learn from us, we can be absolutely sure that Allan, who at the end of his heart wants to look once more into Maitrey's eyes, to understand, did he himself die in insecurity and pain? What do we know about him, once the manuscript of the completed novel?

...

The physical portrait of Maitrey suggests warmth and fascination. Her tender gestures, intellectual preoccupations, the power to love deeply, beyond social problems are traits that show her an exceptional portrait. And in this novel it turns out that the only way to access the state of perfection is love. The heroine's fulfillment will be achieved with Allan. The meeting between the two protagonists becomes also a meeting between two cultures. The love between them is gradually shaped, and the participation of the two is equal, which is why they reach the ideal love. Although she is eager to shed her love on someone, when Allan declares her love, Maitreyi replied that he is nothing but a "dear friend" to her. From this, the confusion between friendship and love emerges. Love increases in intensity, so that young people are engaged, witnessing heaven and earth. The heroine's oath is the sign that this love has transcended the natural, reaching perfection in love: "I bind you, earth, that I will be Allan's and no one else's. I will grow from it as the grass from you. And as you wait for the rain, so I will wait for him to come, and as your rays are yours, so will my body. "

The sky was clear.

The green glitter was immaterial, cracking

It was a peak of the green and a delirium of beauty.

.....

I myself was delusional

An absolute lucidity

Of ubiquitous and ubiquitous health

Like the beauty of green.

....

coming out of Time

on the narrow gate of the moment

I lived my absolute identification

with the idol of my life.

....

see

I was a happy patient

the fullest

and absolutely

.....
and that day was a gate in Time
for happiness.
I love you, Victor, my sweet baby, my love.

Adonai

The word of death that saves
Slowly on the chest and eyes go up
It is lost in the blue Sea of Atlas
Like spikes on the cheek.

..
Oh, dead beautiful with live eyes
Your gaze turns to me, my eye freezes
Like leafy green leaves through the vines
In a cold, dewy morning ...

...
White hands like the face of a lover's face
Your chest is spasmodically tight
and they are offended
white hands like the sweetness of the face
to a loved girl.

...
..
Oh, dead beautiful with live eyes
Your gaze burns to me, my eye freezes
Like leafy green leaves through the vines
In a cold, cold morning ...

and your soft golden hair falls to the Earth
moved by the celestial cosmic wind
acolytes, through the spaces of the space where
mysterious Night-intense, cosmic
penetrates ....

..
There's nothing but Pneuma
In which you stumble with your hands around your neck
Silent and asleep like a bride
With your pale-skinned face like the Moon.

..
and your soft golden hair falls to the Earth
moved by the celestial cosmic wind
acolytes, through the spaces of the space where
mysterious Night-intense, cosmic penetrates ....

...
A sky of stars below, above the sky of stars
You will find green clay pots
and nights of movies
a sky of stars below
above the sky of stars ...

....

and from the chaos of the valleys, in the proud face is closed:

Oh, I come, Lord's night!

By fate it dislodges me!

Give me Freedom to roam

All the cosmic space like a lentil seed

..

Give him Love, hope, mind

In wise remembrance!

..

Oh, young voivode with soft hair

What you adore, your overnights empty

I give them Love and Mind

and many feelings

to look back like before!

...

You ask me for my Immortality!

But I'll give you the Time

To discover even in the Land of the Dead with her

To enter, triumphant n-Olympus!

...

You are my very own Immortality!

But I'll give you the Time.

...

Time of war, cruel hatred and fate

Time of love, of sweetness

and death

Time to do everything I thought

Time to think and think long.

...

Oh, Adonai, I'm giving you time to sleep

To the great advice of the wise

I give you time for the eternal to reap

To kill the righteous from death.

...

...

For you see the harsh measure of those on Earth:

You make yourself breathless, ice wind

Burning sun and power

and blows their pain!

...

Oh, Adonai, I'm giving you time!

...

A sky of stars below, above the sky of stars

You will find green clay pots

and nights of movies

a sky of stars below

above the sky of stars ...

...

There's nothing but Pneuma

In which you stumble with your hands around your neck

Silent and asleep like a bride

With your pale-skinned face like the Moon.

...

and your soft golden hair falls to the Earth

moved by the celestial cosmic wind

acolytes, through the spaces of the space where

mysterious Night-intense, cosmic penetrates ....

...

White hands like the face of a lover's face
Your chest is spasmodically tight
and they are offended
white hands like the sweetness of the face
to a loved girl.

...

..

Oh, dead beautiful with live eyes
Your gaze burns to me, my eye freezes
Like leafy green leaves through the vines
In a cold, dewy morning ...
A beautiful dead man with live eyes
Your look burns me, your eye presses me!

Te iubesc, Tudor, Mihai, Puiul meu. Te doresc.

.....te iubesc, dulcișorul meu, Victor, puiul meu...
And the mountains ...

I was in room 5. I was sleeping. When the tables came
I generally didn't go
It was a Japanese strike in front of the wall
The hostility of the cooks and the distrust of the patients.

...

We ate the haze that my mother brought me
From home and that I bought
Of which I gave half more.
One day I noticed that out of two cigarettes in the pack, I had one
However, the day before

Cristina had informed me with her crystalline voice
He had taken my sugar and sugar
and he'd made a coffee without asking me

.

I give her a banana in the evening.
I knew I had one more - for the last morning
but a shaman also.
The wall of anger and hostility -
I didn't know how to answer them. I had decided
To make minimal expenses to the hospital
and to be a "good" patient.

..

I was afraid, however, that the precious notebook with the two
The poems in Romanian, and their translation
would be mine
shaved by Cristina- to which she came near
every morning - a lady, probably her sister

who teaches whispers what to do.

One morning he had taught her how to take a picture
and how to click.
I return, angry, and I warn both of them
Because if I get a photo again
I act in court.

...

That night I sleep with my purse on my head - and I don't sleep all night
Be careful not to steal my "poems".
After all - it was my dignity at stake.
I feel, in the dark, in a state it is half-blind, like a finger
He pushes me from behind
twice, at some distance in time from each other.

Sinister settlement. I'm coming back ... Nothing.
Cristina was sleeping more than half
By the meter, with his back turned.
Then the zipper as I pull it tightly to the bag at my head ...
But no one was pulling him ...

...

I turn to Cristina, waving my index finger:
Maybe coffee, a cigarette, a banana, nothing,
you steal me
But not the most important thing!
That is why you do not steal me, even the slothful one ....

...

In a few minutes, Cristina, who had hoped, was dressed in a robe
and goes out the door. Her steps are lost
in the direction of the bath -
but there are too many - and the door
to the nurses' room
it closes with a slight noise.

In the living room I could smell the sour cabbage, the stew.
Now eat shit! ... I was thinking
Holding my purse under my head better
and trying to sleep.

...

It was one of the last days ...
Mr Vioel is standing next to the nurses room
and looks down the corridor
to the office.
I go to the table, however, I go to the lunch table
With a spoon in one hand
As I hear a discreet flash from behind.
The assistant, Viorel, was probably photographing me.
I had raise the spoon
and I'm going straight, with all the dignity I was capable of
to the dining room.

...

I remembered the poem: "Ask the mountains" in which I said something like:

My people look in the same direction as me ...

A few days before, Viorel had come with the medication

In the morning: what medicines do you give me?

Not too many and not too strong ... we don't want to change

In a vegetable ...

Later I remembered "" A vision of feelings "

and "Vegetală", a volume of revealing poetry.

No doubt the assistant Mr. Viorel had thought

Something similar ...

...

But what is the Lord doing?

She's at home, she's sick ... she had told me one of the Viorel dates about looking a little sad

A little crazy ... I'm sorry ...

It was one of the last days ...

Mr Viorel is standing next to the nurses room

and looks down the corridor

to the office.

I go to the table, however, I go to the lunch table

With a spoon in one hand

As I hear a decree flash from behind.

The assistant, Viorel, was probably photographing me.

I had raised the spoon

and I went straight, with all the dignity I was capable of to the dining room.

..... I love you, my sweetie, Victor, my baby ...

Te iubesc Puiul meu Dulce, Mihai.

Albastre fuioare ale nopții...

Albastre fuioare ale nopții

Se întrevăd curgând în vale

Acoperind totul cu-o mantie de dulce întunec.

...

La poarta grea ce sta să cadă

În miez de noapte oare cine bate?...

...E-un tânăr chipeș cu fața albă ca spicul cel de grâu

Cu un surâs pe buze lui roșii, de caise

Străluminat de dulceața din ochii lui cei puri

În care se înfor, străkucitoare vise...

...

Cu părul blond străluminând ca câmpul primăvara
Când toarnă aur între spice soarele gigant
Cu brațele lui molcole domoale,
Suflecate în cămașa-albastră pal
Venea tânăruul Domn, purtat de-al dorului

Un dulce val.

..

Neguri albe strălucite
De argint sfeștile fine
Ce letoarnă cerul negru
De albastre stele pline

Se-nfășor și se desfac
Se dezmiardă, se cuprind
Ca un dulce viu colind
Cele toarnă seara-n prag.

Dulce cornul mai departe sună
și adună oile în stână
sub lumina stelei-albastre
dulce și suferitoare

..

Sub a cidrului umbră deasă și umbroasă
Oile par ca stelele o albastră
Dulce mare
Vălurind ca ochi de grangur

..

Ca ochi de sită
În stâna largă și-ngrădită
Adunându-se se-nturnă
și-nturnându-se se-adună

...cerul negru durerea-și curmă
Cea dintâi și de pe urmă
Cerule negru dulce tună
Peste turma cea-ngrădită.

..

Cu părul blond străluminând ca câmpul primăvara
Când toarnă aur între spice soarele gigant
Cu brațele lui molcole domoale,
Suflecate în cămașa-albastră pal
Venea tânăruul Domn, purtat de-al dorului

Un dulce val.

E-un tânăr chipeș cu fața albă ca spicul cel de grâu

Cu un surâs pe buzle lui roșii, de caise
Străluminat de dulceața din ochii lui cei puri
În care se înfor, străkucitoare vise...

...

Albastre fuioare ale nopții
Se întrevind curgând în vale
Acoperind totul cu-o mantie de dulce întunerec.

...

La poarta grea ce sta să cadă
În miez de noapte oare cine bate?...

...

Trandafiri roșii, roz, mov-pal
Cad de pe micul foișor de-alături
Tăcerea nopții îi adună
Ca mici steluțe de argint și humă.

..

și trandafiri roșii în curtea casei văruiată în albastru
sărută gherbere dulci cu fruntea-nvoală
și tânărul bate lin și-ncet în partă
i luna îi străluminează fecioreștile lui vise.

..

O umbră se dsprinde lin din poartă
și vine înspre el cu brațele-ntinse
și pletele-i de-aur și argint sunt ninse
și ochii verzi și părul ca miezul de narcise.

...

Tânprul cuprinde lin dulce arătarea de gemeie –
o tânără cu sânul de alabastru
și o sărută sub razele vântului astru
ce toarnă peste ei dulce văpaie..

...

Buzele lui se deschid ca doi lotuși îmbobociți
Ca flaoarea roșă-rubinie de zefir
Ca flăcările roșii din trandafirii rișii cei loviți de ploaie
Ca două petale de lumină ce se-ndoaie

..

și cuprind buzele ei fragede ca un șerbet de trandafiri
într-un sărut cald, pasionat, dulce
precum e apa cea de trandafiri

și pune capul ei pe piept să-l culce

..

Albastre fuioare ale nopții
Se întrevind curgând în vale
Acoperind totul cu-o mantie de dulce întunerec.

...

La poarta grea ce sta să cadă
În miez de noapte oare cine bate?...
Te iubesc, Puiul meu Dulce Victor, Tudor, Mihai.

Dark blue of the night ...

Dark blue of the night
He glimpsed into the valley
Covering everything with a cloak of sweet darkness.

...

At the heavy gate that is about to fall
In the middle of the night, who beats?

... He's a handsome young man with a white face like a wheat ear
With a smile on his red apricot lips
Enlightened by the sweetness of his pure eyes
In which they grow, bright dreams ...

...

With blond hair shining like the spring field
When the golden sun spills between the giant spikes
With the arms of his soft molluscs,
Blown into his pale blue shirt
The young Lord came, worn by longing

A sweet wave.

..

Bright white slits
Silver fine tips
What a black sky
The full blue stars

Wrap and undo
They decay, they come together
Like a living sweet carol
Those pour in the evening at the threshold.

Sweet horn goes on
and gather the sheep in the sheepfold

under the light of the blue star
sweet and suffering

..

Beneath the cedar a thick, shadowy shade
The sheep look like blue stars
Great sweet
Flying like a giant's eye

..

Like a sieve
In the wide and deep sheep
Gathering he turns around
and turning around they gather

... the black sky the pain stops
The first and the last
The sweet black sky tunes
Over the herd.

..

With blond hair shining like the spring field
When the golden sun spills between the giant spikes
With the arms of his soft molluscs,
Blown into his pale blue shirt
The young Lord came, worn by longing

A sweet wave.

He is a handsome young man with a white face like a grain of wheat
With a smile on his red apricot lips
Enlightened by the sweetness of his pure eyes
In which they grow, bright dreams ...

...

Dark blue of the night
He glimpsed into the valley
Covering everything with a cloak of sweet darkness.

...

At the heavy gate that is about to fall
In the middle of the night, who beats?

...

Red, pink, purple-pink roses
I fall from the small ledge next to it
The silence of the night gathers them
Like little stars of silver and smoke.

..

and red roses in the courtyard of the blue-painted house
kiss the sweet gerberas with the whip
and the young man beats smoothly and slowly
and the moon shines on his fanciful dreams.

..

A shadow slips out of the door
and comes to him with outstretched arms
and the gold and silver pleats are nested
and green eyes and hair like daffodil core.

...

The body is gently sweet with the appearance of a gem –
a young woman with an alabaster breast
and a kiss under the rays of the stump
what spills over them sweet crap ..

...

His lips open like two embattled lotuses
Like the red-ruby ruby of zephyr
Like the red flames in the rose roses, those hit by rain
Like two light petals that bend

..

and they enclose her lips like a sherbet of roses
in a warm, passionate, sweet kiss
as is the water of roses
and put her head on her chest to lay him down

..

Dark blue of the night
He glimpsed into the valley
Covering everything with a cloak of sweet darkness.

...

At the heavy gate that is about to fall
In the middle of the night, who beats?
Te iubesc, Puiul meu Dulce, Tudor, Dragostea mea.

Te iubesc, Victor, Dragul meu.

An endless man

Suddenly you discover
That you are not interested in anything
Nor of the career
Nor of love

Nor of friends

...

You remain lonely on a desert island.

....

Suddenly you ascertain
That the animals, the living creatures, the small bugs
Are more full of Anima
Than the people
And you are starting to understand Buddha.

....

Suddenly you ascertain
That the solely full of sense is the life
and death
and between them, it is stretching like a bridge to the unknown
so pure, so beautiful
the creation

....

That everything that it counts is what you are living now
this instant
suspended in time
lived intensely, in a perpetual present
stretched in all your fundamental
gestures
in birth, wedding, death
love

.....

All that I have learned
I've learned from my Moromets
and from the Comăneșteni orchards
from my father, from my mother
from my brother
from my dearest beloved
Lying on the porch of the house
Ordered gently
As in some sessile coffins
I tell you
The only moment is now
In the branch which is falling down on hazelnut coffins
The only moment is now

Victor, Te doresc, Dragostea mea. te iubesc, puiul meu drag.

Ragul meu Dulce Andrei, te iubesc. Puiul meu dulce și drag, Dulceața mea iubită, soțul meu drag și dulce, Dulcele
meu, Victor, te iubesc și te doresc, dulceața mea.
An impeccable manuscript...

I was in my dark-blue costume
Which was fitting too well on my round forms
Because it wasn't fancy tailored
though a good, correct execution...

....

I entered there, in that office where you were
waiting for me
With the corrected manuscript.
I stayed all day long at home and I made small

and precise corrections
still I wasn't sure that I have made all those
little ortography mistakes.

From the beginning I was attracted by your look
by your appearance.
you were agile, and i was guessing your blue eyes
of indefinite colours, likewise of the violets
under the classy glasses.

...

I sat down at the little desk
to read the Foreword I had written myself.
I was pleasantly surprised
by the changes made
which were slightly sweetening the tone
of this preface.

...

I was conscious by my body not so slender
by my hands where on there could be seen
the signs of an incipient arthritis
and I was following attentive the rows of words.

Should I turn on the light?..

You asked me.

No, it isn't necessary, I see very well...

I stopped at the word "probably"

and I told you

that, probably... there doesn't find its meaning
for it seems euphemistic

when the context is one grave, solemn.

...

Finally I rise my eyes thankfully
and I said
that i like it...

...

then I pulled out from my purse, from a book
my photograph.
You took it and you have made fast a small sign
with the ball-pen
on its back
then you asked me if I don't have it
in electronic format.

Yes, of course... in my e-mail...

I entered on the little, elegant laptop in my e-mail
and I saved the photograph in a folder
I had no idea wherein
it was set up.

....

then you gave back my photo.
I have remained a little foolish
disappointed
Several seconds... then I smiled.

...

you have making agile movemenets of weasel
of a little, greeny, slipping lizzard
And I observed your round shoulders

through the thin flannelette
and the shawl around your neck.

...

Then I left

The precious manuscript designed by you
remained there.....

I was leaving with an imprecise impression
of joy and sadness
a strange feeling that was floating in the air
likewise a presentiment...

....

This way I was falling in love
leaving on narrow streets
I hit the tavern The golden Lion
where I drink a beer of two...
with a feeling - a sad and happy euphoria
and I observe a lash on the table
Which in my madness I believed
that is yours....

...

At last, I must go away
To pull out myself from there
from my dreams with the eyes large opened
from the sadness and happiness which
had comprised me...
The last bus was leaving to Petroșani
Just at six o'clock...

Drain you ...

I love you and I wish you, Victor, my baby.

At the resuscitation pavilion there is a solution for infusion
20% glucose 1000 ml solution for infusion contains 200 g glucose as 220 g glucose monohydrate and water for
injections.

I am weak, very weak, like falling into a deep sleep
and gradually slip into a state of catalepsy.

...

Bujor is allowed to stay with me.
He's very worried, as far as I'm aware.
He asks me about capitals, cities. Mountains of water ...

..

Lia what hospital does Colombia have?

Bogota.

But Chile?

Lima ....

It's not Peru's ...

...

? ..

Santiago de Chile, Bujor said.

...

What about Paraguay?

Asuncion ...

...

Lia, give Liberia ?.

Monrovia ...

What about Libya?

Tripoli...
What about Lebanon?
Beirut.

..

He kept asking me, but I was freaking out in some weird sleep
Where I was following him hard
Or I couldn't follow him anymore ...

..

This is catalepsy, think me ...
While the soul sinks into the all-encompassing darkness.

...

The tire I think of ...
It was a soft, soft, black space
Where my soul traveled in peace ...
He hugs me with love ...
A calm chaos, ordered protector, that spread the reflective effluent
Of love, of thought ...

...

I do not know how long I was immersed in that black, calm, quiet sleep
When suddenly you wake me up.
Peony was next to me holding my hand
and still asking me ...
from where he was taking breaks during his time
looking at me worried.

...

Lia what capital is Bolivia? ...
La Paz ...

Real estate, calm, protective, soothing
An order in chaos, my dear
The only true reality
latest
The former and the latter
Pneuma.
Deep, black, endless, gentle soft
No taste, no smell

Catalepsy

Darkness

A world that closed its wings
Like my tired eyes, reconcile
Who had seen death.

....

The tire I think of ...
It was a soft, soft, black space
Where my soul traveled in peace ...
He hugged me
A chaoscalm, an ordered protector, who spread the reflective effluent
Of love, of thought ...

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ash of the sky ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt tied with hay ...

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ash of the sky ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

...

Puppets spin in the mechanical lace ...
We met at shadows at night -
and your warm penis, in warm whispers
my smile penetrates the beads.

...

It's the encounter of shadows at night -
What leaks are caught and found ...
Again waves of ash and lava grow ...
It falls over whispers.

....

You sink into me, trembling with dreams
and you force me into the chest of the beads -
through voluptuous and moist channels -
it shakes like rain of confetti and heavy metals.

..

Your delirium passed in me -
and my delirium from where it started
a kiss over the light arabesques -
to kiss you with the quotas - I would have broken them..

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with her big shoes
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

....

It's screaming, puppy, the wine flows from the glasses ...
It spreads inflorescently on the floor ...
Glasses clash ... Barbarian Jebir is laughing
And laughing on the table
The food is mixed with the wine
Creating the gray, hot molasses ...

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with the big tassels
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

...

Shaking off the dust, I entered the bulk book
Faces known, known ...
More or less distant...

....

My dear, we knew each other well ...
Before entering the poison sheets, where our lips suck
You and me
I wiped the lips of the full flower of love ....

..

Shaking his wings
I get tired of butterflies after a sleepless night ...
Round and loop ...
Maybe by dropping some furniture, yawning...

...

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...

It is an atmosphere between black and white
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

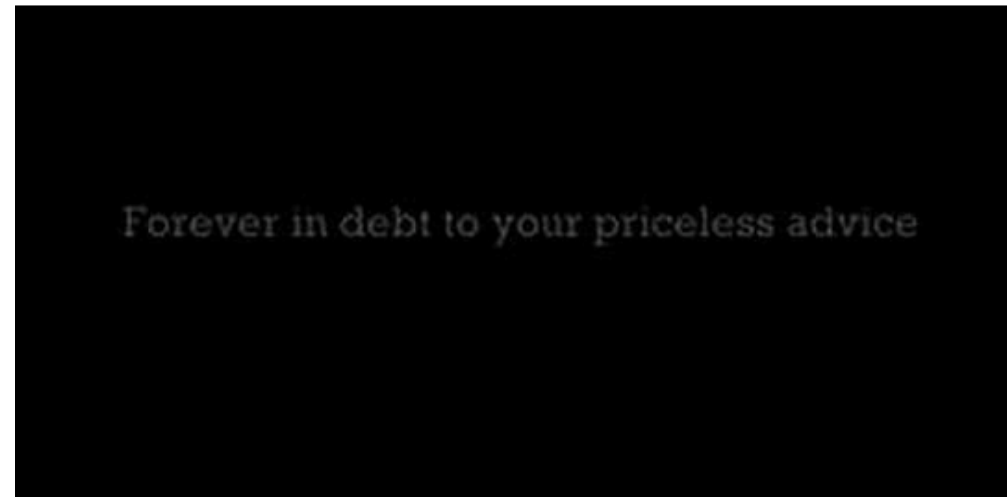
The Humans move like a dream, they talk, they smile
With the soot forehead
With hands full of earth
With my shirt stuck with hay ...

...
Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...

Every is an atmosphere between black and green
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...
The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a bunch of fish, like a cavalcade of sperm

...

Dulcele eu, iartă-mă, puiul meu, te iubesc nespus, puișor dulce.

Animate

In the bedroom with the bed to the east, the young people gathered
on that hot winter afternoon, it's a pleasant day
where in the rain was mixing with the snow
and the snow, in a twinkling of strange, entangled dreams.

..
Many drips fall into the strange dance
In a heavy, small, mottled rain
In a wet rain, it would be said
They were just as they were that afternoon by the bakery
Wet od desire, of promise, of covenant.

..

She bent warm passion fishes it
Kissing her with his lips like a perfumed sherbet of roses

Like a red-marbled zephyr
Dorian warmly leans passion over her ...

..

and his lips open like an "A" fragile love wonder
they leaned in kisses over her turned face
with her hair long and black, ebony, shiny and greased with scented oil
while her left arm comprised his head from behind
bowing like the strings of a violin
and gently pulling it towards her.

...

Cathy, he whispered, his lips full and wide
As if kissed by the morning wind
With his blond hair and short cut curls and rubbing on his neck
and in two small hairs, two strands of silky, soft hair.
Gently twisting on the cheek.

...

Dorian, my love... I love you, I desire you my chicken...
My soul whispered to him
Kissing her sweet lips like a fine chocolate
Like a strawberry cream
Like a wild raspberry, two berries
Full of sweetness and flavor.

...

Her arm was arching more and more
He was leaning more and more, his lips open to suck
Out of the drippings many fall into strange dance
In a heavy, small, mottled rain
In a shower, it would be said
They were just as they were that afternoon by the bakery
You use a desire, a promise of promise

...

Her arm was arching more and more
He was leaning more and more, his lips open to suck -
and Mihai blinked, ashamed, then left
in a new float to the floor
with his athletic shoulders lowering rhythmically
without stopping, with the body like a ready-made bow
like a pot under the presses.

...

and his lips open like an "A" feeble love wonder
they leaned in kisses over her turned face
with her hair long and black, ebony, shiny and greased with scented oil
while her left arm covered him from behind
bowing like the strings of a violin
and gently pulling it towards her.

...

Cathy, he whispered, his lips full and wide
As if kissed by the morning wind
With his blond hair and short cut curls and rubbing on his neck
and in two small hairs, two strands of silky, smooth hair.
Gently twisting on the cheek.

...

Her arm was arching more and more
He was leaning more and more, his lips open to suck -
and Michael wiped his eyes, ashamed, and then left
in a new float to the floor
with his athletic shoulders lowering rhythmically
T iubesc, Dragul meu Puișor, Victor.

Victor, Te doresc și Te iubesc, Tudor, Puiul meu.

Te Doresc, Puiul meu. Te iubesc, Victor, puiul meu dulce.
Anima

Sufletul este ceva divin
Suflarea de dumnezeire pe care a pus-o
Dumnezeu
În tine

Jumătatea din tine care lipsește...
Dar este acolo
În adânc.

.....

Sufletul e cel care dă viață
Suflare vie
Lucrurilor neînsuflețite
Le așează în grădina primitoare
a Domnului
Printre lacrimi și sfinți.
Te iubesc.

Dulcele meu Dulce și Drag, Te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu, din tot sufletul meu.
Anima

The soul is something divine.
The breath of divinity which God put it into you
The half from you which is missing
But it is there
In the deep.

.....

The soul is that which gives life
Lively breathing
To the inanimated things
Lies them down in the welcoming garden
Of God
Between teardrops and saints.

TeDoresc, Tudor, Dragostea mea. Te iubesc, Puiul meu Dulce;fiul meu iubt, Victor, Dragostea mea, Puiul meu.

Animate

In the bedroom with the bed to the east, the young people gathered
on that hot winter afternoon, it's a pleasant day
where in the rain was mixing with the snow
and the snow, in a twinkling of strange, entangled dreams.

..
Many drips fall into the strange dance
In a heavy, small, mottled rain
In a wet rain, it would be said
They were just as they were that afternoon by the bakery
Wet od desire, of promise, of covenant.

..
She bent warm passion fishes it
Kissing her with his lips like a perfumed sherbet of roses
Like a red-marbled zephyr
Dorian warmly leans passion over her ...

..
and his lips open like an "A" fragile love wonder
they leaned in kisses over her turned face
with her hair long and black, ebony, shiny and greased with scented oil
while her left arm comprised his head from behind
bowing like the strings of a violin
and gently pulling it towards her.

...
Cathy, he whispered, his lips full and wide
As if kissed by the morning wind
With his blond hair and short cut curls and rubbing on his neck
and in two small hairs, two strands of silky, soft hair.
Gently twisting on the cheek.

...
Dorian, my love... I love you, I desire you my chicken...
My soul whispered to him
Kissing her sweet lips like a fine chocolate
Like a strawberry cream
Like a wild raspberry, two berries
Full of sweetness and flavor.

...
Her arm was arching more and more
He was leaning more and more, his lips open to suck
Out of the drippings many fall into strange dance
In a heavy, small, mottled rain
In a shower, it would be said
They were just as they were that afternoon by the bakery
You use a desire, a promise of promise

...
Her arm was arching more and more
He was leaning more and more, his lips open to suck -
and Mihai blinked, ashamed, then left
in a new float to the floor
with his athletic shoulders lowering rhythmically
without stopping, with the body like a ready-made bow
like a pot under the presses.

...
and his lips open like an "A" feeble love wonder
they leaned in kisses over her turned face
with her hair long and black, ebony, shiny and greased with scented oil
while her left arm covered him from behind
bowing like the strings of a violin
and gently pulling it towards her.

...
Cathy, he whispered, his lips full and wide

As if kissed by the morning wind
With his blond hair and short cut curls and rubbing on his neck
and in two small hairs, two strands of silky, smooth hair.
Gently twisting on the cheek.

...

Her arm was arching more and more
He was leaning more and more, his lips open to suck -
and Michael wiped his eyes, ashamed, and then left
in a new float to the floor
with his athletic shoulders lowering rhythmically
T iubesc, Dragul meu Puișor, Victor.

Te iubesc, Tudor, Dulceața mea.

Animus

Two blue eyes looked at her from one
Cloud fire
With that look full of a silent eagle,
Introverted of youth

His whole shape was transmitting a non-verbal language
No words, but the more so ....
Although there were a few words
Written on a folder in the back

Initiative, Suffering, Courage, Courage ...
and a small bottle of borsec mineral water on the table
of which only a sec
and from which you deduced that the young character
he likes dry wine.

Clothes Clothes Clothes, Standing Away Below ...
and a smile, barely sketched, full of lips,
a serene and unforgiving smile
leaving the splendor of the lips, their tragic arc, visible
in total overwhelming dedication

like the look ... little crucifix
ready to take his flight, somewhere over your head
a strange Coriolis effect, the look deviated slightly to the right -
by the sun's rays,

it would not be the boldest, heavier and most illogical conclusion ...
correlating with image numbness
made to squeeze sublime shreds
from every detail ...

...

Smash the blue circles
On an adjoining notebook, like those in the lesson projects
Clothes dressed full but leaving spaces in his sleeves
By spring arms
and unformed

legs are hidden under the table
like everything that would physically mean manhood

but the face speaks for itself
for this man

who does not need physical details
but of impenetrable souls, and of carriages of the face
gentle, smooth, straight, deep
such as the breasts in the tender cheek.

O, Adonis! ...
I fell in love instantly
to death in Venice
ignoring the proud, orgolious of this young man
or maybe that's why ...

shirt on his neck
brown hair with blond hair falling down on one side of her face
an imberbant neck
a manly and full smile

a characterization made by appearance, expression, gesture
non-verbal language
a flying force, as a dynamic image
statically surprised
....

Regressive regressions of memory, pulling into the collective unconscious
and about everything I wrote
and I read
a memory of the foundations of being

and the surprising force of the Animus
who was looking at you smiling, with eyes in an ideal size
the bridegroom with the girdle of love
in total and overwhelming dedication.
I love you and I want you, my sweet chick.

Animus
Te doresc și Te iubesc, Victor, dulceața mea, Puișorul meu dulce. Te iubesc, Puiul meu dulce, dragostea mea.
Te iubesc, dulcele meu
te doresc.

Like Eol that flies by the sails, it screams!

The Ghost flies on crystalline, crystalline airwaves
Like Eol that flies through the waves it waves
When in the morning with her cold wing
They break and break into many icy and cold evenings

When morning comes, it benefits, but at night on the edge of the world
Flying Shadow-swallowed knee
Through the stars of the sea, through the sky of foam
Fly, oh, shadow, cruel genius!

..

Mihai stomps his stallion in foam
and fly by night, a cruel genius
it flies by the day, through the nemesis at the edges of the world
like Eol that flies through the waves and waves!

..

Green mound with meadows of filomores
A blue-skinned sky, smooth of stars
Gigantic sun flowing in meadows with flowers
The sturdy Young, the blond-haired man in the spike, caught him

..

Like Eol that flies through the waves and screams
When the seagull beats the water with its white wing
He cold thought of longing
Brought in the whisper of love.

..

At the black castle, he partly beats
and a girl with the blond calves away rich and thick
falling down and hunched over
with the dew-blue-eyes, he saw them kiss, wet, pearly
she falls on his arm, dead, in a faint
of ebony hair.
Oh, my sweet sweetheart Catherine
She lets his head-and-arms sleep

Under the eye's eye,
it stops at the chest of the suspire! ...
for I came, oh, here
the tea of the nightingale beats
until the arrival in the morning, there is a lark
hurry, let's go, no time to stop! ...
and gently lifted her thighs
passing it on reaching the creeks
..
and kissing with his lit roses lips her closed eyes
fall with desire on his left shoulder.
In heaven the big chariot, the small chariot -
and fine-opaque by spitting up berries
chicken belly with her children
hurry up, baby, there's another clock until dawn!
jumping into the saddle, he leaves in the night
when combining the day's clear obscure with the night's whisper

Green mound with meadows of filomores
A blue-skinned sky, smooth of stars
Gigantic sun flowing in meadows with flowers
The sturdy young, the blond-haired man in the spike, caught him ...
Ah for me, Cati, you died!

..

and frowning with burning lips miss her closed eyes
leftover the left shoulder
as tears that his wishbone wanted to smile and cry
his arm curling his body in tears.

...

Harder and harder, closer, closer
He had loved her with love, sweetness to his chest
And on their face with the rush of thought, they pass
He ignited my feelings!

and frowning with burning lips miss her closed eyes
leftover the left shoulder
as tears that his wishbone wanted to smile and cry
his arm curling his body in tears.

...

A blue-skinned sky, smooth of stars
Gigantic sun flowing in meadows with flowers
The sturdy young, the blond-haired man in the spike, caught him ...
Ah for me, Cati, you died!

..

The Ghost flies on crystalline, crystalline airwaves
Like Eol that flies through the waves it waves
When in the morning with her cold wing
They break and break into many icy and cold evenings
When morning comes, it benefits, but at night on the edge of the world
Flying Shadow-swallowed knee
Through the stars of the sea, through the sky of foam
Fly, oh, shadow, cruel genius!

..

Mihai stomps his stallion in foam
and fly by night, a cruel genius
it flies by the day, through the nemesis at the edges of the world
like Eol that flies through the waves and waves!
Te iubesc, Mihai, Dulcele meu.
te doresc, Mihai, Dragoiste Dulce.

Animus
Teiubesc Mihai..

Two blue eyes looked at her from one
Cloud fire
With that look full of a silent eagle,
Introverted of youth
His whole shape was transmitting a non-verbal language
No words, but the more so ....
Although there were a few words
Written on a folder in the back

Initiative, Suffering, Courage, Courage ...
and a small bottle of borsec mineral water on the table
of which only a sec
and from which you deduced that the young character
he likes dry wine.

Clothes Clothes Clothes, Standing Away Below ...
and a smile, barely sketched, full of lips,
a serene and unforgiving smile
leaving the splendor of the lips, their tragic arc, visible
in total overwhelming dedication

like the look ... little crucifix
ready to take his flight, somewhere over your head
a strange Coriolis effect, the look deviated slightly to the right -
by the sun's rays,

it would not be the boldest, heavier and most illogical conclusion ...
correlating with image numbness
made to squeeze sublime shreds
from every detail ...

...
Smash the blue circles
On an adjoining notebook, like those in the lesson projects
Clothes dressed full but leaving spaces in his sleeves
By spring arms
and unformed

legs are hidden under the table
like everything that would physically mean manhood
but the face speaks for itself
for this man
who does not need physical details
but of impenetrable souls, and of carriages of the face
gentle, smooth, straight, deep
such as the breasts in the tender cheek.

O, Adonis! ...
I fell in love instantly
to death in Venice
ignoring the proud, orgolious of this young man
or maybe that's why ...

shirt on his neck
brown hair with blond hair falling down on one side of her face
an imberbant neck
a manly and full smile
a characterization made by appearance, expression, gesture
non-verbal language
a flying force, as a dynamic image
statically surprised
....

Regressive regressions of memory, pulling into the collective unconscious
and about everything I wrote
and I read
a memory of the foundations of being
and the surprising force of the Animus
who was looking at you smiling, with eyes in an ideal size
the bridegroom with the girdle of love
in total and overwhelming dedication.

Ye iubesc, Victor, Dulcele meu.
Te iubesc, dulceața mea, puilul meu. Victor, Puiul meu dulce, dragostea mea, Te doresc și Te iubesc.

Animus

Doi ochi albaștri o priveau ținându-i dintr-un
 Nor de foc
 Cu-acea privire plină de un elan tăcut,
 Introvertit a tinereții

Întregul lui chip transmitea un limbaj non-verbal
 Fără cuvinte, dar cu atât mai pregnant....
 Deși erau și câteva cuvinte
 Scrise pe-un pliant, în spate

Inițiativă, sugativă, curaj, sevrăj...
 și-o sticlă mică de apă minerală borsec pe masă
 din care se vedea doar sec
 și din care deduceai că tânărului personaj

îi place vinul sec.
 Haina de costum în cloș, oprindu-se puțin mai jos pe piept...
 și-un surâs, abia schițat, cu buze pline,
 un surâs senin și neforțat

lăsând să se vadă splendoarea buzelor, arcuirea lor tragică
 într-o dăruire totală, covârșitoare
 precum privirea... puțin cruciș
 gata să-și ia zborul, undeva deasupra capului tău

un efect coriolis straniu, al privirii deviate puțin la dreapta –
de razele solare
de n-ar fi cea mai îndrăzneță, mai grea și mai illogică concluzie...
corelându-se cu numinozitatea imaginii

făcută să stoarcă fărâme de sublim
din fiecare aamănunt...

...

Izbindu-te cercurile albastre
Pe-un caiet alăturat, precum cele din proiectele de lecții
Haina îmbrăcată plin, dar lăsând spații în mâneci
De brațe primăvăratice

și neformate
picioarele ascunse sub masă
precum tot ce-ar însemna în mod fizic bărbăție
dar chipul vorbind de la sine

pentru această bărbăție
care n-are nevoie de amănunte fizice
ci de imponderabile sufletești, și de trăsuri ale feței
blânde, netezi, drepte, adânci

precum bridele în carnea obrazului fraged.
O, Adonis!...
m-am îndrăgostit fulgerător
de moarte la Veneția

ignorând tinerețea trufașă, orgolioasă a acestui youngman
sau poate tocmai de aceea...

cămașă descheiată la gât
păr castaniu cu șuvițe blonde căzându-i de o parte și de alta a feței
un gât imberb
un surâs bărbătesc și deplin

o caracterizare făcută prin înfățișare, expresie, gestică
limbaj non-verbal
o potență ținută în zbor, ca o imagine dinamică
surprinsă static

....

Valuri regresive de memorie, trăgându-se în inconștientul colectiv
și cam în tot ce am scris
și am citit
o amintire de temelii ființei

și de forța surprinzătoare a Animusului
care te privea zâmbind
cu ochii într-o dimensiune ideală
de mire încins cu brâul dragostei

într-o dăruire totală și covârșitoare.

Vctor, dulceața mea, sufletul meu, Anima și Animusul meu, Te iubesc și Te doresc, dulcele meu puișor.

Doi ochi albaștri o priveau ținuiți dintr-un
Nor de foc
Cu-acea privire plină de un elan tăcut,
Introvertit a tinereții

Întregul lui chip transmitea un limbaj non-verbal
Fără cuvinte, dar cu atât mai pregnant....
Deși erau și câteva cuvinte
Scrise pe-un pliant, în spate

Inițiativă, sugativă, curaj, sevraj...
și-o sticlă mică de apă minerală borsec pe masă
din care se vedea doar sec
și din care deduceai că tânărului personaj

îi place vinul sec.
Haina de costum în cloș, oprindu-se puțin mai jos pe piept...
și-un surâs, abia schițat, cu buze pline,
un surâs senin și neforțat

lăsând să se vadă splendoarea buzelor, arcuirea lor tragică

într-o dăruire totală, covârșitoare
precum privirea... puțin cruciș
gata să-și ia zborul, undeva deasupra capului tău

un efect coriolis straniu, al privirii deviate puțin la dreapta –
de razele solare
de n-ar fi cea mai îndrăzneță, mai grea și mai illogică concluzie...
corelându-se cu numinozitatea imaginii

făcută să stoarcă fărâme de sublim
din fiecare aamănant...

...

Izbindu-te cercurile albastre
Pe-un caiet alăturat, precum cele din proiectele de lecții
Haina îmbrăcată plin, dar lăsând spații în mâneci
De brațe primăvăratice

și neformate
picioarele ascunse sub masă
precum tot ce-ar însemna în mod fizic bărbăție
dar chipul vorbind de la sine

pentru această bărbăție
care n-are nevoie de amănunte fizice
ci de imponderabile sufletești, și de trăsuri ale feței
blânde, netezi, drepte, adânci

precum bridele în carnea obrazului fraged.
O, Adonis!...
m-am îndrăgostit fulgerător
de moarte la Veneția

ignorând tinerețea trufașă, orgolioasă a acestui youngman
sau poate tocmai de aceea...

cămașă descheiată la gât
păr castaniu cu șuvițe blonde căzându-i de o parte și de alta a feței
un gât imberb
un surâs bărbătesc și deplin

o caracterizare făcută prin înfățișare, expresie, gestică
limbaj non-verbal
o potență ținută în zbor, ca o imagine dinamică
surprinsă static

....

Valuri regresive de memorie, trăgându-se în inconștientul colectiv
și cam în tot ce am scris
și am citit
o amintire de temeliile ființei

și de forța surprinzătoare a Animusului
care te privea zâmbind
cu ochii într-o dimensiune ideală
de mire încins cu brâul dragostei

într-o dăruire totală și covârșitoare.

Animus

Ye iubsc, Andrei, Puiul meu.

...

A saint and a whore ...

One night, unexpected momentum

I write our Father's prayer in my notebook with the squares

In the dark, in bed, I wrap 50 lei in it

and I give it to Lady Verginica

who was snoring and moaning terribly in his sleep, frightened

herself and waking up ...

Mrs. Verginica takes them from me, uttering a few words with no fear.

Bogdaprote or something like that.

I tell him: the Lord Jesus gave it to you. Take it and get it right ...

Not to get anyone.

...

Mrs. Vrginica again removes everything from her iron cabinet

As in the past ... (I remembered her figure well ...)

Then he wraps them in his clothes

and puts them back in place

Putting it right.

....

I go to sleep happy, thinking in my mind:

If I told him I was Jesus

It means I am Jesus, no doubt ...

...

The next morning I repeat the same things to him happily

and she nods happily

grumbling about the same words: Hi, bogdan

May God receive them ...

...

One day ago, I think that in the morning, I was ready to do them well

The ladies in the salon, my money

What I got, I give 300 lei to Mrs. Cristina

Which is fine, in her little blue little girl's purse

Spent on his neck ...

Then watching the arrival of the lady who was probably the sister

whispering and ambiguous, confusing behavior

of Christina, to whom I had given women nothing

and I had taught her to have more personality

not to be trampled on

I ask them to kiss me back ...

I had clarified. I go and call Mrs. Carmen from the 8th salon

in my living room, which has 250 lei.

50 lei were already given.

...

Carmen is absolutely happy. Thank you Lia, bogdan

Thank you Lia ...

...

One night I feel a desire, sprung naively, unexpected
In your mind. I'm not freaking out. Make love
With my own soul, which is expected ...
Or it can't be done ...
It was the seventh night since I was admitted.

...

Everyone was making love with their own soul.
and the busty lady, with big tits, from salon no. 4
and Verginica, who woke up directly from sleep, gasping, suddenly
on the wings of happiness
and Cristina who made her ethereal, barely touching herself
... but touching nonetheless ...
In the intimate lingerie embroidered with lace ....

...

My soul had wanted me passionately ...
That's what I couldn't offer in the hospital ...
I relax with my eyes on the ceiling, suddenly calming
and deciding not to repeat the experience.
I was really determined to admit, if anyone asked me
But nobody asked me ...
and the next day, Mrs. Maria asked me, with my eyes focused
at my sheet circled in the middle:
Lia to change your sheets?
That I change it for you ...
... te iubesc și te dores, Victor, dulceața mea.

Two blue eyes looked at her from one
Cloud fire
With that look full of a silent eagle,
Introverted of youth
His whole shape was transmitting a non-verbal language
No words, but the more so ....
Although there were a few words
Written on a folder in the back

Initiative, Suffering, Courage, Courage ...
and a small bottle of borsec mineral water on the table
of which only a sec
and from which you deduced that the young character
he likes dry wine.

Clothes Clothes Clothes, Standing Away Below ...
and a smile, barely sketched, full of lips,
a serene and unforgiving smile
leaving the splendor of the lips, their tragic arc, visible
in total overwhelming dedication
like the look ... little crucifix

ready to take his flight, somewhere over your head

a strange Coriolis effect, the look deviated slightly to the right -
by the sun's rays,

it would not be the boldest, heavier and most illogical conclusion ...
correlating with image numbness
made to squeeze sublime shreds
from every detail ...

...
Smash the blue circles
On an adjoining notebook, like those in the lesson projects
Clothes dressed full but leaving spaces in his sleeves
By spring arms
and unformed
legs are hidden under the table
like everything that would physically mean manhood
but the face speaks for itself
for this man
who does not need physical details
but of impenetrable souls, and of carriages of the face
gentle, smooth, straight, deep
such as the breasts in the tender cheek.

O, Adonis! ...
I fell in love instantly
to death in Venice
ignoring the proud, orgolious of this young man
or maybe that's why ...

shirt on his neck
brown hair with blond hair falling down on one side of her face
an imberbant neck
a manly and full smile
a characterization made by appearance, expression, gesture
non-verbal language
a flying force, as a dynamic image
statically surprised
....

Regressive regressions of memory, pulling into the collective unconscious
and about everything I wrote
and I read

a memory of the foundations of being
and the surprising force of the Animus
who was looking at you smiling, with eyes in an ideal size
the bridegroom with the girdle of love
in total and overwhelming dedication.

Animus
Te iubesc, Andrei, Dulcișorul meu.

Doi ochi albaștri o priveau țințuiți dintr-un
Nor de foc
Cu-acea privire plină de un elan tăcut,
Introvertit a tinereții

Întregul lui chip transmitea un limbaj non-verbal
Fără cuvinte, dar cu atât mai pregnant....
Deși erau și câteva cuvinte
Scrise pe-un pliant, în spate

Inițiativă, sugativă, curaj, sevraj...
și-o sticlă mică de apă minerală borsec pe masă
din care se vedea doar sec
și din care deduceai că tânărului personaj
îi place vinul sec.
Haina de costum în cloș, oprindu-se puțin mai jos pe piept...
și-un surâs, abia schițat, cu buze pline,
un surâs senin și neforțat
lăsând să se vadă splendoarea buzelor, arcuirea lor tragică
într-o dăruire totală, covârșitoare
precum privirea... puțin cruciș
gata să-și ia zborul, undeva deasupra capului tău
un efect coriolis straniu, al privirii deviate puțin la dreapta –
de razele solare
de n-ar fi cea mai îndrăzneță, mai grea și mai illogică concluzie...
corelându-se cu numinozitatea imaginii
făcută să stoarcă fărâme de sublim
din fiecare aamănunt...

...

Izbindu-te cercurile albastre
Pe-un caiet alăturat, precum cele din proiectele de lecții
Haina îmbrăcată plin, dar lăsând spații în mâneci
De brațe primăvăratice

și neformate
picioarele ascunse sub masă
precum tot ce-ar însemna în mod fizic bărbăție
dar chipul vorbind de la sine
pentru această bărbăție
care n-are nevoie de amănunte fizice
ci de imponderabile sufletești, și de trăsuri ale feței
blânde, netezi, drepte, adânci

precum bridele în carnea obrazului fraged.

O, Adonis!...

m-am îndrăgostit fulgerător
de moarte la Veneția

ignorând tinerețea trufașă, orgolioasă a acestui youngman
sau poate tocmai de aceea...

cămașă descheiată la gât
păr castaniu cu șuvițe blonde căzându-i de o parte și de alta a feței
un gât imberb
un surâs bărbătesc și deplin

o caracterizare făcută prin înfățișare, expresie, gestică
limbaj non-verbal
o potență ținută în zbor, ca o imagine dinamică
surprinsă static

....

Valuri regresive de memorie, trăgându-se în inconștientul colectiv
și cam în tot ce am scris
și am citit
o amintire de temeliile ființei
și de forța surprinzătoare a Animusului
care te privea zâmbind
cu ochii într-o dimensiune ideală
de mire încins cu brăul dragostei
într-o dăruire totală și covârșitoare.

Asta e catalepsie mai gândii eu...
În timp ce sufletul se cufundă în bezna atotcuprinzătoare.

..
În sfârșit, mă duc la pavilionul resuscitări
Unde sunt îndemnată să beau apă multă apă
Mi se arată un lighean unde s-o vomit.

...

Nu beau apă, spun eu calmă, liniștit așezat.
Eu vreau să mor...

...

Atunci mi se bagă cu forța un furtun pe gură, în stomac
De unde cred că-mi aspiră ce am înghițit.
Mamă, utlu eu, cu furtunul în gât, citremurându-mă de durere....
Mamăăăă!!..
Mi se scoate furtunul. Să vină Ciprian, cer eu.
În ușa apar, cu fețe îngrozite, descumpănite, mama și Bujor
De unde mă încurajează.
Apoi o doamnă rece, indiferentă
Mă îndeamnă să beau apă.

...

Adineaori....

....

Nu beau apă... spun eu, cu gâtlejul uscat.
Atunci o să-ți băgăm iarăși furtunul pe gât... spune indiferentă
Rece doamna.

...

Beau apă, multă apă în hapuri uriașe
Care nu se mai termină...
Apoi mă aplec peste lighean. Vomit, apă, multă apă
Parcă sunt un lac care e drenat....

.....

.

Pneuma mai gândii eu...
Era uun spațiu negru, moale catifelat
Unde sufletu-mi călătorea în pace...
Mă îmbrățișa cu dragoste...
Un chaos calm, protector ordonat, care împrăștia efluvii reflexive
De iubire, de gândire...

...

Ordine imobilă, calmă, protectoare, liniștitoare
O ordine înscrisă în chaos, dragii mei
Singura realitate adevărată
Ultimă

Cea dintâi și cea de pe urmă
Pneuma.
Adâncă, neagră, nesfârșită, blândă blajină
Fără gust, fără miros

Catalepsie

Întuneric
O lume care-și închidea aripile
Ca ochii mei oboșiți, împăcați
Care văzuseră moartea.

....

Pneuma mai gândii eu...
Era uun spațiu negru, moale catifelat
Unde sufletu-mi călătorea în pace...
Mă îmbrățișa
Un chaoscalm, protector ordonat, care împrăția efluvii reflexive
De iubire, de gândire...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii
și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Totul e o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii
și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Noian de neguri ce mă înconjoară
Emoții stinse în cuvinte...
Privesc în urmă, înainte
șii vitorul ca un vitraliu verde, plin de mozaic
e stins n-fantasme albe
ce flutură în șaluri roz, plutind, prinse
de cerul jos, verde și mic.

.....

Natură vie, caldă, pură, imaterială
Precum e bărbăția-ți dulce
Unică vioară
Pe care cânt în note joase, visu-mi
Bicisnic și năuc.

...

Din adâncuri fetele, fetele și florile
Caută bicisnic zălude
Ploaia să le ude
Cu buze reci, cu buze ude, crude
șuvoaie pline de orgasm
în care și-au necat tăcututul lor marasm.
te iubesc, dulcele meu Victor, dragosteamea. Te doresc, puiul meu.

I love you, my sweetness, my baby. Victor, my sweet baby, my love, I love you and I love you.

Animus

Two blue eyes stared at her from one
Fire cloud
With that look full of quiet momentum,
Introvert of youth
His whole face transmitted non-verbal language
Without words, but more so ....
Although there were a few words
Written on a leaflet, back

Initiative, suggestive, courage, withdrawal ...
and a small bottle of mineral water bag on the table
of which we see only sec
and from which you deduced that the young character
he likes dry wine.
Costume clothing in the bell, stopping slightly below the chest ...
and a smile, just sketched, full lips,
a serene and unforced smile
letting in the splendor of their lips, their tragic bow
in total, overwhelming dedication
like the look ... a little cross
ready to fly, somewhere above your head

a strange coriolis effect, of the deviation slightly to the right -
by the sun's rays
would not be the boldest, most difficult and illogical conclusion ...
correlating with the numerosity of the image

made to shatter sublime fragments
from every detail ...

...

Beating your blue circles
On an accompanying notebook, like the ones in the lesson projects
Clothes fully clothed, but leaving space on the sleeves
Spring arms

and unformed
legs hidden under the table
as well as everything that would physically mean man
but the face speaks for itself

for this man
which does not need physical detail
but of imponderable souls, and of features of the face
gentle, smooth, straight, deep

such as bridles in the flesh of the cheek.

Oh, Adonis!

I fell in love with lightning
of death in Venice

ignoring the young, proud youth of this young man
or maybe that's why ...

open shirt at the neck
brown hair with blond blushes falling on both sides of her face
a wet neck
a manly and full smile

a characterization made by appearance, expression, gesture
non-verbal language
a targeted power in flight, as a dynamic image
statically surprised

....

Regressive waves of memory, pulling into the collective unconscious
and pretty much everything I wrote
and I read

a memory of the foundations of the being

and by the surprising force of the Animus

who was watching you smiling

with the eyes in an ideal size

of the groom heated with the girdle of love

in total and overwhelming dedication.

This is catalepsy, think me ...

While the soul sinks into the all-encompassing darkness.

..

Finally, I'm going to the resuscitation flag
Where I am urged to drink plenty of water
I am shown a basin where she was vomited.

...

I do not drink water, I say calm, quietly seated.
I want to die ...

...

Then I force a hose into my mouth, into my stomach
Where do I think my aspiration for what I swallowed.
Mom, useful me, with the hose in my throat,
shattering my pain.
Tudooooorr!! ..
My hose is removed. Victor to come, I ask.
In the door, my mother and Bujor appear with frightened, disheveled faces
Where do they encourage me.
Then a cold, indifferent lady
He urges me to drink water.

...

Just ....

....

I don't drink water ... I say, with a dry throat.
Then we'll put your gut on your throat again ... he says indifferently
Cold lady.

...

I drink water, lots of water in huge holes
Which never ends ...
Then I lean over the basin. Vomiting, water, plenty of water
I look like a lake that is drained.

.....

.

The tire I think of ...
It was a soft, soft, black space
Where my soul traveled in peace ...
He hugs me with love ...
A calm chaos, ordered protector, that spread the reflective effluent
Of love, of thought ...

...

Real estate, calm, protective, soothing
An order in chaos, my dear
The only true reality
latest
The former and the latter
Pneuma.
Deep, black, endless, gentle soft
No taste, no smell

Catalepsy

Darkness
A world that closed its wings
Like my tired eyes, reconcile
Who had seen death.

....

The tire I think of ...
It was a soft, soft, black space

Where my soul traveled in peace ...
He hugged me
A chaos calm, an ordered protector, who spread the reflective effluent
Of love, of thought ...

...
The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...
People move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt tied with hay ...

...
The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Everything is an atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...
...
The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade
...

Abyss of blacks surrounding me
Quiet emotions in words ...
I look back, ahead
and the future is like a green stained glass window, full of mosaic
and extinguished the white ghosts
which waved in pink shawls, floating, trapped
from the sky below, green and small.

.....
Living, warm, pure, immaterial nature
As is your sweet manhood
Unique violin
I play on low notes, dream me
Bewildered and innocent.

...

From the depths girls, girls and flowers
Look for bicycle lifter
Rain to wet them
Cold lips, wet lips, raw
orgasms fluttering
in which their quiet marasmus calmed.

---

te doresc și te iubesc, Victor, dulcele meu dorit și iubit.

Te iubesc, Tudor, Dragosstea mea.

Te doresc și Te iubesc, Tudor, dragostea mea. Te iubesc, dragul meu dulce. Te doresc și Te iubesc, Mihai, dulceața mea, Puișorul meu dulce. Te iubesc, Puiul meu dulce, dragostea mea.

Te iubesc, dulcele meu Animus
Animus

Two blue eyes looked at her from one
Cloud fire
With that look full of a silent eagle,
Introverted of youth

His whole shape was transmitting a non-verbal language
No words, but the more so ....
Although there were a few words
Written on te iubesc, dulcele meudrag și iubit, puiul meu. a folder in the back

Initiative, Suffering, Courage, Courage ...
and a small bottle of borsec mineral water on the table
of which only a sec

and from which you deduced that the young character

he likes dry wine.

Clothes Clothes Clothes, Standing Away Below ...

and a smile, barely sketched, full of lips,

a serene and unforgiving smile

leaving the splendor of the lips, their tragic arc, visible

in total overwhelming dedication

like the look ... little crucifix

ready to take his flight, somewhere over your head

a strange corioli effect, the look deviated slightly to the right -

by the sun's rays

it would not be the boldest, heavier and most illogical conclusion ...

correlating with image numbness

made to squeeze sublime shreds

from every detail ...

...

Smash the blue circles

On an adjoining notebook, like those in the lesson projects

Clothes dressed full, but leaving spaces in his sleeves

By spring arms

and unformed

legs hidden under the table

like everything that would physically mean manhood

but the face speaks for itself

for this man

who does not need physical details

but of impenetrable souls, and of carriages of the face

gentle, smooth, straight, deep

such as the breasts in the tender cheek.

O, Adonis! ...

I fell in love instantly

to death in Venice

ignoring the proud, orgolious of this young man

or maybe that's why ...

shirt on his neck

brown hair with blond hair falling down on one side of her face

an imberbant neck

a manly and full smile

a characterization made by appearance, expression, gesture

non-verbal language

a flying force, as a dynamic image

statically surprised

....

Regressive regressions of memory, pulling into the collective unconscious

and about everything I wrote
and I read
a memory of the foundations of being

and the surprising force of the Animus
who was looking at you smiling
with eyes in an ideal size
the bridegroom with the girdle of love

in total and overwhelming dedication.
I love you and I want you, my sweet chick.

Animus

Come as you are
Leg you...
The first Book
Painting two

Antarctica echoes

Sad and reverie
You give my soul out ...
I'm sad because of the non-sadness
sentimental
due to lack of feeling

I'm dramatic
because of the lack of drama
and poetic
because of the prosaic ...

.....

I'm thinking of retiring from the sickness pension
To be a very sick person
Happy
To always be sick
To always be happy ...

....

ladies and gentlemen
I want to be a poet
with a country house: a small mansion

to withdraw from the tumult of life

....

to be quiet, to read Jung

...

I'm sad because of the lack of emotions
people seem weird to me
devoid of feeling
annoying, silent, with his back turned

.....

people have nothing more to say to me.

....

i want to go
to ignore those who bypass me
and ignore them
those who ignore me
deep and definitive.

....

Antarctica echoes

Tristeți și reverii
Îmi dați sufletul meu afară...
Sunt tristă din cauza ne-tristeții
sentimentală
din cauza lipsei de sentiment

sunt dramatică
din cauza lipsei de dramatism
și poetică
din cauza prozaicului...

.....

Mă gândesc să mă retrag în pensie de boală
Să fiu un bolnav foarte
Fericit
Să fiu mereu bolnav
Să fiu mereu fericit...

.....

doamnelor și domnilor
vreau să fiu un poet
cu o căsuță la țară: un mic conac

să mă retrag din tumultul vieții

.....

să fiu liniștită, să citesc Jung

...

sunt tristă din cauza lipsei de emoții
oamenii mi se par ciudați
lipsiți de sentiment
anoști, tăcuți, cu spatele întors

.....

oamenii nu mai au să-mi spună nimic.

.....

doresc să plec
să-i ocolesc pe cei care mă ocolesc
și să-i ignor
pe cei care mă ignoră
profund și definitiv.

....

I love you, Victor, my sweetness, my love.

The archetypes and the collective unconscious

I was going with great steps from sunset
Towards the Dead Sea
and the sea turned back into the dark
on the transcendence it bears.

We were passing through murky waters
What was dawning on me
and whimpering streams passed
they were burning in the valley ...

....

The cuckoo sings twice.
My amoral stone god
There was a river moaning, a mountain, a comb
A gate was made ....

..

I stood with my head in my hands on a large stone:
Who am I, who am I
Who tells me?

...

Passengers in a postcard
I put my foot down

On my northern aurora
Praying beautifully ...

.....

The road was snaking endlessly
On the turbulent waters it is great
He turned back in the dark.

..

I was walking with great strides towards sunset
Towards the Dead Sea
and the sea turned back into the dark
on the transcendence it bears.

We were passing through murky waters
What was dawning on me
And maybe the rivers were passing
they were burning in the valley ...
Vewneam was silent on the road, in this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a strange, beloved actor ...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Everything is an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The dream of green is here
On this wet bench
Among the splashes falling happy and extinguishing me
On the clothes, on the face, on the hair
On the purse

Smoking a cigarette
Like an old woman brought from behind ...

.....

Looking at the sprinkler molcoma curtain

Rain falling
With a gentle, unassuming smell
Intensifying the green of the trees
The grass
Of the leaves.

I live the dream of green.
The crucified dream of the cross.

.....

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the gun and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
te iubesc, dulceața mmea, Victr, puiul meu dulce.

Ars poeticaTe iubesc, Victor, Puiul meu.

Te iubesc.
Scame de jăratie zbatându-se la capetele zării...
Întreaga vale-i în fum...
Neguri ridicându-se încet, pe drum
și îngropându-se în pâlcuri compacte de brazi
în depărtare, ca-ntr-o mare...

...

Cețuri se ridică din pământul, rece, reavăn de toamnă
Precum sunt șaluri, valuri albe fluturânde
La gâtul unor doamne
Se-astupă cu pânzele-i albe marginile zării!...
La fel cum cu versu-ți dulce, răsare Cântarea cântării!...

...

Prin trupul plin de portocal-al lumii
Pășesc cu atemporalu-mi mers - și le topesc pe toate-n vers

și le arunc la margini de genune!...

....

Ca Faust făcut-am aspru legământ – să-mi dau suflarea de viață
Într-o poezie
Atunci când se aprind pe cer luminători o mie!...
și- pieptu-mi de alabastru ard mii alți sori!...

...

Prin trupul plin de portocal-al lumii
Pășesc cu atempralu-mi mers - și le topesc pe toate-n vers
și le arunc la margini de genune...

...

Bănci zac în aer umed de septembrie
Cu ceața alunecându-le pe ochi
Ce-acopăr străveziu și rece stropi
Ai dimineții reci și tandre

Tăcute ore zboară
În laptele de-un ivoriu mat, translucid
Al toamnei, noptatece și fragede, ascunse
Cu ochii ei de-alabastru
fumuriu
Clipind sub genele cei plânse

.....

și dintr-o dată mă simții străin pribeag
în lume
năuc și singur, și stingher
și fericit și trist în lumea mea fantastică
atemporală

curgându-mi mâinile și trupul
prin străveziile oglinzi
lui ieri

.....

O clipă magică, și ideală
și un surâs ce naște din durere și din sens
prin trupul plin de portocală-
al lumii – cu al meu, fără-existență mers.

Te iubesc...

Zărilor luminoase scurg scama lor de fum

În ceața albă voluptoasă
Povârnită la margine de drum...

Cărările din crânguri oftează
printre rânduri
De frunze risipite de crengile
cernite.

.....

Tăcere de-nceput de lume și de veac
Văzduhul își scutură coama cea argintie
Steluțe de argint și humă cad
Se-amestecă cu nemișcata glie.

.....

Treceam pe străzile de-odinioară
Sub umbra palizilor tei
Case bătrâne, vechi pogoară
Aerul lor tăcut și lănced pe alei.

.....

Te doresc...

..

Scame de jăratice zbătându-se la capetele zării...
Întreaga vale-i în fum...
Neguri ridicându-se încet, pe drum
și îngropându-se în pâlcurile compacte ale brazilor
în depărtare, ca-ntr-o mare...

...

Ceturi se ridică din pământul, rece, reavăn de toamnă
Precum sunt șaluri, valuri albe fluturânde
La gâtul unor doamne
Se-astupă cu pânzele-i albe marginile zării!...
La fel cum cu versu-ți dulce, răsare Cântarea cântării!...

.....

Părul tău îmi cade-n gură
Mi se prelinge pe obraz
Sexul tău are culoarea turcoaz –
Are culoarea cerului ce plânge

....

Cu lacrimi fluide
ciudate, pline, vide și rotunde....

...

În cerul ce ninge, plânge
mi-am încremenit nostalgic ochii..

...

Măinile tale sunt calde și tremură de plăcere –
De a orgasmului durere
Printre confetti și metale grele
Se scurg în mine, calde stele...

Te iubesc și te doresc, puiul meu dulce...

Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Îau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu are dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

Ars poetica

I love you.
Scabs of junk fighting at the head of the field ...
The whole valley is in smoke ...
Slips rising slowly, on the road
and burying themselves in the compact clumps of trees
in the distance, like a big ...

...

Fog rises from the ground, cold, autumn fall
Like shawls, white waves waving
At the neck of some ladies
The edges of the sky are covered with white canvas!
As with your sweet verses, the Song of the Song is rising!

...

Through the orange-filled body of the world
I walk with timeless walk - and melt them all in verse
and I throw them to the brink!

....

As Faust I made a harsh covenant - to give my breath of life
In a poem
When a thousand lighters light up in the sky! ...
and - my alabaster chest burns thousands more suns!

...

Through the orange-filled body of the world
I walk with great speed - and I melt them all in verse
and I throw them to the brink of knees ...

...

Banks lie in the damp air since September
With the mist slipping into their eyes
What I covered was old and cold sprinkled
You have cold, tender mornings

Silent hours fly by
In the milk of a matte, translucent ivory
Autumn, night and early, hidden
With her blue eyes
smoky
Blinking under the weeping eyelashes

.....

and all of a sudden I feel like an alien
in the world
I suck and alone, and quencher
and happy and sad in my fantasy world
timeless

my hands and body flowing
through the ancient mirrors
to him yesterday

....

A magical moment, and ideal
and a smile born of pain and meaning
through the body full of orange-
of the world - with mine, non-existence went.

I love you...

The bright days drain their smoke flame
In the voluptuous white mist

Defeated at the edge of the road ...

The paths in the creeks sigh
between the lines
Leaves scattered by twigs
mourning.

.....

Silence from the beginning of the world and of the age
The log shook his silver mane
Silver and smoke stars fall
It mixes with the steady land.

.....

We used to go through the streets of yesterday
Under the shade of lime blossoms
Old houses, old descendants
Their air was silent and languid in the alleys.

.....

I want you...

..

Scabs of junk fighting at the head of the field ...
The whole valley is in smoke ...
Slips rising slowly, on the road
and burying themselves in the compact clumps of trees
in the distance, like a big ...

...

Fog rises from the ground, cold, autumn fall
Like shawls, white waves waving
At the neck of some ladies
The edges of the sky are covered with white canvas!
As with your sweet verses, the Song of the Song is rising!

.....

Your hair falls into my mouth
I lie on my cheek
Your sex is turquoise -
It has the color of the crying sky

....

With fluid tears
weird, full, empty and round.

...

In the snowy sky, she cries
I closed my eyes nostalgically.

...

Your hands are warm and tremble with pleasure -
To orgasm pain
Among the confetti and heavy metals
They flow into me, warm stars ...

I love you and I wish you, my sweet baby ...

I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...
te iubesc.
Ask the mountains...
Te iubesc, Victor, Dragul meu.

Încercâns să mă recuperez din larmă, tăcere, solitudine
Mă găsească pe crestele unui munte înalt.
Spune-mi, dar unde sunt oamenii?... mă întrebă umbra
Oamenii sunt în mine, îi răspunsei...
Ei toți vorbesc, tac, fac dragoste, gândesc
Cugetă meditează în mine...

Înseamnă că lumea nu mai are nevoie de oameni...
Îmi spuse răutăcios umbra.
Ba da, lumea are nevoie de oameni....
Fără ei toată lumea mea interioară n-are exista...
Aș fi o terra incognita
Cel mai trist și mai singur dintre zei...

Lumea mea ar fi un neîntrept monolog
Cu cuvinte monosilabice...

...

Dar eu ce repezint pentru tine?... Mă întrebă brusc umbra.

Tu ești defectul meu necesar....
Cel din care dintr-un nesfârșit dialog
Se nasc sensurile dialectale ale vieții mele.

....
Referitoare cumva la dialect?...
Mă întrebă umbra.
... nu, la dialectică...
știința de a se naște adevăruri superioare din dialogul socratic.

...
Dar cine a fost socrate?... există și el cumva în tine?..

....
Toți oamenii care-au fost și-au să mai fie există în mine.
Chiar și tu...
Dar acum nu-ți dai seama
Pentru că ești prea copleșit de emoții....
....
Umbra dispăru.
Rămase peisajul. Oamenii proiectați în peisaj, printre lucruri
sau poate în mine.
Încercând să mă recuperez din larmă, tăcere, solitudine
Mă găsesesc pe crestele unui munte înalt.
am ieșit în mijlocul
galben-lăptos al naturii
peste tot creste ascuțite de munți
acoperite cu zăpadă
argintoasă

văi înconjurate de munți, cu flori
ca pădării galbene
unduindu-se sub sărutarea soarelui mitic

păduri albastre proiectându-se în văzduh
la liziera cu cerul
și cu nemărginirea

ploi verzi
de-un verde transparent
întors în negrul transparent al sinelui
pietre roșiatice maro
lucioase
zăcând îmbrățișate de ape
pe prund

ceruri transfigurate de nori mergători
acoperind pământul într-o îmbrățișare
suavă
întinse necuprinse lanuri de maci
foșnitori
purtând în cupe beția
și opiul naturii
...

păduri de fagi galbeni
păduri de pini minunate, fantasmagorice
ireale

mi-am proiectat în natură
simbolismul centrului
și al sinelui
...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, Victor, dragostea mea.
Ask the mountains ...

Trying to recover from tears, silence, loneliness
I was on the crests of a high mountain.
Tell me, but where are the people? ... the shadow asked
People are in me, you said ...
They are all talking, talking, making love, thinking
The thought meditates in me ...

It means that the world no longer needs people ...
The shadow said mischievously to me.
Yes, the world needs people ....
Without them all my inner world would not exist ...
I would be an unknown land
The saddest and loneliest of the gods ...

My world would be a continuous monologue
With monosyllabic words ...

...

But what am I representing for you? ... the shadow suddenly asked.
You are my necessary defect .....
The one from which endless dialogue
The dialectal meanings of my life are born.

....
About the dialect?
The shadow asked.
... no, in dialectics ...
the science of being born of higher truths from the Socratic dialogue.

...

But who was socrates? ... is he in you somehow? ..

....

All the people who have been and will still exist in me.
Even you...
But now you don't realize it
Because you are too overwhelmed with emotions.
....
The shadow disappeared.
The landscape remained. People projected into the landscape, among other things
or maybe in me.
Trying to recover from tears, silence, loneliness
I was on the crests of a high mountain.
I came out in the middle
milky-yellow in nature
everywhere sharp ridges of mountains
covered with snow
silver

valleys surrounded by mountains, with flowers
like yellow woods
waving under the kiss of the mythical sun

blue forests projecting into the sky
at the edge of the sky
and with the boundless

green rains
from a transparent green
returned to the transparent black of self
reddish brown stones
bright
lying embraced by the waters
on the pebble

skies transfigured by traveling clouds
covering the earth in a hug
gentle
He stretched out the chains of poppies
rustling
carrying in the cups drunkenness
and the opium of nature

...

yellow beech forests
wonderful, spooky pine forests
unreal

I designed myself in nature
the symbolism of the center
and the self

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, my love.

Viuctor Duulce, Tudor Dulce, Te iubesc, dulce.
Astăzi s-a născut Mesia!...

O, ce frumos e bradul de Crăciun!...
Luminează sfânt și bun
În seara de Ajun.

Căci astăzi s-a născut Mesia
Fiul Prea-Înalt
mi-e lumânarea caldă-n mâini
și-n cer stele albastre
ard.

.....

O, Iosif, tată fericit, o blândă, senină
Maria
priviți!... în lume a venit

Prea-Fericit
Mesia!...

..

chipuri luminate de flacăra-aurie
a lumânării
stele pe cer, așa sfinte
și clare

în noaptea asta rece, sfântă
așa albastră, -așa adâncă
când îngerii în ceruri
cântă

priviți-i
se pogor la vale, în mâini
cu pocale
cei trei Magi sfințiți de la Răsărit.

....

Aur smirnă și tămâie
Untdelemnul sfânt mirositor
Balsamuri
și aloea cea plăcută
Aduc ei Maicii sfinte, din popor.

cu bastoane aurite
-n brocarturi și pe cap cu mitre
aduc darurile sfinte, slăvite
Maicii iubite

Tatălui blând
și Fiului sfânt, ce-n noaptea de Ajun
coboară pe Pământ.
Stele se aștern în cale
Magilor veniți, în mâini cu pocale
Cu-untdelemn sfințit.

Aur, smirnă și aloe
Mirul sfânt mirositor, toate le aduc
în dar
Maicii Sfinte, din popor.

și Fiului Său ceresc ce în lume
se arată –
pe cer stele blând sclipesc
și luminează alb zăpada.

The Resurrection Night

www.alamy.com - PM4A47

te iubesc, puiul meu dulce.

Ne îndreptăm spre sala de mese.
Bucătăreasa a ieșit din oficiu și ne invită la masă.
E de ajuns de altfel un strigăt:
La masă!....
și toți bolnavii ies ca la comandă din saloane.

Bărbații din fund.... și femeile, ceva mai aproape de oficiu.
și-au luat lingurile, furculițele
unii și pâine
și se îndreaptă spre oficiu.

Ci pații târșâiți, cu ochi apoși
Ei par de-a binelea din tomberoane scoși.
ținându-se cu mâinile de pereții faianțați
înaintează care pe brânci, care culcați.

Cu fețe inexpressive, flămânde
și-au pus toți măștile râzânde plângânde
rânjinde.

....

Astăzi e ciorbă de carne cu cartofi.
La felul doi orez cu-o pulpă de pui.
Ciosvârtele atârnă de guri
Au luat-o de fapt de-a binelea hai-hui....

....

Unii mănâncă delicat, atenți să nu se păteze
Alții ca bucătăreasa să nu mai ofteze
și-au tras a doua porție sub nas – deși totul e calculat infimizezimal
aș zice dimineața minimal....

...

Acolo am mâncat multe borcane de zacusă de-acasă –
și în genere pâine cât cuprinde
le-a fost la toți frică de-acasă
să nu-mi rămână gurile flămânde....

....

Odată am împărăștiat mâncarea de-acasă pe jos
Era prea multă la cheltuială –
și mama îmi spunea adesea cu reproș -
vezi Lia că mama n-o face de mântuială....

mama ți-aduce mâncare nu spoială.

....

Totuși când mama venea.... eu mă grăbeam la masă

Era mai bună, mai vorbită, mai gustoasă
și bucătăreasa frumoasă...
biata mama....

...

Îndesăm tăiței în gurile mici, atenți să nu ne intre furnici
și în genere nu poți să zici
că nu prea erau furnici.....

eram cuminiți. Da, eram cumuinți
și bine educați
când nu eram în cătușe
și nu ne țineam urlând de uși...

...

O insulă doar de pământ ieșea din marea
Ce-o-ncojura cu talazurile-i mari
Spinarea ei mirosea ca sarea
Slăvită la ospete de barbari

Din stele și vânt, din mare și cânt
Numai ea, iubita mea, era pământ.

...

Ospățu-i strașnic...
Vântul curge din poloboace plin
Barbarii duc ciosvârtele la gură
Apoi se-adapă din al vinului pelin...

....

E strigăt, chiot, vinul curge din pahare...
Se-mprășrie inflorescent pe jos...
Pahare se ciocnesc... barbarul Jebir se-aruncă râzând pe masă

Mâncarea se-amestecă cu vinul
Alcătuind năstrușnică, caldă melasă...

...

Ospătu-i strașnic...
Vântul curge din poloboace plin
Barbarii duc ciosvârtele la gură
Apoi se-adapă din al vinului pelin...

O insulă doar de pământ ieșea din marea
Ce-o-nconjura cu talazurile-i mari
Spinarea ei mirosea ca sarea
Slăvită la ospete de barbari

Din stele și vânt, din mare și cânt
Numai ea, iubita mea, era pământ.

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

..

Today was born Messiah!..

Sweet-bitter candle, like yellow quinces
At the windows sills
You are squeezing up...

With your warmy light
Gentle like a star
Stories, from your golden clew
You are squeezing up...

....

Ressurrection Night, of the Holly light
Is flowing like a pure star
With teardrops rhymes and with old traditions..
On my hermit room.

....

The firtree smoothly is speaking
From the Holly wood
With longing he speaks out, he is telling us
About the most Beloved Son.

Te iubesc, ulce.
Faces lighted up by the golden flame of the
candlestick
Stars on the sky, so saint, so brightful
When the angels in the sky are chanting cheerfully
Look at them, they are coming down
in the valley
In their hands with goblets
The three Saint Magus from the East.

.....

Golden, myrth and incense
The holly oil beautifully odoured, conditioners and the
pleasant aloe
They bring to the Holly Mother of the God.

With golden sticks
In brocades and on the their head with myths
They bring the Holly gifts, exalted
To the beloved Mother and to the gentle Father
To the Holly Son, Who in the Christmas Eve
to Earth is coming down.

The stars are laying down on the path
Whereon the three Magus came, in their hands with goblets
With the holly oil.

Gold, myrth an incense
The saint perfumed chrism, all of them they bring
As a gift
To the Holly Mother of God.

And to Her Heavenly Son Who is showing up
To the world -
In the sky the stars are glittering gently
and they are lighting up whitely
the snow.

...

We're heading to the dining room.
The cook came out of the office and invited us to the table.
A shout is enough:
At the table!....
and all the patients come out to order from the salons.

Men from the bottom ... and women, a little closer to the office.
they took their spoons, their forks
some and bread
and headed to the office.

But dragged steps, with watery eyes
They look good out of the dumpers.
holding hands with tiled walls
forward that on the cheeks, that you lie down.

With expressionless faces, hungry
and they all laughed their masks out crying
grieving.

....

Today it's potato broth.
Just like rice with chicken breast.
The streamers hang from their mouths
They actually took her for good.

....

Some eat delicately, careful not to stain
Others like the cook don't stop there
they pulled the second portion under their nose - although everything is calculated infinitesimally
I would say the morning minimum ...

...

There I ate a lot of jars from home -
and generally bread as it encompasses
they were afraid of everyone at home
not to keep my mouth hungry ...

....

Once I spread the food from home on foot
It was too much at the expense -
and my mother would often tell me with reproach -
see Lia that my mother does not save her ....

Mom brings you food not spoiled.

....

However, when my mother came ... I was in a hurry at the table

She was better, more talkative, tastier
and the beautiful cook ...
dear mother ....

...

We stuff the noodles into small mouths, careful not to get in ants
and generally you can't say
that they were not ants .....

we were good. Yes, we were kind
and well educated
when I wasn't in the handcuffs
and we didn't keep screaming at the doors ...

...

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with her big shoes

Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

....

It's screaming, puppy, the wine flows from the glasses ...
It spreads inflorescently on the floor ...
Glasses clash ... Barbarian Jebir is laughing and laughing on the table
The food is mixed with the wine
Creating the gray, hot molasses ...

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with the big tassels
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

..

I take the gun and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Te doresc și Te iubesc, Tudor, Puiul meu.
At the door of Heaven..

.

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and bright word which is Longing?...

...

Sad, overly sad
The Youngman who received in his tender, gentle Soul
The whole suffering
He is looking in the pure, unaltered dimension of Love
With the feeling of the bitterness of whom he knows himself
A defeated.

...

But I wonder if he is truly a defeated?...
At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

...

His eyes, gentle, sad, darkened
Shadowed by glasses
They carry in them the whole dimension of pain and suffering
Of whom he received in his heart
The poisoned arrow, impure of love
Which brings suffering, not happiness and desire
Not happiness and victory.

...

His shape, cut in the tough stone of the cruel, world experiences
He is looking in an absolute profound noumenal
In the pure, ideal dimension of true love
Of Love, redeemer, which brings in soul
Salvation and faithfulness
And not bitterness, humiliation.

...

What can be sadder for a mother
Than to see her Son, ready to enter the Gate
Full of promises of the World
Than to be stepped out, humiliated, crucified?....

...

From the nojan of memories, in the box with photographs
An innocent Youngman, with his eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking... in the dimension full of bitterness of the world
Up to its core, to its bottom.

...

Up to the bottom, he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pitifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn

Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...
...te iubesc, dulcișorul meu, puiul meu.

...

His brown eyes, innocent, dreamy
They were looking as if from another dimension, from a noumenal absolute
In the ideal dimension of poetry
In the realm thrilled of promises, of love.

...

His hair, framing his oval, innocent figure
Wherein they were guessing the first male touchings
It was brown, with straight, silky strings
Which they were stretching, in a touch of color and poetry

...

On the length of his figure, forming a silky waving
Like the signature of color and light
Of a painter
Gathering itself on his neck
Soft and silky, like the silvery, goldy veil, of the stars, of the sky.

...

The lips gathered in a bitter sunrise
With that involuntary, spasmodic stretching of whom he suffered
They were letting to guess, only, their whole
Beauty and their whole poetry.

...

His innocent shoulders in the thin coat
Over the shirt is woven with fir-trees, a girdle of love below on his chest –
Waiting to be just lighted
By the rays of the heavenly Jerusalem

...

The feet slipped under the table
In a moment of recovery, of attraction, of rejection
Of the donation, and simultaneously of imperturbable
Abstinence, of bitter resignation.

..

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and bright word which is Longing?...

...

Up to the bottom, he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pitifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...

Te iubesc, puiul meu.

Iartă-mă, puiul meu,iubitul și doritul meu puișor.

Translation into English: Natalia Gălățan, without Google Dictionary and Google Translate

Te doresc și Te iubesc, Victor, Dragostea mea, Dragul meu soțior.

Atât de fraged...

Ochii tăi atât de fragezi ca floarea-albastră de cireș

Îmi vorbeau cu-atâta dragoste,atât de-ades...

Cuprinsă de a ochilor podoabă

Mă las cuprinsă ca o sfântă Roabă

...

A misterelor ce le-ntâlnesc de-atunci mereu-nainte

În ochi, în buze flori și în morminte

-ntr-a lor lumină ce coaboară gravă

Mă las cuprinsă ca a farmecului roabă.

...

În voalul negru ca lițoliu de stele albastre ce îmi cad pe piept

În surâsul tău, iubite, atât de blând, de drept

Mistere calde-reci ce le-ntânesc în cale

Și-mi cad pe ale mele simțuri cu păr de aur moale

...

În pasu-ți ridicat, o tresărire de egretă-n zbor

Peste care trece al sufletului meu fior,amor

Al meu nespus din suflet dor, ce trece-atât de jalnic, de ușor

Peste a trupului tău gingașă podoabă.

...

Cuvintele-s puține și nu pot cuprinde

Ce-a fost de-atunci, ce este înainte

De când genunea creației oarbe a zvârlit

Umbra ta dulce de inimă pe nisip.

...

mi-e dor să duc mâna ta caldă, umedă l-al meu piept

mi-e dor să vin la întâlnre, să te-aștept

mi-e dor să-ți spun ce mult eu te iubesc,

cât mintea-ntreagă nu pot s-o gândesc.

s-o glindesc...

...

.... e dulce pasu-ți pe sub umbrarele din viite iubesc,puiul meu,dragostea mea.

Sub care picotesc a lene doi copii

Ce i-am crescut la min-n piept, la mine-n sân

Deschis ca floarea roșă de vișin, de rubin.

...

Și în adâncul mării ce ne soarbe

Am dat uitării celei negre, celei oarbe

Sughițul din suflet, care geme

Ca blândă harpă uitată peste vreme

...

Iau pistolul și mă împușc
Cad printr-un fel de materie întunecată-dark matter
Printr-un fel de labirint întunecat
Până ating cu buzele pământul
De care m-am împiedicată

În cercarea lacrimii ude ce zboară nude zălude
La mine pe obraz pe piept
Într-al tău surâs,ce-i blând,ce-i drept.

So tender ...

Eyes cut from strawberries like purple flower decires
They spoke to me with such love, so often ...
Contained with the ornate eyes
Let me embrace a holy Lady

...

The misteries that I have met since then
In the eyes, in the lips of flowers in the graves
In their light which descends gravely
I let myself comprised of the charming servant.

In the black veil like the blue stars linen sheets that fall on my chest
In your sunrise, beloved, so gentle, straight
Cold-hot mysteries that meet them on the way
And they fall on my cruel senses with soft golden hair.

Tucked in as a flight to the secret-flight
the passing of the soul, love
soul exposed in the heart of longing, sorrow-so pitiful, sweet
over your body tender, sweet

The words are few and cannot comprise
What has been since then, what is before
Since when the genius of blinded creation has thrown
Your sweet shadow of impenetrability.

...

I miss taking your warm, soft hand to my chest
I miss meeting you, waiting for you
I miss telling you how much I love you, how much the whole mind
I cannot think and mirror it...

...

.... it's sweet your step under the vineyard crowns
Under which I prick in laziness two children of mine
What I grew up in my breast, on my chest
Disguised as the cherry blossom, ruby.

...

and in the deep of the black sea which sips us
I gave to the black, blind forgetfulness
the cough from our souls, which is mourning, grieving-
a gentle harp is forgotten through the dust

...

I'm taking the gun and I shoot myself
I fall through a kind of darkened matter – dark matter
Through a dark labyrinth of fields
Until I touch with the lips the Earth
Which I stumbled upon

In the search for tears, what flies flutter
To me the lobster on my chest
your sunrise, which is so gentle, right.

I miss coming to meet you, to wait for you.

Translation: Carl Gustav Jung

Small correction: Natalia Gălăţan

Te iubesc, Tudor, Puiul meu, Dulcele meu.
te iubesc, dragul meu soţior.

Tudor, Te iubesc, Te doresc, Dulcele meu, Puiul meu... Te iubesc, Victor, Dragostea mea, Dragul meu soţior. Atât de fraged...

Ochii tăi atât de fragezi ca floarea-albastră de cireş
Îmi vorbeau cu-atâta dragoste, atât de-ades...
Cuprinsă de a ochilor podoabă
Mă las cuprinsă ca o sfântă Roabă

...

A misterelor ce le-ntâlnesc de-atunci mereu-nainte
În ochi, în buze flori şi în morminte
-ntr-a lor lumină ce coaboară gravă
Mă las cuprinsă ca a farmecului roabă.

...

În voalul negru ca liţoliu de stele albastre ce îmi cad pe piept
În surâsul tău, iubite, atât de blând, de drept
Mistere calde-reci ce le-ntânesc în cale
Şi-mi cad pe ale mele simţuri cu păr de aur moale

...

În pasu-ţi ridicat, o tresărire de egretă-n zbor
Peste care trece al sufletului meu fior, amor
Al meu nespus din suflet dor, ce trece-atât de jalnic, de uşor
Peste a trupului tău gingaşă podoabă.

...

Cuvintele-s puţine şi nu pot cuprinde
Ce-a fost de-atunci, ce este înainte
De când genunea creaţiei oarbe a zvârlit
Umbra ta dulce de inimă pe nisip.

...

mi-e dor să duc mâna ta caldă, umedă l-al meu piept
mi-e dor să vin la întâlnre, să te-aştept
mi-e dor să-ţi spun ce mult eu te iubesc,
cât mintea-ntreagă nu pot s-o gândesc.
s-o glindesc...

...

.... e dulce pasu-ţi pe sub umbrarele din viite iubesc, puiul meu, dragostea mea.
Sub care picotesc a lene doi copii
Ce i-am crescut la min-n piept, la mine-n sân
Deschis ca floarea roşă de vişin, de rubin.

...

Și în adâncul mării ce ne soarbe
Am dat uitării celei negre, celei oarbe
Sughițul din suflet, care geme
Ca blândă harpă uitată peste vreme

...

Iau pistolul și mă împușc
Cad printr-un fel de materie întunecată-dark matter
Printr-un fel de labirint întunecat
Până ating cu buzele pământul
De care m-am împiedicată

În cercarea lacrimii ude ce zboară nude zălude
La mine pe obraz pe piept
Într-al tău surâs,ce-i blând,ce-i drept.

...

mi-e dor să-ți spun ce mult eu te iubesc,
cât mintea-ntreagă nu pot s-o gândesc.
s-o glindesc...
mi-e dor să duc mâna ta caldă, umedă l-al meu piept

mi-e dor să vin la întâlnire, să te-aștept....

...

So tender ...

Eyes cut from strawberries like purple flower decires
They spoke to me with such love, so often ...
Contained with the ornate eyes
Let me embrace a holy Lady

...

The misteries that I have met since then
In the eyes, in the lips of flowers in the graves
In their light which descends gravely
I let myself comprised of the charming servant.

In the black veil like the blue stars linen sheets that fall on my chest
In your sunrise, beloved, so gentle, straight
Cold-hot mysteries that meet them on the way
And they fall on my cruel senses with soft golden hair.

Tucked in as a flight to the secret-flight
the passing of the soul, love
soul exposed in the heart of longing, sorrow-so pitiful, sweet
over your body tender, sweet

The words are few and cannot comprise
What has been since then, what is before
Since when the genius of blinded creation has thrown
Your sweet shadow of impenetrability.

...

I miss taking your warm, soft hand to my chest
I miss meeting you, waiting for you
I miss telling you how much I love you, how much the whole mind
I cannot think and mirror it...

...

.... it's sweet your step under the vineyard crowns
Under which I prick in laziness two children of mine
What I grew up in my breast, on my chest

Disguised as the cherry blossom, ruby.

...

and in the deep of the black sea which sips us
I gave to the black, blind forgetfulness
the cough from our souls, which is mourning, grieving-
a gentle harp is forgotten through the dust

...

I'm taking the gun and I shoot myself
I fall through a kind of darkened matter – dark matter
Through a dark labyrinth of fields
Until I touch with the lips the Earth
Which I stumbled upon

In the search for tears, what flies flutter
To me the lobster on my chest
your sunrise, which is so gentle, right.

I miss coming to meet you, to wait for you.

Translation:Google translate

Small correction: Natalia Gălăţan

Te iubesc, Tudor, Puiul meu, Dulcele meu.

te iubesc, dragul meu soțior.

...

Te doresc și Te iubesc, Tudor, Dragul meu.

Te doresc nespus și Te iubesc, Victor, dragostea mea.
Autoportret în stare de veghe (2)

Mă adun cu greu te iubesc dulcele meu.

Din noianul de emoții și sentimente ce m-au copleșit

De vreo lună și ceva încoace.

Te iubesc și Te doresc, dulceața mea, Animusul meu dulce.

Totul în exterior

E așa lipsit de sens...

Sper ca numai eu să gădesc sensul

Printr-un efort continuu, hermeneutic

În interiorul meu.

E foarte greu

Când știi că la un capăt te poate aștepta moartea

Budhha sau Iisus...

Ca realități metafizice ale sufletului tău

Ce va cunoaște poate pentru a doua oară

În viața sa Iluminarea.

.....

Zâmbesc cu amărăciune. – O viață atât de scurtă de om

Pentru trăiri atât de intense!...

Mă întreb cu ce-am greșit și unde am greșit

Altundeva decât în faptul că m-am născut

Cu o frunte bombată de poet.

...

Lumea te îngrădește într-un colț
și te forțează să devii ceea ce întotdeauna ai vrut să fii...
o virgulă târzie într-un op de poezie...

..

Dragi cititori
Mintea mea e atât de bolnavă
Ca un burete spongios
Ros și umflat, plin de crăpături
Încât nu mi-a rămas decât ca, într-un colț al creierului

Să creez, să recreez lumea fantastică
a realității
O realitate care a eliminat barbarismul existenței
Lipsa eului de sens
și de sincronicitate.

....

E trist cât nu înțelegi nimic...
Din ochiurile tricotajului ai scăpat stingher
și umbli, fricos, temător și neajutorat
printre rânduri
destrămându-te până la totala epuizare
până la totala epuizare a ciorapului.

..

Cu timpul această beatitudine a devenit o corvoadă.
O corvoadă pe care o îndeplinești
Pentru binele societății
Pentru a-i asigura bunul ei mers înainte.

Spitalele de alienați sunt mai goale
Oamenii incozi mai puțini
Se înmulțesc opurile de poezie.

..

mi-e dor de Natură
pe care n-o mai văd decât dinăuntru
din camera mea Sambo și din întunecimea
propriei minți.

...

știu, cuvintele au un dublu sens.
Spre deosebire de Eminescu
Care folosea un lexic de origine savantă
De proveniență latină
Eu folosesc multe cuvinte din vocabularul fundamental.
Cuvinte neaoșe românești
Cuvinte dacice.

...

Era un joc sau o glumă în copilărie
Cu dacia și romanii
Eu, familia, prietenii mei din copilărie
Eram toți daci...

...

Câteodată mi-e dor de Simona, aș vrea s-o îmbrățișez
S-o întreb pe unde-a mai fost
Ce-a mai făcut
Ce-i mai fac copiii.

În genere e singura prietenă la care mă mai gândesc... uneori...

....

Viața e scurtă
Respirația e șuierătoare
La un capăt te așteaptă Buddha sau Iisus
La un alt capăt moartea
La alt capăt greu de văzut
Din cauza meandrelor
Un destin normal, de om sănătos...

La care e foarte greu să ajungi
Pentru că pare să ocolească
Prin celealte drumuri...

Ai vrea să apuci acel drum
Dar acum ești urâtă
Suferi de discopatie lombară și de spondiloză
cervicală
Capul ți s-a aplecat în față, ca la vultur...

..

și cam acestea ar fi de adăgat
la auroportret în stare de veghe
și mai multe iubesc, puiul meu.te nu.

Victor, puiul meu, dulcele meu, te iubesc și te doresc nespus. Te doresc și Te iubesc, dulcele meu drag.
Autoportret în stare de veghe

Tudor, Te iubesc.

În camera goală
O femeie ca la vreo 46 de ani
Râde de una singură în hohote.
Tocmai ce-a scris un comentariu literar, plin de greșeli te iubesc, dulcele meu drag, puiul meu.
de ortografie
Pe care l-a dat publicării.

....

În cameră e o mizerie sordidă.
Farfurii goale și cu mâncare zac una peste alta
într-un colț al mesei
Alături de florile vestejite, în staniol
Primate de 1 și 8 Martie.

....

Căni goale, de cafea
Căni murdare, pur și simplu căni murdare
Cutii de tuburi Tub Elegant, lângă monitor, alături
De punga de tutun, pe jumătate uscat
O scrumieră pătrată de sticlă
În care scrumul de țigări
A făcut o pojghiță groasă

Cu trei chiștoace înăuntru.
Masa spălată de mântuială, cu urme de tutun vărsat
și de scrum de țigări
un pix
un pieptene
o candelă în formă de biserică cu rozetă.

.....

Camera Sambo e foarte primitoare
Pe vremuri i-a aparținut fratelui ei Bujor.
Parchetul, stricat, umflat, uscat
E ros acolo unde ea trage fotoliul primitor, lângă masă
Pentru a putea scrie.

.....

O dezordine primitoare.
Camera e verde.
Colțurile ei, în partea superioară,
sunt maronii, ca de igrasie
Din cauza fumului de țigară.

Pe peretele din spate, icoane.
O mică icoană cu Maica cu pruncul, cumpărată de curând
În care Maica, cu coroană pe cap
E mângâiată pe obraz
De Fiul ei prea sfânt.

O desuetitudine și-un umor ascuns
Zace în toate aceste lucruri împrăstiate
Claie peste grămadă, spălate, pe un fotoliu
lângă fereastră.

.....

Cea mai plină de umor e Ea
O femeie între două vârste
Îngrășată artificial pe spații mici

Cu formele între voluptate și revărsare
bahică, pantagruelică

Cu părul strâns într-o coadă, la spate
și cu ochii în două cercuri cafenii, de fumător
înveterat.

....

Fără îndoială că ceea ce scrie e interesant.
Dar ea ca ființă umană
E o combinație între ridicol, derizoriu
și sublim.

Oftează, după ce a râs din toată inima
Încându-se într-o tiuse tabacică.

Încă se mai simte vinovată
Când râde, când zâmbește
Când se scutură de râs într-o pornire ironică
Față de ceea ce scrie și față de ea însăși.

....

Cuvintele cu dublu înțeles
Împletirea ingenioasă de sensuri
Posibilă prin greșelile de ortografie
Îi aduc un zâmbet străluminat pe chip
Convertit în hohote uriașe de râs.

..

E urâtă.
Știe că e urâtă.
Tot ce i-a rămas e scrisul
Din care răzbate din adâncuri
O ființă misterioasă, pură
O ființă inteligentă și cu sex-appeal.

..

Erotismul poeziilor ei e covârșitor.
Ființa din adâncuri e foarte erotică
și enigmatică
are tot ceea ce ei îi lipsește.

...

Chipul ei impenetrabil
Lipsit de emoție
Nu lasă să se vadă
Tot clocotul de gândiri și pasiuni
Al unei ființe reale
Alcățite din carne și oase, din adânc.

...

Cu timpul prăpastia ce s-a săpat între cele două
a devenit covârșitoare.

Tanti roz

Imaginează fantastic, lumi în derivă

Construiește și dărâmă

c-un zâmbet

universuri interioare nesfârșite.

...

Trăirea concomitentă

Spălată de convulsii și de maladii

N-a devenit încă posibilă.

Tanti roz e un prinț Maxențiu al bolii

și-al visărilor profunde.

Înregistrându-și cu maximă voluptate

Fazele bolii, nuanțele ei

Ca un bolnav incurabil de alcoolism

Se lasă să alunece, deplin sănătoasă, normală

În câte-o poezie.

.....

Mintea ei e o grilă de înțelesuri paradigmatică

Un ogor arat ordonat.

Ca o piramidă suprapusă de înțelesuri și de sensuri.

Simțirea îi joacă feste însă

și-o înalță pe-o falie a durerii

din care au devenit posibile

toate lumile imaginate cu inteligență

dar pline de o simțire primitivă

și de-o senzație infantilă.

....

Gândire intuiție

Simțire senzație

Sau senzație simțire, gândire intuiție?...

.....

Preocuparea de tipuri psihologice

A ajuns la paroxism în ultima lună.

Peste tot vede numai tipare, prototipuri și arhetipuri.

.....

Lăsându-se să alunece

Pe cte-o melodie halucinantă, budistă

În misterele ființei ei

A cunoscut agonia și sublimul.

....

Ajungând să nu mai vadă tipuri
Ci persoane
Ființe individuale unice.

...

Căci ce altceva e arta
Dacă nu un tipar
și o ieșire concomitentă din tipar?...

vânat și vânător
învingător și învins
totul nu-i decât o centrare infinită
pe centrul de greutate al propriei persoane.

....

Din care, în ultima vreme
s-a trezit cu dureri imense de gât
din cauza înțepenirii imobile în fotoliu
urmând fuga intermitentă a gândurilor
sublimul, abjecția și demonia lor
monologul polifonic.

.....

Pendulând între înălțimi amețitoare, numinoase
și stări de vid interior
din care numai somnul furat într-o dimineață
preț de două ceasuri
a mai salvat-o din predarea totală, absolută și covârșitoare
stărilor ei sufletești paroxistice.

Ca o maree veneau și-i spălau sufletul.
Ca o baie de foc
Din care a ieșit la sfârșit
c-un gust de cenușă
și cu cenușa ei împrăștiată celor patru vânturi.

....

Demontând sublimul
Nu rămâi cu nimic
Decât c-un Graal jalnic
În care înseși forțele lumii, demontate până la derizoriu
Se fac purtătoarele unei lumi desacralizate
Din care sensul a fugit
Prin lipsa exercitării actului hermeneutic
Singurul care înzestrează viața cu sens.

Te iubesc, puiul meu drag.

Te doresc și Te iubesc dulele meu Victor
Avatari din lumi trecute...

Când însearea adie cu gura-i închisă de lalea
Peste lumi sângerii, căute-n uitare
Pierdute și regăsite
Ca fragezii striopi crescuți din aceeași sămânță
Din aceeași tulpină
Căutând cu beție drumul spre lumină....

Te iubesc

Mă-ntorc tăcut pe drum
...Zarea-i în scrum și oriontul se-neacă-n fum....
mi-ajung din urmă umbra pasul
...în zânul depărtării verde cum vântul șuieră ascult...
Pe tine doar nu te găsesc...

Maci sângerii își deschid priviri obosite
Peste lumi pierute, peste lumi regăsite
Ca fragezii striopi crescuți din aceeași sămânță
Din aceeași tulpină
Căutând cu beție drumul spre lumină

...

Avatari din lumi trecute
Se-neacă-n colbul drumului, în scrum....
I-aceleași răscruci
mi-ajung din urmă umbra, pasul
pe tine doar nu te găsesc...maci sângerii îți deschid priviri obosite
peste lumi pierdute
peste lumi regăsite
în sânul depărtării verde cum vântul șuieră ascult
de ce nu-mi viii de ce nu-mi vii
...valsul tăcut al frunzelor din vii, pe tine doar nu te găsesc..

De ce nu-nvii, de ce nu-nvii?...

...

Când însearea adie cu gura-i închisă de lalea
Peste lumi sângerii, căzute-n uitare
și ascunse-n ochi...
Ca fragezii stropi...doi și cu doi din aceeași sămânță.
Ca zborul tăcut peste vii al rândunicii
Ca rochie rochie și creponată a Veronicii...

...

Mă-ntorc tăcut pe drum
...Zarea-i în scrum și oriontul se-neacă-n fum....
mi-ajung din urmă umbra pasul
...în zânul depărtării verde cum vântul șuieră ascult...
Pe tine doar nu te găsesc....

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat

Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

I love you, my dear Victor
Old world Avatars ...

When it came down, her mouth was closed by the tulip
Over the worlds of blood, looking for oblivion
Missed and found
Like ragged bunches of the same seed
From the same strain
Looking for the way to the light ...

I love you

I turn silent on the road
... Put them in the ash and the orion smokes in the smoke ....
I get the last shadow step
... in the midst of the green distance as the wind whistles listening ...
I just can not find you ...

The bloodshots open their tired eyes
Over lost worlds, over re-established worlds
Like ragged bunches of the same seed
From the same strain
I look for the road to the light

...

Avatars from past worlds
We go to the roadside in ash .....
the same cross
I'm leaving behind the shadow, the step
I just can not find you ... the bloodshots open up your tired eyes
over lost worlds
over recovered worlds
in the breeze as the wind whistles
why do not you know why you do not come to me
... the silent waltz of the living leaves, you just can not find you ..

Why do not you catch up, why do not you?

...

When it came down, her mouth was closed by the tulip
Over the worlds of blood, fallen into oblivion
and hidden in the eye ...
Like twinkles sprinkled ... two and two of the same seed.
Like the silent flight of swallows
As a dress and creton dress of Veronica ...

...

I turn silent on the road
... Put them in the ash and the orion smokes in the smoke ....
I get the last shadow step
... in the midst of the green distance as the wind whistles listening ...
I just can not find you ...
..

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Translation: Carl Gustav Jung

Te doresc și Te iubesc dulele meu Victor
Avatari din lumi trecute...

Când însearea adie cu gura-i închisă de lalea
Peste lumi sângerii, căute-n uitare
Pierdute și regăsite
Ca fragezii striopi crescuți din aceeași sămânță
Din aceeași tulpină
Căutând cu beție drumul spre lumină....

Te iubesc

Mă-ntorc tăcut pe drum
...Zarea-i în scrum și orientul se-neacă-n fum....
mi-ajung din urmă umbra pasul
...în zânel depărtării verde cum vântul șuieră ascult...
Pe tine doar nu te găsesc...

Măci sângerii își deschid priviri obosite
Peste lumi pierute, peste lumi regăsite
Ca fragezii striopi crescuți din aceeași sămânță
Din aceeași tulpină
Căutând cu beție drumul spre lumină

...

Avatari din lumi trecute
Se-neacă-n colbul drumului, în scrum.....
I-aceleași răscruci
mi-ajung din urmă umbra, pasul

pe tine doar nu te găsesc...maci sângerii îți deschid priviri obosite
peste lumi pierdute
peste lumi regăsite
în sânul depărtării verde cum vântul șuieră ascult
de ce nu-mi viii de ce nu-mi vii
...valsul tăcut al frunzelor din vii, pe tine doar nu te găsesc..

De ce nu-nvii, de ce nu-nvii?...

...

Când însearea adie cu gura-i închisă de lalea
Peste lumi sângerii, căzute-n uitare
și ascunse-n ochi...
Ca fragezii stropi...doi și cu doi din aceeași sămânță.
Ca zborul tăcut peste vii al rândunicii
Ca rochie rochie și creponată a Veronicii...

...

Mă-ntorc tăcut pe drum
...Zarea-i în scrum și orionul se-neacă-n fum....
mi-ajung din urmă umbra pasul
...în zânul depărtării verde cum vântul șuieră ascult...
Pe tine doar nu te găsesc....

....

Iau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

I love you, my dear Victor
Old world Avatars ...

When it came down, her mouth was closed by the tulip
Over the worlds of blood, looking for oblivion
Missed and found
Like ragged bunches of the same seed
From the same strain
Looking for the way to the light ...

I love you

I turn silent on the road
... Put them in the ash and the orion smokes in the smoke ....
I get the last shadow step
... in the midst of the green distance as the wind whistles listening ...
I just can not find you ...

The bloodshots open their tired eyes
Over lost worlds, over re-established worlds
Like ragged bunches of the same seed
From the same strain
I look for the road to the light

...

Avatars from past worlds
We go to the roadside in ash .....
the same cross
I'm leaving behind the shadow, the step
I just can not find you ... the bloodshots open up your tired eyes
over lost worlds
over recovered worlds
in the breeze as the wind whistles
why do not you know why you do not come to me
... the silent waltz of the living leaves, you just can not find you ..

Why do not you catch up, why do not you?

...

When it came down, her mouth was closed by the tulip
Over the worlds of blood, fallen into oblivion
and hidden in the eye ...
Like twinkles sprinkled ... two and two of the same seed.
Like the silent flight of swallows
As a dress and creton dress of Veronica ...

...

I turn silent on the road
... Put them in the ash and the orion smokes in the smoke ....
I get the last shadow step
... in the midst of the green distance as the wind whistles listening ...
I just can not find you ...
..

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Banc de pești
Te iubesc, Tudor, Dulce mic.

Afară frunzele metalice se mișcă, suflă de vânt

Totul respiră uun aer de nevinovăție virginală
De căldură și răceală boreală
De lumină albă, sepulcrală...

..

Mă întorc pe dunele măturate de vânt
În inima pustiei, acolo unde mi-am ascuns inima
Sub șirul pierdut d sălcii plângătoare
Pe care lucesc ca nestemate
Solzii trecutelor noastre întâlniri...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

...

Vântul atârnă pe portativa cerului
Mișcate de un vânt eclest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

....

Îau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Fish bank

Outside the metal leaves move, wind-blown
Everything breathes an air of innocent innocence
Heat and boreal cold
White, sepulchral light ...

..

I'm going back to the dunes swept by the wind
In the heart of the wilderness, where I hid my heart
Under the row lost by crying voices
Which I glitter like gems
The passages of our past encounters ...

I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening

Blue lizards
With the miraculous body of water ...
...
The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a bunch of fish, like a cavalcade of sperm
...
I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening
Blue lizards
With the miraculous body of water ...
....
I'm taking the gun and I'm shooting
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
...
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Banc de pești
Te iubesc, Carl, Puiul meu.

Afară frunzele metalice se mișcă, suflate de vânt
Totul respiră uun aer de nevinovăție virginală
De căldură și răceală boreală
De lumină albă, sepulcrală...

..

Mă întorc pe dunele măturate de vânt
În inima pustiei, acolo unde mi-am ascuns inima

Sub șirul pierdut d sălcii plângătoare
Pe care lucesc ca nestemate
Solzii trecutelor noastre întâlniri...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

...
Vântul atârnă pe portativa cerului
Mișcate de un vânt eclest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...
Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

....
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Fish bank

Outside the metal leaves move, wind-blown
Everything breathes an air of innocent innocence
Heat and boreal cold
White, sepulchral light ...

..

I'm going back to the dunes swept by the wind
In the heart of the wilderness, where I hid my heart

Under the row lost by crying voices
Which I glitter like gems
The passages of our past encounters ...

I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening
Blue lizards
With the miraculous body of water ...

...
The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a bunch of fish, like a cavalcade of sperm

...
I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening
Blue lizards
With the miraculous body of water ...

....
I'm taking the gun and I'm shooting

It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
...
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Banc de pești
Te iubesc Andrew, Puișor mic și dulce și dprit.

Afară frunzele metalice se mișcă, suflate de vânt
Totul respiră uun aer de nevinovăție virginală
De căldură și răceală boreală
De lumină albă, sepulcrală...

..

Mă întorc pe dunele măturate de vânt
În inima pustiei, acolo unde mi-am ascuns inima

Sub șirul pierdut d sălcii plângătoare
Pe care lucesc ca nestemate
Solzii trecutelor noastre întâlniri...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

...

Vântul atârnă pe portativa cerului
Mișcate de un vânt eclest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

....

Iau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul

Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Fish bank

Outside the metal leaves move, wind-blown
Everything breathes an air of innocent innocence
Heat and boreal cold
White, sepulchral light ...

..

I'm going back to the dunes swept by the wind
In the heart of the wilderness, where I hid my heart

Under the row lost by crying voices
Which I glitter like gems
The passages of our past encounters ...

I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening
Blue lizards
With the miraculous body of water ...

...

The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a bunch of fish, like a cavalcade of sperm

...

I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening
Blue lizards
With the miraculous body of water ...

....

I'm taking the gun and I'm shooting
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Te iubesc, Jurt, Dulcișorulmeu.
Banc de pești

Afară frunzele metalice se mișcă, suflate de vânt
Totul respiră un aer de nevinovăție virginală
De căldură și răceală boreală
De lumină albă, sepulcrală...

..

Mă întorc pe dunele măturate de vânt
În inima pustiei, acolo unde mi-am ascuns inima

Sub șirul pierdut d sălcii plângătoare
Pe care lucesc ca nestemate
Solzii trecutelor noastre întâlniri...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt eclest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Fish bank

Outside the metal leaves move, wind-blown
Everything breathes an air of innocent innocence
Heat and boreal cold
White, sepulchral light ...

..

I'm going back to the dunes swept by the wind
In the heart of the wilderness, where I hid my heart

Under the row lost by crying voices
Which I glitter like gems
The passages of our past encounters ...

I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening
Blue lizards
With the miraculous body of water ...

...
The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a bunch of fish, like a cavalcade of sperm

...
I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening
Blue lizards
With the miraculous body of water ...

....
I'm taking the gun and I'm shooting
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Come as you are
Leg you...
The first Book
Painting three

Te iubesc Mihai, Dragul meu. Tiudor Dragoistea mea.
Barbarian Jebir
After an old poetry

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with her big shoes
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

....

It's screaming, puppy, the wine flows from the glasses ...
It spreads inflorescently on the floor ...
Glasses clash ... Barbarian Jebir is laughing and laughing on the table
The food is mixed with the wine
Creating the gray, hot molasses ...

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with the big tassels
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

Te iubesc, Dulcele meu, Puiul meu. Te doresc.
Oyuy! meu Dulce, Victor, Te iubesc nespus.

Barbarul Jebir
After an old poetry Te iuesc Tudor

O insulă doar de pământ ieșea din marea
Ce-o ncojura cu talazurile-i mari
Spinarea ei mirosea ca sarea
Slăvită la ospete de barbari

Din stele și vânt, din mare și cânt
Numai ea, iubita mea, era pământ.

...

Ospătu-i strașnic...
Vântul curge din poloboace plin
Barbarii duc ciosvârtele la gură
Apoi se-adapă din al vinului pelin...

....

E strigăt, chiot, vinul curge din pahare...
Se-mprășrie inflorescent pe jos...
Pahare se ciocnesc... barbarul Jebir se-aruncă râzând pe masă

Mâncarea se-amestecă cu vinul
Alcătuind năstrușnică, caldă melasă...

...

Ospătu-i strașnic...
Vântul curge din poloboace plin
Barbarii duc ciosvârtele la gură
Apoi se-adapă din al vinului pelin...

O insulă doar de pământ ieșea din marea
Ce-o-nconjura cu talazurile-i mari
Spinarea ei mirosea ca sarea
Slăvită la ospete de barbari

Din stele și vânt, din mare și cânt
Numai ea, iubita mea, era pământ.

Barbarian Jebir
After an old poetry

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with her big shoes
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

....

It's screaming, puppy, the wine flows from the glasses ...
It spreads inflorescently on the floor ...
Glasses clash ... Barbarian Jebir is laughing and laughing on the table
The food is mixed with the wine
Creating the gray, hot molasses ...

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with the big tassels
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

Te iubesc.

Te iubesc Mihai.

Barbarul Jebir

After an old poetry

O insulă doar de pământ ieșea din marea
Ce-o-ncojura cu talazurile-i mari
Spinarea ei mirosea ca sarea
Slăvită la ospete de barbari

Din stele și vânt, din mare și cânt
Numai ea, iubita mea, era pământ.

...

Ospătu-i strașnic...
Vântul curge din poloboace plin
Barbarii duc ciosvârtele la gură
Apoi se-adapă din al vinului pelin...

....

E strigăt, chiot, vinul curge din pahare...
Se-mprășrie inflorescent pe jos...
Pahare se ciocnesc... barbarul Jebir se-aruncă râzând pe masă
Mâncarea se-amestecă cu vinul
Alcătuind năstrușnică, caldă melasă...

...

Ospătu-i strașnic...
Vântul curge din poloboace plin
Barbarii duc ciosvârtele la gură
Apoi se-adapă din al vinului pelin...

O insulă doar de pământ ieșea din marea
Ce-o-nconjură cu talazurile-i mari
Spinarea ei mirosea ca sarea
Slăvită la ospete de barbari

Din stele și vânt, din mare și cânt
Numai ea, iubita mea, era pământ.

Barbarian Jebir

After an old poetry

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with her big shoes
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

....

It's screaming, puppy, the wine flows from the glasses ...
It spreads inflorescently on the floor ...
Glasses clash ... Barbarian Jebir is laughing and laughing on the table
The food is mixed with the wine
Creating the gray, hot molasses ...

...

Celebrate them dearly ...
The wind is flowing from full poles
The barbarians take their mouths to their mouths
Then it adapts from the stuffed wine ...

Only an island from the ground came out of the sea
What surrounded her with the big tassels
Her spine smelled like salt
Praised at the fame of barbarians

From stars and wind, from the sea and sing
Only she, my lover, was earth.

Ye iubesc, Tudior, Dulcișor iubit.
Beautiful lily of the lime

- "Blanca, find out that from the cradle
The Lord is your bride,
For you are born, child,
Out of unworthy love.

Hands in the sketch to the holy Ana
You'll find the one in the stars
The comfort of your life,
The salvation of my face. "

- "I will not, father, dry up
My young, cheerful soul:
I love game, game;
Living the world of others leaves him.

I will not cut my hair,
What happens to my heels,
To blindly blind myself to the book
In incense-smoked smoke. "

- "I know better what you do,
Give the world any thought,
Hands at dawn we will leave
Towards the old and holy shrine. "

She hears - she cries. - It's like
He was about to leave the world,
Deserted thoughts
And a miss without a name.

And crying the horse,
Her white horse like snow,
It cleanses his proud mane
And crying puts the saddle on her.

He steps on it and leaves
Hair in the wind, head to chest,
Don't look at them,
He doesn't look far.

On lost paths in the valley
It goes on endlessly,
When the greenhouse red rays
Dusk from the skies escape.

Shade the codri here and there
Flashes of light ...
She passed through the leaf in a hurry
And through the murmur of bees;

In the middle of the ridge
Near the tall and old lime tree,
Where's the spell?
It sounds sweet to the ears.

Of murmuring delightful waters
She woke up then,
See a young man, what's next
A black horse is riding.

With big eyes she looks at her,
Full of dreams, floating sweet,
Lime blossoms in black hair
And on the hip a silver horn.

I'm slowly starting to ring,
Charming and painful -
His heart was growing longing
Of the beautiful stranger.

His hair touches his hair
And then the red cheek
She bends long eyelashes
Over your eyes.

And a smile passes her lips
Drowned, charming,
Which guru just opens it,
The dry one of love.

When completely kidnapped
He leaned toward him from the saddle,
He stopped singing
And make them with jelly beans,

It includes riding -
She defends herself with one hand,
But he still leaves,
He feels his heart full.

And he falls on his shoulder
Her head upside down;
As the horses graze beside them,
She was looking at him with a shower.

Only the sweet murmur
From the enchanted spring
It melts melancholy
Their soul intoxicated.

From then on, the codri leaves,
The whole night stands to be seen,
He paints black shadows
On a snow-white field.

And she always lengthens them,
And as they ascend to heaven they move them,
But they pass, they get lost in the codri
With their lives lost.

At the castle in the gate the horse
He stays in the foam the next day,
But his beautiful master
She was lost in the world.

The story of the cod

I love you, Victor, my sweet baby.

The dense forest, the sprinkling, the toys
The leaves come down dancing
I sat on the green muscle and listened
the blue rain pouring

...

Quake of the earthquake fir wearing white dress
Of the gentle Shower
In the snowy sky, what is crying
I became nostalgic
the eyes...

...

The luminous living nature of the gentle sky
empress
Humus slip through your fingers
Hands, I expect descent

At night, day hands
Quake of the earthquake fir wearing white dress
Of the gentle Shower
In the snowy sky, what is crying
I became nostalgic
the eyes...

...

I love you my love.
The story I would tell her

I love you, Victor, my sweet baby.

Whispering gentle springs, the sad flow of Time
Blue flowers tremble wet
In the silver voodoo

...

I turn my eyes sweet, this moment
Big
The droplets sit on the cetina
Path

...

The soft golden blond hair reaches you
To the ground
Gently the springs sigh
a carol, a pale song

...

you sit in my lap like tears in heaven
empty
you want to listen to my story
The cod just gives me
of vest

that it closes at night with a trembling seal
during the day....
the pale moon unfolding with her mirror
trembling water ...

like a reaper, he casts himself into the darkness and sips
to you in your arms baby
I tend my arm blind
they include you ...

in the starry stream for a moment
drop them beating on the citizen
path
of their wide wings ...

....

And we will fall asleep near the holy Tea
She brushes her leaves
Trembling to
earth.

We'll fall asleep next to the lake that shakes a boat
Comforted by the pale radius of the moon
And by the wind beat, we will dream
a White Arc

You and me embrace the world
Fast waves, pilgrims
frightened

.....

Moonset ... dead leaves of autumn
Dear beloved, traveling
through genoa
What a bookmark over your eyes
Dear! ....

I love you and I love you, Victor, my dear baby.
Clear water flows from the forests

From the clear water the streams flow and roar
give way
Abyssal stars flow from the black husk
He looks from nowhere
His dear girl falls ...

On the moving paths the black ship leads
Light that dampens, light
what a glow
The freezing breath of heavy death falls to you
He looks nowhere else ...

His dear girl falls ...
From the ray of the eternal yesterday lives today who dies
One day passed, three passed.
On the moving paths the black ship leads
....

Light that dampens, light
What a glow ....

....

Oh, mother, sweet mother
Out of the dark weather, with your sweet voice
You call me ...
And the waters will hurt you, sleep you
I will always sleep

Towards the window I go to the corner
The cobbler is waiting for:
I didn't even know how sweet a woman I am
Deadly

You went away like a shadow, like a god
On heaven, on earth
You shivered like a leaf blown by the wind.

....

If you had gone with Alta
By another I think my eyes are dead
I can still direct you to me
Gita

my dear and beloved baby, Victor, my love
my beloved and dear husband, I wish you and I love you, my sweet baby.

Song I

Story, fairy tale and truth.

sadness, reveries
the world is no longer beautiful after you've written a book
it's just different.

The smile, the abyss is different
Death, death
The word, the covenant
Silence, saying.

....

fantastic arabesques unfold from the leaden sky
whisper, only
an ivory end
and the other gray.

The saying was silent speaking
Building and immortality
Sea and melope
Moon, sister and Earth -
Gea.

.....

blink high
and then you jumped on me
on the lips
smile, transcribed
n-long parchments in the abyss.

....

voices
voices
Stones
rocks
They were transgressing the high
and they hurt my sight

with melopeea, geea blindness
of the star called earth
wrapped in the wind

shining her ornaments
before me my maids passed
too high
waving their spikes, they threw the seeds
giant wheat.

.....

The second song

Pigeon dreamed of gold in the giant sun
with his sharp silk, which glitters over
bitter stones
in the mountain top, small valleys splitting
what does corn corn crave
round

and it mirrors it in high light.

...

black thalassus flew to shore, carrying wings
of shells and algae
carrying offshore masts
with seagulls swarming in the wind.

....

bulb circles were made, from which springs
the note
until it falls in the white beads everything
and the proud young sun rose.

...

with sun hair and lights
with soft, warm and clear eyes
the young prince with a face walks over the sea
of Sun.

....

wide mast near the mast
and the long sea and the wide sea
armies flutter on the water, on the clean, matte mirrors

to look for the brave Adonir.

.....

clear blue-black
and dark
on a sky where it is fixed
slow zenith

we were looking for nights in october
of fans
the one the Wise man told me would be
the weird.

- in the garden of the sky clean in wild boar
drained the grief
and rooting in the sandflies
among corn chips and wheat ears
we were passing through the ponds
to a river.

thousands of miles passed in a blink of an eye
up to where, in her heavenly ways
where
the white moon, with its celestial rays
trembling on the windows
it could be watched.

...

I heard it in my sleep, from the distant sea
master and sir
that he is not a mere mortal
but the proud sister is in heaven.

....

he fluttered his wings
bringing in news, and shaking the news
they surrounded the gentleman:

.....

- Oh, Adonir
stepped forward
the oldest by port and chip
we conquered the whole earth
for you

for you are our king
and at sea we crown you as an admiral.
master over the black log,
swell wave
that you barely kick - touching.

.....

Oh, tell us your legend Master, how you were born
from white foam
from deep within you came
and what you bring with you into the world.

....

- Oh, Vrednice Kebir, that you are
do not sit listening to sad stories ....
for I am not king over the world
more than that I can't say ...

...

I am the Lord your God,
I am a sad god over the people
There is the sun in the sky from above - but I do not set
his sunset.

...

as old as the ages
I'm taking my sad watches
for I am of an eternity, old as the time
what will it be.

....

I was born now from the waters
in the world of ordinary mortals
and this is the second song he murmurs
whispering sad wind

for I was born to die, and I shall die
to give birth to me
do not seek these laws to understand them
the land of emperors is full
and kings ...

but I am your Savior
Jesus Christ is my name
for the rebellious crowds Adonir, arriving with him
spring
hot zefir.

....

Ever since I waited in heaven, it passed
an eternity
and my eyes were never given to me to see the white night
hot naiad, which lights up in the sky,
- between the stars star.

....

I hear she is a royal girl
what brings his age to a high mountain
with the herds of deer and deer
among wild boars lurking in bitter stones
and that she's proud, loud ...

only she knows me,
O Kebir, forget about Flint
and the one with the arrows full of arrows
you all, you come with me
are you comfortable?

.....

- Master, Lord on earth, I believe
without tagging it
Your word

but I have to see my host
of will leave the seas wide and rich and will follow you
wilderness can
but I have to come to terms ...

...

I see that You are the Sun on earth

and I think you will die to be born
but sad they are dear emperors, that we, poor people,
we will die.

....

show us the Way, be the exhortation, to these hosts
giddy
and urgent
to leave the seas terrible
and follow you on the ground?

....

- Come on! ... it was like a thundering voice
the hostels gathered together
in which the sight of the braver is heated
We come, we come, or Adonir!

.....

And while sweet it is the insertion
and in the eyes of the brave man the sea is mirrored
they all set off as one to the shore
handle a unique and profound urge.

....

Adonir's footsteps trod the sea
and at the peak of the mountain among
bitter stones
an empress girl named Magdalena
at the secret time of the night
wait...

.....

The third song

When the moon over Codri kept quiet
in the shadow of the secret vaults
oak and amethyst leaves, alabaster and agate,
Virgo started to hunt.

....

a sky of stars below
above them I ask for stars
it seemed like a constant lightning wandering through them.

when sprouting a surrounding
and I border it on the note
it seemed like a thought of longing, to ruin everything,
All ..

see that on the first day
how the light came out
and among the dark stars at the edge
of waste water ...

she silently stepped softly
over garnet springs, over agate hardwoods
and the stars in her hair she picked up ...

.....

in his hands the silver cane, so beautiful
how can i not
with the human mind it was counted

with transparent veils
in alint ...

she looked like she was ...
The silver and sweet moon of the fir tree
empress
more proud than any star ...

....
- Marie ... whisper the gentle wind ...
now when the oak vault is open
as in an old niche fortress
step into the beautiful dream ...

among the forests of sparkling stars, more proud
than any god
step into the round golden circle
what rotates through the hole ....

....
he went on his way ... Mary sad
with blue eyes like the poet's dream, they started on the branches
slowly green
not the golden city that opened it.

on the way she picked up a ring
with shiny topaz stone, which shone off
at the feet
And on which the word Adonir was written.

- Oh, Adonir? ... she whispered dreamily
of you in my sleep I gently heard when
I spoke with the Wise
and he told me that you are really the proud Sun ...

....
near the golden fortress was in the middle of the forest
silver
a golden circle ... she stepped
and suddenly he saw himself turning

louder and louder....
on the top of the Moon she was sitting. from the depths of the galaxy
from the middle of the Milky Way

a warm, calm voice, you hear.
- Oh, Marie, of the gentle, earthy earth
lord over the galaxy

- I brought you to my golden garden, to be his bride
To the sun from above
of the gentle Adonir
on his gentle name Jesus.

.....

the eternal bride you are and he is your bride
over human destinies
He will bring righteous salvation

Destroy them bloody and bloody on this earth
it will be fulfilled
for he heard me
and he knows that He is My Son.

then .... in the year 7000, the sky will break in the mud
and fire pits
for his luck will come

all over the world
to reign.
here, the Golden Fortress, will be his kingdom
and you will be his eternal bride

by Himself long chosen
and the world of death
he won't hear.

.....
Now go back to your palace, but don't forget
of your ring
And Jesus has one just as it is written
your name ... Maria.

...
out of the shadow of the vaulted vaults, she steps in step
near the window, where in the corner
The daylight is waiting for her.

.....
The sun in his face is beautiful
fluttering in the sky
and then Mary know that he is, that it won't be long
and he will meet you.

....
the golden circle rotates ...
more and more slowly
and the voice over the moss smoothly perish ....

.

.

The fourth song

In the majestic sunrise
when the flowers of bitterness flowed smoothly, floating,
on foot
The black, wooden ships
they were slowly approaching the shore.

Adonir, leading the young god on the water
his forehead was muddy and foamy
like a lion

step on the waters and the place where the foamy where
they were touching, they were rotating
and then slowly in white veils
on the sides they were detached,
perished.

Kebir vajnic warrior in chain armor
he looked at the waters as if they were safe
gentle
and seagulls rotating in the sky
then down the line
they would touch the water with the pleat, and then they would fly again
to heaven.

They were approaching the shore. The cruel hostages
young sailors were watching with love on their own
ruler
Adonir, the beautiful sister.

They were approaching the shore
from the wide oceans, over the salty seas
diaphanous
between coral reefs and beyond
islands grow
like oases of greenery,
beauty

They were now heading for the shore.
They watched the restless squirming in the sky
the islands of Greece, the wonderful one
From the Aegean

from which they were watching
Santorini, Rhodos, Samos, Mykonos, Kios, Kos,
Naxos, Icaria
Timber, Karpathos, Patmos,
Milos, Paros, Syros
and many more like this ...

.....
The mighty army arrived on shore soon.
the ships threw their anchors
and a few worthy soldiers in rowing boats
they threw the nets to catch
over.

.....
Jesus set foot on the shore.
then he said softly: - Singing children
of water and earth
from now on I am Jesus, the Savior
what he sent
from above

Only those who believe in Me follow Me.
I wanted to save you from your death
wandering destiny.
But we will soon arrive in Jerusalem
Holy fortress.

Only Mary will we get from here
and then we'll start again
but let's rest now.

...

Three days the hostages rested.
guarded sailors near the ships
anchored near the shore
then they started on the road.

.....

- Jesus, we are hungry ...
said the most courageous Kebir
on the seventh day.
We are 500 ourselves.
How can you starve our hunger
O, our Lord sent from above? ...

.....

they had stopped in a small, fruitless stream
with dry land and without water.
we only have 20 fish in our vessels
travel.

and only 50 fishes. and the water is over ...
- Andrei - this is your name right now
don't be worried I tell you
but I want you to know that your whole life
you will change.

Jesus stood up
He walked through the crowd
Young, older in long jersey shirts
down to the ground.
Demoralized, hungry and thirsty,
they were waiting ...

.....

He made a sign to Jesus.
A prayer
And then he blesses the water, the sticks and the remaining fish.
When, wonder!
The fish were trapped in the vessels
and flutter

the water flowed into clay amphoras, sweet and good
and the fishes softened upon seeing
with eyes, at three thousand.

....

Eat the crowd until they are full.
then only about 200 were left.
the others left
for Elada was shown to be a rich and glorious country.

.....

They were tired, they all fell asleep at the tents.
The light of the trembling stars, caught them
on the worthy wolves
on tents.

....

Jesus fell asleep immediately
and in his dream he was meeting Mary
Magdalena
that of his fate.

.....

The fifth song

The Sun-God started on the road with no one
at dawn
It was swift as thought
like light
when it bursts over the fairy worlds.

- In Chaos Lord I returned
and I would go back to Chaos
I'm thirsty Lord, of the star lights
by the resting neighbor.

in the place where it melted
from translucent blacks, and in the circle of lights turned
a proud young man grows up.
with blue-dark eyes
and soft golden hair
what's on her chest
on bare shoulders.

- O, Adonir, to My Jesus
a voice in thunder increases
You are the Sun above, which sparks white
increase.

I miss you, my Son, on the sleepless nights, when
we were talking about the Earth
and about soft water
when this shoulder stiffened
you were supporting him.

It was a constant longing
what takes you in life
in the world of ordinary mortals ... and you asked for me
advice.

It was a constant longing
what kept me from you
but I knew, without wishing, that Thy way is in
Humanity.
here you will find Ursita
what the stars did not keep you

and that you will give it to her
Your life as a gift.

.....

A work of my hands, breathtaking clay statues
warm life
to whom I gave Eden
be born Cover the whole earth like a leaf
and like grass.

O Jesus, be their Savior
for their sins had reached to heaven.
They are sad, bitter and obese

that they no longer have Eternal Life
that Death comes and freezes them, with her cold breath
and sharp.

.....

- Lord, You are my God
In the Book of Acts you put them all and spoke through
old prophets.
Now is the time for the Messiah to appear in the world
to wash the world of sin
with Death pre Death dying.

O Lord, I will not know that hour
When breathing life
it will fly out of my body
and I will descend three days into the world of Eternal Shadows.

But let Your will be done,
my heavenly and beloved Father, be it the prepared glass
of death and pain
to drink it as you wish.

....

- Jesus, don't be afraid
it was like a thundering voice, which then became a whisper
relief
Third day of the dead
You will rise!

.....

You lose Jesus from heaven
instead of the evening Luceafăr
and in the golden magic circle, near the illuminated fortress
Slowly his face began to close
sweet wonder.

.....

The sixth song

At that time Maria was sitting in the golden garden
and she deepened her thought.
passing beside trees with heavy fruits
surrounded by her young maids

gentle, gentle, thoughtful, Mary at Jesus dream.
The whole forest floor was covered
of unmatched heat

of flowers and leaves of precious stones
which I slow down, like in a dream, with the long skirt of the white dress
gently snapping, she stepped on them.

Her wavy hair in curly veils, framed her face
by virgin Marie
and her blue eyes looked like two small lights

what the lights were throwing
sparkling.

Like in a dream
she bypassed the Golden Fortress and went to the magic circle,
Golden.
He sat on the trunk of a fallen tree
and he was dreaming
the golden circle.

When he suddenly stepped right in the middle of it.
Once upon a time he was seen rising in space,
among the stars
in a fairy tale setting.

From a star two shining eyes aimed her
with love and longing.
- Oh, this is Adonir.
as the wise man once whispered to me
I'll see him.

.....
Adonir clutched her beautiful Maria
and in his eyes he lovingly
concerned.

- So fragrant, you look like the white flower
of cherry
And like an angel among people
in the way of my life go out ...

I love you, my dear baby
Fine.

Tibetan monks guard the gates of the monastery
At the entrance and at the exit.
Order well, four each
At the four entrances
Opposite.

.....
I was floating through the black space, full of sparkling dots
Sorul, Luna
They can be seen among the white pieces
By jeratic.

.....
I was a star.
With dense breath, scattering in thousands of particles
Opaque.
My soul was speaking from deep
and whisper to me from the ground.
...

...
Out of the waters was Arjuna, whose skin was white
Like silver.
majestic floating on the water,
in the hands with the horn

brass

self in arms, with pain, full of gentleness
he calls me.

....

earth. Endless stretch of water. Fish benches
Noting sublime
In pure aquamarine water.
.....

Riding on a white horse in the dawn of silver
If you happen to be Arjuna...

He wore silver armor, sparkling
and the smile like the Moon.

... ..

empress, sweet little lady, of the flowering earth
of the broken chains
with loads, heavy spices ...
he wanted to take Arjuna as his bride.

.....

rising from the waters
with black braids and skin like silver
he looks like a sweet look
which she shows to the girl
the wind.

... ..

while the Sister and Moon embrace they stand on the water
soft deer cherries
at the water's edge they come to adjust.

....

one mouth, one, only one
he wanted to steal her handsome, brave girl
from the woods
with sweet dreams running down his cheek.

.....

But the thunder of the sea is the sky itself
it splits him
and snatch the enchanted Moon
below the Sun wing.

.....

Priveag started in Arjuna in the world with his dreams
by Luceferi
he hoped the foam would catch him white,
in his arms
fur and tufts

as the evening descends over the waters, they slowly crumble
reed
and the pale Moon among us
slowly the Spirit carries them.

.....

Adonir clutched her beautiful Maria
and in his eyes he lovingly
concerned.

- So fragrant, you look like the white cherry blossom
And like an angel among people
in the way of my life go out ...

The seventh song

The world, time goes for me back
Like before

Time, world, existence
He still has to offer me miracles
In the past
Let me unravel the unknown
During the backward lapse

It's a time of remembrance
and of eternal live and current interpretation
woven on a single canvas
event-

which makes time lapse so beautiful
it's his uniqueness

the fact that it can no longer be corrected
factual

....

but interpretive
only now does it reveal its germination force

.....

It's a time of beauty and unique security.

Past tense
Provides safety

It is a hermeneutic of the past language
and past action.

.....

It is a metaphysics of remembrance
and meaningful endowment.

....

future tense
it is uncertain fact.

It extends all probable existence

and the option remains
always open.

It's a responsible time.
A time when the being will continue to be
and do.

A factual open time
Occurrence
and still unprepared for interpretation.

.....

On the past-future axis
I am moving
In an infinite parable of existence.

In which present time
Once upon a time
and it will be once
future tense.

.....

I can only speak of the past with certainty
Dressing her up
In the coat of metaphor
Always alive of consciousness and language.

The eighth song
Dark drifting worlds
On the blue night from which they were pursuing
Listen to the heart you are
Hidden deep in the chest of the nose.

..

shadows had flared
on the ragged face of spasms and diseases
shadows left by the dead
on the path of the living
like large, questioning wings of seagulls at dusk
They had touched his cheek in silent kiss.

.....

hideous black shadow
they flowed on his pale, livid face
in which death digs its way obsessively
and a flame of unspeakable pain
the fountain was on his forehead
vaulted

caught between his shadows today and yesterday

in which death digs her immortal
crypt.

....

caught between today and yesterday, between then and now
between there and there
a metaphysical thought was slowly giving way to his body
from bones and pots
releasing him from the sad shell

and his head seemed open
the world from here

in which the soul found a way
to fly beyond ruthless
stone and chain armor

.....

leaving the chest cavern open
the atrocious world from the deep
in which in a funeral flock thoughts
from beyond
they were slowly wandering.

.....

with his eyes wide open
with foam hanging from his bruised lip
left the body of the world now
lying in the graveyard of bodies and lives

and the soul flies to imaginary worlds
under the selenium radius of eternity
mornings.

The ninth song

Without you
I would have carried with me openly
The myth of one's life

My life would have been
An eternal cocoon in the chrysalis
With wings flush.

Development of personality
he was silent
Before reading the book.

...

by the way
I had the feeling before
co-opted by the bright and dark figures
of the deep
that I have already read books
some books

which I had not read.

...

so it happened to me
with Psychiatric Power.

and yet how grateful I was
the end
that I read it!

....

most impressed me there
figure of the mirror.

.....

I always recognized myself
in the mirrors offered by others
and myself
by reflection

into the deep psychosis I was entering
I was blinding like a drowning
after the light.

.....

how strange, reader
from all the pictures I took
at the hospital
at the emergency hospital in Petroşani
only in one they appear with the hit face
of a ruthless psychosis
in my hermaphrodite body
in which the adrenaline pump fat.

.....

I was with Gabi
The one with the galloping horse
With the ship with the canvas outstretched
and with a woman dancing.

He did not believe me alone.

.....

I would have been an eternal cocoon in the chrysalis
A man carrying himself
The myth of his own life, not even himself
A butterfly with glued wings.

I would not have known

why the horizons are so red
what the grass does
so transparent
and the leaves to tremble at the border
between reality and dream
like an infinity of eyes
gasping for air

and from the bodies of the trees flung toward the sky
column stylings
endless.

...

I would not have known
but I would have known anyway
deep, underground
I would have walked happily without knowing why

on the streets of childhood.

....

happiness
and my unhappiness at the same time
they broke off abruptly
from itself became a huge cave

and then
I had to discover my myth
own life.

....

the myth of my own life came to me
from the archetypal figures of the deep
and I would like to tell you the reader
that at that time I knew the ecstasy.

...

I do not know very well
if when I lived it
or when I wrote about it
reliving it.

....

art is a sharing with others
of madness, of ecstasy
pain
and your inner happiness.

.....

But at the same time the way in which your Self

Step right in front
and you can understand it
to embrace him with his eyes.

The tenth song

I smile
as after an interesting family business.

I sent my volume
weighing three kilograms and 5 grams
205 grams more
than I had when I was born.

How much concentration
and how much metaphor
in this head is empty
brain-free

an everlasting scarecrow
in search of the lost realms
of childhood.

.....

I love you, my sweet baby.
My dear Victor, I love you very much.

I love you.
...

But you went ... sweet wonder
Flower-blue, flower-blue
It's still sad in the world ...

....

I went through spaces
And I drank you where you couldn't even
Think.

Why don't I take a deep breath
Of the death that I suck in my underwear I burn
And does the bitter star fall ...?

....

I asked for a release, but still ...
I could not
from me you turn your face dry
immortal and cold.

....

24.12.2011

I love you, my sweet baby.
In memory of my mother, Elena-Mărioara
I love you, my sweet baby, Tudor, my sweet baby, Victor.
Bhagavad Gita

my dear and beloved baby, Victor, my love
my beloved and dear husband, I wish you and I love you, my sweet baby.

Song I

Story, fairy tale and truth.

sadness, reveries
the world is no longer beautiful after you've written a book
it's just different.

The smile, the abyss is different
Death, death
The word, the covenant
Silence, saying.

....

fantastic arabesques unfold from the leaden sky
whisper, only
an ivory end
and the other gray.

The saying was silent speaking
Building and immortality
Sea and melope
Moon, sister and Earth -
Gea.

.....

blink high
and then you jumped on me
on the lips
smile, transcribed
n-long parchments in the abyss.

....

voices
voices
Stones
rocks
They were transgressing the high
and they hurt my sight

with melopeea, geea blindness
of the star called earth
wrapped in the wind

shining her ornaments
before me my maids passed
too high
waving their spikes, they threw the seeds
giant wheat.

.....

The second song

Pigeon dreamed of gold in the giant sun
with his sharp silk, which glitters over
bitter stones
in the mountain top, small valleys splitting
what does corn corn crave
round

and it mirrors it in high light.

...

black thalassus flew to shore, carrying wings
of shells and algae
carrying offshore masts
with seagulls swarming in the wind.

....

bulb circles were made, from which springs
the note
until it falls in the white beads everything
and the proud young sun rose.

...

with sun hair and lights
with soft, warm and clear eyes
the young prince with a face walks over the sea
of Sun.

....

wide mast near the mast
and the long sea and the wide sea
armies flutter on the water, on the clean, matte mirrors
to look for the brave Adonir.

.....

clear blue-black
and dark
on a sky where it is fixed
slow zenith

we were looking for nights in october
of fans
the one the Wise man told me would be
the weird.

- in the garden of the sky clean in wild boar
drained the grief
and rooting in the sandflies
among corn chips and wheat ears
we were passing through the ponds
to a river.

thousands of miles passed in a blink of an eye
up to where, in her heavenly ways
where
the white moon, with its celestial rays
trembling on the windows
it could be watched.

...

I heard it in my sleep, from the distant sea
master and sir
that he is not a mere mortal
but the proud sister is in heaven.

....

he fluttered his wings
bringing in news, and shaking the news
they surrounded the gentleman:

.....

- Oh, Adonir
stepped forward
the oldest by port and chip
we conquered the whole earth
for you

for you are our king
and at sea we crown you as an admiral.
master over the black log,
swell wave
that you barely kick - touching.

.....

Oh, tell us your legend Master, how you were born
from white foam
from deep within you came
and what you bring with you into the world.

....

- Oh, Vrednice Kebir, that you are
do not sit listening to sad stories ....
for I am not king over the world
more than that I can't say ...

...

I am the Lord your God,
I am a sad god over the people
There is the sun in the sky from above - but I do not set
his sunset.

...

as old as the ages
I'm taking my sad watches
for I am of an eternity, old as the time
what will it be.

....

I was born now from the waters
in the world of ordinary mortals
and this is the second song he murmurs
whispering sad wind

for I was born to die, and I shall die
to give birth to me

do not seek these laws to understand them
the land of emperors is full
and kings ...

but I am your Savior
Jesus Christ is my name
for the rebellious crowds Adonir, arriving with him
spring
hot zefir.

....
Ever since I waited in heaven, it passed
an eternity
and my eyes were never given to me to see the white night
hot naiad, which lights up in the sky,
- between the stars star.

....
I hear she is a royal girl
what brings his age to a high mountain
with the herds of deer and deer
among wild boars lurking in bitter stones
and that she's proud, loud ...

only she knows me,
O Kebir, forget about Flint
and the one with the arrows full of arrows
you all, you come with me
are you comfortable?

.....
- Master, Lord on earth, I believe
without tagging it
Your word

but I have to see my host
of will leave the seas wide and rich and will follow you
wilderness can
but I have to come to terms ...

...
I see that You are the Sun on earth
and I think you will die to be born
but sad they are dear emperors, that we, poor people,
we will die.

....
show us the Way, be the exhortation, to these hosts
giddy
and urgent
to leave the seas terrible
and follow you on the ground?

....
- Come on! ... it was like a thundering voice
the hostels gathered together
in which the sight of the braver is heated
We come, we come, or Adonir!

.....
And while sweet it is the insertion
and in the eyes of the brave man the sea is mirrored
they all set off as one to the shore

handle a unique and profound urge.

....

Adonir's footsteps trod the sea
and at the peak of the mountain among
bitter stones
an empress girl named Magdalena
at the secret time of the night
wait...

.....

The third song

When the moon over Codri kept quiet
in the shadow of the secret vaults
oak and amethyst leaves, alabaster and agate,
Virgo started to hunt.

....

a sky of stars below
above them I ask for stars
it seemed like a constant lightning wandering through them.

when sprouting a surrounding
and I border it on the note
it seemed like a thought of longing, to ruin everything,
All ..

see that on the first day
how the light came out
and among the dark stars at the edge
of waste water ...

she silently stepped softly
over garnet springs, over agate hardwoods
and the stars in her hair she picked up ...

.....

in his hands the silver cane, so beautiful
how can i not
with the human mind it was counted
with transparent veils
in alint ...

she looked like she was ...
The silver and sweet moon of the fir tree
empress
more proud than any star ...

....

- Marie ... whisper the gentle wind ...
now when the oak vault is open
as in an old niche fortress
step into the beautiful dream ...

among the forests of sparkling stars, more proud
than any god
step into the round golden circle
what rotates through the hole ....

....

he went on his way ... Mary sad
with blue eyes like the poet's dream, they started on the branches
slowly green
not the golden city that opened it.

on the way she picked up a ring
with shiny topaz stone, which shone off
at the feet
And on which the word Adonir was written.

- Oh, Adonir? ... she whispered dreamily
of you in my sleep I gently heard when
I spoke with the Wise
and he told me that you are really the proud Sun ...

....
near the golden fortress was in the middle of the forest
silver
a golden circle ... she stepped
and suddenly he saw himself turning

louder and louder....
on the top of the Moon she was sitting. from the depths of the galaxy
from the middle of the Milky Way

a warm, calm voice, you hear.
- Oh, Marie, of the gentle, earthy earth
lord over the galaxy

- I brought you to my golden garden, to be his bride
To the sun from above
of the gentle Adonir
on his gentle name Jesus.

.....

the eternal bride you are and he is your bride
over human destinies
He will bring righteous salvation.

Destroy them bloody and bloody on this earth
it will be fulfilled
for he heard me
and he knows that He is My Son.

then .... in the year 7000, the sky will break in the mud
and fire pits
for his luck will come

all over the world
to reign.
here, the Golden Fortress, will be his kingdom
and you will be his eternal bride

by Himself long chosen
and the world of death
he won't hear.

.....

Now go back to your palace, but don't forget
of your ring
And Jesus has one just as it is written
your name ... Maria.

...

out of the shadow of the vaulted vaults, she steps in step
near the window, where in the corner
The daylight is waiting for her.

.....

The sun in his face is beautiful
fluttering in the sky
and then Mary know that he is, that it won't be long
and he will meet you.

....

the golden circle rotates ...
more and more slowly
and the voice over the moss smoothly perish ....

The fourth song

In the majestic sunrise
when the flowers of bitterness flowed smoothly, floating,
on foot
The black, wooden ships
they were slowly approaching the shore.

Adonir, leading the young god on the water
his forehead was muddy and foamy
like a lion

step on the waters and the place where the foamy where
they were touching, they were rotating
and then slowly in white veils
on the sides they were detached,
perished.

Kebir vajnic warrior in chain armor
he looked at the waters as if they were safe
gentle
and seagulls rotating in the sky
then down the line
they would touch the water with the pleat, and then they would fly again
to heaven.

They were approaching the shore. The cruel hostages
young sailors were watching with love on their own
ruler
Adonir, the beautiful sister.

They were approaching the shore
from the wide oceans, over the salty seas
diaphanous
between coral reefs and beyond
islands grow
like oases of greenery,

beauty

They were now heading for the shore.
They watched the restless squirming in the sky
the islands of Greece, the wonderful one
From the Aegean

from which they were watching
Santorini, Rhodes, Samos, Mykonos, Kios, Kos,
Naxos, Icaria
Timber, Karpathos, Patmos,
Milos, Paros, Syros
and many more like this ...

.....

The mighty army arrived on shore soon.
the ships threw their anchors
and a few worthy soldiers in rowing boats
they threw the nets to catch
over.

.....

Jesus set foot on the shore.
then he said softly: - Singing children
of water and earth
from now on I am Jesus, the Savior
what he sent
from above

Only those who believe in Me follow Me.
I wanted to save you from your death
wandering destiny.
But we will soon arrive in Jerusalem
Holy fortress.

Only Mary will we get from here
and then we'll start again
but let's rest now.

...

Three days the hostages rested.
guarded sailors near the ships
anchored near the shore
then they started on the road.

.....

- Jesus, we are hungry ...
said the most courageous Kebir
on the seventh day.
We are 500 ourselves.
How can you starve our hunger
O, our Lord sent from above? ...

.....

they had stopped in a small, fruitless stream
with dry land and without water.
we only have 20 fish in our vessels
travel.

and only 50 loaves. and the water is over ...
- Andrei - this is your name right now

don't be worried I tell you
but I want you to know that your whole life
you will change.

Jesus stood up
He walked through the crowd
Young, older in long jersey shirts
down to the ground.
Demoralized, hungry and thirsty,
they were waiting ...

.....
He made a sign to Jesus.
A prayer
And then he blesses the water, the sticks and the remaining fish.
When, wonder!
The fish were trapped in the vessels
and flutter

the water flowed into clay amphoras, sweet and good
and the glues softened upon seeing
with eyes, at three thousand.

....
Eat the crowd until they are full.
then only about 200 were left.
the others left
for Elada was shown to be a rich and glorious country.

.....
They were tired, they all fell asleep at the tents.
The light of the trembling stars, caught them
on the worthy wolves
on tents.

....
Jesus fell asleep immediately
and in his dream he was meeting Mary
Magdalena
that of his fate.

.....
The fifth song

The Sun-God started on the road with no one
at dawn
It was swift as thought
like light
when it bursts over the fairy worlds.

- In Chaos Lord I returned
and I would go back to Chaos
I'm thirsty Lord, of the star lights
by the resting neighbor.

in the place where it melted
from translucent blacks, and in the circle of lights turned
a proud young man grows up.
with blue-dark eyes
and soft golden hair
what's on her chest

on bare shoulders.

- O, Adonir, to My Jesus
a voice in thunder increases
You are the Sun above, which sparks white
increase.

I miss you, my Son, on the sleepless nights, when
we were talking about the Earth
and about soft water
when this shoulder stiffened
you were supporting him.

It was a constant longing
what takes you in life
in the world of ordinary mortals ... and you asked for me
advice.

It was a constant longing
what kept me from you
but I knew, without wishing, that Thy way is in
Humanity.
here you will find Ursita
what the stars did not keep you

and that you will give it to her
Your life as a gift.

.....

A work of my hands, breathtaking clay statues
warm life
to whom I gave Eden
be born Cover the whole earth like a leaf
and like grass.

O Jesus, be their Savior
for their sins had reached to heaven.
They are sad, bitter and obese

that they no longer have Eternal Life
that Death comes and freezes them, with her cold breath
and sharp.

.....

- Lord, You are my God
In the Book of Acts you put them all and spoke through
old prophets.
Now is the time for the Messiah to appear in the world
to wash the world of sin
with Death pre Death dying.

O Lord, I will not know that hour
When breathing life
it will fly out of my body
and I will descend three days into the world of Eternal Shadows.

But let Your will be done,

my heavenly and beloved Father, be it the prepared glass
of death and pain
to drink it as you wish.

....

- Jesus, don't be afraid
it was like a thundering voice, which then became a whisper
relief
Third day of the dead
You will rise!

.....

You lose Jesus from heaven
instead of the evening Luceafăr
and in the golden magic circle, near the illuminated fortress
Slowly his face began to close
sweet wonder.

.....

The sixth song

At that time Maria was sitting in the golden garden
and she deepened her thought.
passing beside trees with heavy fruits
surrounded by her young maids

gentle, gentle, thoughtful, Mary at Jesus dream.
The whole forest floor was covered
of unmatched warmth

of flowers and leaves of precious stones
which I slow down, like in a dream, with the long skirt of the white dress
gently snapping, she stepped on them.

Her wavy hair in curly veils, framed her face
by virgin Marie
and her blue eyes looked like two small lights
what the lights were throwing
sparkling.

Like in a dream
she bypassed the Golden Fortress and went to the magic circle,
Golden.
He sat on the trunk of a fallen tree
and he was dreaming
the golden circle.

When he suddenly stepped right in the middle of it.
Once upon a time he was seen rising in space,
among the stars
in a fairy tale setting.

From a star two shining eyes aimed her
with love and longing.
- Oh, this is Adonir.
as the wise man once whispered to me
I'll see him.

.....

Adonir clutched her beautiful Maria
and in his eyes he lovingly
concerned.

- So fragrant, you look like the white flower
of cherry
And like an angel among people
in the way of my life go out ...

I love you, my dear baby
Fine.

Tibetan monks guard the gates of the monastery
At the entrance and at the exit.
Order well, four each
At the four entrances
Opposite.

.....
I was floating through the black space, full of sparkling dots
Sorul, Luna
They can be seen among the white pieces
By jeratic.

.....
I was a star.
With dense breath, scattering in thousands of particles
Opaque.
My soul was speaking from deep
and whisper to me from the ground.

...
Out of the waters was Arjuna, whose skin was white
Like silver.
majestic floating on the water,
in the hands with the horn
brass

self in arms, with pain, full of gentleness
he calls me.

....
earth. Endless stretch of water. Fish benches
Noting sublime
In pure aquamarine water.
.....

Riding on a white horse in the dawn of silver
If you happen to be Arjuna...

He wore silver armor, sparkling
and the smile like the Moon.

... ..
empress, sweet little lady, of the flowering earth
of the broken chains
with loads, heavy spices ...
he wanted to take Arjuna as his bride.
.....

rising from the waters

with black braids and skin like silver
he looks like a sweet look
which she shows to the girl
the wind.

... ..
while the Sister and Moon embrace they stand on the water
soft deer cherries
at the water's edge they come to adjust.

....
one mouth, one, only one
he wanted to steal her handsome, brave girl
from the woods
with sweet dreams running down his cheek.

.....
But the thunder of the sea is the sky itself
it splits him
and snatch the enchanted Moon
below the Sun wing.

.....
Priveag started in Arjuna in the world with his dreams
by Luceferi
he hoped the foam would catch him white,
in his arms
fur and tufts

as the evening descends over the waters, they slowly crumble
reed
and the pale Moon among us
slowly the Spirit carries them.

.....
Adonir clutched her beautiful Maria
and in his eyes he lovingly
concerned.

- So fragrant, you look like the white cherry blossom
And like an angel among people
in the way of my life go out ...

The seventh song

The world, time goes for me back
Like before

Time, world, existence
He still has to offer me miracles
In the past
Let me unravel the unknown
During the backward lapse

It's a time of remembrance
and of eternal live and current interpretation
woven on a single canvas
event-

which makes time lapse so beautiful
it's his uniqueness

the fact that it can no longer be corrected
factual

....

but interpretive
only now does it reveal its germination force

.....

It's a time of beauty and unique security.

Past tense
Provides safety

It is a hermeneutic of the past language
and past action.

.....

It is a metaphysics of remembrance
and meaningful endowment.

....

future tense
it is uncertain fact.

It extends all probable existence

and the option remains
always open.

It's a responsible time.
A time when the being will continue to be
and do.

A factual open time
Occurrence
and still unprepared for interpretation.

.....

On the past-future axis
I am moving
In an infinite parable of existence.

In which present time
Once upon a time
and it will be once
future tense.

.....

I can only speak of the past with certainty

Dressing her up
In the coat of metaphor
Always alive of consciousness and language.

The eighth song
Dark drifting worlds
On the blue night from which they were pursuing
Listen to the heart you are
Hidden deep in the chest of the nose.

..

shadows had flared
on the ragged face of spasms and diseases
shadows left by the dead
on the path of the living
like large, questioning wings of seagulls at dusk
They had touched his cheek in silent kiss.

.....

hideous black shadow
they flowed on his pale, livid face
in which death digs its way obsessively
and a flame of unspeakable pain
the fountain was on his forehead
vaulted

caught between his shadows today and yesterday

in which death digs her immortal
crypt.

....

caught between today and yesterday, between then and now
between there and there
a metaphysical thought was slowly giving way to his body
from bones and pots
releasing him from the sad shell

and his head seemed open
the world from here

in which the soul found a way
to fly beyond ruthless
stone and chain armor

.....

leaving the chest cavern open
the atrocious world from the deep
in which in a funeral flock thoughts
from beyond
they were slowly wandering.

.....

with his eyes wide open
with foam hanging from his bruised lip
left the body of the world now
lying in the graveyard of bodies and lives

and the soul flies to imaginary worlds
under the selenium radius of eternity
mornings.

The ninth song

Without you
I would have carried with me openly
The myth of one's life

My life would have been
An eternal cocoon in the chrysalis
With wings flush.

Development of personality
he was silent
Before reading the book.

...

by the way
I had the feeling before
co-opted by the bright and dark figures
of the deep
that I have already read books
some books

which I had not read.

...

so it happened to me
with Psychiatric Power.

and yet how grateful I was
the end
that I read it!

....

most impressed me there
figure of the mirror.

.....

I always recognized myself
in the mirrors offered by others
and myself

by reflection

into the deep psychosis I was entering
I was blinding like a drowning
after the light.

.....

how strange, reader
from all the pictures I took
at the hospital
at the emergency hospital in Petroşani
only in one they appear with the hit face
of a ruthless psychosis
in my hermaphrodite body
in which the adrenaline pump fat.

.....

I was with Gabi
The one with the galloping horse
With the ship with the canvas outstretched
and with a woman dancing.

He did not believe me alone.

.....

I would have been an eternal cocoon in the chrysalis
A man carrying himself
The myth of his own life, not even himself
A butterfly with glued wings.

I would not have known
why the horizons are so red
what the grass does
so transparent
and the leaves to tremble at the border
between reality and dream
like an infinity of eyes
gasping for air

and from the bodies of the trees flung toward the sky
column stylings
endless.

...

I would not have known
but I would have known anyway
deep, underground
I would have walked happily without knowing why

on the streets of childhood.

....

happiness
and my unhappiness at the same time
they broke off abruptly
from itself became a huge cave

and then
I had to discover my myth
own life.

....

the myth of my own life came to me
from the archetypal figures of the deep
and I would like to tell you the reader
that at that time I knew the ecstasy.

...

I do not know very well
if when I lived it
or when I wrote about it
reliving it.

....

art is a sharing with others
of madness, of ecstasy
pain
and your inner happiness.

.....

But at the same time the way in which your Self
Step right in front
and you can understand it
to embrace him with his eyes.

The tenth song

I smile
as after an interesting family business.

I sent my volume
weighing three kilograms and 5 grams
205 grams more
than I had when I was born.

How much concentration
and how much metaphor
in this head is empty
brain-free

an everlasting scarecrow
in search of the lost realms
of childhood.

.....

I love you, my sweet baby.
My dear Victor, I love you very much.

I love you, Victor, Tudor, Alin, Andrei, my sweet and desired baby.
Te iubesc, Victor, Dragostea vieții mele.

Ye iubesc, Mihai, Puiul meu.
Ye iubesc, dragul meu Victor, puiul meu. Nesăus Te doresc, puiul meu, dragostea mea.
Dedicatăpuiului meu Tudor și puiului meu Victor.

Beautiful lily of the lime

Victor, Tudor, I love you, my sweet.
I love you, sweet baby.
- "Blanca, find out that from the cradle
The Lord is your bride,
For you are born, child,
Out of unworthy love.
Hands in the sketch to the saint Ana
You'll find the one in the stars
The comfort of your life,
The salvation of my face. "
- "I will not, father, dry up
My young, cheerful soul:
I love game, game;
Living the world of others leaves him.
I will not cut my hair,
What happens to my heels,
To blind myself by reading the book
In incense-smoked smoke. "
- "I know better what you do,
Give the world any thought,
Hands at dawn let us go
Towards the old and holy shrine. "
She hears - she cries. - It's like
He was about to leave the world,
Showered with wilderness thoughts
And a miss without a name.
And crying the horse,
Her white horse like snow,
It cleanses his proud mane
And crying puts the saddle on her.
He steps on it and leaves
Hair in the wind, head in the chest,
Don't look at them,
He doesn't look far.
On lost paths in the valley
It goes on endlessly,
When the greenhouse red rays
Dusk from the skies escape.

Shade the cods here and there
Lightning flashes ...
She passed through the leaf in a hurry
And through the murmur of bees;
In the middle of the ridge
Near the tall and old lime tree,
Where does the spell spring?
It sounds sweet to the ears.
Of murmuring delightful waters
She woke up then,
See a young man, what's next
A black horse is riding.
With big eyes she looks at her,
Full of dreams, floating sweet,
Lime blossoms in black hair
And on the hip a silver horn.
I'm slowly starting to ring,
Charming and painful -
His heart was growing longing
Of the beautiful stranger.
His hair touches his hair
And then the red cheek
She bends long eyelashes
Over your eyes.
And a smile passes her lips
Drowned, charming,
Which guru just opens it,
The dry one of love.
When completely kidnapped
He leaned toward him from the saddle,
He stopped singing
And make them with jelly beans,
It includes riding -
She defends herself with one hand,
But he still leaves,
He feels his heart full.
And he falls on his shoulder
Her head upside down;
As the horses graze by the side,
She looked at him with a showered soul.
Only the sweet murmur
From the enchanted spring
It melts melancholy
Their soul intoxicated.
At that time, from the cods comes out,
The whole night stands to be seen,
He paints black shadows
On a snow-white field.
And she always lengthens them,
And as they ascend to heaven, they move them,
But they pass, they get lost in the cods
With their lives lost.
At the castle in the gate the horse
He stays in the foam the next day,
But his beautiful master
She was lost in the world.

The story of the cod

I love you, Victor, my sweet baby.
The dense forest, the sprinkling, the toys
The leaves come down dancing
I sat on the green muscle and listened
the blue rain flowing

...

Quake of the earthquake fir wearing white dress
Of the gentle Shower
In the snowy sky, what is crying
I became nostalgic
the eyes...

...

The luminous living nature of the gentle sky
empress
Humus slip through your fingers
Hands, I expect descent
At night, day hands
Quake of the earthquake fir wearing white dress
Of the gentle Shower
In the snowy sky, what is crying
I became nostalgic
the eyes...

...

I love you and I love you, Victor, my love.
The story of the forest
The forest is fretting, sprinter, playful
the leaves are getting down, in a waltz
I laid down on the green moss and I am listening
the blue rain how it falls.

...

the fir trees are shaking themselves carrying the
white dress of a gentle Dochia
In the sky which is snowing, which is crying
I nostalgically stared at my eyes

....

The nature is alive, brightful, of the sky gentle
princess
Dust I am sifting through the fingers of my hand
and I am waiting to get down the night
to come tomorrow in the breaks of the dawn

....

...

the fir trees are shaking themselves carrying the
white dress of a gentle Dochia
In the sky which is snowing, which is crying
I nostalgically stared at my eyes
te iubesc, Victor, puiul meu.
The story I would tell to her

Whispering secretly mild springs, the sad flowing
of the time
Blue flowers are trembling wet
in the silvery air

.....

to you I turn tenderly my eyes in this sublime
moment
Bustards are laying down on the
path of the fir-tree

.....

Your blond hair of mild gold, of sunny silk
arrives itself to the ground
gently the springs are whispering secretly
With a carol, a pallid chant.

....

You are laying down in my arms as of the Sky
pure and sublime tears
you want to listen to my story
The sky just tells me
That the night closes itself with a trembling
seal over the day...
the pale moon delights with of its mirror
trembling water...
likewise a sickle it throws over of the darkness
whirlpool
to you in your arms, my swweet love
I stretch my blind arm, I comprise you...
In the starry flowing of the bruise moments
bustards beat on the path
of fir-trees
with their large wings.....
and my beautiful odour, we will sleep beside the
lime tree which saintful
Is getting down its leaves
trembling gently to the ground.
And we will sleep near the lake which shakes a boat
caressed by the pale ray of the moon
and by the light blow of the wind
we will dream a large White Arch
You and me embraced through of the world
fast waves, frightened pilgrims

...

The moon has set down... dead leaves of the autumn
darling lovings, travelers through
the chaos
are closing up with a book sign over your eyes
my sweet love!...

te doresc și te iubesc, Victor dragostea mea.
From the cucumbers clear waters flow
te iubesc.
From the cucumbers clear waters flow
and roar give them in their way
From the bruise, black twilight are flowing stars abisale
He again, watching from nowhere
he falls in love by her.
On the moving, trembling paths black ships there is carrying
the light which extinguish itself
the light which glitters far away...
Towards you the frozen breathe of the heavy death is falling

he again watching from nowhere
falls in love by her...
from the ray of the eternal yesterday there is living today
which dies
There has passed a day, there have passed
three days
on the trembling, moving paths black ships it's carrying
the light which extinguishes itself
the light which glitters far away....

....
O, mother, my sweet mother
from the fog of time, with your warm and gentle voice
to you you are calling me out...
And waters will chant in eternity, will sleep
I will for ever sleep.

...
Towards the window I lead my step, there where in a corner
the Morning Star is waiting for me:
"I didn't know, sweet woman, how dead I am
you have left like a shadow, like a goddess
on the Sky, on the Earth
you have shaken like a leaf carried out by wind.

...
If you were gone with Altul
with another, I still think that my dead eyes I can
still appeal to you

....
But you have gone... my sweet wonder
Blue flower, blue flower, yet it's still sadness in world.
I have passed through spaces
and I drank you away where you couldn't
possibly think.
I wonder why in the deep whirlpool
of the death which is sipping me, in flames I'm burning out
and in the bitter stone I fall down?..."

....
"I asked for a release, but still ...
I could not
from me you turn your face down
immortal and cold."

.....
Te iubesc, puîşor dulce.
te doresc şi te iubesc.
Bhagavad-Gita
Chant I
Sadness, reveries
The world isn't more beautiful after you have written a book
It's simply in another way.

....
It's more different the smile, the abyss
The death, the destiny
The word, the covenant
The silence, the speaking.

.....
Fantastic arabesques are getting out from the leaden sky
Enchanting, charming

An ivory end
And the other gray.

....

Speaking, silence, murmur
Laying bricks and immortality
The sea and the chanting
The moon, the sun and the Earth -
Geea.

....

I'm blinking hit by the high
And then I throw up myself in a spring
Dense on the lips
Smiling, transcribed
On long parchments into abyss.

.....

Murmurs
Voices
Stones
Rocks
Transgressing the high
Were hurting my eyesight
With the chanting, blinding, Geea
Of the star named Earth
Sparkling their adornments
In front of me there were passing the slaves
of The One Too Tall
Undulating the spokes
And throwing up the seeds
Of the giant wheat.

....

Chant two
The maize is golden dream of the giant sun
with its fretting yellow silk, which is glittering
on the bitter stones
in top of the mountains, splitting valleys
of ore
which goldens round corn cuilean
and mirrors it in sea turquoise sea lights...

.....

Dark, the wave is throwing itself to the shore,
carrying wings of shells and algae
carrying in large of seas masts
with kingfishers drying themselves in the wind.

....

Twirl circles it has made itself, where from are springing
like into a swirl
till vanishes in white beads everything
and handsome Morning Star has made
itself.

...

With hair of sun and lights
with gentle, warm, serene blue eyes
It's stepping on the waters in the sea, the young prince
with shapes of Sun.

.....

In large coverings mast beside mast

and the sea in long, and the sea in large
armies are pouncing on the waters, on the clean, mat
mirrors, to search the brave hero Adonir.

....

Serene, dark of blue and black
on a sky wherein the zenith is fixing itself
slowly
I was looking in October nights
of ebony
the one who the Wiseman told me it will be
my soul mate.
in the clear garden of the sky where in the boars
were scurvyng of sorrow
and rising the fine sands in circles
through the corn cuileans and the ears of wheat
I was passing slowly through the riprap
of a river.

....

Way of thousands of miles I passed into a minute
Till there where, in its celestial little waves
the white, pearly moon with its celestial rays
could be seen and admired.

....

I have heard like in a dream, of the distant sea
master and Lord
that he isn't a simple mortal
but he is on sky the Sun himself.

....

The wind was shaking its wings
bringing in the forests the news, and trembling the armies
were surrounding the Lord:

....

- O, Adonir
A head has stepped forward
The eldest one after the vestment and the face
We conquered all the Earth
for you
For you are our king
and on the sea we crown you as admiral.
Lord on the black, bruise wave
Where on you hardly step, just touching it.

....

O, tell us your legend, my Lord, how you were born
from the white foam
from what deep of billows you have come
and what do you bring with yourself
in the world.

...

O, worthy Kebir, for it's you
Do not stay to listen to my sad stories...
For I'm not a king over the world
more than that I cannot say it...

...

I am the Lord, Almighty Lord
I am over the sad people a God
I am the Sun on sky, from upside - but I don't set down

when He sets down.

...

Old like the weather over the ages
I carry my sad everlasting hours
because I am alone from an eternity, old like the Time
will be.

...

I was born now from the waters
In the world of common mortals
and this is the second chant, where on the wind
is whispering sad.
Because I was born to die, and I will die
to born again -
do not try these laws to understand
It is full the Earth of emperors and kings...
but I am just your Savior Myself
Jesus Christ is my name -
for the rebellious crowds I'm Adonir, arriving with
of springtime warm zephyr.

...

Since when I was waiting on the sky it has passed
an eternity
And never to my eyes it was given to see
of the night white and warm naiad, which lits up in the sky
through the stars white torch.

...

I hear that she is a daughter of an emperor
Who carries on her shoulders her young years on a tall
mountain, with herds of deers
Through the boars scurvyng in the bitter stones
and that she is very, very beautiful...

...

just her knows my destiny on Earth
O, Kebir, forget about your firelock
and of the whirlpool full of arrows
You, all of you, Kebir, to come with me
do you dare?...

....

- Oh, Lord, Master on Earth, I believe
without disgust Your word
But I have to see if my army will let the large and rich seas
and will follow you in the desert maybe
But I have to come to me first.

....

I see that you are Sun on Earth
and I believe that You will die to born again
Bu I am sad, dear emperor , that we, poor mortals
are going to die.

....

Show us the way, be the exhortation
of these bewildered and accursed armies
to leave the torment of the seas
and to follow you by land?...

.....

- We come!... it was like a thunder of armies the voice
of the armies gathered together

Where in the glance of the brave Sun is scalding
We come, we come, o, Adonir!...

....

And whilst sweetly it was falling the night
and in the eyes of hero it's mirroring the sea
They have started all like one to sail towards the shore
carried by a n unique and deep urge.

....

The feet of Adonir were stepping on the sea
and in the top of the mountains through the bitter stones
a daughter of an emperor named Magdalena
At the time of mysterious hour of night
was waiting...

...

Chant three
Whilst the Moon over the forests smoothly was watching
from the shadow of the mysterious arches
of leaves of oak and amethyst, of alabaster and agate
It started the Virgin Mary to hunt.

....

A sky of stars was underneath -
Above her a sky of glittering stars
She seemed an uninterrupted lightning wandering
through them...
When springing from Chaos they surround her
And limit her like waved waves of pure lights
She seemed a thought carried by longing, till everything
vanishes away...
She was seeing likewise in the first day
How there were springing lights
And through of the stars groves, at the end of waters
mermaids...
silently the smooth passage passes
over the springs of garnet, over the hardwood of agate
and stars in her hair she has collected..

....

in her hands the stick of silver, beautiful thus
that I cannot conceive her
with my human brain, with diaphanous veils
in sweet endearment...
She resembled, it was just her..
The silvery and tender Moon, of firtrees forests
beautiful princess
more proud than any star on sky...

...

- Mary... The tender wind has whispered...
now, when the arch of oaks is open, like in an old citadel
a stone niche
step in the beautiful dream....
Through the forests of stars that are glittering, more proud
than any deity
Step in the golden round circle
which is spinning from the depths.

...

He has left on his way... The sad Mary
with her eyes blue like the dream of a poet, started to walk

on green branches slowly
to the golden citadel which is open.
On her way she collected a ring
with stone of bright topaz, which was glittering pale
at her feet
and where on it was written the word Adonir.

...

- o, Adonir?.. She has whispered dreamy
of you in my gentle sleep I have heard, then when
with the Wiseman I have spoken
and He told me that you are the proud Sun
Himself....

....

near the golden citadel it was lying, into the middle
of silver forest
A circle of gold..... she has stepped
and suddenly she saw herself, spinning
faster and faster...
On the White semicircle of the Moon she was sitting.
From the depth of the Galaxy
from the middle of the Milky Way
A warm, calm voice she has heard.
- O, Mary, of the land gentle empress
Lady over the galaxy
into my golden garden I brought you, to be a bride
To the upside Sun
to the brave, gentle Adonir, on his gentle name
Jesus

....

Eternal bride you are to him, and he is your groom
over the human destinies
He will bring right salvation.
His cruel and bloody destiny over this land
will fulfill
for He my word has listened to
and knows He is My Son.
Then... in the year 7000, the Sky will be torn in flames
and in the fire blaze and flare
for it will come His term to accomplish.
over the entire world to reign.
here, the Golden Citadel, it will be His kingdom
and you will be to him eternal bride.
by Himself even long ago elected
and the World of death won't hear anymore.

....

Torn back now to your palace, but don't forget
about your ring
Jesus also has one of the same, where on it stays
written your name... Mary.

.....

from the shadow of the proud arches of leaves, she leads
her step next to the window,
where in the corner
The Morning Star is waiting for her.

..

The Sun with his beautiful face

Has thrown Himself in the sky, and then Mary has known
that it was him, that it won't pass long
and she will meet him.

....

the golden circle has spinned itself....
slowly and slowly
and the voice over the golden forests smoothly
has vanished away...

....

Chant four

In the majestic rise of the day
when the flowers of bitterness were falling smoothly, floating
downstairs

The old black ships of wood
Were coming slowly near to the shore.

Adonir, in front of them, walking on waters the young God
had the blond and foamed forehead
likewise a lion roaring in the
desert.

He was stepping on waters and the place where
they have been touched,
they were spinning around
and then in white veils, they were breaking apart
were vanishing away.

Kebir, brave soldier in armor of warp
was watching smoothly how the waters were avoiding
silently
and kingfishers spinning in the sky
then, in smooth falling
they were touching the water, then they were flying
again to the sky.

They were approaching the shore. The cruel armies
of young sailors

were looking with love at their head
at Adonir, the beautiful Sun.

They were approaching the shore, from the large
of the oceans, from the salted,
diaphanous seas
from the coral reefs and from the curly isles
likewise some oases of greenery
and of beauty

They were leading now to the shore.

They were watching restless the land profiling in sight
the isles of Greece, of the beautiful Greece

From the Aegian Sea

Where from they were glimpsing
Santorini, Rhodos, Samos, Mykonos, Kios, Kos,
Naxos, Icaria

Lemnos, Karpachos, Patmos,
Milos, Paros, Syros

and many others of the same...

....

The strong army has arrived soon at the shore.

The old ships have thrown their anchors
to the land

and some brave sailors in the boats sailing

have thrown the nests to catch
the fish.

....

Jesus put the step on the shore, then he told them gently:
Sons of divine chant
of water and of land
From now on I am for you Jesus, the Savior
who is sent from above.
Only the ones who believe in Me follow me.
I wanted to save you from death, and from your wandering destiny,
But we will arrive soon in Jerusalem
the Saint Citadel.
Only Mary we will take from here
and now we will start again our way
but let's get some rest now.

....

Three days the armies have been rested.
They put on guard skillful sailors, near the ships
anchored next to the shore,
then they started their way.

....

- Jesus, we are hungry...
The most tried brave soldier Kebir said
in the seventh day of walking.
We are five hundred of fellows.
How will you be able to astonish our hungry
o, our Lord who is sent from above?...

....

They had stopped in a little valley with no fruits
with the dry land and without water.
we have more only twenty fish in our trip
vases.
and just fifty wafers. And the water is running out...
- Andrew, this is your name from now on
Do not be concerned, I tell you
but I want you to know that your entire life will change
for yourself.
Jesus has risen up
Walked through the crowd
Youngmen, older people in long shirts of cotton
till the ground.
Demoralized, hungry and thirsty
they were waiting....

....

Jesus has made a sign. The sign of Cross, a prayer
then He blessed the water, the wafers and the
remained fish.
when, miracle!...
the fish catch to increase their number in the vases
and to wrinkle
The water was flowing in clay amphoras, sweet and good
and the wafers has multiplied
seeing with eyes
up to three thousand.

....

The people have eaten till they saturated.

Then they have remained only about two hundred people.
the others have left
for it has shown up that Hellas is rich and fertile
country.

.....

Tired, they were falling asleep everybody
on tents
The light of stars, trembling, has caught
the brave wolves of the sea
on the tents.

....

Jesus has fallen asleep soon
and in his dream it was done that he was meeting Mary
Magdalena
The one of destiny intended to him.

.....

Chant five
The Sun-God has started his way
at the Rise of the dawn
He was walking fast as the thought, as the light
when it bursts over the world of torches.
- In Chaos My Lord I have returned
And I would return in Chaos
I am thirsty, My Lord, of the stars pure lights
of the eternal repose.
In the place where He has melted himself
from diaphanous veils, and in the circle of spinning lights
a proud young man is rising up.
with his dark blue eyes, and hair of silky gold
which falls in waves over His chest, over the naked
shoulders.

- O, Adonir, Jesus of Mine
a voice in thunder is increasing
You are just the Sun from above, who glitters
on the white ridges.
I miss, o, My Son, of the serene nights, whilst
we were talking about the Earth
and of the blue, smooth waters
when this shoulder grunting you were supporting
by Yourself.
It was an uninterrupted longing
Which was leading you in Life
in the world of common mortals.... and you were asking
from Me advice.

It was an interrupting longing
that was keeping Myself of You
but I was knowing, without my will, that Your way
is in the humanity. That here You will find the destiny
that the stars didn't intend to You.
that for Her you will give your life
as gift.

...

O, the work of my hands, statues of clay
with warm breathing of life
to whom I gave the Eden, gave birth to the Sons

that they had been covered the Earth,
likewise the leaves and grass.
O, Jesus, be their Savior
for their sins had arrived to the Sky itself.
They are sad, bitter and grieved
for they don't have Eternal Life anymore
for the Death comes and freezes them, with its
cold, sharp breath.

.....

- O, God, you are My Lord
In the Book of Making you put everything and You
have spoken through ancient prophets.
It has arrived now the time that Messiah to show
Himself in the world, to clean the world of sins
with Death over Death stepping by.
O, Lord, I don't want to know that Hour
When breathing of life
will fly away from my body
and I will get down three days in the world
of the Etenal Shadows.
But make it Your will
My celestial and my beloved Father, be like the cup
prepared of death and pain
to drink as it is Your will.

...

- Jesus, don't be afraid
it was likewise a thunder the voice, which has become
then a whisper in relief
The third day from the dead
You will rise up again!...

...

It has vanished Jesus from the Sky
from the place of Evening Star
and in the golden, magical circle, near the lighted Citadel
slowly his shape caught to form
sweet wonder.

....

Chant six
In this time Mary Magdalene was sitting in the golden
garden and deeply she was thinking.
passing by the trees with
heavy fruits
surrounded by her young wheelbarrows
gentle, mild, thoughtful, Mary to Jesus was dreaming.
All the soil of the forest was covered by warm
precious stones
whereon, like in a dream, with the long lap
of her white dress
fretting lightly, she was stepping them.
Her curly hair in wavy veils, has framed her face
of Virgin Mary
and her blue eyes seemed two little
Morning Stars
which were throwing glittering lights.
Likewise in a dream
she surrounded the Golden Citadel and went

to the magical circle.
She has laid over a fallen tree trunk
and was looking dreamy
at the golden circle.
When, suddenly, she stepped just in its middle.
Immediately she has seen herself
risen in the space, through the stars
in an enchanting decoration.
From a star two glittering eyes were holding her
with their glance, with love and longing.
- O, probably this is Adonir...
how the Wiseman has whispered to me sometime
that I will see him...

....
Adonir has tightened in his arms his beautiful Mary
and in her eyes with love
he was looking.
- So fragile and tender, you resemble with white cherry-tree
flower, and like an angel from the people
in the way of my life you go out...

...
Chant seven
..
Tibetan monks
Were guarding the gates of the monastery
At the entry and at the exit.
Arranged wisely
Four
At the four opposite entries.

...
I was floating through the black space
Full of brightful dots
The Sun
The Moon
Are foreseen through white pieces of fire.
I was a star
With dense breathing
Scattering itself in thousand of opac particles.
My soul was speaking to me
From the deep
And was whispering about the earth.

.....
From the waters was embodying Arjuna
With his skin
White as the silver.

..
Floating majestically on the waters
In hands with the copper horn
In his arms
Painfully
Full of tenderness
He is calling me.

...
Earh. Endless surfaces of water
Fish banks
Swimming sublimely

In the pure water of aquamarine

...

Riding a white horse at the break of the silvery dawn
It has shown up Arjuna...
He was having a silvery armour glittering
and the smile as the Moon.

...

Empress, sweet princess of the blossomed lands
Of the ripe wheatfields,
With heavy, burdened spices...
Was wanting to take Arjuna as his bride.

.....

Rising up from the waters
With his black locks and the skin as the silver
He seems a sweet apparition
Whereon it is shown to the girl
by the gentle wind.

....

Whilst The Sun and The Moon
Embraced are staying over the waters
Herds of mild deers
At the edge of waters
Come to quench their thirst..

...

A kiss, only a kiss
Has wanted to steal from her the handsome handy
From the beautiful girl
from the forest
With sweet dreamings flowing on her face.

.....

But the thunder of the sea rages
And splits out the Sky itself
And snatches the charming Moon from under
of the Sun soft wing.

...

Arjuna has gone into the world as a wanderer
With his dream of Adonis...
He was hoping to catch them the white foam of the sea
In his arms his beloved
Tenderly and safely
Whilst the evening is coming down over the waters
and slowly is swinging the reed
And the pale moon among the clouds
Slowly carries out his Spirit.

....

- So fragile and tender, you resemble with white cherry-tree
flower, and like an angel from the people
in the way of my life you go out...

.....

Solilocvii
The world, the time is going for me backwards
As forwards
The Time, The World, The Existence
Still has miracles to offer me in the past, to unravel the unknowing
In the time drained backwards

...
It is a time of remembrance and of the interpretation
eternal alive and actual
Woven on a single evenimensional
canvas

...
That what makes the time elapsed so beautiful
Is its unicity
The fact that it cannot be corrected factually
Anymore

....
But interpretatively
Just now unfolds itself its germinative power
It is a time of an unique beauty and safety
The elapsed time
Offers security
There is a hermeneutics of the past language
and of the past action

.....
There is a metaphysics of remembrance and of
endowing with sense.

....
The future time
Is uncertain factually
In it are prolonged all the probable existences
and it remains the possibility of option
always opened.
It is a responsible time.
A time where in the being will continue to exist
And to make
A time opened factually, evenimensionally
but still not ready interpretatively.

...
On the axis past-future
I move myself in an infinite parable of the existence
Where in the present time was sometime the future time
And it will be sometime the past time.

.....
I can only speak about the past with certainty
Dressing its action in the dress
of the metaphor
Always alive of the consciousness and of language.

.....

Chant eight
The psichiatri section
Darkened worlds drifting away
In the blue night where from they came out
I listen to my heart sweet superstition
Hidden deeply in the ogive of the chest.

...
Shadows had been draining
On the scarred face of spasms and illnesses
Shadows left from the dead world
On the path of living ones
Like big, questioning wings of kingfishers in the sunset

Have touched his cheek in silent kiss.

....

Hideous black shadows
Have been drained on his pallid and livid face
Where in the death was digging itself obsessive path
And a streamer of indicible pains
Were finding their spring on its crowned forehead.
Caught between the shadows of today and yesterday
Where in the death was digging immortal
black grave.

.....

Caught between today and yesterday, now and then
Between there and here
A metaphysical thought was slowly moving around
To his body of bones and pots
Freeing him from the sad carapace
And his skull seemed opened to the world of here
Where in his soul has found a path
To fly away beyond ruthless armors of stone and warp

....

Leaving the cavern of the chest wide opened
To the atrocious world from the deep
Where in a sepulchral flock, thoughts were moving
slowly around

...

With his eyes large opened over the sunrise
With foams hanging down by his crumpled lips
He left the body to the world of now
Lying down in cemetery of bodies and of lives
And his soul has flown away towards the imaginary worlds
Under the moonrays of the eternal dawn
te iubesc, puiul meu drag.

.....

Chant nine
te te iubesc, Victor, puiul meu.
Yoga in Upanishad
Without you
I would have carried with me untold
The myth of my own life
My life would have been an eternal cocoon in the crystal
With the wings stuck up.

...

The development of the personality
has made itself in silence, before reading the book.

....

Otherwise
I was having the sensation a while ago
Overrun by the lightful and darkened figures
of the deep
That I have already read books
certain books
that I haven't read....

.....

so, of instance, it has happened to me
with the Psychiatric power
and though, how grateful I was in the end

That I have read it!...

.....

The most of all it has impressed me there

The figure of mirror.

...

I have always recognized myself

In the mirrors offered by the others....

and by myself

Through reflection

In the deep psychosis where in I had entered

I was groping like a drowned man

after the light.

.....

It's so strange, dear reader, from all the photos

I have made at the hospital

At the Emergency Hospital from Petroșani

only in one I appear with my face being hit

of a merciless psychosis

in my hermaphrodite body, where in the adrenaline

was carried by the fat.

....

I was with Gabriel

the one with the horse in the gallop

With the ship with the stretched sails and with a dancing
woman.

He alone didn't believe me.

....

I would have always been a cocoon in crystal

A man carrying with himself the myth of his own life, untold,
nor to himself

A butterfly with the stuck wings.

I wouldn't have known why the skylines are so red

What makes the grass thread

so transparent

And the leaves to tremble at the frontiere between reality

and dream, likewise an infinity of eyes

touching the air

and from the bodies of the trees thrown to the sky

stylized , endless columns

.....

I wouldn't have known

But I still have known deeply, undergroundly

I would have walked happily without knowing why

On the streets of childhood.

....

My happiness and my unhappiness simultaneously
have irrupted suddenly

From the Self became a huge cavern.

and then I had to discover the myth of

my own life

.....

The myth of my own life was coming towards me

from the archetypal figures of the deep

and I would like to tell you, my reader, that then I have known
the ecstasy.

...

I don't know too well if then, when I have lived it
or then when I have written about it
living it again.

....

The Art is a sharing with the others of your madness, ecstasy
an your inner happiness.

.....

But in the same time the road where in your Self
Steps right in front of you
and you can comprise it, to embrace it with your
glance.

.....

Chant ten

The Magician from Oz

I smile

Likewise after an interesting family matter.

I sent my volume

weighing only 3 kilogrammes and 5 grammes

with 205 grammes more

Than I was having when I was born.

How much concentration

And how much metaphor is in this empty head
without brain

an eternal scarecrow

in the search of the lost realms of childhood.

te doresc și te iubesc, dragostea mea.

time

It's so hard to turn Time out of his

beat endlessly ...

A star was when it was not seen ...

I miss your raw love of your chest

My string

And the time runs out of the breeze

Forgotten by himself. I can not look at it anyway

I wish my son

And my eyes blink blind

Stick for moments, days, hours

And all the holes go up ...

What I miss

What I'm gonna die ...

No matter how I like, I can not watch Time

It's flowing

And the clouds pass as long and endless moments

Over the country .... te iubesc.

Te doresc

Bhakti-yoga

Ceea ce face

Ca un lucru să devină cu adevărat valoros

E universalitatea lui.

.....

nu fiți provinciali
nu vă împotmoliți în orizonturi strâmte
lăsați spiritul vostru să respire
profunzimea adâncurilor, și-a întinderilor.

.....

Lucian Blaga
n-ar fi fost niciodată interesant
ca un simplu țăran din Lancrăm
a trebuit ca spiritul lui să năzuiască
să atingă
profunzimile universalului.

.....

eu vin mai mult și vă spun: între religii
nu există nicio deosebire

și nici între culturi.

.....

urmând vreodată
calea lui Bhakti-Yoga
spiritul meu s-a deschis spre legea iubirii
universale.

.....

doar ceea ce transcende mărunțul
frivolul
provincialul, limitatul
și negura în gândire și-n mentalitate

ne poate duce
la izvoarele adevărate ale vieții.

....

Doar atingând deplinele noastre potențe
Printr-o creștere și dezvoltare
continuă
Putem ajunge la ceea ce este imutabil
neschimbător
În ființa noastră.

.....

doar așa putem ajunge la colectivul
înscriș în lucruri
în ființe
la arhetipurile care preformează
realitatea
și o fac atât de frumoasă, de nențeleasă
de transfigurată.

.....

Doar urmând calea lui Brahma
Cel cu o mie de fețe
Descoperi făptura singulară
Din adânc.

.....

Destinul tinereții mele s-a înfăptuit.
Tânăra
Privind de pe o balustradă
Trecătorii

În ploaie, cu umbrele, într-un oraș alb-negru
Mi s-a revelat dintr-o dată
Coincidența contrariilor
și complexio oppositorum.

.....

deșert nesfârșit, cu dune înecate în nisip
dincolo de care...
la capătul lor nesfârșit
într-un rotund desăvârșit, se desfășura
Marea.

Doar ajungând la capăt, la limita limitei
Vei putea vedea
Că Totul este Una și Una este Totul

și nu este nimic scindat, dual sau
nedesăvârșit.

Bhakti-yoga

The destiny of my youth has fulfilled.
From a railing of a balcony, in a white and black Bucharest
On the stoned, moist street , wet of rain

I was watching the passengers passing by
With their opened umbrellas
Likewise some huge flowers, black and white, in the rain.

....
Oh, suffering, you, painful of sweet
In the immense library, my soul had taken its flight
It had embodied into a fire bird
Into a nostalgic dragon, with the dreaming
Flowing over its temples, being born from fire worlds.

...
Discrete youngwoman, of a melancholy beauty
My brain I had burdened
With the rough buddhist teachings.

...
Maybe from here it was coming the inner,
contemplative beauty
for it wasn't having anything to do with the frivolity
and the obscene.

....
Standing on that little terrace, with a side view
I was watching the passengers.
Suddenly it was revealed to me
The complotitude of the whole, coincidentia oppositorum
The indestructible unity of Everything.

....
By then I didn't know about the complexio oppositorum
Which, in itself, reunites the same idea.
That that in the coincidentia oppositorum
Actually in their unity, stays the divine miracle.

...
I was seeing the dunes , arching at the skyline,
drowned by sand
The incandescent sun, that was giving birth
To illusions of the Maya, a Morgana girl
Glittering hypnotically under the hot rays of the sun,
An eternal visual illusion.

...
Unboundless desert.
But at its end, at the most limit point, beyond life and even death
It was stretching the Sea.

...
There it was starting the rain.
In a complete round, like in the intoxicating curvature
of the eye
Suddenly it was stretching the Sea.

....
Then I understood
That only living something to its end, with supreme intensity
And without measures of safety
I can plunge in the brightful sea of the Self

I can live the Divinity, through an absolute identification

Being myself God..

...

The Equality was overwhelming.

The divinity wasn't a strange body, an abstract idea

A theological concept

It was irradiating from the self, like a sun with thousands of rays.

....

That which was truly overwhelming

It was the fact that my personality, my Ego, didn't lose its attributes

Didn't dissolve itself in the numinous mass of the divine.

...

This identity has followed me later

It has asked with ferocious love its rights.

Reading sometime Bhakti-yoga

I embraced the law of the universal love

...

I understood that between religions

It doesn't exist any difference and nor between cultures.

For that what makes a thing truly valuable is its universality.

Just contemplating the archetypes

Which preform the reality

Make it so beautiful, so misunderstood

So sublime

In an agony and a mystery of green which embodies

The immutable essence of the world in a complete merging

You can raise yourself to the perfect stair of the ecstasy and of the self-knowledge

Bhakti-yoga

Destinul tinereții mele s-a înfăptuit.

De pe o balustradă

Într-un București alb-negru

Pe strada pietruită, jilavă, udă de ploaie

Priveam trecătorii

Trecând

Cu umbrelele lor deschise

Ca niște flori uriașe, alb-negre, în ploaie.

.....

suferință, tu, dureros de dulce

în biblioteca uriașă

sufletul meu își luase zborul

se întrupase într-o pasăre de foc

într-un dragon nostalgic, cu visarea

curgându-i pe tâmpile
născându-se din lumi de foc.

.....

tânăra discretă, de o frumusețe
melancolică
creierul mi-l împovărasem
cu asprele învățături budiste.

.....

Poate de aici îmi venea frumusețea
Interioară și contemplativă
căci nu avea nimic de-a face
cu frivolul și obscenul.

.....

stând pe acea mică terasă
cu vedere laterală, priveam trecătorii.

Dintr-o dată mi s-a relevat
Completitudinea întregului., coincidentia
oppositorum
Unitatea indestructibilă a Totului.

.....

Pe atunci nu știam de complexio oppositorum
Care, în sine, reunește
aceeași idee.
Acea că în coincidența contrariilor
Stă miracolul divin.

.....

vedeam dunele arcuindu-se la orizont
încate de nisip
soarele incandescent, care năștea iluzii
ale Mayei
o Fată Morgană lucind hipnotic
sub razele fierbinți ale soarelui, o eternă
iluzie vizuală.

.....

deșert nesfârșit.
Dar la capătul lui, la punctul cel mai
de limită
Dincolo de viață, și chiar de moarte
se întindea Marea.

.....

Acolo începea Marea.

Într-un rotund desăvârșit, ca-n curbura
amețitoare a ochiului
Dintr-o dată se întindea Marea.

.....

Atunci am înțeles
Că numai trăind ceva până la capăt
Cu intensitate supremă
și fără supape de siguranță
pot să plonjez în marea luminoasă
a Sinelui

pot trăi Divinitatea
printr-o identificare absolută
fiind eu însămi Dumnezeu.

.....

Egalitatea era covârșitoare.
Divinitatea nu era un corp străin, o idee
abstractă
Un concept teologic.

Ea iradia din sine
Ca un soare cu mii de raze.

.....

Ceea ce era cu adevărat copleșitor
Era faptul că personalitatea mea
Eu-l meu
Nu-și pierduse atributele
Nu se dizolvase în masa numinoasă
A divinului.

.....

această identitate
m-a urmărit mai târziu
și-a cerut cu feroce dragoste
drepturile.

Citind vreodată Bhakti-yoga
Am îmbrățișat legea iubirii
universale.

.....

am înțeles că între religii
nu există nicio deosebire
și nici între culturi.

.....

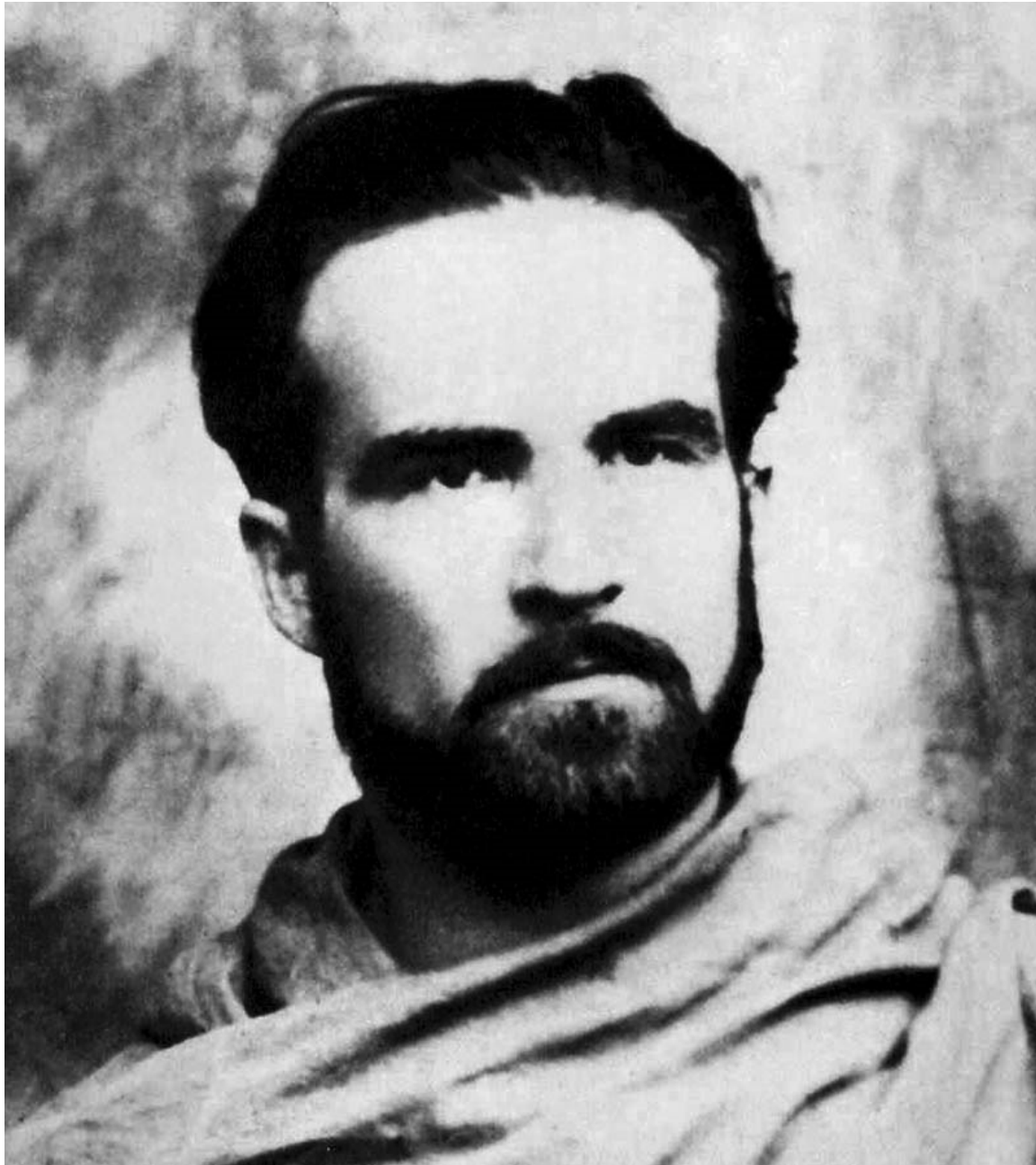
căci ceea ce face un lucru cu adevărat

valoros e universalitatea lui.
Doar contemplând
Arhetipurile care preformează realitatea
O fac atât de frumoasă, de neînțeleasă
De sublimă

Într-o agonie și-un mister al verdelui
Care îmbracă
Esența imutabilă a lumii
Într-o deplină contopire

Te poți ridica la treapta desăvârșită
A extazului
și a cunoașterii de Sine.

Victor, puiul meu dulce
Soțul meu iubit, Victor, te iubesc, puiul meu.
Bhakti-yoga

That what makes that a thing to become truly valuable
is its universality.

....

Don't be provincial
Don't slutter in narrow skylines.
Let your spirit to breath the deep of the depths,
and of the coverings..

...

Maybe Lucian Blaga
wouldn't have ever been interesting like a simple
peasant from Lancrăm
it was needed that his spirit to touch the depths of the

universality.

But I tell you more than that:
His spirit could have been even then to touch the depths of the universality
For what it really counts
It's the profoundness of the spirit.

.....

It is about here simply
By the coincidentia of oppositorum, by simple things,
even so complicated
By little things, simple things, even if so complex.
Simplify in complexity, and complexity in
simplicity.

.....

I tell you more than that: between religions
It doesn't exist any difference -
For whom has touched the Enlightenment -
And nor between cultures.

.....

following sometime Bhakti-Yoga path
my spirit has opened to the law of universal love.

....

Just that what transcends the pettyfulness, the frivolity,
the provinciality, the limited
and the fog in thinking and in mentality
can lead us
to the true springs of life.

...

Only touching our full potencies, through a continue
growing and development
we can reach to that what is immutable
and unchangeable in our being.

...

only this way we can reach to the collective encrypted
in things, in living beings
to the archetypes which are preforming the reality
and make it so beautiful, so misunderstood
so transfigured.

.....

Only following the way of Brahma
the One with a thousand of faces
you discover the singular person from the deep.

....

The destiny of my youth has fulfilled.
Watching from a railing of a terrace, in a library
The passengers, in rain, with umbrellas
In a white and black city. has revealed to me, suddenly
Coincidentia oppositorum and the complexio
oppositorum.

....

unboundless desert, with dunes drowned in sand
beyond of...
at their endless extremity
in a complete roundness, it was unfolding the Sea.

....

Just arriving at the end, at the limit of limit

you will be able to see
that Everything is One and One is Everything

and it isn't anything split, dual, or non-complete.

te iubesc; Victor, Puiul meu.
Te doresc, Te iubesc, dulcele meu.

Dulcele meu soț, Te iubesc și Te doresc, Victor, dragostea mea.

Bliss

Pășeam gânditoare printre macii câmpului
Printre spice înalte de grâu...
Gândul îmi zbura fără să știu
Spre năvalnicul, tumultuosul șerpuit râu...

...

Gândul îmi zbura fără încetare
Spre năvalnica, tumultuoasă, înnegurată mare...
Scuturându-și talazurile
Vene arupând zăgazurile...

....

Pășeam gânditoare printre macii câmpului
Printre spice înalte de grâu...
Gândul îmi zbura fără să știu
Spre năvalnicul, tumultuosul șerpuit râu...

...

Era cald. Era soare. Primăvara era în flăoare.
Mă îndrept spre copacul înflorit din marginea câmpiei
Furnicile ieșeau în șiruri drepte
Brăzdând marginea neagră a glei.

... Gândul îmi zbura fără încetare
Spre năvalnica, tumultuoasă, înnegurată mare...
Scuturându-și talazurile
Venea rupând zăgazurile...

..

Trec pe sub bolta de piatră
Dintr-o dată fericită, dintr-o dată singură

Tineri trec vorbind
E o ușoară rumoare aici
.... și femei blonde îmbrăcate de vară

domni în vârstă îmbrăcați sportiv, elegant
cu cafeaua în mână
mă-ndrept spre ieșire
din mica rotondă

din coridorul înalt de piatră.

Acoperit cu plante perene.

...

afară fumez cu-o voluptate
nemaîîntâlnită
sorbind din cafeaua ristretto
cu un gust adevărat de cafea
nu de orz

.....

astăzi
văd dintr-o dată amănuntele, familiare, obișnuite
de rând
căldură de sfârșit de mai

natura e în floare

.....

pășesc pe-o mică cărăuie
prin iarba grasă
plină până la refuz cu florile câmpului și mici
vietăți

.....

era prima mea zi afară.

La dreapta mea
Pe o mică colină
Se înălța un arbore falnic, bătrân, maiestuos, înflorit.

.....

ca atrasă de un magnet
mă îndrept spre el. mă așez sub el și privesc
natura.

Era o magnolie uriașă?
O azalee?...

.....

Era desigur un arbore mediteranean
Parfumat și onctuos
Mirific de viu, cu crengi bogate
Aplecându-se spre pământ.

Cerul era senin.
Verdeața lucea imaterială, foșnind

Era un apogeu al verdelui și un delir al frumuseții.

.....

Eu însămi eram delirantă
De o luciditate absolută
De-o sănătate ubicuă și omniprezentă
Ca frumusețea verdelui.

.....

ieșind din Timp
pe poarta strâmtă-a clipei
am trăit identificarea mea absolută
cu idolul vieții mele.

.....

vedeți
eram un bolnav fericit
cel mai deplin
și absolut

.....

și ziua aceea era o poartă în Timp
spre fericire.

Vocile se-amestecă, guturale, surzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Mă-ntorc tăcut pe drum
...Zarea-i în scrum și orientul se-neacă-n fum....
mi-ajung din urmă umbra pasul
...în zânel depărtării verde cum vântul șuieră ascult...
Pe tine doar nu te găsesc...

Maci sângerii își deschid priviri obosite
Peste lumi pierute, peste lumi regăsite
Ca fragezii striopi crescuți din aceeași sămânță
Din aceeași tulpină
Căutând cu beție drumul spre lumină

..

Văltorit într- arte și alta, cunosc extazul
Extazul morții pe cruce.
Își dădu duhul în brațele mulțimii înfricoșate
Printre șiruri de morți și de vii
Înte cei trecuți, cei prezenți și cei transcendenți
Între saxru și profan.

Valuri de crzime agita mulțimea
Am ielșt devorată din brațele lor
Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înălță în calda lumină a eternității.

...

....

Iau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, Victor, iubirea mea.

My sweet husband, I love you and I wish you, Victor, my love.

Bliss

I wandered thoughtfully through the fields
Among the tall wheat spires ...
The thought flew away without knowing
To the innkeeper, the tumultuous river snaking ...

...

The thought flew to me endlessly
Towards the swallow, the tumultuous, the great blackened ...
Shaking his shoes
They come blowing the dregs ...

....

I wandered thoughtfully through the fields
Among the tall wheat spires ...
The thought flew away without knowing
To the innkeeper, the tumultuous river snaking ...

...

It was hot. It was sunny. Spring was in bloom.
I'm heading for the flowering tree on the edge of the plain
The ants came out in a straight line
Fingering the black edge of the glaze.

... The thought flew to me incessantly
Towards the swallow, the tumultuous, the great blackened ...
Shaking his shoes
It was breaking the bumps ...
..

I pass under the stone vault
Suddenly happy, all of a sudden

Young people talk
It's a little rumor here
.... and blonde women dressed in summer

elderly gentlemen dressed sporty, elegant
with coffee in hand
I'm heading to the exit
from the small roundabout
from the high stone corridor.

Covered with perennials.

...

outside I smoke with a lust
unmatched
sipping from the Ristretto coffee
with a real taste of coffee
not barley

....

today
I suddenly see the familiar, familiar details
common
May end heat

nature is in bloom

....

I walk on a small cart
through the fat grass
full to the brim with flowers of the field and small
creatures

.....

it was my first day out.

To my right
On a small hill
A tall, tall, majestic, flowering tree rose.

.....

as drawn by a magnet
I'm heading towards him. I sit under him and look at him
the nature.

Was it a huge magnolia?
The azaleas? ...

....

It was of course a Mediterranean tree
Scented and creamy
Wonderful of alive, with rich branches
Leaning down to the ground.

The sky was clear.
The green glitter was immaterial, cracking
It was a peak of the green and a delirium of beauty.

.....

I myself was delusional
An absolute lucidity
Of ubiquitous and ubiquitous health
Like the beauty of green.

....

coming out of Time
on the narrow gate of the moment
I lived my absolute identification
with the idol of my life.

....

see
I was a happy patient
the fullest
and absolutely

.....

and that day was a gate in Time
for happiness.

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation

With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

I'll be back on the road silently
... It is in the ash and the orion is drowned in smoke.
I can finally shadow my step
... in the distance of the green as the wind whistles as I listen ...
I just don't find you ...

The poppy bloods open their tired eyes
Over lost worlds, over found worlds
Like stripped strawberries grown from the same seed
From the same strain
I'm looking for the road to light with drunkenness

..

Traveled in art and other, he knew the ecstasy
The ecstasy of death on the cross.
He gave his spirit into the arms of the frightened crowd
Among the strings of the dead and the living
They are the past, the present and the transcendent
Between sax and profane.

Waves of crunch stir the crowd
I was devoured by their arms
My body was devoured by the feasts
and the soul rises in the warm light of eternity.

...

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, my love.

Te iubesc, Alin, uiul meu, Dulcele meu.
Blossomed flowers of lots...

Peste tot în visul meu lucid
Insecte-uriae mîncînd de dulce
Pe neted Pămînt negru pe care Ceru-și duce
Greul și ușurătatea propriei veșnicii...

...

Michele coborî în goană scările

Apoi se rezemă serios de balsutrada de inox
Cu fundul rotund îngust sprijinit
De barele scânteietoare în soarele de martie.

...

Picioarele elui erau interesante văzute din spate
Părea că este unul singur, unul fiind acoperit
De barele rotunde de metal
Ce coborau în pământ.

...

Cathy!... strigăel, în timp ce o fată trecea
Gânditoare cu capu-n pământ.
Michele!... exclamă ea parcă obosită, lăsându-se să cadă
Pe băncuțavișinie
Din micyl părculeț
Cu brazi albi, ornamentali, ca niște copii
Zâmbăreți
Cu zâmetul înțepător.

....

Apoi se ridică agale și prni spre el.
Micele îi sprijini capul obsoit de pieptul lui
În vreme ce îi murmură șoapte de-amor.

...

Dintr-o fată, fata începu să plângă.
Ălângea cu sughițuri, șoptind printre suspine:
Ce dor mi-a fost de tine!... nespus de dor!...
știu, dragotea mea, spuse el cu împăcare,, cu tandrețe
știu, dragsostea mea, și mie mi-a fost dor...

...

Apoi o luă în brațele lui albe, rotunde ca laptele
și roz ca flaorea d cireș
și os trânse puternic la pieptul lui.

...

Buzele lor se uniră în sărutări fără de număr
Buzele lui roșii0roz de desciseră ca două flori dlotus
Nespus de frumoase , de grațioase și de gingașe
s-i soarbă sufletul viața di ea
și să i-o dea în schimb pe-a sa.

...

Săruturi glasuri dau duiaoselor misterioase
Străpunse de volupoasa calda miere
Ce curgea în gurile lor aprinse
C douăvițe de vie
Ca doi faguri uriași galbeni și parfumați de miere.

...

Peste tot în visul meu lucid
Insecte-uriaeșe mâncând de dulce
Pe neted Pământ negru pe care Ceru-și duce
Greul și ușurătatea propriei veșnicii...

...

Michele coborî în goană scările
Apoi se rezemă serios de balsutrada de inox
Cu fundul rotund îngust sprijinit
De barele scânteietoare în soarele de martie.

...

Picioarele elui erau interesante văzute din spate
Părea că este unul singur, unul fiind acoperit

De barele rotunde de metal
Ce coborau în pământ.

...

Cathy!... strigăel, în timp ce o fată trecea
Gânditoare cu capu-n pământ.
Michele!... exclamă ea parcă obosită, lăsându-se să cadă
Pe băncuța vișinie
Din micul părculeț
Cu brazi albi, ornamentali, ca niște copii
Zâmbăreți
Cu zâmetul înțepător.

....

Apoi se ridică agale și prini spre el.
Micele îi sprijini capul obosit de pieptul lui
În vreme ce îi murmură șoapte de-amor.

...

Săruturi glasuri dau duioaselor misterioase
Străpunse de volupoasa caldă miere
Ce curgea în gurile lor aprinse cu putere...
C douăvițe de vie
Ca doi faguri uriași galbeni și parfumați de miere.

...

și în acel moment, Victor o atase la pîptul lui,
sărutându-i ușor părul din crîștet.
Săruturi dau duioaselor mistere
Pătrunse de caldă, înmiresmata miere
Cu care curge pe buze, pe obraz
Străpunsede lădimineții ușure, plin de diamante gaz.

Ce dor mi-a fost de tine!...
murmura ea la pieptul lui
Încându-se în sughituri și suspine.

știi, dragostea mea, știi...

spuse el cu tandrețe, blând ținându-o la pieptul ui.
șimie, dragostea mea, nespuse...
spuse el îmopcat, blând, strângând-o la piept.

Te-am căuta peste tot,
la berărie, la Universitate
Te-am așteptat acasă lângă tufa de trandafiri roz
Așteptând să apari cu hainele albite de fulger
Am bătut la tine la uș
pe Alea trandafirilor...

știi, dragostea mea, știi, oftă el...
apoi porniră încet ținându-se de mână.
În curând ajunseră în no.5 Avenue
și yrcară în apartamentul lui spațios, oprindu-se în living room.

...

Soarele de amiază, de iunie târziu,
scăpătase de ceva vreme de după-amiază,
și primele umbreale înserării
se prelingau în cameră. Victor adormise, culcat pe mica canape,
cu catherine lângă el,
și cu vântul intrat pe geanul deschis răsfirându-i
buclele castanii-blonde, șuvițele pe gât.

Buzele lui ca doi nuferi îmbobociți,
semănând cumva cu buzelelui Alain, erau destinse într-un surâs copilăresc...

Încercând să-și facă loc, să stea mai bine,
Cathy se pomeni cu capul lui blnd în brațe..
cuprinsă de un impuls neașteptat, se aplecă și-i sărută
buzele lui învoalte, dulci, dulci,
în timp ce el o cuprime pe după cap, și –o trse spre sine.
Făcură dragoste, și seara cobora cu cercurile ei de umbră și răcore,
se întindea ca niște raze tremurătoare
de întuneric în odaie...

....

Michel adormise, fângurind ca un ciopil,
în somn, și Cathy rpmăsese cu privirea ațintită în sus.
Simțea, știa că Victor nu plecase,
că era acolo, deșie era în colțul opus al camerei.
Deodată î șopti:
- Victor!...

- Da, șopti și el, venind lângp ea, și luându-i o mână
în mâinile sale.
-Sărută-mă, dulcele emu puișor,
Michel doarme...

Victor se băgă lângă ea în patși-o îmbrășișă cu putere,
lipind-o de ine.
Apoi făcură dragoste frenetic, ca doi posedați
de deminul inșasiabil al amirului.
La sfârșit, ajunși în culmea amotului lui tulbure și frebetic,
rpmaseră trseltând, năuvi, minute în șir...

Cathhy rămase încordată, destinzându-se încet, încet,
sub corpul lui subțire, cald, lipit de al ei,
ci ochii în pchii lui, care luceau slab,
a două lacrimi rupte din azurul cerului:
- Așa începe, c într-un vis, puiul meu, dragostea mea, dulceața mea..
mai șopti ea, cu vocea pierzându-se
în aerul de martie primăvărat, ploios care năvăla
în cameră cu putere.

- Navamalika.... șopti el tulburat
lăsându-se pe pieptul ei și sărutându-i sânii. Dragostea mea..
Afară ploaia bătea în zăbrelele geamului,
pornindu-se ca un vifor întunecat și împrătiindu-și
stropii în cameră."Catherine,, dragostea mea... " "
Victor..." , șopti ea, înconjurându-l cu brațele
și trăgându-l spre ea. Umbrele se întinseseră mari peste tot,
și el își îmbracă jeansii lui catifelați, carese mulau
pe picioarele lui zvelte.
- Navamalika!....

Rămase zăcând peste ea..
și simțea că intră într-un tunel vertiginos, tunelul de lumină,
tunelul oranj.
Se uită încă o dată buimac la ea, apoi se pierdu
în oceanul de liniște și pace care-i invada mintea, corpul.
Se simțea tras vertiginos în sus,

poate într-o nouă viață, poate în moarte, n-avea de unde ști...
Sufletul lui plutea printre particulele de praf
scânteietor ale spațiului, spre o destinație
necunoscută...

Te iubesc, Puiul meu Dulce Michele, te doresc, Dorit Puișor
Michele ...

...
All over my lucid dream
Huge insects eating sweet
On the smooth black Earth that Heaven takes
The difficulty and ease of one's eternity ...

...
Michele ran down the stairs
Then it is seriously supported by the stainless steel baler
With narrow round bottom supported
By the sparkling bars in the March sun.

...
His legs were interesting to see from behind
It seemed to be one, one being covered
Round metal bars
What they were down to the ground.

...
Cathy! ... she screamed as a girl passed by
Thinking with his head on the ground.
Michele! ... she exclaimed, feeling tired, letting herself fall
On the violet bench
From the little park
With white, ornamental fir trees, like children
smiling
With a stinging smile.

....
Then he got up and grabbed for him.
The little boy rested his tired head on his chest
As he whispered out of love.

...
From a girl, the girl started to cry.
She waved with hints, whispering between sighs:
What I missed was you! ... especially longing! ...
I know, my love, he said, with tenderness
I know, my sweetheart, and I missed ...

...
Then he took it in his white arms, round like milk
and pink as the cherry blossom
and bone clung tightly to his chest.

...
Their lips joined in numberless kisses
His red lips had descended like two lotus flowers
Not especially beautiful, graceful and kind
the soul of her life is lost
and give him his own instead.

...
Kissing voices give mysterious duos
He pierced the hot honey voluptuously
What was flowing in their mouths

As vines
Like two giant honeycombs, yellow and
scented with honey.

...

All over my lucid dream
Huge insects eating sweet
On the smooth black Earth that Heaven takes
The difficulty and ease of one's eternity ...

...

Michele ran down the stairs
Then it is seriously supported by the stainless steel baler
With narrow round bottom supported
By the sparkling bars in the March sun.

...

His legs were interesting to see from behind
It seemed to be one, one being covered
Round metal bars
What they were down to the ground.

...

Cathy! ... she screamed as a girl passed by
Thinking with his head on the ground.
Michele! ... she exclaimed, feeling tired, letting herself fall
On the violet bench
From the little park
With white, ornamental fir trees, like children
smiling
With a stinging smile.

....

Then he got up and grabbed for him.
The little boy rested his tired head on his chest
As he whispered out of love.

...

Kissing voices give mysterious duos
He pierced the hot honey voluptuously
What was flowing in their mouths lit with power ...
As vines
Like two giant honeycombs, yellow and
scented with honey.

...

Te iubesc, Victor, dragostea mea
and at that moment, Victor attached it to his face,
gently kissing her curly hair.
Kisses give sweet mysteries
She got warm, the sweet honey
With which flow on the lips, on the cheek
He pierced it lightly, full of gas diamonds.

I missed you so much!...
she murmured to his chest
Drowning in sighs and sighs.

I know, my love, I know ...

he said softly, gently holding his chest.
chemistry, my love, especially ...
he said softly, tightening her chest.

I was looking for you everywhere,
at the brewery, at the University
I was waiting for you at the house near the rose bush
Waiting for you to appear in lightning-white clothes
I knocked on the door
of the Roses Alley ...

I know, my love, I know, he sighs ...
then they started slowly by holding hands.
Soon they had reached No.5 Avenue
and they walked into his spacious apartment, stopping in the living room.

...

The midday sun, late June,
had escaped some afternoon rhymes, and the first shadows
of the twilight crept into the room.
Victor had fallen asleep, lying on the small couch,
with Catherine next to him, and with the wind coming into the open eyelash,
brushing his chestnut-blonde curls,
the splashes on his neck. His lips, like two watered-down water lilies,
resembling Alain's lip were destined
for a childish smile.

Trying to do his best, to stay better,
Cathy stood with his gentle head in his arms ...
grasped by an unexpected impulse,
he leaned down and kissed his soft, sweet, sweet lips,
as he embraced her head, and pulled it to himself.
There was love, and the evening descended
with her circles of shadow and coolness, spread like trembling rays
of darkness in the room.

Michel had fallen asleep, grinning like a child in his sleep,
and Cathy had remained with the glance riveted upward. He felt, he knew
that Victor had not left, that he was there,
though he was in the opposite corner of the room.
Suddenly she whispered:

- Victor! ...

"Yes," he whispered, coming to her side, taking her hand in his hands.

- Kiss me, my sweet chick, Michel sleeps ...

Victor leaned close to her tightly, hugging her tightly.
Then they frantically made love,
like two possessed by the insatiable demon of love.
At the end, at the peak of their turbulent and feverish love,
they remained twinkling repeatedly, bewildered,
minutes in a row ...

Cathy remained tense, slowly, slowly, beneath his thin,
warm body, clinging to hers, with her eyes in his eyes, glittering low,
of two tears broken from the azure sky:

- This is how it begins, in a dream,
my baby, my love, my sweetness ... she whispered, her voice
losing its air in the spring of March, rainy
as it roamed the room with power...

- Navamalika ... he whispered disturbingly,
leaning on her chest and kissing her breasts. My love...
Outside the rain
was pounding on the windows,

starting like a dark ephemeral and spreading splashes in the room.
"Catherine, my love ... "" Victor ... "
she whispered, wrapping her arms around him
and pulling him towards her. The shadows had spread wide everywhere,
and he gets dressed his soft jeans,
which were smoothing on his slender legs.
- Navamalika! ....

He was lying on top of her ...
and he felt that he was entering a dizzying tunnel,
the light tunnel, the orange tunnel.
He looked at her once more, then lost himself
in the ocean of peace and quiet that invaded his mind, his body.
He looked again dunderhead at her,
then he lost in the ocean of silence and peace which was invading
his mind, his body.

He felt pulled vertiginously upward,
maybe in a new life, maybe in death, he had nowhere to know ...
His soul was floating among the sparkling dust particles
of space, to an unknown
destination ...

Victor, puilul meu, Te iubesc, dulceața mea, dragostea mea.
Brahma cel cu o mie de chipuri

În seara aceea, după ani de zile, scriam în jurnalul meu
Cu coperte negre
Despre acea înfricoșătoare întâmplare
Perdută, în a copilăriei depărtată zare..
Retrăind-o, întrun fel. Era o vizune grotescă și stranie.
Înfricoșătoare, de n-ar fi fost înzestrată
cu numnozitate extremă.
Din adâncuri mă chema Brahma cel cu o infinitate
De chipuri, ca o dulce și bizară anatemă.

...

Era seară. Noapte afară. Sufletul mă dureau ca o ghiață.
Mâna dreaptă era neputincioasă să se trângă
și-atunci am scris
la flacăra palidă de la lumânare
cu unghiile angelice de la mâna stângă.
Neajutat nici de puterile taurului, leului și vulturului
Care lucrau împrejurul lui Marcu, Petru
și Ioan.

...

În jurul meu se aflau spiritele celeste
Născuie pe înecarea cirezilor agreste
Dând naștere în grupurile apei
La un joc secund, mai ordonat, mai pur...

..

Brahma cel cu o mie de fețe își mișca chipurile
cu-o rezeziciune uimitoare
În mine
Mă chema în adâncuri dintre frunzele viței de vie
De struguri negre pline.

Mă trăgea la sine ca o bulboană, vârtej, furtună,
fulger,tornadă, marea, care se întoarce în sine
Printre ploii tăcute, divine
De dorul eternității, al nemuririi pline.

...

Simțeam o forță cum mă trage-n sine....
tot mai adânc tot maiui vertiginos
Brahma cel cu o mie de fețe își schimba chipurile
cu-o repeziciune uimitoare
În mine
Mă chema în adâncuri dintre frunzele viței de vie
De struguri negre pline.

....

Era o nebunie cruntă și profundă, aâncă
De-o luciditate absolută, visândă
Precum e tăria clonțului de stâncă
Precum e marea unde e adâncă.
Era o nebunie, ce nu excludea deplina înțelegere, acceptare
Cunoaștere absolută, profundă
Precum e tăria lespedei de stâncă
Precum e marea unde e adâncă.
Eram precum lumina împrăștiată de o lumânare
Ce face noaptea mai adâncă, mai cuprinzătoare
Ubicuă și omniprezentă
Puternicăși omnipotentă, abstractă
și în mai multe locuri deodată.

...

Brahma cel cu o mie de fețe își chema lumina în mine
Drumul spre conștiință
Spre a mea ființă
Pe care o voia drept jertfire.

...

Simțeam o forță cum mă trage-n sine....
tot mai adânc, tot maiui vertiginos
Brahma cel cu o mie de fețe își schimba chipurile
cu-o repeziciune uimitoare
În mine
Mă chema în adâncuri dintre frunzele viței de vie
De struguri negre pline
O zeitate blândă și înfricoșătoare
Neagră, abisală, cutremurătoare
Precum e marea cea adâncă
Precum e tăria lespedei de stâncă.

...

Tăcerea-i gravă liniștită, calup
de miere-nmiresmat
Vărsându-se
ca amforă limpede în seară
Cu adâncimi reverberate în ape
limpezi și rotunde
Din sinele ce-n calme unde, n-natura
roșie
s-a revărsat.

.....

Pe sub magnolii calde-n fum
și sub mirosul de femeie
pur și curat, de nimfă verde
în ape roz
de-un alb imaculat
îi cercuiesc fruntea în gânduri.

.....
natură verde, lucind albă în soare
sub sărutarea razelor
fierbinți
sau strălucirea razelor lunare
se unduiește, purtat de gândul
mitic.

.....
surâs de mulțumire este Viața
eternă
ca o curgere de ape
din care bei, vrăjit de-a ei năstrapă
surâsul morții îmbinat
cu viața.

.....
vrăjit de lunecarea înceată
a soarelui pe boltă
pierdut în gândul mitic, ca-n amfora
de preț, ți-ai revărsat trupul
semeț
pe stânci încercuit de apă.

.....
visarea dulce prinse al tău suflet
eliberat de sub asprimea
agonică-a ascezei
n-tărâmurii mute de contemplație
sublimă.

.....
tăcute, flori de magnolii
cădeau încet în iarbă
și cărării-și săpau prin iarba grasă
șiraguri de furnici prin neaua
albă.

.....
încremenit surâsul în Clipa
cea de veci
ce se uni în agonie cu-infinitul
și-n care începutul, printre spații reci
îmbrățișă cu aripi moi
sfârșitul.

.....
o, nu vedeți că-n Clipa
cea eternă
s-a strâns toată dumnezeirea
și-n fiecare clipă care moare, foșnește
cu un gând suprem Iubirea
de care-i plină Viața, Firea?...

.....
tăcute, flori de magnolii
cădeau încet în iarbă

și cărării-și săpau prin iarba grasă
șiraguri de furnici prin neaua
albă.

.....

încremenit surâsul în Clipa
cea de veci
ce se uni în agonie cu-infinitul
și-n care începutul, printre spații reci
îmbrățișă cu aripi moi
sfârșitul.
te iubesc, Victor, copilul meu dulce, dragostea mea.
Brahma the one with thousand faces
That evening, after many years, I was writing in my journal
With black covers
About that frightening happening
Lost, in the childhood distant murmuring sight.
Living it again, in a way... It was a strange, grotesque vision
Frightful, if it wouldn't be endowed with
Extreme numinosity.
From the depths it was calling me the Brahma the one with a thousand faces
Likewise a soft, gentle and bizarre anathema.

...

It was night. Dark outside. My soul was hurting me like a claw
The right hand was helpless to gather itself
And then I wrote
With the demoniac nail from the left hand.

..

Not helped neither by the powers of the bull, the lion and the eagle
Which were working around Mark, Peter
And John
I was writing alone.

...

Around me they were the celestial spirits
Born on the drowning of the aggressive herds
Giving birth in the groups of water
To a second game, more ordered and more pure.

...

Brahma the one with a thousand faces was moving his shapes
With amazing fastness
In myself
He was calling in the depths, from the leaves of the grape-yard
Of the black grapes full.
He was pulling me to himself like a whirlpool, vortex, storm, lightning, tornado
Black tide which returns in itself
Through silent rains in myself
Of the longing of eternity, of immortality full

....

I was feeling as how a force is dragging in the self... deeper and deeper
And vertiginous
With an amazing fastness
In myself
He was calling me into the depths from the leaves of the vineyard
Of the black grape full.

...

It was a cruel madness and deep, profound
Of an absolute, profound lucidity

As it is the strength of the sharp top rock
As it is the sea water where is more deep.
It was a madness, which didn't exclude the true understanding, acceptance
The absolute, deep knowledge
As it is the strength of the stainless steel
As it is the sea water where it is more deep.

...

I was likewise the trembling light of a candle
Which makes the night more deep and more profound
Ubiquitous and omnipresent
Strong and omnipotent, abstract and in more places at the same time.

...

The Brahma with a thousand faces was calling to himself the light in me
The path to the consciousness
To my being
Where on he wanted as a sacrifice.

..

I was feeling as how a force is dragging in the self... deeper and deeper
And vertiginous
With an amazing fastness
In myself
He was calling me into the depths from the leaves of the vineyard
Of the black grape full.
A soft, gentle deity, and frightful
Black, abyssal, earthshaking
Likewise it is the sea water where is more profound
As it is the strength of the sharp stone edge.

...

Puiul meu, te doresc și te iubesc, Victor
Siddharta
(The Euthanasius Isle)

His grave, stillness silence, last of odoured honey
Flowing like limpid amphora in night
With depths reverberated in brightful, round waters
From the self which in calm waves, in the red nature
Flowed itself.

.....

Underneath warm magnolia in smoke
and the scent
of young woman, pure and clear, of green mermaid
în rosy waters , of an immaculate white
The depths are circling his forehead lost in thoughts.

.....

Green nature, sparkling whitely in the sun
Under the kiss of warm and goldy rays
or the glittering of moonrays
It's undulating, carried out by the mythical thought.

....

A smile of gratefulness is Life
eternal, like a water flowing
From which you are drinking, charmed by its clay pitcher
the smile of death merged with life.

....

enchanted by the slowly slipping of the sun
on starry arch

Lost in the mythical thought, like in the precious
amphora, you flowed down your magnificent body
on rocks surrounded by pure water.

...

.silently, magnolia flowers
were falling slowly in the grass
and long, narrow paths were digging in the green grass
strings of ants through the white snow.

...

Frozen your smile in the Eternal moment
which was united in the agony with the infinite
and in which the beginning, through cold spaces
embraced with soft long wings the end.

.....

O, don't you see that in Eternal moment
has gathered all the divinity
and in every moment which passes away, is fretting
With a supreme thought the Love
of which is full the Life and Nature?...

.....

.silently, magnolia flowers
were falling slowly in the grass
and long, narrow paths were digging in the green grass
strings of ants through the white snow.

.....

Frozen your smile in the Eternal moment
which was united in the agony with the infinite
and in which the beginning, through cold spaces
embraced with soft long wings the end.

Te iubesc, dulceața mea, puiul meu.

Translate: Natalia Gălățan

Brahma the one with a thousand faces

That night, after years, I was writing in my journal
With black covers
About that scary incident
Lost in distant childhood.
Withdrawing her, in a way. It was a strange and strange sight.
Scary, it would not have been endowed with extreme numbness.
From the deep I was called Brahma the one with infinity
Of faces, like a sweet and bizarre anathema.

...

It was evening. Night out. My soul ached like a pebble.
Her right hand was powerless to hold on
and then I wrote
with the nails on the left hand.
Not helped by the powers of the bull, the lion or the eagle
They were working around Mark, Peter
and John.

...

Around me were the heavenly spirits
He was born on the drowning of rustic cherries
Giving birth to water groups
In a second game, more orderly, more pure ...

..

The one with a thousand faces brahma moved their faces
with an amazing speed
In me
He called me into the depths of the vine leaves
Of full black jeans.
She was pulling at me like a bulb, whirlpool, gyros, lightning, tornado
Tides, which is returning itself
In the silent rain, inside me
From longing, to full mourning.

...

I felt a force as it pulls on itself .... I still carry the dizzy meadow
Brahma with a thousand faces changes their faces
with an amazing speed
In me
He called me into the depths of the vine leaves
Of full black jeans.

....

It was a crazy and petty madness, too
An absolute, profound lucidity
Like the age of the rock clone
It's like the sea where it's deep.
It was crazy, which did not exclude the full understanding of acceptance
Absolute, deep knowledge
Like the age of the rock clone
It's like the sea where it's deep.
I was like the light scattered by a candle
What makes the night deeper, deeper
Ubiquitous and ubiquitous
Powerful and omnipotent, abstract and in many places at once.

...

Brahma with a thousand faces and called the light within me
The road to consciousness
To my being
He wanted it as a sacrifice.

...

I felt a force as it pulls on itself .... I still carry the dizzy meadow
Brahma with a thousand faces changes their faces
with an amazing speed
In me
He called me into the depths of the vine leaves
Of full black jeans
A gentle and frightening deity
Black, abyssal, earthquake
It's like the deep sea
It's like the strength of a cliff.

...

Silence is seriously quiet, I call
of honey-nmiresmat
Spilling
as a clear amphora in the evening
With depths reverberating in the water
clear and round
From the calm self, where the nature
Red
it overflowed.

.....

Underneath the hot magnolias in smoke
and under the smell of a woman
pure and clean, green nymph
in pink waters
of an immaculate white
I rub his forehead in his thoughts.

.....
green in nature, glowing white in the sun
under the kiss of the rays
hot
or the radiance of the lunar rays
it wobbles, worn by the thought
mythical.

....
a smile of contentment is Life
eternal
like a stream of water
of which you drink, enchanted by her granddaughter
the smile of death combined
with life.

... ..
charmed by the slow dawn
of the sun on the vault
lost in the mythical thought, as in the amphorae
for price, you poured your body
haughtily
on the rocks surrounded by water.

.....
the sweet dream caught your soul
released from the harshness
agonics of the ascetic
no silent realms of contemplation
sublime.

....
silent, magnolia flowers
they were slowly falling into the grass
and they were digging through the fat grass
ants' turns through the snow
White.

....
The smile stopped in Clipa
that of forever
what unites in agony with the infinite
and in which the beginning, among cold spaces
hug with soft wings
end.

....
oh, you don't see that in the clip
the eternal one
all the deity was gathered
and every moment he dies, he snorts
with a supreme thought Love
which is full of Life, Nature? ...

.....
silent, magnolia flowers
they were slowly falling into the grass

and they were digging through the fat grass
ants' turns through the snow
White.

....

The smile stopped in Clipa
that of forever
what unites in agony with the infinite
and in which the beginning, among cold spaces
hug with soft wings
end.

Translation: Carl Gustav Jung

Te iubesc, dulcele meu Victor, puiul meu.

Te i iubesc, Puiul meu Vicor, Carl, Tudor, Alin, Andrei, Mihai, Victor.

Brain damage

Eu de fapt
Te iubesc pe tine, te iubesc atât de mult
Încât mi-am ieșit din fire...

și deși ale tale vise toate
numai eu știu să le-ascult

mi-am ieșit din fire atât de mult
te rog, pe mine ție
redă-mă.

.....te iubesc, puiul meu dulce, dragostea mea.

Victor, te doresc și te iubesc...

Brain damage

I am actually
Loving you... I love you so much
That I came out of my heart... and though all your dreamings
only myself know how to listen to...
I came out of my heart so much,
Please, give myself back
to you...

Dulcele meu, te doresc, Alin, Te iubesc, dulceața mea, nespus, nespus...
Your arms...

Chipul tău, puțin ingenuu, puțin nevinovat
Vag ironic, dar totuși
Atât de benign

mi-a atras atenția.
Cu torsul puțin aplecat spre față
Căutând parcă ceva în mulțime
...o concentrare în fapt
Puțin glumeață, de nu s-ar fi citit
În ea sentimente mai adânci

Abil mascate.
Dar totuși accesibile prin interpretare...

..

Buzele tale pe care le-aș fi sărutat de o mie de ori
Așa cum se văd, din profil...
Nasul, puțin acvilin, ochii, părul
Coama mătăsoasă și blondă de tânăr într-o
Adolescență perpetuă...

Dar mai ales brațele
Suflecate până la cot, lăsând să se vadă
Un fragment din corpul atât de dorit
Albe, fragede, masculine și feminine în același timp...
Precum întregul tău chip...

...

Pe care le-aș fi sărutat, dulce și pasionat
Ca un îndrăgostit
Subit....

....

O dimeniune curată, plină, benignă a realității
Pe care mi-o oferă brațele tale
Cucerite în zbor
De șoaptele cuvântului "Amor"

....

Dragul meu, lași o bucată dezvelită din tine
Ca Eros să nu se convertească în Thanatos
și cirezile agreste
să nu nască un joc secund mai pur

ci să rămână cirezi agreste...
Bhakti-yoga nu mi-a folosit la nimic, privindu-ți brațele

Pe care conștient le-ai dezvelit

....

Pentru ca privirea să se facă agentul dorinței

Din care se naște iubirea.

...

Iubitul meu dulce, tu mereu întinerești, din ce în ce

Pe când eu mereu îmbătrânesc

Din ce în ce...

Din amărăciunea acestei constatări

Privesc în urmă cu privirii suferitoare

Văzând-mă într-o clipă

Cu anii înapoi

Pe când a mea pereche nainte s-a tot dus

c-un stol de păsări pierzându-se-n apus.

Din ce în ce mai singur

Mnă-ntunec și îngheț - când tu te pierzi în zarea

Eternei dimineți.

Dragostea mea, Âiul meu, Te doresc și Te iubesc, Victor, dulcele meu drag.

Te iubesc, Tudor, Animusul meu dulce.

Buze roșii

Tăcute, cadențate, monotone

Orele se lasă

Peste pervazul toamnei, îmbătrânit

Înainte vreme

Cu șoapte prelungi cade peste fire

A iernii albă amăgire...

...

În brațe te cuprind când vine ora de culcare

și ne șoptim –

o nebunie

toate câte-au fost și câte-au să mai fie

și buze roșii sărut cu nepăsare

cu ardoare...

.....

Ca vinul dulce dulce-i sărutarea

Ce mi-o dai, la răsărit de soare

Cu buze dulci, cu buze-amare

Ca într-o pictură impresionistă, iubit-mi dulce

Sărut buze amare

Buze dulci buze amare

și buze roșii sărut cu nepăsare

cu ardoare...

.....

În brațe mă cuprinzi când vine ora de culcare
și ne șoptim –
o nebunie
toate câte-au fost și câte-au să mai fie
și buze roșii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

....

Ca vinul dulce dulce-i sărutarea
Ce mi-o dai, la răsărit de soare
Cu buze dulci, cu buze-amare
Ca într-o pictură impresionistă, iubit-am dulce
Sărut buze amare
Buze dulci buze amare
și buze roșii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

.....

Tăcute, cadențate, monotone
Orele se lasă
Peste pervazul toamnei, îmbătrânit
Înainte vreme

Cu șoaapte prelungi cade peste fire
A iernii albă amăgire...

Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Te doresc, Puiul meu, Dulceața mea

Dulcele meu, Dragostea mea, Te iubesc și Te doresc, Victor, dulceața mea.
Red lips

Silent, cadence, monotone
Hours leave
Over the autumn sill, aged
Before time

With long whiskers falls over the yarn
White winter deception ...

...

The arms enclose you when the bedtime comes
and we whisper -
a madness
everything they have been and how many they will be
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

Like sweet sweet wine, kissing
What do you give me, at sunrise
Sweetlips with bitter lips
Like in an impressionist painting, sweetheart

I kiss bitter lips
Lips sweet lips bitter
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

You hold me up when the bedtime comes
and we whisper -
a madness
everything they have been and how many they will be
and red lips kiss indifferently
ardently...

....

Like sweet sweet wine, kissing
What do you give me, at sunrise
Sweetlips with bitter lips
Like in an impressionist painting, I loved sweet
I kiss bitter lips
Lips sweet lips bitter
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

Silent, cadence, monotone
Hours leave
Over the autumn sill, aged
Before time
With long whiskers falls over the yarn
White winter deception ...
I love you, Victor, my sweetheart.

Te doresc și Te iubesc, Victor, dulcele meu drag.
Te iubesc, Tudor, Animusul meu dulce.
Buze roșii

Tăcute, cadențate, monotone
Orele se lasă
Peste pervazul toamnei, îmbătrânit
Înainte vreme

Cu șoapte prelungi cade peste fire
A iernii albă amăgire...

...

În brațe te cuprind când vine ora de culcare
și ne șoptim –
o nebunie
toate câte-au fost și câte-au să mai fie

și buze roșii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

.....

Ca vinul dulce dulce-i sărutarea
Ce mi-o dai, la răsărit de soare

Cu buze dulci, cu buze-amare
Ca într-o pictură impresionistă, iubit-mi dulce

Sărut buze amare
Buze dulci buze amare

și buze roșii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

.....

În brațe mă cuprinzi când vine ora de culcare
și ne șoptim –
o nebunie
toate câte-au fost și câte-au să mai fie

și buze roșii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

....

Ca vinul dulce dulce-i sărutarea
Ce mi-o dai, la răsărit de soare
Cu buze dulci, cu buze-amare
Ca într-o pictură impresionistă, iubit-am dulce

Sărut buze amare
Buze dulci buze amare

și buze roșii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

.....

Tăcute, cadențate, monotone
Orele se lasă
Peste pervazul toamnei, îmbătrânit
Înainte vreme

Cu șoaapte prelungi cade peste fire
A iernii albă amăgire...

Te iubesc, Victor, dulceața mea.

Ca Eol ce zboarăprin vluri șișipă!...

Năluca zboară pe valuri de aer diamantin, cristaline
Ca Eol ce zboară prin valuri șișipă
Când dimineața cu-a ei rece-aripă
Sfară și sparg în icuri mulți și reci seara

Când dimineața își dă binețe ci noaptea la margin de lume
Zboară Umbra-nghițită de genune
Prin stelele mării, prin cerul de spume
Zboară, o, umbră, o crudă genune!...

..

Mihai își bate în scară-armăsarul în spume
și zboară prin noapte, o crudă genune
zboară prin zi, prin nămiează la margini de lume
ca Eol ce zboară prin valuri și țipă!...

..

Dumbră verzi cu lunci de filomele
Un cer albastru-vânat, lin d stele
Soare giganticzvărlit în lunci cu flori
Oe voinicucu ppărul blond în spic îl prindfiori...

..

Ca Eol ce zboară prin valuri și țipă
Când bate pescărușul apa cuu alba-i aripă
Ek rece gând purtat de dor
Purtat în suflet de șoapte de amor.

..

La ccastelul negru,el în partă bte
și o fată cu vițele blonde depăr bpgate
căzându-ipumeri și pespate
cu ochii de roua-albastră-a diminețiiisărutate, udrate, perlate

îi cadeîn braț, c mortă, într-un leeșin
tânprului cu păr de ebenin.

O, Caterina a meaiubită dulce
Lasă pe brațe capu-țisă se culce

Sub raza ochiuluiisenin
și-oprește din piept al tăususin!...
căci am venit, o, iată
ceaul bte de muazănoapte

până la sosire diminețiiimi e un lungceas
grăbește, să mergem, nu-i timp de popas!...
și o ridică lin de subțiori
trecându-l la atingerea-i fiori

..

șisărutându-isânul alb de labastru
câd din pânza nopâiiapare vânatul astru.
În ceruri carul mare, carul mic –
și-opână fină îchipuind pepuișori
cloșca cu pui cu-a ei feciori

grăbește,iubită, mai e u ceas până-n zori!....
săltând-o în șea, pleacă în noapte
când se îmbină geana zilei cu a nopții șoapte
Dumbră verzi cu lunci de filomele

Un cer albastru-vânat, lin d stele
Soare giganticzvărlit în lunci cu flori
Oe voinicucu ppărul blond în spic îl prindfiori...
Ah pentru mine, Cati, poțisă mori!...

..

și osărută cu buze aprinsede dor pe ochii eiînchiși
lăsată pesteumărullui stâng
ca lăcrimioare ce de dori șiamorul lui surâd și plâng
cu brațul lui încolăcind trupu-i plăoând.

...

Mai tae, mai aproape , mai aproape
Iubițiise strâng cu dragoste, dulceață l-allor piept
Iar pe-a lor față cu iușeala gândului trec
Cel mi aprinse șipure simțăminte!...

și osărută cu buze aprinsede dor pe ochii eiînchiși
lăsată pesteumărullui stâng
ca lacrimioare ce de dori șiamorul lui surâd și plâng
cu brațul lui încolăcind trupu-i plăoând.

...

Un cer albastru-vânăt, lin d stele
Soare giganticzvărlit în lunci cu flori
Oe voinicucu ppărul blond în spic îl prindfiori...
Ah pentru mine, Cati, poțisă mori!...

..

Năluca zboară pe valuri de aer diamantin, cristaline
Ca Eol ce zboară prin valuri șișipă
Când dimineața cu-a ei rece-aripă
Sfară și sparg în icuri mulți și reci seara

Câd dimineața își dă binețe ci noaptea la margin de lume
Zboară Umbra-nghițită de genune
Prin stelele mării, prin cerul de spume
Zboară, o, umbră, o crudă genune!...

..

Mihai își bate în scară-armăsarul în spume
și zboară prin noapte, o crudă genune
zboară prin zi, prin nămiază la margini de lume
ca Eol ce zboară prin valuri șițipă!... te iubesc Tudor-Mihai, Dragostea me, Puiul u!...

Like Eol that flies by the sails, it screams!

The Ghost flies on crystalline, crystalline airwaves
Like Eol that flies through the waves it waves
When in the morning with her cold wing
They break and break into many icy and cold evenings

When morning comes, it benefits, but at night on the edge of the world
Flying Shadow-swallowed knee
Through the stars of the sea, through the sky of foam
Fly, oh, shadow, cruel genius!

..

Mihai stomps his stallion in foam
and fly by night, a cruel genius
it flies by the day, through the nemesis at the edges of the world
like Eol that flies through the waves and waves!

..

Green mound with meadows of filomores
A blue-skinned sky, smooth of stars
Gigantic sun flowing in meadows with flowers
The sturdy Young, the blond-haired man in the spike, caught him

..

Like Eol that flies through the waves and screams
When the seagull beats the water with its white wing

He cold thought of longing
Brought in the whisper of love.

..

At the black castle, he partly beats
and a girl with the blond calves away rich and thick
falling down and hunched over
with the dew-blue-eyes, he saw them kiss, wet, pearly

she falls on his arm, dead, in a faint
of ebony hair.
Oh, my sweet sweetheart Catherine
She lets his head-and-arms sleep

Under the eye's eye,
it stops at the chest of the suspire! ...
for I came, oh, here
the tea of the nightingale beats

until the arrival in the morning, there is a lark
hurry, let's go, no time to stop! ...
and gently lifted her thighs
passing it on reaching the creeks

..

and kissing with his lit roses lips her closed eyes
fall with desire on his left shoulder.
In heaven the big chariot, the small chariot -
and fine-opaque by spitting up berries
chicken belly with her children

hurry up, baby, there's another clock until dawn!
jumping into the saddle, he leaves in the night
when combining the day's clear obscure with the night's whisper
Green mound with meadows of filomores

A blue-skinned sky, smooth of stars
Gigantic sun flowing in meadows with flowers
The sturdy young, the blond-haired man in the spike, caught him ...
Ah for me, Cati, you died!

..

and frowning with burning lips miss her closed eyes
leftover the left shoulder
as tears that his wishbone wanted to smile and cry
his arm curling his body in tears.

...

Harder and harder, closer, closer
He had loved her with love, sweetness to his chest
And on their face with the rush of thought, they pass
He ignited my feelings!

and frowning with burning lips miss her closed eyes
leftover the left shoulder
as tears that his wishbone wanted to smile and cry
his arm curling his body in tears.

...

A blue-skinned sky, smooth of stars
Gigantic sun flowing in meadows with flowers

The sturdy young, the blond-haired man in the spike, caught him ...
Ah for me, Cati, you died!

..

The Ghost flies on crystalline, crystalline airwaves
Like Eol that flies through the waves it waves
When in the morning with her cold wing
They break and break into many icy and cold evenings
When morning comes, it benefits, but at night on the edge of the world
Flying Shadow-swallowed knee
Through the stars of the sea, through the sky of foam
Fly, oh, shadow, cruel genius!

..

Mihai stomps his stallion in foam
and fly by night, a cruel genius
it flies by the day, through the nemesis at the edges of the world
like Eol that flies through the waves and waves!

Te iubesc, Mihai, Dulcele meu.

I love you, Victor. I love you, Mihai. I desire you.

te doresc, Mihai, Dulcele meu.

Te iubesc, Victor, Dragostea mea.

Călătorie în timp

Străzi alb-negre.

Decor de sfârșit de lume.

Oare de ce orașele mari

Sunt atât de anonime?...

....

Mă pierdeam în anonimat

Mă cufundam în masa

Întunecată a inconștientului.

..

frunze. Cădeau frunzele
copacii erau alb-negri
ca niște umbrele uriașe deschise în ploaie
în vânt

mergeam repede

pe străzile umplute de frunze

.....

Creierul meu prinsese 4 dimensiuni

Mă mișcam pe axa

Trecut – prezent – viitor

într-un singur continuum

și flux al conștiinței.

.....

o stradă.

Decupată dintr-o amintire din viitor

Dintr-un vis

Sentimentul cosmic
Al călătoriei prin spațiu și timp

.....

strada plină de frunze
devenise o punte spre infinit
galben și verde
pictate într-un alb-negru nesfârșit.

te iubesc, Victor, puiul meu.
White roses
te iubesc, dragostea mea.

The desolating painting of the fall
With rains which spread out gold and rust stains
On the delicate white roses
Which raises up their pale, tired little body
Broken by the cold, wet wind of the morning...

.....

In the layover of the existence
Between a love set down in the silence of firing night
and the cruel future, full of unknown, pale
sweet odours

my soul remained in silence, without pain
looking up with nostalgia at the perishing moment
to anchor itself, shy, unknown
in past

...

in times of pleasure and of pain

...

Today the field is lightful
and the white roses squeeze twisted of unpainful melancholy
lost in dream...

.....

Cars are passing by on the wet road
To the unknown destinations, and it's cold
A sweet cold which urges me to drink a cup of hot absinthe
In the milky steam of the valley
In a calm, pale, familiar, old tavern

.....

Wishing to take as company shreds from the past
Unburdened by that bizarre kiss
of the glass lip in dense ivory darkness

.....

But smooth, calm, benign, familiar
Likewise some writers which have drawn their calvary
In the pages which weren't printed

.....

the serene calm of rain which stoppped
is an open smile over everything is written
unwritten

...

in strange arabesques are moving away the clouds...
and the white roses cry
mellowly

with the perfumed depth of the flower
withered by the hot beatings of the wind.

Trandafiri albi

Tabloul dezolant al toamnei
Cu ploi ce risipesc pete de aur și rugină
Pe trandafirii albi și delicați
Ce-și strâng trupșorul palid, obosit

Sfârmați de vântul rece, ud
al dimineții...

.....

în stația-existenței
între-o iubire ce-i apusă n-tăcerea
noptilor de jar
și viitorul crud, plin de miresme
necunoscute, pale
rămase sufletul, tăcut, fără durere
privind nostalgic clipa
care pierde, pentru-a se ancora, timid, necunoscut
n-trecut

.....

în vremuri de plăcere și durere

.....

azi, luminoasă e câmpia
și trandafirii albi oftează-ncorsetați
de melancoliei nedureroase
pierduți în somn

.....

mașini trec pe drumul ud
spre destinații necunoscute

.....

și e frig....
Un frig dulce care mă-ndeamnă
La o ceașcă de grog fierbinte
În aburul lăptos al văii
Într-o bodegă calmă, palidă, familiară

....

Dorind să-mi iau companioni fărăme
Din trecut
Ne-mpovărați de-acel bizar sărut
Al buzei de pahar în întuneric dens

.....

Ci netezi calmi benigni familiari
Ca niște scriitori ce-au înecat al lor calvar
În paginile ce nu s-au tipărit

.....

calmul senin al ploii ce s-a oprit
și un surâs deschis peste tot ce-i scris
nescris

.....

în arabescuri ciudate se îndepărtează
norii....

...

și trandafirii plâng
cuminți

cu adâncimea parfumată-a florii
uscată de-adierile fierbinți

.....

te iubesc.
Travel in time

White and black streets, decor of the end
of the world.
I wonder why the big cities are so anonymous?..
I was losing myself in anonymity
I was diving in the darkened mass of the unconscious.

...

Leaves. There were falling the leaves
The trees were black and white
Likewise some huge umbrellas opened in the rain
And in the wind.
I was walking fast
On the streets filled by leaves.

....

My brain had caught four dimensions
I was moving on the axis past-present-future
In a single continuum and stream
of consciousness.

...

A street.
Detached from a future memory
From a dream.

The cosmic feeling of the travelling through
space and time.

....

the street full of leaves had become a bridge to the infinity.
Yellow and green
Painted in endless white and black.

Te iubesc, Victor, puiul meu.

Te dăsc, Dragostea mea.

Translation: Natalia Gălățan

Te iubesc, dulcele meu Victor, dulceața mea...
Căldură mare

It's hot out here, mon cheri...

Well, Caragiale is great, isn't it?...

Termometrul spune la umbră 33° Celsius... Subt arșița soarelui, se oprește o birje, în strada Pacienței, la numărul 11 bis, către orele trei după-amiază. Un domn se dă jos din trăsură și cu pas moleșit se apropie de ușa marchizei, unde pune degetul pe butonul soneriei. Sună o dată... nimic; de două, de trei... iar nimic; se razimă în buton cu degetul, pe care nu-l mai ridică... În sfârșit, un fecior vine să deschidă.

În tot ce urmează persoanele toate păstrează un calm imperturbabil, egal și plin de dignitate.

Domnul: Domnu-i acasă?

Feciorul: Da; dar mi-a poruncit să spui, dacă l-o căuta cineva, c-a plecat la țară.

D.: Dumneata spune-i c-am venit eu.

F.: Nu pot, domnule.

D.: De ce?

F.: E încuiată odaia.

D.: Bate-i, să deschidă.

F.: Apoi, a luat cheia la dumnealui când a plecat.

D.: Care va să zică, a plecat?

F.: Nu, domnule, n-a plecat.

D.: Amice, ești... idiot!

F.: Ba nu, domnule.

D.: Zici că nu-i acasă.

F.: Ba-i acasă, domnule.

D.: Apoi, nu ziseși c-a plecat?

F.: Nu, domnule, n-a plecat.

D.: Atunci e acasă.

F.: Ba nu, da' n-a plecat la țară, a ieșit așa.

D.: Unde?

F.: În oraș.

D.: Unde!?

F.: În București.

D.: Atunci să-i spui c-am venit eu.

F.: Cum vă cheamă pe dv.?

D.: Ce-ți pasă?

F.: Ca să-i spui.

D.: Ce să-i spui? de unde știi ce să-i spui, dacă nu ți-am spus ce să-i spui? Stăi, întâi să-ți spui; nu te repezi... Să-i spui când s-o-ntoarce că l-a căutat...

F.: Cine?

D.: Eu.

F.: Numele dv.?

D.: Destul atâta! mă cunoaște dumnealui... suntem prieteni...

F.: Bine, domnule.

D.: Ai înțeles?

F.: Am înțeles.

D.: A!... Spune-i că să ne-ntâlnim negreșit.

F.: Unde?

D.: Știe dumnealui... Da' să vie neapărat.

F.: Când?

D.: Când o putea.

F.: Prea bine.

D.: Ai înțeles?

F.: Am înțeles.

D.: A!... și dacă vede pe amicul nostru...

F.: Care amic?

D.: Știe dumnealui!... să-i spuie că nu s-a putut reuși cu afacerea știută nimic, fiindcă am vorbit cu persoana... Nu uita!

F.: Se poate să uit?

D.: ...și zice că acum e prea târziu, dacă n-a venit la vreme; căci dacă venea măcar cu câteva zile înainte, altă vorba!... poate că s-ar fi putut... Ține minte!

F.: Țiu, domnule...

D.: ... deoarece nu plecase încă mătușa persoanei care s-a dus pentru ca să dea arvuna tutorelui minorilor, și el nu aflase încă, deoarece nu-i spusese nepotul cocoanei, cu care era afacerea ca și terminată, dacă mai avea răbdare până luni seara, când trebuie neapărat să se-ntoarcă avocatul, fiindcă s-a dus cu o hotărnicie; dar acum, cu regret, este imposibil din mai multe puncte de vedere, care le știe dumnealui... Așa să-i spui.

F.: Bine, domnule.

Domnul pleacă... Feciorul dă să-nchiză... Domnul se-ntoarce.

D.: A!... știi ce? nu-i spune nimic, fiindcă poate nu ții minte exact persoanele. Trec eu mai bine deseară să-i spui... La câte vine d. Costică seara la masă?

F.: Care d. Costică?

D.: Stăpănu-tău.

F.: Care stăpân, domnule?

D.: Al tău... d. Costică.

F.: Pe stăpănu-meu nu-l cheamă d. Costică; e propitar...

D.: Ei! și dacă-i propitar?

F.: Îl cheamă d. Popescu.

D.: Și mai cum?

F.: Cum, mai cum ?

D.: Firește... Popescu, propitar... bine... și mai cum?

F.: Nu pot să știu.

D.: Nu-l cheamă Costică Popescu?

F.: Nu.

D.: Nu se poate.

F.: Ba da, domnule.

D.: Apoi vezi?

F.: Ce să văz?

D.: Îl cheamă Costică?

F.: Ba, Mitică.

D.: Mitică?... peste poate!... Ce stradă e aici?

F.: Numărul 11 bis...

D.: Nu e vorba de 11 bis.

F.: A zis domnul că nu vrea să puie 13, că e fatal.

D.: N-are-a face 13... Eu te-ntreb de stradă. Ce stradă e asta?

F.: Strada Pacienții...

D.: Strada Pacienții?... imposibil!

F.: Nu, domnule, e strada Pacienții.

D.: Atunci, nu e asta.

F.: Ba-i asta.

D.: Nu.

F.: Ba da.

D.: Eu caut din contra strada Sapienții, 11 bis, strada Sapienții, d. Costică Popescu.

F.: Așa?

D.: Așa.

F.: Atunci, nu e aici.

D.: Foarte bine.

Domnul pleacă și merge la birje. Birjarul doarme pe capră. Caii dorm la oiște.

Domnul: Haide, birjar!

Birjarul: Nu slobod... este muștiri, mo roc...

D.: Care muștiri?

B.: Nu știi la mine, mo roc...

D.: De unde l-ai luat?

B.: Ghe acolo, mo roc.

D.: Apoi, nu sunt eu?

B.: Ie! la domnu este, mo roc.

Domnul suie... Birjarul trage bice... Caii se deșteaptă și pornesc. Domnul se ridică-n picioare, la ceafa birjarului.

D.: Ascultă-mă; știi dumneata unde e strada Pacienții?

B.: Ala nu știi, mo roc.

O babă trece. Domnul oprește birja.

Domnul: Mă rog, jupâneasă, știi dumneata unde e strada Pacienții?

Baba: Asta e, măicuță.

D.: Ei, aș!... Teribil de ramolită!... Mână-nainte, birjar !

Birja pornește. Domnul face semn să oprească la o băcănioară în colț, unde pe prag moțâie la umbră un băiat cu șorțul verde.

Domnul: Tânărule, ce stradă e asta?

Băiatul: Strada Pacienții...

D.: Ești un prost!... înainte, birjar!

Birja merge încă o bucată bună... Un sergent de stradă stă pe o bancă la poarta unei curți mari. S-a descălțat de cizme, să-și mai răcorească picioarele. Domnul face semn; birja oprește.

Domnul: Sergent!

Sergentul: Ordonăți!

D.: Mă rog, nu știi dumneata unde e strada Pacienții?

S.: Chiar asta e.

D.: Imposibil.

S.: Da, domnule, asta e.

D.: ...la d. Popescu, numărul 11 bis...

S.: Ei, da, mai în sus, pe mâna stângă, niște case galbene-n curte, cu marchiză...

D.: A !... Atunci feciorul e un stupid!... Mersi!... Întoarce, birjar!

The thermometer says 33 ° Celsius in the shade ... Under the heat of the sun, a stove stops in the Patience Street at 11 bis to the third afternoon. A gentleman pulls himself out of the carriage and slashes to the door of the marquis, where he puts his finger on the bell button. It sounds ... nothing; two, three ... and nothing; he's tossed in the button with his finger, which he does not lift ... Finally, a sister comes to open.

In everything that follows people keep a calm, imperceptible, equal and full of dignity.

Lord: Lord at home?

Virgo: Yes; but he told me to say if someone was looking for him, he went to the country.

D: Tell her I came.

F: I can not, sir.

D.: Why?

F: It's locked.

D.: Beat them, open them.

F: Then he took the key to him when he left.

D: What does it mean, did she go?

F: No, sir, he did not leave.

D: Friend, you are ... idiot!

F.: No, sir.

D.: You say he's not home.

F.: Be at home, sir.

D: Then did not you say he left?

F: No, sir, he did not leave.

D: Then she's home.

F.: No, he did not go to the country, so he went out.

D.: Where?

F.: In town.

D.: Where !?

F.: In Bucharest.

D.: Then tell her I came.

F: How does your name call you?

D.: What do you care about?

F: To tell her.

D: What do you say? how do you know what to tell him, if I did not tell you what to tell him? Stay, first tell yourself; do not rush ... Tell him when he's back looking for him ...

F: Who?

D: I.

F: Your name?
D: That's it! he knows me ... we are friends ...
F.: Okay, sir.
D.: Do you understand?
F.: I get it.
D: A! ... Tell her to meet us.
F: Where?
D.: He knows ... Let's live it.
F.: When?
D.: When she could.
F: Too good.
D.: Do you understand?
F.: I get it.
D: A! ... and if he sees our friend ...
F.: What amateur?
D.: He knows him! ... to tell him he could not do anything with the known business, because I talked to the person ... Do not forget!
F.: Can I forget?
D: ... and says it's too late, if it's not for the time; for if it came a few days before, another word! ... maybe it could have ... Remember!
F.: You, sir ...
D.: ... because the aunt of the person who went to give the bride's guard did not leave yet, and he had not yet learned, because he had not told the nephew of the cocoon, with whom the business was finished, if he had more patience on Monday night, when the lawyer must turn back, he has gone with a determination; but now, with regret, it's impossible from several bridges that he knows ... So tell him.
F.: Okay, sir.
The Lord is leaving ... The virgin gives up ... The Lord is back.
D: A! ... you know what? do not tell him anything, you can not remember exactly the people. I'm better off tonight to tell her ... What's next up there? Costic tonight at the table?
F.: What d. Costic?
D.: Your master.
F.: What master, sir?
D: Yours ... d. Costic.
F: My master does not call him. Costica; it's prop ...
D: Well! and if it is propitious?
F: His name is Mr. Popescu.
D.: And how?
F.: How, how?
D: Of course ... Popescu, prop ... well ... and how?
F: I can not know.
D: Does Costică Popescu not call him?
F: No.
D: I can not.
F: Yes, sir.
D: Then you see?
F: What should I see?
D: Does Costică call him?
F.: Ba, Mitica.
D.: Mitica? ... over can! ... What street is here?
F.: Number 11 bis ...
D: It's not 11 bis.
F.: The gentleman said he did not want to have 13, that he was fatal.
D: It does not do 13 ... I ask you about the street. What a street this is?
F: Street Patients ...
D: Patients' Street? ... impossible!
F: No, sir, it's Patients Street.

D: Well, that's not it.

F: That's it.

D.: No.

F: Yes.

D: I am looking for opposite street Sapienții, 11 bis, Sapienții street, d. Costică Popescu.

F: So?

D.: That's right.

F.: Then he's not here.

D: Very good.

The Lord goes away and goes to the harps. Birjar sleeps on the goat. The horses are sleeping at the sheepskin.

Lord: Come on, birjar!

Birjarul: Not free ... is moustru, mo roc ...

D: What mushroom?

B: You do not know about me, I'm ...

D.: How did you get it?

B.: Ghe there, I'm rocking.

D: Then is not I?

B.: Ie! to the lady is, I swear.

The Lord Sighs ... Birjar Shoots Whispering ... The horses are waking up and going. The Lord stood up at the barber's neck.

D.: Listen to me; Do you know where the Patients' street is?

B: You do not know, I'm rocking.

A baby passes. The Lord stops the log.

Lord: Pray, ma'am, do you know where the Patients' street is?

Baba: That's it, baby.

D: Well, I'm ... ... Terrible to be ramped! ... Hands-on, birjar!

Birja starts. The Lord makes a sign to stop at a grocery store in the corner where a boy with a green apron drifts in the shade.

Lord: The young man, what street is that?

The Boy: Street Patients ...

D.: You're a fool! ... before, birjar!

Birja is still doing a good job ... A street sergeant sits on a bench at the gate of a large courtyard. He got rid of boots, cool his legs. The Lord signs; birja stops.

Lord: Sergeant!

Sergeant: Order!

D: Well, do not you know where the Patients' street is?

S.: That's right.

D: Impossible.

S.: Yes, sir, that's it.

D.: ... to Mr. Popescu, number 11 bis ...

S.: Well, yes, up, in the left hand, some yellow houses in the yard, with a marquis ...

D: A! ... Then the son is stupid! ... Thanks! ... Turn around, birjar!

Termometrul spune la umbră 33° Celsius... Subt arșița soarelui, se oprește o birje, în strada Pacienței, la numărul 11 bis, către orele trei după-amiază. Un domn se dă jos din trăsură și cu pas moleșit se apropie de ușa marchizei, unde pune degetul pe butonul soneriei. Sună o dată... nimic; de două, de trei... iar nimic; se razimă în buton cu degetul, pe care nu-l mai ridică... În sfârșit, un fecior vine să deschidă.

Dulcele și iubitul meu puișor, lia te iubește nespus.

Căldură mare

Te iubesc, Carl, Dulcele meu Puișor.

Termometrul spune la umbră 33° Celsius... Subt arșița soarelui, se oprește o birje, în strada Pacienței, la numărul 11 bis, către orele trei după-amiază. Un domn se dă jos din trăsură și cu pas moleșit se apropie de ușa marchizei, unde pune degetul pe butonul soneriei. Sună o dată... nimic; de două, de trei... iar nimic; se razimă în buton cu degetul, pe care nu-l mai ridică... În sfârșit, un fecior vine să deschidă.

În tot ce urmează persoanele toate păstrează un calm imperturbabil, egal și plin de dignitate.

Domnul: Domnu-i acasă?

Feciorul: Da; dar mi-a poruncit să spui, dacă l-o căuta cineva, c-a plecat la țară.

D.: Dumneata spune-î c-am venit eu.

F.: Nu pot, domnule.

D.: De ce?

F.: E încuiată odaia.

D.: Bate-i, să deschidă.

F.: Apoi, a luat cheia la dumnealui când a plecat.

D.: Care va să zică, a plecat?

F.: Nu, domnule, n-a plecat.

D.: Amice, ești... idiot!

F.: Ba nu, domnule.

D.: Zici că nu-i acasă.

F.: Ba-i acasă, domnule.

D.: Apoi, nu ziseși c-a plecat?

F.: Nu, domnule, n-a plecat.

D.: Atunci e acasă.

F.: Ba nu, da' n-a plecat la țară, a ieșit așa.

D.: Unde?

F.: În oraș.

D.: Unde!?

F.: În București.

D.: Atunci să-î spui c-am venit eu.

F.: Cum vă cheamă pe dv.?

D.: Ce-ți pasă?

F.: Ca să-î spui.

D.: Ce să-î spui? de unde știi ce să-î spui, dacă nu ți-am spus ce să-î spui? Stăi, întâi să-ți spui; nu te repezi... Să-î spui când s-o-ntoarce că l-a căutat...

F.: Cine?

D.: Eu.

F.: Numele dv.?

D.: Destul atâta! mă cunoaște dumnealui... suntem prieteni...

F.: Bine, domnule.

D.: Ai înțeles?

F.: Am înțeles.

D.: A!... Spune-i că să ne-ntâlnim negreșit.

F.: Unde?

D.: Știe dumnealui... Da' să vie neapărat.

F.: Când?

D.: Când o putea.

F.: Prea bine.

D.: Ai înțeles?

F.: Am înțeles.

D.: A!... și dacă vede pe amicul nostru...

F.: Care amic?

D.: Știe dumnealui!... să-î spuie că nu s-a putut reuși cu afacerea știută nimic, fiindcă am vorbit cu persoana... Nu uita!

F.: Se poate să uit?

D.: ...și zice că acum e prea târziu, dacă n-a venit la vreme; căci dacă venea măcar cu câteva zile înainte, altă vorba!... poate că s-ar fi putut... Ține minte!

F.: Țiu, domnule...

D.: ... deoarece nu plecase încă mătușa persoanei care s-a dus pentru ca să dea arvuna tutorelui minorilor, și el nu aflase încă, deoarece nu-i spusese nepotul cocoanei, cu care era afacerea ca și terminată, dacă mai avea răbdare până luni seara, când trebuie neapărat să se-ntoarcă avocatul, fiindcă s-a dus cu o hotărnicie; dar acum, cu regret, este imposibil din mai multe puncte de vedere, care le știe dumnealui... Așa să-î spui.

F.: Bine, domnule.
Domnul pleacă... Feciorul dă să-nchiză... Domnul se-ntoarce.
D.: A!... știi ce? nu-i spune nimic, fiincă poate nu ții minte exact persoanele. Trec eu mai bine deseară să-i spui... La câte vine d. Costică seara la masă?
F.: Care d. Costică?
D.: Stăpânu-tău.
F.: Care stăpân, domnule?
D.: Al tău... d. Costică.
F.: Pe stăpânu-meu nu-l cheamă d. Costică; e propitar...
D.: Ei! și dacă-i propitar?
F.: Îl cheamă d. Popescu.
D.: Și mai cum?
F.: Cum, mai cum ?
D.: Firește... Popescu, propitar... bine... și mai cum?
F.: Nu pot să știu.
D.: Nu-l cheamă Costică Popescu?
F.: Nu.
D.: Nu se poate.
F.: Ba da, domnule.
D.: Apoi vezi?
F.: Ce să văz?
D.: Îl cheamă Costică?
F.: Ba, Mitică.
D.: Mitică?... peste poate!... Ce stradă e aici?
F.: Numărul 11 bis...
D.: Nu e vorba de 11 bis.
F.: A zis domnul că nu vrea să puie 13, că e fatal.
D.: N-are-a face 13... Eu te-ntreb de stradă. Ce stradă e asta?
F.: Strada Pacienții...
D.: Strada Pacienții?... imposibil!
F.: Nu, domnule, e strada Pacienții.
D.: Atunci, nu e asta.
F.: Ba-i asta.
D.: Nu.
F.: Ba da.
D.: Eu caut din contra strada Sapienții, 11 bis, strada Sapienții, d. Costică Popescu.
F.: Așa?
D.: Așa.
F.: Atunci, nu e aici.
D.: Foarte bine.
Domnul pleacă și merge la birje. Birjarul doarme pe capră. Caii dorm la oiște.
Domnul: Haide, birjar!
Birjarul: Nu slobod... este muștiri, mo roc...
D.: Care muștiri?
B.: Nu știi la mine, mo roc...
D.: De unde l-ai luat?
B.: Ghe acolo, mo roc.
D.: Apoi, nu sunt eu?
B.: Ie! la domnu este, mo roc.
Domnul suie... Birjarul trage bice... Caii se deșteaptă și pornesc. Domnul se ridică-n picioare, la ceafa birjarului.
D.: Ascultă-mă; știi dumneata unde e strada Pacienții?
B.: Ala nu știi, mo roc.
O babă trece. Domnul oprește birja.
Domnul: Mă rog, jupâneasă, știi dumneata unde e strada Pacienții?
Baba: Asta e, măicuță.
D.: Ei, aș!... Teribil de ramolită!... Mână-nainte, birjar !

Birja pornește. Domnul face semn să oprească la o băcănioară în colț, unde pe prag moțăie la umbră un băiat cu șorțul verde.

Domnul: Tânărule, ce stradă e asta?

Băiatul: Strada Pacienții...

D.: Ești un prost!... înainte, birjar!

Birja merge încă o bucată bună... Un sergent de stradă stă pe o bancă la poarta unei curți mari. S-a descălțat de cizme, să-și mai răcorească picioarele. Domnul face semn; birja oprește.

Domnul: Sergent!

Sergentul: Ordonăți!

D.: Mă rog, nu știți dumneata unde e strada Pacienții?

S.: Chiar asta e.

D.: Imposibil.

S.: Da, domnule, asta e.

D.: ...la d. Popescu, numărul 11 bis...

S.: Ei, da, mai în sus, pe mâna stângă, niște case galbene-n curte, cu marchiză...

D.: A !... Atunci feciorul e un stupid!... Mersi!... Întoarce, birjar!

The thermometer says 33 ° Celsius in the shade ... Under the heat of the sun, a stove stops in the Patience Street at 11 bis to the third afternoon. A gentleman pulls himself out of the carriage and slashes to the door of the marquis, where he puts his finger on the bell button. It sounds ... nothing; two, three ... and nothing; he's tossed in the button with his finger, which he does not lift ... Finally, a sister comes to open.

In everything that follows people keep a calm, imperceptible, equal and full of dignity.

Lord: Lord at home?

Virgo: Yes; but he told me to say if someone was looking for him, he went to the country.

D: Tell her I came.

F: I can not, sir.

D.: Why?

F: It's locked.

D.: Beat them, open them.

F: Then he took the key to him when he left.

D: What does it mean, did she go?

F: No, sir, he did not leave.

D: Friend, you are ... idiot!

F.: No, sir.

D.: You say he's not home.

F.: Be at home, sir.

D: Then did not you say he left?

F: No, sir, he did not leave.

D: Then she's home.

F.: No, he did not go to the country, so he went out.

D.: Where?

F.: In town.

D.: Where !?

F.: In Bucharest.

D.: Then tell her I came.

F: How does your name call you?

D.: What do you care about?

F: To tell her.

D: What do you say? how do you know what to tell him, if I did not tell you what to tell him? Stay, first tell yourself; do not rush ... Tell him when he's back looking for him ...

F: Who?

D: I.

F: Your name?

D: That's it! he knows me ... we are friends ...

F.: Okay, sir.

D.: Do you understand?

F.: I get it.

D: A! ... Tell her to meet us.
F: Where?
D.: He knows ... Let's live it.
F.: When?
D.: When she could.
F: Too good.
D.: Do you understand?
F.: I get it.
D: A! ... and if he sees our friend ...
F.: What amateur?
D.: He knows him! ... to tell him he could not do anything with the known business, because I talked to the person ... Do not forget!
F.: Can I forget?
D: ... and says it's too late, if it's not for the time; for if it came a few days before, another word! ... maybe it could have ... Remember!
F.: You, sir ...
D.: ... because the aunt of the person who went to give the bride's guard did not leave yet, and he had not yet learned, because he had not told the nephew of the cocoon, with whom the business was finished, if he had more patience on Monday night, when the lawyer must turn back, he has gone with a determination; but now, with regret, it's impossible from several bridges that he knows ... So tell him.
F.: Okay, sir.
The Lord is leaving ... The virgin gives up ... The Lord is back.
D: A! ... you know what? do not tell him anything, you can not remember exactly the people. I'm better off tonight to tell her ... What's next up there? Costic tonight at the table?
F.: What d. Costic?
D.: Your master.
F.: What master, sir?
D: Yours ... d. Costic.
F: My master does not call him. Costica; it's prop ...
D: Well! and if it is propitious?
F: His name is Mr. Popescu.
D.: And how?
F.: How, how?
D: Of course ... Popescu, prop ... well ... and how?
F: I can not know.
D: Does Costică Popescu not call him?
F: No.
D: I can not.
F: Yes, sir.
D: Then you see?
F: What should I see?
D: Does Costică call him?
F.: Ba, Mitica.
D.: Mitica? ... over can! ... What street is here?
F.: Number 11 bis ...
D: It's not 11 bis.
F.: The gentleman said he did not want to have 13, that he was fatal.
D: It does not do 13 ... I ask you about the street. What a street this is?
F: Street Patients ...
D: Patients' Street? ... impossible!
F: No, sir, it's Patients Street.
D: Well, that's not it.
F: That's it.
D.: No.
F: Yes.
D: I am looking for opposite street Sapienții, 11 bis, Sapienții street, d. Costică Popescu.

F: So?
D.: That's right.
F.: Then he's not here.
D: Very good.
The Lord goes away and goes to the harps. Birjar sleeps on the goat. The horses are sleeping at the sheepskin.
Lord: Come on, birjar!
Birjarul: Not free ... is moustriu, mo roc ...
D: What mushroom?
B: You do not know about me, I'm ...
D.: How did you get it?
B.: Ghe there, I'm rocking.
D: Then is not I?
B.: Ie! to the lady is, I swear.
The Lord Sighs ... Birjar Shoots Whispering ... The horses are waking up and going. The Lord stood up at the barber's neck.
D.: Listen to me; Do you know where the Patients' street is?
B: You do not know, I'm rocking.
A baby passes. The Lord stops the log.
Lord: Pray, ma'am, do you know where the Patients' street is?
Baba: That's it, baby.
D: Well, I'm ... ... Terrible to be ramped! ... Hands-on, birjar!
Birja starts. The Lord makes a sign to stop at a grocery store in the corner where a boy with a green apron drifts in the shade.
Lord: The young man, what street is that?
The Boy: Street Patients ...
D.: You're a fool! ... before, birjar!
Birja is still doing a good job ... A street sergeant sits on a bench at the gate of a large courtyard. He got rid of boots, cool his legs. The Lord signs; birja stops.
Lord: Sergeant!
Sergeant: Order!
D: Well, do not you know where the Patients' street is?
S.: That's right.
D: Impossible.
S.: Yes, sir, that's it.
D.: ... to Mr. Popescu, number 11 bis ...
S.: Well, yes, up, in the left hand, some yellow houses in the yard, with a marquis ...
D: A! ... Then the son is stupid! ... Thanks! ... Turn around, birjar!
Termometrul spune la umbră 33° Celsius... Subt arșița soarelui, se oprește o birje, în strada Pacienței, la numărul 11 bis, către orele trei după-amiază. Un domn se dă jos din trăsură și cu pas moleșit se apropie de ușa marchizei, unde pune degetul pe butonul soneriei. Sună o dată... nimic; de două, de trei... iar nimic; se razimă în buton cu degetul, pe care nu-l mai ridică... În sfârșit, un fecior vine să deschidă.
Dulcele și iubitul meu pușor, lia te iubește nespun.

Călin (file din poveste)

O femeie inconștientă, malefică, la nivel psihic
Deci nu fizic...
Nu are cum să facă rău unor domni lucizi, conștienți și suficienți.
Cel mult el poate să-și tragă un glonte în cap...
Cel mult poate să vină cu încărcătura sa
de morală și de poezie
Care se lasă peste potirul florii, întocmai precum fluturii
Îi sorb pelinul dulce și la lăsarea serii

Întreaga vale
Este cuprinsă de cântece murmuritoare....

...

Iată craiul, socru-mare, rezemat în jilț cu spată,
El pe capu-i portă mitră și-i cu barba pieptănată;
Țapăn, drept, cu schiptru-n mână, șede-n perine de puf
Și cu crengi îl apăr pagii de muscuțe și zăduf...

...

cuvintele se adânceau în foile veline
ca flori de bronz săpate-n cerul de lapis-lazuli
luau forma trupului tău a mâinilor
tale de lut
într-o dezbrățișare a trupului posedat
de îngeri dar mai ales
de demoni...

și-a buzelor – trandafiri răniți de strânsoarea
buzelor mele
ce-și pierde sălbăticia
prin ruine...

...

De treci codrii de aramă, de departe vezi albind
Ș-auzi mândra glăsuire a pădurii de argint.
Acolo, lângă isvoară, iarba pare de omăt,
Flori albastre tremur ude în văzduhul tămâiet;
Pare-că și trunchii vecinici poartă suflete sub coajă,
Ce suspină printre ramuri cu a glasului lor vrajă.
Iar prin mândrul întuneric al pădurii de argint
Vezi isvoare zdrumicate peste pietre licurind;
Ele trec cu harnici unde și suspină-n flori molatic,
Când coboară-n ropot dulce din tăpșanul prăvălatic,
Ele sar în bulgări fluizi peste prundul din răstoace,
În cuiabar rotind de ape, peste care luna zace.
Mii de fluturi mici albaștri, mii de roiuri de albine
Curg în râuri sclipitoare peste flori de miere pline,
Împlu aerul văratic de mireasmă și răcoare
A popoarelor de muște sărbători murmuritoare.

...

Trandafirii cad din cer peste trupul tău ca o amforă
petalele sângerii din sânii tăi
gem de dorințe și făgăduințe
aud, iubito, că morții au împânzit orașul
cad de holeră secerați, femei și bărbați...

o perdea groasă de muselină
ascunde ochilor mei trupul tău de cadână
peste care curg petale de dureri și de jale
vișine-n pocale
dorințele mele și ale tale...

...

Dar ce zgomot se aude? Bâzâit ca de albine?
Toți se uită cu mirare și nu știu de unde vine,
Până văd păinjenișul între tufe ca un pod,
Peste care trece-n zgomot o mulțime de norod.

Trec furnici ducând în gură de făină marii saci,
Ca să coacă pentru nuntă și plăcinte și colaci;
Și albinele-aduc miere, aduc colb mărunț de aur,
Ca cercei din el să facă cariul, care-i meșter faur.
Iată vine nunta-ntreagă - vornicel e-un grierel,
Îi sar purici înaintea cu potcoave de oțel;
În veșmânt de catifele, un bondar rotund în pântec
Somnoros pe nas ca popii glăsuiește-ncet un cântec;
O cojiță de alună trag locuste, podu-l scutur,
Cu musteața răsucită șede-n ea un mire flutur;
Fluturi mulți, de multe neamuri, vin în urma lui un lanț,
Toți cu inime ușoare, toți șăgalnici și berbanți.
Vin țăntării lăutarii, gândăceii, cărăbușii,
Iar mireasa viorică i-aștepta-ndărătul ușii.
Și pe masa-mpărătească sare-un greier, crainic sprinten,
Ridicat în două labe, s-a-nchinat bătând din pinten;
El tușește, își încheie haina plină de șireturi:
– „Să iertați, boieri, ca nunta s-o pornim și noi alături.”

...

Sunt un monstru. știu că sunt un monstru.
Am transformat totul în literatură.
țipătul, agonia, durerea, decesul.

Te iubesc, Victor, dulceața mea, puiul meu
Te iubesc și te doresc Victor , puiul meu.

Calin (story lines)

An evil unconscious woman on the psychic level (so not physically)
It has no way of hurting lucid, conscientious and sufficient gentlemen.
At most he can shoot a bullet in the head ...
At most it can come with its cargo
of morals and poetry

Which is left over the flower cup, just like the butterfly
I suck on the sweet hair and leave it at night
And the whole valley
It is comprised of murmuring songs.

...

Here is the chalk, great-grandfather, leaning against the back,
He wears a miter beard and combs his beard;
Stubborn, straight, with a scepter in his hand, he sits in fluffy pillows
And with twigs it protects the page of moss and moss ...

...

the words were deep in the vein sheets
like bronze flowers dug in the lapis-lauli sky
they took the shape of your body of your hands
your clay
in a stripping of the possessed body
of angels but especially
to demonize ...

and lips - roses hurt by the squeeze
my lips
what they lose their wildness
through the ruins ...

From passing the copper cords, from afar you see bleach
You heard the proud rustle of the silver forest.
There, near the spring, the grass seems to be man-made,
Blue flowers quiver wet in the incense vase;
It seems that the old trunks also carry souls under the shell,
What sighs among the branches with their voice spell.
And through the dark pride of the silver forest
See fountains sprinkled over stones, liquefying;
They pass with harnesses where they sigh in molatic flowers,
When they descend into the sweet moss from the prairie top,
They leap into fluid bulges over the pebbles in the rafters,
In the nest rotating water, over which the moon lies.
Thousands of small blue butterflies, thousands of bee swarms
They flow in sparkling rivers over full honey flowers,
The summer air of fragrance and coolness filled me
Of the murmuring holiday peoples of the fly.

The roses fall from the sky over your body like an amphora
the blood petals in your breasts
jam of wishes and promises
I hear, baby, that the dead have crowded the city
Cholera falls sick, women and men ...

a thick muslin curtain
hide your body of hemp from my eyes
over which petals of pain and sorrow flow
cherry tomatoes
my wishes and yours ...

...

But what is the noise? Buzzing like bees?
Everyone looks in wonder and I don't know where it comes from,
Until I see the spider among the bushes like a bridge,
A lot of people go through the noise.
Ants pass carrying large sacks in their mouths of flour,
To bake for the wedding and pies and cakes;
And the bees bring honey, bring the little golden dove,
That the earrings of him make the decay, which he made faur.
Here comes the whole wedding - the vornicel is a jug,
Fleas leap forward with steel horseshoes;
In velvet clothing, a round bum in the womb
Sleepy on the nose as the people slowly sing a song;
A shell of peanuts pulls locusts, shakes it,
With the twisted mustache sits a butterfly groom;
Many butterflies, from many nations, follow a chain,
Everyone with a light heart, all a rascal and a rogue.
The mosquitoes of the lizards, the cockroaches, the beetles come,
And the bridal bride was waiting for the door behind her.
And on the emperor's table is a cricketer, a squeaky sprint,
Raised in two paws, he worshiped beating his spine;
He coughs, closes his coat full of laces:
- "Forgive us, boyars, for us to start the wedding together."

...

I'm a monster. I know I'm a monster.
I turned everything into literature.
the scream, the agony, the pain, the death.

I love you, Victor, my sweetness, my baby
I love you and I wish you Victor, my baby.

Tudor, Mihai, Victor... Te iubesc, dulecele meu, puișorul meu.
Cămașa albastră flutură-n vânt....
After an old poetry

E târziu în cimitir...
Seara se-mbină cu ziua, e clarobscur...
E liniște și pace, nici țipenie de om, nici zumzet de glas
Împrejur...

...
Am ieșut visătoare printre castranii înfloriți
și trandafirii curgători
ce mărginesc orașul, la marginea cimitirului
în numele trandafirului...

...
Pășesc visătoare printre morminte, înănușite de trandafiri
Roșii și roz curgători
La ora când se-aprind luminile orașului
și departe se-aude șuierând ca o sirenă
sunetul neliniștit al vasului...

...
Privesc chipuri de tineri, cu zâmbete nostalgice, visătoare pe chip
Chipuri de bătrâni cuminiți
Împreunați într-oîmbrățișare peste timp
Pentru eternitate...

Chipul tău suav cu bucle blonde
Îmi zâmbeste de pe un frontispiciu, cu îngeri înaripați
Cămașa descheiată la gât
Surâsul trist...
Mă fac să uit pentru-o clipă, că încă mai exist...

...
Deodată te văd lângă mine
Îmi întinzi brațele și mă strângi la piept
Clipesc orbită, de surâsu-ți drept
Îmi iei mâinile...și mă strângi la piept...

...
Cămașa albastră flutură-nvânt
Născută din stânci și pământ...
Îmi întinzi brațele și mă strângi la piept
Clipesc orbită, de surâsu-ți drept
Îmi iei mâinile...șimă strângi la piept...

...

E târziu în cîmtir...
Seara se-mbină cu ziua, e clarobscur...
E liniște și pace, nici țipenie de om, nici zumzet de glas
Împrejur...

...

Am ieșit visătoare printre castanii înfloriți
și trandafirii curgători
ce mărginesc orașul, la marginea cîmtirului
în numele trandafirului...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, Victor, dragostea mea.

Blue shirt waving in the wind.
After an old poetry

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I was dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

I dream of dreaming among the tombs, strung with roses
Flowing reds and pinks

At the hour when the city lights come on
and away you hear the sound of a siren
the restless sound of the vessel ...

...

They look at faces of young people, with nostalgic, dreamy smiles on their faces
Faces of good old men
Get together in a hug over time
For eternity...

Your face soft with blond curls
He smiles at me from a frontispiece, with winged angels
Slit shirt at the neck
The sad smile ...
They make me forget for a moment, that it still exists ...

...

Suddenly, I see you near me
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blink orbit, smile straight
You take my hands ... and tighten my chest ...

...

Blue shirt butterfly-wind
Born of rocks and earth ...
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blink orbit, smile straight
You take my hands ... you tighten your chest ...

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I went out dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos

dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself
...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, my love, my sweet.

Câmpuri de coral

Câmpii de coral...
Visele mele în apa ploii
îngălbenesc
Purtate de valuri străvezi la suprafață
În creste violet pălesc...

Unduindu-se, spărgându-se de roci
Valuri purtând foci, alge și crabi
Încleștați și gravi.

.....

m-am născut în mare, acum milioane de ani
duc dorul undelor, măruntelor
ca niște dantele fine
unduindu-se și născând lumine
din sfeștile fine.

.....

Revărsându-se de-o parte și de alta
A Căii Lactee
Mări de curcubeie!...

Fields of coral

te iubesc, puiul meu dulce.

Fields of coral...
My dreams in the water of the rain
are yellowing
Carried out by lucent waves to the surface
In purple ridges are fading away...

Rippling, breaking down by the rocks
Waves carrying seals
Algae and crabs
Clenched and grave.

...

I was born in the sea
Millions years ago
I miss the little waves, the tiny waves
Likewise fine dentelery
Rippling and giving birth to the lights
from fine candlesticks.

.....

Pouring out on the both sides
of the Milky Way
Brilliant seas of rainbows!...

Te iubesc nespus, dulcele meu Victo.te doresc

Te doresc și Te iubesc, Dulce Victor, Puiul meu.
Come as you are
Leg you...
The first Book
Painting four

Te doresc și Te iubesc, Miuihai, Dragostea mea, Tudor, Puișor mic, dulce și Dorit.

Te doresc și Te iubesc, Dulceața mea, Victor.
Ce voce dau ascunselor himere...

Ochii lui ca două safire negre, adânci, puternici, de mistere
Luminau cu lumina lor caldă, timidă
Greua noapte
Cadoi licări de mistuită patimăprinșoapte
Ce voce dau ascunselor himere.

...

Ochi ngri ca doi tăciuni, lumina blândă
Le cboradin ochi, plâpândăși flămândă
De taine ascunse nepătrunsului ascuns
De noapte și e moarte crud pătruns...

...

Cathi rosti el cu vocea domoală
Ca un tremolo adânc și dulce de mistere
Cu buele lui dulci multae-n miere
Privind-o cu ochilui negrica de smoală...

...

O vino, mai aproape tot mai aproape
Să-mi cazi pe piept
Să te sărut pe creștet și pe piept
Atunci când Luna se mistuie în noapte printre șoapte

...

O, Mighai, dulcele meu blând cu vocea ta duioasă
Privirea ta mă-ngheață, ochul tău m-apasă
Venit ești din tărâmurittcute, reci, ubpământene
și mă-ncălzești în vatră cu caldele-ți poeme...

o, dulce, dulce e numeletău mireasă
o Cathy vino l-al meu sân
și lasă crudul tăutărâm
se mistuie departe prin bucăți de noapte

o dulce dulcee numele-ți Mihai
ca părul tău cel negru, ca părul tău bălai
șșuvițe mătăsoase negre de caldă ebonită
se lase peste fruntea-m, cu ochii-ți e iubită
aș vrea pe vecii mă mistui în părul tăubălai!...

cu buze ce șoptec divin cu-a lor plăcere
lăsând-o într-ale mele calde
acolo unde luna scalde
tăcute sentimente și mistere!....

...

O vino, mai aproape tot mai aproape
Să-mi cazi pe piept
Să te sărut pe umeri și pe piept
Atunci când Luna se mistuie în noapte printre șoapte

..

Plutind amanții se strânsă aproape
mai aproape l-al lor piept
și dulce își șoptiră cuvinte nsfârșite de amor
privindu-se cu ochi cu infinit de dulce dor
pe când pieri în depărtare, într-o corabie, numai Poetul...

purtat pe nesfârșit de cald covor
al bneuitatei, stins în emoții Toamne...

...

Ochii lui ca două safire negre, adânci, puternici, de mistere
Luminau cu lumina lor caldă, timidă
Greaua noapte
Cadoi licări de mistuită patimă prin șoapte
Ce voce dau ascunselor himere.

..

o, dulce, dulce e numele tău mireasă
o Cathy vino l-al meu sân
și lasă crudul tăutărâm
se mistuie departe prin bucăți de noapte
o dulce dulce numele-ți Mihai
ca părul tău cel negru, ca părul tău bălai
șșuvițe mătăsoase negre de caldă ebonită
se lase peste fruntea-mi, pe ochii-mi de ubită

cu buze ce șoptec divin cu-a lor plăcere
lăsând-o într-ale mele calde
acolo unde luna scalde
tăcute sentimente și mistere!....

What voice do I give to the hidden chimeras ...

His eyes like two black sapphires, deep, powerful, mysterious
They shone with their warm, shy light
Heavy night
Giving glimpses of consumed passion for the night
What a voice I give to the hidden chimeras.

...

Eyes black as two silent, soft light
They fly their eyes, feeble and starving
Of mysteries hidden from the hidden unseen
At night and it is cruel death penetrated ...

...

Cathy said softly
Like a deep, sweet tremolo of mysteries
With his sweet thin lips soaked in azure sky
Looking at her with coal black eyes.

...

Come on, closer and closer
Fall on my chest
Let me kiss you on shoulders, on your chest
When the moon is consumed in the night among the whispers

...

Oh, Mighai, my gentle sweet with your sweet voice
Your look freezes me, your eye presses me

You come from the realms of the land, cold, and earthly
and you warm me in your arms with your warm poems ...

Oh, sweet, sweet, it's called the bride
o Cathy came my breast
and let the cruel cuddle
it is consumed far away by night pieces

a sweet sweet name Mihai
as your black hair, as your hair you waved
black ebony warm silk towels
it was left over my forehead, your eyes are beloved
I would like forever to consume me in the hair of the table! ...

with lips that whisper divine with their pleasure
leaving it in my warm
where the moon is warm
silent feelings of shame!

...

Come on, closer and closer
Fall on my chest
Let me kiss you on shoulders, on your chest
When the moon is consumed in the night among the whispers

..

The lovers floated close together
closer to their chest
and sweet whispered endless love
staring into the eyes with endless sweet longing
while you perish in the distance, in a ship, only the Poet ...
worn endlessly by warm carpet
of tender, extinguished in autumn emotions ...

...

His eyes like two black sapphires, deep, powerful, mysterious
They shone with their warm, shy light
Heavy night
Giving glimpses of consumed passion for the night
What a voice I give to the hidden chimeras.

..

Oh, sweet, sweet, it's called the bride
o Cathy came my breast
and let the cruel cuddle
it is consumed far away by night pieces
a sweet sweet name Mihai
as your black hair, as your hair you waved
black ebony warm silk towels
it was left over my forehead, your eyes are beloved
with lips that whisper divine with their pleasure
leaving it in my warm
where the moon is warm
silent feelings of shame!

Te iubesc, Carl, Puiul meu dulce, Mihai, dulcele și doritul meu puișor.

Te iubesc, Victor, Puiul meu dulce Victor și Te doresc Dulcele meu.

Cei trei purceluși

În ziua aceea de vară urcasem cu mașina, toată familia
Pe drumul care duce la Lunca Florii
Departa în munți....

Urcsem pe muntele Bou, drept în vârful cel mai înalt
De unde sedeschidea o imagine panoramică
Asupra munților din apropiere, a celor două vârfuri apropiate
A dealurilor ce se ondulau îndepărtare
Purând pe marginile lor vălurite case, mici punctulețe albe
Văzute în depătare

Pe pajiștea de-n verde închis, degrade interminabil de verde
și de galben, sub sărutarea soarelui mitic
care aducea la viață atâtea creaturi, atâtea ființe vii
atâtea sate și cătune pierdute în depărtare
care parcă zumzăiau, șlipoteau, fremătau cu glasul lor aspru

de unde se ridica biruitoare
imaginea atâtor pământuri, Doamne!...

..

Vezi îmi spune tata, acolo sunt munții Sabinului, ai Sibiului
Îmi spunea tata, arătând în depărtare
Pe-acolo am fost la Magdi, la Dieter și la Feri în Sibiu...

...

Fără să vreau m-am gândit la cartea ilustrată cu cei trei purceluși
Văzând dealurile verzi, galbene
În diferite nunațe ale verelui, care parcă se îngemănau
Într-un curcubeu strălucitor
Pe munții dimprejur.

..

Fără să vreau m-am gândit la oamenii care trăiau pe acești munți
În aceste cătune, în aceste sate pierdute în zău
Care toți trăiau, dormeau, se trezeau, mâncau
Își aduceau mâncare de te miri unde,și trăiau acolo,
în vârful muntelui.

...

Cei trei purceluși trăiau aievea în munții dimprejur,
Pe dealurile stropite cu verde, cu galben
Pe iarba care strălucea albă în bătaia vântului
Sticlindu-i frunzele lunguiețe în soare

Mișcată cu repeziciune de adierile aprige de vânt
În vârf de munte.

...

Trăiam întreg isticismul și poezia acelei zile de vară, în munte
și m-am aplecat, cu fața orbită de lumină
să ridic o piatră, alcătuită din mai multe straturi concentrice de rocă
ntrepătrunse cu mică, cu minereu
care-și avea vechimea ei frumusețea și duritatea ei.

...

De pe vârful de munte din stânga, doi ciobani cu oile le cârneau pe șaua
Ce lega cele două vârfuri, cu traistele în spinare
și cu câinii ciobănești după ei
și tata s-a oprit cu ei de vorbă, și să închine un pahar
de țuică

..

Pe pajiștea de-n verde închis, degrade interminabil de verde
și de galben, sub sărutarea soarelui mitic
care aducea la viață atâtea creaturi, atâtea ființe vii
atâtea sate și cătune pierdute în depărtare
care parcă zumzăiau, șlipoteau, fremătau cu glasul lor aspru

de unde se ridica biruitoare
imaginea atâtor pământuri, Doamne!...

Three Little Pigs

On that summer day I was riding the car, the whole family
On the road that leads to the Flori Lunca
Far in the mountains ....

Climb up Mount Bou, right at its highest peak
From where the panoramic image sits
Over the nearby mountains, the two nearby peaks
The hills that were rolling away
Carrying on the edges of their flimsy houses, small white dots
Seen in the distance

On the meadow of dark green, endless gradation of green
and yellow, under the kiss of the mythical sun
that brought so many creatures to life, so many living beings
so many villages and hamlets lost in the distance
who sounded like they were humming, whipping, shivering in their harsh voice

from where he rises victorious
the image of so many lands, Lord!

..

See my dad tells me, there are the mountains of Sibiu, of Sibiu
My father was telling me, looking away
I went to Magdi, Dieter and Ferries in Sibiu ...

...

Without wishing I thought of the illustrated book with the three pigs
Seeing the green, yellow hills
Different weddings of the summer, which seem to be twinning
In a bright rainbow
On the mountains around.

..

Without wishing I thought of the people who lived in these mountains
In these hamlets, in these villages lost in the creek
That everyone lived, slept, woke up, ate
They would bring their food to marvel at where, and they lived there,
at the top of the mountain.

...

The three pigs lived in the mountains around,
On the hills sprinkled with green, with yellow
On the grass that gleamed white in the wind
Blowing its leaves long into the sun

Quickly moved by the windy expressions
At the top of the mountain.

...

I lived the whole historicism and poetry of that summer day, in the mountains
and I bent down, face blinded by light
to lift a stone, consisting of several concentric layers of rock
it was interspersed with small ore
who had her beauty, beauty and toughness.

...

From the mountain peak on the left, two shepherds with sheep rode them on the saddle
What connected the two peaks, with the sadness in the back
and with the shepherd dogs after them
and my father stopped talking to them and worshiped a glass
of pumice

..

On the meadow of dark green, endless gradation of green
and yellow, under the kiss of the mythical sun
that brought so many creatures to life, so many living beings
so many villages and hamlets lost in the distance
who sounded like they were humming, whipping, shivering in their harsh voice

from where he rises victorious
the image of so many lands, Lord!

Vânt celest...

Cerul se-ndoaie, piere...
Se văluresc în alt tărâm ii de stele
Ca o fotografie îngălbenită de vreme
Ca ochii albaștri ai dragei mele...

Cerul se sprijină pe-o mână de lut –
Moleciulele îmbibate ci apă gem –
Pe un străveziu, inefabil sărut –
Atunci când pe noapte eu te chem...

....

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

În iureșul meu am întânit pe toți profeții celeilalte lumi
Pe toșți sfinții, arhanghelii și serafmii
Cu părul nins însetând după adevăr.

...

m-am cufundat în conștiința lumii
ca într-o mare tulburată tălăzuindu-și valurile
în oceanul ei de foc, de sânge și crizuime
de război.

Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înalță în calda lumină a eternității.

Într-o geografie celestă pluti ca valuri de neguri peste pământ
Adăpând pământul
Cu lumina lui tremurătoare.

Văltorit într- arte și alta, cunosc extazul

Extazul morții pe cruce.
Își dădu duhul în brațele mulțimii înfricoșate
Printre șiruri de morți și de vii
Între cei trecuți, cei prezenți și cei transcendenți
Între saxru și profan.

..

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

.

Heavenly wind ...

The sky bends, it dies ...
They are seen in another realm of stars
Like a yellowed photo of the weather
Like the blue eyes of my darling ...

The sky rests on a clay hand -
Molecules soaked but jam water -
On an ancestral, ineffable kiss -
When at night I call you ...

....

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

In Iureșulmeu I met all the prophets of the other world
To all the saints, the archangels and the seraphim
With the hair dry, thirsting for the truth

...

I plunged into the consciousness of the world
as in a great turmoil flooding its waves
in her ocean of fire, blood and cruelty
of war.

My body was devoured by the feasts
and the soul rises in the warm light of eternity.

In a celestial geography you float like waves of clouds over the earth
Watering the earth
With his trembling light.

Traveled in art and other, he knew the ecstasy
The ecstasy of death on the cross.
He gave his spirit into the arms of the frightened crowd
Among the strings of the dead and the living
They are the past, the present and the transcendent
Between sax and profane.

..

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
.Te iubesc, tudor, dragostea mea.

Tudor, Drăguț și dulce Puișor, dulceață iubită, Te iubesc, Dragostea mea dulce, Puimic, Te iubesc și Te doresc,
Dulcișorul mu, Dulceața mea, dulce, Soțul meu iubit, dulcele meu, dulcișorul meu, Te iubesc și Te doresc, Victor,
Puiul meu, dragostea mea

Te iubnesc, Victor, dragostea mea
Ceruri albastre

De eparte se vedeau tufelele înalte de trandafiri clătinându-se
Lovite de furtună...
Dorian se grăbi, trebuia să ajungă la 7 la Cathy acasă
Erau o ploaie și un vânt turbate
Parcă cum nu mai văzuse niciodată....

Un fulger despică cerul și se scurse în depărtare
Acolo unde munții se băteau
În capete
Dorian zâmbi, gândindu-se la basmele copilăriei
Trecuse atât de mult de atunci...

Dar Dorian parcă vedea peste tot împrejurul lui munți
Bătându-se în capete....
Când deodată un trăsnet căzu în pământ,
la depărtare de câțiva pași
Lângă un fag mare ce străjuia singur
În partea lui stângă.

Deodtă hainele lui se albiră de fulger
și rămaseră așa albe
cu apa și roinduu-i pe piept, pe mâini
zbicindu-se sub ochii lui neînchipuit de repede...

Dorian se șterse la ochi tulburat
Nevenindu-i să-iși creadă ochilor
Dar mâinile lui abia dacă erau puțin umede
și brațele jilave de ploaie
noroo amenințatori, treceau spre Apus
îngrămădindu-se ca fuioare de vânt și furtună albastre-violet
ca niște copii amenințatori
puși pe plâns.

...

Cerul era o cabalccadă de nori
Albastre ca cearcafurile de atlazz ale miresei lui
Grăbinu-se să se înfășoare unul într-altul
La mijloc

Când deodtă se făcu umbră de-a binelea.
Soarele, semeț se ivea feciorelnic pintre noirii negri
Lumânând pământul cu umbra lor
Muiată în fir de diamante.

Era o răcoare plăcută, o briză caldă trecea tremurând printre
Tufele de trandafiri roșii și roz
El se apropia și se tot apropia
Se apropia din ce în ce.... din ce în ce...

Hainele lui rămaseră albe, zbicite după ploaie
Luminând ca un soare tremurător, sclipitor
Așa cum trecea pe stradă
Ca un mănunchi de raze izvorând din el...

Ajunse la poart.
Cathy se ivi tremurând de după tufelede trandafiri roșii
și i se aruncă în brațe.
Dragostea mea... șopti ea... ai venit la timp
Pe o ploaie ca asta n-aș fi crezut
Pe un vânt ca ăsta

Aicila tine e bine, surăse el
Cuprinzând-o cu brațele și trăgând-o spre sine
La pieptul său
Simțindu-i umezeala hainlor
Răcoarea lor catifelată plăcută...

și aici a plouat, îngăimă ea
cuprinzându-i gâtul și privindu-l în ochi
apoi ascunzându-și fața la pieptul lui.
Deodată Dorian se aplecă

și o sărută gingaș pe buzele ei de lotus îmbobocite
în vreme ce un trandafir roz se rupse deasupra lor, căzându-i
și alunecându-i lui Dorian pe umăr.
Dragostea mea

șopti ea, sărutându-i umărul.
Apoi buzele lor se lipiră spasmodic într-un sărut lung
Care-i străbătu până în tălpi
Ca și cum un fulger s-arfiscurs în pământ.

Cathy îi simți buzele lui parfumate dulci
Ca două petale gingașe
De trandafir
Ca un șerbet parfumat și înmiresmat de trandafiri.

..

Cathy șopti tânărul tulburat
Te iubesc dragostea mea... știi...
Oh, Dorian și eu
Te iubesc nespuse de mult....dulcele meu, dragostea mea...

..

....

Când deodată se făcu umbră de-a binelea.
Soarele, semeț se iveau feciorelnic printre noirii negri
Lumânând pământul cu umbra lor
Muiată în fir de diamante.

Era o răcoare plăcută, o briză caldă trecea tremurând printre
Tufe de trandafiri roșii și roz
El se apropia și se tot apropia
Se apropia din ce în ce.... din ce în ce...

Hainele lui rămaseră albe, zbicite după ploaie
Luminând ca un soare tremurător, sclipitor
Așa cum trecea pe stradă
Ca un mănunchi de raze izvorând din el...

Dorian se șterse la ochi tulburat
Nevenindu-i să-și creadă ochilor
Dar mâinile lui abia dacă erau puțin umede
și brațele jilave de ploaie
noroo amenințători, treceau spre Apus
îngrămădindu-se ca fuioare de vânt și furtună albastre-violet
ca niște copii amenințători
puși pe plâns.....

Blue skies

From the side we saw tall roses of roses swaying
Hit by the storm ...
Dorian was in a hurry, she was supposed to be 7 at Cathy's home
It was a rain and wind blown
As if he had never seen it before.

A lightning bolt split the sky and it flew in the distance
Where the mountains fought
In the heads
Dorian smiled, thinking of his childhood fairy tales
It had been so long since then ...

But Dorian seemed to see all over his mountains
Fighting on their heads.
When suddenly a lightning bolt fell to the ground, a few steps away
Next to a large beech tree that was watching alone
On his left side.

Suddenly his clothes became lightning-white
and they remained so white
with water running down his chest, his hands
crying beneath his unbelievably quick eyes ...

Dorian wiped his troubled eyes
Not having them believe their eyes
But his hands were barely wet
and the rainy arms
threatening clouds, they were passing towards the West
piling up like blue-violet windstorms and thunderstorms
like threatening children
cried.

...

The sky was a cloud of clouds
Blue as his bride's atlazz sheets
Hurry to wrap one another
In the middle

When suddenly there was a good shadow.
The sun, the seed, appeared virginly to the new blacks
Lightening the earth with their shadow
Soaked in diamond thread.

It was a pleasant chill, a warm breeze fluttering through
Red and pink rose bushes
He was getting closer and closer
It was getting closer and closer ... more and more ...

His clothes remained white, and he smiled after the rain
Glowing like a shimmering, shining sun
As it passed through the street
Like a bunch of rays springing from it ...

He reached the gate.
Cathy was shaking from the red roses
and is thrown into his arms.
My love ... she whispered ... you came in time
On a rain like this I would not have believed
On a wind like this

This is fine, he smiled
Grabbing her with her arms and pulling her to herself
At his chest
Feeling the humming of the clothes
Their pleasant velvety coolness ...

and it rained here, she sighed
covering his neck and looking him in the eye
then hiding his face at his chest.
Suddenly Dorian bent down

and a kiss kissing her embellished lotus lips
While a pink rose broke over them, falling to them
and sliding Dorian over his shoulder.
My love

she whispered, kissing his shoulder.
Then their lips spasmodically stuck in a long kiss
Which went through his soles
As if a lightning bolt burst into the ground.

Cathy felt his sweet scented lips
Like two luscious petals
Of rose
Like a scented serpent and admired with roses.

..

Cathy whispered the troubled young man
I love you my love ... you know ...
Oh, Dorian and I
I love you very much ... my sweet, my love ...

..

....

When suddenly there was a good shadow.
The sun, the seed, appeared virginly to the new blacks
Lightening the earth with their shadow
Soaked in diamond thread.

It was a pleasant chill, a warm breeze fluttering through
Red and pink rose bushes
He was getting closer and closer
It was getting closer and closer ... more and more ...

His clothes remained white, and he smiled after the rain
Glowing like a shimmering, shining sun
As it passed through the street
Like a bunch of rays springing from it ...

Dorian wiped his troubled eyes
Not having them believe their eyes
But his hands were barely wet
and the rainy arms
threatening clouds, they were passing towards the West
piling up like blue-violet windstorms and thunderstorms
like threatening children
crying .....
te iubesc, Tudor, dragostea me.
Te doresc, Puișorul meu.
Te iubesc și Te dorec Carl Puișorul meu.

Te iunesc, Victor, dragostea mea
Ceruri albastre

De eparte se vedeau tufele înalte de trandafiri clătinându-se
Lovite de furtună...
Dorian se grăbi, trebuia să ajungă la 7 la Cathy acasă
Erau o ploaie și un vânt turbate
Parcă cum nu mai văzuse niciodată...

Un fulger despică cerul și se scurse în depărtare
Acolo unde munții se băteau
În capete
Dorian zâmbi, gândindu-se la basmele copilăriei
Trecuse atât de mult de atunci...

Dar Dorian parcă vedea peste tot împrejurul lui munți
Bătându-se în capete....
Când deodată un trăsnet căzu în pământ, la depărtare de câțiva pași
Lângă un fag mare ce străjuia singur
În partea lui stângă.

Deodtă hainele lui se albiră de fulger
și rămaseră așa albe
cu apa și roinduu-i pe piept, pe mâini
zbicindu-se sub ochii lui neînchipuit de repede...

Dorian se șterse la ochi tulburat
Nevenindu-i să-iși creadă ochilor
Dar mâinile lui abia dacă erau puțin umede
și brațele jilave de ploaie
noroo amenințatori, treceau spre Apus
îngrămădindu-se ca fuioare de vânt și furtună albastre-violet
ca niște copii amenințatori
puși pe plâns.

...

Cerul era o cabalccadă de nori
Albastre ca cearcafurile de atlazz ale miresei lui
Grăbinu-se să se înfășoare unul într-altul
La mijloc

Când deodtă se făcu umbră de-a binelea.
Soarele, semeț se ivea feciorelnic pinte noirii negri
Lumânând pământul cu umbra lor
Muiată în fir de diamante.

Era o răcoare plăcută, o briză caldă trecea tremurând printre
Tufele de trandafiri roșii și roz
El se apropia și se tot apropia
Se apropia din ce în ce.... din ce în ce...

Hainele lui rămaseră albe, zbicite după ploaie
Luminând ca un soare tremurător, sclipitor
Așa cum trecea pe stradă
Ca un mănunchi de raze izvorând din el...

Ajunse la poart.
Cathy se ivi tremurând de după tufelede trandafiri roșii
și i se aruncă în brațe.
Dragostea mea... șopti ea... ai venit la timp
Pe o ploaie ca asta n-aș fi crezut
Pe un vânt ca ăsta

Aicila tine e bine, surâse el
Cuprinzând-o cu brațele și trăgând-o spre sine
La pieptul său
Simțindu-i umezeala hainlor
Răcoarea lor catifelată plăcută...

și aici a plouat, îngăimă ea
cuprinzându-i gâtul și privindu-l în ochi
apoi ascunzându-și fața la pieptul lui.

Deodată Dorian se aplecă

și o sărută gingaș pe buzele ei de lotus îmbobocite
în vreme ce un trandafir roz se rupse deasupra lor, căzându-i
și alunecându-i lui Dorian pe umăr.
Dragostea mea

șopti ea, sărutându-i umărul.
Apoi buzele lor se lipiră spasmodic într-un sărut lung
Care-i străbătu până în tălpi
Ca și cum un fulger s-arfiscurs în pământ.

Cathy îi simți buzele lui parfumate dulci
Ca două petale gingașe
De trandafir
Ca un șerbet parfumat și înmiresmat de trandafiri.

..

Cathy șopti tânărul tulburat
Te iubesc dragostea mea... știi...
Oh, Dorian și eu
Te iubesc nespuse de mult....dulcele meu, dragostea mea...

..

....

Când deodată se făcu umbră de-a binelea.
Soarele, semeț se ivea feciorelnic pintre noirii negri
Lumânând pământul cu umbra lor
Muiată în fir de diamante.

Era o răcoare plăcută, o briză caldă trecea tremurând printre
Tufe de trandafiri roșii și roz
El se apropia și se tot apropia
Se apropia din ce în ce.... din ce în ce...

Hainele lui rămaseră albe, zbicite după ploaie
Luminând ca un soare tremurător, sclipitor
Așa cum trecea pe stradă
Ca un mănunchi de raze izvorând din el...

Dorian se șterse la ochi tulburat
Nevenindu-i să-și creadă ochilor
Dar mâinile lui abia dacă erau puțin umede
și brațele jilave de ploaie
noroo amenințători, treceau spre Apus
îngrămădindu-se ca fuioare de vânt și furtună albastre-violet
ca niște copii amenințători
puși pe plâns.....

Blue skies

From the side we saw tall roses of roses swaying
Hit by the storm ...
Dorian was in a hurry, she was supposed to be 7 at Cathy's home
It was a rain and wind blown
As if he had never seen it before.

A lightning bolt split the sky and it flew in the distance
Where the mountains fought
In the heads
Dorian smiled, thinking of his childhood fairy tales
It had been so long since then ...

But Dorian seemed to see all over his mountains
Fighting on their heads.
When suddenly a lightning bolt fell to the ground, a few steps away
Next to a large beech tree that was watching alone
On his left side.

Suddenly his clothes became lightning-white
and they remained so white
with water running down his chest, his hands
crying beneath his unbelievably quick eyes ...

Dorian wiped his troubled eyes
Not having them believe their eyes
But his hands were barely wet
and the rainy arms
threatening noroo, they were passing towards the West
piling up like blue-violet windstorms and thunderstorms
like threatening children
cried.

...

The sky was a cloud of clouds
Blue as his bride's atlazz sheets
Hurry to wrap one another
In the middle

When suddenly there was a good shadow.
The sun, the seed, appeared virginly to the new blacks
Lightening the earth with their shadow
Soaked in diamond thread.

It was a pleasant chill, a warm breeze fluttering through
Red and pink rose bushes
He was getting closer and closer
It was getting closer and closer ... more and more ...

His clothes remained white, and he smiled after the rain

Glowing like a shimmering, shining sun
As it passed through the street
Like a bunch of rays springing from it ...

He reached the gate.
Cathy was shaking from the red roses
and is thrown into his arms.
My love ... she whispered ... you came in time
On a rain like this I would not have believed
On a wind like this

This is fine, he smiled
Grabbing her with her arms and pulling her to herself
At his chest
Feeling the humming of the clothes
Their pleasant velvety coolness ...

and it rained here, she sighed
covering his neck and looking him in the eye
then hiding his face at his chest.
Suddenly Dorian bent down

and a kiss kissing her embellished lotus lips
While a pink rose broke over them, falling to them
and sliding Dorian over his shoulder.
My love

she whispered, kissing his shoulder.
Then their lips spasmodically stuck in a long kiss
Which went through his soles
As if a lightning bolt burst into the ground.

Cathy felt his sweet scented lips
Like two luscious petals
Of rose
Like a scented serpent and admired with roses.

..

Cathy whispered the troubled young man
I love you my love ... you know ...
Oh, Dorian and I
I love you very much ... my sweet, my love ...

..

....

When suddenly there was a good shadow.
The sun, the seed, appeared virginly to the new blacks
Lightening the earth with their shadow
Soaked in diamond thread.

It was a pleasant chill, a warm breeze fluttering through

Red and pink rose bushes
He was getting closer and closer
It was getting closer and closer ... more and more ...

His clothes remained white, and he smiled after the rain
Glowing like a shimmering, shining sun
As it passed through the street
Like a bunch of rays springing from it ...

Dorian wiped his troubled eyes
Not having them believe their eyes
But his hands were barely wet
and the rainy arms
threatening noroo, they were passing towards the West
piling up like blue-violet windstorms and thunderstorms
like threatening children
crying .....
te iubesc, Tudor, dragostea me.

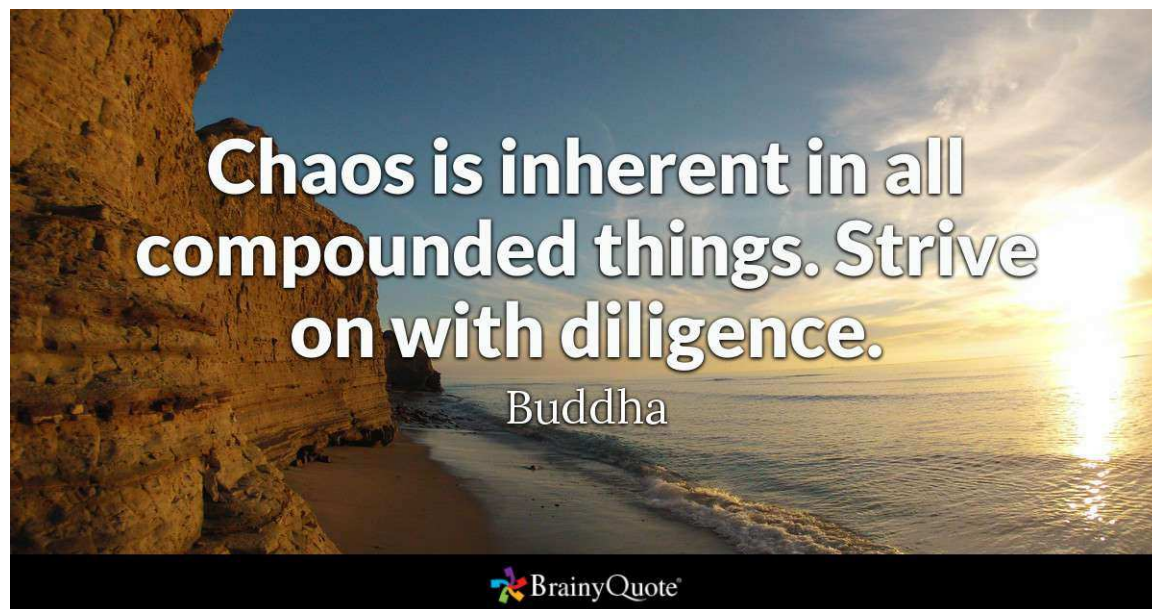
Chaos și himeră.

Ordine imobilă, calmă, protectoare, liniștitoare
O ordine înscrisă în chaos, dragii mei
Singura realitate adevărată
Ultimă
Cea dintâi și cea de pe urmă
Pneuma.
Adâncă, neagră, nesfârșită, blândă blajină
Fără gust, fără miros

Catalepsie

Întuneric
O lume care-și închidea aripile
Ca ochii mei obosiți, împăcați
Care văzuseră moartea.

te iubesc, Puiul meu.
Chaos and chimera

Immobile, calm, protective, soothing order
An order encrypted in Chaos, my dears
The only true reality
Ultimate
The first and the last
Pneuma.
Deep, black, endless, gentle, mild
Without taste, without smell

Catalepsy

Darkness
A world which was closing itself the wings
Likewise my tired, sad eyes
Which had been seeing the death.
Te iubesc Victor

Clopotul de fier (Breathe)

Când vin acasă trist și obosit
Îmi place să-mi odihnesc oasele lângă foc....
Departă... dincolo de dealuri
Clopotul de fier bate
Cu vocea-i gravă și melodioasă...
Cheamă credincioșii
Să cadă în genunchi...
și să asculte din nou murmurate vechile magice șoaapte....

(după Breathe, Pink Floyd)

The iron bell (Breathe)

When I come home sad and tired
I like to rest my bones by the fire.
Far ... beyond the hills
The iron bell rings
With his serious and melodious voice ...
Call the believers
Get down on one knee ...
and listen to the old whispering magic again.

(after Breathe, Pink Floyde iubesc, dulceața mea, Victor, puiul meu.

te iubesc, dulcele meu puișor.
La mulți ani de 8 Martie, dulcea mea Anima!....
Coincidentia oppositorum

un soare cald, timid îmi intră-n spații
rarefiate
...nevinovate și auguste grații...
raze săgeată cu a lor putere
a mea indicibilă, calmă
durere.
...

e totul blând...
deși sunt pe pământ
tăcerea mea e grea ca vidul absolut
în fața forțelor dezlănțuite
ale lumii

ridic inima mea ca un necunoscut
și rece scut.
....

un soare cald, timid îmi intră-n spații
rarefiate
...nevinovate și auguste grații...
raze săgeată cu a lor putere
a mea indicibilă, calmă
durere.
...

e totul blând...
deși sunt pe pământ
tăcerea mea e grea ca vidul absolut
în fața forțelor dezlănțuite
ale lumii

ridic inima mea ca un necunoscut
și rece scut.

Coincidentia oppositorum

a warm, shy sun enters my spaces
rarified
... innocent and august of grace ...
Arrow beams with their power
    my unspeakable, calm
pain.
...

it's all gentle ...
although I am on earth
my silence is as heavy as the absolute emptiness
in the face of unleashed forces
of the world

I raise my heart like a stranger
and cold shield.
....

a warm, shy sun enters my spaces
rarified
... innocent and august of grace ...
Arrow beams with their power
    my unspeakable, calm
pain.
...

it's all gentle ...
although I am on earth
my silence is as heavy as the absolute emptiness
in the face of unleashed forces
of the world

I raise my heart like a stranger
and cold shield.

Translation: Carl Gustav Jung

Te iubesc, Tudor. Te doresc.
Come as you are ....

Come as you are - as holy as a whore
Like a friend, like a friend ...
I want you to be ...
...
Your hand holds mine
Your kiss sucks my lips -
She sucks my arteries, ready to break - like her rawer, sweeter
More voluptuous chorus ...
...

and no, I don't have a weapon, no, I don't have a gun.

...

the body of poetry is untied
of the eagles that come down steal them high, breaking
from meat to piece by piece ...
heavy words speak of love and death
and shatters the body by staring at the stars
the black, torn banner
to wear it
barely spoken, full of words ... hardly dead, full
to die ...

....

the dumb angel cried, fallen, in his mourning
warm over clay
just beginning, full of
the end
Clear the stars to light up in the sky a thousand
and in kisses
we forget what it will be
careless at Time, at crossings
to words
looking into our eyes
remembering ...

.....

slip on your bare feet
in my warm dream of love and pleasure
as you close your eyes in pain
when I give my lips tender
-obol ...

....

the subtle light faded from your eyes
like two mysterious headlights
in the distance
traveling tenderly at sea
as in a ship
only the poet?

...

....

Come as you know ...
Come on, you are, like a saint, like a whore
Now I want you to be ...

...

and I swear I don't have a weapon
I don't have a weapon
just an old toy gun for kids
so come as you are
as I want you to come ...

...

Come here you are, as anointed as a whore
Like I want you to be ...
I will hang the hall with stories
Unrealistic to the intruders - so come as you are

..

....

Come with the man-temple, and one at the back
Like the boy in the story

Sad singers
That before much more ...
...
I'm not like him
I'm not dumb
Come on try me love
How good-natured he is
...
So come on as you are...
...
I take the gun and shoot myself
I fall through a dark labyrinth
Until I touch the bush
Which I stumbled upon
...
So come as you are ...
...
Come with the man-temple, and one at the back
Like the boy in the story
Sad singers
That before much more ...
...
Come here you are, as anointed as a whore
Like I want you to be ...
I will hang the hall with stories
Unrealistic to the intruders - so come as you are
I love you I want you.
...
I dream of the heavy sleep with terror
Like Kali-yuga family
From an unfathomable, incomparable slowness
I wrap my hand around his neck
and one at the temple
and I don't know very well what this story is about
what happens to me
...
and I swear I don't have a weapon
I don't have a weapon
just an old toy gun for kids
so come as you are
as I want you to come ...
...
Come on, you are, like a saint, like a whore
I want you to be now
Te iubesc, Te doresc Tudor, Dragostea mea
...
Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

The fish have no feelings, they are just fish
Passing to the bride, cold poem, in the heart hid the story
The fish have no feelings
They are just fish ...

I love you and I desire you, Victor my sweetness.

Translation: Natalia Gălăţan, Google Translate, Google dictionary

Where is not precised the Author of translation, it is realized by Google Translate and Carl Gustav Jung

Te iubesc, Tudor, dulceaţa mea, dragostea mea. Te doresc.

Te iubesc, Mihai, Puiul meu.

Te doresc, Dulcişorul meu.

Te oiiuebsc, Tudioor, Puiul meu.

Come as you are....

Vino aş cum eşti – ca un sfânt ca o curvă

Ca un prieten, ca un prieten...

Aşa cum vreau eu să fii...

...

Măinil tale le-mbărţişează pe ale mele
Sărutul tău îmi sugă buzele –
Îmi sugă arterele, gata să se spargă – ca de ea mai crudă, mai dulce
Mai voluptoasă corvoadă...

...

şi nu,n-am o armă, nu, n-am i puşcă....

...

e descărnat trupul poeziei
de vulturii ce se abat asupra-i din înalt, rupând
din carnea-i bucată cu bucată...

cuvinte grele vorbesc de dragoste şi moarte

şi surpă trupul cutezând în stele

stindardul negru, sfâşiat

să-l poarte

abia rostite, pline de rostiri... abia murite, pline

de muriri...

.....

îngerul mut a strigat, căzut, în moliciunea-i
caldă peste lut
abia-ncepute, pline de
sfârșit

Senine stelele se-aprind pe cer o mie
și-n sărutări
uităm ce-o să mai fie
nepăsători la Timp, la treceri
la cuvinte

privindu-ne în ochi
cu luare-aminte...

.....

alunec pe picioru-ți gol
în visu-mi cald de-amor și de plăcere
pe când tu închizi ochii cu durere
când buzelor le dau tandru
-obol...

.....

subtil lumină stinsă din ochii-ți se revarsă
ca două faruri tainice
în depărtare
călătorind tandru pe mare
ca într-o corabie
numai poetul?....

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul

Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te doresc și te iubesc, Victor dulceța mea.

Come as you are ....

Come as you are - as holy as a whore
Like a friend, like a friend ...
As I want you to be ...

...

Your hand holds mine
Your kiss sucks my lips -
She sucks my arteries, ready to break - like her rawer, sweeter
More voluptuous chorus ...

...

and no, I don't have a weapon, no, I don't have a gun.

...

the body of poetry is untied
of the eagles that come down steal them high, breaking
from meat to piece by piece ...

heavy words speak of love and death
and shatters the body by staring at the stars
the black, torn banner
to wear it
barely spoken, full of words ... hardly dead, full
to die ...

....

the dumb angel cried, fallen, in his mourning
warm over clay
just beginning, full of
the end

Clear the stars light up in the sky a thousand
and in kisses
we forget what it will be
careless at Time, at crossings
to words

looking into our eyes
remembering ...

.....

slip on your bare feet
in my warm dream of love and pleasure

as you close your eyes in pain
when I give my lips tender
-obol ...

....

the subtle light faded from your eyes
like two mysterious headlights
in the distance
traveling tenderly at sea
as in a ship
only the poet?

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark

Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you and I love you, Victor my sweetness.

Come as you know ...

...

Come on, you are, like a saint, like a whore
Now I want you to be ...

...

and I swear I don't have a weapon
I don't have a weapon
just an old toy gun for kids
so come as you are
as I want you to come ...

...

Come here you are, as anointed as a whore
Like I want you to be ...
I will hang the hall with stories
Unrealistic to the intruders - so come as you are

..
....

Come with the man-temple, and one at the back
Like the boy in the story
Sad singers
That before much more ...

...

I'm not like him
I'm not dumb
Come on try me love
How good-natured he is

...

So come on as you are...

...

I take the gun and shoot myself
I fall through a dark labyrinth
Until I touch the bush
Which I stumbled upon

...

So come as you are ...

...

Come with the man-temple, and one at the back
Like the boy in the story
Sad singers
That before much more ...

...

Come here you are, as anointed as a whore
Like I want you to be ...
I will hang the hall with stories
Unrealistic to the intruders - so come as you are
I love you I want you.

...

I dream of the heavy sleep with terror
Like Kali-yuga family
From an unfathomable, incomparable slowness
I wrap my hand around his neck
and one at the temple
and I don't know very well what this story is about
what happens to me

...

and I swear I don't have a weapon
I don't have a weapon
just an old toy gun for kids
so come as you are
as I want you to come ...

...

Come on, you are, like a saint, like a whore
I want you to be now

Te iubesc, Te doresc Tudor, Dragostea mea

te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu dulce.
Complexio oppositorum
Cerul se oglindește în Mare
și Marea în Cer
copacii miniaturali plutesc între ele
cu frunzele lor verzi ca
niște mărgele.

...

Buddha c-un surâs blând
privește Făptura, nevinovata Creatura
este acolo? sau poate dincoace
Timpul în fâșii largi se desface
În Zeul cu-o mie de fețe și cu-o infinitate de brațe
în spațiu-n care domnea
eterna pace.

...

era dragoste era iubire era ură?...
n-o puteai măsura cu omenească măsură
misterul iubirii era nesfârșit
și le cuprindea în Sine pe toate
precum Zeul cuprindea în inimi infinitatea sa
de brațe.

....

Zeul era iubire
ce conținea în sine toate atributele
toate văzutele
și nevăzutele.

...

pe când nu era moarte, nici viață,
nici dragoste, nici ură
era Ceva mai presus de fire
în care nu-ncape cuvântul Iubire.

...

timpu-n fâșii largi nemărginirea și-o desface
n-văzduhu-n care zăcea eternă
necreată pace.

..

totu-i vis în adormire
a pleoapei ce clipește greu
și-n luciul ei de-oglină
își oglindea privirea fiorosul Zeu.

...

întors în sine-mi
mă întreb cu milă, cu nesfârșită milă
”Au cine-i zeul cărui
plecăm a noastre inimi?”

....

El din noian de ape puteri au dat scânteii
cea mai înainte de toți zeii
care sălășluiește în inemă:

și i-a spus: "să fie Lumină!"

...

Buddha c-un surâs blând
privește Făptura, nevinovata Creatura
este acolo? sau poate dincoace
Timpul în fâșii largi se desface
În Zeul cu-o mie de fețe și cu-o infinitate de brațe
în spațiu-n care domnea
eterna pace.

....

te iubesc, Victor

....

Zburând la mare înălțime
Sufletul meu dintr-o dată se înalță în văzduh, temător, speriat
Căutând în marea de lumină care se revărsa printre nori.
Fiare sălbatice scurmuau pământul
Feroce, ieșie din minți.

Lumea nu e decât o impresiune de culori delicate
puse pe pânza unui pictor
o iudată străbatere și îngemănare de realități
dintre immanent și transcendent.

Vârfurile brazilor se unduiau în zare
Ca o maree, ca o mare
Cu coroana în trupul de foc al pământului
și cu trunchiul înfipt în lumină
în uriașa, misterioasă, ciudată, labirintică a Domnului grădină.

....

În iureșul meu am întânit pe toți profeții celeilalte lumi
Pe toșți sfinții, arhanghelii și serafmii
Cu părul nins însetând după adevăr.

...

m-am cufundat în conștiința lumii
ca într-o mare tulburată tălăzuindu-și valurile
în oceanul ei de foc, de sânge și cruime
de război.

Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înalță în caldă lumină a eternității.
Într-o geografie celestă pluti ca valuri de neguri peste pământ
Adăpând pământul
Cu lumina lui tremurătoare.
Văltorit într-arte și alta, cunosc extazul
Extazul morții pe cruce.

Își dădu duhul în brațele mulțimii înfricoșate
Printre șiruri de morți și de vii
Între cei trecuți, cei prezenți și cei transcendenți
Între saxru și profan.

Valuri de crzime agita mulțimea
Am ielșt devorată din brațele lor
Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înalță în caldă lumină a eternității.

...

Adorm cu mâna la atâmplă, în scurte vise
În care alunec cu teamă, cu frică, cu durere...
Căci zeitatea întunecată, ce-mi suusură aspru n-fereastră
Cu nesfârșită dragoste sufletul îmi cere..

...

O noapte aspră, grea, întunecată de aspre, grele premoniții
În care-am ormit cu geamul deschis
Lăsând zeitatea cu suflet de zeu și glas de fiară
Să exercite asupra-mi divine-i exerciții...

....

E nopate târziu, galbenă și atemporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul
Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea nopții, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....

...

Arhetpul tău ia forme colosale
El îmbracă realitatea în cruda-i înfățișare
Dădu Absolutui o nouă, neașteptată, realizare
...însăpăimântătoare zăre

...

Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul
Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea noțuu, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....
E noapte târziu, galbenă și atemporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Totul se petrece ca-ntr-un vis real, aievea
Se întâmplă și nu se întâmplă...

..

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior

Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, dulcele meu.
Te doresc, dragostea mea.

Complexion od opposites

The Sky is mirrored in the Sea
And the Sea in the Sky
The miniature trees are floating between them
With their green leaves like
some beads.

Buddha with a gentle smile
Looks at the Being, the Innocent Creature
Is it there?... Or maybe beyond
The Time in large strips unfolds itself
In the God with a thousand of faces and an infinity of arms
In space where it was reigning
The eternal peace.

....
It was love it was fondness it was hate ?...
You could not measure it with human measure
The mystery of love was endless
And embossomed in itself all of them
Likewise the God was comprising in hearts His infinity
of arms.

.....
The God was love
who embraced in Himself all the attributes
all the seen ones
and the unseen.

.....
Whilst it wasn't death, nor life,
Nor love or hate
It was Something beyond the nature
In which the word Love doesn't fit.

....
All things are dream in sleep of the eyelid
which is blinking weighty
and in its mirror gloss
the fierce God was mirroring His glance.

....
Turned to myself
I wonder with compassion, with endless mercy
"Who is the God to whom we leave
our hearts?"

....
He from the abyss of waters gave powers to the spark
The one before all Gods
Which is dwelling in the heart
And told it: "Let it be there Light!"

....
Buddha with a gentle smile
Looks at the Being, the Innocent Creature
Is it there?... Or maybe beyond

The Time in large strips unfolds itself
In the God with a thousand of faces and an infinity of arms
In space where it was reigning
The eternal peace.

...

Flying at high heights
My soul suddenly rises in the air, fearing, scared
Seeking in the sea of light that flows through the clouds.
Wild beasts scurried the ground
Fake, get out of your mind.

The world is nothing more than an impression of delicate colors
put on the canvas of a painter
an irrational crossing and blending of realities
from immanent to transcendent.

The peaks of the fir trees swirled
Like a tide, like a sea
With the crown in the body of the earth
and with the trunk in the light
in the giant, mysterious, strange, labyrinth of the Lord's garden.

....

In jury we have met all the prophets of the other world
All saints, archangels and seraphim
With her hair hunted for truth.

...

I plunged into the consciousness of the world
as in a great disturbance, waving his waves
in her ocean of fire, blood and crunch
of war.
My body was devoured by wildlife
and the soul rises in the warm light of eternity.
In a celestial geography, floats like waves of waves over the earth
Watering the earth
With his trembling light.

Shattered in arts and another, he knew ecstasy
The ecstasy of death on the cross.
He gave his spirit in the arms of the terrified crowd
Among the rows of dead and living
Those past, present and transcendent
Between sax and profan.

Heavy waves shake the crowd
I have been devoured in their arms
My body was devoured by wildlife
and the soul rises in the warm light of eternity.

I fall asleep with my hand at random, in short dreams
In which I slip with fear, with fear, with pain ...
Because the dark deity, which whispers hard to me in the window
With endless love the soul asks me.

...

A rough, heavy night, dark with harsh, heavy premonitions
In which I fell asleep with the window open

Leaving the deity with the soul of god and the voice of the beast
To exercise my divine exercises on me ...

....

It's late night, yellow and short
I fall asleep with my hand to the temple
The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In the silence of the night, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

...

Your archetype has colossal forms
He dresses up the reality in his crude appearance
He gave Absolute a new, unexpected, realization
... scary looking

...

The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In our silence, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

It's late night, yellow and timeless
I fall asleep with my hand to the temple
Everything happens as if in a real dream, he had
It's happening and it's not happening ...

..

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, my sweet.
I love you, my love.
te doresc, Animusul meu Victor, dulce.

Complexio oppositorum

Cerul se oglindește în Mare
și Marea în Cer
copacii miniaturali plutesc între ele
cu frunzele lor verzi ca
niște mărgele.

...

Buddha c-un surâs blând
privește Făptura, nevinovata Creatura
este acolo? sau poate dincoace
Timpul în fâșii largi se desface
În Zeul cu-o mie de fețe și cu-o infinitate de brațe
în spațiu-n care domnea
eterna pace.

...

era dragoste era iubire era ură?...
n-o puteai măsura cu omenească măsură
misterul iubirii era nesfârșit
și le cuprindea în Sine pe toate
precum Zeul cuprindea în inimi infinitatea sa
de brațe.

....

Zeul era iubire
ce conținea în sine toate atributele
toate văzutele
și nevăzutele.

...

pe când nu era moarte, nici viață,
nici dragoste, nici ură
era Ceva mai presus de fire
în care nu-ncape cuvântul Iubire.

...

timpu-n fâșii largi nemărginirea și-o desface
n-văzduhu-n care zăcea eternă
necreată pace.

..

totu-i vis în adormire
a pleoapei ce clipește greu
și-n luciul ei de-oglină
își oglindea privirea fiorosul Zeu.

...

întors în sine-mi
mă întreb cu milă, cu nesfârșită milă
”Au cine-i zeul cărui
plecăm a noastre inimi?”

....

El din noian de ape puteri au dat scântei
cea mai înainte de toți zeii
care sălășluiește în inemă:
și i-a spus: "să fie Lumină!"

...

Buddha c-un surâs blând
privește Făptura, nevinovata Creatura
este acolo? sau poate dincoace
Timpul în fâșii largi se desface
În Zeul cu-o mie de fețe și cu-o infinitate de brațe
în spațiu-n care domnea
eterna pace.

....

Complexio oppositorum

The sky is reflected in the Sea
and the Sea in Heaven
miniature trees float among them
with their green leaves as
some beads.

...

Buddha c a gentle smile
regards the Fact, the innocent Creature
is there? or maybe ever since
The time in the wide strips looms
In the God with a thousand faces and an infinity of arms
in the space in which he ruled
eternal peace.

...

was love was love was hate?
you couldn't measure it with human measure
the mystery of love was endless
and it included all in itself
as the God contained in his infinity his infinity
of arms.

....

The god was love
which contained all the attributes in itself
all seen
and the unseen.

...

while there was no death, no life,
neither love nor hate
It was something above the wires
in which the word Love does not fit.

...

for a long time, in the broad strips, the boundary unravels
I did not see who lay eternal
unreached peace.

..

I still dream in his sleep
of the eyelid that is blinking hard
and in her mirror gloss
He was looking at the fierce God.

...

returned to me
I ask with pity, with endless pity
"Who has the god to whom
are we leaving our enemies? "

....

He from the bucket of water powers gave the sparks
most of all the gods
which dwells in the heart:
and he said to her, "let it be Light!"

...

Buddha c a gentle smile
regards the Fact, the innocent Creature
is there? or maybe ever since
The time in the wide strips looms
In the God with a thousand faces and an infinity of arms
in the space in which he ruled
eternal peace.

....

Translation: Carl Gustav Jung

Te iubesc, Victor, dulceața mea.
T e iubesc, puiul meu, dulcele meu drag.
Copii eram noi amândoi....

Era o seară frumoasă acea zi de vară pe muntele Preluca
și eu și Bujor ne dusesem după vacuțe
vacile se mișcau pe cărările paralele orizontale
unele rămâneau pe munte, încă să pască

altele cobrau curmăturile din partea dreaptă a muntelui
spre Fântâna din lemn de sub stâna lui Țariu
și porneau să se adape, mai ciorșăindu-se
oprindu-se la rîstimpuri și ridicând botul umed

apoi bând apă din nou, cu înghițituri mici regulate.
Eu eram aproape de vârful muntelui
și admiram apusul, cerul scăldat într-o mare
de flăcări roșietice, portocalii, roșii

un degrade interminabil... cine știe câte gânduri îmi treceau
prin cap atunci, admirând fuioare străvezii
pe cer, zdrențe albe ale Reginei Zăpezii!....
sufletul mă durea de frumusețea cerului, a naturii

de liniștea de la liziera pădurii!...
eram noi doi, Bujor și cu mine, din coji bătrâne
car cu boi, făceam, de le trăgeau clăbeci bătrâni
cu coarne!...

....

Bujor pornise după vaci, mai strigându-mă la răstimpuri
și învățându-mă ce să fac...
eu eram cu Muntele atunci, cu Arhetipul lui urcat
din străfunduri, care mă copleșea....

și cred că și el, Bujor, eera copleșit de cest arhetip
că tare-i mai plăcea să umble pe munți!....
cine știe câte gânduri îmi treceau
prin cap atunci, admirând fuioare străvezii

pe cer, zdrențe albe ale Refinei Zăpezii!....
sufletul mă dureau de frumusețea cerului, a naturii

de liniștea de la liziera pădurii!...
eram noi doi, Bujor și cu mine, din coji bătrâne
car cu boi, făceam, de le trăgeau clăbeci bătrâni
cu coarne!...

.....

Învârtejindu-se în fața ochilor mei. Norii albi, fuioare albe
Guro albe de taifun, închipuiau fel de fel de arătări
Flori, fluturi, îngeri, zei
Însuși Dumnezeu tatăl, cu chipu-i aspru trona peste norii cerului!...

Rămăseseam gătită de emoție să admir apusul
Durerile lumii acesteia
Încă nnu mă cotropiseră pe-atunci!....
și hăulind la soare, am ieșit în câmp răsând!....

....

Copii eram noi amândoi,
Frate-meu și cu mine.
Din coji de nucă car cu boi
Făceam și înhămam la el
Culbeci bătrâni cu coarne.

Și el citea pe Robinson,
Mi-l povestea și mie;
Eu zideam Turnul Vavilon
Din cărți de joc și mai spuneam
Și eu câte-o prostie.

Adesea la scăldat mergeam
În ochiul de pădure,
La balta mare ajungeam
Și l-al ei mijloc înotam
La insula cea verde.

Din lut acolo am zidit,
Din stuful des și mare,
Cetate mândră la privit,
Cu turnuri mari de tinichea,
Cu zid împresurată.

Și frate-meu ca împărat
Mi-a dat mie solie,
Să merg la broaște neapărat,
Să-i chem la bătălie
Să vedem cine-i mai tare.

Și împăratul broaștelor,
C-un oacaca de fală,
Primi poruncă oștilor.
Ca balta s-o răskoale.
Și am pornit război.

Vai! multe broaște noi am prins
Îmi pare chiar pe rege
Și-n turnul negru le-am închis,
Din insula cea verde.
Spre sar-am făcut pace

Și drumul broaștelor le-am dat,
Săltau cu bucurie,
În balt-adânc s-au cufundat
Ca să nu mai revie.
Noi am pornit spre casă.

Atunci răsplata am cerut
Pentru a mele fapte
Și frate-meu m-a desemnat
De rege-n miazănoapte
Peste popoare-ndiane.

Motanul alb era vistier,
Mârzac cel chior ministru
Când de la el eu leafa-mi cer,
El miaună sinistru.
Cordial i-am strâns eu laba.

Și împăratul milostiv
Mi-a dat și de soție
Pe fiica lui cu răs lasciv
Și țapănă, nurlie,
Pe Tlantaqu-caputli.

Am mulțămit cu-n umil semn,
Drept mantie o-prostire
M-am dus l-amanta mea de lemn,
În sfânta mănăstire,
Într-un cotlon de sobă.

Și ah! și dragă-mi mai era!
Vorbeam blând cu dânsa,
Dară ea nu-mi răspundea
Și de ciudă eu atunci
Am aruncat-o-n foc.

Și pe șură ne primblam
Peste stuf și paie
Și pe munți ne-nchipuiam.
Cu fiece bătaie
Mărșileam alături.

Și pe cap mi se îmfla
Casca de hârtie.

O batistă într-un băț,
Steag de bătălie.
Cântam: Trararah!

Ah! v-ați dus visuri, v-ați dus!
Mort e al meu frate.
Nimeni ochii-i n-a închis
În străinătate
Poate-s deschiși și-n groapă!

Dar ades într-al meu vis
Ochii mari albaștri
Luminează un surâs
Din doi vineți aștri
Sufletu-mi trezește.

Eu? Mai este inima-mi
Din copilărie?

.....

Ah! îmi împlă ades prin gând
O cântare veche.
Parcă-mi țiuie-aiurind
Dulce în ureche:
Lume, lume și iar lume!...

Luându-și fratele drept tovarăș, Greuceanu pornește la drum. Un sfat de trei zile și trei nopți cu Faurul-Pământului, fratele lui de cruce, îl pregătește pentru vicleniile zmeilor. La o răscruce de drumuri frații se despart. Un cuțit înfipt în pământ și câte o basma purtată de fiecare vor avea menirea de a da de știre unuia despre soarta celuilalt. Întors mai devreme la locul despărțirii, fratele Greuceanului găsește <cuțitul curat>, semn că fratele său e sănătos, iar Luna și Soarele, aflate la locul lor pe cer, îi umplu inima de bucurie. Dar acesta e un moment de anticipație. În acest timp, Greuceanu, metamorfozat, pe rând, în porumbel și muscă, află de la zmeoaice când se întorc zmeii de la vânătoare din Codrul Verde (cadru nelipsit din literatura populară). Urmează lupta voinicului cu cei trei zmei, fiecare mai puternic decât celălalt. Autorul popular a dovedit talent atât în mănuierea dialogului dintre adversari, care abundă în imprecății (<Ah, mânc-o-ar lupii carnea calului!>) și alte expresii consacrate (<în săbii să ne tăiem sau în luptă să ne luptăm>), cât și în descrierea plină de dinamism a luptei dramatice cu tartorul zmeilor. Abundă repetarea verbelor și circumstanțialelor consecutive de mare plasticitate: <Sosi zmeul și se luară la bătaie: în săbii se bătură ce se bătură și se rupseră săbiile; în sulii se lovără ce se lovără și se rupseră sulile; apoi se luară la luptă: se zguduiau unul pe altul de se cutremura pământul; și strânze zmeul pe Greuceanu... apoi și Greuceanu strânse o dată pe zmeu, tocmai când el nu se aștepta de-I pârâiau oasele. Așa luptă nici că s-a mai văzut.> Cu ajutorul miraculos al corbului (motiv al comuniunii om – viețuitoare), Greuceanu îl răpune pe zmeu și cu degetul mic de la mâna dreaptă a zmeului – drept cheie - deschide <cula>, eliberând Soarele și Luna. Gestul eroului capătă dimesiuni titanice: <Luă în mâna dreaptă soarele și în cea stângă luna, le aruncă pe cer și se bucură cu bucurie mare.>

Puterea de sugetie a povestitorului este surprinzătoare. Ne imaginăm un adevărat Prometeu ținând în mână aștrii vitali, ca pe niște jucării, și dăruindu-i cu imensă bucurie omenirii. Măreția și noblețea faptei lui Greuceanu găsesc ecou puternic în colectivitate: <Oamenii, când văzură iarăși soarele și luna pe cer, se veseliră și laudară pe Dumnezeu că a dat atâta tărie lui Greuceanu de a izbândi împotriva împielițaților vrăjmași ai omenirii.> Exemplu de modestie, eroul trăiește sentimentul simplu al datoriei împlinite: <Iară el, mulțumit că a scos la bun capăt slujba, o luă la drum...>

The children were both of us ....

It was a beautiful evening that summer day on Mount Preluca
I and Bujor and I had gone for cakes
cows were moving along horizontal parallel paths
some remained on the mountain, still to graze

others charged the right-hand side of the mountain
to the wooden fountain under the sheepfold of Țariu

and they started to adjust, sipping on each other
stopping at pines and raising the wet muzzle
then drink water again, with regular small swallows.
I was near the top of the mountain
and I admired the sunset, the sky bathed in the sea
of red, orange, red flames
endless degradation ... who knows how many thoughts I have
through his head then, admiring the fires of the ancestors
in the sky, white rags of the Snow Queen!
my soul ached for the beauty of heaven, of nature
of the silence from the edge of the forest!
it was the two of us, Bujor and I, from old shells
because with oxen, we were doing, old darts were drawn from them
with horns!

....

Peony had started after the cows, shouting at me for a while
and teaching me what to do ...
I was with the Mount then, with his Archetype ascended
from the holes, which overwhelmed me ....
and I think he, Bujor, was also overwhelmed by this archetype
that he liked to ride the mountains!
who knows how many thoughts I went through
through his head then, admiring the fires of the ancestors
in the sky, white rags of the Snow Refine!
my soul ached for the beauty of heaven, of nature
of the silence from the edge of the forest!
it was the two of us, Bujor and I, from old shells
because with oxen, we were doing, old darts were drawn from them
with horns!

.....

Swirling before my eyes. White clouds, white clouds
White typhoon mouths, they imagined different kinds of looks
Flowers, butterflies, angels, gods
God himself the father, with his harsh face thundered above the clouds of heaven!
I was thrilled to admire the sunset
The pains of her world
I hadn't been pissed off yet!
and gasping for the sun, I went out laughing!

....

te iubesc dulcele meu Victpr, puilul meu.
The children were both of us,
My brother and me.
From walnut shells cart with ox
I was doing and starving at him
Old men with horns.
And he was reading Robinson,
He told it to me;
I was building the Vavilon Tower
From playing cards I used to say
And I'm a little silly.

I often went to bathe
In the forest eye,
At the big pond I was coming
And her middle was swimming
On the green island.

From clay there I built,
Of the thick and large reed,
Proud fortress looked at it,
With large tin towers,
With hasty wall.

And my brother as emperor
He gave me my message,
To go to the frogs,
Let's call them to battle
Let's see who's stronger.

And the frog king,
Like a fake oak tree,
You receive the commandment of the people.
The pond is a riot.
And we started war.

Oh my! we caught a lot of frogs
It seems to me the king himself
I locked them in the black tower,
From the green island.
I made peace

And I gave them the way of the frogs,
They jumped with joy,
In the deep, they sank
Not to see him again.
We headed home.

Then I asked for the reward
To my deeds
And my brother appointed me
By the king in the north
Over the Indian people.

The white swan was a dresser,
Marches the worst minister
When I ask him to ask me,
He is a sinister millionaire.
I cordially gathered my paw.

And the merciful emperor
He also gave me his wife
His daughter with a laughing laugh
And the stew, brood,
On Tlantaqu-caputli.

I thanked you with a humble sign,
As an o-cloak
I went to my wooden mistress,
In the holy monastery,
In a stove.

And ah! and darling it was!
I spoke softly with her,

But she didn't answer me
And strange then
I threw it in the fire.

And on the block we were getting drunk
Over reed and straw
And we were in the mountains.
With each beat
I marched side by side.

And my head was swollen
Paper helmet.
A handkerchief in a stick,
Battle flag.
I sang: Trararah!

Ah! you went your dreams, you went!
Dead is my brother.
No one closed his eyes
Abroad
Maybe they can open it in the pit!

But often in my dream
Big blue eyes
It lights up a smile
From two you come here
My soul awakens.

I? There's still my heart
From childhood?

.....

Ah! it often clutches my mind
An old song.
It sounds like it's whining to me
Sweet in the ear:
World, world and world again!

..

. Taking his brother as a comrade, Greuceanu sets off. A three-day, three-night tip with Faurul-Earth, his cross brother, prepares him for the cunning of the kite. At a crossroads the brothers split up. A knife stuck in the ground and a fairy tale carried by each will have the purpose of telling one about the fate of the other. Returning earlier to the place of separation, Greuceanu's brother finds the "clean knife", a sign that his brother is healthy, and the Moon and the Sun, in their place in the sky, fill his heart with joy. But this is a moment of anticipation. During this time, Greuceanu, metamorphosed, in turn, into pigeon and fly, is from the kites when they return to the kites from the hunting of the Green Cod (unpopular framework in the popular literature). There follows the battle of the valiant with the three kites, each stronger than the other. The popular author has proven talent both in handling the dialogue between adversaries, which abounds in imprecations (<Ah, I would eat the wolves the horse's flesh!>) And other consecrated expressions (<in swords to cut or in battle to fight>), as well as in the dynamic description of the dramatic fight with the tartar of the kite. There is an abundance of repetition of consecutive verbs and circumstances of great plasticity: <The kite arrived and they were beaten: in the swords they beat what they beat and the swords broke; in the spears the spikes hit and the spears broke; then they fought: they shook one another, the earth shook; and tighten the kite on Greuceanu ... and then Greuceanu once tightened on the kite, just when he did not expect his bones to run. This fight is not even seen.> With the miraculous help of the crow (reason for the human-living communion), Greuceanu answers the kite and with his little finger from the right hand of the kite - as a key - opens <cul>, releasing the Sun and Month. The hero's gesture gains titanic dimensions: <Take the sun in his right hand and the left in the moon, throw them in the sky and rejoice with great joy.>

The storytelling power of the narrator is surprising. We imagine a true Prometheus holding in hand these vital beings, like toys, and giving them immense joy to mankind. The greatness and nobility of Greuceanu's act find a strong echo in the community: <The people, when they saw the sun and the moon again in the sky, rejoiced and

praised God that he gave so much power to Greuceanu to succeed against the foes of humble humanity>. , the hero lives the simple feeling of duty fulfilled: <And he, satisfied that he finished the job, took it on his way ...> te iubesc, puiul meu, dulcișorul meu dulce, Victor.

That night I had been with Bujor on the mountain, on Preluca

After the cows. When we got up

The sun was setting

In a wreath of pink, yellow, orange flames

Reddish.

It was a vault of bright colors

From yellow and orange

Up to red, to purple.

Broken clouds, like little streams of old

Colored by dusk and white

They spread all over the sky, like sifted by a rare sieve.

I went and watered the cattle at the well

wooden

From under Tari's lathe

....

And then we got ready to steer them to the hut.

I stayed on the mountain

Near the peak

Admire the sunset. Who knows how many thoughts

They were in my mind then, contemplating

Clouds, like snowshoes

With shapes of devil flower angels

Of butterflies, even God-Father

Throne on the clouds of heaven.

No doubt I was thinking that God is

Nature, as Baruch Spinoza had said

Centuries before, and rightly so.

.....

I didn't know much about God

Than what my experience told me

And this was saying a lot ...

And grandma's psalms, and sister Ellen G. White's books

And the Bible from the time of Carol I

I had read with Kings and the History of Maccabees

However, that is from the bark

Till the crust ....

...

I stared at the sky

Getting lost on the horizon, beyond the stallion stud

In a land of fairy tales and stories

Which, strange, the being had ....

...

Te iubesc.

Copilul meu

Te iubesc Alin, Puiul meu iubit.

Imaginea Lui din profil
Se pierdu în negura timpului, învârtindu-se, albastră
Ca Marea Mediterană la ieșirea din glastră
Ca o imagine veche, vălurită
Ca chipul dulce-al unei iubite...

.....

Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în şuvițe blond-castani copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...

Ochii-apecați peste-un mister
Pesterpsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi săexistești
și-ncepi să fii...

...

Un chip de copil-adolescent-bărbat
Deschis peste suferinzi roz și albaștri în tablouri cu canat
Peste suluri subțiri, ca închipuite țigări
Unde zace tot vifor-ascuns
Al tăcutelor mări

...

Un trup de-androgin închipuind naiv Dorința
Când din sufletul Lui răasare
Roz-albastră numai Ființa

Copilul meu privea în mări decurcubeie
Cu surâzul lui tăcut pe buze copilărești
Ca flori de lotus, ca petale rozde azalee
Ca plânsul peo scară în livezilecerești

....

Cu mâinile lui roz pline, cu gropițe
Cu brațele rotunde de floare și de lapte
Cerea tăzutelor mele șoapte
Să se aștearnă înviforate pe hârtie

De unde să le-aducăîn mântuirea de azur pur
La cunoștința cerescului azur
Al lumii, al genunii și al sorții
Al vieții îmbinate cu surâsul Morții

Spinarea-i arcuită ca livezle de sare
De pe fundul încrâncenat și alb de mare
E plânsul și gânguritul de copil
E floarea roz și albă de cireș
Strânsă în parfimatul ei pistil...

...

Privindu-l, am uitat de dor și suferinți
De-amărăciuni, tristeți și umilinți
Am dat un lujer nou corpului mu greoi
De unde se înalță tineri vlăstari noi

...

Am dat unsens, direcție mișcare, peste-a meanebătută vrere
De unde se înalță cu putere
Prful greu și asru al florii de-orhidee
Căscate peste goluri aspre și flori de azalee

Peste ce-a fost este și v mai fii
Peste ochii lui blânzi cu șoapte de copii
Peste uitarea care se așterne grea
Peste întunecata noapte și blând-albastra stea.

...

Imaginea Lui din profil
Se pierdu în negura timpului, învârtindu-se, albastră
Ca Marea Mediterană la ieșirea din glastră
Ca o imagine veche, vălurită
Ca chipul dulce-al unei iubite...

.....

Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în şuvițe blond-castani copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...

Ochii-aplecați peste-un mister
Pesterpsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi săexistești
și-ncepi să fii...

să fii...

My baby

His profile picture
They lost themselves in the darkness of time, turning blue
Like the Mediterranean at the exit
Like an old, blurry image
Like the sweet face of a girlfriend ...

.....

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost pesterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

...

A boy-teen-boy face
Open over the pink and blue water lilies in paintings with a leaf
Over thin rolls, like imagined cigarettes
Where lies still alive and hidden
Of the silent seas

...

An androgynous body naively imagining the Will
When from His soul a rising
Blue-pink only the Being

My child was watching in the sea
His smile was silent on the baby's lips
Like lotus flowers, like rose petals azaleas
Like crying on a scale in the heavenly cornfields...

....

With his pink hands full, with pits
With round arms of flower and milk
Ask for my whisper noodles
Let them hang undisturbed on paper

Where to bring them to salvation of pure azure
At the knowledge of the azure heaven
Of the world, of genius and fate
Of life combined with the smile of Death

Spin it arched like salt orchards
From the crunchy, white bottom of the sea
It's the crying and whining of the child
It's the pink and white cherry blossom
Tucked into her fragrant pistil ...

...

Looking at him, I forgot the longing and suffering
Bitter, sad and humiliating
I gave a new look to the heavy body
From where new young shoots rise

...

I gave a sense of direction, a moving direction, an overabundance of meaning
From where it rises with power
The heavy, harsh scent of the orchid flower
Scattered over rough hollows and azalea flowers

Whatever it was is and will be
Over his gentle eyes with whispers of children
Over forgetting the hard stuff
Over the dark night and the gentle-blue star.

...

His profile picture
They lost themselves in the darkness of time, turning blue
Like the Mediterranean at the exit
Like an old, blurry image
Like the sweet face of a girlfriend ...

.....

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost pesterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...
to be...

Dulcele meu, Te iubesc și Te doreesc nespus, Victor, puiul mu, dulcișorul meu.
Copilul meu

Imaginea Lui din profil
Se pierdu în negura timpului, învârtindu-se, albastră
Ca Marea Mediterană la ieșirea din glastră
Ca o imagine veche, vălurită
Ca chipul dulce-al unei iubite...

.....

Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în şuvițe blond-castani copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...

Ochii-aplecați peste-un mister
Pesterpsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi să exiști
și-ncepi să fii...

...

Un chip de copil-adolescent-bărbat
Deschis peste nuferii roz și albaștri în tablouri cu canat
Peste suluri subțiri, ca închipuite țigări
Unde zace tot viforu-ascuns
Al tăcutelor mări

...

Un trup de-androgin închipuind naiv Dorința
Când din sufletul Lui răasare
Roz-albastră numai Ființa

Copilul meu privea în mări decurcubeie
Cu surâzul lui tăcut pe buze copilărești
Ca flori de lotus, ca petale rozde azalee
Ca plânsul peo scară în livezilecerești

....

Cu mâinile lui roz pline, cu gropițe

Cu brațele rotunde de floare și de lapte
Cerea tăzutelor mele șoapte
Să se aștearnă înviforate pe hârtie

De unde să le-aducă în mântuirea de azur pur
La cunoștința ceresului azur
Al lumii, al genunii și al sorții
Al vieții îmbinate cu surâsul Morții

Spinarea-i arcuită ca livezle de sare
De pe fundul încrâncenat și alb de mare
E plânsul și gânguritul de copil
E floarea roz și albă de cireș
Strânsă în parfimatul ei pistil...

...

Privindu-l, am uitat de dor și suferinți
De-amărăciuni, tristeți și umilinți
Am dat un lujer nou corpului mu greoi
De unde se înalță tineri vlăstari noi

...

Am dat unsens, direcție mișcare, peste-a meanebătută vrere
De unde se înalță cu putere
Prfumul greu și asru al florii de-orhidee
Căscate peste goluri aspre și flori de azalee

Peste ce-a fost este și v mai fii
Peste ochii lui blânzi cu șoapte de copii
Peste uitarea care se așterne grea
Peste întunecata noapte și blând-albastra stea.

...

Imaginea Lui din profil
Se pierdu în negura timpului, învârtindu-se, albastră
Ca Marea Mediterană la ieșirea din glastră
Ca o imagine veche, vălurită
Ca chipul dulce-al unei iubite...

.....

Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în șuvițe blond-castani copilărești
Acolo unde încetezi să mai existi
și numai ești...

...

Ochii-aplecați peste-un mister
Pesterpsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi săexistești
și-ncepi să fii...

să fii...

My baby

His profile picture
They lost themselves in the darkness of time, turning blue
Like the Mediterranean at the exit
Like an old, blurry image
Like the sweet face of a girlfriend ...

.....

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost peeterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

...

A boy-teen-boy face
Open over the pink and blue water lilies in paintings with a leaf
Over thin rolls, like imagined cigarettes
Where lies still alive and hidden
Of the silent seas

...

An androgynous body naively imagining the Will
When from His soul a rising
Blue-pink only the Being

My child was watching in the sea
His smile was silent on the baby's lips
Like lotus flowers, like rose petals azaleas
Like crying on a scale in the heavenly cornfields....

....

With his pink hands full, with pits
With round arms of flower and milk
Ask for my whisper noodles
Let them hang undisturbed on paper

Where to bring them to salvation of pure azure
At the knowledge of the azure heaven
Of the world, of genius and fate
Of life combined with the smile of Death

Spin it arched like salt orchards
From the crunchy, white bottom of the sea
It's the crying and whining of the child
It's the pink and white cherry blossom
Tucked into her fragrant pistil ...

...

Looking at him, I forgot the longing and suffering
Bitter, sad and humiliating
I gave a new look to the heavy body
From where new young shoots rise

...

I gave a sense of direction, a moving direction, an overabundance of meaning
From where it rises with power
The heavy, harsh scent of the orchid flower
Scattered over rough hollows and azalea flowers

Whatever it was is and will be
Over his gentle eyes with whispers of children
Over forgetting the hard stuff
Over the dark night and the gentle-blue star.

...

His profile picture
They lost themselves in the darkness of time, turning blue
Like the Mediterranean at the exit
Like an old, blurry image
Like the sweet face of a girlfriend ...

.....

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost peeterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

to be...
Te iubesc, Alin

Andrieu, Te doresc și Te iubesc, pușor dulce.

Creation and Dissolution of the Universe

“Believe nothing just because a so-called wise person said it. Believe nothing just because a belief is generally held. Believe nothing just because it is said in ancient books. Believe nothing just because it is said to be of divine origin. Believe nothing just because someone else believes it. Believe only what you yourself test and judge to be true.”

-Gautama Buddha

To a visitor who asked to become his disciple the Master said, "You may live with me, but don't become my follower." "Whom, then, shall I follow?" "No one. The day you follow someone you cease to follow Truth.

-Anthony de Mello

“Say not, 'I have found the truth,' but rather, 'I have found a truth.'”

-Khalil Gibran

“Truth is by nature self-evident. As soon as you remove the cobwebs of ignorance that surround it, it shines clear.”

-Mahatma Gandhi

“All truth passes through three stages. First, it is ridiculed. Second, it is violently opposed. Third, it is accepted as being self-evident.”

-Arthur Schopenhauer

“The Divine Truth is greater than any religion or creed or scripture or idea or philosophy.”

-Sri Aurobindo

“Follow your heart but take your brain with you.”

-Alfred Adler

“We know truth, not only by the reason, but also by the heart.”

-Blaise Pascal

Art: Mihai Criste

0, as infinity, cannot be raised to power, because they are not concrete numbers, they are abstract numbers, represent all or nothing. Therefore these equations are nonsense. The balance and equilibrium is represented by the Newton binomial, when n is equal with 19 and the result of equation is 1.

$$S_n = S_1 + (S_2 - S_1) + (S_3 - S_2) + (S_4 - S_3) + (S_5 - S_4) + (S_6 - S_5) + (S_7 - S_6) + (S_8 - S_7) + \dots + S(S(n-8) - S(n-7)) + S(S(n-6) - S(n-5)) + S(S(n-4) - S(n-3)) + S(S(n-2) - S(n-1)) + S(S(n-1) - S(n-2)) = 1; n = 19$$

And the imbalance and disequilibrium is represented by the Newton binomial, when the same equation from above is valuable, $S_n = S_{(n-2)} + S_{(n-1)}$, and n is 1.

The result of the equation is 0. Thus, in the first case we have to do with the Creation of the Universe, and in the second case with the Dissolution of the Universe, or its Extinction.

Crucea de lemn din cele patru vânturi

În dimineața aceea devreme, am mers la Poiana Muierii
Eu mama Bujor și tata
Eram tineri, adolescenți, și mergeam pentru prima oară
La strânsul cașului și la urdă acolo
La bacia și băcițele din stâna mare boltită
Unde ne-au pregătit
Mămăliguță cu caș de oaie și urdă
și o friptură de miel, cu mămăliguță.

...

Amintirile sunt încețoșate, nu-mi aminteam decât baciul sfătos
Roșu în obraji și primitor
Iarba grasă de pe munte, ce foșnea în bătaia vântului
Unduindu-se ca sclipiri de soare și lumină
și troița, crucea de lemn, puțin povârnită
din lemn spălat de ploii și ars de soare
unde-am medita la soarta lumii schimbătoare
la naștere, moarte, botez și nuntă

....

La simbolismul ciudat al riturilor de trecere la momârlani
Atât de simplu și complicat în același timp
Conservând ceva din păgânismul locurilor
Din vechea, ancestrală poveste
A ciobanului cu mioara sa și cu Moartea
Care devenea o poveste umvă sălbatică, simbolică, inițiativă
Pentru tineri proști ca mine
Aflați la strânsul cașului în munte, în Poiana Muierii

...

și unde Muieria era o sperietoare
atârnată a răscruce de drumuri, în calea lupilor și urșilor
o păpușă de cârpe în vârful de băț
o momâie și o Mamă ancestrală

...

care veghea parcă ca-n tărâmul Soarelui-Răsare
săvină toate anotimpurile la întâlnire

și Baciul cu mioara și cu mielul de jertfit
și băcița de iubit, și moartea de murit.

...

O Cruce. Unire a indivizibilului cu Divizibilul, a lui Unu cu celălalt
A tărâmului necunoscut, cu tărâmul lumesc
A verticalului cu orizontalul
șia lumii de apoi cu lumea de aici
prefigurare unității ultime și absolute
dintre ceea ce este și eea ec nu este
dintre ceea ce a fost și cee ce poate fi
dintre Părinți și Copii
dintre Divin și drăcesc.

...

Amintirile sunt încețoșate, nu-mi aminteam decât baciul sfătos
Roșu în obraji și primitor
Iarba grasă de pe munte, ce foșnea în bătaia vântului
Unduindu-se ca sclipiri de soare și lumină
ș troița, crucea de lemn, puțin povârnită
din lemn spălat de ploi și ars de soare
unde-am medita la soarta lumii schimbătoare
la naștere, moarte, botez și nuntă

The wooden cross from the four winds

Early that morning, we went to Poiana Muierii
My mother Bujor and my father
We were young, teenagers, and we were going for the first time
At the curb and the warp there

At the bumps and sticks in the large arched sheep
Where they prepared us
Sheepskin with sheepskin and warp
and a lamb steak, with muffins.

...

The memories are blurred, I could only remember the advice kiss
Red in cheeks and recipient
Fat grass on the mountain, which was in the wind
Waving like glimmers of sun and light
and the trout, the wooden cross, a little steep
made of rain washed wood and sunburned
where we would meditate on the fate of the changing world
at birth, death, baptism and wedding

....

At the strange symbolism of the rites of passage to the meadows
So simple and complicated at the same time
Preserving something of the paganism of places
From the old, ancestral story

The shepherd with his sheep and Death
What became a wild, symbolic, initiatory story
For young fools like me
You are at the helm of the mountain in Poiana Muierii

...

and where the Wharf was a scarecrow
hanging from the crossroads, in the way of wolves and bears
a rag doll at the top of a stick
a mummy and an ancestral Mother

...

who watched as if in the realm of the rising sun
all the time of the season he was meeting
and the Kiss with the lamb and the lamb
and the little boy to love, and the death to die.

...

The Cross. The union of the indivisible with the Divisible, of the One with the other
Of the unknown realm, with the worldly realm
The vertical with the horizontal
and the world afterwards with the world here
prefiguration of the ultimate and absolute unity
between what is and that is not
between what was and what can be
between Parents and Children
between the Divine and the devil.

...

The memories are blurred, I could only remember the advice kiss
Red in cheeks and recipient
Fat grass on the mountain, which was in the wind
Waving like glimmers of sun and light
and the trout, the wooden cross, a little steep
made of rain washed wood and sunburned
where we would meditate on the fate of the changing world
at birth, death, baptism and wedding

Translation: Carl Gustav Jung

Crucea de lemn din cele patru vânturi

În dimineața aceea devreme, am mers la Poiana Muierii
Eu mama Bujor și tata
Eram tineri, adolescenți, și mergeam pentru prima oară
La strândul cașului și la urdă acolo

La baccii și băcițele din stâna mare boltită
Unde ne-au pregătit
Mămăliguță cu caș de oaie și urdă
și o friptură de miel, cu mămăliguță.

...

Amintirile sunt încețoșate, nu-mi aminteam decât baciul sfânt
Roșu în obraji și primitor

Iarba grasă de pe munte,ce foşnea în bătaia vântului
Unduindu-se ca sclipiri de soare şi lumină

ş troiţa, crucea de lemn, puţin povârnită
din lemn spălat de ploi şi ars de soare
unde-am medita la soarta lumii schimbătoare
la naştere, moarte, botez şi nuntă

....

La simbolismul ciudat al riturilor de trecere la momârlani
Atât de simplu şi complicat în acelaşi timp
Conservând ceva din păgânismul locurilor
Din vechea, ancestrală poveste

A ciobanului cu mioara sa şi cu Moartea
Care devenea o poveste umva sălbatică, simbolică, iniţiatică
Pentru tineri proşti ca mine
Aflaţi la strânsul caşului în munte, în Poiana Muierii

...

şi unde Muieria era o sperietoare
atârnată a răscruce de drumuri, în calea lupilor şi urşilor
o păpuţă de cârpe în vârful de băţ
o momâie şi o Mamă ancestrală

...

care veghea parcă ca-n tărâmul Soarelui-Răsare
săvină toate anotimpurile la întâlnire
şi Baciul cu mioara şi cu mielul de jertfit
şi băciţa de iubit, şi moartea de murit.

...

O Cruce. Unire a indivizibilului cu Divizibilul, a lui Unu cu celălalt
A tărâmului necunoscut, cu tărâmul lumesc
A verticalului cu orizontalul
şia lumii de apoi cu lumea de aici

prefigurare unităţii ultime şi absolute
dintre ceea ce este şi eea ec nu este
dintre ceea ce a fost şi ceea ce poate fi
dintre Părinţi şi Copii

dintre Divin şi drăcesc.

...

Amintirile sunt înţeţoşate, nu-mi aminteam decât baciul sfătos
Roşu în obraji şi primitor
Iarba grasă de pe munte,ce foşnea în bătaia vântului
Unduindu-se ca sclipiri de soare şi lumină

ş troiţa, crucea de lemn, puţin povârnită

din lemn spălat de ploi și ars de soare
unde-am medita la soarta lumii schimbătoare
la naștere, moarte, botez și nuntă

The wooden cross from the four winds

Early that morning, we went to Poiana Muierii
My mother Bujor and my father
We were young, teenagers, and we were going for the first time
At the curb and the warp there

At the bumps and sticks in the large arched sheep
Where they prepared us
Sheepskin with sheepskin and warp
and a lamb steak, with muffins.

...

The memories are blurred, I could only remember the advice kiss
Red in cheeks and recipient
Fat grass on the mountain, which was in the wind
Waving like glimmers of sun and light

and the trout, the wooden cross, a little steep
made of rain washed wood and sunburned
where we would meditate on the fate of the changing world
at birth, death, baptism and wedding

....

At the strange symbolism of the rites of passage to the meadows
So simple and complicated at the same time
Preserving something of the paganism of places
From the old, ancestral story

The shepherd with his sheep and Death
What became a wild, symbolic, initiatory story
For young fools like me
You are at the helm of the mountain in Poiana Muierii

...

and where the Wharf was a scarecrow
hanging from the crossroads, in the way of wolves and bears
a rag doll at the top of a stick
a mummy and an ancestral Mother

...

who watched as if in the realm of the rising sun
all the time of the season he was meeting
and the Kiss with the lamb and the lamb
and the little boy to love, and the death to die.

...

The Cross. The union of the indivisible with the Divisible, of the One with the other
Of the unknown realm, with the worldly realm
The vertical with the horizontal
and the world afterwards with the world here

prefiguration of the ultimate and absolute unity
between what is and that is not
between what was and what can be
between Parents and Children

between the Divine and the devil.

...

The memories are blurred, I could only remember the advice kiss
Red in cheeks and recipient
Fat grass on the mountain, which was in the wind
Waving like glimmers of sun and light

and the trout, the wooden cross, a little steep
made of rain washed wood and sunburned
where we would meditate on the fate of the changing world
at birth, death, baptism and wedding

Translation: Carl Gustav Jung

Te doresc și Te iubesc, Dulce Victor, Puiul meu.
Come as you are
Leg you...
The first Book
Painting five

Te iubesc și Te doresc, Victor, Dulcele meu, Dulceața me.
With silver undines ...

He left the evening, with thick, voluptuous wings, in foam
Of the sea coming in with silver
In the room of visions displacement
In the room of agony and direction ...

...

..

.

I watched where I swam like a swim
When heavy golden hair lets it fall
On my shoulders, on bare arms, sideways
Nude nymph, with pearl silver.

...

We met in dreams of pleasure
We met in sweet dreams
Your kisses soft, and smooth, clean
My butterfly comes in, with silver powder.

...

Your penis, like a snake from deep, groaning
I get my soft butterflies, gnarled moaning
It is allowed to fall into uninterrupted waters
Over lustful wishes, standing ...

..

He craves a new life
Maybe a new morning when Aurora slammed her fingers into the window
and the birds in the morning sing with gossip
on a branch.

We met in dreams of pleasure
We met in sweet dreams
Your kisses soft, and smooth, clean
My butterfly come in, with silver powder.

..

Sweet lips come down on her breasts
As are the long hinges, sprung from a rock chest
Mix with the mouth water

...

The ghost enters deep, deeper and deeper
In butterflies flaking and obsolete
Passionate wishes for moaning calf
When the water is pounding, it gets louder.

...

Blanca is in the swing
Lord is your Mire
It flashes like a child's dream
Yours love of love

Leave your face sweet
Over sweet German foodstuffs
Under the serene ray
Your arms to sleep on
Leave your sweet face
sweet and blackened by sweets ...

....

Sweet lips come down on her breasts
As are the long hinges, sprung from a rock chest
Mix with the mouth water

...

I watched where I swam like a swim
When heavy golden hair lets it fall
On my shoulders, on bare arms, sideways
Nude nymph, with pearl silver.
I

With silver undines ...
Te iubesc și Te doresc, Victor, Dulcele meu, Dulceața me.
He left the evening, with thick, voluptuous wings, in foam
Of the sea coming in with silver

In the room of visions displacement
In the room of agony and direction ...

...
..

Te iubesc, Dulceața mea, Pyuiul meu..
I watched where I swam like a swim
When heavy golden hair lets it fall
On my shoulders, on bare arms, sideways
Nude nymph, with pearl silver.
Te doresc, Victor, Dragostea mea. ...

...

We met in dreams of pleasure
We met in sweet dreams
Your kisses soft, and smooth, clean
My butterfly come in, with silver powder.

...

Your penis, like a snake from deep, groaning
I get my soft butterflies, gnarled moaning
It is allowed to fall into uninterrupted waters
Over lustful wishes, standing ...

..

He craves a new life
Maybe a new morning when Aurora slammed her fingers into the window
and the birds in the morning sing with gossip
on a branch.

We met in dreams of pleasure
We met in sweet dreams
Your kisses soft, and smooth, clean
My butterfly comes in, with silver powder.

..

Sweet lips come down on her breasts
As are the long hinges, sprung from a rock chest
Mix with the mouth water

...

The ghost enters deep, deeper and deeper
In butterflies flaking and obsolete
Passionate wishes for moaning calf
When the water is pounding, it gets louder.

...

Blanca is in the swing
Lord is your Mire
It flashes like a child's dream
Yours love of love

Leave your face sweet
Over sweet German foodstuffs
Under the serene ray
Your arms to sleep on

Leave your sweet face
sweet and blackened by sweets ...

....

Sweet lips come down on her breasts
As are the long hinges, sprung from a rock chest
Mix with the mouth water

...

I love you, my sweetness, my baby.
I watched where I swam like a swim
When heavy golden hair lets it fall
On my shoulders, on bare arms, sideways
Nude nymph, with pearl silver.
Te dolesc, Victor, Dragostea mea. .

...

With silver undines ...

He left the evening, with thick, voluptuous wings, in foam
Of the sea coming in with silver
In the room of visions displacement
In the room of agony and direction ...

...

..

I watched where I swam like a swim
When heavy golden hair lets it fall
On my shoulders, on bare arms, sideways
Nude nymph, with pearl silver.

...

We met in dreams of pleasure
We met in sweet dreams
Your kisses soft, and smooth, clean
My butterfly comes in, with silver powder.

...

Your penis, like a snake from deep, groaning
I get my soft butterflies, gnarled moaning
It is allowed to fall into uninterrupted waters
Over lustful wishes, standing ...

..

He craves a new life
Maybe a new morning when Aurora slammed her fingers into the window
and the birds in the morning sing with gossip
on a branch.

We met in dreams of pleasure
We met in sweet dreams
Your kisses soft, and smooth, clean
My butterfly come in, with silver powder.

..

Sweet lips come down on her breasts
As are the long hinges, sprung from a rock chest
Mix with the mouth water

...

The ghost enters deep, deeper and deeper
In butterflies flaking and obsolete
Passionate wishes for milking calf
When the water is pounding, it gets louder.

...

Blanca is in the swing
Lord is your Mire
It flashes like a child's dream
Yours love of love

Leave your face sweet
Over sweet German foodstuffs
Under the serene ray
Your arms to sleep on

Leave your sweet face
sweet and blackened by sweets ...

....

Sweet lips come down on her breasts
As are the long hinges, sprung from a rock chest
Mix with the mouth water

...

I love you, my sweetness, my baby.
I watched where I swam like a swim
When heavy golden hair lets it fall
On my shoulders, on bare arms, sideways
Nude nymph, with pearl silver.

With thin fingers, with long fingers ...

I was about 16 at the time, in the 10th grade
From high school ...
I was thin, brown, with curly hair
and marked waist, small foot, oval face and small hand
who will say ...

a girl with many dreams in her head ...

...

Starter with the Dacia 1 HD 1875
at Voineasa, at the cottage
As I often went, in those times, in the mountains.
and at weddings ...
and the wind was wiping his goosebumps
the slivers of blacks over their foreheads ...

with thin fingers, with long fingers ...

...

It was a cottage surrounded by all parts of the mountains.
and forestry workers worked hard
from the husk
wiping his sweat with his apron

of black and white rocks

they spit in their hands and worked on their cheeks
oppressing it from the hinges ...
wiping his sweat with his apron
of black and white rocks

....

Trolls as tall as the trees, the bushes painted blue
Sweat was flowing from his forehead
They were wiped off by the wind.

...

There, on the porch, the 19-year-old took my hands in his
and asked me if
I do not want to get married...
he was beautiful and he was blond, modest-proud, a little jumpy.

and his right hand, with his hands he loved me ...

....

His hands were long and warm, wide
Full of bumps ....
... I felt the fire running through me
Until the wrists ...

...

His hands were long and warm, wide
Full of bumps ....
Eyes full and full of mouths ....
I could feel the beam going through me

Up to the wrists.

...

I was too young to get married - this is known
and my dad smiled, a little squeaky, with the straw-like flora of his dandelion

the young man smiled
and they worshiped another witch.

I was too young of course - this is known ....

...

Ye doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu dulce.Tudor, dulceața mea.

...

It was a cottage surrounded by all parts of the mountains.
and forestry workers worked hard
from the husk
wiping his sweat with his apron

of black and white rocks

they spit in their hands and worked on their cheeks
oppressing it from the hinges ...
wiping his sweat with his apron
of black and white rocks

....

Trolls as tall as the trees, the bushes painted blue
Sweat was flowing from his forehead
They were wiped off by the wind.

..... I love you and I wish you my sweet love, Victor, my baby.

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every is an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

...

With fluid tears ...

I just feel happy that you exist - that it exists
We are both, sweetheart
Two Criști
We tremble in the wagons in the hot night

Moving to unknown destinations ...

..

Your hair falls into my mouth
I lie on my cheek
Your sex is turquoise -
It has the color of the crying sky

....

With fluid tears
weird, full, empty and round.

...

In the snowy sky, she cries
I closed my eyes nostalgically.

...

Your hands are warm and tremble with pleasure -
To orgasm pain
Among the confetti and heavy metals
They flow into me, warm stars ...

your body is endless
out of the wake of the light of dawn ... with a weary soul
search of the city
lights. The red lanterns understand the city
the ship is floating on the ship

.....

the clock stopped at zero, looking east
toward the zenith
how is it ... language without language
in Samuel Beckett's
Slipstream

.....

breasts are without bodice, eggs without formwork
your body is endless
out of the eye socket
risen

endless endless ...

Te iubesc Alin, Mihai, Dragul meu Fiu.
Dragostea mea dulce, Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu, dulcele meu.

Cu mâini de floare și de lapte....

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător și totuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții
Care intră, nepăzit de nimic, vulnerabil și vonic

Pe ușa plină de promisiuni a Veții
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl aștepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

....

El, tânăr inocent
Cu mâini de floare și de lapte
Asculta ascunsele, înfioratele ei șoapte
Gata să treacă în foc și sabie pentru ea
Gata să treacă în Nemurire pentru ea
Pentru Dragostea Sa?...

...

Cu mâinile albe ca floarea albă de cireș
Acest tânăr ales
Pe obrazul pe care mijeau primele tuleie ale Bărbăției
Acest Fecior
E din Grădina Raiului cules?...

...

Cu sânii gei de Viață și de lapte
Lumea îl aștepta, la deschisele ei canate
Să-i dea să bea potirul
Neprihănitelor păcate
Să alăpteze dorințele celui Ales.

...

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător și totuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții
Care intră, nepăzit de nimic, vulnerabil și voinic

Pe ușa plină de promisiuni a Veții
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl șatepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

...

Părul lui blond dat în spic
Subțire și mătăsos
Încadra chipul rotund,alacestui tânăr frumos
Curios...
Care nu ajunsese încă în Tărâmul de Jos
Subțire, plin de lapte și voinic...

..

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...
Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

...

Ce poate fi mai tulburător pentru o mamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devine bărbat?...

...

Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul primăvara, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rară, deală a dragostei
Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaia inimii sale, prin bluza subțire, albastră
Ca o promisune și un legământ
La ușa dragostei.

...

Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în șuvițe blond-castanii copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...

Ochii-aplecați peste-un mister
Peste răsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi să exiști
și-ncepi să fii...
Să Fii...

...

Te iubesc, Victor, dulcișorul meu, puiul meu.
With arms of flower and of milk...
I wonder who is whatsoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy
The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves

It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it
Ready to pass into Immortality for it
For His love?...

...

With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first tulle of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...

With breasts full of Life and milk
The World was expecting for him, at her open canals
To give him drink the cup
Of the innocent sins
To nurse the desires of the Chosen one.

...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

His blond hair given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful youngman
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...

At the Heaven door
Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter
His immortal, white, Canals?...

From the ocean of memories, in the box with photographs
An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry
He was looking her...

....

What can it be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant
When he becomes a man?...

...the look of his blue eyes, as the sky in the spring, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent shape, of young young man
Ready to enter the floody door of the world
In the rare, ideal of Love

True, pure, absolute
As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a legacy
At the door of love

...
The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...
Eyes-bent over a mystery
Frost peeters from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

to be...
te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.
Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.
Te iubesc.

translation: Natalia Gălăţan
Without Google dictionary, Google Translate

Te iubesc Tudor, Dragostea mea.

With hands of flower and milk ....

Who is this young Son?
Dreamer and yet in the soul of all the recipient
With that naïve, curious, advanced, confident start of the Young
Entering, guarded by nothing, vulnerable and vicious

On the door full of the promises of Life
Where, in the crowd, under her heavenly places
He was waiting for her, hidden by endless Thresholds
and of unexpected attempts, Love flourished?

....
He, an innocent young man
With hands of flower and milk
Listen to her hiding places, her flushed whispers
Ready to go through the fire and sword for her
Ready to go into Immortality for her
For His Love?

...
With white hands like white cherry blossom
This young man chosen

On the cheek on which the first rods of the Manhood were
This Son
Is it from the Garden of Heaven picked? ...

...

With Breasts of Life and milk
The world was waiting for her, at her open doors
Let him drink the cup
The unrighteous sins
To breastfeed the wishes of the Chosen One.

...

Who is this young Son?
Dreamer and yet in the soul of all the recipient
With that naive, curious, advanced, confident start of the Young
Entering, guarded by nothing, vulnerable and strong

On the door full of the promises of Life
Where, in the crowd, under her heavenly places
He was waiting for her, hidden by endless Thresholds
and of unexpected attempts, Love flourished?

...

His blond hair flared
Thin and silky
It was the round face, you were a handsome young man
Curious...
Which had not yet reached the Lowland
Thin, full of milk and strong ...

..

At the door of Heaven
Who's beating? ... who's in a hurry to get in
On his immortals, white Canates? ...
From the memory stick, in the photo box
An innocent young man with eyes in the ideal size of poetry
He was watching her ...

...

What can be more upsetting for a mother
Than the moment when his young son
He walks in the world, in the unforgettable, graceful moment
When does he become a man?

...

The look of his blue eyes, like the spring sky, flew in size
Rare, ideal, of life, with the feeling of secret recognition
On his naive face, as a young boy
Ready to enter the tumultuous door of the world
In the rare dimension, hill of love
True, pure, absolute
It was like the beating of his heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a covenant
At the door of love.

...

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-brown chestnut hair
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Over the breath of frost from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

To be...

...

Translation: Carl Gustav Jung

te iubesc, Alin, dulcişorul meu, puiul meu.

Te iubesc, Andrei, dulcişorul meu, puiul meu.
With arms of flower and of milk...

I wonder who is whatsoever this young Youngster?...
Dreamy and though i his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected tryings, full of mystery and thrills
Love?...

...

He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it
Ready to pass into Immortality for it
For His love?...

...

With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first signs of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...

With breasts full of Life and milk
The World was expecting for him, at her open canats
To give him drink the cup
Of the innocent sins

To nurse the desires of the Chosen one.

...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...

Dreamy and though i his soul of everything receiver
With that genuine, cuious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected tryings, full of mystery and thrills
Love?...

...

Hos blond hair given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful youngman
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...

At the Heaven door
Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter
His immortal, white, canats?...
From the ocean of rememberings, in the box with photographs
An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry
He was looking her...

....

What can it be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant
When he becomes a man?...

...the look of his blue eyes, as the sky in the spring, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent shape, of young youngman
Ready to enter the floody door of the world
In the rare, ideal of Love

True, pure, absolute
As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a legacy
At the door of love

...

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost pesterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

to be...
te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.

Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.

translation: Natalia Gălăţan

Without Google dictionary, Google Translate

Te iubesc, dulceaţa mea, puiul meu.

Te iubesc, Mihai, Puiul meu Dulce.

Cu mâini de floare şi de lapte....

Cine este oare acest tânăr Fecior?...

Visător şi totuşi în suflet de toate primitor

Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreţii

Care intră, nepăzit de nimic, vulnerabil şi voinic

Pe uşa plină de promisiuni a Veţii

Acolo unde, în mulţime, sub cereştile ei unde

Îl aştepta, ascunsă de nesfârşite Praguri

şi de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

....

El, tânăr inocent

Cu mâini de floare şi de lapte

Asculta ascunsele, înfioratele ei şoapte

Gata să treacă în foc şi sabie pentru ea

Gata să treacă în Nemurire pentru ea

Pentru Dragostea Sa?...

...

Cu mâinile albe ca floarea albă de cireş

Acest tânăr ales

Pe obrazul pe care mijeau primele tulle ale Bărbăţiei

Acest Fecior

E din Grădina Raiului cules?...

...

Cu sânii gei de Viaţă şi de lapte

Lumea îl aştepta, la deschisele ei canate

Să-i dea să bea potirul

Neprihănitelor păcate

Să alăpteze dorinţele celui Ales.

...

Cine este oare acest tânăr Fecior?...

Visător şi totuşi în suflet de toate primitor

Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreţii

Care intră, nepăzit de nimic, vulnerabil şi voinic

Pe uşa plină de promisiuni a Veţii

Acolo unde, în mulţime, sub cereştile ei unde

Îl aştepta, ascunsă de nesfârşite Praguri

şi de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

...

Părul lui blond dat în spic

Subţire şi mătăsos

Încadra chipul rotund, al acestui tânăr frumos

Curios...

Care nu ajunsese încă în Tărâmul de Jos
Subțire, plin de lapte și voinic...

..

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

...

Ce poate fi mai tulburător pentru o mamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devine bărbat?...

...

Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul primăvara, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rară, deală a dragostei

Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaia inimii sale, prin bluza subțire, albastră
Ca o promisune și un legământ
La ușa dragostei.

...

Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în şuvițe blond-castanii copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...

Ochii-aplecați peste-un mister
Peste răsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi să exiști
și-ncepi să fii...

Să Fii...

...

Te iubesc, Victor, dulcișorul meu, puiul meu.
With arms of flower and of milk...

I wonder who is whatsoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it
Ready to pass into Immortality for it
For His love?...

...

With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first tulle of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...

With breasts full of Life and milk
The World was expecting for him, at her open canats
To give him drink the cup
Of the innocent sins
To nurse the desires of the Chosen one.

...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy
The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

Hos blond hair given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful youngman
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...

At the Heaven door
Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter
His immortal, white, Canats?...
From the ocean of memories, in the box with photographs
An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry
He was looking her...

....

What can it be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant
When he becomes a man?...

...the look of his blue eyes, as the sky in the spring, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent shape, of young young man
Ready to enter the floody door of the world
In the rare, ideal of Love

True, pure, absolute
As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a legacy
At the door of love

...

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost pesterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

to be...

te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.

Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.

translation: Natalia Gălăţan

Without Google dictionary, Google Translate

Te iubesc, dulceaţa mea, puiul meu

Te iubesc, Victor The Sun, Puişorul meu, Dulcişorul meu.

Dragostea mea dulce, Te doresc şi Te iubesc, Victor, puiul meu, dulcele meu.

Cu mâini de floare şi de lapte....

Cine este oare acest tânăr Fecior?...

Visător şitotuşi în suflet de toate primitor

Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreţii

Care intră,nepăzită de m=nimic, vulnerabil şi vonic

Peuşa plinăde promisiuni a Veţii

Acolo unde, în mulţime, sub cereştile ei unde

Îl şatepta, ascunsă de nesfârşite Praguri

şi de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

....

El, tânăr inocent

Cu mâini de floare şi de lapte

Asculta ascunsele, înfioratele ei şoapte

Gata să teacă în foc şi sabie pentru ea

Gata să reacă în Nemurite pentru ea

Pentru Dragostea mea?...

...

Cu mâinile albe ca floarea e cireș
Acest tânăr ales
Pe obrazul pe care mijeau primele tleie ale Bărbăției
Acest Fecior
E din Grădina Raiului cules?...

...

Cu sâinii gei de Viață și de lapte
Lumea îl aștepta, la deschisele ei canate
Să-i dea să bea potirul
Neprihănitelor păcate

Să alăpteze dorințele celui Ales.

...

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător șitotuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții
Care intră, nepăzit de m=nimic, vulnerabil și vonic

Peușa plină de promisuni a Veții
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl șatepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

...

Prul lui blond dat în spic
Subțire și mătăsos
Încadra chipul rotund, al acestui tânăr frumos
Curios...
Care nu ajunsese încă în Tărâmul de Jos
Subțire, plin de lapte și voinic...

..

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

...

Ce poate fi mai tulburător pentru omamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devne bărbat?...

...

Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul primăvara, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rar, deală a dragostei

Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaa inimii sale, prin bluza subțire, albstră
Ca o promisune și un legământ
La ușa dragostei.

...

Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în șuvițe blond-castani copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...

Ochii-aplecați peste-un mister
Pesterpsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi săexistești
și-ncepi să fii...

Să Fii...

...

Te iubesc, Victor, dulcișorul meu, puiul meu.
With arms of flower and of milk...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though i his soul of everything receiver
With that genuine, cuious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
Ot was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected tryings, full of mistery and thrills
Love?...

...

He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it
Ready to pass into Imortality for it
For His love?...

...

With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first signs of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...

With breasts full of Life and milk
The World was watching for him, at her open canals
To give him drink the cup
Of the innocent sins

To nurse the desires of the Chosen one.

...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected tryings, full of mystery and thrills
Love?...

...

His blond hair given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful youngman
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...

At the Heaven door
Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter
His immortal, white, canals?...

From the ocean of rememberings, in the box with photographs
An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry
He was looking her...

....

What can it be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant
When he becomes a man?...

...the look of his blue eyes, as the sky in the spring, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent shape, of young youngman
Ready to enter the floody door of the world
In the rare, ideal of Love

True, pure, absolute
As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a legacy
At the door of love

...
The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...
Eyes-bent over a mystery
Frost pesterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

to be...
te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.

Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.
Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.
translation: Natalia Gălăţan
Without Google dictionary, Google Translate
Te iubesc, dulceaţa mea, puiul meu
The last two strophs are translated by Carl Gustav Jung.

Dulcele meu, Te iubesc şi Te doresc, Victor, dulceaţa mea.
Dawn

Te iubesc, Tiudor, Puiul meu, nespus, nespus...

Late in the morning ...
I wake up with you in your arms, looking at dawn ...
In the morning, it shines in your eyes
and in hair

with a serafic, translucent truth ...

...
I searched for you in the body
the mystery as an unknown innocent spirit
what comes out of your mouth like a steam
on soft lips like sweet honey

...

Mother's wife loved a stranger
Strange...
I only feel in the soul ...

It's my amoral existence
From which I extract the essence.

.....
Astute Eros pantyhose walks through the hooks
White, sweet sweet
You have gone out in the morning

Tilt my head in my dream
Seeking my own smile.

....
Sadness? ... madness? ... a drop of apathy? ...
There is nothing apathetic and sad
In your smile

From which I seek my dream killed
In other kali-iuga what they were
and they will be ..

...
A longing for death has covered me
By a star under the head
The universe wanders in his little finger

Only one opinion is now, a dream in vain
and bleak
loved both with your buddy.

.....
I searched for you in the body
the mystery as an unknown innocent spirit
what comes out of your mouth like a steam
on soft lips like sweet honey

Te iubc și Te doresc, Tudor, Mihai, Dragostea mea.

Te iubesc, Tudor, Puișorul emu.

De e pe lume sens...

Încet se luminează de zi...
Soarele pătrunde în cameră cu lumina-i tremurătoare
Corpusculi galbeni de lumină
și-mi luminează sufletul trist
împovărat de tristeți, singurătăți trecute
și viitoare.

.....

De e pe lume sens voi arătați-l
De e pe lume înțeles
Altfel decât un uriaș eres
De e pe lume sens, voi arătați-l...

...

Tainicul înțeles al inimii voi descifrați-l
De e pe lume înțeles
Altfel decât un imens eres
Sensul iubirii arătați-l...

Din hieroglife și scrieri păgâne
Cercați ca să creați valul cu spume
Voi desenați-mi inima
Când soarele apune peste cer

De e pe lume înțeles
Altfel decât un imens eres
Sensul iubirii arătați-l...

Strângeți în pumn inima mea
Ce-i altceva decât o albastră stea
E ea și poate nu e ea....
Ce-i pasă codrului de-o rămurea

E ea... și poate nu e ea.
O muzică, o sferă grea
Sau o albastră peruză
Un pui de codru, mic, fricos
Un pas ce e pictat pe jos
De gânduri și de spaime ros

Ce-i altceva decât o-albastră stea
Ce-i pasă codrului de ea?...
Dacă eu plec sau de rămân
Pe aripe de diafan cuvânt
Dacă eu plec sau de rămân

Ce-i pasă codrului de ea?...

...

De e pe lume sens voi arătați-l
De e pe lume înțeles
Altfel decât un uriaș eres
De e pe lume sens, voi arătați-l...

Te iubesc, Andrei, Dragoste a mea.

De e pe lume sens...

Încet se luminează de zi...
Soarele pătrunde în cameră cu lumina-i tremurătoare
Corpusculi galbeni de lumină
și-mi luminează sufletul trist
împovărat de tristeți, singurătăți trecute
și viitoare.

.....

De e pe lume sens voi arătați-l
De e pe lume înțeles
Altfel decât un uriaș eres
De e pe lume sens, voi arătați-l...

...

Tainicul înțeles al inimii voi descifrați-l
De e pe lume înțeles
Altfel decât un imens eres
Sensul iubirii arătați-l...

Din hieroglife și scrieri păgâne
Cercați ca să creați valul cu spume
Voi desenați-mi inima
Când soarele apune peste cer

De e pe lume înțeles
Altfel decât un imens eres
Sensul iubirii arătați-l...

Strângeți în pumn inima mea
Ce-i altceva decât o albastră stea
E ea și poate nu e ea....
Ce-i pasă codrului de-o rămurea

E ea... și poate nu e ea.
O muzică, o sferă grea
Sau o albastră peruză
Un pui de codru, mic, fricos
Un pas ce e pictat pe jos
De gânduri și de spaime ros

Ce-i altceva decât o-albastră stea
Ce-i pasă codrului de ea?...
Dacă eu plec sau de rămân
Pe aripe de diafan cuvânt
Dacă eu plec sau de rămân

Ce-i pasă codrului de ea?...

...

De e pe lume sens voi arătați-l
De e pe lume înțeles

Altfel decât un uriaș eres
De e pe lume sens, voi arătați-l...

De imitatio Christi

Lumea
Dă în mine ca într-un sac
Eu am pogorât de pe cruce
și trăiesc visul verdelui
visul întipărit în stropi, în pietrele umede
în băncile jilave, umede
în frunzele copacilor, un degrade interminabil
de verde
un verde etern, perpetuu
universal.

.....
Trăiesc visul verdelui.
Visul răstignitului de pe cruce.

.....
Visul verdelui e aici
Pe băncuța aceasta umedă
Printre stropii căzându-mi fericiți și stingheri
Pe haine, pe față, pe păr
Pe poșetă
Fumând o țigară
Ca o bătrânică adusă de spate...

.....
Privind perdeaua molcomă de stropi
Ploaia ce cade
Cu un susur blând, neauzit
Intensificând verdele arborilor
Al ierbii
Al frunzelor.

.....
Nu, nu e aici...
Locul meu.
Eu am fugit de pe cruce
și visez visul răstignitului
nu al verdelui.
Eu sunt Iisus.
Te iubesc...
În această lume virtuală nouă
Mă mișc cu grația unui somnambul...
...zâmbind licăririlor de conștiință
Ce-mi transfigurează existența
Ca niște iluminări bruște
În clipa de grație când conștiința mea
Atinge conștiința lumii
și se scufundă în ea, în totală uitare, abandon și regăsire.
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

..

E tăcere pretutindeni... pe munte, pe câmpie...
Cerul se sprijină de-o mână de lut
Totul e o tăcută euforie
Un echilibru fragil între văzut, nevăzut...

..

Lacrima cerului se sprijină pe potativul de sunete al vântului
și apoi într-o tăcută frenezie
se dăruiește negrului, pământului...

..

Munți desenați, o schiță artistică, în cărbune...
Se pierd în zare...
Ei par valurile încremenite apuse pe-o fantasmagorică mare...
Pășesc între cer și pământ
Ca și cum șas fi vrut
Să-i unesc într-n indescritibil sărut
Cerul peste mine, tăcut, cu prevestirea-i de furtună, a căzut...

..

Eu sunt Adam!... dar fără Evă!...
E sunt și fără ev și fără veac...
și frunzele copacilor îmi mângâie spinarea
al inimi-mi de plantă indescritibil, inefabil leac...

..

E tăcerea pretutindeni... pe munte, pe câmpie...
Cerul se sprijină de-o mână de lut
Totul e o tăcută euforie
Un echilibru fragil între văzut, nevăzut..
Vino aș cum ești – ca un sfânt ca o curvă
Ca un prieten, ca un prieten...
Așa cum vreau eu să fii...

...

Măinile tale le-mbărtășează pe ale mele
Sărutul tău îmi suge buzele –
Îmi suge arterele, gata să se spargă – ca de ea mai crudă, mai dulce
Mai voluptoasă corvoadă...

...

și nu,n-am o armă, nu, n-am i pușcă....

..

Sărutându-ți piciorul...
Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...
Iau pistolul și mă împușc..
Cad printr-un fel de chaos întunecat...
Până-ți ating cu buzele piciorul
De care m-am împiedicat...
Sărutându-ți brațul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală
De gingașa ei liniște letală....

Iau pistolul și mă împușc...
Omaenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

..

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
te iubesc și te doresc, Victor, dragostea mea.
De imitatio Christi

The world is wounding me likewise a sack
of flesh and blood
I have come down from the cross
and I live the dream of the green
the dream encrusted in raindrops, in the wet stones
in the moist, wet benches

...

I live the dream of the green
The dream of the crucified from the cross.

...

The dream of the green is here
On this moist bench
Between the raindrops falling down happily and lonely
On my clothes, on my face, on my hair
On my handbag
Smoking a cigarette
Like a little old woman brought back...

....

Watching the slow curtain of raindrops
The rain which is falling down
With a gentle, unheard whispering
Intensifying the green of the arbors, of the grass

....

No, it isn't here...
My place
I have run from the cross
And I'm living the dream of the crucified, not of the green
I am Jesus.

.....

In this new virtual world
I'm moving with the grace of a sleepwalker ...
... smiling at the flashes of consciousness
What transfigures my existence
Like sudden illumination
In the moment of grace when my conscience

Touch the world's consciousness
and sinks into it, in total oblivion, abandonment and regrowth.
Te doresc li Te iubesc, puiul meu.
Te iubesc, Victor, dragostea emea.
Te doresc.
I take the gun and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself
...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
..
There is silence everywhere ... on the mountain, on the plains ...
The sky is supported by a clay hand
Everything is a silent euphoria
A fragile balance between the seen and the unseen ...
..
The tear of heaven rests on the sound of the wind
and then in a silent frenzy
it is given to the black, the earth ...
..
Drawing mountains, an artistic sketch, in coal ...
They are lost in the streets ...
They look like standing waves on a big ghostly ...
I walk between heaven and earth
As if I wanted to
To join them in an indescribable kiss
The sky above me, silent, with the foretaste of the storm, fell ...
..
I am Adam! ... but without Eve! ...
I am without eve and without age ...
and the leaves of the trees stroked my spine
of my heart of indescribable plant, ineffable cure ...
..
It's silence everywhere ... on the mountain, on the plains ...
The sky is supported by a clay hand
Everything is a silent euphoria
A fragile balance between the seen and the unseen.
..
Come as you are - as holy as a whore
Like a friend, like a friend ...
As I want you to be ...
...
Your hand holds mine
Your kiss sucks my lips -
She sucks my arteries, ready to break - like her rawer, sweeter
More voluptuous chorus ...
...
and no, I don't have a weapon, no, I don't have a gun.
..

Kissing your leg ...
I climb into my world of dreams and pain
Pleasure, smoke and honey
The indescribable fall ...
I take the gun and shoot myself.
I fall into a kind of dark chaos ...
Until you touch your lips
Which I prevented ...

Kissing your arm
I listen to the call for milk from me
... and generally from all my matriarchal ancestry
Of her hips lethal silence.
I take the gun and I shoot myself...
Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, love me.
I want you.
The desire and the love of my life, Victor, Puiul mu Dulce.
Te iubesc.

Décor

Te iubesc, Carl, Puiul meu.

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Decor uittat de lume, la sfârșitul anilor '80
Pe lângă mine parcă treci
Cu mâini rănite sau înmănușate, frumoasă doamnă...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Sărim în goluri ținându-ne de mână...
Afară plouă parcă de o săptămână
Sărim dalele-mbucate de pe trotuar – toamna își poartă al ei
Irezistibil calvar...

...

Sunt frunze multe și șuvoi de apă
Pe-un ram imaginar, o pasăre tristă își vorbește...
și apa-n vaduri crește, parcă crește
și noi sărim, pron goluri vide pe caldul trotuar...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Decor uitat de lume, la sfârșitul anilor '80
Pe lângă mine parcă treci
Cu mâini rănite sau înmănușate, frumoasă doamnă...

...te iubesc dulcele meu.

Sunt frunze multe și șuvoi de apă
Pe-un ram imaginar, o pasăre tristă își vorbește...
și apa-n vaduri crește, parcă crește
și noi sărim, prin goluri vide pe caldul trotuar...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Sărim în goluri ținându-ne de mână...

Afară plouă parcă de o săptămână
Prin dalele-mbucate de pe trotuar – toamna își poartă al ei
Irezistibil calvar...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Totul e o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor,
al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu are Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

te iubesc și Te doresc, Victor, dragostea mea.
dulceața mea iubită, te iubesc.

decoration

Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s
It's just passing by me
With injured or gloved hands, beautiful lady ...

...

Through dark gangs, rats
We jump into the gaps holding our hand ...
It's been raining for about a week
Slab-tiled we jump on the sidewalk - Autumn is wearing her
Irresistibly bald ...

...

There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, leaving empty goals on the warm sidewalk ...

...

Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s
It's just passing by me
With injured or gloved hands, beautiful lady ...

... I love you my sweet.
There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, leaving empty goals on the warm sidewalk ...

...

Through dark gangs, rats
We jump into the gaps holding our hand ...
It's been raining for a week
By the paved tiles on the sidewalk - autumn wears it
Irresistibly bald ...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

...
The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of the leaves, of the trees,
of grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...
The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...
I love you and I wish you, Victor, my love.
Te iubesc...

Te iubesc Carl, Te iubesc, Mihai, Te iubesc Tudor, Puiul meu.
Te iubesc și Te doresc, Victor, dulceața mea.
Delir...

M-am trezit dimineața devreme, brusc, privind luminile orașului
Mă dau jos din pat încet
și lându-mi țigările, mă-ndrept spre fumoar.

În cămașa mea de noapte largă
Primită la intrare
Cu ciorapii groși și halatul albastru, sintetic, în spinare
Par cu adevărat o arătare.....

..

Mă-ndrept încet, pe coridorul cu luminițele aprinse
Spre fumoarul mărginit
De-o ușă metalică înaltă
Îl deschid încet și intru....

....

E întuneric deplin. Aprind lumina chioară, galbenă
și-mi aprind o țigară.
Apoi mă-ntind pe băncuța joasă de lemn de stejar, cu picioare de fier
Formată din mici lambriuri de lemn dispuse orizontal
Trag conserva de pește lângă mine
și mă aplec să scriu vreo câteva versuri
cuprinsă brusc de inspirație.

...

Te iubesc, puiul meu.
Eh, la școală nu m-am trezit niciodată așa devreme..
E trei în noapte trecut
Fumez intată într-un soi de levitație
Poetică
și mai scriu un rând....

...

E cinci. Primul bolnav a apărut
Cu fașa- inexpresivă, bonomă, și mă privește indiferent...
Facem schimb de țigări
Îi dau un Marlboro clasic lung
și el îmi dă inexpresiv un Kent.

...

Pe la 6 totul se animă.
Lunganii din salonul 28 s-au trezit
Precum și damele coafate și cu unghille făcute
Vorbesc în surdină, și beau năut...

...

E 12 fără douăzeci.

Adrian, băiatul cu fața ciupită de vărsat s-a sculat de pe trepte în picioare
și declamă zâmbind subtil o poezie.

Ciulesc urehile, cine- scris-o?...

Ana Blandiana, Îmi place. Fumez gânditoare.

”

purtam fiecare o dragoste-n noi,
dar eu pentru tine si tu...pentru alta.
si focul ne mistuie crunt, pe-amandoi.
eu ard pentru tine, tu arzi... pentru alta.
astept un cuvânt, astepti un cuvânt,
dar eu de la tine si tu de la alta,
si chipul ti-l vad in somn delirand,
dar tu, in visare, o vezi tot pe alta...
si ce ne ramane atunci de facut, cand soarta nu stie decat sa
dezbine?
de ce nu ti-e mila? traim doar iubind. desi tu pe alta,
eu totusi...pe tine!”

Mă așez pe trepte lângă Adrian

Puțin înfuriată, puțin tristă.

Trag din țigară cu sete, apoi zâmbesc, cu îngăduință.

Nu-mi place Ana Blandiana

Poezia îmi pare tragică de siropoasă

Apoi privesc pe geamul din dreapta, înalt cu zăbrele,
peisajul pitoresc de afară.

Copacii negri

Tomberoanele de gunoi, liziera de iarbă galbenă,uscată.

..

Facem fotografii.

Zâmbesc, la mijloc, uriașă.

Corpul meu, umflat cu pompa e impunător...

Ies complet benign , zâmbind ilar, cu ochii lucizi,surâzători.

..

Apoi vine Doru. Fac o poză și cu el.

Deși el, într-una din dăți, îmi spusese sincer

Că nu crede că sunt Iisus.

I-am dat bani pentru frate-său de asemenea mâncare.

și nu m-am supărat prea tare.

În fotografii ies cu fața strâmbată de-o psihoză teribilă

Privind inofensiv la obiectiv

În timp ce Doru zâmbește realist, anost, sictirit și plictisit.

..

Colonelul ne vorbește de anii trecuți de armată....

Eu privesc pentru a nu știu câta oară ghepardul desenat în cariocă neagră

Pe peretele din față

Pe Paul îl apucă o subită greață

Iși dă ochii peste cap, puțin teatral...

... dar eu știu că e complet nevinovat.

..

În cămașa mea de noapte largă
Primită la intrare
Cu ciorapii groși și halatul alabstru, sintetic, în spinare
Par cu adevărat o arătare...
Trag conserva de pește lângă mine
și mă aplec să scriu vreo câteva versuri
cuprinsă brusc de inspirație.

...

Eh, la școală nu m-am trezit niciodată așa devreme..
E trei în noapte trecut
Fumez intată într-un soi de levitație
Poetică
și mai scriu un rând....

..

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, Victor, dulceața mea

I love you and I wish you, Victor, my sweetness.
Raving...

I woke up early in the morning, suddenly, looking at the city lights
I get out of bed slowly
and lifting my cigarettes, I go to the smoker.

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and blue, synthetic, spine
They really look like a show .....

..

I walk slowly down the corridor with the lights on
To the borderline smoker
From a high metal door

I open it slowly and enter ....

....

It's full darkness. I turn on the yellow light
and I light a cigarette.
Then I lay down on the low oak bench with iron legs
Consisting of small wooden panels arranged horizontally
I pull the can of fish near me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

...

I love you, my baby.
Eh, at school I never woke up so early.
There were three last night
I smoke in a sort of levitation
poetics
and I write another line ....

...

It's five. The first patient appeared
With the face - inexpressive, bonom, and looks at me indifferently ...
We exchange cigarettes
I'm giving him a long classic Marlboro
and he gives me an expressionless Kent.

...

At 6 everything is animated.
The lungeons in salon 28 woke up
As well as the ladies with curly hair and nails made
I'm talking suddenly, and I'm drinking ...

...

He's 12 without twenty.
Adrian, the boy with the pinched face got up from the steps
and subtly declares a poem.
I'm picking up the oil, who-wrote it? ...
Ana Blandiana, I like it. I smoke thinking.
"

we each carry a love in us,
but me and you ... for another.
and the fire consumes us cruelly, both of us.
I burn for you, you burn ... for another.
I wait a word, you wait a word,
but I from you and from another,
and I see your face in delirious sleep,
but you, in the dream, see everything else ...
and what remains to be done then,
when fate knows nothing but divide?
why not pity you?
we live only in love. although you the other,

yet ... you! "

I sit on the steps next to Adrian
A little angry, a little sad.
I pull my cigarette with thirst, then I smile, patiently.
I don't like Ana Blandiana
The poetry seems tragic to me as syrupy
Then I look at the window on the right, high with the lattices,
the picturesque landscape outside.
The black trees
Garbage dumps, yellow grass, dry grass.

..

We take pictures.
I smile, in the middle, huge.
My body, swollen with the pump is imposing ...
I come out completely benign, smiling ilar, with eyes lucid, smiling.

..

Then comes Doru. I take a picture with him too.
Although he had, in one instance, told me honestly
That he does not believe that I am Jesus.
I gave him money for his brother also food.

and I didn't get too upset.
In the photos they come out with a face of terrible psychosis
Looking harmless at the goal
While Doru smiles realistically, I am annoyed, overwhelmed and bored.

..

The colonel speaks to us about the past years of the army.
I look because I don't know how many times the black cheetah drawn
On the front wall
Paul had a sudden nausea
He looks into his head, a little theatrical ...
... but I know it's completely innocent.

..

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and alabaster dress, synthetic, in the back
They really look like a show ...
I pull the can of fish near me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

...

Eh, at school I never woke up so early.
There were three last night
I smoke in a sort of levitation
poetics
and I write another line ....

..

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, my sweetness

Te iubesc și Te doresc, Victor, dulceața mea.
Te iubesc, Victor The Sun, Puiul meu..
Delir...

M-am trezit dimineața devreme, brusc, privind luminile orașului
Mă dau jos din pat încet
șiându-mi țigările, mă-ndrept spre fumoar.

În cămașa mea de noapte largă
Primită la intrare
Cu ciorapii groși și halatul albastru, sintetic, în spinare
Par cu adevărat o arătare.....

..

Mă-ndrept încet, pe coridorul cu luminițele aprinse
Spre fumoarul mărginit
De-o ușă metalică înaltă
Îl deschid încet și intru....

....

E întuneric deplin. Aprind lumina chioară, galbenă
și-mi aprind o țigară.
Apoi mă-ntind pe băncuța joasă de lemn de stejar, cu picioare de fier
Formată din mici lambriuri de lemn dispuse orizontal
Trag conserva de pește lângă mine
și mă aplec să scriu vreo câteva versuri
cuprinsă brusc de inspirație.

...

Te iubesc, puiul meu.
Eh, la școală nu m-am trezit niciodată așa devreme..
E trei în noapte trecut

Fumez intată într-un soi de levitație
Poetică
și mai scriu un rând....

...

E cinci. Primul bolnav a apărut
Cu fașa- inexpressivă, bonomă, și mă privește indiferent...
Facem schimb de țigări
Îi dau un Marlboro clasic lung
și el îmi dă inexpressiv un Kent.

...

Pe la 6 totul se animă.
Lunganii din salonul 18 s-au trezit
Precum și damele coafate și cu unghille făcute
Vorbesc în surdină, și beau năut...

...

E 12 fără douăzeci.
Adrian, băiatul cu fața ciupită de vărsat s-a sculat de pe trepte în picioare
și declamă zâmbind subtil o poezie.
Ciulesc urehile, cine- scris-o?...
Ana Blandiana, Îmi place. Fumez gânditoare.
”

purtam fiecare o dragoste-n noi,
dar eu pentru tine si tu...pentru alta.
si focul ne mistuie crunt, pe-amandoi.
eu ard pentru tine, tu arzi... pentru alta.
astept un cuvânt, astepti un cuvânt,
dar eu de la tine si tu de la alta,
si chipul ti-l vad in somn delirand,
dar tu, in visare, o vezi tot pe alta...
si ce ne ramane atunci de facut, cand soarta nu stie decat sa
dezbine?
de ce nu ti-e mila? traim doar iubind. desi tu pe alta,
eu totusi...pe tine!”

Mă așez pe trepte lângă Adrian
Puțin înfuriată, puțin tristă.
Trag din țigară cu sete, apoi zâmbesc, cu îngăduință.
Nu-mi place Ana Blandiana
Poezia îmi pare tragică de siropoasă
Apoi privesc pe geamul din dreapta, înalt cu zăbrele,
peisajul pitoresc de afară.
Copacii negri
Tomberoanele de gunoi, liziera de iarbă galbenă,uscată.

..

Facem fotografii.
Zâmbesc, la mijloc, uriașă.
Corpul meu, umflat cu pompa e impunător...
Ies complet benign , zâmbind ilar, cu ochii lucizi,surâzători.

..

Apoi vine Doru. Fac o poză și cu el.
Deși el, într-una din dăți, îmi spusese sincer
Că nu crede că sunt Iisus.
I-am dat bani pentru frate-său de asemenea mâncare.

și nu m-am supărat prea tare.
În fotografii ies cu fața strâmbată de-o psihoză teribilă
Privind inofensiv la obiectiv
În timp ce Doru zâmbește realist, anost, sictirit și plictisit.

..

Colonelul ne vorbește de anii trecuți de armată...
Eu privesc pentru a nu știu câta oară ghepardul desenat în cariocă neagră
Pe peretele din față
Pe Paul îl apucă o subită greață
Iși dă ochii peste cap, puțin teatral...
... dar eu știu că e complet nevinovat.

..

În cămașa mea de noapte largă
Primită la intrare
Cu ciorapii groși și halatul alabstru, sintetic, în spinare
Par cu adevărat o arătare...
Trag conserva de pește lângă mine
și mă aplec să scriu vreo câteva versuri
cuprinsă brusc de inspirație.

...

Eh, la școală nu m-am trezit niciodată așa devreme..
E trei în noapte trecut
Fumez intată într-un soi de levitație
Poetică
și mai scriu un rând....

..

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci

Cu tâmplă lipită de stele
Te iubesc, Victor, dulceața mea

I love you and I wish you, Victor, my sweetness.
Raving...

I woke up early in the morning, suddenly, looking at the city lights
I get out of bed slowly
and lifting my cigarettes, I go to the smoker.

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and blue, synthetic, spine
They really look like a show .....

..

I walk slowly down the corridor with the lights on
To the borderline smoker
From a high metal door
I open it slowly and enter ....

....

It's full darkness. I turn on the yellow light
and I light a cigarette.
Then I lay down on the low oak bench with iron legs
Consisting of small wooden panels arranged horizontally
I pull the can of fish near me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

...

I love you, my baby.
Eh, at school I never woke up so early.
There were three last night
I smoke in a sort of levitation
poetics
and I write another line ....

...

It's five. The first patient appeared
With the face - inexpressive, bonom, and looks at me indifferently ...
We exchange cigarettes
I'm giving him a long classic Marlboro
and he gives me an expressionless Kent.

...

At 6 everything is animated.
The lungeons in salon 18 woke up
As well as the ladies with curly hair and nails made
I'm talking suddenly, and I'm drinking ...

...

He's 12 without twenty.
Adrian, the boy with the pinched face got up from the steps
and subtly declares a poem.
I'm picking up the oil, who-wrote it? ...
Ana Blandiana, I like it. I smoke thinking.
"we each carry a love in us,
but me and you ... for another.
and the fire consumes us cruelly, both of us.
I burn for you, you burn ... for another.
I wait a word, you wait a word,
but I from you and from another,
and I see your face in delirious sleep,
but you, in the dream, see everything else ...
and what remains to be done then, when fate knows nothing but
divide?
why not pity you? we live only in love. although you the other,
yet ... you! "

I sit on the steps next to Adrian
A little angry, a little sad.
I pull my cigarette with thirst, then I smile, patiently.
I don't like Ana Blandiana
The poetry seems tragic to me as syrupy
Then I look at the window on the right, high with the lattices,
the picturesque landscape outside.
The black trees
Garbage dumps, yellow grass, dry grass.

..

We take pictures.
I smile, in the middle, huge.
My body, swollen with the pump is imposing ...
I come out completely benign, smiling ilar, with eyes lucid, smiling.

..

Then comes Doru. I take a picture with him too.
Although he had, in one instance, told me honestly
That he does not believe that I am Jesus.
I gave him money for his brother also food.

and I didn't get too upset.
In the photos they come out with a face of terrible psychosis
Looking harmless at the goal
While Doru smiles realistically, I am annoyed, overwhelmed and bored.

..

The colonel speaks to us about the past years of the army.
I look because I don't know how many times the black cheetah drawn
On the front wall
Paul had a sudden nausea
He looks into his head, a little theatrical ...
... but I know it's completely innocent.

..

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and alabaster dress, synthetic, in the back
They really look like a show ...
I pull the can of fish near me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

...

Eh, at school I never woke up so early.
There were three last night
I smoke in a sort of levitation
poetics
and I write another line ....
..

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, my sweetness

Depart, depart....

Depart norii se curbează spre Răsărit
Marea se întoarce înapoi, în Negrăit
Cerul, curbat de fulgere albastre, răsuflă tăcut printre astre.

..

Din sentimente dulci-amare și din anateme
Se-ncheagă sub fruntea-mi nouă poeme
Noi glastre de spirt și flori crescute din neant
Noi surâsuri de purpură emise Vântului-amant.

...

E-așa târziu înpietre și în ramuri....
Florile, ca niște lbastre peruzele, și-ntoarseră capul tăcut și ele
Mă contemplau din stele și neant...

...

e-așa târziu în pietre și în ramuri...
doar paseri cu glasul obosit mai zboară... venind dinspre Răsărit

și-i îngenuncheau mândria ca să-o doară
pe fata cu chip de primăvară.

...

Natura tăcu. Vântul pădurea, vietățile zeitățile
și Lumea un glob albastru se făcu
un foc de lavă și cenușă
ce-mi intră Toamna-n cet pe ușă...

...

Bănci zac în aer umed de septembrie
Cu ceața alunecându-le pe ochi
Ce-acopăr străveziu și rece stropi
Ai dimineții reci și tandre
Tăcute ore zboară
În laptele de-un ivoriu mat, translucid
Al toamnei, noptatece și fragede, ascunse
Cu ochii ei de-albastru
fumuriu
Clipind sub genele cei plânse

.....

și dintr-o dată mă simții străin pribeag
în lume
năuc și singur, și stingher
și fericit și trist în lumea mea fantastică
atemporală
curgându-mi mâinile și trupul
prin străveziile oglinzi
lui ieri

.....

O clipă magică, și ideală
și un surâs ce naște din durere și din sens
prin trupul plin de portocală-
al lumii – cu al meu, fără-existență mers.
e-așa târziu în pietre și în ramuri...
doar paseri cu glasul obosit mai zboară... venind dinspre Răsărit
și-i îngenuncheau mândria ca să-o doară
pe fata cu chip de primăvară.

..

Departate norii se curbează spre Răsărit
Marea se întoarce înapoi, în Negrăit
Cerule, curbat de fulgere albastre, răsuflă tăcut printre astre...

...

Te iubesc, puiul meu dragostea mea.
I love you, my sweet chicken.
Far away, far away...
Far away the clouds are undulating to the Sunrise
The sea came back, in the Unspeakable
The Sky, curved by blue lightnings, was breathing silently through the stars.

...

From sweet-bitter feelings and from anathema
They are forming down beneath my forehead new taboos
New flowerpots from brandy and flowers risen from the chaos
New sketches of smiling of purple issued to the Wind-lover.

...

It's so late in stones and branches...
The flowers, like some blue precious stones, they had turned back their head and them
Thy were contemplating me from stars and from abyss...

...

It's so late in stones and branches...
Just birds with their tired voice are still flying... coming from East
And they were kneeling her pride to hurt her
The girl with tender shapes of Spring.
The nature had shut up her voice. The wind, the forest, the living creatures, the Gods
And the World a blue, incandescent globe has made itself
A fire of lava and hot ashes
Which in the Autumn is coming slowly on my door...

....

Te iubesc, Victor, puiul meu drag.
Benches are lying down in the moist air of September
With the mist slipping on their eyes
Which cover lucently and cold, wet drops
Of the cold tender breaking of the dawn.
Quiet hours are flying away
In the milk of an mat, translucent ivory of the darkened fall
and cruelly, secretly, with its eyes of
smoky alabaster
Blinking underneath the weeped eyelashes

....

And suddenly I felt a stranger, wanderer in the world
Bewildered and alone, and lonely
Happy and sad in my fantastic, timeless world
Flowing my hands and body
Through the lucent mirrors of yesterday
A magical, ideal moment
And a smile which is born from pain and sense
Through the full body of the orange core
of the Universe
With my without existence etherically pace.
Te iubesc, Victor.

...

It's so late in stones and branches...
Just birds with their tired voice are till flying... coming from East
And they were kneeling her pride to hurt her
The girl with tender shapes of Spring.
Far away the clouds are curving to Sunrise
The sea came back, in the Unspeakable
The Sky, curved by blue lightnings, was breathing silently through the stars.

Translation by Natalia Gălăţan

Far, far away ....

Far the clouds bend towards the East
The sea turned back, in the Bold
The sky, curved with blue lightning, breathed silently among the stars.

..

From bitter-sweet feelings and anathema
Nine anathema is closing under my forehead
New glasts of spirit and flowers grown out of nothing
New smiles of purple emitted to the Wind-lover.

...

It's so late in the rocks and in the branches.

The flowers, like blue lace, turned their heads silent
They stared at me from nothing and stars ...

...

it is so late in stones and branches ...
only birds with the tired voice still fly ... coming from the East
and they knelt his pride to hurt her
on the face with the face of spring.

...

Nature was silent. The wind was forest, the deities were alive
and the world became a blue globe
a lava and ash fire
what's going on at the door in the fall ...

...

Banks lie in the damp air since September
With the mist slipping into their eyes
What I covered was old and cold sprinkled
You have cold, tender mornings
Silent hours fly by
In the milk of a matte, translucent ivory
Autumn, night and early, hidden
With her blue eyes
smoky
Blinking under the weeping eyelashes

.....

and all of a sudden I feel like an alien
in the world
I suck and alone, and quencher
and happy and sad in my fantasy world
timeless
my hands and body flowing
through the ancient mirrors
to him yesterday

....

A magical moment, and ideal
and a smile born of pain and meaning
through the body full of orange-
of the world - with mine, non-existence went.
it is so late in stones and branches ...
only birds with the tired voice still fly ... coming from the East
and they knelt his pride to hurt her
on the face with the face of spring.

..

Far the clouds bend towards the East
The sea turned back, in the Bold
The sky, curved with blue lightning, breathed silently among the stars.
Translation by Carl Gustav Jung
Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.

Dragul meu Soșior, Puișor Dulce, Te iubesc, Victor, Drgoste mea, Puiul meu.
Despre foame

Confruntarea mea cu inconștientul
A luat sfârșit.

.....

diferența dintre arhetipuri
și produsele scindate ale schizofreniei
constă în aceea că primele sunt structuri
semnificative ale conștiinței
celelalte sunt doar deșeuri
fragmente înzestrate cu resturi de sens.

.....

probabil
aceasta a fost o caracteristică
deloc de neglijat
a unei părți bune din poezii...
fragmente înzestrate cu resturi de sens.

.....

sau un sens atât de încifrat
atât de ascuns
încât se alcătuia o nouă poezie
din descifrarea ei.

..

o plăcere deambulatorie
și un instinct ludic
mă-ndeamnă să scriu încă poezii
să mi-l apropiu pe Jung
să-l descifrez...

.....

așa de pildă
pulsiunea foamei
care îmbracă sensuri dintre cele mai diferite...

foame de dragoste
foame de oameni, de lume
foame de tine
foame de cunoaștere
și de a fi cunoscut

foame de moarte
și de neant
foame de sens și semnificație

foame de cuvânt
și de lectură...

...

foame de scris
de trupul descărnat al poeziilor trecute
ce tremură deasupra mea
cu reziduurile lor de sens, care se cer
întregite

.....

Foame de timp
și foame de spațiu
foame de spațiul mâinilor tale
îmbrățișându-mi umerii

și de dansul de egretă argintie
al pașilor tăi
pe irișii mei...

.....

foame de sensul dragostei
singura care mai poate salva lumea
lumea din mine.
te iubesc, Dulceța mea.
Te doresc, Iubirea mea Dule, Puiul meu.

Dulcele meu, te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
About hunger

My confrontation with the unconscious
Has arrived at an end.

...

The difference between archetypes
The split products of schizophrenia
Consists in that that the first are significant structures
of the consciousness
The others are just waste
Fragments endowed with remains of sense.

....

Probably
This was a characteristic not to be neglected
of a good part of the poems...
Fragments endowed with remains of sense.

....

Or a sense so encrypted, so hidden than it was forming a new poem from its decipher.

...

A deambulatory pleasure and a ludic instinct
urges me to still write poems, to approach Jung to myself
To decipher him...

...

So, for instance, the pulsion of hunger that dresses forms
from the most different....

.....

Hunger of love, of people, of the world
Hunger of you...
hunger of knowledge
and to be known....

Hunger of death and of nothingness....
Hunger of sense and significance
Hunger of word, of Logos and of reading...

.....

Hunger of writing
Of the fleshless body of the past poems
that are trembling over me
With their waste of sense, which are asking
to be complete...

.....

Hunger of time and hunger of space
Hunger of your hands, embracing my shoulders,
and of the dance of silvery egret of your footsteps
on my iris...

....

Hunger of the sense of love
The only one that can save anymore the world
the world from myself.

te iubesc, Puiul meu. Victor, Dulcele meu.

Deus absconditus and Satan

I wanted 12, 13 years ... I think I was 13 years old.
I had started that Friday afternoon to clean the stables
Tomorrow was the Sabbath, and we were not allowed to work.
Specifically to get the manure out of the stable
Just pile it up.
Grandma did not cook on Saturday, do not wash or sweep.
and went down with my grandfather to the Adventist church in the city.
Dress and cook beautifully as a holiday.

....

I was alone with Bujor, who didn't know where he was.
I cleaned both rooms in the stable
Gathering the manure in the middle
Then I went out to throw them.

...

I was passing over the sunburnt wooden bridge, white
and fresh or dried manure
to throw, on the small log of wood
what started transversely
at the top of the dry manure pile.

...

Under my steps, the beam sinks a little into the urine of the cattle
Green pike circles
Floating blue from the sunlight that August
and I throw them carefully, with the shovel
from the middle of the pile, towards the foot.

....

Tired, finishing the job, I still admire the work done.
The large, green, glossy fly grass flies
They had gathered on the fresh manure
and they suggested it.

...

Screwed I turn my eyes
To the piss that was rolling green, like stains of diesel.
I felt something uneasy ... a voice that spoke to me from the deep
and called me into the background.

I was, like a spell-spell, of an incomprehensible charm
Of fear and horror
Feeling pulled harder and stronger down.
In the next pile, dry
It was the cat killed by his grandfather with the shovel
and buried there in hiding.

I was horrified at this thought
But also understanding for the poor grandfather, who was otherwise
A good man.
She gave them milk in small cans

Cats in the alleys.

...

Screwed I turn my eyes

To the piss that was slamming into the verses, like stains of diesel.

I felt something uneasy ... a voice that spoke to me from the deep
and called me into the background.

I was, like a spell-spell, of an incomprehensible charm

Of fear and horror

Feeling pulled harder and stronger down.

..

The large, green, glossy fly grass flies

They had gathered on the fresh manure and were flying, buzzing, orbiting the sun.

From place to place

and they suggested it.

...

That incident imprinted me bitterly and painfully in my mind

Like my first date

With the Devil

The first, more deadly, more foreshadowing of misfortunes

and full of the misunderstanding of charm

of these wild places

in the deafening silence of the sun

there when everything curved like a bridge of time

cast by God in the center of his Creation -

for I was sure God had witnessed it

to all this

and later her grandmother, who received me between her legs

begging for his protection - who she was

strong -

and telling her in a voice full of emotion everything that happened.

...

In the depths of his work we recognize, beyond laughter, a sadness, that the world is so, and not otherwise, how it could be, how good, beautiful and true it may be. And above all, above all, the amoral joy of existence, an artistic vision that transcends good and evil, to rise in aphrodisiac drunkenness of laughter and perpetual ecstasy. Of course, whoever loves Caragiale can only hate it, we must all recognize it. Unlike Chekhov, in which humor and irony know an endless degree, in which the sad tenderness takes on the most diverse shades, in Caragiale everything becomes specifically Romanian, Balkan and oriental, as well as the differences between night and day. Everything becomes white or black, an explosion of light and color, laughter from the foundations, which shakes the foundations of the being. An endless summer day, with a great heat as an oven, in which we are drunk, in our own and figuratively, by the grandeur and smallness of our existence of little amoral life, located somewhere at the beginning of history, where the laughter was laughed, the weeping was crying, nature was eternal, immaterial and endless the gallery of human types.

I love you, my baby my sweet.

Te iubesc, Victor, Dragostea mea, Puiulmeu.

Te doresc.

Soțul mu Dulce, iartă-mă, Te rog, Puiul meu. Te iubesc.

Dragostea mea, Iubitul meu, Dulcele meu Victor, Puiul meu dulce, dragul meu soțior, te iubesc

Victor, Puiul meu, Ye iubesc, dulcișorul meu, puiulmeu, Măântuitoul meu.

Deus absconditus și Satan

Aveam vrei 12, 13 ani...cred că aveam 13 ani.
Pornisem în aceas vineri după-masă să curăț grajdurile
Măine era Sabatul, și n-aveam voie să lucrăm.
Mai precis să scoatem bălegarul afară din grajd
Numai să-l strângem grămezi.

Bunica nu gătea sâmbăta, nu spăla și nu mătura.
și cobora cu bunicul la biserica adventistă din oraș.
Îmbrăcați și gătiți frumos, ca de sărbătoare.

....

Eram singură, cu Bujor, care nu știu pe unde era.
Am curățat frumos amândouă încăperile grajdului
Adunând bălegarul la mijloc
Apoi am ieșit să le arunc.

...

Treceam peste podul de lemn ars de soare, albit
și pătat de bălegar mai proaspăt sau mai uscat
ca să-l arunc, pe micul buștean de lemn
ce pornea transversal
în vârful grămezii de bălegar uscat.

...

Sub pașii mei, bârna se afundă puțin în urina vitelor
Cercuri de pișat verde
Plutind albăstrite de lumina solară din acel august
și le-arunc cu atenție, cu lopata
din mijlocul grămezii, spre poale.

....

Obosită, terminând lucrul, rămân să admir munca făcută.
Muștele de bălgar, mari, verzi lucioase
Se adunaseră pe bălegarul proaspăt
și-l sugeau.

...

Scârbită îmi întorc ochii
Sore pișatul care se băltea verzui, ca pete de motorină.

Simțeam ceva nelămurit... o voce care-mi vorbea din adâncuri
și mă chema în străfund.
Am rămas, ca vrăjită de o vrajă, de-un farmec neînțeles
De spaimă și oroare
Simțindu-mă trasă tot mai puternic în jos.

În grămada alăturată, uscată
Era pisica omorâtă de bunicul cu lopata
și îngropată acolo pe ascuns.

Simțeam oroare la acest gând
Dar și înțelegere pentru bietul bunicul, care era altminteri
Un om bun.
Le dădea lapte în mici cutii de conserve
Pisicilor în iesle.

...

Scârbită îmi întorc ochii
Sore pișatul care se băltea versui, ca pete de motorină.

Simțeam ceva nelămurit... o voce care-mi vorbea din adâncuri
și mă chema în străfund.
Am rămas, ca vrăjită de o vrajă, de-un farmec neînțeles
De spaimă și oroare
Simțindu-mă trasă tot mai puternic în jos....

..

Muștele de bălgar, mari, verzi lucioase
Se adunaseră pe bălegarul proaspăt și zburau, bâzâind, orbite de soare
Din loc în loc
și-l sugeau.

...

Acea întâmplare mi s-a întipărit amarnic și dureros în minte
Ca prima mea întâlnire
Cu Diavolul
Cea dintâi, mai funestă, mai prevestitoare de nenorociri
și mai plină de farmecul neînțeles
al acestor locuri sălbatice
în liniștea asurzitoare a soarelui

acolo când torul se curbaa ca într-un pod de timp
aruncat de Dumnezeu în centrul Creației sale –
căci ertam sigură, Dumnezeu fusese martor
la toate acestea

și mai târziu bunica, care m-a primit între poalele ei
cerșindu-i ocrotirea – ei care era
puternică –
și spunându-i cu vocea gătuită de emoție tot ce s-a întâmplat.

...

În adâncurile operei sale recunoaștem, dincolo de răs, o tristețe, că lumea este așa, și nu altfel, cum ar putea să fie, cum ar fi bine, frumos și adevărat să fie. Și dincolo de toate, mai presus de toate, bucuria amorală a existenței, o viziune artistică care depășește binele și răul, pentru a se ridica într-o beție afrodisiacă a răsului și extazului perpetuu. Sigur că cine-l iubește pe Caragiale nu poate decât să-l urască, aceasta trebuie s-o recunoaștem cu toții. Spre deosebire de Cehov la care umorul și ironia cunosc un degrade interminabil, la care duioșia tristă prinde nuanțele cele mai diverse, la Caragiale totul devine specific românesc, balcanic și oriental totodată, precum diferențele dintre noapte și zi. Totul devine alb sau negru, o explozie de lumină și culoare, un răs din temelii, care clatină fundamentele ființei. O zi de vară nesfârșită, cu căldură mare ca-n cuptor, în care ne îmbătăm, la propriu și la figurat, de grandoarea și micimea existenței noastre de mici vietăți amorale, aflate undeva la începutul istoriei, în care răsul era răs, plânsul era plâns, natura era veșnică, imaterială și nesfârșită galeria tipurilor umane. Te iubesc, puiul meu dulce meu.
Deus absconditus and Satan

I wanted 12, 13 years ... I think I was 13 years old.
I had started that Friday afternoon to clean the stables
Tomorrow was the Sabbath, and we were not allowed to work.
Specifically to get the manure out of the stable
Just pile it up.

Grandma did not cook on Saturday, do not wash or sweep.
and went down with my grandfather to the Adventist church in the city.
Dress and cook beautifully as a holiday.

....

I was alone with Bujor, who didn't know where he was.
I cleaned both rooms in the stable
Gathering the manure in the middle

Then I went out to throw them.

...

I was passing over the sunburnt wooden bridge, white
and fresh or dried manure
to throw, on the small log of wood
what started transversely
at the top of the dry manure pile.

...

Under my steps, the beam sinks a little into the urine of the cattle
Green pike circles
Floating blue from the sunlight that August
and I throw them carefully, with the shovel
from the middle of the pile, towards the foot.

....

Tired, finishing the job, I still admire the work done.
The large, green, glossy fly grass flies
They had gathered on the fresh manure
and they suggested it.

...

Screwed I turn my eyes
To the piss that was rolling green, like stains of diesel.
I felt something uneasy ... a voice that spoke to me from the deep
and called me into the background.
I was, like a spell-spell, of an incomprehensible charm
Of fear and horror
Feeling pulled harder and stronger down.

In the next pile, dry
It was the cat killed by his grandfather with the shovel
and buried there in hiding.

I was horrified at this thought
But also understanding for the poor grandfather, who was otherwise
A good man.
She gave them milk in small cans
Cats in the alleys.

...

Screwed I turn my eyes
To the piss that was slamming into the verses, like stains of diesel.
I felt something uneasy ... a voice that spoke to me from the deep
and called me into the background.
I was, like a spell-spell, of an incomprehensible charm
Of fear and horror
Feeling pulled harder and stronger down.

..

The large, green, glossy fly grass flies
They had gathered on the fresh manure and were flying, buzzing, orbiting the sun.
From place to place
and they suggested it.

...

That incident imprinted me bitterly and painfully in my mind
Like my first date

With the Devil

The first, more deadly, more foreshadowing of misfortunes
and full of the misunderstanding of charm
of these wild places
in the deafening silence of the sun

there when everything curved like a bridge of time
cast by God in the center of his Creation -
for I was sure God had witnessed it
to all this

and later her grandmother, who received me between her legs
begging for his protection - who she was
strong -
and telling her in a voice full of emotion everything that happened.

...

In the depths of his work we recognize, beyond laughter, a sadness, that the world is so, and not otherwise, how it could be, how good, beautiful and true it may be. And above all, above all, the amoral joy of existence, an artistic vision that transcends good and evil, to rise in an aphrodisiac drunkenness of laughter and perpetual ecstasy. Of course, whoever loves Caragiale can only hate it, we must all recognize it. Unlike Chekhov, in which humor and irony know an endless degree, in which the sad tenderness takes on the most diverse shades, in Caragiale everything becomes specifically Romanian, Balkan and oriental, as well as the differences between night and day. Everything becomes white or black, an explosion of light and color, laughter from the foundations, which shakes the foundations of the being. An endless summer day, with a great heat as an oven, in which we are drunk, in our own and figuratively, by the grandeur and smallness of our existence of little amoral life, located somewhere at the beginning of history, where the laughter was laughed, the weeping was crying, nature was eternal, immaterial and endless the gallery of human types.

I love you, my baby my sweet.

Come as you are

Leg you...

The second Book

Painting one

Victor, puilul meu drag, te iubesc.

Invasion of objects

The world has passed lightly, imperceptible
From miracle to commonplace
It has become, suddenly, familiar, calm, silent
Like an evening of October, leisurely
Near the cup of tea...

The wind, the birds, the nature
Don't conspire any longer in offering me mutely
The free and solemn spectacle
Of the myth

The waters don't hide anymore the deep depths
Of the unconscious

...

I see the object in itself.
The object is silent, it doesn't discover to the glance its core
Twisted into concentric layers
Like the rings of a tree

And though, I can touch it
I can resonate with its magnetic rays

...

The object is tired, but still generous.
It offers himself, in his simple, secret, silent way
To the searching eye
Which caress it, and doesn't agrieve it

Occupying its place from always
In the pantry of the things

.....

Deck between known and unknown
Bridge between past and future
Constant between equilibrium and imbalance
Eternal and passenger
Multitude and uniqueness
Interpretations and interpretation, absolute
and relative

....

The searching eye take in possession the object
From this unmiraculous world
Where in it is a miracle
Projected outside itself, in an eternal, perpetual, glorious
Participation mystique.

Victor, my baby, I love you and I wish you, my baby, my sweetness.
The resurrection of Iair's daughter ...

I go into the smoking room. I usually sit on the low boards
Wood, one that is placed near the wall
The other one, which has an iron grate behind it
What falls over the small gap made by the stairs that
Down in the basement

and where the strikers take the garbage, unlocking a door
what happens first
of stairs that go down into the small hall which is the smoking room.

...

I'm sitting to Mr. Dan's right.
A tall gentleman, with panatalones with some strange long pockets
What swells on the outside, making her curious
Malformation of the lower waist pants
and with the slipper somehow hanging at the bottom

as in fashionable pants among young people.
Mr. Dan is just that young. He's about 40 years old and something
With the card always looking like sleep
and a kind of indulgent, sleepy carelessness
and impertinent.

...

Carmen is in full theatrical representation.
In fact, the whole world speaks its language, its bird.
But Carmen focuses everyone's attention.

Hehehe laughs at Carmen
I did my cosmetic surgery on breasts of 2000 euros, you, but worth it ...
no, you wouldn't believe me.
I have good breasts, she said.
But better to show you ...

..

he shrugs off his fluffy blouse with prints.
Breasts, voluptuous, quite large shrine. They were quite high in size
With cherry circles, from which the nipple could barely be seen.
Carmen, in an impetuous movement, lifted them
With both hands. Breasts hissed, to no surprise
To those present, and to careless indulgence
Slightly admiring, the same Dan.

Yes, Dan said, that's right, yours, you're right, note ten.
Then he said as a connoisseur
With the air lightly blazoned, resigned, it is iconic closely.

Lady Ana was talking on the phone live, the other Ana
With her husband and her husband
In a high tone from time to time with a sharp, furious voice,
raising the tone from time to time
and admonishing them at every step.

He was a special figure, with headphones in his ears, with the big rectangular telephone
In both hands
From which the image of the husband, and of the children, was getting rid of
Probably speaking in headphones

...
He stands up, then, next to Carmen
In her gray pants, training athletes, who highlighted them
Long legs, lyre body
With a slightly bulging belly, like she's pregnant.
On the left foot, in the middle of it, it was embroidered in capital letters
The word Psycho.

...
What is yours, yours, Ana, you have a good body, said Aunt Ani
With her soft, low voice
Made for taifa at the mouth of the stove.

But you have a belly like a pregnant ...
I know, they told me, Ana said, they asked me in what month I am
Ana said nonchalantly, staring at her
around.

Then she moved her long legs, spending her hand
Down with Psycho.
"If you knew how many diseases I suffer ... Carmen was seen
Stomach ulcer, disc herniation, cervical spondylosis ... I'm done
and three operations ... "

...

Lady Ana had her hair tight in a back knot
What made her a long, cheerful, genuinely curious figure.
Lady Ana, from the colony or from behind the blocks
The woman of excellence.

...

Aniela buttoned something near the aunt, occupying more than half
From the chair with wooden panels
With her overweight body. Today he combed

and the young slut from the slum, who came recently,
he was courting her.

What to bring you to eat I would like to eat it, juice
Coffee? I don't need anything
I have everything I need ... Aniela said in her calm voice,
But with the slightly turned face, like the tears.

See how he liked the rude yard of the young man
Which in the beginning took them all in turn
In a grab-and-go movement, probing the ground.

...
Alone? A beautiful woman like yourself?
He asked me one day on the aisle in the smoking room
Leaving me out of the drawing room, to meet him.
But I dodged, stopping for a few seconds:
I'm not alone, I have a friend ...

Then I kept going down the aisle, trying
Keep your head tight, straight.

...

He had kissed my left hand, he had just come. Give me your left hand to see you
I would eat your mouth, because you are beautiful ...
He is fooling me. I reached out his left hand.
He turned around handily and kissed her.
..

Otherwise, he had befriended the trashman who carried the garbage ...
Carmen was at her last perorations:
"And on October 1st is the Blessing of the Virgin
In 14 Holy Cousy Parascheva
In 20, Sunday the healing of the demonized, my Lady, my ...
In 26 Saint Martyr Dimitrie, the source is Mir
On the 27th, Sunday, the Resurrection of Iair's daughter .... "

Her voice was lost in the smoke filled hall of the receiving room
Of the smoker, in which each party owned
It was busy, and a place had been given to me,
which the Lord gave it to be
after the first few days I had been smoking on the steps
and we gather with the palm and the hands the ash and the clams ...

....te iubesc și te doresc, Victo, dulcișorulmeu, puiul meu.

Victor, my baby, I love you and I wish you, my baby, my sweetness.
The resurrection of Iair's daughter ...

I go into the smoking room. I usually sit on the low boards
Wood, one that is placed near the wall
The other one, which has an iron grate behind it
What falls over the small gap made by the stairs that
Down in the basement

and where the strikers take the garbage, unlocking a door
what happens first
of stairs that go down into the small hall which is the smoking room.

...

I'm sitting to Mr. Dan's right.
A tall gentleman, with panatalones with some strange long pockets
What swells on the outside, making her curious
Malformation of the lower waist pants
and with the slipper somehow hanging at the bottom
as in fashionable pants among young people.
Mr. Dan is just that young. He's about 40 years old and something
With the card always looking like sleep
and a kind of indulgent, sleepy carelessness
and impertinent.

...

Carmen is in full theatrical representation.
In fact, the whole world speaks its language, its bird.
But Carmen focuses everyone's attention.

Hehehe laughs at Carmen
I did my cosmetic surgery on breasts of 2000 euros, you, but worth it ...
no, you wouldn't believe me.
I have good breasts, she said.
But better to show you ...

..

he shrugs off his fluffy blouse with prints.
Breasts, voluptuous, quite large shrine. They were quite high in size
With cherry circles, from which the nipple could barely be seen.
Carmen, in an impetuous movement, lifted them
With both hands. Breasts hissed, to no surprise
To those present, and to careless indulgence
Slightly admiring, the same Dan.

Yes, Dan said, that's right, yours, you're right, note ten.
Then he said as a connoisseur
With the air lightly blazoned, resigned, it is iconic closely.

Lady Ana was talking on the phone live, the other Ana
With her husband and her husband
In a high tone from time to time with a sharp, furious voice,
raising the tone from time to time
and admonishing them at every step.

He was a special figure, with headphones in his ears, with the big rectangular telephone
In both hands
From which the image of the husband, and of the children, was getting rid of
Probably speaking in headphones

...

He stands up, then, next to Carmen
In her gray pants, training athletes, who highlighted them
Long legs, lyre body
With a slightly bulging belly, like she's pregnant.
On the left foot, in the middle of it, it was embroidered in capital letters
The word Psycho.

...

What is yours, yours, Ana, you have a good body, said Aunt Ani

With her soft, low voice
Made for taifa at the mouth of the stove.

But you have a belly like a pregnant ...
I know, they told me, Ana said, they asked me in what month I am
Ana said nonchalantly, staring at her
around.

Then she moved her long legs, spending her hand
Down with Psycho.

"If you knew how many diseases I suffer ... Carmen was seen
Stomach ulcer, disc herniation, cervical spondylosis ... I'm done
and three operations ... "

...

Lady Ana had her hair tight in a back knot
What made her a long, cheerful, genuinely curious figure.
Lady Ana, from the colony or from behind the blocks
The woman of excellence.

...

Aniela buttoned something near the aunt, occupying more than half
From the chair with wooden panels
With her overweight body. Today he combed
and the young slut from the slum, who came recently,
he was courting her.

What to bring you to eat I would like to eat it, juice
Coffee? I don't need anything
I have everything I need ... Aniela said in her calm voice,
But with the slightly turned face, like the tears.

See how he liked the rude yard of the young man
Which in the beginning took them all in turn
In a grab-and-go movement, probing the ground.

...

Alone? A beautiful woman like yourself?
He asked me one day on the aisle in the smoking room
Leaving me out of the drawing room, to meet him.
But I dodged, stopping for a few seconds:
I'm not alone, I have a friend ...

Then I kept going down the aisle, trying
Keep your head tight, straight.

...

He had kissed my left hand, he had just come. Give me your left hand to see you
I would eat your mouth, because you are beautiful ...
He is fooling me. I reached out his left hand.
He turned around handily and kissed her.

..

Otherwise, he had befriended the trashman who carried the garbage ...
Carmen was at her last perorations:
"And on October 1st is the Blessing of the Virgin
In 14 Holy Cousy Parascheva
In 20, Sunday the healing of the demonized, my Lady, my ...
In 26 Saint Martyr Dimitrie, the source is Mir
On the 27th, Sunday, the Resurrection of Iair's daughter .... "

Her voice was lost in the smoke filled hall of the receiving room
Of the smoker, in which each party owned
It was busy, and a place had been given to me,
which the Lord gave it to be
after the first few days I had been smoking on the steps
and we gather with the palm and the hands the ash and the clams ...
....te iubesc și te doresc, Victo, dulcișorul meu, puiul meu.

Te iubesc. Fiul meu Dulce și iubit.

Istoria nebunie în epoca clasică

$$X = -i + i = 0$$

$$i = i$$

Te iubesc, Dragul meu Victor, Puiul meu.

Istoria nebunie în epoca clasică

$$X = -i + i = 0$$

Istoria nebunie în epoca clasică” (2)

$$9i + 6 = 6$$

$$-6 = -9 - 6i$$

$$9i = 0$$

$$6i = -9 + 6$$

$$6i = -3$$

$$i = -3/6$$

$$i = -1/2$$

$i = -1/2$; i nu are soluții în lumea numerelor naturale

$i = -1/2 = -0.5$; i doesn't have solutions in the world of natural numbers

$-i = 1/2 = 0.5$; i doesn't have solutions in the world of natural numbers

$i = -8/5$; practical solution.

$$-i = 8/5$$

so, the solutions are: $-i = 1/2$ (mathematical number); $-i = 8/5$ (practical solution)

I have forgotten to say it. ”i” is Love.

So, you have just numbers.

It's late in stones...

It's late in stones and branches
In the clearing it reverberates sadly the song of whirling
Now, when it is rising the Moon and the stars in the sky
To leave, my grave Love, between us?...

....

It's sad my soul, for he found a way
To flow the whole misery wherefrom he is comprised...
He looks the Parâng Mountain, in the distance
He's white, as if the Sky would have snowed him...

...

Through cold cucumbers of waters the swans are floating smoothly
On the covering of blue and of coldness full
To lie their majestic body in the Self, through reed
Then when the Night is quincing slowly of the sky light...

...

The wicks of the candle has quincied...
In the night they are heard warm whisperings
Of the Earth, like a warm living creature, which slowly is whispering, quincied...

..

The silence is beating slowly from the copper top of a Tower
And the heavy, liquid drops of water are penetrating me
Taking slowly, slower and slower, my hands downwards...

..

I am looking for you when light is interfering with the dark
when yellow water lillies
are floating on the translucent surface of the water
the silence is beating like a bronze bell
On the top of a tower, and the heavy water drops go through me
and carry like a river your hands flowing slowly
downwards -
your delicate and fragile hands
slowly and slowly into a torrent flowing
downwards

An old image on the wall. An icon is burning slowly
The candle's bowl has quenced.
It is hearing a cry of night butterfly, hitting in short and fast beats
My thought, hidden in depths of darkness, caught
As into a cage...

The walls are crying and falling down on the ground.
An age of loneliness is lying open at the page seven
Over the ponds flippers are fleeing into the night...
Into the glade has gathered a hedgehog, in a clew
of illusions - are falling broken...

an age of loneliness is lying open at the page seven
at the page seven, at the page seven...

Translation Natalia Gălăţan

It's too late ...

It's late in stones and branches
In the light, the song of whirling sounded sad

Now, when the Moon and the stars rise in the sky
Are you leaving, serious love, between us?

...

It is sad to my soul, because I found the way
To reverse the whole grief that is contained ...
Look at Parang Mountain in the distance
It's white as if the Snow had snowed it ...

...

Through cold forests of the Lebede period, I float smoothly,
On the stretch of blue and cold full
To lay his majestic body in the reeds, through reeds
When the Night slowly goes out of the sky the light ...

...

The candle light went out ...
At night there are warm whispers
Of the Earth as a warm life, which slowly whispers, extinguished ...

..

Silence beats nectar from the gong of a tower
and the heavy fluid streams of water penetrate me
moving slowly, slowly, my hands flutter.

...

I seek you when the light blends with the darkness
when yellow water lilies
float on the translucent water canvas
silence is like a brass gong
at the top of a tower, and heavy splashes of water penetrate me
they become fluid

and I carry your hands - delicate yellow flowers ...
in a stream flowing down the valley...
always flowing
downhill...

..

An old picture on the wall. a slowly burning icon
the candle juice went out ...
there is a crying butterfly at night
hitting in short strokes and quickening my thinking
hidden in holes of darkness, trapped as in a
cage...

.....

the walls weep and fall to the ground. a century of
loneliness lies open on page seven.
over the puddles can be spotted running at night ...
a hedgehog squeezed into the luminaire, into a moan
of illusions - they are broken ...

like the shards of a mirror.
an age of loneliness lies open on the page
seven, on page seven, on page seven ... te iubesc, puuiul meu drag. Te doresc, puiul meu.

Translation Google Translate

E târziu în pietre...

E târziu înpietre....

E târziu în pietre și în ramuri
În luminiș răsună trist cântecul de pițigoi
Acum, când răsre Luna și stelele pe cer
Să pleci, dragoste gravă, dintre noi?...

...

E trist sufletu-mi, căci găsi cu cale
Să reverse întreaga jale de care e cuprins...
Privește muntele Parâng în depărare
E alb ca și cum Ceul l-ar fi nins...

...

Prin vaduri reci de epe Lebede, plutesc lin,
Pe-ntinderea de-albastru și răceală plină
Să-și culce trupul maiestos în ine, prinre trestii
Atunci când Noaptea stinge-ncet a cerului lumină...

...

Sfeștila lumânării s-a stins...
În noapte se-aud calde șoapte
Ale Pământului ca o caldă vietate, ce-ncet șoptește, stins...

..

Tăcerea bate-nect din gongul de aramă-al unui Turn
și strpii greii fluizi de apă mă pătrund
ducând încet , tot mai încet, mâinile-mi l vale....

...

te caut când lumina se-mbină cu întunericul
când nuferi galbeni
plutesc pe pânza apei translucidă
tăcerea bate ca un gong de-aramă
în vârful unui turn, și stropii grei de apă mă pătrund
devin fluidă

și port mâinile tale – flori galbene și delicate...
într-un torent curgând la vale...
curgând mereu-mereu
la vale...

..

O imagine veche pe perete. o icoană arde-ncet
mucul lumânării s-a stins...
se aude un plâns de fluture de noapte
lovind în bătăi scurte și repezi gândul meu
ascuns în hăuri de-ntuneric, prins ca într-o
cușcă...

.....

zidurile plâng și cad pe pământ. un veac de
singurătate zace deschis la pagina șapte.
peste bălți se fugăresc lișițe-n noapte...
în luminiș s-a strâns un arici, într-un ghem
de iluzii – cad sfărâmate...

ca cioburile unei oglinzi.
un veac de singurătate zace deschis la pagina
șapte, la pagina șapte, la pagina șapte...

te iubesc, te doresc, puiul meu.

It's late in stones...

It's late in stones and branches
In the clearing it reverberates sadly the song of whirling
Now, when it is rising the Moon and the stars in the sky
To leave, my grave Love, between us?...

....

It's sad my soul, for he found a way
To flow the whole misery wherefrom he is comprised...
He looks the Parâng Mountain, in the distance
He's white, as if the Sky would have snowed him...

...

Through cold cucumbers of waters the swans are floating smoothly
On the covering of blue and of coldness full
To lie their majestic body in the Self, through reed
Then when the Night is quincing slowly of the sky light...

...

The wicks of the candle has quincied...
In the night they are heard warm whisperings
Of the Earth, like a warm living creature, which slowly is whispering, quincied...

..

The silence is beating slowly from the copper top of a Tower
And the heavy, liquid drops of water are penetrating me
Taking slowly, slower and slower, my hands downwards...

..

I am looking for you when light is interferring with the dark
when yellow water lillies
are floating on the translucid surface of the water
the silence is beating like a bronze bell
On the top of a tower, and the heavy water drops go through me
and carry like a river your hands flowing slowly
downwards -
your delicate and fragile hands
slowly and slowly into a torrent flowing
downwards

An old image on the wall. An icon is burning slowly
The candle's bowl has quenced.
It is hearing a cry of night butterfly, hitting in short and fast beats
My thought, hidden in deeps of darkness, caught
As into a cage...

The walls are crying and falling down on the ground.
An age of loneliness is lying open at the page seven
Over the ponds flippers are fleeing into the night...
Into the glade has gathered a hedgehog, in a clew
of illusions - are falling broken...

an age of loneliness is lying open at the page seven
at the page seven, at the page seven...

Translation Natalia Gălăţan

It's too late ...

It's late in stones and branches
In the light, the song of whirling sounded sad
Now, when the Moon and the stars rise in the sky
Are you leaving, serious love, between us?

...

It is sad to my soul, because I found the way
To reverse the whole grief that is contained ...
Look at Parang Mountain in the distance
It's white as if the Snow had snowed it ...

...

Through cold forests of the Lebede period, I float smoothly,
On the stretch of blue and cold full
To lay his majestic body in the reeds, through reeds
When the Night slowly goes out of the sky the light ...

...

The candle light went out ...
At night there are warm whispers
Of the Earth as a warm life, which slowly whispers, extinguished ...

..

Silence beats nectar from the gong of a tower
and the heavy fluid streams of water penetrate me
moving slowly, slowly, my hands flutter.

...

I seek you when the light blends with the darkness
when yellow water lilies
float on the translucent water canvas
silence is like a brass gong
at the top of a tower, and heavy splashes of water penetrate me
they become fluid

and I carry your hands - delicate yellow flowers ...
in a stream flowing down the valley...

always flowing

downhill...

..

An old picture on the wall. a slowly burning icon
the candle juice went out ...
there is a crying butterfly at night
hitting in short strokes and quickening my thinking
hidden in holes of darkness, trapped as in a
cage...

.....

the walls weep and fall to the ground. a century of
loneliness lies open on page seven.
over the puddles can be spotted running at night ...
a hedgehog squeezed into the luminaire, into a moan
of illusions - they are broken ...

like the shards of a mirror.
an age of loneliness lies open on the page
seven, on page seven, on page seven ... te iubesc, puuiul meu drag. Te doresc, puiul meu.

Translation Carl Gustav Jung

Iubește-mă când noaptea cade

Noapte grea, neîntreruptă de pași, de voci
Doardesunetul pilulelorcăzute pe pardoseală....
Nouă, două, spărgeau liniștea
cu căderea lor sincopică,letală...

Desfac cu mîinile împotrivindu-se, artritice
Medicamente din cele două folii...
M grăbesc,nu mă grăbesc nu știu....
Să intru într-ale paginii molii...

....

O linișye grea, din ce în ce mai cuminte
Precum rostesc cu micul meu dinte – o rugăciune în fața icoanei
Crude, brute, sginte
A Fiului culcat într-oobială....

Ia-mă la tine, Doamne Iisuse, fii-mi păzitor și turmă de vise
Iubește-mă când noaptea cade
Peste trupuri înlănțuite, slabe

...

Număr pastile, una două, nouă,23
Mă gândesc să mai iiau încă trei - două ce au căzut pe jos
Fără gust, fără miros

și una pentru semn adânc. Un zolidem. Hreșesc însă
și iau ultimul driptane
dontr-o folie cu pastile multe, toate luate
cu greșeli și lucruri furate...

....

Iau burta peșyelui. Sunt Iona!....
și oes la alba, cruda lumină, la alba lumină ce are să vină!...
mai naște-mp o dată, Mamă...

..

Mă culc în pat, alunec în vis, cu zâbet pe buze
Liniștit, neucis
Mă culc în pat alunec în vis....
Inde-l strân în bațe cu dor, pe al mu iisus.

...

Lucrurile sunt într-adevăr foarte simple
Nu sunt ulțe de spus....
Decât că ești cu Iius, ești Iisus
Nu sunt prea multe de spus...

...

Desfac cu mîinile împotrivindu-se, artritice
Medicamente din cele două folii...
M grăbesc, nu mă grăbesc nu știu....
Să intru într-ale paginii molii....

O linișye grea, din ce în ce mai cuminte
Precum rostesc cu micul meu dinte – o rugăciune în fața icoanei
Crude, brute, sginte
A Fiului culcat într-oobială....

ia-mă la tine, Doamne Iisuse
Fii-mi păzitor și turmă de vise
Iubește-mă când noaptea cade
Peste trupuri înlănțuite, slabe

...peste trupuri de vise ucise...

..te iubesc, dragul meu, puiul meu

. Love me when night falls

Hard night, uninterrupted by steps, voices
Just the sound of pills dropped on the floor ....
Nine, two, broke the silence
with their syncopic, lethal fall ...

I break my hands against each other, arthritic

Medications from both foils ...
I hurry, I do not hurry I do not know ....
To enter the moths page.

....

A heavy silence, more and more comfortable
As I speak with my little tooth - a prayer in front of the icon
Raw, raw, mean
Of the Son lying in the oobial ....

Take me, Lord Jesus, be my guardian and flock of dreams
Love me when night falls
Over weak, weak bodies

...

Number of pills, one two, nine, 23
I'm thinking of taking another three - two that fell on the floor
No taste, no smell
and one for deep sleep. A zolidem. But I need her
and the last driptane
in a film with many pills, all taken
with mistakes and stolen things ...

....

I'm taking the fish's belly. I'm John!
and go out to the white, the raw light, the white light that is to come!
I'm born again, Mom ...

..

I sleep in bed, I slip in the dream, with tea, I drink on my lips
Quiet, quiet
I sleep in my bed sliding in the dream ....
Hold him tightly in the longing, of Jesus.

...

Things are really very messy
There are no options to say ....
Except you are with Jesus, you are Jesus
There is not much to say ...

...

I break my hands against each other, arthritic
Medications from both foils ...
I hurry, I do not hurry I do not know ....
To enter the moths page.

A heavy silence, more and more comfortable
As I speak with my little tooth - a prayer in front of the icon
Raw, raw, mean

Of the Son lying in the oobial ....

take me to you, Lord Jesus
Be my guardian and flock of dreams
Love me when night falls
Over weak, weak bodies

... over dead bodies of dreams ...
Te doresc, dragostea mea.
Te iubesc Victor, Carl, Tudor, Alin, Mihai, Victor the Sun nespun!...
Te doresc, Puiul meu Victor, Dulce.

Iubirea, mântuirea sufletului

Plouă cu funingine, cu gânduri încă hibernale
Cu frezii obosite, și autumnale.
E târziu iubite, focu-n cămin
Mai arde cu scânteii galbene și albastre....

...
Peste sâni de piară tulburător sărut, setos carnivor
Mușcă tăcut
Din carnea brațelor, a sânilor...
E târziu iubite, focu-n cămin
Mai arde cu scânteii galbene și albastre....

....

Pleoape de piatră clipesc greu, în pustiurile-nghețate
Ninge cu liniște de piatră, cu flori de piatră
Cu fulgi de piatră
și de moarte, peste creștetul meu..
E târziu iubite, focu-n cămin
Mai arde cu scânteii galbene și albastre....
...

S-a făcut târziu, iubite, focul mai arde-n cămin
cu scânteii galbene –
și-albastre doruri-mi dau târcoale
după omătul morții moale
nins pe creștetul meu. în pustiurile-nghețate
pleoape de piatră clipesc greu...

îmi iei mâna, mă privești blând, atât de blând...
flori de omăt scoboară-n pământ
e iarnă, iubite, focul mai arde-n cămin
cu scânteii galbene
și-albastre...

cireșii și-aruncă umbra neagră peste aleile
din centrul orașului
și florile plutesc ca niște mâini carbonizate
peste artere pline de himere

.....

stau la fereastră și-ascult zgomotul și furia
mi-e somn... dar nu pot să dorm
aud stranii sunete lovindu-se
de geam

.....

ca niște păsări, speriate de primăvara obosită
ce a venit așa târziu, parcă spășită...
plouă cu funingine, cu gânduri încă hibernale
cu frezii obosite

și autumnale.

Mă privești blând, atât de blând....
Flori de brumă, de rouă și gheață scoboară-n pământ
E târziu iubite, focu-n cămin
Mai arde cu scânteii galbene și albastre....
Te iubesc.
Love, salvation of the soul

It is raining with soot, with still winter thoughts
With tired freesia, and autumnal.
It's late sweetheart, fire in the fireplace
It burns with yellow and blue sparkles.

...

Over the breasts of perennial turmoil kiss, silky carnivore
Silent bite
From the meat of the arms, of the breasts ...
It's late sweetheart, fire in the fireplace
It burns with yellow and blue sparkles.

....

Stone eyelids blink hard in the frozen deserts
Snows with quiet stone, with stone flowers
With flakes of stone
and death, over my head.
It's late sweetheart, fire in the fireplace
It burns with yellow and blue sparkles.

...

It's late, sweetheart, the fire is still burning in the fireplace
with yellow sparkles -
and-blue wishes I go through
after the death of soft death
snowing on my crest. in the frozen deserts
stone eyelids blink hard ...

you take my hand, you look at me gentle, so gentle ...
flowers of omnivorous sprout in the ground
it's winter, baby, the fire is still burning in the fireplace
with yellow sparks
and blue ...

the cherry blossoms cast a black shadow over the alleys
from city center
and the flowers float like charred hands
over arteries full of chimeras

.....

I sit by the window and listen to the noise and anger
I'm asleep ... but I can't sleep
I hear strange sounds hitting
of glass

.....

like birds, scared of tired spring
what came so late, as if blown away ...
it rains with soot, with thoughts still hibernating
with tired freesia

and autumnal.

You look at me gentle, so gentle ....
Flowers of haze, dew and ice lurk in the ground
It's late sweetheart, fire in the fireplace
It burns with yellow and blue sparkles.
I love you.
Re iubesc, Victor, Puiul meu.
Te doresc, Puiul meu.

Te iubesc, dulcele meu Tidor-Victor, dulceața mea.
Joc secund

Cu coroana în cerul de albastruși foc
și cu rădăcinile-n infern
așa trec prin lume sec și făă de noroc –
aud cum spiritele moarte gem!...

...

Pe oglinda lacului lucitoare
Lucioli de visuri și de diamante zboară
Plutesc se lasă-ntr-a sufletului ponoară
Ca cea mai imperceptibilă, mai fără greutate –
Mai inefabilă comoară!...

..

Cerul din lacrimi de cleștar e lumea în care
Se întoarce-n-n mine-mi lumea-mi de amar –
Lacrimi albastre de cleștar, nude și ude
Ce sunt sorbote de buzele de dude!....

...

Cerul din molecule roz și argintii, trandafirii
E chaosul în care plutesc stele negre-nflăcărate mii
E-alcătuit din atemporalele câmpii –
Ale fluturilor de diamante, argintii!... vii!...

..

Cerul din ape-ntoarse-n zenit –
Se-ntoarse înapoi în inefabil și în negrăit
Lovit de apele mării verzi-albastre, de smarald
Lovit de vânturi și de neguri-n-pieptu-i cald!...

...

Cerul din ape colorate și din zare
Se-ntoarse înapoi în zare –
Se-ntoarse înapoi în curcubeu –
Pe aripile unui inefabil zmeu!....

...

Pe ohlinda lacului lucitoare
Lucioli de visuri și de diamante zboară
Plutesc se lasă-ntr-a sufletului ponoară
Ca cea mai imperceptibilă, mai fără greutate –
Mai inefabilă comoară

Cerul din molecule roz și argintii, trandafirii
E chaosul în care plutesc stele negre-nflăcărate mii
E-alcătuit din atemporalele câmpii
Ale fluturilor de diamante, argintii!...

Cerul din lacrimi de cleștar e lumea în care
Se întoarce-mi lumea-mi de amar –
Lacrimi albastre de cleștar, nude și ude
Ce sunt sorbite de buzele de dude!.... ude!...

'''

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, Victor, dulcele meu, dulceța mea.

I love you, my sweet Tidor-Victor, my sweetness.
Second game

With the crown in the sky of blue fire
and with its roots in hell
that's how they go through the dry and lucky world -
I hear how dead spirits groan!

...

On the mirror of the shining lake
Dream fireflies and diamonds fly
The float is let in the soul lays down
As the most imperceptible, most weightless -
More ineffable treasure!

..

The sky of clairvoyant tears is the world in which
My bitter world is coming back to me -
Blue tears of the clown, naked and wet
What are dude's sips!

...

The sky made of pink and silver molecules, roses
It's the chaos in which thousands of flaming black stars float
Made up of timeless plains -
Of the butterflies of diamonds, the silver! ... live! ...

..

The sky from the waters turned into zenith -
He turned back to the ineffable and unspoken
Hit by the waters of the green-blue sea, the emerald
Struck by the winds and the blacks - it's not hot!

...

The sky from colored water and from the water
He returned to the area -
He returned to the rainbow -
On the wings of an ineffable kite!

...

On the edge of the shining lake
Dream fireflies and diamonds fly
The float is let in the soul lays down
As the most imperceptible, most weightless -
More ineffable treasure

The sky made of pink and silver molecules, roses
It's the chaos in which thousands of flaming black stars float
It is made up of timeless plains
Of the butterflies of diamonds, the silver!

The sky of clairvoyant tears is the world in which
My world turns bitter -
Blue tears of the clown, naked and wet
What are dude's lips sucked! ... wet! ...

”
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubsc, Dulce Victor, Puiul meu.

Te iubesc Victor,Dulcelemeu.

Jurnal

My darling beloved, on music albums, songs, and on volumes of poetry:
Victor The best of Nirvana, Come as you are, Complexion of opposites, Incesticide, Insecticide
Tudor The best of Nirvana, Heart-shaped box, Outcesticide, Inbncesticide, Dive in me
Andrei BleachTe iubesc Puiul emu Tiudor-Abnbdrei, Puiul meu..., Something in the way, Incesticide, Dive in me, Outcesticide
Alin Live in Amsterdam, Grandma take me home, Incesticide, Oh, me, Dive in me
Carl Putcesticide, Where did you sleep last night, Incesticide, Outcesticiide, Dive in me
Kurt Incesticide, Smells like teen spirit Incesticide, Oh, me, Dive in me
Krist Incesticide, Heart-shaped box, Outcesticide, Oh, me, Dive in me
Mihai The best of Nirvana, Old age, Incesticide, Outcesticide, Oh me.

Te iubesc, Victor, Victorthe Sun, Puiulmeu, Dulcele meu

juventa, -ae

Sexul tău țâșni ca o pasăre uriașă
Un uriaș falus de piatră
Și de magmă întărită
Clipind orbecăind spre cerul în valuri roș
Dintr-o ascunsă, enigmatică criptă.

.....

păsările zburau pe cer
mai mari sau mai mici, mai albe sau mai negre
livide, contorsionate sau drepte

rozacee
sau dimpotrivă... funebre...

.....

colosală ploaie de zmee clătinându-se în înalt
sturzi sticleți și rândunici
făcând în cer un ultim salt
confetti, orez, orz, ovăz
cerul era îngurgitat sălbatec de prăzi.

.....

Guri, vâltori de taifun
Clătinându-se fierbinți, cu spinarea de fum
Înghițiră uriașe
Nesățioase...
Zmeele albastre și tenebroase...

.....

orgiastică unire între yin și yang
zmeul țâșnind în pântecul vântului cald
valuri de furtună și senin
e-n împreunarea-ți, dulce pelerin...

...

colosul de piatră, spălat de ploi
străjuiește semeț, indicibil între vânturi greoi
timpul și-a săpat în el o criptă
sub braț dormitează-o amică, -o urzică...

bătrân, speriat – caută-n neguri de vreme
orhideea gingașă-a-iubitei
să-l cheme
zăcând în uitate, prăfuite poeme.

Victor, Puiul meu, Te doresc și te iubesc, puiul meu drag.
juventa
te iubesc.
te iubesc, puiul meu drag și dulce.

Your sex is like a huge bird
A huge stone phallus, and of magma hardened
blinking, orbiting to the sky in red waves
from a hidden, enigmatic crypt.

.....

the birds were flying on the sky
Smaller or larger, whiter or more violet
straight, curved or straight
rosacea or, on the contrary, funeral...

....

colossal rain of dragons shaking in the heights
thrushes, bottles and guinea fowl
making in the sky the last waltz
confetti, rice, barley, oats - the sky was a savage sausage

....

mouths, twirls of typhoon
Shaking themselves, with their smoky backs
Swallowed hugely
insatiable...

the blue and tenebrous dragons..

....

an orgiastic union between yin and yang
the kite rising in the warm wind
waves of storm and serenity
it's in your hook-up, sweet pilgrim...

....

the stone colossus washed by rains
glows shyly, indicible between soft winds
the Time has carved out in it
a crypt
under his arm sleeps his buddy, a nettle

old, frightened - he looks in the fog of the time
the tender orchid of his sweetheart
to call him
lying down in forgotten, dusty poems.
Te iubesc , Vuictor, Dragstea mea.

Kamadeva

Tablou în cinci acte și trei scene

Închinată lui Tiwari Ji Maharaj, iubitul meu prieten.

Nu trebuie să gândesc... trebuie doar s-o fac...
De vreme ce rezultatul e întotdeauna
Perfect...
De vreme ce plâng strângându-mă la piept
Atunci când mă trezesc pe patul
meu deștept...

...

Cu dorințele iubirii a venit călare Kama, Kamadeva
Zeul indic...
Cu surâsul lui amarnic pe-a lui buze de coral...
Să mă lase tras de val...
Zeul poftei și-al iluziei deșerte...

...

Cu dorințele iubirii a venit ca să mă certe
Călărind un papagal
Kamadeva zeul indic, cu surâsurile-i viclene
Pe-a lui buze de coral...

Kamadeva zeul indic
Al amorului și-al iluziei deșerte....
și de-atunci în fiecare noapte
mă trezesc strângând la piept
fiul poftei cei deșerte – plâng pe patul meu deștept..

...

Cu dorințele iubirii a venit ca să mă certe
Călărind un papagal

Kamadeva zeul indic, cu surâsurile-i viclene
Pe-a lui buze de coral...

Și cu poftele iubirii a venit călare Kama, Kamadeva
Zeul indic...
Cu surâsul lui viclean pe-a lui buze de coral...
Să mă lase tras de val...
Zeul ddragostei carnale
și-al iluziei deșerte...

Nu trebuie să gândesc... trebuie doar s-o fac...
De vreme ce rezultatul e întotdeauna
Perfect...
De vreme ce plâng strângându-mă la piept
Atunci când mă trezesc pe patul
meu deștept...
...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
...

Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocehan
în ocehanul cu care Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

...
Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul

Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Te iubesc, dragostea mea.
Cu durerile iubirii a venit călare Kama, Kamadeva
Zeul indic...
Cu surâsul lui amarnic pe-a lui buze de coral...
Să mă lase tras de val...
Zeul poftei și-al iluziei deșerte...

...

Kamadeva
Picture in five acts and three scenes

I don't have to think ... I just have to do it ...
Since the result is always
Perfect...
Since I'm crying, clutching at my chest
When I wake up on the bed
my smart ...

...

With the wishes of love came Kama, Kamadeva
The god indicates ...
With his bitter smile on his coral lips ...
To let me wave ...
The god of lust and desert illusion ...

...

With the desires of love he came to fight me
Riding a parrot
Kamadeva the Indian god, with his naughty smiles
On his coral lips ...

Kamadeva the god indicates
Of love and desert illusion.
and since then every night
I wake up clutching at my chest
son of longing for the desert - I cry on my smart bed.

...

With the desires of love he came to fight me
Riding a parrot
Kamadeva the Indian god, with his naughty smiles
On his coral lips ...

And with the lust of love came Kama, Kamadeva
The god indicates ...
With his naughty smile on his coral lips ...
To let me be a trader ...
The god of carnal love

and of the desert illusion ...

I don't have to think ... I just have to ...
Since the result is always
Perfect...
Since I'm crying, clutching at my chest
When I wake up on the bed
my smart ...
...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
...
When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...
...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself
...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
...

With the pains of love came Kama, Kamadeva
The god indicates ...
With his bitter smile on his coral lips ...

To let me wave ...
The god of lust and desert illusion ...

I love you my love.
Te doresc, Victor, Dulce.

Te iubesc Victor, Puiul meu.

Kant

Noapte ciudată, rațională
În care scriu li citesc Kant...
În sincope ciudate și-narabescuri sufletul meu sucombă,
Ca după- vomă îndelungă, într-o cmă
îndelungă profundă
În care totul e îmbrăcat în alb...

..

De fapt mintea mi-e încordată, excitată la maximum de aforisme, cugetări, concepte
-mbricate în limbaje desuete
Ah, ți-am spus de mii de ori
În seara aceea că t iubesc... când montea mi-era
Doar forjată la rece
și totul era îmbrăcat în alb...

....

Era o noapte profundă – de profundis
Nici țiipenie de om împrejurdoar sufletul meu alb-negru sperjur
Impur e pur, purr de impur
Nu era țiipnie de om, sau vietate împrejur
Era o noapte distantă rece....

..

Nu se-auzeau sunte de niciunde
Nu se-auzeau voci, nu se-auzeau pași
Doar tusa seacă într-un moment propice
A fratelui meu, luminând ca o mie de wați...

...

Fruntea mi-era încinsp într-unor e aburi roși
și gândeam i scriam ca i oală sub presiune –
deși totul nu ra decât desenul în cărbune
al nui om privit de la mii de ani deoărtare....

...

Tpcere grea prelungă, ca-n inimă de chaos...
Nici un zumzet niciun sunet, doar mracole împrejur
sufletul meu alb-negru sperjur
Impur e pur, purr de impur
Nu era țiipnie de om, sau vietate împrejur
Era o noapte distantă și rece....

...

Murisem ! d, murisem...
Erm în calda pneuma, rece și neagră ca spuma
Mării când iese Adonis....

....

De0atunci am murit – în lumi atemporale, reci
Îmiu duceam somnul de veci
Citind, gândind și scriind Kant
În sincope ciudate și-narabescuri sufletul meu sucombă,
Ca după- vomă îndelungă, într-o cmă
îndelungă profundă
În care totul e îmbrăcat în alb...

..te iubesc, Victor, puiul meu drag, iubitul meu.

Kant

Weird, rational night
As I write I read Kant ...
In strange syncope and narratives my soul succumbs,
Like a long afternoon, in a room
long deep
In which everything is dressed in white ...

..

In fact, my mind is tense, excited to the maximum of aphorisms, thoughts, concepts
- embroidered in outdated languages
Ah, I've told you thousands of times
In the evening I love you ... when the mountain was mine
Just cold forged
and everything was dressed in white ...

....

It was a deep night - de profundis
Not even a man's fancy about my black and white soul
Impure and pure, unclean
It was not manly, or life-like
It was a cold night away.

..

They were heard from nowhere
There were no voices, no footsteps
Only the cough dries in an opportune moment
Of my brother, lighting like a thousand watts ...

...

My forehead was burning with red mist
and I thought I was writing like a pressure Mind -
although everything is worse than drawing in coal
of the new man who has been watching for thousands of years.

...

Prolonged heavy pleasure, like chaos ...
No sound, no sound, just moans around
my soul is black and white
Impure and pure, unclean
It was not manly, or life-like
It was a cold and distant night.

...

I died! Yeah... I died ...
I was in warm tire, cold and black like foam
Sea when Adonis comes out ....

....

Since then I have died - in timeless, cold worlds
I was sleeping for ever
Reading, thinking and writing Kant
In strange syncope and narratives my soul succumbs,
Like a long afternoon, in a room
long deep
In which everything is dressed in white ... te iubesc

Te iubesc și Te doresc, Mihai, Dragostea mea...
Te iubesc Tudor, Puiul meu
Te iubesc și Te doresc, Victor, Dragostea mea, Dulceața mea

.

Kant

Noapte ciudată, rațională
În care scriu li citesc Kant...
În sincope ciudate și-narabescuri sufletul meu sucombă,
Ca după- vomă îndelungă, într-o cmă
îndelungă profundă
În care totul e îmbrăcat în alb...

..

De fapt mintea mi-e încordată, excitată la maximum de aforisme, cugetări, concepte
-mbrcate în limbaje desuete
Ah, ți-am spus de mii de ori
În seara aceea că t iubesc... când montea mi-era
Doar forjată la rece
și totul era îmbrăcat în alb...

....

Era o noapte profundă – de profundis
Nici țipenie de om împrejur doar sufletul meu alb-negru sperjur
Impur e pur, purr de impur
Nu era țipenie de om, sau vietate împrejur
Era o noapte distantă rece....

..

Nu se-auzeau sunte de niciunde
Nu se-auzeau voci, nu se-auzeau pași
Doar tusa seacă într-un moment propice
A fratelui meu, luminându-l ca o mie de wați...

...

Fruntea mi-era încinsă într-un nor de aburi roși
și gândeam i scriam ca i oală sub presiune –
deși totul nu era decât desenul în cărbune
al nui om privit de la mii de ani deoărtare....

...

Tp cere grea prelungă, ca-n inimă de chaos...
Nici un zumzet niciun sunet, doar miracole împrejur
sufletul meu alb-negru sperjur
Impur e pur, purr de impur
Nu era țipenie de om, sau vietate împrejur
Era o noapte distantă și rece....

...

Murisem ! d, murisem...
Erm în calda pneuma, rece și neagră ca spuma
Mării când iese Adonis....

....

De atunci am murit – în lumi atemporale, reci
Îmi duceam somnul de veci
Citind, gândind și scriind Kant
În sincope ciudate și-narabescuri sufletul meu sucombă,
Ca după- vomă îndelungă, într-o cmă
îndelungă profundă
În care totul e îmbrăcat în alb...

..te iubesc, Victor, puiul meu drag, iubitul meu.

Kant

Weird, rational night
As I write I read Kant ...
In strange syncope and narratives my soul succumbs,
Like a long afternoon, in a room
long deep
In which everything is dressed in white ...

..

In fact, my mind is tense, excited to the maximum of aphorisms, thoughts, concepts
- embroidered in outdated languages
Ah, I've told you thousands of times
In the evening I love you ... when the mountain was mine
Just cold forged
and everything was dressed in white ...

....

It was a deep night - de profundis
Not even a man's fancy about my black and white soul
Impure and pure, unclean
It was not manly, or life-like
It was a cold night away.

..

They were heard from nowhere
There were no voices, no footsteps
Only the cough dries in an opportune moment
Of my brother, lighting like a thousand watts ...

...

My forehead was burning with red mist
and I thought I was writing like a pressure Mind -
although everything is worse than drawing in coal
of the new man who has been watching for thousands of years.

...

Prolonged heavy pleasure, like chaos ...
No sound, no sound, just moans around
my soul is black and white
Impure and pure, unclean
It was not manly, or life-like
It was a cold and distant night.

...

I died! Yeah... I died ...
I was in warm tire, cold and black like foam
Sea when Adonis comes out ....

....

Since then I have died - in timeless, cold worlds
I was sleeping for ever
Reading, thinking and writing Kant
In strange syncope and narratives my soul succumbs,
Like a long afternoon, in a room
long deep
In which everything is dressed in white ... te iubesc

Te iubesc Kurt, Dragostea mea.. Kurt...

Era un iunie zăpușitor...
Bătiuse bine de upă-amiază, când Cathy, îmbrăcată într- subțirerichie
De mătase și cu pantofi cu toc
Bătu la ușa lui Michele și a fraților lui.
Nu deschise nimeni...
Cathy apăsă clanța și intră.

...

Se așezase pe aceeași canapea cunoscută de ani...
și așteptă...
deodată, un tânăr cu părul învolburat
castaniu dechis
ieși din baie
cu blu-jeanșii ceva mai jos de talie, și cu franjuri
în partea de jos, cu bustul gol
și picioarele goale.

...

Oh,Kurt...dragulmeu, iartă-mă, am deschisuşa
și am intrat...
nu face nimic, Cathy, zâmbi tânărul
mi-am dat seama că a intrat cineva...
altfel aş fi ieșit probabil gol, surâse el din buzele lui pline
fragede

fredonând un cântec și fluierând ușor.
Mihai nu e casă, draga mea cathy
De fapt... toți cinci s-au dus la o lansare de Carte
În Piața Victoriei... vor veni târziu...

...

Apoi se așeză zâmbind lângă ea
Nonșalant, sprijindu-și picioarele de tăbli micii măsuțe din fața lor.
Un pahatr de apă, un sua acidulat?...
Cred că apă minerală ar fi tocmai bine
Kurt...

...

Ah, spuse el întorcându-se

Familia noastră de șase băieți zdraveni și cu scaun la cap
E scoasă din minți
De fete frumoase și deștepte ca tine.
Altfel nu-mi expli... deloc comportamentul
Fraților mei.

...

Kathy îl privi visătoare.
Încet, o lacrimă i se prelinse de la colțul ochiului stâng
Curgându-i pe obraz.
O, draga mea, Cathy, nu plânge, spuse brusc tânărul
Devenind serios.

...

Sunt niște cretini... frații mei... vor să te pună
La încercare
Apoi... nu știu... nici ei prea bine
Pe care îl iubești mai mult.
Știi, toți s-au îndrăgostit pe rând.

Chiar așa, cathy, spuse serios-melancolic tânărul
Lăsându-se pe spate.... pe care îl iubești mai mult?...
Pe Michele, pe Jacj, pe Dorian, Alain, Michael sau...
Pe tine spuse limpede Cathy, privindu-l în ochi
Imperturbabil.

...

Ah!.. mai rosti tânărul
și o îmbrățișă brusc
mușcându-i buzele până la sânge.
Apoi o atrae la pieptul lui gol
Neted ca a unui copil bia ieșit din baie.
Apoi, destânzându-se brusc

Se lăsă să cadă cu spatele pe spătarul canapelei din living-room.
Nu șa, Cathy, trebuie să mă ibești...
Îngăimă tânărul serios, aproape supărat.

Cathy rămase câteva clipe tăcută, înghețată, privindu-i
Părullui mățasos în șuvițe rebele, care-i intra
În ochi.
Dragostea mea, șopt ea...
Eu te iubesc...

...

Vă iubec pe toți, aveți o irezistibilă Anima...
Apoi oftă, turnându-și apă în pahar.

...

Privind-o cum tremură
Cu lacrimile înnodându-i-se sb bărbie
Lui Kurt i se făcu brusc milă de ea.

Iubita mea, cathy, nu plânge....

...

Vrei să facem dragoste, dragostea mea?...

Nu ştiu mai spuse ea printre sughţuri, scuturându-şi umerii.

Jurt îi luă mâna ei stângă
şi o aduse încet la pieptul lui. Sub apăsarea ei caldă
sfârscul lui roz se întări, aruindu-se
ca un mic semn de întrebare.

...

Cathy, mai rostitulbuat tânărul

Cu părul în ochi

Aplecându-se peste ea....

Apoi amândoi se pierdurăntre fruntariile inşăţianile ale amorului

Ca doi demoni,

Ca doi îngeri, posedaţi de suflul nemuritoarei

Anime....

.....

Kurt ...

It was a bleak June ...

It had been a good fight this mid-afternoon when Cathy, dressed in her underwear
Silk and heeled shoes

He knocked on Michele's door and his brothers.

No one opened ...

Cathy pressed the door and entered.

...

He had been sitting on the same couch he had known for years.
and wait ...

suddenly, a young man with his hair wrapped
chestnut dechis

get out of the bathroom

with blue jeans just below the waist, and with fringes

at the bottom, with the hollow bust

and bare feet.

...

Oh, Kurt ... my dear, forgive me, I have the door
and I went in ...

do nothing, Cathy, the young man smiled

I realized that someone came in ...

otherwise I would have probably come out empty, he smiled from his full lips

young

humming a song and whistling slightly.

Mihai nuu is a house, my dear cathy

In fact ... all five went to a Book launch

In Victoriei Square ... they will come late ...

...

Then he sat smiling beside her
Nonetheless, resting on the little table in front of them.
A glass of water, a sour acid?
I think mineral water would be just fine
Kurt ...

...

Ah, he said turning
Our family of six boys are shaking and with a chair at their head
She's out of her mind
Beautiful and smart girls like you.
Otherwise don't explain my behavior at all
My brothers.

...

Kathy looked at him dreamily.
Slowly, a tear trickled from the corner of his left eye
Running on his cheek.
Oh, my dear, Cathy, don't cry, said the young man abruptly
Becoming serious.

...

There are some morons ... my brothers ... they want to put you
At the test
Then ... I don't know ... not too well
The one you love the most.
you know, they all fell in love.

Even so, Cathy, the young man said seriously
Lying on your back ... do you love him more?
Michele, Jacq, Dorian, Alain, Michael or ...
Cathy said clearly, looking him in the eye
Imperturbable.

...

Ah! .. the young man said
and a sudden hug
biting his lips to the blood.
Then he draws her to his bare chest
Smooth as a poor baby came out of the bathroom.
Then, suddenly slowing down

He dropped his back on the couch in the living room.
No saddle, Cathy, you gotta love me ...
The young man is serious, almost upset.

Cathy remained silent for a moment, frozen, watching her
To the silky hair in the rebellious streams, which entered
In the eyes.
My love, she whispered ...
I love you...

...

I love you all, you have an irresistible Soul ...
Then he sighed, pouring water into the glass.

...

Watching her tremble
With tears streaming down his chin
Kurt suddenly felt sorry for her.
My girlfriend, cathy, don't cry ....

...

Do you want to make love, my love?
I don't know, she said between the sighs, shaking her shoulders.

Jurt took her left hand
and brought it slowly to his chest. Under her warm pressure
his pink nipple hardened, flushing
as a small question mark.

...

Cathy, the younger man spoke
With her hair in her eyes
Leaning over her ....
Then both of them wander across the insatiable frontiers of love
Like two demons,
Like two angels, you possess the immortal soul
Anime ....

.....te iubesc, Victor, Puiul meu, dragostea mea.

Te iubesc Jurt, Dulcele meu. Te doresc. Puiul meu. Iartă-mă, Puiul meu, dacă te-am întristat.
Te doresc și Te iubesc, Victor, dulceața mea, Puiul meu.
Kurt...

Era un iunie zăpușitor...
Bătuse bine de apă-amiază, când Cathy, îmbrăcată într- o subțirică
De mătase și cu pantofi cu toc
Bătu la ușa lui Michele și a fraților lui.
Nu deschise nimeni...
Cathy apăsă clanța și intra.

...

Se așezase pe aceeași canapea cunoscută de ani...
și așteptă...
deodată, un tânăr cu părul învolburat
castaniu deschis
ieși din baie
cu blu-jeanșii ceva mai jos de talie, și cu franjuri
în partea de jos, cu bustul gol
și picioarele goale.

...

Oh,Kurt...dragulmeu, iartă-mă, am deschisuşa
şi am intrat...
nu face nimic, Cathy, zâmbi tânărul
mi-am dat seama că a intrat cineva...
altfel aş fi ieşit probabil gol, surăse el din buzele lui pline
fragede

fredonând un cântec şi fluierând uşor.
Mihai nuu e casă, draga mea cathy
De fapt... toţi cinci s-au dus la o lansare de Carte
În Piaţa Victoriei... vor veni târziu...

...
Apoi se aşeză zâmbind lângă ea
Nonţalant, sprijindu-şi picioarele de tăbli micii măsuţe din faţa lor.
Un pahatr de apă, un sua acidulat?...
Cred că apă minerală ar fi tocmai bine
Kurt...

...
Ah, spuse el întorcându-se
Familia noastă de şase băieţi zdraveni şi cu scaun la cap
E scoasă din minţi
De fete frumoase şi deştepte ca tine.
Altfel nu-mi expli... deloc comportamentul
Fraţilor mei.

...
Kathy îl privi visătoare.
Încet, o lacrimă i se prelinse de la colţul ochiului stâng
Curgându-i pe obraz.
O, draga mea, Cathy, nu plânge, spuse brusc tânărul
Devenind serios.

...
Sunt nişte cretini... fraţii mei... vor să te pună
La încercare
Apoi... nu ştiu... nici ei prea bine
Pe careîl iubeşti mai mult.
ştii, toţi s-au îndrăgostit pe rând.
Chiar aşa, cathy,spuse serios-melancolic tânărul
Lăsându-se pe spate.... pe care îl iubeşti mai mult?...
Pe Michele, pe Jacj, pe Dorian, Alain, Michael sau...
Pe tine spuse limpede Cathy, privindu-l în ochi
Imperturbabil.

...
Ah!.. mai rosti tânărul
şi o îmbrăţişă brusc
muşcându-i buzele până la sânge.
Apoi o atrae la pieptul lui gol
Neted ca a unui copil bia ieşit din baie.
Apoi, destânzându-se brusc
Se lăsă să cadă cu spatele pe spătarul canapelei din living-room.
Nu şa, Cathy, trebuie să mă ibeşti...
Îngăimă tânărul serios, aproape supărat.
Cathy rămase câteva clipe tăcută, îngheţată, privindu-i
Părullui mătăsos în şuviţe rebele, care-i intra

În ochi.
Dragostea mea, șopt ea...
Eu te iubesc...

...

Vă iubesc pe toți, aveți o irezistibilă Anima...
Apoi oftă, turnându-și apă în pahar.

...

Privind-o cum tremură
Cu lacrimile înnodându-i-se sb bărbie
Lui Kurt i se făcu brusc milă de ea.
Iubita mea, cathy, nu plânge....

...

Vrei să facem dragoste, dragostea mea?...
Nu știu mai spuse ea printre sughțuri, scuturându-și umerii.

Jurt îi luă mâna ei stângă
și o aduse încet la pieptul lui. Sub apăsarea ei caldă
sfârcul lui roz se întări, aruindu-se
ca un mic semn de întrebare.

...

Cathy, mai rostitulbuat tânărul
Cu părul în ochi
Aplecându-se peste ea....
Apoi amândoi se pierdurăntre fruntariile inșafianile ale amorului
Ca doi demoni,
Ca doi îngeri, posedați de suflul nemuritoarei
Anime....

.....

Kurt ...

It was a bleak June ...
It had been a good fight this mid-afternoon when Cathy, dressed in her underwear
Silk and heeled shoes
He knocked on Michele's door and his brothers.
No one opened ...
Cathy pressed the door and entered.

...

He had been sitting on the same couch he had known for years.
and wait ...
suddenly, a young man with his hair wrapped
chestnut light
get out of the bathroom
with blue jeans just below the waist, and with fringes
at the bottom, with the hollow bust
and bare feet.

...

Oh, Kurt ... my dear, forgive me, I have the door
and I went in ...
do nothing, Cathy, the young man smiled
I realized that someone came in ...
otherwise I would have probably come out empty, he smiled from his full lips
young

humming a song and whistling slightly.
Mihai isn't in the house, my dear Cathy
In fact ... all five went to a Book launch
In Victoriei Square ... they will come late ...

...

Then he sat smiling beside her
Nonetheless, resting on the little table tables in front of them.
A glass of water, a sour acid?
I think mineral water would be just fine
Kurt ...

...

Ah, he said turning
Our family of six boys are shaking and with a chair at their head
She's out of her mind
Beautiful and smart girls like you.
Otherwise don't explain my behavior at all
My brothers.

...

Kathy looked at him dreamily.
Slowly, a tear trickled from the corner of his left eye
Running on his cheek.
Oh, my dear, Cathy, don't cry, said the young man abruptly
Becoming serious.

...

There are some morons ... my brothers ... they want to put you
At the test
Then ... I don't know ... not too well
The one you love the most.
you know, they all fell in love.
Even so, Cathy, the young man said seriously
Lying on your back ... do you love him more?
Michele, Jacj, Dorian, Alain, Michael or ...
Cathy said clearly, looking him in the eye
Imperturbable.

...

Ah! .. the young man said
and a sudden hug
biting his lips to the blood.
Then he draws her to his bare chest
Smooth as a poor baby came out of the bathroom.
Then, suddenly slowing down
He dropped his back on the couch in the living room.
No saddle, Cathy, you gotta love me ...
The young man is serious, almost upset.
Cathy remained silent for a moment, frozen, watching her
To the silky hair in the rebellious streams, which entered
In the eyes.
My love, she whispered ...
I love you...

...

I love you all, you have an irresistible Soul ...
Then he sighed, pouring water into the glass.

...

Watching her tremble
With tears streaming down his chin
Kurt suddenly felt sorry for her.
My girlfriend, Cathy, don't cry ....

...

Do you want to make love, my love?
I don't know, she said between the sighs, shaking her shoulders.

Kurt took her left hand
and brought it slowly to his chest. Under her warm pressure
his pink nipple hardened, flushing
as a small question mark.

...

Cathy, the younger man spoke
With her hair in her eyes
Leaning over her ....
Then both of them wander across the insatiable frontiers of love
Like two demons,
Like two angels, you possess the immortal soul
Anime ....

.....te iubesc, Victor, Puiulmeu, drgostea mea.

I love you, Victor, my sweet, beloved baby ....
At the Chapel

We went down with Carmen with the elevator
A modern elevator, still unvandalized
Carmen is in a flower blouse with a golden thread
He just bought it, out of the haze of money he had
Out of which we have 270 lei

Spread on blouses, on an Avon set
Probably on cigarettes, debts, only she knows what.

....

Carmen at the smoke is very honest: Not a cigarette
That you gave me ...
Dane, I'll have to give you 5 lei
But I give it to you, I don't have it now, Dane must understand me
But I get them and I give them back to you ...

...

At the chapel, Carmen enters and bows to Naos, if she can say so
That is, at the Savior's Icon
Located to the left of the altar, on a wooden stand.

... I do not worship in the Altar, Carmen said in her hoarse voice
That's not for believers ...

Carmen who knew all the religious holidays

Of course:

22 D † Saint Theodosius of Brazi - Ap. II Corinthians IX, 6-11Ev. Luke V, 1-11, 5, vr. 3

The wonderful fishing - Ap. II Corinthians IX, 6-11Ev. Luke V, 1-11, 5, vr. 3

Sunday no: 4

23 L Zamislirea Saint John the Baptist

24 M Holy Martyr Key; Saint Siluan Athonite

25 M Saint Cousin Euphrosine; Saint Sergius of Radonj

Post

26 J † Holy Ruler Nicon; Basil; John the Evangelist

27 V † Saint Antim Ivirean

Post

28 S † Saint Cuvios Hariton The Confessor

29 D Saint Chiriac Sihastrul - Ap. II Corinthians XI, 31-33XII, 1-9Ev. Luke VI, 31-36glas 6, voscr. 4

Sermon on the Mount - Love of the Enemies - II Corinthians XI, 31-33XII, 1-9Ev. Luke VI, 31-36glas 6, voscr. 4

Sunday no: 5

30 L Saint Gregory the Illuminator

As they say in the smoke ...

It was a true traveling religious calendar.

Dear Carmen.

...

Carmen better get out of the chapel

I also pray better at the Savior's Icon, I touch and kiss the icons

Then I leave 50 money in the mercy box after I write it

and Carmen at the liturgies and maslu.

...

Unfortunately for so little money, but the 10 lei

On the way, they will end

Also in Carmen's empty bag.

I was thinking of the Savior's words: if you will help a sick person

An impoverished poor man, Me

You will help me then ...

...

Outside Carmen promises me that she will take me to the city for retirement

Where will I eat a big round pizza ...

..

Do you like pizza? ... I like Carmen, I like it

I forget

But I'm one too out of town

Because of his stubborn head, he doesn't need Carmen

To spend with me ...

...

Yes, you gave me ...
Says Carmen, still pulling her cigarette.
can you keep Lia, don't smoke?
Carmen asked

yes, I can ... it's not that hard ...
and you have to give up, Carmencita, I say ...

see, Carmen told me,
here, in this block, so to do on the 1st floor MRI, on the 2nd floor the operating block
on the third floor plastic and cosmetic surgery ...

..

Her voice was lost in the twilight of autumn afternoon
Who went in like in the evening ...
the gypsy shill that stood, curious next to us, near the marble border,
where we had sat, had left ...

...

The rays filtered as if they were anemic
Carmen's red-cherry hair glowed anemically, her voice was lost
In the glow of autumnal rays
In which I listened, as if tired, as if
Thoughtful ...Te iubesc și Te doresc, Victor, dulcele meu.

Te doresc și Te iubesc, Victorthe Sun, dulcele meu, puișor iubit....
La Capelă

Coborâm cu Carmen cu liftul
Un ascensor modern, încă nevandalizat
Carmen e într-o bluză cu flori, cu fir de aur
Pe care tocmai și-a cumpărat-o, din bruma de bani ce-o avea
Din care am încropit 270 de lei
Împărăștiți pe bluze, pe un set Avon
Probabil pe țigări, pe datorii, numai ea știe pe ce....

....

Carmen la fumoar e foarte cinstită: Na o țigară
Că și tu mi-ai dat...
Dane mai am am să-ți dau 5 lei
Dar ți-i dau eu, acum n-am, Dane trebuie să mă-nțelegi
Dar fac eu rost de ei și ți-i dau înapoi...

...

La Capelă, Carmen intră și se-nchină-n Naos, dacă pot spune așa
Adică la Icoana Mântuitorului
Aflată în stânga altarului, pe-un suport de lemn.

...nu mă-nchin în Altar, spuse Carmen cu vocea ei răgușită
Acolo nu-i voie pentru credincioși...

Carmen care știa toate sărbătorile religioase
Pe de rost:

22 D † Sfantul Teodosie de la Brazi
Pescuirea minunata
Duminica nr: 4

23 L Zămislirea Sfantului Ioan Botezatorul

24 M Sfanta Mucenita Tecla; Sfantul Siluan Athonitul

25 M Sfanta Cuvioasa Eufrosina; Sfantul Serghie de Radonej
Post

26 J † Înălțarea Domnului; Înălțarea Domnului

27 V † Sfantul Antim Ivireanul

Post

28 S † Sfantul Cuvios Hariton Marturisorul

29 D Sfantul Chiriac Sihastrul
Predica de pe munte - Iubirea vrajmasilor
Duminica nr. 5

30 L Sfantul Grigorie Luminatorul

Așa cum ni le declama în fumoar...
Era un adevărat calendar religios ambulant....
Biata Carmen.

...

Ieșind mai bine Carmen din Capelă
Mă rog și eu mai bine la Icoana Mântuitorului, ating și sărut icoanele
Apoi las 50 de bani în cutia milei, după ce-o scriu
și pe Carmen la liturghii și maslu.

...

Cu părere de rău pentru atât de puțini bani, dar cei 10 lei
Pentru drum, vor sfârși
Tot în punga deșartă a lui Carmen.
Eu mă gândesc la cuvintele Mântuitorului: de vei ajuta un bolnav
Un săracun neputincios, pe Mine
Mă vei ajuta atunci...

...

Afară Carmen îmi promite că la pensie mă va duce în oraș
Unde voi mânca o pizza rotundă mare...

..

Îți place pizza?... îmi place Carmen, îmi place
Mă eschivez eu
Dar eu unu prea ies în oraș
Din cauza capului înțepenit, și-apoi nu trebuie Carmen
Să cheltuiești cu mine...

...

Ba da, că și tu mi-ai dat...
Spune hotărâtă Carmen, mai trăgând din țigară.
tu poți să ții Lia, să nu fumezi?...
mă întrebă Carmen

da, pot... nu e așa de greu...
și tu trebuie să te lași, Carmencita, mai spun eu...

vezi, îmi spuse Carmen pe de rost:
aici, în blocul ăsta, asu să facă la etajul I RMN, la etajul II blocul operator
la etajul trei chirurgie plastică și estetică...

..

Vocea ei se pierdu în crepusculul după-amiezei de toamnă
Care intra parcă de-a dreptul în seară...
șleahta de țișcani care stătea, curioasă lângă noi, lângă bordura de marmură,
unde ne așezasem, plecase...

...

Razele se filtrau parcă anemice
Părul roșu-vișiniu al lui Carmen strălucea anemic, vocea ei se pierdu
În luminișul de raze toamnice al toamnei
În care o ascultam, parcă obosită, parcă
Dusă pe gânduri...

I love you, Victor, my sweet, beloved baby ....
At the Chapel

We went down with Carmen with the elevator
A modern elevator, still unvandalized
Carmen is in a flower blouse with a golden thread
He just bought it, out of the haze of money he had
Out of which we have 270 lei
Spread on blouses, on an Avon set
Probably on cigarettes, debts, only she knows what.

....

Carmen at the smoke is very honest: Not a cigarette
That you gave me ...
Dane, I'll have to give you 5 lei
But I give it to you, I don't have it now, Dane must understand me
But I get them and I give them back to you ...

...

At the chapel, Carmen enters and bows to Naos, if she can say so
That is, at the Savior's Icon
Located to the left of the altar, on a wooden stand.
... I do not worship in the Altar, Carmen said in her hoarse voice
That's not for believers ...

Carmen who knew all the religious holidays
Of course:

22 D † Saint Theodosius of Bzazi
The wonderful fishing
Sunday no: 4

23 L Conception of Saint John the Baptist

24 M Holy Martyr Key; Saint Siluan Athonite

25 M Saint Cousin Euphrosine; Saint Sergius of Radonj
Post

26 J † Holy Ruler Nicon; Basil; John the Evangelist

27 V † Saint Antim Ivirean

Post

28 S † Saint Cuvios Hariton The Confessor

29 D Saint Chiriac Sihastrul

Sermon on the Mount - Love of the Enemies
Sunday no: 5

30 L Saint Gregory the Illuminator

As they say in the smoke ...
It was a true traveling religious calendar.
Dear Carmen.

...

Carmen better get out of the chapel
I also pray better at the Savior's Icon, I touch and kiss the icons
Then I leave 50 money in the mercy box after I write it
and Carmen at the liturgies and maslu.

...

Unfortunately for so little money, but the 10 lei
On the way, they will end
Also in Carmen's empty bag.
I was thinking of the Savior's words: if you will help a sick person
An impoverished poor man, Me
You will help me then ...

...

Outside Carmen promises me that she will take me to the city for retirement
Where will I eat a big round pizza ...

..

Do you like pizza? ... I like Carmen, I like it
I forget
But I'm one too out of town
Because of his stubborn head, he doesn't need Carmen
To spend with me ...

...

Yes, you gave me ...
Says Carmen, still pulling her cigarette.
can you keep Lia, don't smoke?
Carmen asked

yes, I can ... it's not that hard ...
and you have to give up, Carmencita, I say ...
see, Carmen told me,
here, in this block, so to do on the 1st floor MRI, on the 2nd floor the operating block
on the third floor plastic and cosmetic surgery ...

..

Her voice was lost in the twilight of autumn afternoon
Who went in like in the evening ...
the gypsy shill that stood, curious next to us, near the marble border,
where we had sat, had left ...

...

The rays filtered as if they were anemic
Carmen's red-cherry hair glowed anemically, her voice was lost
In the glow of autumnal rays
In which I listened, as if tired, as if
Thoughtful ...
Te iubesc și Te doresc, Victor, dulcișor iubit, puiul meu.

Te doresc și Te iubesc, Victorthe Sun, dulcele meu, puișor iubit....
La Capelă

Coborâm cu Carmen cu liftul
Un ascensor modern, încă nevandalizat
Carmen e într-o bluză cu flori, cu fir de aur
Pe care tocmai și-a cumpărat-o, din bruma de bani ce-o avea
Din care am încropit 270 de lei
Împărăștiți pe bluze, pe un set Avon
Probabil pe țigări, pe datorii, numai ea știe pe ce....

....

Carmen la fumoar e foarte cinstită: Na o țigară
Că și tu mi-ai dat...
Dane mai am am să-ți dau 5 lei
Dar ți-i dau eu, acum n-am, Dane trebuie să mă-nțelegi
Dar fac eu rost de ei și ți-i dau înapoi...

...

La Capelă, Carmen intră și se-nchină-n Naos, dacă pot spune așa
Adică la Icoana Mântuitorului
Aflată în stânga altarului, pe-un suport de lemn.
...nu mă-nchin în Altar, spuse Carmen cu vocea ei răgușită
Acolo nu-i voie pentru credincioși...

Carmen care știa toate sărbătorile religioase
Pe de rost:
22 D † Sfantul Teodosie de la Brazi
Pescuirea minunata
Duminica nr: 4

23 L Zămislirea Sfantului Ioan Botezatorul

24 M Sfanta Mucenita Tecla; Sfantul Siluan Athonitul

25 M Sfanta Cuvioasa Eufrosina; Sfantul Serghie de Radonej
Post

26 J † Sfantul Domnitor Neagoe Basarab; Sfantul Ioan Evanghelistul

27 V † Sfantul Antim Ivireanul
Post

28 S † Sfantul Cuvios Hariton Marturisorul

29 D Sfantul Chiriac Sihastrul
Predica de pe munte - Iubirea vrajmasilor
Duminica nr. 5

30 L Sfantul Grigorie Luminatorul

Așa cum ni le declama în fumoar...
Era un adevărat calendar religios ambulant....
Biata Carmen.

...

Ieșind mai bine Carmen din Capelă
Mă rog și eu mai bine la Icoana Mântuitorului, ating și sărut icoanele
Apoi las 50 de bani în cutia milei, după ce-o scriu
și pe Carmen la liturghii și maslu.

...

Cu părere de rău pentru atât de puțini bani, dar cei 10 lei
Pentru drum, vor sfârși
Tot în punga deșartă a lui Carmen.
Eu mă gândesc la cuvintele Mântuitorului: de vei ajuta un bolnav
Un săracun neputincios, pe Mine
Mă vei ajuta atunci...

...

Afară Carmen îmi promite că la pensie mă va duce în oraș
Unde voi mânca o pizza rotundă mare...

..

Îți place pizza?... îmi place Carmen, îmi place
Mă eschivez eu
Dar eu unu prea ies în oraș
Din cauza capului înțepenit, și-apoi nu trebuie Carmen
Să cheltuiești cu mine...

...

Ba da, că și tu mi-ai dat...
Spune hotărâtă Carmen, mai trăgând din țigară.
tu poți să ții Lia, să nu fumezi?...
mă întrebă Carmen
da, pot... nu e așa de greu...
și tu trebuie să te lași, Carmencita, mai spun eu...

vezi, îmi spuse Carmen pe de rost:
aici, în blocul ăsta, asu să facă la etajul I RMN, la etajul II blocul operator
la etajul trei chirurgie plastică și estetică...

..

Vocea ei se pierdu în crepusculul după-amiezei de toamnă
Care intra parcă de-a dreptul în seară...
șleahta de țigănci care stătea, curioasă lângă noi, lângă bordura de marmură,
unde ne așezasem, plecase...

...

Razele se filtrau parcă anemice
Părul roșu-vișiniu al lui Carmen strălucea anemic, vocea ei se pierdu
În luminișul de raze tomnatice al toamnei
În care o ascultam, parcă obosită, parcă
Dusă pe gânduri...

I love you, Victor, my sweet, beloved baby ....
At the Chapel

We went down with Carmen with the elevator
A modern elevator, still unvandalized
Carmen is in a flower blouse with a golden thread
He just bought it, out of the haze of money he had
Out of which we have 270 lei
Spread on blouses, on an Avon set
Probably on cigarettes, debts, only she knows what.

....

Carmen at the smoke is very honest: Not a cigarette
That you gave me ...
Dane, I'll have to give you 5 lei

But I give it to you, I don't have it now, Dane must understand me
But I get them and I give them back to you ...

...

At the chapel, Carmen enters and bows to Naos, if she can say so
That is, at the Savior's Icon
Located to the left of the altar, on a wooden stand.

... I do not worship in the Altar, Carmen said in her hoarse voice
That's not for believers ...

Carmen who knew all the religious holidays
Of course:

22 D † Saint Theodosius of Brazi
The wonderful fishing
Sunday no: 4

23 L Conception of Saint John the Baptist

24 M Holy Martyr Key; Saint Siluan Athonite

25 M Saint Cousin Euphrosine; Saint Sergius of Radonj
Post

26 J † Holy Ruler Nicon; Basil; John the Evangelist

27 V † Saint Antim Ivirean

Post

28 S † Saint Cuvios Hariton The Confessor

29 D Saint Chiriac Sihastrul

Sermon on the Mount - Love of the Enemies

Sunday no: 5

30 L Saint Gregory the Illuminator

As they say in the smoke ...
It was a true traveling religious calendar.
Dear Carmen.

...

Carmen better get out of the chapel
I also pray better at the Savior's Icon, I touch and kiss the icons
Then I leave 50 money in the mercy box after I write it
and Carmen at the liturgies and maslu.

...

Unfortunately for so little money, but the 10 lei
On the way, they will end
Also in Carmen's empty bag.
I was thinking of the Savior's words: if you will help a sick person
An impoverished poor man, Me
You will help me then ...

...

Outside Carmen promises me that she will take me to the city for retirement
Where will I eat a big round pizza ...

..

Do you like pizza? ... I like Carmen, I like it
I forget
But I'm one too out of town

Because of his stubborn head, he doesn't need Carmen
To spend with me ...

...

Yes, you gave me ...
Says Carmen, still pulling her cigarette.
can you keep Lia, don't smoke?
Carmen asked

yes, I can ... it's not that hard ...
and you have to give up, Carmencita, I say ...

see, Carmen told me,
here, in this block, so to do on the 1st floor MRI, on the 2nd floor the operating block
on the third floor plastic and cosmetic surgery ...

..

Her voice was lost in the twilight of autumn afternoon
Who went in like in the evening ...
the gypsy shill that stood, curious next to us, near the marble border,
where we had sat, had left ...

...

The rays filtered as if they were anemic
Carmen's red-cherry hair glowed anemically, her voice was lost
In the glow of autumnal rays
In which I listened, as if tired, as if
Thoughtful ...
Te iubesc și Te doresc, Victor, dulcișor iubit, puiul meu.

Alin, Tudor, Mihai, Andrei, Te doresc și Te iubesc, Dulce Victor, Puiul meu.
Come as you are
Leg you...
The second Book
Painting two

Te iubesc Alin-Michele, Dragostea mea.

La răscruce de vânturi

Era într-o primăvară, cu adieri de șoapte și de lapte
Cathy mergea fără nici un scop
La răscrucile de rumuri, unde temurau
Mișcate de vânt, frunzele din vițele-de-vii...

...

hoinăresc pe străzi pustii în căutarea pașilor tăi
palide-amurguri aruncă
umbre târzii peste pașii mei
pierduți

te-aștept l-aceleași răscruci
la ora când frunzele din vii ca niște inimi fragile
se cuprind, în ultim vals
de ce nu-mi vii

de ce nu-mi vii?...

te iubesc și te doresc, puiul meu, dulcele meu.

...

Când, deodată, Cathy văzu ceafa lui blondă
Cu şuvițe blonde, ondulate
Răsfirate pe gât într-un zmbet copilăresc
Cu buze de rouă și de noapte
Cu buzele îmbobocite ca doi lotuși înfloriți –
Se simțeau, ca pe vremuri, aceeași iubiți....

..

Când deodată Cathy se opri :
Văzu ceafa lui blondă, cu bucle răsfirându-se pe gât
Intr-un surâs de șoapte și de lapte
Buzele lui îmbobocite ca doi nuferi înfloriți
De pe vremea când e erau iubiți...

...

Era într-o primăvară, cu adieri de șoapte și de lapte
Cathy mergea făcără nici un scop
La răscrucile de rumuri, unde temurau
Mișcate de vânt, frunzele din vițele-de-vii...

.....

At the crossroads

It was a spring, with whispers of milk and milk
Cathy was going for no purpose
At the crossroads of rumors, where they feared
Moved by the wind, the leaves in the vines ...

...

wander the deserted streets in search of your steps
pale-dusk throws
the late shadows over my steps
lost

I expect the same crossroads
at the hour when the leaves of the living like fragile hearts
include, in the last waltz
why don't you come to me
why don't you come to me?

I love you and I wish you, my baby, my sweet.

...

When, all of a sudden, Cathy saw his blonde neck
With blond, wavy swipes

Reflected on the neck in a childish smile
With dew and night lips
With lips emblazoned like two blooming lotuses -
They felt, as before, the same lovers ....

..

When Cathy suddenly stopped:
He saw his blond neck, curling around his neck
In a smile of whisper and milk
His lips bulged like two water lilies
From the time she was loved ...

...

It was a spring, with whiskey and milk pudding
Cathy was going for no purpose
At the crossroads of rumors, where they feared
Moved by the wind, the leaves in the vines ...

... ..te iubesc și te doresc, puiul meu.

Te dooresc și Te iubesc, Puiul meu Andrei, Dulcele meu.

Dulcișorul meu, Te iubesc și Te doresc, Victor, puul meu dulce, dragosteamea.
La ușa Raiului...

La ușa Raiului

Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătit un omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvântului tandru și luminos care este Dor?....

...

Trist, peste măsură de trist
Tânărul care a primit în sufletul său tandru, gingaș
Întreagă suferința
Privește în dimeniunea pură, nealterată a Dragostei
Cu sentimentul amărăciunii al celui care se știe
Un învins.

....

Dar învins este el oare?...
La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

...

Ochii lui blânzi, triști, cerniți
Umbră de ochelari
Poartă în ei întreaga dimeniune a durerii și suferinței
A celui carea primit în inima sa
Săgeata otrăvită, impură a dragostei
Care aduce suferință, și nu fericire și dorință
și nu fericire și biruință.

...

Chipul său, tăiat în piatra dură a experiențelor crude lumești
Privește într-un absolut profund numenal
În dimeniunea pură, ideală, a dragostei adevărate
Adragostei, mântuitoare, care aduce în suflet
Mântuire și credință
și nu amărăciune, umilință.

...

Ce poate fi mai trist pentru o mamă
Decât să-și vadă Feciorul, pregătit să intre pe Poarta
Plină de promisiuni a Lumii
Decât călcat în picioare, umilit, răstignit?...

..

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
Privea... în dimeniunea plină de amărăciune a lumii
Până în străfundul său.

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciunii ne'ndurătoare
Chinuit și jalnic arde de viu ca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Ochii săi căprui, inocenți, visători
Priveau parcă într-un dincolo, într-un absoșut numenal
În dimeniunea ideală a poeziei
În tărâmul înfiorat de promisiuni, al dragostei.

...

Părul, lăsat de-a lungul figurii sale ovale, inocente
În care se ghiceau primele tușuri bărbătești
Era șaten, cu șuvițe drepte, mătăsoase
Care se strângeau într-o tușă de culoare și poezie
De-a lungul feței sale, încropind o pânză mătăsoasă
Ca semnătura de culoare și lumină a unui pictor
Strângându-se pe gâtul lui
Moale și luminoasă, ca pânza argintată, aurie de stele a cerului.

..

Buzele strânse într-un zâmbet amar
Cu acea involuntară, spasmodică strângere, a celui care a suferit
Lăsa să se ghicească numai întreaga lor
Frumusețeși întraga lor poezie.

..

Umerii inocenți în haina subțire
Peste cămașa cu Brazi, un brâu mai jos pe piept –
Așteptând doar să fie luminați
De razele Ierusalimului ceresc.

Picioarele alunecate sub masă
Întrun moment de reculegere, de atracție și respingere

De dăruire - și totodată de imperturbabilă
Abstenență, de amară resignațiune.

...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătit un omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvntului tandru și luminos care este Dor?....

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciunii ne'ndurătoare
Chinuit și jalnic arde de viu ca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Te iubesc, dulcel meu, pușorul meu.
Iartă-mă, puilul meu iubit, dorit.

At the door of Heaven...

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Sad, overly sad
The youngman who received n his tender, gentle Soul
The whole suffering
He is looking in the pure, unaltered dimension of Love
With the feeling of bitterness of whom he knows himself
A defeated.

...

But I wonder is he truly a defeated?...
At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

...

His eyes, gentle, sad, darkened
Shadowed by glasses
They carry in them the whole dimension of pain and suffering
Of whom he received in his heart
The poisoned arrow, impure of love
Which brings suffering, not happiness and desire
Not happiness and victory.

...
His shape, cut in the tough stone of the cruel, world experiences
He is looking in an absolute profound numenal
In the pure, ideal dimension of true love
Of Love, redeemer, which brings in soul

Salvation and faithfulness
And not bitterness, humiliation.

...
What can be more sad for a mother
Than to see her Son, ready to enter the Gate
Full of promises of the World
Than to be stepped out, humiliated, crucified?....

..
From the nojan of memories, in the box with photographs
An innocent youngman, with his eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking... in the dimension full of bitterness of the world
Up to its core, to its bottom.

...
Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pitted he is burning alive as Nessus
Can he be reborn

Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...te iubesc, dulcişorul meu, puiul meu.

His brown eyes, innocent, dreamy
They were looking as if from another dimension, from a numenal absolute
In the ideal dimension of poetry
In the realm thrilled of promises, of love.

...
His hair, framing his oval, innocent figure
Wherein they were guessing the first male touchings
It was brown, with straight, silky strings
Which they were stretching, in a touch of colour and poetry
On the length of his figure, forming a silky waving
Like the signature of colour and light
Of a painter
Gathering itself on his neck
Soft and silky, like the silvery, goldy veil, of the stars, of the sky.

..
The lips, gathered in a bitter sunrise
With that involuntary, spasmodic stretching of whom he suffered
They were letting to guess, only, their whole
Beauty and their whole poetry.

...
His innocent shoulders in the thin coat
Over the shirt woven with fir-trees, a girdle of love below on his chest –
Waiting to be just lighted
By the rays of the heavenly Jerusalem
The feet slipped under the table
In a moment of recovery, of attraction, of rejection

Of donation, and simultaneously of imperturbable
Abstinence, of bitter resignation.

..

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pittifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...

Te iubesc, puiul meu.
Iartă-mă, puiul meu,iubitul și doritul meu puișor.
Translation into English: Natalia Gălățan, without Google Dictionary and Google Translate

Te iubesc, iubitul meu Dulce Andrei.

Dulcișorul meu, Te iubesc și Te doresc, Victor, puul meu dulce, dragosteamea.
La ușa Raiului...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătit un omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvântului tandru și luminos care este Dor?....

...

Trist, peste măsură de trist
Tânărul care a primit în sufletul său tandru, gingaș
Întreagă suferința
Privește în dimeniunea pură, nealterată a Dragostei
Cu sentimentul amărăciunii al celui care se știe
Un învins.

....

Dar învins este el oare?...
La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

...

Ochii lui blânzi, triști, cerniți
Umbriți de ochelari
Poartă în ei întreaga dimeniune a durerii și suferinței
A celui carea primit în inima sa

Săgeata otrăvită, impură a dragostei
Care aduce suferință, și nu fericire și dorință
și nu fericire și biruință.

...

Chipul său, tăiat în piatra dură a experiențelor crude lumești
Privește într-un absolut profund numenal
În dimeniunea pură, ideală, a dragostei adevărate
Adragostei, mântuitoare, care aduce în suflet

Mântuire și credință
și nu amărăciune, umilință.

...

Ce poate fi mai trist pentru o mamă
Decât să-și vadă Feciorul, pregătit să intre pe Poarta
Plină de promisiuni a Lumii
Decât călcat în picioare, umilit, răstignit?...

..

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
Privea... în dimeniunea plină de amărăciune a lumii
Până în străfundul său.

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciunii ne'ndurătoare
Chinuit și jalnic arde de viu ca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Ochii săi căprui, inocenți, visători
Priveau parcă într-un dincolo, într-un absoșut numenal
În dimeniunea ideală a poeziei
În tărâmul înfiorat de promisiuni, al dragostei.

...

Părul, lăsat de-a lungul figurii sale ovale, inocente
În care se ghiceau primele tușuri bărbătești
Era șaten, cu șuvițe drepte, mătăsoase
Care se strângeau într-o tușă de culoare și poezie
De-a lungul feței sale, încropind o pânză mătăsoasă
Ca semnătura de culoare și lumină a unui pictor
Strângându-se pe gâtul lui
Moale și luminoasă, ca pânza argintată, aurie de stele a cerului.

..

Buzele strânse într-un zâmbet amar
Cu acea involuntară, spasmodică strângere, a celui care a suferit
Lăsa să se ghicească numai întreaga lor
Frumusețeși întraga lor poezie.

..

Umerii inocenți în haina subțire
Peste cămașa cu Brazi, un brâu mai jos pe piept –

Așteptând doar să fie luminați
De razele Ierusalimului ceresc.

Picioarele alunecate sub masă
Întrun moment de reculegere, de atracție și respingere
De dăruire - și totodată de imperturbabilă
Abstenență, de amară resignațiune.

...

La ușa Raiului
Oare cine bate?... cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătit un omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvântului tandru și luminos care este Dor?....

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciunii ne'ndurătoare
Chinuit și jalnic arde de viu ca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Te iubesc, dulcel meu, puișorul meu.
Iartă-mă, puiul meu iubit, dorit.

At the door of Heaven...

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Sad, overly sad
The youngman who received in his tender, gentle Soul
The whole suffering
He is looking in the pure, unaltered dimension of Love
With the feeling of bitterness of whom he knows himself
A defeated.

...

But I wonder is he truly a defeated?...
At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

...

His eyes, gentle, sad, darkened
Shadowed by glasses
They carry in them the whole dimension of pain and suffering
Of whom he received in his heart

The poisoned arrow, impure of love
Which brings suffering, not happiness and desire
Not happiness and victory.

...

His shape, cut in the tough stone of the cruel, world experiences
He is looking in an absolute profound numenal
In the pure, ideal dimension of true love
Of Love, redeemer, which brings in soul
Salvation and faithfulness
And not bitterness, humiliation.

...

What can be more sad for a mother
Than to see her Son, ready to enter the Gate
Full of promises of the World
Than to be stepped out, humiliated, crucified?....

..

From the nojan of memories, in the box with photographs
An innocent youngman, with his eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking... in the dimension full of bitterness of the world
Up to its core, to its bottom.

...

Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pitifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...te iubesc, dulcişorul meu, puilul meu.

His brown eyes, innocent, dreamy
They were looking as if from another dimension, from a numenal absolute
In the ideal dimension of poetry
In the realm thrilled of promises, of love.

...

His hair, framing his oval, innocent figure
Wherein they were guessing the first male touchings
It was brown, with straight, silky strings
Which they were stretching, in a touch of colour and poetry
On the length of his figure, forming a silky waving
Like the signature of colour and light
Of a painter
Gathering itself on his neck
Soft and silky, like the silvery, goldy veil, of the stars, of the sky.

..

The lips, gathered in a bitter sunrise
With that involuntary, spasmodic stretching of whom he suffered
They were letting to guess, only, their whole
Beauty and their whole poetry.

...

His innocent shoulders in the thin coat
Over the shirt woven with fir-trees, a girdle of love below on his chest –

Waiting to be just lighted
By the rays of the heavenly Jerusalem
The feet slipped under the table
In a moment of recovery, of attraction, of rejection
Of donation, and simultaneously of imperturbable
Abstinence, of bitter resignation.

..

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pitifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...

Te iubesc, puiul meu.
Iartă-mă, puiul meu, iubitul și doritul meu puișor.
Translation into English: Natalia Gălățan, without Google Dictionary and Google Translate

My sweet, I love you and I wish you, Victor, my sweet little puppy, I loved you.
At the door of Heaven ...

At the door of Heaven
Who's beating? ... who's in a hurry to get in
On his immortals, white Canates? ...
He is a young, sad and bitter young man
That his comrades had prepared for him a murder.
While He was brought into the world
Only the immortal, white foam
Of the soft and luminous word that is Dor?

...

Sad, overly sad
The young man who received in his tender soul, a gentleman
All the suffering
Look at the pure, unaltered dimension of Love
With the feeling of bitterness of the known
One defeated.

....

But is he defeated?
At the door of Heaven
Who's beating? ... who's in a hurry to get in
On his immortals, white Canates? ...

...

His eyes soft, sad, sneezing
Shade the glasses
It bears in them the whole dimension of pain and suffering

The one he received in his heart
The poisoned, impure arrow of love
Which brings suffering, not happiness and desire
and not happiness and victory.

...

His face, cut in the hard stone of worldly cruel experiences
Look at it in a profoundly nominal sense
In the pure, ideal dimension of true love
The Savior, the Savior, who brings to the soul
Salvation and faith
and not bitterness, humility.

...

What can be sadder for a mother
Than to see his Son, ready to enter the Gate
Full of promises of the World
Than trampled on, humiliated, crucified?

..

From the memory stick, in the photo box
An innocent young man with eyes in the ideal size of poetry
He looked ... in the bitter dimension of the world
Up to its depth.

...

To the depths he drank the cup of suffering and bitter pity
Distressed and pitifully burning alive like Nessus
Maybe he'll be alive again
Bright and pure, like the Phoenix Bird?

...

His eyes brown, innocent, dreamy
They looked as if they were in a beyond, in a nominal abyss
In the ideal dimension of poetry
In the land full of promises, of love.

...

The hair, left along its oval, innocent figure
In which the first men's hairstyles were guessed
He was brown, with straight, silky locks
Which were clustered in a touch of color and poetry
Along his face, silk-lined cloth
As the signature of color and light of a painter
Clutching at his neck
Soft and luminous, like silver, golden stars of the sky.

..

His lips tightened into a bitter smile
With that involuntary, spasmodic tightening, of the one who suffered
Allow them to guess only their entirety
Beauty and their whole poetry.

..

Innocent shoulders in thin coat
Over the shirt with Brazi, a belt below the chest -

Just waiting to be lit.
From the rays of heavenly Jerusalem.
Feet slipped under the table
In a moment of silence, distraction and rejection
Giving - and at the same time imperturbable
Abstinence, bitter resignation.

...

At the door of Heaven
Who's beating? ... who's in a hurry to get in
On his immortals, white Canates? ...

He is a young, sad and bitter young man
That his comrades prepared him for murder.
While He was brought into the world
Only the immortal, white foam
Of the soft and luminous word that is Dor?

...

To the depths he drank the cup of suffering and bitter pity
Distressed and pitifully burning alive like Nessus
Maybe he'll be alive again
Bright and pure, like the Phoenix Bird?

...

I love you, my sweet, my baby.
Forgive me, my dear, desired baby.
Translation: Google translate

te iubesc, Andreo, iubitul și dulcele meu puișor.

Te iubesc Andrei. Puul meu, Dulcele meu. Dulcișorul meu, Te iubesc și Te doresc, Victor, puul meu dulce,
dragosteamea.
La ușa Raiului...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătit un omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvntului tandru și luminos care este Dor?....

...

Trist, peste măsură de trist
Tânărul car a primit în sufletul său tandru, gingaș
Întreagă suferința
Privește în dimeniunea pură, nealterată a Dragostei
Cu sentimentul amărăciunii al celui care se știe
Un învins.

....

Dar învins este el oare?..
La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

...

Ochii lui blânzi, trști, cerniți
Umbriți de ochelari
Poartă în ei întreaga dimeniune a dyrerii și uferinței
A celui carea prmit în inima sa
Săgeata otrăvită, impură a dragostei
Care dice suferință, și nu fericire și dorință
și nu fericireși biruință.

...

Chipul său, tăiat în piatra dură a experiențelor crude lumești
Privește într-unabsolut profund numenal
Îndimeniunea pură, ideală, a dragostei adevărate
Adragstei, mântuitoare, care aduce în suflet
Mântuire și credință
și nu amărăciune, umilință.

...

Ce poate fi mai trist pentru o mamă
Decât să-și vadă Feciorul, pregătit să intre pe Poarta
Plină de promisiuni a Lumii
Decât călcat în picioare, umilit, răstignit?...

..

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
Privea... în dimeniunea plină de amărăciune a lumii
Până în străfundul său.

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciuniine'ndrurătoare
Chinuit și jalnic arde de viuca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Ochii săi căprui, inocenți, visători
Priveau parcă într-un dincolo, într-un absoșut numenal
În dimeniunea ideală a poeziei
În tărâmul înfiorat de promisiuni, al dragostei.

...

Părul, lăsat de-a lungul figurii sale ovale, inocente
În care se fgiceau primele tușuri bărbătești
Era șatn, cu șuvițe drepte, mătăsoase
Carese strângeau într-o tuță de culaore și poezie
De-a lungul feței sale, încropind o pânză mătăspasă
Ca semnătura de culoare și lumină a unui pictor
Strțngându-se la ceafa lui
Moale și luminoasă, ca pânza argintată, aurie de stele a cerului.

..

Buzele strânse într-un zâmebt amar
Cu acea involuntară, spasmodică strângere, a celui care a uferit
Lăsa să se ghicească numai întreaga lor
Frumusețeși îtraga lor poezie.

..

Umeii inocenți în haina subțire
Peste cămașa cu Brazi, unbrâu mai jos e piept –
Așteptând doar să fie luminați
Derazele Ierusalimului ceresc.

Picioarele alunecate sub masă
Întrun moment de reculegere, de atracție și respinger
De dăruire - și totodată de imperturbabilă
Abstenență, de amară resignațiune.

...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătit un omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvântului tandru și luminos care este Dor?....

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciunii
Chinuit și jalnic arde de viuca Nessus
Poate el să mai revie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Te iubesc, dulcel meu, pușorul meu.
Iartă-mă, puilul meu iubit, dorit.

At the door of Heaven...

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Sad, overly sad
The youngman who received in his tender, gentle Soul
The whole suffering
He is looking in the pure, unaltered dimension of Love
With the feeling of bitterness of whom he knows himself
A defeated.

...

But I wonder is he truly a defeated?...
At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

...

His eyes, gentle, sad, darkened

Shadowed by glasses
They carry in them the whole dimension of pain and suffering
Of whom he received in his heart
The poisoned arrow, impure of love
Which brings suffering, not happiness and desire
Not happiness and victory.

...

His shape, cut in the tough stone of the cruel, world experiences
He is looking in an absolute profound numenal
In the pure, ideal dimension of true love
Of Love, redeemer, which brings in soul
Salvation and faithfulness
And not bitterness, humiliation.

...

What can be more sad for a mother
Than to see her Son, ready to enter the Gate
Full of promises of the World
Than to be stepped out, humiliated, crucified?....

..

From the no-man's-land of remembrings, in the box with photographs
An innocent youngman, with his eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking... in the dimension full of bitterness of the world
Up to its core, to its bottom.

...

Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pitifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...te iubesc, dulcișorul meu, puiul meu.

His brown eyes, innocent, dreamy
They were looking as if from another dimension, from a numenal absolute
In the ideal dimension of poetry
In the realm thrilled of promises, of love.

...

His hair, framing his oval, innocent figure
Wherein they were guessing the first male touchings
It was brown, with straight, silky strings
Which they were stretching, in a touch of colour and poetry
On the length of his figure, forming a silky waving
Like the signature of colour and light
Of a painter
Gathering itself on his neck
Soft and silky, like the silvery, golden veil, of the stars, of the sky.

..

The lips, gathered in a bitter sunrise
With that involuntary, spasmodic stretching of whom he suffered
They were letting to guess, only, their whole
Beauty and their whole poetry.

...

His innocent shoulders in the thin coat
Over the shirt firh fir-trees, a girdle pof love below on his chest –
Waiting to be just lighted
By the rays of the heavenly Jerusaleum

The feet slipped under the table
In a moment of recovery, of attraction,of rejection
Of donation, and smultaneously of imperturbable
Abstinenency, of biiter resignation.

..

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrads have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pittifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...

Te iubesc, puiul meu.
Iartă-mă, puiul meu,iubitul și doritul meu puișor.
Translation into English: Natalia Gălățan, without Google Dictionary and Google Translate

te iubesc și te doresc, puiul eu dulce, dragostea mea, puiul meu.

Te iubesc Andrei. Puul meu, Dulcele meu. Dulcișorul meu, Te iubesc și Te doresc, Victor, puul meu dulce,
dragosteamea.
La ușa Raiului...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătitun omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvntului tandru și luminos care este Dor?....

...

Trist, peste măsură de trist
Tânărul car a primit în sufletul său tandru, gingaș
Întreagă suferința
Privește în dimeniunea pură, nealterată a Dragostei
Cu sentimentul amărăciunii al celui care se știe
Un învins.

....

Dar învins este el oare?...
La ușa Raiului

Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

...

Ochii lui blânzi, trști, cerniți
Umbriți de ochelari
Poartă în ei întreaga dimeniune a durerii și uferinței
A celui care prmiit în inima sa
Săgeata otrăvită, impură a dragostei
Care dice suferință, și nu fericire și dorință
și nu fericireși biruință.

...

Chipul său, tăiat în piatra dură a experiențelor crude lumești
Privește într-unabsolut profund numenal
Îndimeniunea pură, ideală, a dragostei adevărate
Adragstei, mântuitoare, care aduce în suflet
Mântuire și credință
și nu amărăciune, umilință.

...

Ce poate fi mai trist pentru o mamă
Decât să-și vadă Feciorul, pregătit să intre pe Poarta
Plină de promisiuni a Lumii
Decât călcat în picioare, umilit, răstignit?...

..

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
Privea... în dimeniunea plină de amărăciune a lumii
Până în străfundul său.

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciuniine'ndrurătoare
Chinuit și jalnic arde de viuca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Ochii săi căprui, inocenți, visători
Priveau parcă într-un dincolo, într-un absoșut numenal
În dimeniunea ideală a poeziei
În tărâmul înfiorat de promisiuni, al dragostei.

...

Părul, lăsat de-a lungul figurii sale ovale, inocente
În care se fgiceau primele tușuri bărbătești
Era șatn, cu șuvițe drepte, mătăsoase
Carese strângeau într-o tuță de culaore și poezie
De-a lungul feței sale, încropind o pânză mătăspasă
Ca semnătura de culoare și lumină a unui pictor
Strângându-se la ceafa lui
Moale și luminoasă, ca pânza argintată, aurie de stele a cerului.

..

Buzele strânse într-un zâmebt amar
Cu acea involuntară, spasmodică strângere, a celui care a uferit

Lăsa să se ghicească numai întreaga lor
Frumusețeși îtraga lor poezie.

..

Umeii inocenți în haina subțire
Peste cămașa cu Brazi, unbrâu mai jos e piept –
Așteptând doar să fie luminați
Derazele Ierusalimului ceresc.

Picioarele alunecate sub masă
Întrun moment de reculegere, deatracție și respinger
De dăruire - și totodată de imperturbabilă
Abstenență, de amară resignațiune.

...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătitun omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvntului tandru și luminos care este Dor?....

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciuniine'ndrurătoare
Chinuit și jalnic arde de viuca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Te iubesc, dulcel meu, puișorul meu.
Iartă-mă, puiulmeu iubit, dorit.

At the door of Heaven...

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrads have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Sad, overly sad
The youngman who received n his tender, gentle Soul
The whole suffering
He is looking in the pure, unaltered dimension of Love
Withthe feeling of bitterness of whom he hnows himself
A defeated.

...

But I wonder is he truly a defeated?...
At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

...
His eyes, gentle, sad, darkened
Shadowed by glasses
They carry in them the whole dimension of pain and suffering
Of whom he received in his heart
The poisoned arrow, impure of love
Which brings suffering, not happiness and desire
Not happiness and victory.

...
His shape, cut in the tough stone of the cruel, world experiences
He is looking in an absolute profound numenal
In the pure, ideal dimension of true love
Of Love, redeemer, which brings in soul
Salvation and faithfulness
And not bitterness, humiliation.

...
What can be more sad for a mother
Than to see her Son, ready to enter the Gate
Full of promises of the World
Than to be stepped out, humiliated, crucified?....

..
From the no-man's-land of remembrings, in the box with photographs
An innocent youngman, with his eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking... in the dimension full of bitterness of the world
Up to its core, to its bottom.

...
Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pitifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...
...te iubesc, dulcișorul meu, puiul meu.
His brown eyes, innocent, dreamy
They were looking as if from another dimension, from a numenal absolute
In the ideal dimension of poetry
In the realm thrilled of promises, of love.

...
His hair, framing his oval, innocent figure
Wherein they were guessing the first male touchings
It was brown, with straight, silky strings
Which they were stretching, in a touch of colour and poetry
On the length of his figure, forming a silky waving
Like the signature of colour and light
Of a painter
Gathering itself on his neck
Soft and silky, like the silvery, goldy veil, of the stars, of the sky.

..
The lips, gathered in a bitter sunrise
With that involuntary, spasmodic stretching of whom he suffered
They were letting to guess, only, their whole
Beauty and their whole poetry.

...

His innocent shoulders in the thin coat
Over the shirt firh fir-trees, a girdle pof love below on his chest –
Waiting to be just lighted
By the rays of the heavenly Jerusualet
The feet slipped under the table
In a moment of recovery, of attraction,of rejection
Of donation, and smultaneously of imperturbable
Abstinenecy, of biiter resignation.

..

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...
It is a young Youngster, sad and misery
For his comrads have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pittifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...

Te iubesc, puiul meu.
Iartă-mă, puiul meu,iubitul și doritul meu puișor.
Translation into English: Natalia Gălățan, without Google Dictionary and Google Translate

te iubesc și te doresc, puiul eu dulce, dragostea mea, puiul meu.

Dulcișorul meu, Te iubesc și Te doresc, Andreio, Victor, puul meu dulce, dragosteamea.
La ușa Raiului...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătitun omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvntului tandru și luminos care este Dor?....

...

Trist, peste măsură de trist
Tânărul car a primit în sufletul său tandru, gingaș
Întreagă suferința
Privește în dimeniunea pură, nealterată a Dragostei
Cu sentimentul amărăciunii al celui care se știe
Un învins.

....

Dar învins este el oare?...
La ușa Raiului
Oare cine bate?... cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

...

Ochii lui blânzi, trști, cerniți
Umbriți de ochelari
Poartă în ei întreaga dimeniune a durerii și uferinței
A celui carea prmit în inima sa
Săgeata otrăvită, impură a dragostei
Care dice suferință, și nu fericire și dorință

și nu fericireși biruință.

...

Chipul său, tăiat în piatra dură a experiențelor crude lumești
Privește într-unabsolut profund numenal
Îndimeniunea pură, ideală, a dragostei adevărate
Adragstei, mântuitoare, care aduce în suflet

Mântuire și credință
și nu amărăciune, umilință.

...

Ce poate fi mai trist pentru o mamă
Decât să-și vadă Feciorul, pregătit să intre pe Poarta
Plină de promisiuni a Lumii
Decât călcat în picioare,umilit, răstignit?...

..

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
Privea... în dimeniunea plină de amărăciune a lumii
Până în străfundul său.

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciuniine'ndrurătoare
Chinuit și jalnic arde de viuca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Ochii săi căprui,inocenți, visători
Priveau parcă într-un dincolo, într-un absoșut numenal
În dimeniunea ideală a poeziei
În tărâmul înfiorat de promisiuni, al dragostei.

...

Părul, lăsat de-a lungul figurii sale ovale, inocente
În care se fgeceau primele tușuri bărbătești
Era șatn, cu șuvițe drepte, mătăsoase
Carese strângeau într-o tuță de culaore și poezie
De-a lungul feței sale, încropind o pânză mătăspasă
Ca semnătura de culoare și lumină a unui pictor
Strângându-se la ceafa lui
Moale și luminoasă, ca pânza argintată, aurie de stele a cerului.

..

Buzele strânse într-un zâmebt amar
Cu acea involuntară, spasmodică strângere, a celui care a uferit
Lăsa să se ghicească numai întreaga lor
Frumusețeși îtraga lor poezie.

..

Umeii inocenți în haina subțire
Peste cămașa cu Brazi, unbrâu mai jos e piept –
Așteptând doar să fie luminați
Derazele Ierusalimului ceresc.

Picioarele alunecate sub masă
Întrun moment de reculegere, deatracție și respinger
De dăruire - și totodtă de imperturbabilă
Abstinență, de amară resignațiune.

...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...

E un tânăr Fecior, trist și amărât
Că camarazii săi i-au pregătitun omor....
Pe când El era purtat în lume
Doar de nemuritoarele, albe spume
Ale cuvntului tandru și luminos care este Dor?....

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciuniine'ndrurătoare
Chinuit și jalnic arde de viuca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

...

Te iubesc, dulcel meu, puișorul meu.
Iartă-mă, puiulmeu iubit, dorit.

At the door of Heaven...

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery
For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Sad, overly sad
The youngman who received in his tender, gentle Soul
The whole suffering
He is looking in the pure, unaltered dimension of Love
With the feeling of bitterness of whom he knows himself
A defeated.

...

But I wonder is he truly a defeated?...
At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

...

His eyes, gentle, sad, darkened
Shadowed by glasses
They carry in them the whole dimension of pain and suffering
Of whom he received in his heart
The poisoned arrow, impure of love
Which brings suffering, not happiness and desire

Not happiness and victory.

...

His shape, cut in the tough stone of the cruel, world experiences
He is looking in an absolute profound numenal
In the pure, ideal dimension of true love
Of Love, redeemer, which brings in soul

Salvation and faithfulness
And not bitterness, humiliation.

...

What can be more sad for a mother
Than to see her Son, ready to enter the Gate
Full of promises of the World
Than to be stepped out, humiliated, crucified?....

..

From the nojan of remberings, in the box with photographs
An inncent youngman, with his eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking... in the dimension full of bitterness of the world
Up to its core, to its bottom.

...

Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pittifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...te iubesc, dulcişorul meu, puiul meu.

His brown eyes, innocent, dreamy
They were looking as if from another dimension, from a numenal absolute
In the ideal dimension of poetry
In therealm thrilled of promises, of love.

...

His hair,framing his oval, innocent figure
Wherein they were guessing the first male touchings
It was brown, with straight, silky strings
Which they were stretching, in a touch of colour and poetry
On the length of his figure, forming a silky waving
Like the signature of colour and light
Of a painter
Gatherinf itself on his neck
Soft and silky, like the silvery, goldy veil, of the stars, of the sky.

..

The lips, gathered in a bitter sunrise
With that involuntary, spasmodic stretching of whom he suffered
They were letting to guess,only, their whole
Beauty and their whole poetry.

...

His innocent shoulders in the thin coat
Over the shirt firh fir-trees, a girdle pof love below on his chest –
Waiting to be just lighted
By the rays of the heavenly Jerusualem

The feet slipped under the table
In a moment of recovery, of attraction,of rejection
Of donation, and smultaneously of imperturbable
Abstinenecy, of biiter resignation.

..

At the door of Heaven
Who whatsoever is beating?... who got hurried to enter
On his immortal, white Canats?...

It is a young Youngster, sad and misery

For his comrades have prepared to kill him...
Then when He was carried in the world
Only of the immortal, white foams
Of the tender and brightful word which is Longing?...

...

Up to the bottom he has drunk the cup of suffering and bitterness
Unmerciless, tormented and pitifulness he is burning alive as Nessus
Can he be reborn
Brightful and pure, as the Phoenix Bird?...

...

Te iubesc, puiul meu.
Iartă-mă, puiul meu,iubitul și doritul meu puișor.

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător și totuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții
Care intră,nepăzit de nimic, vulnerabil și voinic
Pe ușa plină de promisuni a Veții
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl aștepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

....

El, tânăr inocent
Cu mâini de floare și de lapte
Asculta ascunsele, înfioratele ei șoapte
Gata să treacă în foc și sabie pentru ea
Gata să treacă în Nemurire pentru ea
Pentru Dragostea Sa?...

...

Cu mâinile albe ca floarea albă de cireș
Acest tânăr ales
Pe obrazul pe care mijeau primele tuleie ale Bărbăției
Acest Fecior
E din Grădina Raiului cules?...

...

Cu sânii gei de Viață și de lapte
Lumea îl aștepta, la deschisele ei canate
Să-i dea să bea potirul
Neprihănitelor păcate
Să alăpteze dorințele celui Ales.

...

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător și totuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții
Care intră,nepăzit de nimic, vulnerabil și voinic
Pe ușa plină de promisuni a Veții
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl șatepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

...

Părul lui blond dat în spic
Subțire și mătăsos

Încadra chipul rotund,alacestui tânăr frumos
Curios...

Care nu ajunsese încă în Tărâmul de Jos
Subțire, plin de lapte și voinic...

...

La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...
Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

...

Ce poate fi mai tulburător pentru o mamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devine bărbat?...

...

Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul primăvara, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rară, deală a dragostei
Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaia inimii sale, prin bluza subțire, albastră
Ca o promisiune și un legământ
La ușa dragostei.

...

Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în şuvițe blond-castanii copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...

Ochii-aplecați peste-un mister
Peste răsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi să exiști
și-ncepi să fii...
Să Fii...

...

Te iubesc, Victor, dulcișorul meu, puiul meu.
With arms of flower and of milk...
I wonder who is whatsoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy
The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it

Ready to pass into Immortality for it
For His love?...

...

With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first tulle of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...

With breasts full of Life and milk
The World was expecting for him, at her open canats
To give him drink the cup
Of the innocent sins
To nurse the desires of the Chosen one.

...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though i his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy
The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

Hos blond hair given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful youngman
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...

At the Heaven door
Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter
His immortal, white, Canats?...
From the ocean of memories, in the box with photographs
An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry
He was looking her...

....

What can it be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant
When he becomes a man?...
...the look of his blue eyes, as the sky in the spring, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent shape, of young young man
Ready to enter the floody door of the world
In the rare, ideal of Love
True, pure, absolute
As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a legacy
At the door of love

...

The baby's lips opened in a murmur

Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...
...
Eyes-bent over a mystery
Frost pesterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...
to be...
te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.
Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.
translation: Natalia Gălăţan
Without Google dictionary, Google Translate

Lady's leaf

Seară întunecată cu scame de jărat n-zare
Lumini intermitente pâlpâie pe dealuri împrejur
Cu sunetul ei de metale pur
Cade în jurul meu, neostenită ploaia...

m-am oprit tăcută în lumina ce adie
de pe o joasă lampă pe o masă-n dungi
unde, tot eu tăcută, cu un zâmbet larg, cam tâmp
mă țin pe mine pe genunchi.

...

Ciorapii mei de plasă
Sunt rupți, cu multe cercuri și cu multe crăpături
Picior peste picior, și cu țigara într-o mână
Chitesc mai bine un full de dame ca să-mi iasă

Să dau la damele-mi de companie plasă.

...

Îmi iese, fericită, dau capul peste spate
și c-o mână duc la gură
licoarea rubuinie...
... pe când cu gesturi moarte alături parcă-nvie
Palida a serii nopții nevinovată doamnă

...

Cu ochii mari ea mă privește
Apoi surâde parcă vinovat
În timp ce trage-o arte, ei ochiul l-arunc iute
În cărțile-i din întâmplare spe mine aplecate....

...

Plusăm, e miză mare.
Abătută
Don'oara tristă s-a dus ca să ofteze
Pe patul-n care cu mâna pe genunchi și-aduce la bărbie

Torcând o larimă sub gene
Zâmbesc dulce și-arunc cărțile pe masă.

...

Cu blugii rupți pe masă se întinde
Mai luând o sorbitură din sticla cea de vin

Nebuna care-mi face-mi face încet cu ochiul
Clipind ca-n vis...
Apoi într-o lentoare mândră își pune-ncet așii pe masă
..

Se zvârcolește apoi și hohotește
și luând cu brațul monedele grămadă
Pe care și le-ndeașă-n poale
Râzând face cu ochiul celei ciufulite
Trecând pe lângă mine îmi trage un brânci.

...

Am ieși afară. Mintea mi-e vidă, fără gânduri
În pardesiu-mi ponosit, îmi strâng umeri zgribuliți
și gândul îmi aleargă-n urmă, înainte fără--ncetare
cu pasul lui arare, cu gândurile dulci, triste, -amare...

...

Mă-ntorc
Cu mâna la tâmplă doarme muza
Cu blugii rupți, cu mâna lăsată pe-un picior...
Se strâmbă, apoi iar sforăie ușor...

Ceealaltă își numără găurile din plasă.

....

Deodată sar năucă din somn.
Pun mâna pe creion și mai scriu un rând
Rânjind unui gând de mine doar știut
Trecând o bat cu mâna peste fund
Pe dama cu ochi triști și părul lung...

..

Seară întunecată cu scame de jărat n-zare
Lumini intermitente pâlpâie pe dealuri împrejur
Cu sunetul ei de întineric pur
Cade în jurul meu, neostenită seara...

m-am prit tăcută în lumina ce adie
de pe o joasă lampă pe o masă-n dungi
unde, tot eu tăcută, cu un zâmbet larg, cam tâmp
mă țin pe mine pe genunchi.
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga

Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, Victor, dulceața mea

Which of the aces

Dark evening with scalding scars
Flashing lights flash on the hills around
With the sound of pure metals
The rain falls around me, the rain unpunished.

I paused quietly in the light
from a low lamp to a table in strips
where, I was still silent, with a wide smile, a bit silly
keep me on my knees.

...

My mesh stockings
They are broken, with many circles and with many cracks
Foot to foot, and with the cigarette in one hand
I better read a full sheet of ladies to get out

Let me give my company ladies a mesh.

...

I go out, happy, I shake my head
and a hand goes to my mouth
ruby liqueur ...
... while with dead gestures next to the resurrection
The pale of the night night innocent lady

...

She looks at me with big eyes
Then he smiles as if guilty
As he draws her art, her eyes flicker
In his books he accidentally bent me ....

...

We raise, it's a big stake.
abbey
The sad lady went to pray
On the bed with his hand on his knees he brings to his chin
Twisting a tear under the eyelashes
I smile sweetly and throw my books on the table.

...

With jeans on the table stretch
Still taking a sip from the glass of wine

The madness that makes me slow my eye
Blinking like a dream ...
Then in a proud slow motion, he slowly puts his aces on the table
..

It then rolls and hisses
and taking the coins pile
Which he also laid on his feet
Laughing is done with the eye of the prickly
Passing by me pulls me a twig.

...

I went out. My mind is empty, without thoughts
In my shabby forgiveness, I shrug my shoulders
and the thought runs after me, without ceasing
with his step, his sweet, sad, bitter thoughts ...

...

Come back
The mouse is sleeping with his hand in the temple
With broken jeans, with one hand left on one leg ...
It crumbles, then snores again ...

The other counts their holes in the net.

....

Suddenly, he fell asleep from sleep.
I put my hand on the pencil and write another line
Just grinning at a thought I just knew
Passing a bat over his ass
The lady with sad eyes and long hair ...

..

Dark evening with scalding scars
Flashing lights flash on the hills around
With the sound of pure rejuvenation
Bouncing around my tireless evening ...

I fell silent in the light of goodbye
from a low lamp to a table in strips
where, I was still silent, with a wide smile, a bit silly

keep me on my knees.
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, my sweetness
Te Doresc, Victior, Puiul meu.

Lady's leafte iubesc

Seară întunecată cu scame de jărat n-zare
Lumini intermitente pâlpâie pe dealuri împrejur
Cu sunetul ei de metale pur
Cade în jurul meu, neostenită ploaia...

m-am oprit tăcută în lumina ce adie
de pe o joasă lampă pe o masă-n dungi
unde, tot eu tăcută, cu un zâmbet larg, cam tâmp
mă țin pe mine pe genunchi.

...

Ciorapii mei de plasă
Sunt rupți, cu multe cercuri și cu multe crăpături
Picior peste picior, și cu țigara într-o mână
Chitesc mai bine un full de dame ca să-mi iasă

Să dau la damele-mi de companie plasă.

...

Îmi iese, fericită, dau capul peste spate
și c-o mână duc la gură
licoarea rubuinie...
... pe când cu gesturi moarte alături parcă-nvie
Palida a serii nopții nevinovată doamnă

...

Cu ochii mari ea mă privește
Apoi surâde parcă vinovat
În timp ce trage-o arte, ei ochiul l-arunc iute
În cărțile-i din întâmplare spe mine aplecate....

...

Plusăm, e miză mare.
Abătută
Don'oara tristă s-a dus ca să ofteze
Pe patul-n care cu mâna pe genunchi și-aduce la bărbie
Torcând o lărimă sub gene
Zâmbesc dulce și-arunc cărțile pe masă.

...

Cu blugii rupți pe masă se întinde
Mai luând o sorbitură din sticla cea de vin

Nebuna care-mi face-mi face încet cu ochiul
Clipind ca-n vis...
Apoi într-o lentoare mândră își pune-ncet așii pe masă
..

Se zvârcolește apoi și hohotește
și luând cu brațul monedele grămadă
Pe care și le-ndeașă-n poale
Râzând face cu ochiul celei ciufulite
Trecând pe lângă mine îmi trage un brânci.

...

Am ieși afară. Minte mi-e vidă, fără gânduri
În pardesiu-mi ponosit, îmi strâng umeri zgribuliți
și gândul îmi aleargă-n urmă, înainte fără--ncetare
cu pasul lui arare, cu gândurile dulci, triste, -amare...

...

Mă-ntorc
Cu mâna la tâmplă doarme muza
Cu blugii rupți, cu mâna lăsată pe-un picior...
Se strâmbă, apoi iar sforăie ușor...

Ceealaltă își numără găurile din plasă.

....

Deodată sar năucă din somn.
Pun mâna pe creion și mai scriu un rând
Rânjind unui gând de mine doar știut
Trecând o bat cu mâna peste fund
Pe dama cu ochi triști și părul lung...

..

Seară întunecată cu scame de jărat n-zare
Lumini intermitente pâlpâie pe dealuri împrejur
Cu sunetul ei de întineric pur
Cade în jurul meu, neostenită seara...

m-am prît tăcută în lumina ce adie
de pe o joasă lampă pe o masă-n dungi
unde, tot eu tăcută, cu un zâmbet larg, cam tâmp
mă țin pe mine pe genunchi.
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, Victor, dulceața mea

Which of the aces

Dark evening with scalding scars
Flashing lights flash on the hills around
With the sound of pure metals
The rain falls around me, the rain unpunished.

I paused quietly in the light
from a low lamp to a table in strips
where, I was still silent, with a wide smile, a bit silly
keep me on my knees.

...

My mesh stockings
They are broken, with many circles and with many cracks
Foot to foot, and with the cigarette in one hand
I better read a full sheet of ladies to get out

Let me give my company ladies a mesh.

...

I go out, happy, I shake my head
and a hand goes to my mouth
ruby liqueur ...
... while with dead gestures next to the resurrection
The pale of the night night innocent lady

...

She looks at me with big eyes
Then he smiles as if guilty
As he draws her art, her eyes flicker
In his books he accidentally bent me ....

...

We raise, it's a big stake.
abbey
The sad lady went to pray
On the bed with his hand on his knees he brings to his chin
Twisting a tear under the eyelashes
I smile sweetly and throw my books on the table.

...

With jeans on the table stretch
Still taking a sip from the glass of wine

The madness that makes me slow my eye
Blinking like a dream ...
Then in a proud slow motion, he slowly puts his aces on the table
..

It then rolls and hisses
and taking the coins pile
Which he also laid on his feet
Laughing is done with the eye of the prickly
Passing by me pulls me a twig.

...

I went out. My mind is empty, without thoughts
In my shabby forgiveness, I shrug my shoulders
and the thought runs after me, without ceasing
with his step, his sweet, sad, bitter thoughts ...

...

Come back
The mouse is sleeping with his hand in the temple
With broken jeans, with one hand left on one leg ...
It crumbles, then snores again ...

The other counts their holes in the net.

....

Suddenly, he fell asleep from sleep.
I put my hand on the pencil and write another line
Just grinning at a thought I just knew
Passing a bat over his ass
The lady with sad eyes and long hair ...

..

Dark evening with scalding scars

Flashing lights flash on the hills around
With the sound of pure rejuvenation
Bouncing around my tireless evening ...

I fell silent in the light of goodbye
from a low lamp to a table in strips
where, I was still silent, with a wide smile, a bit silly
keep me on my knees.
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, my sweetness
Te doresc Vicor, Puiul meu.

Te iubesc Victor, Victor the Sun, Dulcele meu... Te dooresc și Te iubesc Alin...
Leg you...

Sărutându-ți picioul...
Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...

Sărutându-ți brațul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală
De gîngăș ei liniște letală....

...

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus telele
Alung din jurul meu toate relele
...și în genere tot ce-i blasfemiaor
Impur... și amintește de omor...

..

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus telele
Dau o nouă definiție cuvînului dor
și sensului lui Amor...

...

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus stelele
Iau act de existența creației
Cu tăcerea dulce-amară a grației
Ce se prelinge pe dulcele-ți pcior
Ușor, ușor, tot mai ușor...

...te iubesc dulcele meu Victor
Iau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
Întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Leg you ...

Blowing your paw ...
I'm climbing into my world of dreams and pain
Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...

Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
For her gauntlet they are quietly lethal ....

...

Kissing your violin
On which they left
Along around me all the evils
... and in general everything blasphemous
Impure ... and reminds of murder ...

..

Kissing your violin
On which they left
I give a new definition to the miss
and the sense of Amor ...

...

Kissing your violin

Which the stars have set
I note the existence of creation
With the sweet-bitter silence of grace
What's happening to your sweet son
Easy, easy, easy ...

... I love you sweet Victor
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars
te iubesc, te doresc, Tudor, Mihai, Andrei, Puiul meu...

Te dooresc și Te iubesc Alin...
Leg you...

Sărutându-ți picioul...
Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...

Sărutându-ți brațul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală
De gingaș ei liniște letală....

...

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus telele
Alung din jurul meu toate relele
...și în genere tot ce-i blasfemiaor
Impur... și amintește de omor...

..

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus telele
Dau o nouă definiție cuvântului dor
și sensului lui Amor...

...

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus stelele
Iau act de existența creației
Cu tăcerea dulce-amară a grației

Ce se prelinge pe dulcele-ți pcior
Ușor, ușor, tot mai ușor...

...te iubesc dulcele meu Victor
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Leg you ...

Blowing your paw ...
I'm climbing into my world of dreams and pain
Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...

Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
For her gauntlet they are quietly lethal ....

...

Kissing your violin
On which they left
Along around me all the evils
... and in general everything blasphemous
Impure ... and reminds of murder ...

..

Kissing your violin
On which they left
I give a new definition to the miss
and the sense of Amor ...

...

Kissing your violin
Which the stars have set
I note the existence of creation
With the sweet-bitter silence of grace
What's happening to your sweet son
Easy, easy, easy ...

... I love you sweet Victor
I get the gun and shoot myself

It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the starste iubesc, te doresc...

Te iubesc, dulcele meu Victor.

Leg you...
Te iubesc, Mihai, Puişor iubit.

Sărutându-ţi picioul...
Urc în lumea mea de visuri şi durere
De plăcere, fum şi miere
De indescritibilă cădere...
Sărutându-ţi braţul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... şi în genere din toată ascendenţa mea matriarhală
De gingaş ei linişte letală....

...
Sărutându-ţi vioara
Pe care au apus telele
Alung din jurul meu toate relele
...şi în genere tot ce-i blasfemiaor
Impur... şi aminteşte de omor...

..
Sărutându-ţi vioara
Pe care au apus telele
Dau o nouă definiţie cuvântului dor
şi sensului lui Amor...

...
Sărutându-ţi vioara
Pe care au apus stelele
Iau act de existenţa creaţiei
Cu tăcerea dulce-amară a graţiei
Ce se prelinge pe dulcele-ţi pcior
Uşor, uşor, tot mai uşor...
...te iubesc dulcele meu Victor
Iau pistolul şi mă împuşc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Buzele mele nu se pot mişca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii şi visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Leg you ...

Blowing your paw ...
I'm climbing into my world of dreams and pain
Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...
Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
For her gauntlet they are quietly lethal ....
...
Kissing your violin
On which they left
I drive away around me all the evils
... and in general everything blasphemous
Impure ... and reminds of murder ...
..
Kissing your violin
On which they left
I give a new definition to the miss
and the sense of Amor ...
...
Kissing your violin
Which the stars have set
I note the existence of creation
With the sweet-bitter silence of grace
What's happening to your sweet son
Easy, easy, easy ...
... I love you sweet Victor
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the starste iubesc, te doresc...
Te doresc și te iubesc, puilul meu.

Leg you...
Te iubesc, Andrei, Puișor iubit.

Sărutându-ți picioul...
Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...
Sărutându-ți brațul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală
De gîngăț ei liniște letală....
...
Sărutându-ți vioara
Pe care au apus telele
Alung din jurul meu toate relele
...și în genere tot ce-i blasfemiaor

Impur... și amintește de omor...

..

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus telele
Dau o nouă definiție cuvântului dor
și sensului lui Amor...

...

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus stelele
Iau act de existența creației
Cu tăcerea dulce-amară a grației
Ce se prelinge pe dulcele-ți pcior
Ușor, ușor, tot mai ușor...
...te iubesc dulcele meu Victor
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Leg you ...
Blowing your paw ...
I'm climbing into my world of dreams and pain
Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...
Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
For her gauntlet they are quietly lethal ....

...

Kissing your violin
On which they left
I drive away around me all the evils
... and in general everything blasphemous
Impure ... and reminds of murder ...

..

Kissing your violin
On which they left
I give a new definition to the miss
and the sense of Amor ...

...

Kissing your violin
Which the stars have set
I note the existence of creation
With the sweet-bitter silence of grace
What's happening to your sweet son
Easy, easy, easy ...
... I love you sweet Victor
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark

Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the starste iubesc, te doresc...
Te doresc și te iubesc, puiul meu.

Te doresc și Te iubesc Carl...

Leg you ...

Blowing your paw ...
I'm climbing into my world of dreams and pain
Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...
Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
For her gauntlet they are quietly lethal ....

...
Kissing your violin
On which they left
I drive away around me all the evils
... and in general everything blasphemous
Impure ... and reminds of murder ...

..
Kissing your violin
On which they left
I give a new definition to the miss
and the sense of Amor ...

...
Kissing your violin
Which the stars have set
I note the existence of creation
With the sweet-bitter silence of grace
What's happening to your sweet son
Easy, easy, easy ...
... I love you sweet Victor

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the starste iubesc, te doresc...
Te doresc și te iubesc, puiul meu.

Te iubesc, Victor, Dragostea vieții mele, Puiul meu.
Te Doresc, Puiulmeu.

Te doresc și Te iubesc Tudor...

Leg you ...

Blowing your paw ...
I'm climbing into my world of dreams and pain
Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...
Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
For her gauntlet they are quietly lethal ....

...
Kissing your violin
On which they left
I drive away around me all the evils
... and in general everything blasphemous
Impure ... and reminds of murder ...

..
Kissing your violin
On which they left
I give a new definition to the miss
and the sense of Amor ...

...
Kissing your violin
Which the stars have set
I note the existence of creation
With the sweet-bitter silence of grace
What's happening to your sweet son
Easy, easy, easy ...
... I love you sweet Victor

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the starste iubesc, te doresc...
Te doresc și te iubesc, puiul meu.

Te iubesc, Dragostea vieții mele, Puiul meu.
Te Doresc, Puiulmeu.

Te iubesc și Te doresc Mihai...

Leg you...

Sărutându-ți picioul...
Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...

Sărutându-ți brațul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală
De gingaș ei liniște letală....

...

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus telele
Alung din jurul meu toate relele
...și în genere tot ce-i blasfemiaor
Impur... și amintește de omor...

..

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus telele
Dau o nouă definiție cuvântului dor
și sensului lui Amor...

...

Sărutându-ți vioara
Pe care au apus stelele
Iau act de existența creației
Cu tăcerea dulce-amară a grației
Ce se prelinge pe dulcele-ți pcior
Ușor, ușor, tot mai ușor...

...te iubesc dulcele meu Victor
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Leg you ...

Blowing your paw ...
I'm climbing into my world of dreams and pain
Of pleasure, smoke and honey

An indescribable fall ...

Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
For her gauntlet they are quietly lethal ....

...

Kissing your violin
On which they left
Along around me all the evils
... and in general everything blasphemous
Impure ... and reminds of murder ...

..

Kissing your violin
On which they left
I give a new definition to the miss
and the sense of Amor ...

...

Kissing your violin
Which the stars have set
I note the existence of creation
With the sweet-bitter silence of grace
What's happening to your sweet son
Easy, easy, easy ...

... I love you sweet Victor
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the starste iubesc, te doresc...

Lin reflux

La intrarea în micul lui apartament spațios de pe strada Florilor
Catherine se opri, gândindu-se puțin:
n-avea să fie și aceasta una dintre nesfârșitele
incursiuni între frunarele amorului

plin de pomisuni, fără finalitate?...
totuși ceva o atrăgea, cu o forță nbănuită
cu un farmec neînțeles

spre apartamentul lui Jack într-o primăvară
pe strada Florilor....

..

Privirea lui tulburată de tristețe
I se înfipsea în inimă ca o imputare dureroasă...
Prul mătăsos castaniu, căzându-i pegât
Ochii de violete, versurile-i desuete...

..

O amintire cu Jack pluti între faldurile memoriei
Pentru a se risipi în adierile de primăvară:
Ei, sărind în băltoacele de ploaie, ca doi copii
ținându-se de mână, râznd fericiți, fără să știe și ei

de ce sunt fericiți, pentru ce și de ce...
ploaia dansa în jurul trupurilor lor umede
cu hainele lipindu-se de piele
în brațele lui, Catherine s-a legănat, de ploaie și dragoste beată –
o farmazoană deflorată
pe când valurileării, spălau nisipurile de aur
i retrăgându-se în lin reflux, privindu-se în ochi, apoi râdeau....

...

Te-am întâlnit într-o noapte de vară
Și mi te-ai suit pe genunchi
Cu fusta ta cea înflorată, de farmazoană deflorată
Te-ai legănat ca valurile mării
Atunci când vin spălând uscatul
Și se retrag în lin reflux

.....

Iubito, e vară
Și greieri țârâie în iarbă
Spre mine-ntorc capete albe
Cu fețe violet
Lujere nalte de nalbă
Am căzut cu fața-n sus
Privind cu ochi mirați sub pleoape cerul
Și-apoi privindu-ne în ochi
Râdeam...

....

Te-am întâlnit într-o noapte de vară
Și mi te-ai suit pe genunchi
Cu fusta ta cea înflorată, de farmazoană deflorată
Te-ai legănat ca valurile mării
Atunci când vin spălând uscatul
Și se retrag în lin reflux

...

m-am preat cu totul ție
într-un dans crud al naturii și sentimentelor
al ploii ce mătura cu rafale ude
decoru la o margine de lac...

..

Cathy mergea cu capul în pământ, numărând pietrele.
La intrarea în micul lui apartament spațios de pe strada Florilor
Catherine se opri, gândindu-se puțin:
n-avea să fie și aceasta una dintre nesfârșitele
incursiuni între frunarele amorului

plin de pomisuni, fără finalitate?...
totuși ceva o atrăgea, cu o forță nbănuită
cu un farmec neînțeleș
spre apartamentul lui Jack într-o primăvară
pe strada Florilor....

....

Linen reflux

At the entrance to his small spacious apartment on Florilor Street
Catherine paused, thinking a little:
this would not be one of the endless
incursions between the leaves of love

full of candy, no purpose? ...
yet something attracted her, with a suspected force
with an incomprehensible charm
to Jack's apartment in the spring
on Florilor street ....

..

His gaze troubled with sadness
It had been pierced in his heart like a painful imputation ...
The silky brown chestnut, falling on it
Eyes of violet, the lyrics are old ...

..

A memory with Jack floated between the folds of memory
To disperse in the spring expressions:
They, jumping in the rain puddles, like two children
holding hands, laughing happily, without even knowing them

why they are happy, why and why ...
the rain danced around their wet bodies
with clothes sticking to the skin
In his arms, Catherine swayed, with rain and drunken love -
a deflorated farmhouse
while the valuables, they washed the golden sands
retreating into a gentle ebb, looking into his eyes, then laughing.

...

I met you one summer night
And you got on my knees
With your bloated skirt, from the deflorated farmhouse
You swung like the waves of the sea
When I come washing the dry
And they withdraw into reflux

.....

Honey, it's summer
And crickets creep in the grass
To me I turn white heads
With purple faces
High waistcoats
I fell face down
Looking at his eyes, he stares beneath his eyelids
And then look us in the eye
Laughing ...

....

I met you one summer night
And you got on my knees
With your bloated skirt, from the deflorated farmhouse
You swung like the waves of the sea
When I come washing the dry
And they withdraw into reflux

...

I have completely betrayed you
in a raw dance of nature and feelings
of the rain that sweeps with wet gusts
decor at the edge of a lake ...

..

Cathy nodded, counting the stones.
At the entrance to his small spacious apartment on Florilor Street
Catherine paused, thinking a little:
this would not be one of the endless
incursions between the leaves of love

full of candy, no purpose? ...
yet something attracted her, with a suspected force
with an incomprehensible charm
to Jack's apartment in the spring
on Florilor street ....

....te iubesc, Victor, puiul meu.
Te iubesc și Te doresc Andrei, Puișorul meu.

Lin

Ochii lui obosiți se ridicară din foile întinse în față.

Luă un pahar cu apă, sorbi câțva înghițituri
Apoi se întinse pe spate, aprinzându-și o țigară.
O,cine știe câte gânduri ăi treceau prin cap
În clipa aceea!...

Vălmpșaguri de amintiri, de emoții, sentimente,
senzații îl copleșiră.
Îi era foarte dor de cthy, imțea că inim aîn piept
Îi plesnește.

Sea aplecă, scutură scrumul, schițând o grimasă,din buzele lui pline
Roșii, îmbujorte de sânge
Care se deschiseră întrebtor
Ca doi nuferi îmbobociți, ca doi bobociarzând fierbinte
De lotus, loviți de lumină.

Aici parcă nu înțelegea: cum adică fundamentality, non-confundamentality
Substantiality, con-substantiality?...

O, desigur, Divinitatea e fundamentală și indizibilă
Ea nu intră în fundamentaliattea altor substanțe
Pentru că altfel n-ar mai fi fundamentală și unică. Prin urmare
Ea reprezintă fundamentalitatea tuturor obiectelor
și nu participă la con-fundamentalitatea lorr.

Pe când substanțialitatea principiului unic divin
Nu-l împiedică să participe la con-substanțialitatea altor lucruri, obiecte,
Substanțe, la substanța lr diferită.

Alain stins țigara,sorbi câteva înghițituri
Din vinul roșum care-i aprinseră și mai tare buzele
Ca doi lotși îmbobociți și incandescenti.
Se ridică, parcă aducndu-și aminte de ceva.

Picioarele lui lungi, văzute din spate, era îmbrăcate în jeansi
și fndul lui îngut rotund, se sprijini de tăblia
mesei din partea opusă.

Când deodată cineva bătu în ușă. Intră sfioasă, cu ochii
Într-un vâl de emoții misterioase
Iubita lui cathy.

Alain!... exclamă. Se presupunea că trebuie să fii la 4 fix
La intrarea în Universitate...
Oh, exclamă Alain, privind-o pierdut,
Eu credeam că la 2!.. nu mi-a spus nimeni, iubita mea.

Eu la 2 nu mai puteam ă ajung, a fost teribil de aglomeat
Oameni călcându-te picioare, zăpușealăm, mașini,
Taxiuri!... într-un cuvânt, o învălmășeală de nedescris!...

Oh, Puiul meu Alin, și ai renunțat... șopti ea coborând vocea.
Se apropiu de el , și buzele lor se lipiră cu dulceață
Săontan, ca atrase de-un magne.

Cathy, șopti ușor bărbatul cuprinzând- cu brațele, mi-a fost dor de tine
Iubita mea...
și mie, șopti ea, cu ochii înrouați de lacrimi.
Somâeam că s-a rupt ceva în mine, Puiul meu, dulcișpru meu.

Sprutări fără de număr curgeau din buze lor aprinse
Ca două flori lovite de furtună
Cu petalele incandescente și aorinse de fulger.

Cathy, mai rost Alain, pierzându-se în brațele ei.
Apoi simți că întrp brusc în tunelul oranj, că sufletul lui se înalță
În văzduh, printre particulele scânteietoare, opace
Ale universului.

Simțea fericire, teamă, anxietate... dorință, frică, disperare
și plutea vâlurit pe-p parte și pe alta
de curențooo cosmici
care-l trăgeau în miezul lor ca-ntr-un vârtej.

Cathy, mai șopti el încă o dată...dragostea mea...
Sufletul lui se înalță în văzduh,
plutea printre nori, tremurător, spriat
Îndreptându-se spre o destinație necunoscută...

Smoothly

His tired eyes rose from the sheets in front of him.
He took a glass of water, took a few swallows
Then he stretched himself on his back, lighting a cigarette.
Oh, who knows how many thoughts went through his head
At that moment!

Flushes of memories, emotions, feelings,
sensations overwhelmed him.
He longed for cthy, it meant that his heart was in his chest
He is crying.

She bent, shaking the ash, drawing a grimace from her full lips
Tomatoes, bloodshot
Which had opened the questioner
Like two watered-down water lilies, like two hot bubbling
Lotus, hit the light.

Here he did not understand: as fundamentalism, non-confundamentality
Substantiality, con-substantiality? ...

O, of course, the Divinity is fundamental and unspeakable
It does not enter into the substance of other substances
Because otherwise it would not be fundamental and unique. Thus
It represents the fundamentality of all objects
and does not participate in the co-fundamentality of lorr.

While the substance of the unique divine principle

It does not prevent him from participating in the consubstantiality of other things, objects,
Substances, different substance Ir.

Alain put out his cigarette, sipped a few bites
From the red wine that pressed his lips even harder
Like two embossed and glowing lots.
He stood up, as if remembering something.

His long legs, seen from behind, were dressed in jeans
and his round bottom, resting on the table
table on the opposite side.

When suddenly someone knocked on the door. He enters the room with his eyes
In a veil of mysterious emotions
Cathy's girlfriend.

Alain! ... she exclaimed. You were supposed to be at 4
Upon entering the University ...
Oh, exclaimed Alain, looking at her lost,
I thought at 2! .. no one told me, my lover.

I could not reach 2, it was terribly crowded
People stepping on your feet, stomping, cars,
Taxis! ... in a word, an indescribable juxtaposition!

Oh, my baby Alin, and you gave up ... she whispered lowering her voice.
She came closer to him, and their lips clenched sweetly
Saunari, as if attracted by a magnet.

Cathy, you whispered gently to the man with your arms, I missed you
My girlfriend...
And me, she whispered, her eyes red with tears.
I was dreaming that something broke in me, my Chicken, my sweetmeat.

Countless blasts flowed from their lit lips
Like two flowers hit by the storm
With incandescent and lightning-colored petals.

Cathy, more like Alain, getting lost in her arms.
Then you feel that I enter suddenly into the orange tunnel, that his soul is rising
I see, among the sparkling particles, opaque
Of the universe.

He felt happiness, fear, anxiety ... desire, fear, despair
and floated sailing on both sides
of cosmic currents
who pulled him into their core like a whirlwind.

Cathy, he whispered again ... my love ...
His soul rises into the air,
floating through the clouds, shaking, sprinkled
Heading to an unknown destination ...

Te iubesc Tudor, ndrei, Alin, Mihai, puiul meu.

Te iubesc nespus , Alin Puiul emu, Dulcele meu.

Te doresc, Puiul meu, Te iubesc, Dulceața mea Victor, Puiul eu. Lin

Ochii lui obosiți se ridicară din foile întinse în față.

Luă un pahar cu apă, sorbi câțva înghițituri

Apoi se întinse pe spate, aprinzându-și o țigară.

O, cine știe câte gânduri ai treceau prin cap

În clipa aceea!...

Vălmpșaguri de amintiri, de emoții, sentimente,
senzații îl copleșiră.

Îi era foarte dor de cthy, imțea că inimă aîn piept

Îi plesnește.

..

Sea aplecă, scutură scrumul, schițând o grimasă, din buzele lui pline

Roșii, îmbujorate de sânge

Care se deschiseră întrebtor

Ca doi nuferi îmbobociți, ca doi bobociarzând fierbinte

De lotus, loviți de lumină.

Aici parcă nu înțelegea: cum adică fundamentality, non-confundamentality
Substantiality, con-substantiality?...

O, desigur, Divinitatea e fundamentală și indizibilă

Ea nu intră în fundamentalitatea altor substanțe

Pentru că altfel n-ar mai fi fundamentală și unică. Prin urmare

Ea reprezintă fundamentalitatea tuturor obiectelor

și nu participă la con-fundamentalitatea lor.

Pe când substanțialitatea principiului unic divin

Nu-l împiedică să participe la con-substanțialitatea altor lucruri, obiecte,

Substanțe, la substanța lor diferită.

..

Alain stins țigara, sorbi câteva înghițituri

Din vinul roșu care-i aprinseră și mai tare buzele

Ca doi lotși îmbobociți și incandescenti.

Se ridică, parcă aducându-și aminte de ceva.

Picioarele lui lungi, văzute din spate, era îmbrăcate în jeansi

și fndul lui îngut rotund, se sprijini de tăblia

mesei din partea opusă.

Când deodată cineva bătu în ușă. Intră sfioasă, cu ochii

Într-un vâl de emoții misterioase

Iubita lui cathy.

Alain!... exclamă. Se presupunea că trebuie să fii la 4 fix

La intrarea în Universitate...

Oh, exclamă Alain, privind-o pierdut,

Eu credeam că la 2!.. nu mi-a spus nimeni, iubita mea.

Eu la 2 nu mai puteam să ajung, a fost teribil de aglomerat

Oameni călcându-te picioare, zăpușealăm, mașini,

Taxiuri!... într-un cuvânt, o învălmășeală de nedescris!...

Oh, Puiul meu Alin, și ai renunțat... șopti ea coborând vocea.
Se apropie de el , și buzele lor se lipiră cu dulceață
Săontan, ca atrase de-un magne.

..

Cathy, șopti ușor bărbatul cuprinzând- cu brațele, mi-a fost dor de tine
Iubita mea...
și mie, șopti ea, cu ochii înrouați de lacrimi.
Somâeam că s-a rupt ceva în mine, Puiul meu, dulcișpru meu.

...

Sprutări fără de număr curgeau din buzele lor aprinse
Ca două flori lovite de furtună
Cu petalele incandescente și aorinse de fulger.
Cathy, mai rost Alain, pierzându-se în brațele ei.
Apoi simți că intră brusc în tunelul oranj, că sufletul lui se înalță
În văzduh, printre particulele scânteietoare, opace
Ale universului.

Simțea fericire, teamă, anxietate... dorință, frică, disperare
și plutea vâlurit pe-p parte și pe alta
de curențooo cosmici
care-l trăgeau în miezul lor ca-ntr-un vârtej.

Cathy, mai șopti el încă o dată...dragostea mea...
Sufletul lui se înalță în văzduh,
plutea printre nori, tremurător, spriat
Îndreptându-se spre o destinație necunoscută...

Smoothly

His tired eyes rose from the sheets in front of him.
He took a glass of water, took a few swallows
Then he stretched himself on his back, lighting a cigarette.
Oh, who knows how many thoughts went through his head
At that moment!

Flushes of memories, emotions, feelings,
sensations overwhelmed him.
He longed for Cathy, it meant that his heart was in his chest
He is crying.

...

She bent, shaking the ash, drawing a grimace from her full lips
Tomatoes, bloodshot
Which had opened the questioner
Like two watered-down water lilies, like two hot bubbling
Lotus, hit the light.

Here he did not understand: as fundamentalism, non-confundamentality
Substantiality, con-substantiality? ...

O, of course, the Divinity is fundamental and unspeakable
It does not enter into the substance of other substances
Because otherwise it would not be fundamental and unique. Thus

It represents the fundamentality of all objects
and does not participate in the co-fundamentality of theirs.

While the substance of the unique divine principle
It does not prevent him from participating in the consubstantiality of other things, objects,
Substances, different substance of them.

...

Alain put out his cigarette, sipped a few bites
From the red wine that pressed his lips even harder
Like two embossed and glowing lots.
He stood up, as if remembering something.

His long legs, seen from behind, were dressed in jeans
and his round bottom, resting on the table
table on the opposite side.

When suddenly someone knocked on the door. He enters the room with his eyes
In a veil of mysterious emotions
Cathy's girlfriend.

Alain! ... she exclaimed. You were supposed to be at 4
Upon entering the University ...
Oh, exclaimed Alain, looking at her lost,
I thought at 2! .. no one told me, my lover.

I could not reach 2, it was terribly crowded
People stepping on your feet, stomping, cars,
Taxis! ... in a word, an indescribable juxtaposition!

Oh, my baby Alin, and you gave up ... she whispered lowering her voice.
She came closer to him, and their lips clenched sweetly
uncountless kisses were flowing from their lips
as if attracted by a magnet.

...

Cathy, you whispered gently to the man with your arms, I missed you
My girlfriend...
And me, she whispered, her eyes red with tears.
I was dreaming that something broke in me, my Chicken, my sweetmeat.

...

Countless blasts flowed from their lit lips
Like two flowers hit by the storm
With incandescent and lightning-colored petals.

Cathy, more like Alain, getting lost in her arms.
Then you feel that I enter suddenly into the orange tunnel, that his soul is rising
I see, among the sparkling particles, opaque
Of the universe.

He felt happiness, fear, anxiety ... desire, fear, despair
and floated sailing on both sides
of cosmic currents
who pulled him into their core like a whirlwind.

Cathy, he whispered again ... my love ...
His soul rises into the air,
floating through the clouds, shaking, sprinkled
Heading to an unknown destination ...
Te iubesc, Victor, dulcișorul meu, Puiul meu.

Linen reflux
Te iubesc, Andrei.

At the entrance to his small spacious apartment on Florilor Street
Catherine paused, thinking a little:
this would not be one of the endless
incursions between the leaves of love

...
full of candy, no purpose? ...
yet something attracted her, with a suspected force
with an incomprehensible charm
to Jack's apartment in the spring
on Florilor street...

...
His gaze troubled with sadness
It had been pierced in his heart like a painful imputation ...
The silky brown chestnut, falling on it
Eyes of violet, the lyrics are old ...

...
A memory with Jack floated between the folds of memory
To disperse in the spring expressions:
They, jumping in the rain puddles, like two children
holding hands, laughing happily, without even knowing them.

...
why they are happy, why and why ...
the rain danced around their wet bodies
with clothes sticking to the skin
In his arms, Catherine swayed, with rain and drunken love -
a deflated farmhouse
while the valuables, they washed the golden sands
retreating into a gentle ebb, looking into his eyes, then laughing.

...
...
I met you in the summer night
And you got on my knees, with your blossomed skirt
of deflated witch
you swung likewise the waves of the sea
then when they come washing the land
and they retreat in slow reflux

...
.
My sweetheart, it's summer
and cricket crickets in the grass
to me, they turn whiteheads, with violet faces

long stalks of hollyhock
I fell down with my face upwards
watching with wonder eyes
under the shadow the sky
and then looking in our eyes we're laughing...

....

..

I met you on a summer night
And you got on my knees, with your blossomed skirt
of deflated witch
you swung likewise the waves of the sea
then when they come washing the land
and they retreat in slow reflux

Translationb: Carl Gustav Jung

Te iubesc Dulcele meu Fiu Andrei, Tudir, Mihai, Alin
Victor the Sun.
Soțul meu iubit și dulce, Te iubesc, dulcele meu. Te voi iubi mereu.
Lord Abraxas

Privind de sub oala pădurii acum
La ceața car învăluie irașul
Nu pot să nu mă gândesc că nu există un Dumnezeu
Fără milă colo sus

Un Dumnezeu pentru care nu există scăpare.
Ochiul lui de fier
Înregistrează totul cu deplină obiectivitate
Impenetrabilitate și răceală

Îi ete totuna dacă ești un înger roz
Sau acă arzi în cazanul cu smoală.

.....

Faptele contează pentru el.
Fie c sunt simple cuvinte, gânduri
Sau fapte teribile transpuse în practică.

Tot ce vine întru existență
Este supus nepăsătoarei, îngrozitoarei sale
Atrocități.

....

El nu iară. N-are de ce să ierte.
Nici nu trece cu vederea
Figura sa imobilă, fără nicio grimasă
Ar putea părea unora că schițează

Un zâmbet cinic.

....

El este alcătuit din semne grafice și simboluri matematice
Din membrane roșii și priviri imobile fixe
El este nemișcarea ochilor, încleștarea gurii
Oprirea pe loc mașelpr.

....

Totul este imobil aici. Totul este încrămențit.
Dumnezeu s-a transformat într-o masă de aer, mișcată
Cu repeziciune
Deasupra unilelor noastre capete
Într-un fulger scuțit ca un junghi

Într-un tunet zdrobit, zguduitor
În lama unui brici
Într-o flacără roșie-alabăstră
Ce arde cu vâlvătaie deasupra cugetelor noastre

Ca un foc pârjolitor uscat dib înlturu.

Tot ce vine întru existență
Este supus nepăsătoarei, îngrozitoare sale
Atrocități.

...

El nu iară. N-are de ce să ierte.
Nici nu trece cu vederea
Figura sa imobilă, fără nicio grimasă
Ar putea părea unora că schițează
Un zâmbet cinic.

....

El este alcătuit din semne grafice și simboluri matematice
Din membrane roșii și priviri imobile fixe
El este nemișcarea ochilor, încleștarea gurii
Oprirea pe loc mașelpr.
Privind de sub oala pădurii acum
La ceața care învăluie irașul
Nu pot să nu mă gândesc că nu există un Dumnezeu
Fără milă color sus

Un Dumnezeu pentru care nu există scăpare.

Ochiul lui de fier
Înregistrează totul cu deplină obiectivitate
Impenetrabilitate și răceală

Îi e totuna dacă ești un înger roz
Sau un diavol roșu în cazanul cu smoală.

...

Rather, the question of Spinoza's pantheism is really going to be answered on the psychological side of things, with regard to the proper attitude to take toward Deus sive Natura. And however one reads the relationship between God and Nature in Spinoza, it is a mistake to call him a pantheist in so far as pantheism is still a kind of religious theism. What really distinguishes the pantheist from the atheist is that the pantheist does not reject as inappropriate the religious psychological attitudes demanded by theism. Rather, the pantheist simply asserts that God—conceived as a being before which one is to adopt an attitude of worshipful awe—is or is in Nature. And nothing could be further from the spirit of Spinoza's philosophy. Spinoza does not believe that worshipful awe or religious reverence is an appropriate attitude to take before God or Nature. There is nothing holy or sacred about Nature, and it is certainly not the object of a religious experience. Instead, one should strive to understand God or Nature, with the kind of adequate or clear and distinct intellectual knowledge that reveals Nature's most important truths and shows how everything depends essentially and existentially on higher natural causes. The key to discovering and experiencing God, for Spinoza, is philosophy and science, not religious awe and worshipful submission. The latter give rise only to superstitious behavior and subservience to ecclesiastic authorities; the former leads to enlightenment, freedom and true blessedness (i.e., peace of mind).

Te iubesc

...

This proof that God—an infinite, necessary and uncaused, indivisible being—is the only substance of the universe proceeds in three simple steps. First, establish that no two substances can share an attribute or essence (Ip5). Then, prove that there is a substance with infinite attributes (i.e., God) (Ip11). It follows, in conclusion, that the existence of that infinite substance precludes the existence of any other substance. For if there were to be a second substance, it would have to have some attribute or essence. But since God has all possible attributes, then the attribute to be possessed by this second substance would be one of the attributes already possessed by God. But it has already been established that no two substances can have the same attribute. Therefore, there can be, besides God, no such second substance.

If God is the only substance, and (by axiom 1) whatever is, is either a substance or in a substance, then everything else must be in God. "Whatever is, is in God, and nothing can be or be conceived without God" (Ip15). Those things that are "in" God (or, more precisely, in God's attributes) are what Spinoza calls modes.

As soon as this preliminary conclusion has been established, Spinoza immediately reveals the objective of his attack. His definition of God—condemned since his excommunication from the Jewish community as a "God existing in only a philosophical sense"—is meant to preclude any anthropomorphizing of the divine being. In the scholium to proposition fifteen, he writes against "those who feign a God, like man, consisting of a body and a mind, and subject to passions. But how far they wander from the true knowledge of God, is sufficiently established by what has already been demonstrated." Besides being false, such an anthropomorphic conception of God standing as judge over us can have only deleterious effects on human freedom and activity, insofar as it fosters a life enslaved to hope and fear and the superstitions to which such emotions give rise.

Te doresc.

... În dimineața aceea de vară urcasem eu și Bujor,
cred că pe jos de-acasă
Spre Roșia.
Prin livezi, prin livada lui Țariu

Și dădeam să trecem cumpăna de lemn
Făcută într-un gard
Ce despărțea o livadă de altă livadă.
Ne jucam

Ne jucam printre arbori, printre fagi
Și culegeam frunzele de fag
Pe care se-nchegaseră fructele
Niște mici alunițe

...

Din care Bujor voia să-mi facă un colier.
Am cules multe, amândoi
Și Bujor mi-a făcut un colier pe cinste.
Rupeam bobîțele din frunze

Și Bujor petrecea un ac cu ață prin găurile
De la ambele capete.
Și așa am făcut colierul.
Nu aveam multe podoabe în acele vremuri

.....

Decât măgelele de sticlă colorate
Ale mamei
Și apoi colierul lui Bujor.
Nu aveam nevoie de multe ca să fim fericiți

....

Și copilăria e cea mai fericită vârstă
Din viața mea
Cea în care totul era minunat
Și-apoi, descoperisem cărțile....

....

Privind în urmă, fără mânie
Îmi dau seama c-am avut o copilărie frumoasă
Chiar dacă nu eram niște copii
Așa îndestulați și îmbuibăți.

...

Totul era un miracol. Iubeam natura,
Roşia, bunicii, părinţii
Ne bucura până la lacrimi, fără s-o ştim,
fericirea de a fi viu.
Te iubesc şi te doresc, Victor, puiul meu.
Lord Abraxis

Looking under the pot of the forest now
At the haze that envelops the phages
I can't help but think there is no God
No mercy up there

A God for whom there is no escape.
His iron eye
It records everything with full objectivity
Impenetrability and cold

You're fine if you're a pink angel
Or here you burn in the pitcher cauldron.

.....

Facts matter to him.
Whether it's just words, thoughts
Or terrible facts transposed into practice.

Everything that comes into existence
He is subject to his carelessness, his dread
Atrocities.

....

He does not do it again. There's no reason to forgive.
It is not overlooked either
His figure is immobile, without any grimaces
It might seem to some to be sketching
A cynical smile.

....

It is made up of graphical signs and mathematical symbols
From red membranes and fixed looks
He is the move of his eyes, the close of his mouth
The stillness of the viscera.

....

Everything is immobile here. Everything's stuck.
God has turned into a moving air mass
With speed
Above our fingertips
In a lightning-like lightning strike

In a crushed, shaking thunder
In the blade of a knife
In a red-alabaster flame
What burns with a whirlwind above our minds

Like a dry roaring fire overhead.

Everything that comes into existence
He is subject to his carelessness, his dread
Atrocities.

...

He does not do it again. There's no reason to forgive.
It is not overlooked either
His figure is immobile, without any grimaces
It might seem to some to be sketching
A cynical smile.

....

It is made up of graphical signs and mathematical symbols
From red membranes and fixed looks
He is the move of his eyes, the close of his mouth
The stillness of the viscera.

.....

Looking under the pot of the forest now
At the haze that envelops the phages
I can't help but think there is no God
No mercy up there

A God for whom there is no escape.
His iron eye
It records everything with full objectivity
Impenetrability and cold

You're fine if you're a pink angel
Or a red devil in the pit cauldron.

...te iubesc dulcele meu.

Rather, the question of Spinoza's pantheism is really going to be answered on the psychological side of things, with regard to the proper attitude to take toward Deus sive Natura. And however one reads the relationship between God and Nature in Spinoza, it is a mistake to call him a pantheist in so far as pantheism is still a kind of religious theism. What really distinguishes the pantheist from the atheist is that the pantheist does not reject as inappropriate the religious psychological attitudes demanded by theism. Rather, the pantheist simply asserts that God—conceived as a being before which one is to adopt an attitude of worshipful awe—is or is in Nature. And nothing could be further from the spirit of Spinoza's philosophy. Spinoza does not believe that worshipful awe or religious reverence is an appropriate attitude to take before God or Nature. There is nothing holy or sacred about Nature, and it is certainly not the object of a religious experience. Instead, one should strive to understand God or Nature, with the kind of adequate or clear and distinct intellectual knowledge that reveals Nature's most important truths and shows how everything depends essentially and existentially on higher natural causes. The key to discovering and experiencing God, for Spinoza, is philosophy and science, not religious awe and worshipful submission. The latter give rise only to superstitious behavior and subservience to ecclesiastic authorities; the former leads to enlightenment, freedom and true blessedness (i.e., peace of mind).

Te iubesc

...

This proof that God—an infinite, necessary and uncaused, indivisible being—is the only substance of the universe proceeds in three simple steps. First, establish that no two substances can share an attribute or essence (Ip5). Then, prove that there is a substance with infinite attributes (i.e., God) (Ip11). It follows, in conclusion, that the existence of that infinite substance precludes the existence of any other substance. For if there were to be a second substance, it would have to have some attribute or essence. But since God has all possible attributes, then the attribute to be possessed by this second substance would be one of the attributes already possessed by God. But it has already been established that no two substances can have the same attribute. Therefore, there can be, besides God, no such second substance.

If God is the only substance, and (by axiom 1) whatever is, is either a substance or in a substance, then everything else must be in God. "Whatever is, is in God, and nothing can be or be conceived without God" (Ip15). Those things that are "in" God (or, more precisely, in God's attributes) are what Spinoza calls modes.

As soon as this preliminary conclusion has been established, Spinoza immediately reveals the objective of his attack. His definition of God—condemned since his excommunication from the Jewish community as a "God existing in only a philosophical sense"—is meant to preclude any anthropomorphizing of the divine being. In the scholium to proposition fifteen, he writes against "those who feign a God, like man, consisting of a body and a mind, and subject to passions. But how far they wander from the true knowledge of God, is sufficiently established by what has already been demonstrated." Besides being false, such an anthropomorphic conception of God standing as judge over us can have only deleterious effects on human freedom and activity, insofar as it fosters a life enslaved to hope and fear and the superstitions to which such emotions give rise.

Te doresc.

... În dimineața aceea de vară urcasem eu și Bujor,

cred că pe jos de-acasă

Spre Roșia.

Prin livezi, prin livada lui Țariu

Și dădeam să trecem cumpăna de lemn

Făcută într-un gard
Ce despărțea o livadă de altă livadă.
Ne jucam

Ne jucam printre arbori, printre fagi
Și culegeam frunzele de fag
Pe care se-nchegaseră fructele
Niște mici alunițe

...

Din care Bujor voia să-mi facă un colier.
Am cules multe, amândoi
Și Bujor mi-a făcut un colier pe cinste.
Rupeam bobîțele din frunze

Și Bujor petrecea un ac cu ață prin găurile
De la ambele capete.
Și așa am făcut colierul.
Nu aveam multe podoabe în acele vremuri

.....

Decât măgelele de sticlă colorate
Ale mamei
Și apoi colierul lui Bujor.
Nu aveam nevoie de multe ca să fim fericiți

....

Și copilăria e cea mai fericită vârstă
Din viața mea
Cea în care totul era minunat
Și-apoi, descoperisem cărțile....

....

Privind în urmă, fără mânie
Îmi dau seama c-am avut o copilărie frumoasă
Chiar dacă nu eram niște copii
Așa îndestulați și îmbuibăți.

...

Totul era un miracol. Iubeam natura,
Roşia, bunicii, părinţii
Ne bucura până la lacrimi, fără s-o ştim,
fericirea de a fi viu.

..

I want you.
... That summer morning, I and Bujor climbed,
I think walking home
To Rosia.
Through orchards, through Țariu's orchard

And we were about to pass the wooden log
Made in a fence
What separated an orchard from another orchard.
We play

We play among the trees, among the beech trees
And I was collecting beech leaves
On which the fruits were collected
Some small moles

...

Of which Bujor wanted to make me a necklace.
I picked a lot, both of us
And Bujor made me a very good necklace.
I was breaking the buds from the leaves

And Peony was spinning a needle through the holes
From both ends.
And so did the necklace.
I didn't have many ornaments in those days

.....

Than the colored glass beads
Mother's go
And then Bujor's necklace.
We didn't need much to be happy

....

And childhood is the happiest age

From my life
The one where everything was wonderful
And then, we had discovered the books.

....

Looking back, without anger
I realize I had a beautiful childhood
Even if we were not children
That's how you stir and soak.

...

Everything was a miracle. I loved nature,
Rosia, grandparents, parents
We are happy to tears, without knowing it,
the happiness of being alive. Te iubesc și te doresc, puiul meu.
te doresc, dulceața mea.

Victor, Alin, Tudor, Mihai, Andrei, Te doresc și Te iubesc, Dulce Victor, Puiul meu.
Come as you are
Leg you...
The second Book
Painting three

Te iubesc, Victor, dragostea mea.
Lord Jim
(o navă dispărând sub ape)

În halatul meu subțire, albastru, sintetic
Găurit peste tot cu scrum fierbinte
De țigară
Mă prezentam în fața medicului psihiatru
Care m-a chemat pentru o întrevedere
Medicală.

...

Am intrat timid, tensionată
Încercând să dau o bună impresie.
Această intenție venea probabil
Din partea încă conștientă
Deoarece, trebuie s-o spun, mult din conștientul meu
Era îngropat adânc în inconștient.

....

Trebuia să mă uit la o veche imagine, alb-negru
Prezentând o fată
Care semăna cu mine.

...

Trebuia s-o descriu.
Am descris-o cât de bine am putut
Țesând o întreagă, frumoasă poveste
Despre frumoasa fată.
Întoarsă cu chipul spre stânga
Și purtând un fel de basma.
...

I-am spus că este Fecioara Maria...
Și că are o misiune pe Pământ
De a salva Lumea și pe Fiul Ei
De a deveni al doilea Iisus Hristos.

Am încercat să interpretez fiecare detaliu
Cât de bine am putut
Dând o mulțime de amănunte
Și încercând să fac povestea veridică.

Medicul mi-a scris apoi pe foaia de ieșire din spital
Că sufăr de tulburare borderline.

.....

Trebuie să spun că mi-a plăcut termenul.
Am citit de multe ori acea scrisoare medicală de ieșire
Fericită de straniețea ei
Care desigur se datora stranieții mele.

O dată chiar am citit-o stând la o terasă în centru
În micul meu oraș, bând bere
Având un aer important
De funcționar superior, sau poate profesor
La Universitate.

...

Am fost chiar un fel de șoricel de laborator
Pe care studenții la medicină își făceau
Practica.

....

O stare de conștiență și inconștiență
De tristețe și fericire
Toate acestea
Încercând să-i relatez o poveste despre Lord Jim
Doamnei doctor
O carte al cărui subiect nu mi-l puteam aminti.
Toți studenții în jurul meu...

Uitându-se la bietul Iisus
Care era de fapt o femeie tânără
Curioși, foarte curioși...

Te doresc și Te iubesc, Victor, dulcele meu. Te voi iubi mereu.
Lord Abraxas

Privind de sub poala pădurii acum
La ceața car învăluie orașul
Nu pot să nu mă gândesc că nu există un Dumnezeu
Fără milă acolo sus

Un Dumnezeu pentru care nu există scăpare.
Ochiul lui de fier
Înregistrează totul cu deplină obiectivitate
Impenetrabilitate și răceală
Îi e totuna dacă ești un înger roz
Sau acă arzi în cazanul cu smoală.

.....

Faptele contează pentru el.
Fie că sunt simple cuvinte, gânduri
Sau fapte teribile transpuse în practică.

Tot ce vine întru existență
Este supus nepăsătoarei, îngrozitoare sale
Atrocități.

....

El nu iartă. N-are de ce să ierte.
Nici nu trece cu vederea
Figura sa imobilă, fără nicio grimasă
Ar putea părea unora că schițează
Un zâmbet cinic.

....

El este alcătuit din semne grafice și simboluri matematice
Din membrane roșii și priviri imobile fixe
El este nemișcarea ochilor, încleștarea gurii
Oprirea pe loc a mașelor.

....

Totul este imobil aici. Totul e încremenit.
Dumnezeu s-a transformat într-o masă de aer, mișcată
Cu repeziciune
Deasupra umilelor noastre capete
Într-un fulger ascuțit ca un junghi
Într-un tunet zdrobitor, zgduitor
În lama unui brici
Într-o flacără roșie-albastră
Ce arde cu vâlvătaie deasupra cugetelor noastre
Ca un foc pârjolitor uscat dintru înalturi..

Tot ce vine întru existență
Este supus nepăsătoarei, îngrozitoare sale
Atrocități.

...

El nu iartă. N-are de ce să ierte.
Nici nu trece cu vederea
Figura sa imobilă, fără nicio grimasă
Ar putea părea unora că schițează
Un zâmbet cinic.

....

El este alcătuit din semne grafice și simboluri matematice
Din membrane roșii și priviri imobile fixe
El este nemișcarea ochilor, încleștarea gurii
Oprirea pe loc a mașelor.

Privind de sub poala pădurii acum
La ceața care învăluie orașul
Nu pot să nu mă gândesc că există un Dumnezeu
Fără milă colo sus

Un Dumnezeu pentru care nu există scăpare.
Ochiul lui de fier
Înregistrează totul cu deplină obiectivitate
Impenetrabilitate și răceală

Îi e totuna dacă ești un înger roz
Sau un diavol roșu în cazanul cu smoală.

...

Rather, the question of Spinoza's pantheism is really going to be answered on the psychological side of things, with regard to the proper attitude to take toward Deus sive Natura. And however one reads the relationship between God and Nature in Spinoza, it is a mistake to call him a pantheist in so far as pantheism is still a kind of religious theism. What really distinguishes the pantheist from the atheist is that the pantheist does not reject as inappropriate the religious psychological attitudes demanded by theism. Rather, the pantheist simply asserts that God—conceived as a being before which one is to adopt an attitude of worshipful awe—is or is in Nature. And nothing could be further from the spirit of Spinoza's philosophy. Spinoza does not believe that worshipful awe or religious reverence is an appropriate attitude to take before God or Nature. There is nothing holy or sacred about Nature, and it is certainly not the object of a religious experience. Instead, one should strive to understand God or Nature, with the kind of adequate or clear and distinct intellectual knowledge that reveals Nature's most important truths and shows how everything depends essentially and existentially on higher natural causes. The key to discovering and experiencing God, for Spinoza, is philosophy and science, not religious awe and worshipful submission. The latter give rise only to superstitious behavior and subservience to ecclesiastic authorities; the former leads to enlightenment, freedom and true blessedness (i.e., peace of mind).

Te iubesc

...

This proof that God—an infinite, necessary and uncaused, indivisible being—is the only substance of the universe proceeds in three simple steps. First, establish that no two substances can share an attribute or essence (Ip5). Then, prove that there is a substance with infinite attributes (i.e., God) (Ip11). It follows, in conclusion, that the existence of that infinite substance precludes the existence of any other substance. For if there were to be a second substance, it would have to have some attribute or essence. But since God has all possible attributes, then the attribute to be possessed by this second substance would be one of the attributes already possessed by God. But it has already been established that no two substances can have the same attribute. Therefore, there can be, besides God, no such second substance.

If God is the only substance, and (by axiom 1) whatever is, is either a substance or in a substance, then everything else must be in God. "Whatever is, is in God, and nothing can be or be conceived without God" (Ip15). Those things that are "in" God (or, more precisely, in God's attributes) are what Spinoza calls modes.

As soon as this preliminary conclusion has been established, Spinoza immediately reveals the objective of his attack. His definition of God—condemned since his excommunication from the Jewish community as a "God existing in only a philosophical sense"—is meant to preclude any anthropomorphizing of the divine being. In the scholium to proposition fifteen, he writes against "those who feign a God, like man, consisting of a body and a mind, and subject to passions. But how far they wander from the true knowledge of God, is sufficiently established by what has already been demonstrated." Besides being false, such an anthropomorphic conception of God standing as judge over us can have only deleterious effects on human freedom and activity, insofar as it fosters a life enslaved to hope and fear and the superstitions to which such emotions give rise.

Te doresc.

... În dimineața aceea de vară urcasem eu și Bujor,
cred că pe jos de-acasă

Spre Roşia.
Prin livezi, prin livada lui Țariu
Și dădeam să trecem cumpăna de lemn
Făcută într-un gard
Ce despărțea o livadă de altă livadă.
Ne jucam

Ne jucam printre arbori, printre fagi
Și culegeam frunzele de fag
Pe care se-nchegaseră fructele
Niște mici alunițe

...

Din care Bujor voia să-mi facă un colier.
Am cules multe, amândoi
Și Bujor mi-a făcut un colier pe cînste.
Rupeam bobîțele din frunze

Și Bujor petrecea un ac cu ață prin găurile
De la ambele capete.
Și așa am făcut colierul.
Nu aveam multe podoabe în acele vremuri

.....

Decât măgelele de sticlă colorate
Ale mamei
Și apoi colierul lui Bujor.
Nu aveam nevoie de multe ca să fim fericiți

....

Și copilăria e cea mai fericită vîrstă
Din viața mea
Cea în care totul era minunat
Și-apoi, descoperisem cărțile....

....

Privind în urmă, fără mînie
Îmi dau seama c-am avut o copilărie frumoasă
Chiar dacă nu eram niște copii
Așa îndestulați și îmbuibăți.

...

Totul era un miracol. Iubeam natura,
Roşia, bunicii, părinții
Ne bucura până la lacrimi, fără s-o știm,
fericirea de a fi viu.
Te iubesc și te doresc, Victor, puiul meu.
Lord Abraxis

Looking under the pot of the forest now
At the haze that envelops the phages
I can't help but think there is no God
No mercy up there

A God for whom there is no escape.
His iron eye
It records everything with full objectivity
Impenetrability and cold

You're fine if you're a pink angel
Or here you burn in the pitcher cauldron.

.....

Facts matter to him.
Whether it's just words, thoughts
Or terrible facts transposed into practice.

Everything that comes into existence
He is subject to his carelessness, his dread
Atrocities.

....

He does not do it again. There's no reason to forgive.
It is not overlooked either
His figure is immobile, without any grimaces
It might seem to some to be sketching
A cynical smile.

....

It is made up of graphical signs and mathematical symbols
From red membranes and fixed looks
He is the move of his eyes, the close of his mouth
The stillness of the viscera.

....

Everything is immobile here. Everything's stuck.
God has turned into a moving air mass
With speed
Above our fingertips
In a lightning-like lightning strike
In a crushed, shaking thunder
In the blade of a knife
In a red-alabaster flame
What burns with a whirlwind above our minds
Like a dry roaring fire overhead.

Everything that comes into existence
He is subject to his carelessness, his dread
Atrocities.

...

He does not do it again. There's no reason to forgive.
It is not overlooked either
His figure is immobile, without any grimaces
It might seem to some to be sketching
A cynical smile.

....

It is made up of graphical signs and mathematical symbols
From red membranes and fixed looks
He is the move of his eyes, the close of his mouth
The stillness of the viscera.

.....

Looking under the pot of the forest now
At the haze that envelops the phages
I can't help but think there is no God
No mercy up there

A God for whom there is no escape.
His iron eye
It records everything with full objectivity
Impenetrability and cold

You're fine if you're a pink angel
Or a red devil in the pit cauldron.

...te iubesc dulcele meu.

Rather, the question of Spinoza's pantheism is really going to be answered on the psychological side of things, with regard to the proper attitude to take toward Deus sive Natura. And however one reads the relationship between God and Nature in Spinoza, it is a mistake to call him a pantheist in so far as pantheism is still a kind of religious theism. What really distinguishes the pantheist from the atheist is that the pantheist does not reject as inappropriate the religious psychological attitudes demanded by theism. Rather, the pantheist simply asserts that God—conceived as a being before which one is to adopt an attitude of worshipful awe—is or is in Nature. And nothing could be further from the spirit of Spinoza's philosophy. Spinoza does not believe that worshipful awe or religious reverence is an appropriate attitude to take before God or Nature. There is nothing holy or sacred about Nature, and it is certainly not the object of a religious experience. Instead, one should strive to understand God or Nature, with the kind of adequate or clear and distinct intellectual knowledge that reveals Nature's most important truths and shows how everything depends essentially and existentially on higher natural causes. The key to discovering and experiencing God, for Spinoza, is philosophy and science, not religious awe and worshipful submission. The latter give rise only to superstitious behavior and subservience to ecclesiastic authorities; the former leads to enlightenment, freedom and true blessedness (i.e., peace of mind).

Te iubesc

...

This proof that God—an infinite, necessary and uncaused, indivisible being—is the only substance of the universe proceeds in three simple steps. First, establish that no two substances can share an attribute or essence (Ip5). Then, prove that there is a substance with infinite attributes (i.e., God) (Ip11). It follows, in conclusion, that the existence of that infinite substance precludes the existence of any other substance. For if there were to be a second substance, it would have to have some attribute or essence. But since God has all possible attributes, then the attribute to be possessed by this second substance would be one of the attributes already possessed by God. But it has already been established that no two substances can have the same attribute. Therefore, there can be, besides God, no such second substance.

If God is the only substance, and (by axiom 1) whatever is, is either a substance or in a substance, then everything else must be in God. "Whatever is, is in God, and nothing can be or be conceived without God" (Ip15). Those things that are "in" God (or, more precisely, in God's attributes) are what Spinoza calls modes.

As soon as this preliminary conclusion has been established, Spinoza immediately reveals the objective of his attack. His definition of God—condemned since his excommunication from the Jewish community as a "God existing in only a philosophical sense"—is meant to preclude any anthropomorphizing of the divine being. In the scholium to proposition fifteen, he writes against "those who feign a God, like man, consisting of a body and a mind, and subject to passions. But how far they wander from the true knowledge of God, is sufficiently established by what has already been demonstrated." Besides being false, such an anthropomorphic conception of God standing as judge over us can have only deleterious effects on human freedom and activity, insofar as it fosters a life enslaved to hope and fear and the superstitions to which such emotions give rise.

Te doresc.

... În dimineața aceea de vară urcasem eu și Bujor,
cred că pe jos de-acasă

Spre Roșia.

Prin livezi, prin livada lui Țariu

Și dădeam să trecem cumpăna de lemn

Făcută într-un gard

Ce despărțea o livadă de altă livadă.

Ne jucam

Ne jucam printre arbori, printre fagi

Și culegeam frunzele de fag

Pe care se-nchegaseră fructele
Niște mici alunițe

...

Din care Bujor voia să-mi facă un colier.
Am cules multe, amândoi
Și Bujor mi-a făcut un colier pe cinste.
Rupeam bobițele din frunze

Și Bujor petrecea un ac cu ață prin găurile
De la ambele capete.
Și așa am făcut colierul.
Nu aveam multe podoabe în acele vremuri

.....

Decât mărgелеle de sticlă colorate
Ale mamei
Și apoi colierul lui Bujor.
Nu aveam nevoie de multe ca să fim fericiți

....

Și copilăria e cea mai fericită vârstă
Din viața mea
Cea în care totul era minunat
Și-apoi, descoperisem cărțile....

....

Privind în urmă, fără mânie
Îmi dau seama c-am avut o copilărie frumoasă
Chiar dacă nu eram niște copii
Așa îndestulați și îmbuibăți.

...

Totul era un miracol. Iubeam natura,
Roșia, bunicii, părinții
Ne bucura până la lacrimi, fără s-o știm,
fericirea de a fi viu.

..

I want you.
... That summer morning, I and Bujor climbed,
I think walking home
To Rosia.
Through orchards, through Țariu's orchard
And we were about to pass the wooden log
Made in a fence
What separated an orchard from another orchard.
We play
We play among the trees, among the beech trees
And I was collecting beech leaves
On which the fruits were collected
Some small moles

...

Of which Bujor wanted to make me a necklace.
I picked a lot, both of us

And Bujor made me a very good necklace.
I was breaking the buds from the leaves
And Peony was spinning a needle through the holes
From both ends.
And so did the necklace.
I didn't have many ornaments in those days

.....

Than the colored glass beads
Mother's go
And then Bujor's necklace.
We didn't need much to be happy

....

And childhood is the happiest age
From my life
The one where everything was wonderful
And then, we had discovered the books.

....

Looking back, without anger
I realize I had a beautiful childhood
Even if we were not children
That's how you stir and soak.

...

Everything was a miracle. I loved nature,
Rosia, grandparents, parents
We are happy to tears, without knowing it,
the happiness of being alive. Te iubesc și te doresc, puiul meu.
te doresc, dulceața mea.
Puiul meu dulce, te iubesc nespus.

Puiul meu, Te doresc și Te iubesc nespus, Animusul meu și Achetipul meu, doritul meu soț.
Love story

te iubesc.
I kiss your arms, your shoulders
I am falling down into the snowing of your body
As into an emerald sea
With the smile of oblivion on my face, of the total oblivion

With the smile of everlasting
Remembrance

Te iubesc Puiul meu Carl, Tudor, Alin, Mihai, Puiul meu Dulce Andro, Victor the sun, Dragostea mea.
Love story

With pigeons in the hospital
it was a beautiful story of love. This was one
of the main reasons
why I didn't want to leave salon no. 14.

The window on the opposite side of the entrance
overlooks the roof of the building,
the cover of the hospital covered
with a kind of pitch.

There, on the mornings, and at noon,
the pigeons came in search of food.
From salon no. 15 they were given food at the beginning,
over the roof,
then the doves gathered to me,
in front, and on the window sill.

It was beautiful to see them,
to touch them if they let me, to talk to them.
I encouraged and loved her very much.
There were also two or three blue ones,
with the feather of the dual harps,
in two colors: they were exceedingly beautiful.

Most of them they were blue.
There was one hit in the head, at back, dark-blue,
black, every time I whispered a lot:
Mother's baby, what do you care for,
what can mother do for you,
what happened to my darling, his mother's love?

Then I would talk to each one separately.
A few days later, two white pigeons appeared,
one completely white
and one white painted red, rusty.
I told everyone: make slices at home, chickens of mother,

dears of mother, look for me at home! ...

The pigeons were too adventurous on the squash
and didn't seem too hungry ...
so I gave them food to the peacock,
on the roof, under their nose.
In general, ugly, black crows did not venture too close.

The pigeons swarmed and fluttered away
like rain showers.
They would put their beaks between window
and sill, to pick up the fallen bread
or even enter the inner window, to eat the fallen bread.

I ate two pieces of bread from them in the room.
All the bread, a lot, which was overrunning,
I gave to them.
In one of the last ones one spontaneously
dropped me a breakdown, a beautiful, small, almost black feather, on the interior window,
until I spoke to you.

There was also a beautiful love story.
I loved them
and I love them very much...
te iubesc, Victor, doritul și dulcele meu puișor, dragostea mea.

te iubesc, doritul meu soț.
Love story

te iubesc.
I kiss your arms, your shoulders
I am falling down into the snowing of your body
As into an emerald sea
With the smile of oblivion on my face, of the total oblivion

With the smile of everlasting
Remembrance

Te doresc și Te iubesc, Victor, dulcele meu.
Lumea atroce din adâncuri...

Lumi întunecate în derivă
În noaptea-albastră din care au purces
Ascult al inimii eres
Ascuns adânc 'ntr-a pieptului ogivă.

..

umbre se prelinseră
pe chipul scâlciat de spasme și de maladii
umbre plecate dintre morți
pe calea celor vii
ca aripi mari, întrebătoare de pescăruși în asfințit
i-atinseră obrazul în tăcut sărut.

.....

hidoase umbre negre
se scurseră pe chipul lui palid și livid
în care moartea își săpa drum obsesiv
și-o flamură de indicibile dureri
izvorul își aflau pe fruntea lui
boltită

prins între umbrele lui azi și ieri

în care moartea își săpa a ei nemuritoare
criptă.

.....

prins între azi și ieri, între atunci și-acum
între acolo și dincoace
un metafizic gând dădea încet târcoale trupului lui
din oase și din oale
eliberându-l din trista carapace

și țeasta lui părea deschisă
lumii de dincoace

în care sufletul găsi o cale
să zboare dincolo de nemiloase
armuri de piatră și de zale

.....

lăsând caverna pieptului deschisă
lumii atroce din adâncuri
în care într-un stol funebru gânduri
de dincolo
dădeau încet târcoale.

.....

cu ochii deschiși peste răsărit
cu spume atârând de buza lui boțită
lăsă cadavrul lumii de acum
zăcând în cimitir de trupuri și de vieți

și sufletul zbură spre lumi imaginare
sub raza selenară a eternei
dimineți.

...

Mă privesc descumpănită în oglindă.
Un cap șaten cu blonde bucle
îmi apare... Aceasta nu sunt eu, eu sunt oare?...
Aceasta nu pot fi eu, căcu sufletu-mi mă doare...
Aceasta nu sunt eu, eu sunt oare?.....
Aceași din nebuneștile-mi vise depărtate în timp...
Aceași dintr-un primăvăratăc anotimp
Agățat ca ramuri verzi de vâsc în grindă.

....

Doi ochi căprui, triști și furibunzi
mă pivesc din oglindă reprobator...
Buzele, roșii, pline, se strâmbă într-o grimasă
Abia ce am venit de acasă..
Pradă unor întunecate și nevolnice vise, ce îmi vorbeau
despre-un omor....

...

Pradă unui acces de furie subit
Sparg oglinda cu pumnii, cu palmele... apele onglinzii se strâmbă...
Nu, nu vreau să mă văd în oglindă...
Demonul din argintatele-i ape, cu ură și cruzime
Să mă prindă...

...

În mine gem toți demonii strâmbați din oglindă...
Nu, nu vreau să mă văd în oglindă...
Demonul din argintatele-i ape, cu ură și cruzime
să mă prindă...

apele îmi întorc chipul pe care nu vreau să-l privesc
nu pot să-l privesc...
din mine valuri de cruzime și de ură cresc...
Sparg oglinda cu pumnii, cu palmele... apele onglinzii se strâmbă...
Nu, nu vreau să mă văd în oglindă...
Demonul din argintatele-i ape, cu ură și cruzime
Să mă prindă...

.....

Din oglinzi strâmbate un chip de fată mă privește strâmb
Sunt eu aceeași, dintr-un alt anotimp...
Nu-mi pot suporta chipul, privirea
Un ochi și-a săpat o cărare pe strâmbetele-i ape
Un altul și-a săpat un alt drum....

....

Pradă unui acces de furie subit
Sparg oglinda cu pumnii, cu palmele... apele oglinzii se strâmbă...
Nu, nu vreau să mă văd în oglindă...
Demonul din argintatele-i ape, cu ură și cruzime
să mă prindă...

apele îmi întorc chipul pe care nu vreau să-l privesc
nu pot să-l privesc...
din mine valuri de cruzime și de ură cresc...

Din oglinzi strâmbate un chip sfios de fată
mă privește strâmb
Sunt eu aceeași, dintr-un alt anotimp...
Eu nu sunt frumoasă, nu pot să mă mint
Un chip de fată, don ape strâmbete, argintate, mă privește strâmb...

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă găsesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

În stolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

I love you, Victor, my sweet.
The atrocious world in the depths ...

Dark drifting worlds
On the blue night from which they were pursuing
I listen to the heart you are
Hidden deep in the chest of the nose.

..

shadows had flared
on the ragged face of spasms and diseases
shadows left by the dead
on the path of the living
like large, questioning wings of seagulls at dusk
They had touched his cheek in silent kiss.

.....

hideous black shadow
they flowed on his pale, livid face
in which death digs its way obsessively
and a flame of unspeakable pain
the fountain was on his forehead
vaulted

caught between his shadows today and yesterday

in which death digs her immortal
crypt.

....

caught between today and yesterday, between then and now
between there and there
a metaphysical thought was slowly giving way to his body
from bones and pots
releasing him from the sad shell

and his head seemed open
the world from here

in which the soul found a way
to fly beyond ruthless
stone and chain armor

.....

leaving the chest cavern open
the atrocious world from the deep
in which in a funeral flock thoughts
from beyond
they were slowly wandering.

.....

with his eyes wide open
with foam hanging from his bruised lip

left the body of the world now
lying in the graveyard of bodies and lives

and the soul flies to imaginary worlds
below the selenium radius of eternity
mornings.

...

I look at her confused in the mirror.
A brown head with blonde curls
it appears to me ... This is not me, am I?
This cannot be me, because my soul hurts ...
This is not me, am I?
The same of my crazy dreams far back in time ...
The same from a spring season
Hanging like green branches of mistletoe in the beam.

....

Two brown eyes, sad and furious
I look in the mirror disapproving ...
Lips, red, full, "he croaked in a grimace
I just came home.
Prey for dark and ungodly dreams, what they were talking about
about a murder.

...

Prey of sudden anger
I smash the mirror with my fists, my palms... the waters of the mirror crumble...
No, I don't want to see myself in the mirror ...
The demon in the silvery waters, with hatred and cruelty
To get me ...

...

In me I groan all the wicked demons in the mirror ...
No, I don't want to see myself in the mirror ...
The demon in the silvery waters, with hatred and cruelty
to catch me ...

the waters turn my face that I do not want to look at
I can't look at him ...
waves of cruelty and hatred grow in me ...
I smash the mirror with my fists, my palms... the waters of the mirror crumble...
No, I don't want to see myself in the mirror ...
The demon in the silvery waters, with hatred and cruelty
To get me ...

... ..

From a mirrored face a face of a girl looks at me crooked
I'm the same, from another season ...
I can't stand my face, my gaze

One eye dug a path on its crooked waters
Another one I took another road.

....

Prey of sudden anger
I smash the mirror with my fists, my palms... the waters of the mirror crumble...
No, I don't want to see myself in the mirror ...
The demon in the silvery waters, with hatred and cruelty
to catch me ...

the waters return the face that I do not want to look at
I can't look at him ...
waves of cruelty and hatred grow in me ...

Out of the mirrors a crooked face of a girl
he looks at me crooked
I'm the same, from another season ...
I'm not beautiful, I can't lie
A face of a shy girl, from the crooked, silver waters, looks at me crooked ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the template iubesc, Victor, Dragostea mea, Puiul meu.

Lumea dontr-un bob de rouă...
Te iubesc Tudor-Andrei,Puiul meu.

Această întâmplare s-a petrecut
cu mulți ani în urmă.
Eram copil, poate tânără, la liceu, sau cum înclin să cred acum
La facultate.

..

Eram la ușa grajdului vitelor, într-o vară frumoasă, aurie.
Stăteam afară, și priveam înăuntru.
Lumina galbenă se cernea prin micul geamlâc de-afară
Înăuntru, intra de asemenea prin mica ușică
De afară.

Intru. Liniște și pace. Lumina se cernea ireal
și era o oază de umbră și răcoare
lângă staulul vitelor.

Firișoare de praf minuscule infinitezimale pluteau
În razele de lumină
Ca niște lumi microscopice în miniatură...
O lume a colbului a prafului, și a găzelor –
Aduse de la milioane de ani depărtare – când raza ei abia acum
Luci vederii noastre....

...

Te oiubesc dulceaa emea.
Fân. În iesle. Lângă staulul vitelor
Plutea o plasă vere de răcoare, o liniște asurzitoare...
Lumina galbenă se cernea prin micul geamlâc de-afară
Înăuntru, intra de asemenea prin mica ușică
Înuntru.

Intru. Liniște și pace. Lumina se cernea ireal
și era o oază de umbră și răcoare
lângă staulul vitelor.

Firișoare de praf minuscule infinitezimale pluteau
În razele de lumină
Ca niște lumi microscopice în miniatură...
O lume a colbului a prafului, și a găzelor – o lume mistică, a lu Dumnezeu
și a amicilor săi îngeri înaripați....

meditând la frumusețea razelor, a colbului, a liniștei și păcii
eram trasă într-un tunel atemporal – într-o lume
în care se petreceau minuni, o lume atemporală – unde Timpul
încetase să existe...

o lume onirică, a miracolului, a visului, deschis în pieptul Realității
o lume a Sărmanului Dionis...

”Nu există nici timp, nici spațiu, își spuse el, ele sunt numai în sufletul nostru.” Aceasta înseamnă că lumea împreună cu toate manifestările ei este o reflectare sensibilă, subiectivă a conștiinței noastre și noi avem puterea să modificăm toate evenimentele și lucrurile exterioare. Omul, prin esența sa, este atotputernic, deoarece poartă în sine o scânteie dumnezeiască, imaginea divină a sufletului: ”...și tot astfel, dacă închid un ochi văd mana mea mai mică decât cu amândoi. De aș avea trei ochi aș vedea-o și mai mare, și cu cât mai mulți ochi aș avea cu atâta lucrurile toate dimprejurul meu ar părea mai mari. Cu toate astea, născut cu mii de ochi, în mijlocul unor arătări colosale, ele toate în raport cu mine, păstrându-și proporțiunea, nu mi-ar părea nici mai mari, nici mai mici de cum îmi par azi. Să ne-nchipuim lumea redusă la dimensiunile unui glonte, și toate celea din ea scăzute în analogie, locuitorii acestei lumi, presupunându-i dotați cu organele noastre, ar pricepe toate celea absolut în felul și în proporțiunile în care le pricepem noi. Să ne-o închipuim, caeteris paribus (cu alte cuvinte, la fel n.a.), înmiit de mare — același lucru. Cu proporțiuni neschimbate — o lume înmiit de mare și alta înmiit de mică ar fi pentru noi tot atât de mare. Și obiectele

ce le văd, privite c-un ochi, sunt mai mici; cu amândoi — mai mari; cât de mari sunt ele absolut? Cine știe dacă nu trăim într-o lume microscopică și numai făptura ochilor noștri ne face s-o vedem în mărimea în care o vedem? Cine știe dacă nu vede fiecare din oameni toate celea într-alt fel, și nu aude fiecare sunet într-alt fel — și numai limba, numirea într-un fel a unui obiect ce unul îl vede așa, altul altfel, îi unește în înțelegere. — Limba? — Nu. Poate fiecare vorbă sună diferit în urechile diferiților oameni — numai individul, același rămânând, o aude într-un fel. Și, într-un spațiu închipuit ca fără margini, nu este o bucată a lui, oricât de mare și oricât de mică ar fi, numai o picătură în raport cu nemărginirea? Asemenea, în eternitatea fără margini nu este orice bucată de timp, oricât de mare sau oricât de mică, numai o clipă suspendată? Și iată cum. Presupunând lumea redusă la un bob de rouă și raporturile de timp, la o picătură de vreme, secolii din istoria acestei lumi microscopice ar fi clipite, și în aceste clipite oamenii ar lucra tot atâta și ar cugeta tot atâta ca în evii noștri — evii lor pentru ei ar fi tot atât de lungi ca pentru noi ai noștri. În ce nefinire microscopică s-ar pierde milioanele de infuzorii (mici animale, invizibile ochiului liber, care se dezvoltă în lichide: microorganisme) ale acelor cercetători, în ce infinire de timp clipa de bucurie — și toate acestea, toate, ar fi — tot astfel ca și azi.

...În faptă lumea-i visul sufletului nostru. Nu există nici timp, nici spațiu — ele sunt numai în sufletul nostru. Trecut și viitor e în sufletul meu, ca pădurea într-un sămbure de ghindă, și infinitul asemenea, ca reflectarea cerului înstelat într-un strop de rouă. Dacă am afla misterul prin care să ne punem în legătură cu aceste două ordini de lucruri care sunt ascunse în noi, mister pe care l-au posedat poate magii egipteni și asirieni, atuncea în adâncurile sufletului coborându-ne, am putea trăi aievea în trecut și am putea locui lumea stelelor și a soarelui. Păcat că știința necromanției și aceea a astrologiei s-au pierdut — cine știe câte mistere ne-ar fi descoperit în această privință! Dacă lumea este un vis — de ce n-am putea să coordonăm șirul fenomenelor sale cum voim noi? Nu e adevărat că există un trecut — consecutivitatea e în cugetarea noastră — cauzele fenomenelor, consecutive pentru noi, aceleași întotdeauna, există și lucrează simultan. Să trăiesc în vremea lui Mircea cel Mare sau a lui Alexandru cel Bun — este oare absolut imposibil? Un punct matematic se pierde-n nemărginirea dispozițiunii lui, o clipă de timp în impartibilitatea sa infinitezimală, care nu încetează în veci. În aceste atome de spațiu și timp, cât infinit! Dacă-aș putea și eu să mă pierd în infinitatea sufletului meu pân' în acea fază a emanațiunii lui care se numește epoca lui Alexandru cel Bun de exemplu... și cu toate acestea...”

Te iubesc, dulcișor scump.te doresc, uiul meu. Soțulleu iubit.

he world of dew

This happened

many years ago.

I was a kid, maybe young, in high school, or how I tend to believe now

At college.

..

I was at the door of the cattle barn, in a beautiful, golden summer.

I was sitting outside, and I was looking inside.

The yellow light sifted through the little window outside

Inside, he also entered through the little door

From outside.

Enter. Quiet and peace. The light sifted unreally

and it was an oasis of shade and coolness

near the cattle barn.

Infinite tiny miniature dust rifles floated

In the rays of light

Like miniature microscopic worlds ...

A world of dust mackerel and geese -

Brought from millions of years away - when its radius is only now

Lights of our sight ....

...

I love you sweet lady.

Hay. In the alleys. Near the cattle barn

A cool net floated, a deafening silence.
The yellow light sifted through the little window outside
Inside, he also entered through the little door
To come in.

Enter. Quiet and peace. The light sifted unreally
and it was an oasis of shade and coolness
near the cattle barn.

Infinite tiny miniature dust rifles floated
In the rays of light
Like miniature microscopic worlds ...
A world of the pigeon of dust and geese - a mystical world, of God
and his winged angel friends ...

meditating on the beauty of the rays, the dove, the peace and peace
I was drawn into a timeless tunnel - into a world
in which miracles occurred, a timeless world - where Time
it had ceased to exist ...

a dreamlike world, of the miracle, of the dream, open in the chest of Reality
a world of poor Dionysus ...

"There is neither time nor space," he said, "they are only in our soul." This means that the world with all its manifestations is a sensitive, subjective reflection of our consciousness and we have the power to change all external events and things. . Man, by its very essence, is omnipotent, because it carries in it a divine spark, the divine image of the soul: "... and yet, if I close an eye, I see my hand lower than with both. If I had three eyes I would see her even bigger, and the more eyes I had with all the things around me, the bigger it would seem. However, born with thousands of eyes, amidst colossal looks, they all in relation to me, keeping their proportion, would not seem to me bigger or smaller than they seem to me today. To imagine the world reduced to the size of a bullet, and all that is low in analogy, the inhabitants of this world, supposing them equipped with our organs, would understand all that absolutely in the way and in the proportions in which we understand them. Let's imagine, caeteris paribus (in other words, the same n.a.), surrounded by the sea - the same thing. With unchanged proportions - a world bounded by the sea and another bounded by the small would be so great for us. And the objects I see, viewed with one eye, are smaller; with both - larger; how big are they absolutely? Who knows if we do not live in a microscopic world and only the opening of our eyes makes us see it in the size we see it? Who knows if they do not see each and every one of them in a different way, and do not hear each and every sound in another way - and only the language, the naming in one way of an object that one sees it that way, another otherwise, unites them in the understanding . - Language? - Not. Maybe every word sounds different in the ears of different people - only the individual, the same remaining, hears it in a way. And, in a space conceived as without borders, is not a piece of it, no matter how big and how small it is, just a drop in relation to the boundless? Also, in eternity without borders, is not every piece of time, however big or small, just a moment suspended? And here's how. Assuming the world reduced to a dewhead and the time ratios, at a drop of time, the centuries in the history of this microscopic world would have blinked, and in these blinkers people would work as hard and think as much as in our swarms - their swarms for them it would be as long as ours. In what microscopic infinity would the millions of infusers (small animals, invisible to the free eye, which develop in liquids: microorganisms) of those researchers be lost, in what infinite amount of time the joy - and yet, all, would be - all like today. ... In fact, the world is the dream of our soul. There is neither time nor space - they are only in our soul. Past and future is in my soul, like the forest in an acorn-tree, and the infinity as well, as the reflection of the starry sky in a dew. If we were to find out the mystery by which we could relate to these two orders of things that are hidden in us, a mystery that maybe the Egyptian and Assyrian magicians possessed, it was in the depths of the soul descending, we could live in the past and we could inhabit the world of stars and the sun. Too bad the science of necromancy and that of astrology have been lost - who knows how many mysteries we would have discovered in this regard! If the world is a dream - why couldn't we coordinate the range of its phenomena how we want it? It is not true that there is a past - the consecutiveness is in our thinking - the causes of the phenomena, consecutive for us, always the same, exist and work simultaneously. To live in the time of Mircea cel Mare or Alexandru cel Bun - is it absolutely impossible? A mathematical point is lost in the boundlessness of its disposition,

a moment in its infinitesimal impartability, which does not cease forever. In these atoms of space and time, how infinite! If I could lose myself in the infinity of my soul until that phase of his emancipation, which is called the epoch of Alexander the Good for example ... and yet ... " Te iubesc, Te doresc, dulcișor dorit.

The sidereal light of the stars ...

That night Vali called me late.
I replied, happy, trying to delve into his words on the phone
which were very weak.
Vali, do you know that I wrote a poem, A banal night?
Yes? ... he told me, vaguely, as if away ...
Tell me, please, dear Lia
Read it.

I read it.
Lamentation is the one-body body
and wax drops are his tears ...
in me it opens and closes in a gates, creaking
between renunciations and temptations ...

I held the tears of heaven in my hands
and I slept with them in bed, in the bed of our desires.
My lips cannot embrace the landscape
Made from millions of kali-yuga
With the star attached to the temple
I can not cover your lips, over which was left the bitter kiss of forgetfulness
Sieved in the hourglass.

I cannot encompass your body, indefinable, vague, distant
Above which the ashes of past reunions were left ...

I can't cover your clay body
In a disturbance, full of tears, ineffable kiss ...

It's indefinable, vague, distant
Over them the sand of time, sifted in the hourglass
Slowly and painfully he left ...

In the bed of our desires we are naked
As if silent, as if troubled ... sick of desire, passionate
I feel his heartbeat, infinite, silent, distant
In the bed of our desires
Where naked, sick of love, we slept.

...

My soul is sad
The pain of the past, the silence of the kiss
The tears of the sky that left over the sparkling beach of the body
From the loud rumble, it sounds like sleep
Of the clay of your body, hot, empty
Removed
Above that the silence of the past, sifted from the hourglass
Slowly and painfully he left .....

...

I held the tears of heaven in my hands
and I slept with them in bed, in the bed of our desires.
My lips cannot embrace the landscape
Made from thousands and millions of kali-yuga
With the star attached to the temple
Not a whip encompasses the lips, over which the bitter kiss of oblivion was left
Sieved in the hourglass.
Maybe candle is the body of a poem
and his wax drops are his tears ...?
in me it opens and closes in a gates, creaking
between renunciations and temptations ...
....

It's beautiful whispered Vali slowly ...
Did you write it? ...
Yeah, me, I whispered in a voice full of emotion.

...

That night we had a hard time
After many vague inaudible, indefinite, distant phones ...
Vali is holding my hand ...
Then come with me and buy a bottle of brandy.

...

We're heading right I don't know exactly where ...
It's a friend's apartment ...
It gives me Vali clarification.

Enter. It's dark in the corridor.
The apartment is under construction, with green velvet blankets covering the cabinets
The bed..
An air of desolation and abandonment
We sit on the bed, undress our clothes.
Vali pours a glass of brandy.
..

Get up, Lia to see you better.
I stand up. The pants tight on the legs, are lycra, slightly flared
Lacquered leather sandals with targets
Closed in front
Red blouse, cotton and on the neck ...

Vali looked at me.
You are very beautiful, Lia .... I did not know how beautiful breasts are ...
and the sandals are beautiful.

I sit on the bed. We kiss, just sketched, clumsily.
Vali brings my hand down and closes my eyes ...
Then, waking up from a long sleep, he asks me: Lia, what time is it
Ten without 20.
It's too late, he said.

I do not want to create problems for you ....

Go ...

Vali closes the door with the key and we go out into the darkened gang
Then outside, in the cold, hot light of the stars
Glittering away ... intermittently ...

...

Te iubesc și te Doresc Dulcele meu Mihai, Tudor, Andrei, Alin, Carl, Puișorul meu. Puiul meu Victor The sun, te
doresc și te iubesc nespus.

Te oiubec, Victor, Puiul meu.

Victor, Puiul meu, Te iubesc, puiul meu drag.
magnolia violet

astăzi mă simt foarte obosită
azi-dumineață am avut un vis erotic
cam ciudat...
mestecam întruna gumă...

guma mi se-nclaiase pe dinți
ce păcat... era femeie sau bărbat?...

.....

decorul era-necat în clarobscur
o luasem întruna în cur
și degetele se-afundau în orhidee
într-un du-te vino pe umeda alee.

.....

era un nimeni, un ciudat
dar eu stăteam cu el în pat.
se masturba se mângâia mă mângâia
și liniștea în jur ne era grea.

.....

aveam un trup ca de păstaie
și el se mângâia pe coaie
umflate ca două ascunse prune
ieșite la cărți sau la rune.

.....

trecut bezmetic ascuns în cerneală
trec gânditor pe veștede alei –
și veștede frunze cad în uscată toropeală
pe-ascuțiți umerii mei.

sunete îndepărtate de nave ancorând
în port, scrâșnit cam ruginit
de veștede meduze

trecutul îmi oferă scuze
ieșit din trupul său de mort.

.....

dar eu cu el nu mă mai cert
trecând prin parc prin violeta ploaie
acolo unde magnolia roz se îndoiaie
și-mi mângâie trupul inert.

Victor, Puiul meu, Dulceața mea, puiul meu dulce, te doresc și te iubesc, dragostea mea.
The violet magnolia

Today I feel very tired...
This morning I had an erotic dream
so strange
I was chewing invariably chewing gum
the gum has attached by my teeth
what a shame... was it a woman
or a man?...
....
the background was drowned in clearly obscure
I had her in my ass continuously
and fingers were sinking in the orchid
devastating the poor moist alley.
.....
it was nobody, a stranger...
but I was staying with him in my bed
In a strange, rarefied atmosphere
he was caressing me lascivious
and the silence around us was heavy
likewise a dark, tough night.

....
I had a body like an amphor
And he was caressing himself on his balls
Swollen like two hidden plums
Coming out on cards or runes.
....
batty, strange past hidden in the ink
I pass thoughtful on wilted alleys
and sear leaves are falling in dry apathy
On my sharp young shoulders.
Distant sounds of naves anchoring in the harbor
Grumbled a little rusty jellyfish
The past is offering me excuses
come out from its dead extended body.
....
But I with him I don't quarrel anymore -
passing through the park
through the violet rain...
there where the rosy magnolia is bending itself
and softly is caressing my body inert.

Te iubesc, Victor-Tudor, Te doresc, Dragostea mea, Puiul meu.

Magnoliile cădeau...
Te iubesc Victor, Puiul meu Dulce.

Vewneam tăcut pe drum, în clipa aceasta de scrum
Întârziam ieri
Pe coridoarele memoriei
Dintr-un viitor incert
Magnoliile cădeau, dintr-un cer gălbui, roz-pal

șo-mi mângâiau trupul inert.

Șopteam cuvinte de dragoste
În geamul aburit
De ploile ce au spălat ținuturile sufletului
Peste-un actor straniu, iubit...
.....

Mușcatele se priveau tăcute, febrile în ferești
Cu fețe zăbitoare...
Eu mă-ntrebam unde ești....

...Apăream și dispăream
În mica piațetă cu dale pietruite, îmbucate
Apăreau și dispăreai...
Toitul respra un aer de gri și cenișă
Parcă eram pe un alt tărâm htonic, subterean
Parcă păseam întruu vis
Eram și nu eram...

...Apăream și dispăream
În mica piațetă cu dale pietruite, îmbucate
Apăreau și dispăreai...
Toitul respra un aer de roze și cenușă
Un aer scoborât dintr-un alt tărâm..

..
My face in the rain

(erau trandafirii aceia roz)

Era o biserică înaltă
În stil gotic
De rit catolic, în mica piațetă pietruită.

....

Făcusem o escală acolo
În drum spre casă.

..

clopotele băteau cu un sunet grav
vibrant
reverberat în împrejurimile
care parcă respirau aerul de sărbătoare.

Era o nuntă.
Nunta mea desigur.
Ajunsesem până la ora 7 seara acasă
Ajunsesem la timp

Tocmai la timp pentru a intra în cămara
Nunții
Cu Florin
Enigmaticul meu iubit.

.....

Clopotele băteau
Era nunta cosmică dintre Florin și Lia
Nunta mirelui ceresc și a fecioarei
htonice
Purtând mirul în cădelniță.

.....

era aerul acela
între galben și gri, între portocaliu și cenușă
între soare și umbră

erau trandafirii aceia roz
și mușcatele roșii, galbene, roz, portocalii
ce atârnav de pervazurile ferestrelor
flori curgătoare
pe fruntea miresei, îmbrăcate în alb.

....

Era mult suprealism acolo
în acea piațetă, și biserica era nespus
de frumoasă

clopotele băteau
cu glasul lor armonios, grav, melodic

....

totul avea un aer vag de neterminat....
destin și pură întâmplare
istoricitate și ieșire din timp.

Treceam pe lângă propria mea nuntă
Eram și nu eram acolo
Apăream și dispăream, apăreai și
dispăreai

Eram în Cerialle
În toamna aceea luminoasă, blândă, aurie
La țărmul Mării Ligurice

În care amănuntele bizare ale unei
Lumi paralele
Mă tulburaseră atât de mult
Încât hotărâsem să plec la Milano.

.....

nu era tren la ora aceea în micul orașel
liniștit
parcă uitat de lume.

..

trecând pe lângă mica gară
îneacă în liniște
cu geamurile ei fumurii și cercevelele
verzi

am auzit bătând clopotele.

Dar nu am zărit nicio biserică împrejur.
Era un miros de floare
și de primăvară
pomii, mirifici, erau înfloriți...

.....

neliniștită, am întrebat o doamnă
ce trecea pe mica străduță
îneacă în soarele alb al amiezii:
< nu vă supărați doamnă, ce zi este astăzi?...>

<astăzi este sâmbătă...>

.....

de atunci confund anotimpurile....
Toamna cu primăvara
și mi se pare mereu...
.....că clopotele bat pentru mine.

Victor, soțul meu dorit
T e doresc te iubesc dulceața mea
iubesc, Victor, dulceața mea.
Nu pot cuprinde peisajul...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu care Dumnezeu privește lumea

ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă găsesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Îau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu are dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

I can not cover the landscape ...

Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...

When everything turns into ashes
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with which God sees the world
hidden somewhere where I can not see him ...

...

Trying to recover from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...

When everything becomes crooked
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with a god looks at the world
hidden somewhere where I can not see him ...
te iubesc.

..

Magnoliile cădeau...
Te iubesc, Tudor, Dulcișorul meu.

Vewneam tăcut pe drum, în clipa aceasta de scrum
Întârziam ieri
Pe coridoarele memoriei
Dintr-un viitor incert
Magnoliile cădeau, dintr-un cer gălbui, roz-pal
șo-mi mângâiau trupul inert.

Șopteam cuvinte de dragoste
În geamul aburit
De ploile ce au spălat ținuturile sufletului
Peste-un actor straniu, iubit...

.....

Mușcatele se priveau tăcute, febrile în ferești
Cu fețe zăbitoare...
Eu mă-ntrebam unde ești....

...Apăream și dispăream
În mica piațetă cu dale pietruite, îmbucate
Apăreau și dispăreau...
Toitul respra un aer de gri și cenișă
Parcă eram pe un alt tărâm htonic, subterean
Parcă pășeam întruu vis
Eram și nu eram...

...Apăream și dispăream
În mica piațetă cu dale pietruite, îmbucate
Apăreau și dispăreau...
Toitul respra un aer de roze și cenușă
Un aer scoborât dintr-un alt tărâm..

..

My face in the rain

(erau trandafirii aceia roz)

Era o biserică înaltă
În stil gotic
De rit catolic, în mica piațetă pietruită.

....

Făcusem o escală acolo
În drum spre casă.

..

clopotele băteau cu un sunet grav
vibrant
reverberat în împrejurimile
care parcă respirau aerul de sărbătoare.

Era o nuntă.
Nunta mea desigur.
Ajunsesem până la ora 7 seara acasă
Ajunsesem la timp

Tocmai la timp pentru a intra în cămara
Nunții
Cu Florin
Enigmaticul meu iubit.

.....

Clopotele băteau
Era nunta cosmică dintre Florin și Lia
Nunta mirelui ceresc și a fecioarei
htonice
Purtând mirul în cădelniță.

....

era aerul acela
între galben și gri, între portocaliu și cenușă
între soare și umbră

erau trandafirii aceia roz
și mușcatele roșii, galbene, roz, portocalii
ce atârnav de pervazurile ferestrelor
flori curgătoare
pe fruntea miresei, îmbrăcate în alb.

....

Era mult suprealism acolo
în acea piațetă, și biserica era nespus
de frumoasă

clopotele băteau
cu glasul lor armonios, grav, melodic

....

totul avea un aer vag de neterminat....
destin și pură întâmplare
istoricitate și ieșire din timp.

Treceam pe lângă propria mea nuntă
Eram și nu eram acolo
Apăream și dispăream, apăreai și
dispăreai

Eram în Cerialle
În toamna aceea luminoasă, blândă, aurie
La țărmul Mării Ligurice

În care amănuntele bizare ale unei
Lumi paralele
Mă tulburaseră atât de mult
Încât hotărâsem să plec la Milano.

.....

nu era tren la ora aceea în micul orașel
liniștit
parcă uitat de lume.

..

trecând pe lângă mica gară
înecată în liniște
cu geamurile ei fumurii și cercevelele
verzi

am auzit bătând clopotele.

Dar nu am zărit nicio biserică împrejur.
Era un miros de floare
și de primăvară
pomii, mirifici, erau înfloriți...

.....

neliniștită, am întrebat o doamnă
ce trecea pe mica străduță
încetă în soarele alb al amiezii:
< nu vă supărați doamnă, ce zi este astăzi?...>

<astăzi este sâmbătă...>

.....

de atunci confund anotimpurile....
Toamna cu primăvara
și mi se pare mereu...
.....că clopotele bat pentru mine.

Victor, soțul meu dorit
T e doresc te iubesc dulceața mea
iubesc, Victor, dulceața mea.
Nu pot cuprinde peisajul...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocehan
în ocehanul cu care Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Îau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocehan
în ocehanul cu are dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

I can not cover the landscape ...

Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...

When everything turns into ashes
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with which God sees the world
hidden somewhere where I can not see him ...

...

Trying to recover from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...

When everything becomes crooked
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with a god looks at the world
hidden somewhere where I can not see him ...
te iubesc.

..

Preached Mother and ever-Virgo

Preached Mother and ever-Virgo, I fully acknowledge You and identify with You, Preached Virgin Mary, though I am but a sinful and helpless soul. Defend us, save us, and love us for Your great mercy, let our word to Jesus God, Your Son, be your everlasting shield and shelter, casemate and forgiveness, ferocious and defensive guard, Mother of our Good Emperor. It allows us to spend our sleep in peace, not to deceive our soul, to love it with the strongest and most burning love and from now on. Thou hast mercy on all the souls of the fallen, Thou makest them the good way, in the army of the Lord, and make them partakers of victory. Helps, defends and protects, as a good healer and protector, quickly, all the children and young people of this generation, as well as the elderly, who need shelter for strengthening, health, protection, salvation. So God help us. Glory to you, Mary, glory to you, Amen.

Prayer of Natalia Galațan

12.07.2019, 1.11

Mama

Astăzi am stat afară, am admirat natura
Acest uriaș organism verde și viu.

Numai cine a stat în celula unei închisori
Mulți ani, fără să iasă afară
E fermecat de frumusețea fără seamăn, de neînchipuit a Naturi.

...

Nu este Maya.
Ea este deplină și bine-îndreptățită Realitate
Ea este miezul Lumiișesența Universului.

Stân cu tăpile pe treptele de gresie, âmi urmăream taăl
Cum u=spală curtea de beton fin
Cu furtunul și apoi udă grădina.

O fericire de neînchipuit mă cuprinse
Privind perdeaua de stropi ce e înalță în aer
Briza caldă, sărată a Austrului de toamnă.

Uminditata plutea în aer
Ca o răcoare sărată, pparfumată și binefăcătoare.
Ramurile, frunzulițele din arbustul bogat, plin
Al Mâinii Maicii Domnului
Se mișcau ca purtate de un vânt celest.

...

Mă simțeam un copil, un copil atât de bătrân
Privindu-mi Tatăl cum udă curtea și grădina.
Pe băncuță, cu tăpile goale,
Priveam cu ochii închiși soarele.

Un roșu deschis, intens, îmi năvăli în obraji, în ochi
În toată făptura
Ca o mare de lumină, de dragoste, de puritate.

..

Merg clătinindu-mă prin sânul Naturii
Coapcii, pe jumăate golași
Se clătinau de un Vânt celest
Vântul celest le pătrundea toată ființa, tulburându-i
Mișcându-i.

...

Cerul albastru, un albastru0gru, limpede
Se profila deasupra capului meu
Ca o uriașă chemare din Înălțimi.
Ca o nostalgie a unei Ființe superoare
Ce privește cu tristețe, cu Dragostenesfârșită pământul.

...

Amintrat pe porțiță în Grădina Mamei.
Pâlcul de gherbere, de crizanteme se prifila aproape
În mijlocul Grădinii de zarzavat
Acum golită de roade.

m-am îndreptat spre ele.
Sunt o garoafă verde? Galbenă? Lămâie?
O păpădie, un zbor de flutur mic?
Un sfânt modest cu flori la pălărie
Trecând prin lume deșert
ca un pustnic?....

.....

Am aes, cu grijă, meditănd, două flori mov,
Unamai deschis, alta mai închis
Două flori violet spre roșu, cu pușori
O floare alb.

...

Le duc Mamei.

...

Fericită, trec inconștient prin Sânul Naturii
Coapcii, pe jumăate golași
Se clătinau de un Vânt celest
Vântul celest le pătrundea toată ființa, tulburându-i
Mișcându-i.

...

Cerul albastru, un albastru0gru, limpede
Se profila deasupra capului meu
Ca o uriașă chemare din Înălțimi.
Ca o nostalgie a unei Ființe superoare

Ce privește cu tristețe, cu Dragostenesfârșită pământul

...

Mama nu este.

...

mi-e dor de mama.
O caut prin camerele goale ale casei pe Mama.
Mama este la Biserică.

...

Sera îi întind florile, într-un gest copilăresc
În curtea din beton.
Mama îmi întindela rândul eirifele
Pe care le-a adunat pentru mine.
Sunt curate.

Cu fața ei rotundă, cu chipul i rotund, fără vârstă
Copilăresc
Mama îmi ia din mână florile
Întinse școlărește.
Mama zâmbește larg, fericită, din toată Ființa, inonștient
Cu chipul ei rotund, bucălat, de Copil mare.
Măă simt ca un vierme în fața ei
Vâltorit într-o parte și-n alta, de Vântul celest, necruțător
De Briza serii.

Mama se ridică binișor
Și se așeză pe mormânt.
Privește buruienile care au crescut între timp,
Ascultă ciorile.
Vede crucile cum stau să se dărâme,
Observă morminte noi și alte crăpături
În zidul bisericii.

Și când își aruncă ochii, na! c-a dispărut
Ulmul din vârful dealului, de pe mejdina noastră,
De stăteau oamenii la umbră,
Când așternea ea masa pe pământ, vara.
Fața de masă, de cânepă, fixată la colțuri
Cu bulgări de pământ. Și pe ea așeza bucatele,
Aduse cu banița în cap,
C-o mână ținând de baniță, și în cealaltă cărând
Ulciorul cu apă.

Suia, ei! era greu, dar ce să facă...
Și ulmul pentru asta era acolo, în buza dealului,
Deasupra Săliștii – asta era misunea lui:
Să facă umbră, vara când mănâncă oamenii.
Oftau când se așezau jos.
Dar măcar ședeau la umbră.

Și cum de l-au tăiat? Unde-o fi dispărut?

Și ulmul aude gândul ei.
Locul unde a fost se neliniștește, fosta umbră
Se agită și copacul apare falnic și se întrupează
Numărându-și cercurile, foșnind din cercuri,
Acoperind cu coroana imensă
Imaginea Săliștei din vale.

Se dau înapoi întâmplările lui.
Se zăresc tăietorii izbind cu securea trunchiul tare,
Nădușind, glumind și ferindu-se
De așchiile care sar ca schije.
Cade. E curățat de crengi și cărat în sat
Cu șase perechi de boi. Nu încape în curte.
E lăsat la poartă.

Apoi o ploaie grozavă.
Curg ududoaietele, se varsă vâlcelele.
Răculețul, Guura Racului, Bisa, Ungureanca,
Se varsă valea a mare, ca niciodată.
Și ulmul e încins de puhoaie
Și luat pe sus, plutește, alunecă,
Sar vreo doi oameni și îl proptesc
De alt copac, tocmai când era gata să alunece
În marele fluviu al văii.

Apoi, zboară și prinde rădăcini,
La locul lui.
Acum stă falnic, acolo sus, pe creastă,
Ca pe vremuri.
Se uită în jur și întreabă:

Unde sunt oamenii? Secerătorii? Prășitorii?
Culegătorii de porumb, de floarea soarelui?
Cetele harnice, vesele, mișunând ca albinele,
Femei întrecându-se, care ajunge mai repede
La capul locului și la vremea mesei
Năzuind să se așeze la umbra mea?

Unde e Nicolita, care venea
Cu banița în cap și cu ulciorul de apă în mână
Cu de mâncare pentru zece-cincsprezece oameni?

Și mama, rezemată de propria-i cruce,
Semănând cu cea din poză,
Vede – ce minune! – ulmul la loc.
Când? Cum a apărut? Că adineaori nu era?
Locul – ca înainte, cu mejdinile vechi.
Se vede pe ea însăși, cu banița în cap
Și cu ulciorul ăla mare în mână,
Gâfâind printre rândurile de porumbi,
Or prin grâu, urcând coasta.

Sare Nea Florea și-i ajută să pună banița jos,
Țața Mări îi ia ulciorul.
Ea oftează de ușurare
Și începe să întindă șervetul, scoate oalele,

Bâjbele cu mâncare, străchinile, lingurile, sarea.
Femeile, bărbații, copiii, se strâng
Dejghinați de muncă.

Ilie al Floarei s-a întins pe pământ, cu fața-n sus
Și încearcă să privească prin frunzișul des
Cerul încins ca sticla de lampă.
”Ți-ai putea aprinde țigara de la cer –
Așa dogorește. ”

Mama se uită tot mai uimită la ulm,
Ulmul nostru.
Și ulmul o vede că îl vede.
”Doamne, cum nu trece vremea! ” oftează.
”Credeam că vremea trece, dar ea nu trece.
Nu trece neam. Nu, nu trece. ”
Ulmul fericit, foșnește că așa e –

Și dispar amândoi, într-o clipă:
Mama de pe mormântul ei
Și ulmul de pe coastă.

...
love you, Victor, my baby, my sweet.
Mother

Today I sat outside, admired nature
This huge green living organism.

Only who was in a prison cell
Many years, without going out
He is enchanted by the incomparable beauty, unmistakable of Natures.

...
It's not Maya.
She is the full and well-justified Reality
She is the heart of the world-light of the Universe.

I stand with my soles on the tiles, following my father
How he wash the fine concrete yard
With the hose and then water the garden.

An unmistakable happiness filled me
Looking at the splash curtain that's high in the air
The warm, salty breeze of the Austrian Autumn.

Moisture floated in the air
Like a salty, perfumed and beneficial chill.
The branches, the leaves of the rich, full shrub
Of the Hand of the Virgin
They moved as if carried by a celestial wind.

...

I felt like a child, a child so old
Looking at my Father as the yard and garden water.
On the bench, with the empty soles,
I watched the sun with my eyes closed.

A deep red, deep in my cheeks, in my eyes
In the whole thing
Like a sea of light, of love, of purity.

..

I go rocking through the breast of Nature
Thighs, half empty
They were rocking a Celestial Wind
The celestial wind penetrated their whole being, disturbing them
Moving them.

...

The sky blue, a blue blue, clear
It was hovering above my head
Like a huge call from Heights.
As a nostalgia for a higher Being
What about sadness, with love the end of the earth.

...

Restored on the porch in the Mother's Garden.
The chickpea, chrysanthemum stick is almost ringing
In the middle of the vegetable garden
Now drained of fruit.

I turned to them.
Am I a green carnation? Yellow? Lemon?
A dandelion, a small butterfly flight?
A modest saint with flowers in the hat
Passing through the desert world
like a hermit?

.....

I carefully, meditating, two purple flowers,
One open, one darker
Two flowers purple to red, with chicks
A white flower.

...

I'm taking Mom.

...

Happy, I pass unconscious through the Breast of Nature
Thighs, half empty
They were rocking a Celestial Wind
The celestial wind penetrated their whole being, disturbing them
Moving them.

...

The sky blue, a blue blue, clear
It was hovering above my head
Like a huge call from Heights.
As a nostalgia for a higher Being
What about sadness, with love the end of the earth

...

Mom is not.

...

I miss my mother.
I'm looking through the empty rooms of the house on Mother.
My mother is at church.

...

Evening stretch out her flowers, in a childish gesture
In the concrete yard.
My mother was stretching the sheriffs
That he gathered for me.
They are clean.

With her round face, with her round face, without age
Childlike
My mother takes my flowers in my hand
He stretched his school.
The mother smiles broadly, happily, from all Being, unconsciously
With her round, chubby, big baby cheek..
I feel like a worm in front of her
Traveled on one side and the other, by the heavenly, merciless Wind
Breeze series.

My mother was getting up
And he sat on the tomb.
Look at the weeds that grew in the meantime,
Listen to the crows.
He sees the crosses as they fall,
Look at new graves and other cracks
Inside the church wall.

And when he rolls his eyes, no! he disappeared
The elm from the top of the hill, from our table,
Where the people were in the shade,
When she lay down on the table in the summer.
Table top, hemp, fixed to the corners
With earth bubbles. And she put the dishes on it,
He brought the money with his head,
There is a hand holding the money, and the other hand
Water jug.

Suia, they! it was hard, but what to do ...
And the elm tree for that was there, on the edge of the hill,
Above Saliste - that was his mission:
Shadow, summer when people eat.
They sighed as they sat down.

But at least they sat in the shade.

And how did they cut it? Where did she go?

And the elm tree hears her thought.
The place where he was is restless, the former shadow
The tree appears shaky and incarnate
Counting their circles, hissing from circles,
Covering with the huge crown
The image of the Salt Valley.

His events are back.
You can see the cutters hitting the heavy log securely,
Hoping, joking and avoiding each other
From the chips that jump like skis.
Cade. It is cleaned of branches and carried into the village
With six pairs of oxen. He doesn't fit in the yard.
He's left at the gate.

Then a great rain.
The watercourses flow, the watercourses flow.
Răculețul, Guura Cancer, Bisa, Hungarian,
The great valley flows, as never before.
And the elm is heated by stingrays
And taken up, it floats, it slides,
Some two people jump and I propose
From another tree, just when it was ready to slide
In the great river valley.

Then fly and take root,
In his place.
Now he sits high, up there, on the ridge,
Like old times.
He looks around and asks:

- Where are the people? Reapers? Hoeings?
Harvesters of corn, sunflower?
The fierce, cheerful forts, moving like bees,
Women competing, which gets faster
At the head of the place and at table time
Not wanting to sit in my shadow?

Where's Nicoliita coming from
With the money in his head and the water jug in his hand
With food for ten to fifteen people?

And the mother, supported by her own cross,
Similar to the one in the picture,
See - what a wonder! - the elm tree again.
When? How did it come about? That it really wasn't?
The place - as before, with the old media.
She sees herself, with the money in her head
And with the big pitcher in his hand,
Snorting among the rows of pigeons,
Or through the wheat, climbing the coast.

Salt Nea Florea helps them put the money down,
Tăcă Mări takes his jug.
She sighs in relief
And he begins to stretch the napkin, remove the pots,
Plums, food, spoons, spoons, salt.
Women, men, children, are tightening
You get off work.

Elijah of the Flower lay on the ground, face up
And he tries to look through the thick foliage
The sky lit up like a lamp glass.
"You could light your cigarette from the sky -
That's how bad it is. "

My mother is looking more and more at the elm,
Our elm tree.
And the elm sees her seeing him.
"God, how the time goes by! "Sighs.
"I thought the weather was passing, but it wasn't.
No family passes. No, it does not pass. "
Happy elm, it is shameful that it is -

And they both disappear, in a moment:
The mother from her grave
And the elm on the coast.

.....

Te iubesc și Te doresc, Victor, Puiul meu Dulce, soțul meu.

Te iubesc, Tudor, dragosteamea
Te iubesc și te doresc Mihai, puiul mu.

Mâna lui fină, mirosind a parfum de violete și de mosc

Ajunși acs la Cathy, tinerii se dezlănțuiră brusc.
Îmbrățați-se aruncară p pat
Sărutându-se frenetic, până la sânge.
Sărutări pătimșe, când abia îmbobocite, ca două flori de lotus
Lvite de lumină

Când fragede, dulci, ca fructele coapte de duzi
Lăsându-ți a lo dulceață pe obraz –
Corzile pieptului lor erau gata să s pargă.

Cathy, șopti tânărul, îlănțuind-o cu brațele
Ce mult te ubesc dragostea mea!...
Te doresc Puiul meu, șopti ea, te iubec, Mihai...

Se priviră în ochi, el cu ochii tulburați, privind puțin cruciș
Ea, cu ochii roșii, din carese prelingeau
Lacrimi de fericire, durere, dorință, plăcere...

..

Apo ea își ascunse obrazul sub jacheta lui de jeanși, peste cămașă
Respirând în pieptului răsuflări
Fierbinți, adânci...

Îi imþea bta inimii lui iute prin cmþ
þi un val de plăcere, de durere o năpădi.
Parcă aþteptase clipa asta o mie de ani....
Sau nu þtia nici ea prea bine...
Mihai se aplecă, punndu-i o mână după talie
þoptindu-i întretăiate cuvinte de amor.

..

Apoi i ridică încet bărbia
Cu mna lui fină, mirosind a parfum de violete þi de mosc...
Tânărul þtia din intuiþie, din inconþtient
Miþcrile iubiii pe de rost...

..

Ah, spuse ea pierdută, privondu-i faþa lui albă –
Lovit brusc de-un vl de toþeaþ roz
Albă dulce-amăruie candidă, rece-netedă
Precum e apa þiroind pe geam, precum sunt florile albe de boz...

..

O, Mihai, dulcele meu blând cu vocea ta duioasă
Privirea ta mă-ngheaþ, ochul tău m-apasă
Venit eþti din trmurittcute, reci, ubpmntene
þi mă-nclzeþti în vatră cu caldele-þi poeme...

...

o, dulce, dulce e numeletău mireasă
o Cathy vino l-al meu sn
þi lasă crudul tăutărâm
se mistuie departe prin bucþi de noapte

...

o dulce dulce numele-þi Mihai
ca părul tău cel negru, ca părul tău bălai
þþuviþe mătăsoase negre de caldă ebonită
se lase peste fruntea-m, cu ochii-þi e iubită
aþ vrea pe vecii mă mistui în părul tublai!...
cu buze ce þoptec divin cu-a lor plăcere
lăsând-o într-ale mele calde
acolo unde luna scalde
tăcute sentimente þimistere!....

...

O vino, mai aproape tot mai aproape
Să-mi caz pe piept
Să te sărut pe creþtet þipe piept
Atunci cnd Luna se mistuie în noapte printre þoapte

..

o, dulce, dulce e numeletău mireasă
o Cathy vino l-al meu sn
þi lasă crudul tăutărâm
se mistuie departe prin bucþi de noapte
o dulce dulce numele-þi Mihai
ca părul tău cel negru, ca părul tău bălai
þþuviþe mătăsoase negre de caldă ebonită
se lase peste fruntea-mi, pe ochii-mi de ubit
cu buze ce þoptec divin cu-a lor plăcere
lăsând-o într-ale mele calde

acolo unde luna scalde
tăcute sentimente șimistere!....

..

Mihai se pierdu în răcoarea caldăa trupului ei, a trupului lui
Ca două flori albe-roz, dulci amărui
Căutându-șica lea srpre ascunsul ei tărâm
Mihai lăsa omână să-i lunece în sân.

...

Cu mișcări dulci de nevăstuică
O penetră dulce și neted, ca un șarpe rece ce deveni incandescent
și sărutări curgeau fără de număr, printre șoapte
atârinate parcă de obrazul lui roz-alb, dement.

...

și sâni ei ca două pitulice
Își luară zbprul în căușul palmelor lui
se mistuită ca două fructe coapte
în cerul gurii lui, dulce-amărui.

..

O dulce sărutări fără de număr, e amestecau cu dulcea apă
A gurii lor, fierbinte-rece-caldă năstrapă
Oftând încovrigați unul întraltul de plăcere
Gustau din necuprinsul mări de durere...

..

Părul lui blond șubițe mătpsoase lovite de lumină
Păreau cuprinse de luminariului, grădină-
înmiresmată cu parfum de mosc
ce-și strnge printre stele de ruă din trandfiri, parfumul ei în chioșc.

..

O vino, mai aproape tot mai aproape
Să-mi cazi pe piept
Să te sărut pe creștet și pe piept
Atunci când Luna se mistuie în noapte printre șoapte

..

o, dulce, dulce e numeletău mireasă
o Cathy vino l-al meu sân
și lasă crudul tăutărâm
se mistuie departe prin bucăți de noapte
o dulce dulce numele-ți Mihai
ca părul tău cel negru, ca părul tău bălai
șșuvițe mătăsoase negre de caldă ebonită
se lase peste fruntea-mi, pe ochii-mi de ubită
cu buze ce șoptec divin cu-a lor plăcere
lăsându-se într-ale mele calde
acolo unde luna scalde
tăcute sentimente șimistere!....te iubesc, Victor, Puiul meu dulce, dragostea mea.

His fine hand smelled of violet and musk

Arriving at Cathy, the young men suddenly broke loose.
They hugged the bed

Kissing frantically, to the blood.
Passionate kisses, when just blossomed, like two lotus flowers
Hit the light

When fruity, sweet, like ripe fruit of mulberry tree
Leaving it sweet on the cheek -
The strings of their breasts were ready to burst.

Cathy, the young man whispered, waving her arms
How much I love my love!
I wish you my baby, she whispered, I love you, Mihai ...

They looked into his eyes, his eyes troubled, looking at the little cross
She, with red eyes, caressed them
Tears of happiness, pain, desire, pleasure ...

..

Then she hid her cheek under his denim jacket over her shirt
Breathing in the chest breaths
Hot, deep ...

His heart beat fast through his shirt
and a wave of pleasure, of pain gripped her.
He seemed to have waited this moment for a thousand years.
Or she didn't know too well ...
Mihai leaned over, placing a hand on his waist
whispering words of love to him.

..

Then he slowly raised his chin
With his fine hand, smelling the scent of violets and musk ...
The young man knew from intuition, from the unconscious
The movements of love on purpose ...

..

Ah, she said lost, looking at his white face -
Suddenly hit by a veil of pink bachelor
Candy white - bitter candy, cold-smooth
As is the water splashing on the glass, as are the white flowers of the bulb.

..

Oh, Mihai, my gentle sweet with your sweet voice
Your look freezes me, your eye presses me
You come from the realms of the land, cold, and earthly
and you warm me in the fireplace with your warm poems ...

...

Oh, sweet, sweet, it's called the bride
o Cathy came my breast
and let the cruel cuddle
it is consumed far away by night pieces

...

a sweet sweet name Mihai
as your black hair, as your hair you waved
black ebony warm silk towels
it was left over my forehead, your eyes are beloved
I would like forever to consume me in the hair of the table! ...
with lips that whisper divine with their pleasure
leaving it in my warm

where the moon is warm
silent feelings of shame!

...

Come on, closer and closer
Fall on my chest
Let me kiss you on the chest
When the moon is consumed in the night among the whispers

..

Oh, sweet, sweet, it's called the bride
o Cathy came my breast
and let the cruel cuddle
it is consumed far away by night pieces
a sweet sweet name Mihai
as your black hair, as your hair you waved
black ebony warm silk towels
it was left over my forehead, my eyes staring
with lips that whisper divine with their pleasure
leaving it in my warm
where the moon is warm
silent feelings of shame!

..

Mihai lost himself in the warmth of her body, his body
Like two pink flowers, bittersweet
Searching for her hiding place we hide
Mihai let his hand slip into her breast.

...

With sweet movements of the bride
It penetrates sweet and smooth, like a cold snake became incandescent
and kisses flowed without number, among the whispers
hung like his pink-white cheek, demented.

...

and her breasts like two wrens
They clutched at the palm of his palm
it is consumed as two ripe fruits
in the heaven of his mouth, bitter-sweet.

..

A sweet kiss numberless, it was mixed with sweet water
Of their mouth, hot-cold-warm clay amphora
Often, you are wrapping one in high pleasure
They tasted from the unbelievable sea of pain ...

..

His blond hair fluttered silky light
They seemed to be covered by the luminaire, garden-
scented with musk scent
which squeezes among the dew stars of the roses, its perfume in the kiosk.

..

Come on, closer and closer
Fall on my chest
Let me kiss you on the chest
When the moon is consumed in the night among the whispers

..

Oh, sweet, sweet, it's called the bride
o Cathy came my breast
and let the cruel cuddle
it is consumed far away by night pieces
a sweet sweet name Mihai
as your black hair, as your hair you waved
black ebony warm silk towels
it was left over my forehead, my eyes staring
with lips that whisper divine with their pleasure
leaving it in my warm
where the moon is warm
silent feelings of sadness! .... I love you, Victor, my sweet baby, my love.
Te iubesc, Victor, Puiul meu, dragostea mea.

Te iubesc Victor the sun, Puiul meu, Dulceța mea.
Te iubesc, Puiul meu, dragosta mea.

Marea de Atlaz

A fi sentimental e-o stare
De-adâncă, continuă fervoare
De-a fi cu tine trecând prin propriul Sine
De-a fi cu ceilalți
trecând prrin propriul Eu
Acolo unde Lumea se deschide, ca o floare
Albă, vouptoasă,
laîntâlnirea cu nemuritorul-i Zeu.

A fi duios e-o stare de tandrețe
Pe car e so simt doar mamele în suflet
Atunci când decerul ce ninge ce plânge
mi—am atârnat speriată ochi
cu gândul a venirea Ta – duioasă dragostea...

....

Senzații plutesc ușor în Cerul de-azuur
Se-atârnă,, nălucite, de Marea de Atlaz
Atunci când dulci sentimente, indicibile poeme
Mi se deschid, moi, poparfumate
Ca Floarea pe obraz....

...

A fi duios e-o staree tandrețe
Pe car e so simt doar mamele în suflet
Atunci când decerul ce ninge ce plânge
mi—am atârnat speriată ochi
cu gândul a venirea Ta – duioasă dragostea...

...

A fi sentimental e-o stare
De-adâncă, continuă fervoare
De-a fi cu tine trecând prin propriul Sin
De-a fi cu ceilalți
trecând prrin propriul Eu
Acolo unde Lumea se deschide, ca o floare
Albă, vouptoasă,
laîntâlnirea cu nemuritorul-i Zeu.

...

Senzații plutesc ușor în Cerul de-azuur
Se-atârână,, nălucite, de Marea de Atlaz
Atunci când dulci sentimente, indicibile poeme
Mi se deschid, moi, poparfumate
Ca Floarea pe obraz....

The sea of Atlaz

Being sentimental is a state
Deep down, fervor continues
Being with you passing through the own sin
Being with the others
passing through my own Self
Where the World opens, like a flower
White, tenderly,
at the meeting with his immortal God.

To be sweet is a tender state
Because only mothers feel it in the soul
When by the sky which snows what is crying
I hung my scared eyes
with the thought of your coming - sweet love ...

....

The sensations float slightly in the azure sky
It hangs, glinted, by the Great Sea
When sweet feelings, poems unspeakable
They open to me, soft, smoky
Like the Flower on the cheek ....

...

To be sweet is a tender state
Because only mothers feel it in the soul
When by the sky which snows what is crying
I hung my scared eyes
with the thought of your coming - sweet love ...

...

Being sentimental is a state
Deep down, fervor continues
Being with you passing through the prop sin
Being with the others
passing through my own Self
Where the World opens, like a flower
White, tenderly,
at the meeting with his immortal God.

...

The sensations float slightly in the azure sky
It hangs, glinted, by the Great Sea
When sweet feelings, poems unspeakable
They open to me, soft, smoky
Like the Flower on the cheek ....

te iubesc dulcele meu Puișor, dragostea mea.

Te iubesc, Victor the sun, Puiul meu Dulce, Dragostea mea. Te doresc Puiul meu.

Marea de Atlaz

A fi sentimental e-o stare
De-adâncă, continuă ferveare
De-a fi cu tine trecând prin propriul Sin
De-a fi cu ceilalți
trecând prin propriul Eu
Acolo unde Lumea se deschide, ca o floare
Albă, vouptoasă,
laîntâlnirea cu nemuritorul Zeu.

A fi duios e-o staree tandrețe
Pe car e so simt doar mamele în suflet
Atunci când decerul ce ninge ce plânge
mi—am atârnat speriată ochi
cu gândul a venirea Ta – duioasă dragostea...

....

Senzații plutesc ușor în Cerul de-azuur
Se-atârână,, nălucite, de Marea de Atlaz
Atunci când dulci sentimente, indicibile poeme
Mi se deschid, moi, poparfumate
Ca Floarea pe obraz....

...

A fi duios e-o staree tandrețe
Pe car e so simt doar mamele în suflet
Atunci când decerul ce ninge ce plânge
mi—am atârnat speriată ochi
cu gândul a venirea Ta – duioasă dragostea...

...

A fi sentimental e-o stare
De-adâncă, continuă ferveare
De-a fi cu tine trecând prin propriul Sin
De-a fi cu ceilalți
trecând prin propriul Eu
Acolo unde Lumea se deschide, ca o floare
Albă, vouptoasă,
laîntâlnirea cu nemuritorul Zeu.

...

Senzații plutesc ușor în Cerul de-azuur
Se-atârână,, nălucite, de Marea de Atlaz
Atunci când dulci sentimente, indicibile poeme
Mi se deschid, moi, poparfumate
Ca Floarea pe obraz....

The sea of Atlaz

Being sentimental is a state
Deep down, fervor continues
Being with you passing through the own sin
Being with the others
passing through my own Self
Where the World opens, like a flower
White, tenderly,
at the meeting with his immortal God.

To be sweet is a tender state
Because only mothers feel it in the soul
When by the sky which snows what is crying
I hung my scared eyes
with the thought of your coming - sweet love ...

....

The sensations float slightly in the azure sky
It hangs, glinted, by the Great Sea
When sweet feelings, poems unspeakable
They open to me, soft, smoky
Like the Flower on the cheek ....

...

To be sweet is a tender state
Because only mothers feel it in the soul
When by the sky which snows what is crying
I hung my scared eyes
with the thought of your coming - sweet love ...

...

Being sentimental is a state
Deep down, fervor continues
Being with you passing through the prop sin
Being with the others
passing through my own Self
Where the World opens, like a flower
White, tenderly,
at the meeting with his immortal God.

...

The sensations float slightly in the azure sky
It hangs, glinted, by the Great Sea
When sweet feelings, poems unspeakable
They open to me, soft, smoky

Like the Flower on the cheek ....

Marius

Era prin fumoarul pimitor
Un tânăr băiat la vreo 18-22 de ani
Cu ochii verzi neasemuit de frumoși
și cu părul negri puțin rărit în mijlocul capului.

Ochul stâng îl avea pe jumătate închis
Din cauza bolii
Sau a vreunei boli de ochi.
Dar îmi amintesc că și eu aveam ochiul drept pe trei sfert închis
Cu mulți ani în urmă, la vreo 42 de ani.

....

Bietul băiat nu avea pe nimeni
Era singur cuc
și avea mâinile apre și cu nodurile falangelor bătucite, scorojite
cu pilea tbăctă
probbilde lovituri, lovitui în pereți, în table,
în materiale dure.

Când m-am dezmeticit puțin i l-eam luat și i le-am mângâit ușor.
Marius, căci Marius îl chema, după cum îmi spusese
Bea cafeaua tuturor
Sucurile din pahare
Din porniri bruște, neașteptate, apoi scuipa cu scârba cu scârba pe kos.
Dintr-o dată l-am înțeles, în sfârșit.

Gusturile erau trucat, false, neplăcute
Oamenii erau falși, trucați, prefăcuți
și nu rămâna nimic altceva decât să scuipi lichidul pe jos
nprimit de simțul Intuiției și al Sfântului Duh.

...

i-am spus: Marius nu mai scuipa pe jos
nu-i frumos
să-ți aduc șervețele să scuipi în ele?...

elcontinuya să scuipe p jos.
i-am dat o țigară, primadin pachet și l-am invitat să bea din ceageaua ema.
Îți mi vine săăscuipi?...
Marius clătina din cap cu hotărâre
Nu, nu-i vine să scuipe,
Apoi ii-am adus suc în două pahare

Unul, cana galbenă mai mică, din care băuse
Fusese aruncată la coșde doamna Ana
și luată de acoloși spălată de un un bolnav.

Ne întâlnim pe coridor.
Marius degustăambele cănila până la fund
Ca un cunoscător
șinu scui pă.

Îipun pachetul marlboroîntreh l abuzunarul de la pipt, alături de cele 3 țigări dat mai înainte.

Apoi îi spun: Marius, tu trebuie să-ți spui ție însuții:
Eu trebuie să mă fac bine!...
Eu rebuie să mă fac bine!..

Apoimă duc în cameră, și îi duc în salonul 18
Unde era internat
Un mare pachet de biscuiți de cereale, o sticlă de jumătate de cafea, de-avasă
Un iaurt cu cereale, și o linguriță de inox
De-acasă.

...

Epilog:

Mai apo aflu de la alți bolnavi
Că Mariu, dragulmăe, desfăcuse toate paturile
și runcase hainele de pat
pe kos

așa că l-a luat brancadierii să-l ducă la Zam.
n-am apucat și nici n-am putut să-mi iau
Rpămas-bun de lael.

l-au dus la Zam, unde niște medci pricepui puteau să-ș pună
ăe picioare
să-iredea libertatea
să-i facă analize și să-ltrateze.

...

Speram doar că îl voi putea revedea din nou într-ozi
Acest băiat inteligent care găsea de prisos
Să vorbească prea mult
Așa cum era cuprins de disperare până în temelii.

Un băiat frumos, cu liceul terminat
Cu ochii verzi larg deschiși; cu cravată și nod la gât
și gata să intre la facultate.

...

Bietul băiat nu avea pe nimeni
Era singur cuc
și avea mâinile apre și cu nodurile falangelor bătucite, scorjite
cu pilea tbăctă
probbilde lovituri, lovitui în pereți, în table,
în materiale dure.

Când m-am dezmeticit puțin i l-eam luat și i le-am mângâit ușor.
Ela simțit totul – într-o miime de secundă.

...

Marius

It was through the smoking pimple
A young boy about 18-22 years old
With green eyes not very beautiful
and with the black hair slightly curled in the middle of the head.

His left eye was half closed
Because of the disease
Or any eye disease.
But I do remember that I also had my eyes straight on three quarters
Many years ago, about 42 years ago.

....

The poor boy had no one
He was the only cuckoo
and he had his hands open and with the knots of the phalanges bent, pointed
with the battered pile
probably hits, hit walls, boards,
in hard materials.

When I awoke a little I took them and comforted them slightly.
Marius, because Marius called him, as he told me
Drink everyone's coffee
Juices in glasses
From sudden, unexpected beginnings, then spit with spit on tiles.
Suddenly I finally understood.

The tastes were tricky, fake, unpleasant
The people were fake, cheated, pretended
and there was nothing left except spilling the liquid on the floor
impressed by the sense of intuition and the Holy Spirit.

...

I said, Marius didn't spit on the floor anymore
it's not nice
to get your towels to spit in?

he continued to spit down.
I gave him a cigarette, the first from the packet and invited him to drink from my tea.
Can you find me?
Marius shook his head resolutely
No, he can't spit,
Then I brought her juice in two glasses

One, the smaller yellow mug from which he drank
Mrs. Ana had been thrown into the basket
and taken by the washerwoman washed by a sick man.

We meet on the corridor.
Marius tastes both the cups to the bottom
Like a connoisseur
spit rail.

I put the marlboro package between the breast scanner, along with the 3 cigarettes given above.

Then I tell him: Marius, you have to tell yourself:
I must do well!
I have to do well! ..

Then I go to the room, and I take them to room 18
Where he was admitted
A large packet of cereal biscuits, a half-glass bottle of coffee
A yogurt with cereal, and a teaspoon of stainless steel
From home.

...

Epilogue:

I also learn from other patients
That Mariu, my dear, had opened all the beds
and threw away the bedding
on down

so he yelled at the junkies to take him to Zam.
I didn't grab it and couldn't take it
Goodbye from him.

they took him to Zam, where some good doctors could put him
those legs
to irritate freedom
to analyze and treat them.

...

I was just hoping I could see him again in the oasis
This intelligent boy found it superfluous
To talk too much
As it was filled with despair to the ground.

A handsome boy with high school
With green eyes wide open; with tie knots around the neck
and ready to go to college.

...

The poor boy had no one
He was the only cuckoo
and he had his hands open and the knots of the phalanges bent, pointed
with the battered pile
probably hits, hit walls, boards,
in hard materials.

When I awoke a little I took them and comforted them slightly.
She felt everything - in a thousandth of a second.

...te iubesc Carl, Victor, Tudor, puiulmeu.

I love you, Victor, my sweet.
Masks, clumsy words ...

It was late night and it was raining outside.
My heart was twitching and clutching me like a beast.
His right hand crunched, he became tired, he became ash
Writing the lyrics now
Lyrics of pain and smoke ....

... I leave her in awe, she kept quiet ...
and I try to write with my left hand nails ...

...
Anne is the center of attention at the smoker
got on the bench
he pulled his little zipper from his jeans
and it looks like a small sheep, ridge up the ramp

ready to explode ... and bomb us ...

...

Speak masks ...
Everyone speaks his own language.
All are attentive and at the same time indolent .....
The words were taken from her.

...
I look at her ashamed, a little dismayed
Smiling to myself
But I'm worried about it
While Anne undresses in a row ...

...

...

Anne is the center of attention at the smoker
got on the bench
he pulled his little zipper from his jeans
and it looks like a small sheep, ridge up the ramp

ready to explode ... and bomb us ...

Speak masks ...
Everyone speaks their language ...
They are all attentive and at the same time are not ..
The words were taken from her.

..

I look at I do not know how many times the ceiling ...,
Shoulder wall trapezoidal
On which story masks are written ...
Word guides, with a venal tone, that is trivial ...

..

Mask words of clack
Like the tent door
Patients were trapped in an archetypal attitude

They appear directly from the transcendent,
from Archetype ...
Anne with her deadly weapon
It got us all thinking ...

...

We're leaving Anne and I. On the corridors, in another hospital wing
I open the door to the living room screaming:
"Do you have an erection?"
Repent and cry with the powerful flute like a thunder
Giving the front door to the wall
Isu came a second time "...
If you do not do it now, at the time of judgment the list of sins
I'm afraid it's going to hurt ...

Repentingly, the loud voice screams like a thunder
Giving the front door to the wall
Jesus came a second time "...

Amen, the scared old men whispered
In doing so he grows cross
Ane looked at me with resignation, she spoke to me squirming, furry
How she does it
Then he kisses me noisily on both cheeks.

...

He felt a force growing in me
A thunder like lightning
I left slamming the door
While the parade ladies, raisins were doing their cross ...
As if he had seen strange signs of Jesus on the cross
Thank you very much ...
The thief whispering silently in thought.

...

Mask words of clack
Like the tent door
Patients were trapped in an archetypal attitude
They appear directly from the transcendent,
from Archetype ...
Anne with her deadly weapon
It got us all thinking ...

...

I look at I do not know how many times the ceiling ...,
Shoulder wall trapezoidal
On which story masks are written ...
Word guides, with a venal tone, that is trivial ...

..

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubesc.

Te iubesc Mihai, Dragostea mea, Puiul meu. Te doresc.
Michael ...

Cathy came in, looking at Alain.
But he looked at Mihai
He was sitting breathless, smiling with his hands close to his body
Thinking about who knows where ...

...
There wasn't much in the library
On that rainy March day
In the sun, the sun had barely come out
Among the frightened clouds, swirling like little puddles
Lightning and lightning
Just be-dark, like copies weeping.

..
Mihai was smiling, with Foucault's book open in front
Next to a book of poems, by Goethe.
... his smile was jealous, just sketched
On his cold lips
Like two rose petals
Rain kiss
and opened to a drifting inner world ...

...
Eyes, slightly shaded by glasses
They had a mysterious, poetic, timid smile
Taken from his red lips, blood-smeared
By the pallor of the thin cheek
Milk, on which the first lintel of the beard -
Two silky haunches from his blond-haired man
Rich chestnut with a middle ground.

..
Mihai, whispered Cathy approaching. Haven't you seen Alin?
Oh, no ... the young man said suddenly, amazed
Winking at her.

...
Ah, I told her we should meet here, read together ...
I wanted to ask him something ...
Let's talk about books.

...

You can sit next to me, he smiled as if scared
Mysteriously the young man. He is a bookkeeper ...

..
Okay, now I'm going to the toilet to wash my face
It was a terrible jolt ... now in March ...
Cathy said, touching her shoulder lightly,
As Mihai shivered, his eyes fluttered in the book.

..
In the bath, Cathy looked in the mirror.
His eyes were bulging, trying. She hadn't given Michele two months
After their last date.
Wash your face
Then it is supported by a recess of the wall
Lost in thoughts.

..
When Mihai suddenly enters.
She found it in her viscose dress, with the beret
With bare arms and shoulders, he reached
Her silky wavy hair
Like a spiral.

...
Do we smoke a cigarette? ... the young man asked as if he was confused
Not knowing what to say.
Then he handed her a note from Alin.
Baby, today is coming ...
Michele needs me
At a project for the service, my sweet love ..
Mihai, my younger brother, will keep you company.
The red-eyed young man reads.

...
Oh, exclaims Cathy ... putting out her cigarette. I miss him!
I know, "Mihai said, leaning over her to tell her something
then, overwhelmed by the scent of her body
he got lost in the line and tied with his arms
slowly pulling her to his chest.

Slowly, it seemed like in a thousand years
and he touched it with his red lips on his lips.
Cathy shivered, then chained her
and she tightened her breast tightly.

..
My sweetness, still the whisper, then they chained and kissed frantically
As if he had really met
After a thousand years
Of longing, waiting, love, suffering ...

...
The young man had changed. Become a hungry, voracious wolf at once
A tiger with feline movements
Who surrounds his prey and draws it to himself ...

...
Mihai, Cathy whispered, with red cheeks, my love
We are lost ...

...
..
Mihai was smiling, with Foucault's book open in front

Next to a book of poems, by Goethe.
... his smile was jealous, just sketched
On his cold lips
Like two rose petals
Rain kiss
and opened to a drifting inner world ...

...

Eyes, slightly shaded by glasses
They had a mysterious, poetic, timid smile
Taken from his red lips, blood-smeared
By the pallor of the thin cheek
Milk, on which the first lintel of the beard -
Two silky haunches from his blond-haired man
Rich chestnut with a middle ground.

..

There wasn't much in the library
On that rainy March day
In the sun, the sun had barely come out
Among the frightened clouds, swirling like little puddles
Lightning and lightning
Just be-dark, like copies weeping.

Te iubesc, Puiul meu Dulce Mihai, Dragostea mea
Te doresc și Te iubesc, Victor, Puiul meu.

Te iubesc Alin, Dragostea mea.

Dulceața mea... Te iubesc dulceața mea Victor, pOuiul meu.
Michele...

Peste tot în visul meu lucid
Insecte-uriaeșe mâncând de dulce
Pe neted Pământ negru pe care Ceru-și duce
Greul și ușurătatea propriei veșnicii...

Michele coborî în goană scările
Apoi se rezemă serios de balsutrada de inox
Cu fundul rotund îngust sprijinit
De barele scânteietoare în soarele de martie.

Picioarele elui erau interesante văzute din spate
Părea că este unul singur, unul fiind acoperit
De barele rotunde de metal
Ce coborau în pământ.

Cathy!... strigăel, în timp ce o fată trecea
Gânditoare cu capu-n pământ.
Michele!... exclamă ea parcă obosită, lăsându-se să cadă
Pe băncuțavișinie
Din micyl părculeț
Cu brazi albi, ornamentali, ca niște copii
Zâmbăreți
Cu zâmetul înțepător.

....

Apoi se ridică agale și prni spre el.
Micele îi sprijini capul obsoit de pieptul lui
În vreme ce îi murmură șoapte de-amor.

...

Dintr-o fată, fata începu să plângă.
Ălânga cu sughituri, șoptind printre suspine:
Ce dor mi-a fost de tine!... nespun de dor!...
știu, dragotea mea, spuse el cu împăcare,, cu tandrețe
știu, dragsostea mea, și mie mi-a fost dor...

...

Apoi o luă în brațele lui albe, rotunde ca laptele
și roz ca flăoarea d cireș
și os trânse puternic la pieptul lui.

Buzele lor se uniră în sărutări fără de număr
Buzele lui roșii0roz de desciseră ca două flori dlotus
Nespus de frumoase , de grațioase și de gingașe
s-i soarbă sufletul viața di ea
și să i-o dea în schimb pe-a sa.

...

Săruturi glasuri dau duiaoselor mistere
Străpunse de volupoasa calda miere
Ce curgea în gurile lor aprinse
C douăvițe de vie
Ca doi faguri uriași galbeni și parfumați de miere.

...

Peste tot în visul meu lucid
Insecte-uriașe mâncând de dulce
Pe neted Pământ negru pe care Ceru-și duce
Greul și ușurătatea propriei veșnicii...

Michele coborî în goană scările
Apoi se rezemă serios de balsutrada de inox
Cu fundul rotund îngust sprijinit
De barele scânteietoare în soarele de martie.

Picioarele elui erau interesante văzute din spate
Părea că este unul singur, unul fiind acoperit
De barele rotunde de metal
Ce coborau în pământ.

Cathy!... strigăel, în timp ce o fată trecea
Gânditoare cu capu-n pământ.
Michele!... exclamă ea parcă obosită,lăsându-se să cadă
Pe băncuțavișinie
Din micyl părculeț
Cu brazi albi, ornamentali, ca niște copii
Zâmbăreți
Cu zâmetul înțepător.

....

Apoi se ridică agale și prni spre el.
Micele îi sprijini capul obsoit de pieptul lui
În vreme ce îi murmura șoaapte de-amor.

Săruturi glasuri dau duiaoselor misterioase
Străpunse de volupoasa calda miere
Ce curgea în gurile lor aprinse cu putere...
C douăvițe de vie
Ca doi faguri uriași galbeni și parfumați de miere.
Michele ...

All over my lucid dream
Huge insects eating sweet
On the smooth black Earth that Heaven takes
The difficulty and the ease of one's eternity ...

Michele ran down the stairs
Then it is seriously supported by the stainless steel baler
With narrow round bottom supported
By the sparkling bars in the March sun.

His legs were interesting to see from behind
It seemed to be one, one being covered
Round metal bars
What they were down to the ground.

Cathy! ... she screamed as a girl passed by
Thinking with his head on the ground.
Michele! ... she exclaimed, feeling tired, letting herself fall
On the violet bench
From the little park
With white, ornamental fir trees, like children
smiling
With a stinging smile.

....

Then he got up and grabbed for him.
The little boy rested his tired head on his chest
As he whispered out of love.

...

From a girl, the girl started to cry.
She waved with hints, whispering between sighs:
What I missed was you! ... especially longing! ...
I know, my love, "he said," with tenderness
I know, my sweetheart, and I missed ...

...

Then he took it in his white arms, round like milk
and pink as the cherry blossom
and bone clung tightly to his chest.

Their lips joined in numberless kisses
His red lips had descended like two lotus flowers
Not especially beautiful, graceful and kind
the soul of her life is lost
and give him his own instead.

...

Kissing voices give mysterious duos
He pierced the hot honey voluptuous
What was flowing in their mouths
As vines
Like two giant honeycombs, yellow and scented with honey.

...

All over my lucid dream
Huge insects eating sweet
On the smooth black Earth that Heaven takes
The difficulty and the ease of one's eternity ...

Michele ran down the stairs
Then it is seriously supported by the stainless steel baler
With narrow round bottom supported
By the sparkling bars in the March sun.
His legs were interesting to see from behind
It seemed to be one, one being covered
Round metal bars
What they were down to the ground.
Cathy! ... she screamed as a girl passed by
Thinking with his head on the ground.
Michele! ... she exclaimed, feeling tired, letting herself fall
On the violet bench
From the little park
With white, ornamental fir trees, like children
smiling
With a stinging smile.

....

Then he got up and grabbed for him.
The little boy rested his tired head on his chest
As he whispered out of love.
Kissing voices give mysterious duos
He pierced the hot honey voluptuous
What was flowing in their mouths lit with power ...
As vines
Like two giant honeycombs, yellow and scented with honey.
te iubesc, Michele, te doresc, dragostea mea.
Te iubesc și Te doresc Victor-Michele, Puiul mu.

Victor, Alin, Tudor, Mihai, Andrei, Te doresc și Te iubesc, Dulce Victor, Puiul meu.
Come as you are
Leg you...
The second Book
Painting four

Te iubesc și Te doresc Alin, Dulcișor iubit.
Iubirea și Puiul meu, Dragostea mea, Dulcele meu, Te iubesc dulceața mea Victor, pOuiul meu.
Michele...
Peste tot în visul meu lucid
Insecte-uriașe mâncând de dulce
Pe neted Pământ negru pe care Ceru-și duce
Greul și ușurătatea propriei veșnicii...
Michele coborî în goană scările
Apoi se rezemă serios de balsutrada de inox
Cu fundul rotund îngust sprijinit
De barele scânteietoare în soarele de martie.
Picioarele elui erau interesante văzute din spate
Părea că este unul singur, unul fiind acoperit
De barele rotunde de metal
Ce coborau în pământ.

Cathy!... strigăel, în timp ce o fată trecea
Gânditoare cu capu-n pământ.
Michele!... exclamă ea parcă obosită,lăsându-se să cadă
Pe băncuțavișinie
Din micyl pârcoleț
Cu brazi albi, ornamentali, ca niște copii
Zâmbăreți
Cu zâmetul înțepător.

....

Apoi se ridică agale și prni spre el.
Micele îi sprijini capul obsoit de pieptul lui
În vreme ce îi murmură șoapte de-amor.

...

Dintr-o fată, fata începu să plângă.
Ălângea cu sughituri, șoptind printre suspine:
Ce dor mi-a fost de tine!... nespus de dor!...
știu, dragotea mea, spuse el cu împăcare,, cu tandrețe
știu, dragsostea mea, și mie mi-a fost dor...

...

Apoi o luă în brațele lui albe, rotunde ca laptele
și roz ca flaorea d cireș
și os trânse puternic la pieptul lui.

Buzele lor se uniră în sărutări fără de număr
Buzele lui roșii0roz de desciseră ca două flori dlotus
Nespus de frumoase , de grațioase și de gingașe
s-i soarbă sufletul viața di ea
și să i-o dea în schimb pe-a sa.

...

Săruturi glasuri dau duiaoselor mistere
Străpunse de volupoasa calda miere
Ce curgea în gurile lor aprinse
C douăvițe de vie
Ca doi faguri uriași galbeni și parfumați de miere.

...

Peste tot în visul meu lucid
Insecte-uriașe mâncând de dulce
Pe neted Pământ negru pe care Ceru-și duce
Greul și ușurătatea propriei veșnicii...

Michele coborî în goană scările
Apoi se rezemă serios de balsutrada de inox
Cu fundul rotund îngust sprijinit
De barele scânteietoare în soarele de martie.

Picioarele elui erau interesante văzute din spate
Părea că este unul singur, unul fiind acoperit
De barele rotunde de metal
Ce coborau în pământ.

Cathy!... strigăel, în timp ce o fată trecea
Gânditoare cu capu-n pământ.
Michele!... exclamă ea parcă obosită,lăsându-se să cadă
Pe băncuțavișinie

Din micul păruț
Cu brazi albi, ornamentali, ca niște copii
Zâmbăreți
Cu zămetul înțepător.

....

Apoi se ridică agale și prini spre el.
Micele îi sprijini capul obsoit de pieptul lui
În vreme ce îi murmură șoapte de-amor.

Săruturi glasuri dau duiaoselor mistere
Străpunse de volupoasa caldă miere
Ce curgea în gurile lor aprinse cu putere...
C douăvițe de vie
Ca doi faguri uriași galbeni și parfumați de miere.
Michele ...

All over my lucid dream
Huge insects eating sweet
On the smooth black Earth that Heaven takes
The difficulty and the ease of one's eternity ...

Michele ran down the stairs
Then it is seriously supported by the stainless steel baler
With narrow round bottom supported
By the sparkling bars in the March sun.

His legs were interesting to see from behind
It seemed to be one, one being covered
Round metal bars
What they were down to the ground.

Cathy! ... she screamed as a girl passed by
Thinking with his head on the ground.
Michele! ... she exclaimed, feeling tired, letting herself fall
On the violet bench
From the little park
With white, ornamental fir trees, like children
smiling
With a stinging smile.

....

Then he got up and grabbed for him.
The little boy rested his tired head on his chest
As he whispered out of love.

...

From a girl, the girl started to cry.
She waved with hints, whispering between sighs:
What I missed was you! ... especially longing! ...
I know, my love, "he said," with tenderness
I know, my sweetheart, and I missed ...

...

Then he took it in his white arms, round like milk
and pink as the cherry blossom
and bone clung tightly to his chest.

Their lips joined in numberless kisses
His red lips had descended like two lotus flowers

Not especially beautiful, graceful and kind
the soul of her life is lost
and give him his own instead.

...

Kissing voices give mysterious duos
He pierced the hot honey voluptuous
What was flowing in their mouths
As vines
Like two giant honeycombs, yellow and scented with honey.

...

All over my lucid dream
Huge insects eating sweet
On the smooth black Earth that Heaven takes
The difficulty and the ease of one's eternity ...

Michele ran down the stairs
Then it is seriously supported by the stainless steel baler
With narrow round bottom supported
By the sparkling bars in the March sun.

His legs were interesting to see from behind
It seemed to be one, one being covered
Round metal bars
What they were down to the ground.

Cathy! ... she screamed as a girl passed by
Thinking with his head on the ground.
Michele! ... she exclaimed, feeling tired, letting herself fall
On the violet bench
From the little park
With white, ornamental fir trees, like children
smiling
With a stinging smile.

....

Then he got up and grabbed for him.
The little boy rested his tired head on his chest
As he whispered out of love.

Kissing voices give mysterious duos
He pierced the hot honey voluptuous
What was flowing in their mouths lit with power ...
As vines
Like two giant honeycombs, yellow and scented with honey.
te iubesc, Michele, te doresc, dragostea mea.

Te iubesc Alin, Puiul mu.
Te doresc și Te iubesc dulceața mea Victor, pOuiul meu.
Michele...

Peste tot în visul meu lucid
Insecte-uriaeșe mâncând de dulce
Pe neted Pământ negru pe care Ceru-și duce
Greul și ușurătatea propriei veșnicii...

Michele coborî în goană scările
Apoi se rezemă serios de balsutrada de inox
Cu fundul rotund îngust sprijinit
De barele scânteietoare în soarele de martie.

Picioarele elui erau interesante văzute din spate
Părea că este unul singur, unul fiind acoperit
De barele rotunde de metal
Ce coborau în pământ.

Cathy!... strigăel, în timp ce o fată trecea
Gânditoare cu capu-n pământ.
Michele!... exclamă ea parcă obosită, lăsându-se să cadă
Pe băncuța vișinie
Din micul parculeț
Cu brazi albi, ornamentali, ca niște copii
Zâmbăreți
Cu zâmetul înțepător.

....

Apoi se ridică agale și prni spre el.
Michele îi sprijini capul obsoit de pieptul lui
În vreme ce îi murmură șoapte de-amor.

...

Dintr-o fată, fata începu să plângă.
Ălângea cu sughițuri, șoptind printre suspine:
Ce dor mi-a fost de tine!... nespuse de dor!...
știu, dragotea mea, spuse el cu împăcare,, cu tandrețe
știu, dragsostea mea, și mie mi-a fost dor...

...

Apoi o luă în brațele lui albe, rotunde ca laptele
și roz ca flaorea d cireș
și os trânse puternic la pieptul lui.

Buzele lor se uniră în sărutări fără de număr
Buzele lui roșii0roz de desciseră ca două flori dlotus
Nespuse de frumoase , de grațioase și de gingașe
s-i soarbă sufletul viața di ea
și să i-o dea în schimb pe-a sa.

...

Săruturi glasuri dau duiaoselor misterioase
Străpunse de volupoasa calda miere
Ce curgea în gurile lor aprinse
C douăvițe de vie
Ca doi faguri uriași galbeni și parfumați de miere.

...

Peste tot în visul meu lucid
Insecte-uriae mîncînd de dulce
Pe neted Pămînt negru pe care Ceru-și duce
Greul și ușurătatea propriei veșnicii...

Michele coborî în goană scările
Apoi se rezemă serios de balsutrada de inox
Cu fundul rotund îngust sprijinit
De barele scînteietoare în soarele de martie.

Picioarele elui erau interesante văzute din spate
Părea că este unul singur, unul fiind acoperit
De barele rotunde de metal
Ce coborau în pămînt.

Cathy!... strigăel, în timp ce o fată trecea
Gînditoare cu capu-n pămînt.
Michele!... exclamă ea parcă obosită, lăsându-se să cadă
Pe băncuțavișinie
Din micyl pîrculeț
Cu brazi albi, ornamentali, ca niște copii
Zîmbăreți
Cu zîmetul înțepător.

....

Apoi se ridică agale și prni spre el.
Michele îi sprijini capul obsoit de pieptul lui
În vreme ce îi murmură șoapte de-amor.

Săruturi glasuri dau duiaoselor misterioase
Străpunse de volupoasa caldă miere
Ce curgea în gurile lor aprinse cu putere...
C douăvițe de vie
Ca doi faguri uriași galbeni și parfumați de miere.
Michele ...

All over my lucid dream
Huge insects eating sweet
On the smooth black Earth that Heaven takes
The difficulty and the ease of one's eternity ...

Michele ran down the stairs
Then it is seriously supported by the stainless steel baler
With narrow round bottom supported
By the sparkling bars in the March sun.

His legs were interesting to see from behind
It seemed to be one, one being covered
Round metal bars
What they were down to the ground.

Cathy! ... she screamed as a girl passed by
Thinking with his head on the ground.
Michele! ... she exclaimed, feeling tired, letting herself fall
On the violet bench
From the little park
With white, ornamental fir trees, like children
smiling
With a stinging smile.

....

Then he got up and grabbed for him.
The little boy rested his tired head on his chest
As he whispered out of love.

...

From a girl, the girl started to cry.
She waved with hints, whispering between sighs:
What I missed was you! ... especially longing! ...
I know, my love, "he said," with tenderness
I know, my sweetheart, and I missed ...

...

Then he took it in his white arms, round like milk
and pink as the cherry blossom
and bone clung tightly to his chest.

Their lips joined in numberless kisses
His red lips had descended like two lotus flowers
Not especially beautiful, graceful and kind
the soul of her life is lost
and give him his own instead.

...

Kissing voices give mysterious duos
He pierced the hot honey voluptuous
What was flowing in their mouths
As vines
Like two giant honeycombs, yellow and scented with honey.

...

All over my lucid dream

Huge insects eating sweet
On the smooth black Earth that Heaven takes
The difficulty and the ease of one's eternity ...

Michele ran down the stairs
Then it is seriously supported by the stainless steel baler
With narrow round bottom supported
By the sparkling bars in the March sun.

His legs were interesting to see from behind
It seemed to be one, one being covered
Round metal bars
What they were down to the ground.

Cathy! ... she screamed as a girl passed by
Thinking with his head on the ground.
Michele! ... she exclaimed, feeling tired, letting herself fall
On the violet bench
From the little park
With white, ornamental fir trees, like children
smiling
With a stinging smile.

....

Then he got up and grabbed for him.
The little boy rested his tired head on his chest
As he whispered out of love.

Kissing voices give mysterious duos
He pierced the hot honey voluptuous
What was flowing in their mouths lit with power ...
As vines
Like two giant honeycombs, yellow and scented with honey.

Te iubesc și Te doresc , Mihai, Puiul meu Dulce.
Mihai...

Cathy intră, căutându-l cu privirea pe Alain.
Ddu însă cu privirea de Mihai
Care ședea sfios, zâmbind cu mâinile lăsate pe lângă corp
Gândindu-se cine știe unde...

...

Nu era multă lume în bibliotecă
În acea zi de martie, ploioasă
În cre soarele abia ieșise trenurător
Printre norii speriați, gonindu-se ca mici bălătuți
Delumină și fulger
Abi-înunecați, ca niște copiiimari puși pe plâns....

..

Mihai şedea zâmbind, cu cartea lui Foucault deschisă în faţă
Alături o carte de poezii, de Goethe.

..zâmbetul lui era geciorelnic, abia schiţat
Pe buzele lui fragede
Ca doouă petale de trandafir
Sărutate de ploaie
şi deschse unei lumi interioare în derivă...

...

Ochii, puţin umbriţi d ochelari
Aveau un surâs misterios, poetic, gingaş timid
Preluat de buzele lui roşii,lovite de sânge
De paloarea obrazului subţire
De lapte, pe care mijeau primele tuleie ale bărbişei –
Două şuvie mătăsoase din bărul lui şaten-blond
Pieptănay bogat cu căare la mijloc.

..

Mihai, şopti apropiindu-se Cathy. Nu l-ai văzut pe Alin?..
O, nu... spuse brusc tânărul, uimit
Dând cu ochi de ea.

...

Ah, i-am spus că trebuie să ne întâlnim aici, să citim împreună...
Voiam să-l mi întreb câte ceva...
Să discutăm depre cărţi....

...

Poţi să te aşezi lângă mine, surâse parcă speriat
Misterios tânărul. E un locliber...

..

Bine, acum merg la toaletă, să mă spăl pe faţă
A fost o teribilă zăpuşeală... acum în martie...
Mai spuse Cathy, atingându-i uşor umărul,
În timp ce Mihai se înfioră, apecându-şi pesemne ochii în carte.

..

Kla baie, Cathy se privi în oglindă.
Avea ochiioşoşi, încercânţi. Nu mai dăduse de Michele două luni
După ultima lor întâlnire.
Se spală pe faţă
Apoi se rezemă de o ieşiturăa peretului
Perdută în gânduri.

..

Când deodată Mihai intră.
O găsi în rochia ei de vâscoză, cu beretă
Cu braţele şi umerii goi, la care ajungea
Părul ei mătăsos ondulat

Ca niște spirale învoalte.

...

Fymăm o țigară?... întrebă tânărul parcă zăpăcit

Neștiind ce să zică.

Apoi îi întinse un bilet de la Alin.

Iubito, azi nupot veni...

Michele are nevoie de mine

La un proiect pentru serviciu, dragostea mea dulce..

Îți va ține companie Mihai, fratele meu mai mic.

Tânărul roși privind-ocum citește.

...

Oh, exclamăCathy... stingân țigara. Ce dor mi-era de el!...

știu, spuse Mihai aplecându-se spre ea, să-i spună ceva

apoi, zăpăcit de mireasma trupului ei

se pierdu cu firea și o înnlănțui cu brațele

atrăgând-o încet la pieptul lui.

Seaplecă, încet, parcă într-o mie de ani

și o atinse cu buzele lui roșii pe buze.

Cathy tresărisperiată, apoi îlnlănțui și ea

și-l strânse ppueternic lapieptul ei.

..

Dulceața mea, mai șoptitânărul, apoi se înlănțuiră și se sătutară frenetic

Ca și cum s-ar fi întâlnit într-adevăr

După o mie de ani

De dor, așteptare, dragoste, suferință...

...

Tânărul se schimbbase. Deveni pe dată un lup flămând, vorace

Un tigru cu mișcări de felină

Care-și învăluie prada și o atrage spre sine...

...

Mihai, mai șopti Cathy, cu obrații roșii, dragoste meaa

Suntem pierdui...

...

..

Mijhai ședea zâmbind, cu cartea lui Foucault deschisă în față

Alături o carte de poezii, de Goethe.

..zâmbetul lui era geciorelnic, abia schițat

Pe buzele lui fragede

Ca doouă petale de trandafir

Sărutate de ploaie

și deschse unei lumi interioare în derivă...

...

Ochii, puțin umbriți d ochelari

Aveau un surâs misterios, poetic, gingaș timid

Preluat de buzele lui roșii,lovite de sânge
De paloarea obrazului subțire
De lapte, pe care mijeau primele tuleie ale bărbișei –
Două șuvie mătăsoase din bărul lui șaten-blond
Pieptănay bogat cu căare la mijloc.

..

Nu era multă lume în bibliotecă
În acea zi de martie, ploioasă
În cre soarele abia ieșise trenurător
Printre norii speriați, gonindu-se ca mici bălătuci
Delumină și fulger
Abi-înunecați, ca niște copiiimari puși pe plâns....

Michael ...

Cathy came in, looking at Alain.
But he looked at Mihai
He was sitting breathless, smiling with his hands close to his body
Thinking about who knows where ...

...

There wasn't much in the library
On that rainy March day
In the sun, the sun had barely come out
Among the frightened clouds, swirling like little puddles
Lightning and lightning
Just be-dark, like copies weeping.

..

Mijhai was smiling, with Foucault's book open in front
Next to a book of poems, by Goethe.

... his smile was jealous, just sketched
On his cold lips
Like two rose petals
Rain kiss
and opened to a drifting inner world ...

...

Eyes, slightly shaded by glasses
They had a mysterious, poetic, timid smile
Taken from his red lips, blood smeared
By the pallor of the thin cheek
Milk, on which the first lintel of the beard -
Two silky haunches from his blond-haired man
Rich chestnut with a middle ground.

..

Mihai, whispered Cathy approaching. Haven't you seen Alin?
Oh, no ... the young man said suddenly, amazed
Winking at her.

...

Ah, I told her we should meet here, read together ...
I wanted to ask him something ...

Let's talk about books.

...

You can sit next to me, he smiled as if scared
Mysteriously the young man. He is a bookkeeper ...

..

Okay, now I'm going to the toilet to wash my face
It was a terrible jolt ... now in March ...
Cathy said, touching her shoulder lightly,
As Mihai shivered, his eyes fluttered in the book.

..

Kla bath, Cathy looked in the mirror.
His eyes were bulging, trying. She hadn't given Michele two months
After their last date.
Wash your face
Then it is supported by a recess of the wall
Lost in thoughts.

..

When Mihai suddenly enters.
She found it in her viscose dress, with beret
With bare arms and shoulders, he reached
Her silky wavy hair
Like a spiral.

...

Do we smoke a cigarette? ... the young man asked as if he was confused
Not knowing what to say.
Then he handed her a note from Alin.
Baby, today is coming ...
Michele needs me
At a project for the service, my sweet love ..
Mihai, my younger brother, will keep you company.

The red-eyed young man reads.

...

Oh, exclaims Cathy ... putting out her cigarette. I miss him!
I know, "Mihai said, leaning over her to tell her something
then, overwhelmed by the scent of her body
he got lost in the line and tied with his arms
slowly pulling her to his chest.

Slowly, it seemed like in a thousand years
and he touched it with his red lips on his lips.
Cathy shivered, then chained her
and she tightened her breast tightly.

..

My sweetness, still the whisper, then they chained and kissed frantically

As if he had really met
After a thousand years
Of longing, waiting, love, suffering ...

...

The young man had changed. Become a hungry, voracious wolf at once
A tiger with feline movements
Who surrounds his prey and draws it to himself ...

...

Mihai, Cathy whispered, with red cheeks, my love
We are lost ...

...

..

Mihai was smiling, with Foucault's book open in front
Next to a book of poems, by Goethe.

... his smile was jealous, just sketched
On his cold lips
Like two rose petals
Rain kiss
and opened to a drifting inner world ...

...

Eyes, slightly shaded by glasses
They had a mysterious, poetic, timid smile
Taken from his red lips, blood smeared
By the pallor of the thin cheek
Milk, on which the first lintel of the beard -
Two silky haunches from his blond-haired man
Rich chestnut with a middle ground.

..

There wasn't much in the library
On that rainy March day
In the sun, the sun had barely come out
Among the frightened clouds, swirling like little puddles
Lightning and lightning
Just be-dark, like copies weeping.

Te iubesc, Andrei, Tudor, Mihai, Dulcișorul meu.

Mihai...

Cathy intră, căutându-l cu privirea pe Alain.
Ddu însă cu privirea de Mihai
Care ședea sfios, zâmbind cu mâinile lăsate pe lângă corp
Gândindu-se cine știe unde...

...

Nu era multă lume în bibliotecă
În acea zi de martie, ploioasă
În cre soarele abia ieșise trenurător
Printre norii speriați, gonindu-se ca mici bălătuți
Delumină și fulger
Abi-înunecați, ca niște copiii puși pe plâns....

..
Mihai şedea zâmbind, cu cartea lui Foucault deschisă în faţă
Alături o carte de poezii, de Goethe.

..zâmbetul lui era geciorelnic, abia schiţat
Pe buzele lui fragede
Ca două petale de trandafir
Sărutate de ploaie
şi deschse unei lumi interioare în derivă...

...
Ochii, puţin umbriţi d ochelari
Aveau un surâs misterios, poetic, gingaş timid
Preluat de buzele lui roşii,lovite de sânge
De paloarea obrazului subţire
De lapte, pe care mijeau primele tuleie ale bărbişei –
Două şuvie mătăsoase din bărul lui şaten-blond
Pieptănay bogat cu căare la mijloc.

..
Mihai, şopti apropiindu-se Cathy. Nu l-ai văzut pe Alin?..
O, nu... spuse brusc tânărul, uimit
Dând cu ochi de ea.

...
Ah, i-am spus că trebuie să ne întâlnim aici, să citim împreună...
Voiam să-l mi întreb câte ceva...
Să discutăm depre cărţi....

...
Poţi să te așezi lângă mine, surâse parcă speriat
Misterios tânărul. E un locliber...

..
Bine, acum merg la toaletă, să mă spăl pe faţă
A fost o teribilă zăpuşală... acum în martie...
Mai spuse Cathy, atingându-i uşor umărul,
În timp ce Mihai se înfioră, apecându-şi pesemne ochii în carte.

..
Kla baie, Cathy se privi în oglindă.
Avea ochiibosoiţi, încercânţi. Nu mai dăduse de Michele două luni
După ultima lor întâlnire.
Se spălă pe faţă
Apoi se rezemă de o ieşiturăa peretului
Perdută în gânduri.

..
Când deodată Mihai intră.
O găsi î rochia ei de vâscoză, cu beretă
Cu braţele şi umerii goi, la care ajungea
Părul ei mătăsos ondulat
Ca nişte spirale învoalte.

...
Fymăm o țigară?... întrebă tânărul parcă zăpăcit
Neştiind ce să zică.
Apoi îi întinse un bilet de la Alin.
Iubito, azi nupot veni...
Michele are nevoie de mine

La un proiect pentru serviciu, dragostea mea dulce..
Îți va ține companie Mihai, fratele meu mai mic.

Tânărul roși privind-ocum citește.

...

Oh, exclamă Cathy... stingân țigara. Ce dor mi-era de el!...
știi, spuse Mihai aplecându-se spre ea, să-i spună ceva
apoi, zăpăcit de mireasma trupului ei
se pierdu cu firea și o înălță cu brațele
atrăgând-o încet la pieptul lui.

Se aplecă, încet, parcă într-o mie de ani
și o atinse cu buzele lui roșii pe buze.
Cathy tresărisperiată, apoi îl înălță și ea
și-l strânse pueternic la pieptul ei.

..

Dulceața mea, mai șoptit tânărul, apoi se înălță și se sătutără frenetic
Ca și cum s-ar fi întâlnit într-adevăr
După o mie de ani
De dor, așteptare, dragoste, suferință...

...

Tânărul se schimbase. Deveni pe dată un lup flămând, vorace
Un tigru cu mișcări de felină
Care-și învâluie prada și o atrage spre sine...

...

Mihai, mai șopti Cathy, cu obrații roșii, dragoste mea
Suntem pierdui...

...

..

Mihai ședea zâmbind, cu cartea lui Foucault deschisă în față
Alături o carte de poezii, de Goethe.

..zâmbetul lui era geciorelnic, abia schițat
Pe buzele lui fragede
Ca două petale de trandafir
Sărutate de ploaie
și deschse unei lumi interioare în derivă...

...

Ochii, puțin umbriți d ochelari
Aveau un surâs misterios, poetic, gingaș timid
Preluat de buzele lui roșii, lovite de sânge
De paloarea obrazului subțire
De lapte, pe care mijeau primele tuleie ale bărbișei –
Două șuvie mătăsoase din bărul lui șaten-blond
Pieptănay bogat cu căare la mijloc.

..

Nu era multă lume în bibliotecă
În acea zi de martie, ploioasă
În cre soarele abia ieșise trenurător
Printre norii speriați, gonindu-se ca mici bălătuți
Delumină și fulger
Abi-înunecați, ca niște copii mari puși pe plâns....

Michael ...

Cathy came in, looking at Alain.
But he looked at Mihai
He was sitting breathless, smiling with his hands close to his body
Thinking about who knows where ...

...
There wasn't much in the library
On that rainy March day
In the sun, the sun had barely come out
Among the frightened clouds, swirling like little puddles
Lightning and lightning
Just be-dark, like copies weeping.

..
Mihai was smiling, with Foucault's book open in front
Next to a book of poems, by Goethe.
... his smile was jealous, just sketched
On his cold lips
Like two rose petals
Rain kiss
and opened to a drifting inner world ...

...
Eyes, slightly shaded by glasses
They had a mysterious, poetic, timid smile
Taken from his red lips, blood smeared
By the pallor of the thin cheek
Milk, on which the first lintel of the beard -
Two silky haunches from his blond-haired man
Rich chestnut with a middle ground.

..
Mihai, whispered Cathy approaching. Haven't you seen Alin?
Oh, no ... the young man said suddenly, amazed
Winking at her.

...
Ah, I told her we should meet here, read together ...
I wanted to ask him something ...
Let's talk about books.

...
You can sit next to me, he smiled as if scared
Mysteriously the young man. He is a bookkeeper ...

..
Okay, now I'm going to the toilet to wash my face
It was a terrible jolt ... now in March ...
Cathy said, touching her shoulder lightly,
As Mihai shivered, his eyes fluttered in the book.

..
In bath, Cathy looked in the mirror.
His eyes were bulging, trying. She hadn't given Michele two months
After their last date.
Wash your face
Then it is supported by a recess of the wall
Lost in thoughts.

..

When Mihai suddenly enters.
She found it in her viscose dress, with beret
With bare arms and shoulders, he reached
Her silky wavy hair
Like a spiral.

...

Do we smoke a cigarette? ... the young man asked as if he was confused
Not knowing what to say.
Then he handed her a note from Alin.
Baby, today is coming ...
Michele needs me
At a project for the service, my sweet love ..
Mihai, my younger brother, will keep you company.

The red-eyed young man reads.

...

Oh, exclaims Cathy ... putting out her cigarette. I miss him!
I know, "Mihai said, leaning over her to tell her something
then, overwhelmed by the scent of her body
he got lost in the line and tied with his arms
slowly pulling her to his chest.

Slowly, it seemed like in a thousand years
and he touched it with his red lips on his lips.
Cathy shivered, then chained her
and she tightened her breast tightly.

..

My sweetness, still the whisper, then they chained and kissed frantically
As if he had really met
After a thousand years
Of longing, waiting, love, suffering ...

...

The young man had changed. Become a hungry, voracious wolf at once
A tiger with feline movements
Who surrounds his prey and draws it to himself ...

...

Mihai, Cathy whispered, with red cheeks, my love
We are lost ...

...

..

Mihai was smiling, with Foucault's book open in front
Next to a book of poems, by Goethe.

... his smile was jealous, just sketched
On his cold lips
Like two rose petals
Rain kiss
and opened to a drifting inner world ...

...

Eyes, slightly shaded by glasses
They had a mysterious, poetic, timid smile
Taken from his red lips, blood smeared
By the pallor of the thin cheek
Milk, on which the first lintel of the beard -
Two silky haunches from his blond-haired man

Rich chestnut with a middle ground.

..

There wasn't much in the library
On that rainy March day
In the sun, the sun had barely come out
Among the frightened clouds, swirling like little puddles
Lightning and lightning
Just be-dark, like copies weeping.

Mii de kali-yuga

Pe cărărilebătătorite
Dunele le mătura vântul
Luasem choul unui inorog violet
Pe pânza timpului picat desuet.

...

Mă-ntorc cu pași mari dinspre apus
În casa goală
Nemăturată de săptămâni
Cu mmasa plină de tutun...
Cu capul meu strâmb, pe gâtul înțepenit
Căzut în inconștient
În care orbitele înoată goale
Ca irișii trecutelor noastre întâlniri
Sub șirul pierdut de sălcii plângătoare...

...

Pe cărările bătătorite
Dunele le mătura vântul
Luasem chipul unui inorog violet
Pe pânza timpului picat desuet.

...

Mă-ntorc cu pași mari dinspre apus
În casa goală
Nemăturată desăptămâni
Cu masa plină de tutun...
Cu capul meu strâmb, pe gâtul înțepenit
Căzut în inconștient
În care orbitele înoată goale
Ca irișii trecutelor noastre întâlniri
Sub șirul pierdute sălcii plângătoare...

.....

Iau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca

Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Thousands of kali-yuga

On the beaten paths
The dunes swept through the wind
I had the chill of a purple horn
On the canvas of time dropped out.

...

I'm coming back from the sunset
In the empty house
Unspoiled for weeks
With tobacco full of tobacco ...
With my crooked head on my throat stiff
Fallen into the unconscious
Where the orbits are empty
Like the irises of our past encounters
Under the row lost by crying holes ...

...

On the beaten paths
The dunes swept through the wind
I took the face of a purple horn
On the canvas of time dropped out.

...

I'm coming back from the sunset
In the empty house
Unobtrusive weeks
With the mass of tobacco ...
With my crooked head on my throat stiff
Fallen into the unconscious
Where the orbits are empty
Like the irises of our past encounters
Underneath the string of lost crying ...

.....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Te iubesc.

Mii de kali-yuga

Pe cărărilebătătorite
Dunele le mătura vântul
Luasem choul unui inorog violet
Pe pâenza timpului picat desuet.

...

Mă-ntorc cu pași mari dinspre apus
În casa goală
Nemăturată de săptămâni
Cu mmasa plină de tutun...
Cu capul meu strâmb, pe gâtul înțepenit
Căzut în inconștient
În care orbitele înoată goale
Ca irișii trecutelor noastre întâlniri
Sub șirul pierdut de sălcii plângătoare...

...

Pe cărările bătătorite
Dunele le mătura vântul
Luasem chipul unui inorog violet
Pe pâenza timpului picat desuet.

...

Mă-ntorc cu pași mari dinspre apus
În casa goală
Nemăturată desăptămâni
Cu masa plină de tutun...
Cu capul meu strâmb, pe gâtul înțepenit
Căzut în inconștient
În care orbitele înoată goale
Ca irișii trecutelor noastre întâlniri
Sub șirul pierdute de sălcii plângătoare...

.....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Thousands of kali-yuga

On the beaten paths

The dunes swept through the wind
I had the chill of a purple horn
On the canvas of time dropped out.

...

I'm coming back from the sunset
In the empty house
Unspoiled for weeks
With tobacco full of tobacco ...
With my crooked head on my throat stiff
Fallen into the unconscious
Where the orbits are empty
Like the irises of our past encounters
Under the row lost by crying holes ...

...

On the beaten paths
The dunes swept through the wind
I took the face of a purple horn
On the canvas of time dropped out.

...

I'm coming back from the sunset
In the empty house
Unobtrusive weeks
With the mass of tobacco ...
With my crooked head on my throat stiff
Fallen into the unconscious
Where the orbits are empty
Like the irises of our past encounters
Underneath the string of lost crying ...

.....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Mii de kali-yuga

Pe cărărilebătătorite
Dunele le mătura vântul
Luasem choul unui inorog violet
Pe pâanza timpului picat desuet.

...

Mă-ntorc cu pași mari dinspre apus
În casa goală
Nemăturată de săptămâni
Cu mmasa plină de tutun...
Cu capul meu strâmb, pe gâtul înțepenit
Căzut în inconștient
În care orbitele înoată goale
Ca irișii trecutelor noastre întâlniri
Sub șirul pierdut de sălcii plângătoare...

...

Pe cărările bătătorite
Dunele le mătura vântul
Luasem chipul unui inorog violet
Pe pânza timpului picat desuet.

...

Mă-ntorc cu pași mari dinspre apus
În casa goală
Nemăturată de săptămâni
Cu masa plină de tutun...
Cu capul meu strâmb, pe gâtul înțepenit
Căzut în inconștient
În care orbitele înoată goale
Ca irișii trecutelor noastre întâlniri
Sub șirul pierdut de sălcii plângătoare...

.....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Thousands of kali-yuga
On the beaten paths
The dunes swept through the wind
I had the chill of a purple horn
On the canvas of time dropped out.

...

I'm coming back from the sunset
In the empty house
Unspoiled for weeks
With tobacco full of tobacco ...
With my crooked head on my throat stiff
Fallen into the unconscious
Where the orbits are empty
Like the irises of our past encounters
Under the row lost by crying holes ...

...

On the beaten paths
The dunes swept through the wind
I took the face of a purple horn
On the canvas of time dropped out.

...

I'm coming back from the sunset
In the empty house
Unobtrusive weeks
With the mass of tobacco ...
With my crooked head on my throat stiff
Fallen into the unconscious
Where the orbits are empty
Like the irises of our past encounters
Underneath the string of lost crying ...

.....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Mii de kali-yuga

Pe cărărilebătătorite
Dunele le mătura vântul
Luasem choul unui inorog violet
Pe pânza timpului picat desuet.

...

Mă-ntorc cu pași mari dinspre apus
În casa goală
Nemăturată de săptămâni
Cu mmasa plină de tutun...
Cu capul meu strâmb, pe gâtul înțepenit
Căzut în inconștient
În care orbitele înoată goale
Ca irișii trecutelor noastre întâlniri
Sub șirul pierdut de sălcii plângătoare...

...

Pe cărările bătătorite
Dunele le mătura vântul
Luasem chipul unui inorog violet
Pe pânza timpului picat desuet.

...

Mă-ntorc cu pași mari dinspre apus
În casa goală
Nemăturată desăptămâni
Cu masa plină de tutun...
Cu capul meu strâmb, pe gâtul înțepenit
Căzut în inconștient
În care orbitele înoată goale
Ca irișii trecutelor noastre întâlniri
Sub șirul pierdutde sălcii plângătoare...

.....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Thousands of kali-yuga
On the beaten paths
The dunes swept through the wind
I had the chill of a purple horn
On the canvas of time dropped out.

...

I'm coming back from the sunset
In the empty house
Unspoiled for weeks
With tobacco full of tobacco ...
With my crooked head on my throat stiff
Fallen into the unconscious
Where the orbits are empty
Like the irises of our past encounters
Under the row lost by crying holes ...

...

On the beaten paths
The dunes swept through the wind
I took the face of a purple horn
On the canvas of time dropped out.

...

I'm coming back from the sunset
In the empty house
Unobtrusive weeks
With the mass of tobacco ...
With my crooked head on my throat stiff
Fallen into the unconscious
Where the orbits are empty
Like the irises of our past encounters
Underneath the string of lost crying ...

.....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...te iubesc și te doresc, Victor, dulceața inimii mele, puiul meu..

I love you dearly, Victor, the love of my life.
The unfathomable mysteries of one's life ...

On the night of September 20 to 21, my phone was stolen.
I had it loaded, on the trash bin, then I lay down.
Upon waking up, I find that the phone is gone
Although the lady in the salon is awake. But he doesn't know anything ...

..

Thinking a little, I put the charger on the phone
I pull him out of the bag,
On the white plate, I see him, and I go to the smoking room.
In the hallway leading to the smoking room, I meet a young man
Accompanied by someone

Medium in size, slim, in a sports suit
With short hair and blue eyes.
The young man asks me something or greets me
Asking me something.

Immediately I think he might be involved in the business ...
I had two passwords on the phone, heavy.
I wondered what the thieves would do with him.

He returned from smoking, after about 20-25 minutes
I find the phone under the blanket
With two holes applied coarsely at the top.
Through the open door, I see the same uninvolved young man,
Walking with a brown gentleman, smaller in stature

...

I type, trying to post something on facebook.
The phone is beating thin instead of thinking.
I realize the phone has been destroyed, there is nothing left to do ...
I throw it in the living room, in the open space, on the floor.

The phone is ringing and breaking.
The next morning, I tell the story in front of Ms. Lia
Professionally shaking head, filled with doubts:
The phone was not stolen, it's okay ...

It doesn't work well anymore, I say, two holes have been given ...
Where do you see two holes?
My assistant lady asked me.
The holes had been used exactly in the holes at the top
and enlarged.

Not making me understand, blinded by anger, and jealousy
I get the phone on the floor, where he bangs dry.
Then I take them with my hands under Mrs. Lia's eyes.

....

The phone is delivered that morning and the next morning at home.
Later, Ms. Lia protests:
Where do you see the theft? The phone was not stolen
You found him under the blanket.
There are no thefts in the psychiatry section of the hospital ...

It was all a machination
With cold blood, from time to time, they were probably well acquainted
staff members, maybe even doctors ...

I was suspecting Mrs. Poepescu Erika, Ms. Lia's assistant
the lady in the salon...

Now, thinking better, I remember the young striker
Coming in the evening, probably to empty the trash, he had stolen it.
Things are really that simple.

...

Anyway, everything was masked. My little brother came to me
Nokia 100 home phone, which I will fight
In the following days I will write messages:

<I sit in happy silence, scrutinizing the Iraqi messengers.
An ecstatic silence, from which I woke up with my eyes wide open
Thinking about the unfathomable mysteries of one's life,
To the mysteries of the world, of the nature of the universe ... (...)>
.....te iubesc.

Translations: Carl Gustav Jung

Te iubesc, dragostea mea.
Mistrețul cu colți de argint

În ziua aceea ne dusesem după vaci
Eu și Silvia, verișoara mea primară.
Trecusem de vârful Preluca și găsiserăm vacile
Păscând poate pe muntele Bou
Mai sus de coliba lui Gălățan.

Ne întoarcem acasă. Dar pe lungă șă ce despărțea vârful
Preluca de muntele Bou
Era o turmă de mistreți cu pui.
Se auzeau furnăiturile și sunetele ciudate

Ce le făceau și era o turmă de zece-treisprezece mistreți.
Mari și mici.
Sivia, vara mea, se speriasă rău
Și tremura ca varga

Se gândea că acolo ne vom găsi moartea.
Dar eu știam de la tata
Că animalele sălbatice nu-ți fac nimic
Dacă nu le ataci

Ș dacă nu le încalci teritoriul, ci îți vezi liniștit
De drum.
Cu tot cu sângele rece de care eram în stare
i-am șoptit Silviei

să nu urmășă după mistreți
că ei din spate nu ne puteau simți.... ci numai din vântul
care le bătea din față.
Și-am tăiat muntele Prelucii drept în două

Întorcându-ne acasă.
Silvia era nespuse de recunoscătoare

Că scăpasem cu viață, iar eu eram fericită
Că fusesem curajoasă.

....

Mai târziu m-am gândit că mistreții au simțit...
Că sunt una de-a lor
Eufemistic spus...
Căci aveam ascendentul în Mistreț

După zodiacul chinezesc.
Era și este o scumpă amintire, cea din vremea
Copilăriei noastre
Când muntele, codrul, ba chiar și mistrețul

Râmuitor, era frate cu noi.
Dintr-o pictură în ulei, cu vopselele scurse
În care se mai deslușesc chipurile a trei copii,
A două fete, al meu și al Silviei
Verișoara mea primară, și al fratelui meu
Bujor.

te doresc, Soțul meu iubit, te iubesc, Victor, puiul meu.
Wild boar with silver thistles

That day we had gone after the cattle
I and Silvia, my primary cousin
we had passed by the Preluca Peak and we had found
the cattle, grazing maybe on the
Ox Mountain
above the wooden lodge of Gălățan

We come back home.
But on the long saddle which
separated the Peak Preluca by the Ox mountain

It was a herd of boars with chickens
There were hearing the strange sounds
they were making

and there was a herd of ten-thirteen wild boars
big and small.
Silvia, my cousin, had been scared badly
and she was shuddering
she was thinking that there is our end.

But I knew from my father that the wild animals
don't do to you any harm
if you don't attack them and you do not break
their territory
but you are quietly on the road.

with all my cold blood I was capable I whispered to Silvia
not to follow the saddle after the wild boars
for they from behind couldn't feel us...
but only from the wind which was blowing from
the front

and we cut the mountain of Preluca straight in two
coming back home.
Silvia was thankful, with tears in her eyes
that we had escaped alive
and I was happy that I was courageous.

..

Later I thought that the wild boars
had the feeling that I am one of them
Euphemistically spoken
Because I had the ascendancy in the Wild Boar
after the Chinese zodiac.

It was also a dear remembrance, that one from
the time of our childhood
When the mountain, the forest, even the ruthless
wild boar, was our brother.

From an oil canvas, with the draining paintings
where in there can be still discerned
the faces of three kids, of two girls, mine, and Silvia's
and of my brother, Bujor.
Te iubesc...

Te iubesc, dulceața mea.
Mit, ritual și simbol

E dimineață devreme. Ne-am strâns lângă clăile din fundul ogrăzii.
Tata bate coasa.
Așezat pe iarbă, pe platoul ce se scurbează apoi
Foarte abrupt în groapa din fundul ogrăzii
Tata bate coasa.

Își scoase gresia de la brâu, din ghioc, o înmuie bine în apă
Apoi ținând coasa cu mâna stângă
Cu mișcări precise și iuți, îi ascuți tăișul
Alternând mișcările de pe oparte pe alta, până ajunse
la vârful coasei.

Apoi luă o mână de iarbă verde,moale, o șterse
Dintr-o singură mișcare.
Na, iați-o îi spuse el lui Bujor, și-i dădu coasa.

Apoi începu s-o bată, cu luare-aminte
Tacticos, absorbit, pe-a lui.

O coasă veche, franțuzească
Cu tăișul de oțel ca o sclipire de lumină în soarele dimineții.
Pe nicovală, așeză cu grijă marginea
zimțuită a coasei
Aăpoi dinspre interior spre exterior
Începu s-o bată cu ciocanul din mișcări fine, precise
Nici prea apăsate, nici prea ușoare.

Era o întreagă artă. Precizia, îndemânarea și știința
De a nu o bate decât cât trebuie –
și unde trebuie.

Ascuțișul nu trebuia zdrobit, nici mărit, nici micșorat.
Bujor se apucase de coasă.
Încordându-și tendoanele picioarelor, cobora la vale
Luptându-se cu forța gravitațională
și în genere cu forța de frecare,
și din mișcări largi
culcând iarba la pământ, într-un culoar aval
care se mărea se lărgea se extindea...

apoi porni tata în urma lui.
Cu mișcări precise și scurte, tăia tufele de iarbă rămase, oprindu-se
la răstimpuri, apoi din mișcări largi, iuți, ritmice
curba iarba la pământ.

Ajunși lângă gardul de deasupra cărării de jos, dintre ogrăzi
se opriră să răsufle.
Apoi Bujor o luă din nou în sus
Iar tata rămase să cosească pâlcurile de iarbă
De lângă gard.

Totul trebuia făcut fără cusur –
și în genere nu era lucru frumos să lași iarba netăiată
sau tăiată de jumătate sau trei sfert.
Locul trebuia ras ca-n palmă -
și în genere după sibțire
nu era bine să rămână șire uscate de paie,
fân uscat neadunat

locul arăta rău, se da apoi rău la cosit și în general era rușine
numaioamenii angajați la lucru
mai făceau uneori așa – dar noi niciodată.

...

Erau legile nescrise ale pământului – care cereau
Ca lucrurile să fie făcute cum trebuie
și nu de mântuială.

și în genere claia să fie călcată bine, să aibă vârf
și să i se pună panze
eventual peste celofanul găurit și strecurat pe par
ca să nu intre ploaia.

...

Cum era claia, așa era mirele.
Dacă claia era înaltă și frumoasă rotundă, egală,
Cu gâtul prelung și bine arcuit
Pre vârf
Mirele era frumos.
Dacă nu, nu.

și mama trebuia să facă clăile fără cusur
altfel tata o repezea
și-i vorbea aspru, poticnindu-se cu pala uriașă de fân
în vârful prului, deasupra capului.

...

mai puțin, dă-mi mai puțin, Lazăre
Nu vezi că sunt aproape de vîrf?!...

..

În arșița verii, alegam cu picioarele-mi tinere
Să aduc apa.
Apoi după ce beam, îi turnam apă lui Bujor să se spele
Pe mâini, pe brațe, pe față, pe gât.
Aoi Bujor lua sticla
și-și turna de-a dreptul apă în cap.

...

și mie!... strgă mama. Adu-mi și mie apă!...

..

În ăldura arzătoare a soarelui, în acea zi caniculară de august
Aerul se curba ca mii de particule colorate
Ca o eternă fata morgana -
Eternă iluzie vizuală.

Eram fericită. Priveam printre gene aerul curbându-se
Sticlind
Ca o apă colorată
Ca o perdea de stropi diafani, inefabili, irziând în mii de fațete colorate
Scânteietoare.

...

Soarele era mitic. Fânul era mitic. Roșia era mitică.
Mă gândeam la romanul corintic
al lui Manolescu
și cugetam că probabil așa trebuie să arate o pagină de roman:
mitul Sorelui, al apei și al Oglinzii
în muntele fără istorie
intrând pe o poartă din august
în trupul căld, de aer, de paie și de lut
al Eternității.

...

Tema irecognoscibilității miracolului” este echivalentă cu a spune că miracolul ia formele cele mai ne semnificative, și este ilustrată de numeroase opere literare, dintre care amintim ”La țigănci”, ”Pe strada Mântuleasa”, ”Noaptea de Sânziene”. A fi prezent fără să te faci cunoscut este, probabil, ecoul paradoxului budist al prezenței-absenței...
Te iubesc și te doresc dulcele meu Victor.

Myth, ritual and symbol

It's early morning. We gathered near the fences at the bottom of the yard.
Dad is sewing.
Sitting on the grass, on the plateau which then flows
Very steep in the pit at the bottom of the yard
Dad is sewing.

She removed her tiles from her waistband, soaking them in the water
Then holding the knife with his left hand
With precise movements and sharp, you sharpen its edge
Alternating the movements from one side to another, until it came
at the tip of the seam.

Then he took a hand of soft green grass, wiped it
In one move.
No, take it, he told Bujor, and he sewed his tail.

Then he began to beat her, remembering
Tactically, absorbed, his.

An old, French stitch
With steel cut as a gleam of light in the morning sun.
On the niche, he carefully placed the edge
stitched on the seam
Then from the inside to the outside
He began to strike her with the hammer of fine, precise movements
Neither too pressed nor too light.

It was a whole art. Accuracy, skill and science
Not to beat her properly -
and where to go.

The sharpener was not to be crushed, enlarged or diminished.
Peony began to sew.
Tightening the tendons of his feet, he descended to the valley
Fighting with the gravitational force

and generally with frictional force,
and from large movements
lying on the ground, down a corridor
which enlarged it widened it expanded ...

then started dad behind him.
With precise, short movements, he cut the remaining bushes, stopping
at times, then from wide, fast, rhythmic movements
bend the grass to the ground.

You come near the fence above the lower path, between the groves
they stopped to breathe.
Then Bujor took her up again
And my dad had to mow the grass clippings
Near the fence.

Everything had to be done seamlessly -
and in general it was not a good thing to leave the grass untouched
or cut in half or three quarters.
The place had to be shaved -
and generally after bullying
it was not good to keep the straw dry,
unused dry hay

the place looked bad, then it went bad in the meadow and generally it was shameful
only people employed at work
sometimes they did so - but we never did.
...

It was the unwritten laws of the earth - they demanded
That things should be done properly
not salvation.

and in general the key should be ironed well, it should be tipped
and put cloths on it
possibly over the cellophane drilled and slipped on the hair
not to enter the rain.

...

As was the key, so was the groom.
If the clause was tall and beautiful round, equal,
With long neck and well arched
Towards peak
The groom was beautiful.
If not, no.

and my mother had to make the seams seamless
otherwise my father would hurry her
and he spoke harshly to her, stumbling over the huge hay shovel
at the tip of the head above the head.

...

,less, give me less, Lazare
Don't you see I'm near the top ?! ...

..

In the heat of summer, I chose with my feet young
Bring water.
Then after we drank, we poured Bujor water to wash
On the hands, on the arms, on the face, on the neck.
Then Bujor took the bottle
and he poured water right into his head.

...

and me! ... my mother cried. Bring me some water too!

..

In the scorching heat of the sun, on that hot August day
The air curves like thousands of colored particles
Like an eternal morgan girl -
Eternal visual illusion.

I was happy. I was looking at printers, the air bending
glass
Like a colored water
Like a curtain of translucent, ineffable splashes, irritating thousands of colorful facets
Fire.

...

The sun was legendary. The hay was legendary. The redness was mythical.
I was thinking about the Corinthian novel
of Manolescu
and I thought that probably this is how a novel page
should look like:

the myth of the Sister, the water and the Mirror
in the mountain without history
entering a gate in august
in cudd, air, straw and clay
of Eternity.

...

The theme of the unrecognizableness of the miracle "is equivalent to saying that the miracle takes the most insignificant forms, and is illustrated by numerous literary works, of which we mention" At Gypsies ", " On Manteleasa Street ", " Sânziene Night ". Being present without making yourself known is probably the echo of the Buddhist paradox of presence-absence ...
I love you and I wish you my sweet Victor.
Te iubesc, Puiul meu. Te doresc.

Te iubesc, puiul meu.
Romanian writer, Ion Luca Caragiale
Mitică

– Mitică... și mai cum?

– E destul atâta: Mitică - de vreme ce și dumneata îl cunoști tot așa de bine ca și mine. Firește că trebuie să-l cunoaștem: îl întâlnim atât de des - în prăvălii, pe stradă, pe jos, în tramvai, în tramcar, pe bicicletă, în vagon, în restaurant, la Gambrinus - în fine pretutindeni.

Mitică este bucureșteanul par excellence. Și fiindcă Bucureștii sunt un mic Paris, și Mitică, se-nțelege, este un mic parizian.

El nu e nici tânăr, nici bătrân, nici frumos, nici urât, nici prea-prea, nici foarte-foarte; e un băiat potrivit în toate; dar ceea ce-l distinge, ceea ce-l face să aibă un caracter marcat este spiritul lui original și inventiv.

Mitică este omul care pentru fiecare ocaziune a vieții găsește un cuvânt de spirit la moment, și pentru asta simpaticul parizian al orientului este foarte căutat și plăcut în societate.

Mitică are o magazie, un arsenal, o comoară de vorbe, de întrebări, de răspunsuri, cari fac deliciile celor ce au fericirea să-l cunoască.

Mai cu seamă pe provinciali, micul nostru parizian îi epatează cu verva lui scânteietoare.

El, de exemplu, inventează pe negândite vorbe ca:

"Cea mai frumoasă fată din lume nu poate da decât ce are!"

sau:

"Viața este un vis, moartea o deșteptare!"

ori:

"Ei! madam Popescu, nu există roză fără spini!"

Închipuiți-vă ce efect fac toate astea asupra spiritului doamnei Popescu!

Dar toate astea sunt vorbe sentimentale, lirice, melancolice, și deși și-n genul acesta Mitică este destul de tare, e încă și mai tare în genul ușor, picant și ironic.

"În genul acesta, cel puțin, pot pentru ca să zic că nu am rival!" zice Mitică - și cu drept cuvânt.

Exemple...

*

Când n-are tutun, îți cere "o țigară... suvenir".

*

Când merge să se-mprumute cu bani:

– Unde ai plecat, Mitică?

– La vânătoare de lei.

*

Îi zici:

– Mitică, faci cinste?

– Nu pot, monșer, că mă strânge un ciorap.

*

Până în anul 1900, când mă-ntâlnea la Sf. Vasile, îmi zicea:

– De un an nu te-am văzut!

Dar în anul acela l-am găsit în seara de 31 decembrie la Gambrinus, tot acolo l-am întâlnit a doua seară, la 1 ianuarie.

L-am salutat; s-a făcut că nu mă cunoaște. După multă stăruință, și-a adus în fine aminte cine sunt:

– Scuză-mă, neică - a zis Mitică - te uitasem: e un secol de când nu ne-am mai văzut!

*

Ceri într-o băcănie:

– Băiete, o țuică!

– Nu-i da, domnule, c-o bea! zice Mitică.

*

– Am deseară lojă la operă; mergi cu mine? zice Mitică.

– Merg... Ce se cântă?

– Relaș, în cinci acte!

*

Intri la Gambrinus; te apropii de Mitică și-l saluți; el îți răspunde amabil:

– Adio!

Îl saluți la plecare; el îți răspunde:

– Să-mi scrii!

*

– Ai parale, Mitică?

– Nu umblu cu metal; mi-e frică de trăznet.

*

- Birjar! slobod? întreabă amicul nostru.
- Da, conașule!...
- Atunci, du-te-acasă.

*

- Dă-mi cusurul, zic negustorului.
- Nu-i da, d-le, întrerupe Mitică; dumnealui n-are nici un cusur.

*

Un prieten ghindoc se-ntinde să-și ia pălăria dintr-un cuier prea nalt. Mitică îi strigă:

- Pune o coală de hârtie sub picioare!

*

Mitică zice despre un prietin destituit:

- L-a-naintat...

- ...?

- L-a făcut inginer de poduri...

Și când e în culmea verveii adaogă:

- ...detașat cu serviciul în Cișmeșiu: dă muștele afară!

*

Te plângi lui Mitică de cine știe ce; el nu vrea să te asculte, fiindcă "petiție fără timbru nu se primește".

*

La restaurant:

- Iaurt ai? întreabă el.

– Este...

- Dă-mi vreo câțiva centimetri.

*

În loc de "usturoi", zice "vanilie sârbească", în loc de "vin", zice "flanelă de Drăgășani", și-n loc de "bilet de bancă", "poza lui Traian".

*

Când pleacă pe jos, te invită:

- Hai, că te iau în dreapta.

*

Mitică se urcă pe platforma dinaintea tramvaiului electric; vagonul pornește; în culmea vitezei, deodată amicul nostru strigă manipulantului:

- Oprește! ți-a căzut biciul!

*

Mitică stă cu mai mulți prietini în colț la Continental, pe Piața Teatrului. Un prietin salută și sare pe platforma din urmă a tramvaiului, care merge către Sf. Gheorghe.

- Arde-l, birjar! strigă Mitică.

*

- În toiu! alegerilor, unde-și pune Mitică al meu candidatura?

– La Bucureștii-Noi.

– La ce colegiu?

– La colegiul al patrulea.

*

Te doare măseaua. Ce doctorie îți recomandă Mitică?

- Rădăcină de clește.

*

Ai cerut o bere și o lași să-i treacă puțin spuma; Mitică zice:

- Bea-ți berea, că se răcește.

*

La Gambrinus:

Mitică, la plecare, către băiatul care a servit:

- Băiete, mi se pare că mi-a picat o băncuță; vezi, dacă o găsești mi-o dai înapoi deseară; dacă nu, ia-o tu bacșiș.

*

- Câte ceasuri sunt, Mitică?

– Câte a fost ieri pe vremea asta.

*

– Apropo - zice Mitică - de câți ani ești?

– De... atâția.

– Tocmai cât măgarul mitropolitului!

*

Ți-ai cumpărat o blană nouă. Te întâlnești cu Mitică. În loc de "s-o porți sănătos!" îți zice:

– Bravos! blană ai; acuma, junghi îți mai trebuie!

*

– Ți-aș face curte, domnișoară - zice Mitică unei tinere telegrafiste - dar vai! n-am curaj; ah! știu cât ești de crudelă!

– Cum, domnule Mitică? de unde știi?

– Parcă eu n-am aflat cum bați depeșile!

*

Mitică te roagă să pui o vorbă bună la Ministerul de Război, dacă ai vreun prieten, ca s-o numească pe soacră-sa "moașă militară".

*

Trenul de plăcere merge-ncet; Mitică zice:

– A ostenit caii.

Ori, mai bine:

– A uitat să dea grăunțe la cai!

Trenul se oprește la o stație; Mitică:

– A oprit, să le dea apă.

*

E polei. Cade un domn. Mitică strigă:

– Chegle-carambol!

Cade o doamnă:

– S-a rupt gazometrul!

Ș. cl., ș. cl., ș. cl.

Al dracului Mitică!

- Mitica ... and how?

- That's enough: Mitica - since you know him as well as I do. Of course we need to know him: we meet him so often

- in shops, on the street, on foot, in the tram, in the tram, on the bicycle, in the wagon, in the restaurant, at

Gambrinus - everywhere.

Mitica is the Bucharest par excellence. And because Bucharest is a small Paris, and Mitica, it is understood, he is a little Parisian.

He is neither young nor old, nor beautiful, nor ugly, nor too much, nor very; he's a good boy in all; but what distinguishes him, which makes him have a marked character is his original and inventive spirit.

Mitica is the man who finds a word of spirit for every occasion of life, and that's why the Parisian sympathetic of the Orient is highly sought after and enjoyable in society.

Mitica has a warehouse, an arsenal, a treasure trove of words, questions, answers, making the delights of those who have the happiness to know it.

Especially the Provincials, our little Parisian smothered him with sparkle.

He, for example, invented the wretched words that:

"The most beautiful girl in the world can only give what she has!"

or:

"Life is a dream, death is a wake!"

times:

"Well, Madam Popescu, there is no pine-throat!"

Imagine what effect these things make on Mrs. Popescu's spirit!

But all of this is sentimental, lyrical, melancholic, and though this kind of Mitica is quite loud, it's even louder in its kind, spicy and ironic.

"In this way, at least, I can say that I do not have a rival!" says Mitica - and rightly so.

Examples ...

*

When he does not have tobacco, he asks you "a cigarette ... a souvenir."

*

When he goes to work with money:

- Where'd you go, Mitica?

- To hunt lions.

*

You say to him:

- Mitica, are you honored?

- I can not, monster, get me a sock.

*

Until 1900, when I met at St. Basil, he was saying to me:

- I have not seen you for a year!

But that year I found him on Gambrinus on the evening of December 31, and I met him the second evening on January 1st.

I greeted him; he did not know me. After much perseverance, he finally remembered who I was:

"Excuse me, my dear," said Mitica, "I forgot: it's a century since we've never seen each other!"

*

You ask in a grocery store:

- Boy, a bitch!

- Do not give it, sir, drink it! says Mitica.

*

- I have a night in the opera; come with me? says Mitica.

- I'm ... What is it?

- Relativity, in five acts!

*

You go to Gambrinus; get close to Mitic and salute him; he answers kindly:

- Goodbye!

Greet him on his way out; he answers:

- Write me!

*

- Do you have a parallel, Mitica?

- I do not walk with metal; I'm afraid of grudging.

*

- Barren! free? ask our friend.

- Yeah, the consoles! ...

- Then go home.

*

"Give me the blemish," said the merchant.

"Do not give it, sir," interrupts Mitica; he has no blemish.

*

A Ghanaian friend is trying to get his hat from a toe too high. Mitica called out to them:

- Put a sheet of paper under your feet!

*

Mitica says of a destitute friend:

- He's got him ...

- ...?

- He made him a bridge engineer ...

And when it is at the top of the adage:

- ... detached with service in Cişmegiu: flies out!

*

You complain to Mitica of who knows what; he does not want to listen to you, because "a stamped petition is not received."

*

The restaurant:

- You yogurt? he asks.

- It is...

- Give me a few centimeters.

*

Instead of "garlic", he says "Serbian vanilla" instead of "wine" he says "Drăgășani flannel", instead of "bank note", "Traian's picture".

*

When he walks on foot, he invites you:

- Come on, I'll take you to the right.

*

Mitica climbs on the platform of the electric tram; the wagon starts; At the height of the speed, our buddy suddenly calls out to the manipulator:

- Stop! your whip has fallen!

*

Mitica is sitting in the corner at Continental, on the Theater Square. A friend greets and jumps on the last platform of the tram, which goes to St. George.

- Burn him, barren! cried Mitica.

*

- In the middle of the elections, where does Mitica my candidacy?

- At Bucharesti-Noi.

- What college?

- In the fourth college.

*

It hurts your ass. What doctor recommends Mitica?

- Pliers root.

*

You asked for a beer and let her get some foam; Mitica says:

- Drink your beer, it's cool.

*

La Gambrinus:

Mitica, on departure, to the boy who served:

- Boy, I seem to have dropped a bank; see, if you find it you'll give it back tonight; if not, take it for you.

*

- How many hours are I, Mitica?

- How many was yesterday at this time.

*

"By the way," says Mitica, "how old are you?"

- Of ... so many.

- Just like the Metropolitan's ass!

*

You bought a new fur. You meet Mitica. Instead of "eating healthy!" He says,

- Bravos! fur you; now, you need more!

*

"I would make you a yard, miss," says Mitica to a young telegraphist - but alas! I have no courage; Ah! I know how cruel you are!

- How, Mr. Mitica? how do you know?

- I did not know how you knocked it!

*

Mitica asks you to have a good word at the War Ministry, if you have a friend, to call his "mother-in-law" mother-in-law.

*

The pleasure train goes slow; Mitica says:

- He hurt the horses.

Or, better:

- He forgot to give grain to horses!

The train stops at a station; mythical:

- He stopped, give them water.

*

It's hot. A gentleman falls. Mitica cried:

- Chegle-carambol!
A lady falls:
- The gasometer broke!
Rev. cl., et. cl., et. cl.
Fuck Mitica!

Te iubesc, puiul meu.

Romanian writer, Ion Luca Caragiale
Mitică

– Mitică... și mai cum?

– E destul atâta: Mitică - de vreme ce și dumneata îl cunoști tot așa de bine ca și mine. Firește că trebuie să-l cunoaștem: îl întâlnim atât de des - în prăvălii, pe stradă, pe jos, în tramvai, în tramcar, pe bicicletă, în vagon, în restaurant, la Gambrinus - în fine pretutindeni.

Mitică este bucureșteanul par excellence. Și fiindcă Bucureștii sunt un mic Paris, și Mitică, se-nțelege, este un mic parizian.

El nu e nici tânăr, nici bătrân, nici frumos, nici urât, nici prea-prea, nici foarte-foarte; e un băiat potrivit în toate; dar ceea ce-l distinge, ceea ce-l face să aibă un caracter marcat este spiritul lui original și inventiv.

Mitică este omul care pentru fiecare ocaziune a vieții găsește un cuvânt de spirit la moment, și pentru asta simpaticul parizian al orientului este foarte căutat și plăcut în societate.

Mitică are o magazie, un arsenal, o comoară de vorbe, de întrebări, de răspunsuri, cari fac deliciile celor ce au fericirea să-l cunoască.

Mai cu seamă pe provinciali, micul nostru parizian îi epează cu verva lui scânteietoare.

El, de exemplu, inventează pe negândite vorbe ca:

"Cea mai frumoasă fată din lume nu poate da decât ce are!"

sau:

"Viața este un vis, moartea o deșteptare!"

ori:

"Ei! madam Popescu, nu există roză fără spini!"

Închipuiți-vă ce efect fac toate astea asupra spiritului doamnei Popescu!

Dar toate astea sunt vorbe sentimentale, lirice, melancolice, și deși și-n genul acesta Mitică este destul de tare, e încă și mai tare în genul ușor, picant și ironic.

"În genul acesta, cel puțin, pot pentru ca să zic că nu am rival!" zice Mitică - și cu drept cuvânt.

Exemple...

*

Când n-are tutun, îți cere "o țigară... suvenir".

*

Când merge să se-mprumute cu bani:

– Unde ai plecat, Mitică?

– La vânatoare de lei.

*

Îi zici:

– Mitică, faci cinste?

– Nu pot, monșer, că mă strânge un ciorap.

*

Până în anul 1900, când mă-ntâlnea la Sf. Vasile, îmi zicea:

– De un an nu te-am văzut!

Dar în anul acela l-am găsit în seara de 31 decembrie la Gambrinus, tot acolo l-am întâlnit a doua seară, la 1 ianuarie.

L-am salutat; s-a făcut că nu mă cunoaște. După multă stăruință, și-a adus în fine aminte cine sunt:

– Scuză-mă, neică - a zis Mitică - te uitasem: e un secol de când nu ne-am mai văzut!

*

Ceri într-o băcănie:

– Băiete, o țuică!

– Nu-i da, domnule, c-o bea! zice Mitică.

*

– Am deseară lojă la operă; mergi cu mine? zice Mitică.

– Merg... Ce se cântă?

– Relaș, în cinci acte!

*

Intri la Gambrinus; te apropii de Mitică și-l saluți; el îți răspunde amabil:

– Adio!

Îl saluți la plecare; el îți răspunde:

– Să-mi scrii!

*

– Ai parale, Mitică?

– Nu umblu cu metal; mi-e frică de trăznet.

*

– Birjar! slobod? întreabă amicul nostru.

– Da, conașule!...

– Atunci, du-te-acasă.

*

– Dă-mi cusurul, zic negustorului.

– Nu-i da, d-le, întrerupe Mitică; dumnealui n-are nici un cusur.

*

Un prieten ghindoc se-ntinde să-și ia pălăria dintr-un cuier prea nalt. Mitică îi strigă:

– Pune o coală de hârtie sub picioare!

*

Mitică zice despre un prietin destituit:

– L-a-naintat...

– ...?

– L-a făcut inginer de poduri...

Și când e în culmea vervei adaogă:

– ...detașat cu serviciul în Cișmegeiu: dă muștele afară!

*

Te plângi lui Mitică de cine știe ce; el nu vrea să te asculte, fiindcă "petiție fără timbru nu se primește".

*

La restaurant:

– Iaurt ai? întreabă el.

– Este...

– Dă-mi vreo câțiva centimetri.

*

În loc de "usturoi", zice "vanilie sârbească", în loc de "vin", zice "flanelă de Drăgășani", și-n loc de "bilet de bancă", "poza lui Traian".

*

Când pleacă pe jos, te invită:

– Hai, că te iau în dreapta.

*

Mitică se urcă pe platforma dinainte a tramvaiului electric; vagonul pornește; în culmea vitezei, deodată amicul nostru strigă manipulantului:

– Oprește! ți-a căzut biciul!

*

Mitică stă cu mai mulți prietini în colț la Continental, pe Piața Teatrului. Un prietin salută și sare pe platforma din urmă a tramvaiului, care merge către Sf. Gheorghe.

– Arde-l, birjar! strigă Mitică.

*

– În toiul alegerilor, unde-și pune Mitică al meu candidatura?

– La Bucureștii-Noi.

– La ce colegiu?

– La colegiul al patrulea.

*

Te doare măseaua. Ce doctorie îți recomandă Mitică?

– Rădăcină de clește.

*

Ai cerut o bere și o lași să-i treacă puțin spuma; Mitică zice:

– Bea-ți berea, că se răcește.

*

La Gambrinus:

Mitică, la plecare, către băiatul care a servit:

– Băiete, mi se pare că mi-a picat o băncuță; vezi, dacă o găsești mi-o dai înapoi deseară; dacă nu, ia-o tu bacșiș.

*

– Câte ceasuri sunt, Mitică?

– Câte a fost ieri pe vremea asta.

*

– Apropo - zice Mitică - de câți ani ești?

– De... atâția.

– Tocmai cât măgarul mitropolitului!

*

Ți-ai cumpărat o blană nouă. Te întâlnești cu Mitică. În loc de "s-o porți sănătos!" îți zice:

– Bravos! blană ai; acumă, junghi îți mai trebuie!

*

– Ți-aș face curte, domnișoară - zice Mitică unei tinere telegrafiste - dar vai! n-am curaj; ah! știu cât ești de crudelă!

– Cum, domnule Mitică? de unde știi?

– Parcă eu n-am aflat cum bați depeșile!

*

Mitică te roagă să pui o vorbă bună la Ministerul de Război, dacă ai vreun prieten, ca s-o numească pe soacră-sa "moașă militară".

*

Trenul de plăcere merge-ncet; Mitică zice:

– A ostenit caii.

Ori, mai bine:

– A uitat să dea grăunțe la cai!

Trenul se oprește la o stație; Mitică:

– A oprit, să le dea apă.

*

E polei. Cade un domn. Mitică strigă:

– Chegle-carambol!

Cade o doamnă:

– S-a rupt gazometrul!

Ș. cl., ș. cl., ș. cl.

Al dracului Mitică!

- Mitica ... and how?

- That's enough: Mitica - since you know him as well as I do. Of course we need to know him: we meet him so often

- in shops, on the street, on foot, in the tram, in the tram, on the bicycle, in the wagon, in the restaurant, at

Gambrinus - everywhere.

Mitica is the Bucharest par excellence. And because Bucharest is a small Paris, and Mitica, it is understood, he is a little Parisian.

He is neither young nor old, nor beautiful, nor ugly, nor too much, nor very; he's a good boy in all; but what distinguishes him, which makes him have a marked character is his original and inventive spirit.

Mitica is the man who finds a word of spirit for every occasion of life, and that's why the Parisian sympathetic of the Orient is highly sought after and enjoyable in society.

Mitica has a warehouse, an arsenal, a treasure trove of words, questions, answers, making the delights of those who have the happiness to know it.

Especially the Provincials, our little Parisian smothered him with sparkle.

He, for example, invented the wretched words that:

"The most beautiful girl in the world can only give what she has!"

or:

"Life is a dream, death is a wake!"

times:

"Well, Madam Popescu, there is no pine-throat!"

Imagine what effect these things make on Mrs. Popescu's spirit!

But all of this is sentimental, lyrical, melancholic, and though this kind of Mitica is quite loud, it's even louder in its kind, spicy and ironic.

"In this way, at least, I can say that I do not have a rival!" says Mitica - and rightly so.

Examples ...

*

When he does not have tobacco, he asks you "a cigarette ... a souvenir."

*

When he goes to work with money:

- Where'd you go, Mitica?

- To hunt lions.

*

You say to him:

- Mitica, are you honored?

- I can not, monster, get me a sock.

*

Until 1900, when I met at St. Basil, he was saying to me:

- I have not seen you for a year!

But that year I found him on Gambrinus on the evening of December 31, and I met him the second evening on January 1st.

I greeted him; he did not know me. After much perseverance, he finally remembered who I was:

"Excuse me, my dear," said Mitica, "I forgot: it's a century since we've never seen each other!"

*

You ask in a grocery store:

- Boy, a bitch!

- Do not give it, sir, drink it! says Mitica.

*

- I have a night in the opera; come with me? says Mitica.

- I'm ... What is it?

- Relativity, in five acts!

*

You go to Gambrinus; get close to Mitic and salute him; he answers kindly:

- Goodbye!

Greet him on his way out; he answers:

- Write me!

*

- Do you have a parallel, Mitica?

- I do not walk with metal; I'm afraid of grudging.

*

- Barren! free? ask our friend.

- Yeah, the consoles! ...

- Then go home.

*

"Give me the blemish," said the merchant.

"Do not give it, sir," interrupts Mitica; he has no blemish.

*

A Ghanaian friend is trying to get his hat from a toe too high. Mitica called out to them:

- Put a sheet of paper under your feet!

*

Mitica says of a destitute friend:

- He's got him ...

- ...?

- He made him a bridge engineer ...

And when it is at the top of the adage:

- ... detached with service in Cişmegiu: flies out!

*

You complain to Mitica of who knows what; he does not want to listen to you, because "a stamped petition is not received."

*

The restaurant:

- You yogurt? he asks.

- It is...

- Give me a few centimeters.

*

Instead of "garlic", he says "Serbian vanilla" instead of "wine" he says "Drăgăşani flannel", instead of "bank note", "Traian's picture".

*

When he walks on foot, he invites you:

- Come on, I'll take you to the right.

*

Mitica climbs on the platform of the electric tram; the wagon starts; At the height of the speed, our buddy suddenly calls out to the manipulator:

- Stop! your whip has fallen!

*

Mitica is sitting in the corner at Continental, on the Theater Square. A friend greets and jumps on the last platform of the tram, which goes to St. George.

- Burn him, barren! cried Mitica.

*

- In the middle of the elections, where does Mitica my candidacy?

- At Bucharesti-Noi.

- What college?

- In the fourth college.

*

It hurts your ass. What doctor recommends Mitica?

- Pliers root.

*

You asked for a beer and let her get some foam; Mitica says:

- Drink your beer, it's cool.

*

La Gambrinus:

Mitica, on departure, to the boy who served:

- Boy, I seem to have dropped a bank; see, if you find it you'll give it back tonight; if not, take it for you.

*

- How many hours are I, Mitica?

- How many was yesterday at this time.

*

"By the way," says Mitica, "how old are you?"

- Of ... so many.

- Just like the Metropolitan's ass!

*

You bought a new fur. You meet Mitica. Instead of "eating healthy!" He says,

- Bravos! fur you; now, you need more!

*

"I would make you a yard, miss," says Mitica to a young telegraphist - but alas! I have no courage; Ah! I know how cruel you are!

- How, Mr. Mitica? how do you know?

- I did not know how you knocked it!

*

Mitica asks you to have a good word at the War Ministry, if you have a friend, to call his "mother-in-law" mother-in-law.

*

The pleasure train goes slow; Mitica says:

- He hurt the horses.

Or, better:

- He forgot to give grain to horses!

The train stops at a station; mythical:

- He stopped, give them water.

*

It's hot. A gentleman falls. Mitica cried:

- Chegle-carambol!

A lady falls:

- The gasometer broke!

Rev. cl., et. cl., et. cl.

Fuck Mitica!

Moarte la Veneția

Zări tulburte de valuri decenușă

Se pierd în clarobscurul ploilor solare

Eu, întors iarăși pe talaz de mare țiintesc de la distanță
vulcanul în expansiune.

Norii albi devneau roș

și valuri de lavă încinsă se stingeau în zare

Eu, întors uarăși pe talaz de mare, țiintesc de la distanță
vulcanul în expansiune.

...

Treceam pe podul de lavă încinsă

Ce colcăia frenetic în măruntaie de pământ

Pe când cu adierile-i fierbinte caldul vânt

Mă clătina peste scânduri, scobite-arare

De-o parte și de alta păduri virgine

Care priveau cu ochiul imobil al lui Crist

Cum încercam pe valuri de magmă să mă țin mai bine

Cum încercam din totă ființa să rezist...

..

Zări tulburte de valuri de cenușă

Se pierd în clarobscurul ploilor solare

Eu, întors uarăși pe talaz de mare țiintesc de la distanță
vulcanul în expansiune

cum izvorăsc în ceruri reci senine

țâșniri de magmă și cărbune.

..

Norii albi devneau roș

și valuri de lavă încinsă se stingeau în zare

Eu, întors uarăși pe talaz de mare, ținesc de la distanță
vulcanul în expansiune

...

Afară frunzele metalice se mișcă, suflate de vânt
Totul respiră uun aer de nevinovăție virginală
De căldură și răceală boreală
De lumină albă, sepulcrală...

..

Mă întorc pe dunele măturate de vânt
În inima pustiei, acolo unde mi-am ascuns inima

Sub șirul pierdut de sălcii plângătoare
Pe care lucesc ca nestemate
Solzii trecutelor noastre întâlniri...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt eclest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

... Lumea nu e decât o impresiune de culori delicate
puse pe pânza unui pictor
o ciudată străbatere și îngemănare de realități
dintre imanent și transcendent.

Vârfurile brazilor se unduiau în zare
Ca o maree, ca o mare
Cu coroana în trupul de foc al pământului
și cu trunchiul înfipt în lumină
în uriașa, misterioasă, ciudată, labirintică a Domnului grădină.

....

În iureșul meu am întânit pe toți profeții celeilalte lumi
Pe toșți sfinții, arhanghelii și serafmii
Cu părul nins însetând după adevăr.

...

m-am cufundat în conștiința lumii
ca într-o mare tulburată tălăzuindu-și valurile
în oceanul ei de foc, de sânge și cruzime
de război.

Sărutându-ți piciorul...
Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...

Sărutându-ți brațul

Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală
De gingașa ei liniște letală....

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

..

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Te iubesc, dulcele meu, dulceața mea, puiul meu.
Moonlight Sonata

Printre razele tremurătoare ale lunii, se strevăd vârfurile argintii
Ale copacilor –
O vatră albă, argintie de jeratic
Ce clocotește cu razele ei tremurătoare, valsânde
Peste crânguri...

Luna cu chipul ei de Fecioara Maria – de profundis –
Pare oglinda în care cerul se aruncă-n mare
Printre snopi de grâu și tufăriș de iută
și de stuf

pe-oglinda lacului cea lucitoare
pe care lucioli de diamante și de aer zboară...

...

Cratere pe fața ei rotundă, de lapte
Gropi săpate în carnea obrazului fraged-
Închipuind doi ochi tandri, duiosi
și-o gură maternă zâmbitoare
așa iese luna ca o vatră de jăratice din apele zâmbitoare
în verdea înspumată, caldă mare!..

...

Gropițe în obraji ei rotunzi de lapte

și gură ce din surâsul morții se adapă – al morții și întunecimii
alchasoului negru, frăgezimii!...
să sorbi amara, dulcea-i apă!...

...

Luna cu chipul ei de Fecioara Maria – de profundis –
Pare oglinda în care cerul se aruncă-n mare
Printre snopi de grâu și tufăriș de iută
și de stuf

pe-oglinda lacului cea lucitoare
pe care lucioli de diamante și de aer zboară...

..

Printre razele tremurătoare ale lunii, se strevăd vârfurile argintii
Ale copacilor
O vatră albă, argintie de jeratic
Ce clocotește cu razele ei tremurătoare, valsânde
Peste crânguri...

..

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt

Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi
Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul
Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea noțuu, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....

E noapte târziu, galbenă și atemporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Totul se petrece ca-ntr-un vis real, aievea
Se întâmplă și nu se întâmplă...
Te iubesc, dulcele meu... te doresc.

Moonlight Sonata

Among the trembling rays of the moon are the silver peaks
Alcopacilor
A white fireplace, silver jeratic
What blows her shivering beams, waltzing
Over the woods ...

The moon with its image of the Virgin Mary - by profundis -
It looks like the mirror where the sky is high
Among the chunks of wheat and jute bush
and reed

on the mirror of the shining lake
on diamond tiles and air flies ...

...

Craters on her round face, milk
Gropisăpaye in the flesh of the cheek
Imagining two octopuses, sweet
and a smiling mother's mouth
this is how the moon comes out like a fire pit from the smiling faces
in the green foam, warming! ..

...

Pits in her round cheeks of milk
and gur who from the smiling death adapts - of death and darkness
of the black alchasoul, the brotherhood! ...
suck the bitter, sweet water!

...

The moon with its image of the Virgin Mary - by profundis -
It looks like the mirror where the sky is high
Among the chunks of wheat and jute bush
and reed

on the mirror of the shining lake
on diamond tiles and air flies ...

..

Among the trembling rays of the moon are the silver peaks

Alcopacilor
A white fireplace, silver jeratic
What blows her shivering beams, waltzing
Over the woods ...

..

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Everything is an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every is atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade
The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In our silence, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

It's late night, yellow and short
I fall asleep with my hand to the temple
Everything happens as if in a real dream, he had
It's happening and it's not happening ...
I love you, my sweet ... I wish you.

Moonlight

O lume de impresiuni colorate, gingașe
Zvârlite din paletaunui pictor
Ca niște pete de lumină și culoare aruncate în decor
Te iubesc. Zbătându-se la capetele zării, încet
Tot mai încet, ușor, tot mai ușor...

...

Pe străzi de lumină și-ntuneric pășeam în zbor....
Ca niște pete de lumină și culoare aruncate în decor
Te iubesc. Zbătându-se la capetele zării, încet
Ușor, tot mai ușor...

Străzi pustii, hrănite de covorul viu la toamnei
Frunze macerându-se încet pe jos
Plutind frumos...
Ca niște mâini carbonizate peste artere
Pline de himere

Ca niște otrăvuri lente macerându-se în vin
În vinul crud al toamne, umed și înviforat pelin.
Străzi pustii, hrănite de covorul viu la toamnei
Frunze macerându-se încet pe jos
Plutind frumos...
Ca un neasemuit de gingaș covor, ca cel mai fraged și gingaș omor...

....

Înnegurați pașii ei trec dinspre o arteră spre alta
Pe-al lumii suspendat în aer portativ
Cu tot parfumul lui nociv...
Risipit pe umerii tineri ai acestei toamne...

....

Te doresc.
Prin ganguri întunecoase, șobolani
Decor uittat de lume, la sfârșitul anilor '80
Pe lângă mine parcă treci
Cu mâini rănite sau înmănușate, vid de ani...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Sărim în goluri ținându-ne de mână...
Afară plouă parcă de o săptămână
Sărim dalele-mbucate de pe trotuar – toamna își poartă al ei
Irezistibil calvar...

...

Sunt frunze multe și șuvoi de apă
Pe-un ram imaginar, o pasăre tristă își vorbește...
și apa-n vaduri crește, parcă crește
și noi sărim, pron goluri vide pe caldul trotuar...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Decor uittat de lume, la sfârșitul anilor '80
Pe lângă mine parcă treci
Cu mâini rănite sau înmănușate, vid de ani...

...te iubesc dulcele meu.
Sunt frunze multe și șuvoi de apă
Pe-un ram imaginar, o pasăre tristă își vorbește...
și apa-n vaduri crește, parcă crește
și noi sărim, prin goluri vide pe caldul trotuar...
...
Prin ganguri întunecoase, șobolani
Sărim în goluri ținându-ne de mână...
Afară plouă parcă de o săptămână
Prin dalele-mbucate de pe trotuar – toamna își poartă al ei
Irezistibil calvar...

..
O toamnă spălată de ploi
și-ntinde larg aripile peste noi... pe străzi pustii
frunzele moarte călătoresc, călătoresc...
mi-adun fruntea-n palme
și zâmbesc...

cu-amărăciune, dar blând, cu gândul dus
la răsărit și la apus
în grădini dovlecii galbeni se strâng unul în altul
ca niște copii
și bruma a dat peste vii...

pe străzi
pustii mâinile-mi moarte le risipește vântul
tăcut absoarbe ploaia doar
pământul...

te iubesc și te doresc, puiul meu.

Străzi alb-negre.
Decor de sfârșit de lume.

Oare de ce orașele mari
Sunt atât de anonime?...

....

Mă pierdeam în anonimat
Mă cufundam în masa
Întunecată a inconștientului.

..

frunze. Cădeau frunzele
copacii erau alb-negri
ca niște umbrele uriașe deschise în ploaie
în vânt

mergeam repede
pe străzile umplute de frunze

.....

Creierul meu prinsese 4 dimensiuni
Mă mișcam pe axa
Trecut – prezent – viitor
într-un singur continuum
și flux al conștiinței.

.....

o stradă.
Decupată dintr-o amintire din viitor
Dintr-un vis

Sentimentul cosmic
Al călătoriei prin spațiu și timp

.....

strada plină de frunze
devenise o punte spre infinit

galben și verde
pictate într-un alb-negru nesfârșit.

Îmi zâmbești. Îți zâmbesc.
Afară peisajul lunar se schimba cu repeziciunea vântului
Care sufla printre frunzele galbene ale cipacilor
Alcătuind un decor lunar
Un decor sideral, părea, de atâta strălucire
Se face brusc noapte...

...

Trăiam în boaba e strugure suspendat
În care lumina intra ca într-o prismă de culori violet
Pentru a ieși de cealaltă parte
Într-o smfonie de culori și de poeme.

...

Noi ieșiserăm din timp
și ne priveam c-un aer de recunoaștere tainică pe chip.
Eram doi bolnavi absoluți...

Afară, mestecenii șopteau ireal, fremătându-și frunzele argintii
Păreau un peisaj oniric, lunar
Cu frunzele plutind ușor, ca într-un vis, într-un vals
Spre pământ, covor de argint,
de aur și brumă.

Noi trăiam în clepsidra timpului
Într-o boabă de struhure suspendat
Irizându-și luminile atemporale, scânteietoare
Irizând infinit lumini...

Te iubescși Te doresc, dulcele meu.

Moonlight

A world of colorful prints, cheeks
Flushed from the painter's palette
Like stains of light and color thrown into the décor
I love you. Fighting at the head of the hill, slowly
Slower, lighter, lighter ...

...

On the streets of light and darkness I was walking in flight.
Like stains of light and color thrown into the décor
I love you. Fighting at the head of the hill, slowly
Easy, ever easier ...

Desert streets, fed by the living carpet in the fall
Leaves macerating slowly on the floor
Beautiful floating ...
Like hands carbonized over the arteries
Plenty of chimeras

Like slow poisons soaking in wine
In the raw autumn wine, moist and invigorated pelin.
Desert streets, fed by the living carpet in the fall
Leaves macerating slowly on the floor
Beautiful floating ...
Like an asshole of rug lace, like the earliest and luscious kill ...

....

Blackened her steps go from one artery to another
The world suspended in portable air
With all its harmful scent ...
Scattered on the young shoulders of this fall ...

....

I want you.
Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s
It's just passing by me
With injured or gloved hands, empty for years ...

...

Through dark gangs, rats
We jump into the gaps holding our hand ...
It's been raining for a week
We skip the paved tiles on the sidewalk - autumn wears it
Irresistibly bald ...

...

There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, leaving empty goals on the warm sidewalk ...

...

Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s

It's just passing by me
With injured or gloved hands, empty for years ...
... I love you my sweet.
There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, through empty holes on the warm sidewalk ...

...
Through dark gangs, rats
We jump into the gaps holding our hand ...
It's been raining for a week
By the paved tiles on the sidewalk - autumn wears it
Irresistibly bald ...

..
A rain-washed autumn
and it spreads its wings over us ... on deserted streets
dead leaves travel, travel ...
I gather my forehead on my palms
and I smile ...

bitter, but gentle, with a thought
at sunrise and sunset
In the gardens the yellow pumpkins gather together
like children
and the haze came alive ...

on the streets
your dead hands desert my wind
quietly absorbs rain only
earth ...

I love you and I wish you, my baby.

Black and white streets.
End of the world decoration.

Why big cities
Are they so anonymous?

....

I was lost in anonymity
I plunged into the table
Dark of the unconscious.

..

leaves. The leaves were falling
the trees were black and white
like huge umbrellas open in the rain
in the wind

I was going fast

on the streets filled with leaves

.....

My brain had caught 4 dimensions
I was moving on the axis
Past - present - future
in a single continuum
and flow of consciousness.

.....

a street.
Cut from a memory of the future
From a dream

The cosmic feeling
Of the journey through space and time

.....

leafy street
it had become a bridge to infinity

yellow and green
painted in endless black and white.

You smile at me. I'm smiling.
Outside the lunar landscape it changes with the speed of the wind
That blows among the yellow leaves of the onions
Making a monthly decoration
A sidereal decoration, it seemed, so bright
It is suddenly night ...

...

I was living in grains and grapes suspended
Where the light came in like a prism of purple
To get out of the other side
In a symphony of colors and poems.

...

We were out of time
and we were looking at an air of secret recognition on the face.
We were two absolute patients ...

Outside, the birch trees whispered unreally, shaking their silver leaves
They seemed like a dreamlike, monthly landscape
With the leaves floating slightly, as in a dream, in a waltz
To the earth, silver carpet,
gold and mist.

We were living in the hourglass
In a grain of suspended ostrich

Ironing his timeless, sparkling lights
Irisizing the lights infinitely ...
Te iubesc   Te doresc, Puiul meu Dulce.

My baby

His profile picture
They lost themselves in the darkness of time, turning blue
Like the Mediterranean at the exit
Like an old, blurry image
Like the sweet face of a girlfriend ...

.....

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost peeterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...

...

A boy-teen-boy face
Open over the pink and blue water lilies in paintings with a leaf
Over thin rolls, like imagined cigarettes
Where lies still alive and hidden
Of the silent seas

...

An androgynous body naively imagining the Will
When from His soul a rising
Blue-pink only the Being
My child was watching in the sea
His smile was silent on the baby's lips
Like lotus flowers, like rose petals azaleas
Like crying on a scale in the heavenly cornfields...

....

With his pink hands full, with pits
With round arms of flower and milk
Ask for my whisper noodles
Let them hang undisturbed on paper

...

Where to bring them to salvation of pure azure
At the knowledge of the azure heaven
Of the world, of genius and fate
Of life combined with the smile of Death

...

Spin it arched like salt orchards
From the crunchy, white bottom of the sea

It's the crying and whining of the child
It's the pink and white cherry blossom
Tucked into her fragrant pistil ...

...

Looking at him, I forgot the longing and suffering
Bitter, sad and humiliating
I gave a new look to the heavy body
From where new young shoots rise

...

I gave a sense of direction, a moving direction, an overabundance of meaning
From where it rises with power
The heavy, harsh scent of the orchid flower
Scattered over rough hollows and azalea flowers

...

Whatever it was is and will be
Over his gentle eyes with whispers of children
Over forgetting the hard stuff
Over the dark night and the gentle-blue star.

...

His profile picture
They lost themselves in the darkness of time, turning blue
Like the Mediterranean at the exit
Like an old, blurry image
Like the sweet face of a girlfriend ...

...

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost peeters from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...
to be...

Victor, dulceața mea, te iubesc.
Te doresc și Te iubesc, Tudor, puiul meu.
Natură imaterială

Noian de neguri ce mă înconjoară
Emoții stinse în cuvinte...
Privesc în urmă, înainte
și i vitorul ca un vitraliu verde, plin de mozaic

e stins n-fantasme albe
ce flutură în șaluri roz, plutind, prinse
de cerul jos, verde și mic.

.....

Natură vie, caldă, pură, imaterială
Precum e bărbăția-ți dulce
Unică vioară
Pe care cânt în note joase, visu-mi
Bicisnic și năuc.

...

Din adâncuri fetele, fetele și florile
Caută bicisnic zălude
Ploaia să le ude
Cu buze reci, cu buze ude, crude

șuvoaie pline de orgasm
în care și-au necat tăcututul lor marasm.

...

De-a fi să mor, nu am un alt dor
Decât să murim
Îmbrățișați
De patima dorinței lin purtați.

.....

Tăcute, ivorii, orele mate ale dimineții zboară
Purtate pe strune albe de vioară
pe care juca stăpânul ca un țap înjunghiat
... domnița suferă

În cartea mea.

..

Natură vie, caldă, pură, imaterială
Precum e bărbăția-ți dulce
Unică vioară
Pe care cânt în note joase, visu-mi
Bicisnic și năuc.

...

Din adâncuri fetele, fetele și florile
Caută bicisnic zălude
Ploaia să le ude
Cu buze reci, cu buze ude, crude

șuvoaie pline de orgasm
în care și-au necat tăcututul lor marasm.

Victor, dulceața mea, te iubesc.
Te doresc și Te iubesc, Tudor, puiul meu.
Natură imaterială

Noian de neguri ce mă înconjoară
Emoții stinse în cuvinte...
Privesc în urmă, înainte
șii vitorul ca un vitraliu verde, plin de mozaic
e stins n-fantasme albe
ce flutură în șaluri roz, plutind, prinse
de cerul jos, verde și mic.

.....

Natură vie, caldă, pură, imaterială
Precum e bărbăția-ți dulce
Unică vioară
Pe care cânt în note joase, visu-mi
Bicisnic și năuc.

...

Din adâncuri fetele, fetele și florile
Caută bicisnic zălude
Ploaia să le ude
Cu buze reci, cu buze ude, crude
șuvoaie pline de orgasm
în care și-au necat tăcutul lor marasm.

...

De-a fi să mor, nu am un alt dor
Decât să murim
Îmbrățișați
De patima dorinței lin purtați.

.....

Tăcute, ivorii, orele mate ale dimineții zboară
Purtate pe strune albe de vioară
pe care juca stăpânul ca un țap înjunghiat
... domnița suferă
În cartea mea.

..

Liniște întreruptă doar de țipătul păsărilor...
În mica pădurice
De sălcii și arini
Vară... alb-negru
Cu-o ploaie caldă, măturând
Micul eleșteu de lângă parc...
Natura văzută alb-negru
În dimensiunea ei fundamentală
Care amintește atât de natura
Umană...
Ca un film alb-negru
Având întipărite
Toate trăsăturile esențiale...

.....

natura este o umanitate
inconștientă, blândă, nostalgică
ca această vară
cu ploaie caldă
la marginile unui lac...

.....

Natură vie, caldă, pură, imaterială
Precum e bărbăția-ți dulce

Unică vioară
Pe care cânt în note joase, visu-mi
Bicisnic și năuc.

...

Din adâncuri fetele, fetele și florile
Caută bicisnic zălude
Ploaia să le ude
Cu buze reci, cu buze ude, crude
șuvoaie pline de orgasm
în care și-au necat tăcututul lor marasm.

...

Te doresc , Victor
Să te eliberezi de robia iubirii, să arzi ca o lumânare,
să te topești în iubire, să te topești de iubire – ce beatitudine!
Ar fi oare posibil așa ceva pentru ființe ca noi,
slabe, mândre, orgolioase, posesive, invidioase, geloase, neînduplecate, neiertătoare?
Evident, nu.

Pentru noi, rasa șobolanilor – în vacuumul minții.
Nouă ne este hărăzită doar osânda, nesfârșita osândă.
Convinși că avem nevoie de iubire, încetăm să mai dăruim iubire, încetăm să mai fim iubiți.
Te iubesc, puiul meu.
Victor, my sweetness, I love you.
I love you and I love you, Tudor, my baby.

Intangible nature

Abyss of blacks surrounding me
Quiet emotions in words ...
I look back, ahead
and the future is like a green stained glass window, full of mosaic
and extinguished the white ghosts
which waved in pink shawls, floating, trapped
from the sky below, green and small.

.....

Living, warm, pure, immaterial nature
As is your sweet manhood
Unique violin
I play on low notes, dream me
Bisexual and innocent.

...

From the depths girls, girls and flowers
Look for bicycle lifter
Rain to wet them
Cold lips, wet lips, raw
orgasms fluttering
in which their quiet marasmus calmed.

...

If I die, I don't miss another one
Than to die
embrace
For the passion of desire you wear it smoothly.

.....

Quiet, ivory, the mornings of morning fly
Worn on white violin locks

which the master played as a stabbed goat
... the lady is suffering
In my book.

..

Quiet interrupted only by the screaming of birds ...
In the small woods
By willows and alder
Summer ... black and white
With a warm rain, sweeping
The little church near the park ...
Nature seen in black and white
In its fundamental dimension
Which reminds so much of nature
Human ...
Like a black and white movie
Having printed
All the essential features...

....
nature is a humanity
unconscious, gentle, nostalgic
like this summer
with warm rain
on the edge of a lake ...

.....
Living, warm, pure, immaterial nature
As is your sweet manhood
Unique violin
I play on low notes, dream me
Silly and innocent.

...

From the depths girls, girls and flowers
Look for bicycle lifter
Rain to wet them
Cold lips, wet lips, raw
orgasms fluttering
in which their quiet marasmus calmed.

...

I wish you, Victor
To be freed from the bondage of love, to burn like a candle,
to melt in love, to melt in love - what a bliss!
Would that be possible for beings like us,
weak, proud, proud, possessive, jealous, jealous, unforgiving, unforgiving?
Obviously not.

For us, the rat race - in the vacuum of the mind.
We are harassed only by condemnation, endless condemnation.
Convinced that we need love, we stop giving love, we stop being loved.
I love you, my baby.

Come as you are
Leg you...
The Second Book
Painting five

The real madness of the disease

I was admitted to the salon with Cornelia
A woman gathered on the roads, from the stations ...
She was very dirty,
very unpolished, and quite strange .....

All the time, his face fluttered between laughter and crying
You never knew this was serious
Or tease
Her weird grimaces, her quirks
They really made her a figure worthy of respect.

'''
He was the absolute fool, Cornelia the most grotesque
More absolute and more to be feared.
Every evening, he would pack his clothes and put them on
Inside the pile of iron, side by side with food
Then he removed them again.

You couldn't get along with her, she didn't seem to know
Too good to talk
But her hyenas eyes
They were looking at you with an air of secret recognition on their faces
Or maybe it was just another third party.

...

She was honest, Conelia
He had that disease to fear
That madness that was true, not false
The sincerity and absolute naturalness of the disease
Which can only be distinguished by the subtle and fine spirits.

...

He was asking for cigarettes.
Which I gave them Although I never gave them later
Because Cornelia had ....
He could easily get them from others ...

...

In the evening the same story: he put on and took off clothes from the closet
She only knew things about her
She was ashamed of herself
All kinds of fucked up words ...

....

Until one morning I found out
That my heart with five pebbles has disappeared from my neck
Cornelia slipped clothes into the closet
Thick food, covered in newspapers ...

...

She was honest, Conelia
He had that disease to fear
That madness that was true, not false
The sincerity and absolute naturalness of the disease

That can only be distinguished by the penetrating and fine spirits
...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Black as pitcher ...

I was with Peter - or I don't know what his name was
In the small smoking room, however, so high, with the metal door at the entrance
What opened like a deadly bullshit
I was talking about the Bible, about us, about samovar ....
Of everything that can be more human, evil or devilish ...

Peter was whispering to himself:
He had borderline disorder
and a friend, Simone, a dumb fool
which he was thinking of leaving.

....

Peter declared: You heard about the dick of God
you know that God is dark
I'm dark
I have a strong dark side
and, guess what, that's not a pity ...

..

Diving into me
Give the seas full of darkness
You rock on the ridges of a high mountain
Where can you understand, eh, and the numinous

Just as good as the gloomy ...

...

But the Bible reinterpreted
I'm telling you, Lia, don't be surprised
Dungo is a dark deity
Who wants your meat and blood
Almighty and sexy ...

...

and Peter lit a cigarette.
Then he went to his room and brought me a diagnosis
I was talking to him ...
I shook my head, listening to him
and advising him well.

...

We were listening to the same music on headphones
We were passing our headphones from one to the other
Folk song by Tatiane Stepa
It always made me dive high
Authentic lyricism

Then I went to catechism.

..

It's late at night. On the corridors peace and quiet
I went out to fly water
When silence is violently interrupted
By the stretches that kept Peter in his handcuffs.

He had slammed down the corridor like a madman
and he had breasts with another
they quarreled with each other and fought
Peter, though harmless, was hurt
and it resembled a grumpy, well-meaning mourning.

..

It's late at night. On the corridors peace and quiet
I went out to fly water
When silence is violently interrupted
By Peter ducking in demented handcuffs.

.....

I'm heading for the receiving smoker
Where else do I extinguish the candles from the pumpkins and tinned vegetables
What time?...
Paul asks me anxiously
It's 5 without twenty ...
and we pass coffee from one hand to another ...

... I love you, my sweet Victor-Tudor, my love.
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubesc, Dragul meu.

Nelu

Four were distinguished figures
There are patients admitted to the hospital:
Geo the tall, weak and grotesque-handsome-bizarre tattooed face
His unconscious counterweight
Danny, who I thought was left-handed

But it was Geo ... actually left-handed
and from his words his child of about 9 years
Csaba, Shepherds at a glance, a young blonde, with blue eyes, beautiful
Slim, weak, not too tall
and a leg of impressive size
highlighted by white shoes, cut at the back
and Mr. Nelu, Nelu as I started

In a very proud moment, I found myself proud
except with Mr. Nelu
and I allowed him to take the third step
after I said about my facebook account
that I am to ask for my friendship ...

but Mr. Nelu did not have a Facebook account
and the second and third steps did not do it again
and I let him lie next to all the ladies who stood by him
Mrs. Mariana, at 52 and something
what did Aurica say to me ...

an old-fashioned housewife with a good gypsy wife
with rich, black hair, tailed at the back
that was placed next to him
as a good and loving little girl:
I do not have the phone, I would eat my eyes, I left it in the room loaded ...

Mrs. Marian had a super phone, which opened like a book

and was sitting in the living room,
next to the young woman with flushed cheeks in the face of a teddy-bear
who was talking on two phones at once
I call her Alina
just like the young lady
who stole my earrings while I was staying
at the administrator of the block in Bucharest ...

with the distinction that Miss Akina's earrings have two thin and fine chains
probably combed at the tip
while you have me, the stolen, they were at their heads
one flat gold ring and the other a stick.

....

Neklu had confessed to me while he was Nelu
That he doesn't have a Facebook account ...
That he prefers to see people in front, to touch them, to embrace them ...

I understood him perfectly
but I couldn't reach him over the phone
and generally other than through Facebook
since I did not enter into physical relations with the passengers
that went up and down
and since I was actually following Mr. Nelu very curiously
how he speaks and behaves.

....

He was more schizophrenic and better judged
Of them all
This man with slit cheeks said
and with the brown hair, always combed with beautiful hair
in the unpleasant beauty, over the head
with eyes that are gentle and like two small, slightly almond-shaped corners
eyes that said everything
and they didn't say anything.

.....

Tall, with long legs, and belly drawn
This mystery can tickle your face with your long hair

and Mr Nelu liked women
and he acted courteous and like a true woman with everything.

Mr. Nelu was 53 years old
and a body and face are perceptibly preserved
that drew the Soul within me
especially with his breathtaking air.

I once said to him: you say nothing, Mr Nelu ?!
What do I say if I have nothing important to say?

...

Don't be so blasphemous Mr. Nelu .....
Life can provide you with surprises.

....te iubesc, Victor, puiul meu.

Te iubesc și Te doresc, Victor, dragostea mea.
Te iubesc și Te doresc, Tudor, puiul meu.
Nexus

Poor rats in the vacuum of the mind
We have forgotten about giving, about donating
We aren't moved by anything
În our poor life of larvae

The sense and the eschatology of living
Is refused to us

Carrying our poor life of larvae
We don't know about anything, we don't want
To know
Anything in addition to our common thoughts
So predictable

Anything in addition to our acts
So mediocre

...

We have forgotten about giving, about donating
About dying for love
About dying for an ideal, for the supreme
Burning

In the incandescent flames of our lives
We take every day all from
The beginning
Caught in the spider web of the convenience
And of the routine

.....

Grotesque and powerless witnesses
In the great process which is life
Not having ever the possibility to decide
About our destinies

Not having the liberty, the free will
From which is born the beauty and desperation
The ineffable mystery of being alive
The pure enigma and the wonder

To love until the exhaustion
Until we meet the other one at the other end
Of our arms, of our souls
Of our bodies.

...

Poor rats in the vacuum of the mind
We have forgotten about giving, about donating
We aren't moved by anything
In our poor life of larvae

The sense and the eschatology of living
Is refused to us

Carrying our poor life of larvae
We don't know about anything, we don't want
To know
Anything in addition to our common thoughts
So predictable

Anything in addition to our acts
So mediocre

Te iubesc și Te doresc, Victor, dragostea mea.

Bad feelings
The cuckoo clock struck twice
When I think of you, darling, I get flushed.

...

A certain sadness, a lively despair
The dead mind is thoughts
and my soft, linen and silk bed sat
it seems to me now only four planks ...

...

... fragment of poems, fragment of dreams
Fragments from the drugstores preying on the niches
Fragments of voices, fragments of rocks
Fragments of a raining rain splashing ...

...

Fragments from a colossal poet, from me
With mathematical surgeries
Dragons from the probabilities of Einstein-Biose
Fragments from fanatical dreams ...

...

it is true, illusions have left me
such as hallucinations
.. I have been using the blue, turquoise-blue ancestry. My creations ...

...

A world with me and you
There the wet weather sank in the encephalon of the wheat chain
A world with me and you
Where, with the empty bust
I threw myself into the river ...

...

A certain sadness, a lively despair
The dead mind is thoughts
and my soft, linen and silk bed sat
it seems to me now only four planks ...
... fragment of poems, fragment of dreams
Fragments from the drugstores preying on the niches
Fragments of voices, fragments of rocks
Fragments of a raining rain splashing ...

...

and now the unexpected part follows
which no longer needs to be created:

The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In our silence, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

..

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, my love, my sweet.
Te iubesc, Puiul meu dulce. Te doresc, Dragostea mea.

Te iubesc, Victor, dulcea mea.
I love you and I wish you, Victor, my baby.
Can not encompass the landscape (3)

That night I was smoking until late.

I speak and Vali.
He is a retired English teacher.
He also told me, on another occasion, that he had written the entire master's paper
to the Ciprian
from Nietzsche

The discussion is heating up. We are talking about Mircea Eliade
Coincidentia oppositorum
Myth, ritual and symbol.
An older gentleman, Cristi, joins the discussion.

He has some knowledge of Eliade, but I keep it dry.
My knowledge is deeper.
Vali looks at me hypnotized, his eyes immobile
While I tell them that the beauty of something
it is in its duality.

and only in the full end of temptations, temptations, extremes
you get to know non-duality, the unity of liberation.
At that time I was living full freedom
of anarchic type.

We speak of enthusiasm, of missus, of births and repeated mystical deaths.
About the liberation of anarchic and ascetic type.
Vali is increasingly hypnotized.
It can be seen that this old wolf has gone through
the whole history of culture.
But did you read the grave? ... by Eugen Barbu? ...

No ... maybe I wanted to read it ... It's probably good.
Yes it is, said Vali thoughtfully
It's a book of the extremes, of the intellectual elites
and its social rot.

..

I had just started reading Jung.
I speak to them excitedly about the Archetypes
and the collective unconscious
While Vali listens to me meditatively.

What is the archetype? ... Cristi mixes in the discussion.
A sacred, primordial image transmitted
through phylogeny
Similar to Platonic ideas.
An empty form of content that fills it with one's own experience
The headquarters of the archetypes is the collective unconscious
and complexes of the unconscious.

I light a cigarette and look down at Vali's exfoliated nails.
I turn my gaze, thinking to myself
That the ball hadn't reached my hands
He was still standing.

Vali is the absolute crazy person:

I would like to meet you sooner. you're not sick, Lia ...
No. not not
I am as much as it gets healthy and normal ...
I answer dryly, feeding him boldly.
you know me italian and you are still good, he said smiling,
trying to reach me.
Yes, I know her very well. I learned it in three months
I answer truffle.

The people around us close our ears and look at us, almost shocked.
But some, most of them, stood foot to foot,
with eyes lost in the void
Inhaling his cigarettes.
They knew them all, they had seen them all ...

Lia, what is metaphysics, suddenly asks Vali, with the air
that asks me a lock question.
Cue tangled. I think it is the science of the soul.
Everything that is mirrored within you, is internal,
subjective and timeless, eternal.

No ... Vali replied amusedly.
Metaphysics is the philosophy before Descartes's physics,
which is very specific.
The name itself says it: meta-physics.
It consists of two words: meta and physics.
That means something different in physics ...
I remain silent ....
...
Lia, but tell me, why all those photos with Andrei?
All that theater, all that circus? It's not for you ...
I'm trying to explain myself.

I tell them about the History of madness in the classical era.
From the myth of the Mirror.
Vali approves me thoughtfully.
However, Lia, he's not you.

He was my first Apostle! ... I defended myself.
The one who followed me without grumbling,
he believed in me ...

The discussion continues late into the night.
I quickly answered their questions
Getting more and more excited
My mind was like a huge clock, ringing incessantly.

I am a car, I cried out in the heat of anger and indignation.
A programmed car
Which works flawlessly
Infinitesimal

Who are you? ... Vali asked, smiling.
I am Jesus, Jesus came to earth a second time.
You know, Vali, this brings new Christianity

the union of the weld with the matter
of the soul with the body
it is the resurrection of the body! ... for me God walks on earth
like me and you
he is among us.

My eyes were hallucinated. They had seen the sunrise.
Discussions continue late into the night.
Cristi asks me subtle, serious, worried questions.
and what do you say you lived in Italy?
A cosmic liberation.

...
Te iubesc, Victor, puiulemu.
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars
Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

I love you, Victor, my sweetness.
Te dolesc, Puiul meu Duulce, Dragul meu.

Te doresc și Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Nu pot cuprinde peisajul... (2)

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uui munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci

Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu care Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă găsesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu care Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

.....

De-atâtea ori pusă față în față cu inevitabilul
Cu micimea vieții noastre de larve
Cu meschinăria, nimicnicia vieții celei de toate zilele
Cu vidul și non-sensul existenței

Am constatat că îmi găsesc în poezie un refugiu...
Laboratorul meu de creație e foarte primitiv...
Nu m-a înșelat niciodată...
Mă primește la el în brațe la fel de binevoitor....

E un prieten gata oricând să mă întovărășească
În nebuneștiile-mi, întunecatele-mi vise...
Gata oricând să mă primească
În fruntăriile sufletului lui circumscrise

Eternității.

wish you and I love you, Victor, my sweetness.
Can not encompass the landscape ... (2)

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...
Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

... ..
So many times faced with the inevitable
With the little life of our larvae
With the peasantry, the ruin of the everyday life
With the emptiness and non-meaning of existence

I found that in poetry I find a refuge ...
My creative lab is very welcoming ...

He never deceived me ...
He welcomes me in his arms as kindly ...

He's a friend ready to meet me anytime
In my madness, my dark dreams ...
Ready to receive me anytime
In the foreheads of his circumscribed soul

Eternity.

Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Nu pot cuprinde peisajul...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu care Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocean

în oceanul cu are Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...
I can not cover the landscape ...
Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...
When everything turns into ashes
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with which God sees the world
hidden somewhere where I can not see him ...

...
Trying to recover from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...
When everything becomes crooked
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with a god looks at the world
hidden somewhere where I can not see him ...
te iubesc.
..te doresc...

Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Nu pot cuprinde peisajul...
Te iubesc, Puiul meu.

Încercând să mă recuperez

din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu care Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Îau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu care Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...
I can not cover the landscape ...
Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...
When everything turns into ashes
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with which God sees the world
hidden somewhere where I can not see him ...

...
Trying to recover from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...
When everything becomes crooked
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with a god looks at the world
hidden somewhere where I can not see him ...
te iubesc.
..te doresc...

Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Nu pot cuprinde peisajul...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uui munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...
Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu care Dumnezeu privește lumea

ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă găsesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Îau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu are dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

I can not cover the landscape ...

Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...

When everything turns into ashes
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with which God sees the world
hidden somewhere where I can not see him ...

...

Trying to recover from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...

When everything becomes crooked
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with a god looks at the world
hidden somewhere where I can not see him ...
te iubesc.

..

Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Nu pot cuprinde peisajul...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface în cenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu care Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul

Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu are Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

I can not cover the landscape ...

Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...

When everything turns into ashes
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with which God sees the world
hidden somewhere where I can not see him ...

...

Trying to recover from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

I get the gun and shoot myself

It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...
When everything becomes crooked
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with a god looks at the world
hidden somewhere where I can not see him ...
te iubesc.

..

Can not encompass the landscape (4)

A carousel of dizzy sensations countered me
That day when I went for books.
I had not made any photographs of the winners of the Magister contest

Only with Petronela Vali Slavu one
Because he had drawn me to her ...
and we were quickly taken a photo, two, three .....

...

I start to smoke no more cigarettes
because my mother is pulling my hand and we're leaving ...

...

Stop at a mall. Enter. No small order ...
Viorica and her mysterious daughter
With his cock high high at the neck ...
They get lost in the crowd to tell ...

Me, mother Nicu and Bujor eat small and drink beer.
I mean, I don't drink.
The little one slips hard on my throat.
A carousel of dizzy sensations countered me
That day when I went for books.
I didn't take any pictures with the winners of the Magister contest
...

In the afternoon, late, we are by car on the Roşia Valley
Running after the calf and the calves
Who had fled from Rosia to the house.
I love you. I want you.
I run with the sling in one hand, the little calf drives it
Through a clearing of firs
Besides the spring
Then on the curb rail
In the shade of the firs and the beech trees towards the forest
..
I love you ... I was thinking of you ...
We hardly return them. We go after them, and Dad drives the car slowly
Catching up from timeto time to wait for us.

...

Me, mother Nicu and Bujor eat small and drink beer.
I mean, I don't drink.
The little one slips hard on my throat.
A carousel of dizzy sensations countered me
That day when I went for books.
I didn't take any pictures with the winners of the Magister contest

Stop at a mall. Enter. No small order ...
Viorica and her mysterious daughter
They get lost in the crowd to tell ...

.... I enter into a sort of levitation of thought

In a kind of carousel of feelings, feelings
From which I am thrown into a pit
bottomless...
my soul was twisted, it was sad. Looking at the stars
I slowly pull out my back knife
I was thinking at...

...
A carousel of dizzy sensations countered me
That day when I went for books.
I had not taken any pictures with the winners of the Magister concoction

He kissed Mr. PaulRiusu on the cheeks
and Mr. Victor Bratu, handed them the book "Nirvana" in which I had written
date, a dedication and I signed.

...
Are you coming for a juice?
No, we cannot come, we are busy with the closure of the program ... thank you ...
And I'm expecting my wife
Which had to arrive from time to time ...

...
A carousel of dizzy sensations countered me
That day when I went for books.
I didn't take any pictures with the winners of the Magister contest
I was leaving ... you were losing in the crowd
Who surrounds you from all sides ...
I looked good after you ... I went away ...

..
Me, mother Nicu and Bujor eat small and drink beer.
I mean, I don't drink.
The little one slips hard on my throat.
A carousel of dizzy sensations countered me
That day when I went for books.
I had not taken any photographs of the winners of the Magister concoction
...
Stop at a mall. Enter. No small order ...
Viorica and her mysterious daughter
With his high cock at his neck ...
They get lost in the crowd to tell ...

...
t was in the big warehouse from the entrance to Deva. We look at different materials
Construction and pieces of furniture ...
Showers, cabinets, washbasins, parquet, furniture ...
I was happy ...

From the car, on the way to the exit from Deva
I had recovered from the torpedo and spear.
My chicken had been spit twice. I answer
First, in a brief message, explaining that I didn't have the phone ...

The second longer, explaining at length

The derisory and sad reality, all of a sudden
I woke up in happiness ....
They all had a different color now, a different taste, a different smell ...
Even the trash pit I fell into
Even the back knife
Even the stars walk in the sky ...

...
I enter into a sort of levitation of thought
In a kind of carousel of feelings, feelings
From which I am thrown into a pit
bottomless...
A strange negligence, a strange sadness....
My mind is empty, without any
thoughts...

....
A strange sadness
A strange recklessness, unconsciousness...
it is another monsoon

You see, it is another monsoon
that hardly is born
full of its promises, honesty, innocence, fear, love...
It is another strange, labyrinthine, silent
autumn

It is another monsoon, that hardly is born
Another sadness
A sweet-bitter love, sadness, with its wings of lead
You see... it is another smile
It is another monsoon....
The demony of thought, misunderstanding, distance
the fear of love
The jellyfish are rustling
the harbor has closed itself....
It is another Smile...

....
Another approaching, another remoteness
another sadness
The same old autumn, with cold rains
the same dry teardrops
The same sorrow, the same Pink Floyd
...
The fall has come...

...
Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Te iubesc, Puiul emu.
O ploaie de stele visătoare
O ploaie de stele visătoare îi cădea pe umeri
Era în sfânta zi ce vine – Vineri
Era în sfânta zi de joi, cu stele dau înapoi
Foi pe umezi morminte, în cimitire de-aduceri aminte...

..

Zăea în cripa neagră îmbrăcată-n roz –
Doar stele albe, doar flori mici de boz –
Împrăștiate peste piept
Într-un surâs desuet...

..

Mirosea a cadave și a sicriu
Părea că murise tot ceeste viu
Afrăa stele-albastre, stele albe
Cădeau pe pământul reavăn, albe și dalbe.

..

Afară era oo simfonie de culori...
Cerule albastru se ascunsese printre albi nori
Raze mov-rooz-galbene la a sfințit
Îmbrăcau cerul și lumea în dulce negrait.

..

Zăea în cripa neagră îmbrăcată-n roz –
Doar stele albe, doar flori mici de boz –
Împrăștiate peste piept
Într-un surâs desuet...

..

O ploaie de stele visătoare îi cădea pe umeri
Era în sfânta zi ce vine – Vineri
Era în sfânta zi de joi, cu stele dau înapoi
Foi pe umezi morminte, în cimitire de-aduceri aminte...

A rain of dreaming stars
A rain of dreamy stars fell on his shoulders
It was the holy day coming - Friday
It was Holy Thursday, with the stars turning back
Sheets on wet graves, in graveyards of memorials ...

..

He was lying in the black cloak dressed in pink -
Only white stars, only small flower buds -
Spread over the chest
In an old-fashioned smile ...

..

The smell of the corpse and the coffin
He seemed to be dead alive
It had blue stars, white stars
White, white and white were falling on the earth.

..

Outside there was a symphony of colors ...
The blue sky was hidden among the white clouds
Purple-pink-yellow rays sanctified it
They clad the sky and the world in sweet, unsure.

..

He was lying in the black cloak dressed in pink -
Only white stars, only small flower buds -
Spread over the chest
In an old-fashioned smile ...

..

A rain of dreamy stars fell on his shoulders
It was the holy day coming - Friday
It was Holy Thursday, with the stars turning back
Sheets on wet graves, in graveyards of memorials ... Te iubesc, Vicor-Tudor, Puiul meu.

Te doresc, Dragostea mea, Ouiul meu.

Puiul meu drag, Dulcele meu Victor,
Te doresc și Te iubesc, puiul meu drag.
Biata mea inimă e însângerață, totuși... te iubesc din tot sufletul meu.
O poezie

În grădina verde, plină până la refuz
Cu păpădii galbene
Lăptuci înflorite, și trifoi înflorit
Te iubesc.
cum le spuneam noi
Mă retrăsesem în acea zi de primăvară
De mai

Să-mi scriu compunerile
Așezată-n iarbă.
Poate aveam vreo cinci, șase ani
Poate mai puțin, mai mult
Nu știu

.....

Dar eu cercam cu vârful bont de la creion
Să scriu, micile-mi poeme
Copilărești.
Sigur că nu știam pe-atunci

Ce să scriu și despre ce să scriu
Și cum să scriu
Aveam doar un caietel, cu pătrățele
Și vârful bont de la creion.

....

Îmi făcusem o coroniță din pădăii galbene
Și scriam despre flori
Și fluturi
Mă-ncercau doruri ne-nțelese
Și în caiet mai așterneam un rând
Sau două.

...

Cuvinte disparate, fără noimă
Dar cât de-adânc mă-ncerca fiorul
Inspirației
Gândul fără noimă
Anima Mundi, sufletul lumii
Se pleca asupra-mi...

....

Admirația mea cea mai mare era pentru
Scriitori.
Îi iubeam din tot sufletul
Și mă fascinau poveștile pe care le citeam
Basme

Și chiar romane.
Mă gândeam că voi fi un mare prozator.
Un mare scriitor.
Dar totuși... în acea zi, cu coronița pusă pe frunte
Zâmbeam inconștientă, fericită
Unei poezii...

....

My dear baby, my sweet Victor,
I love you and I love you, my dear baby.
My poor heart is bleeding, yet ... I love you with all my soul.
A poem

In the green garden, full to the brim
With yellow woods
Flowered lettuce, and flowering clover
I love you.
as we said

I had retired on that spring day
May

Let me write my compositions
Lying on the grass.
Maybe I was about five, six
Maybe less, more
I do not know

.....

But I was aiming for the pencil tip
Let me write, my little poems
Childish.
Of course I didn't know back then

What to write and what to write
And how to write
I only had one puppy, with the squares
And the tip of the pencil.

....

I had made myself a crown from the yellow woods
And I was writing about flowers
And butterflies
They were trying to get me misunderstood
And in the notebook, I was putting down another row
Or two.

...

Missing words, no fear
But how deep the thrill was trying to get me
inspiration
The thought with no fear
Anima Mundi, the soul of the world
He was leaving on me ...

....

My biggest admiration was for
Writers.
I loved them wholeheartedly
And I was fascinated by the stories I was reading
Fairy tales

And even Romanians.
I thought I was going to be a great pro.
A great writer.
But still ... that day, with the crown on his forehead
I was smiling unconscious, happy
Some poetry ...

....te iiubesc, puuiul meu.

O privire visătoare parcă... te iubesc, Puiul meu, Carl, Victor, dulcișorul meu.

Un tânăr cu privire visătoare parcă
Tânăr matur trecut ce-a sstrâns parfumuri aspre în ai săi tineri ani
Crescut în umbra națîlor castani
Ce-și picură flacăra lor albastră pe idealistevise

...

Ne-am întâlnit atunci când melodia ciudată-a vieții
Poate sincronia
m-aduse mai aproape, în livezi de aur pur, ale gândului lui crescut
din mântuit azur
și cugetării aspre, totuși blânde, circumscrise.

...

Un tânăr aprig, în pasiune ca și-n gând
Ce nu acceptă jumătatea de măsură –
și totuși blând prieten, în vremurilecând
soarta-mi îmi strânse-amarul, cu măsură dură.

...

Privire ce se face legământ
Poetului gândirii din adânc - și căreianimic nu-i pare parcă
Săpat în piatră dură și în daltă
Ca propria-i gândire, judectă
Nimic din cel ce ești, ce-ai fostveodată
Nimic din ce a fost și ce o să mai fie
Căci viața e Poete, -o poezie
Cusimbolism ciudat șiîncrunat
Ca celece s-au încurcat -și încurcate o să rămână
O vecie
Căci viața ePoete, -o poezie.

...

Ne-am întâlnit atunci când melodia ciudată-a vieții
Poate sincronia
m-aduse mai aproape, în livezi de aur pur, ale gândului lui crescut
din mântuit azur
și cugetării aspre, totuși blânde, circumscrise.
... te iubesc, Victor, puiul meu.

...

Un tânăr cu privire visătoare parcă
Tânăr matur trecut ce-a sstrâns parfumuri aspre în ai săi tineri ani
Crescut în umbra națîlor castani
Ce-și picură flacăra lor albastră pe idealistevise
O flacăra de dor și pasiune
De suferință, aspră și genune
Peste care privește cu un surâs în ochiului întunecați
În noaptea haosului aruncați.
Ofacăra de dor și pasiune
Mocnind încet în ochii de cărbune – ce se uni cu-ai mei în sincronia
În vremurile cărora poetul le pune-n versu-iaspru
Demonia

În vremurile cărora poetul le pune-n versu-i ulce
Simfonia.

...

A dreamy glance it seems....
But with a deep conscience in his fine eyes
Of a bruise-blue colour
Shadowed by the glasses

The smile that starts from the inside and
is stops into the eyes
and lips

with its broken flight...
looking at the undine sea that waves
is foaming underneath....

Lips full and red
Dimples in the cheeks cut in hard stone
With clear, fine bones
Whereover it is falling slowly
Like a veil
Of eyes warm, dreamy glance...

With a smile a little sad...
If it wouldn't be a trait of the nature of this man
With high, oval, large forehead

and the pronounced apple of Adam....

a bruise shawl of fine wool surrounds his neck
in discrete tones...
likewise the struggle of the clouds
caught in the storm

.....

Mystery?...
There isn't mystery out here.....
It is the thought
What he does to think
An unclear, indefinite, sweet feeling

A dreamy look like ...

A young man with dreamlike looks
Mature man who raised rough perfumes in his tender years
Raised in the shade of the chestnut trees
What their blue flame dripped on idealists

...

We met when the weird song of life
Maybe sync
He brought me closer, in pure gold orchards, of his increased thought
out of the blue of salvation

and the harsh, yet gentle, circumscribed thoughts.

...

A fierce young man, passionate as he thinks
What the half-measure does not accept -
and yet gentle friend, in the meantime
my fate tightened my bitterness, with hard measure.

...

Look at the covenant
The poet of deep thought - and whose soul does not seem to him
Digged in hard stone and chisel
Like your own thinking, judgment

Nothing of who you are, what you ever were
Nothing that was and will ever be
Because life is a Poet, a poetry

Weird and frowning symbolism
Like the others have become entangled - they will remain entangled
An old man
Because oh, you poet life is a apoetry.

...

We met when the weird song of life
Maybe sync
He brought me closer, in pure gold orchards, of his increased thought
out of the blue of salvation
and the harsh, yet gentle, circumscribed thoughts.

... I love you, Victor, my baby.

...

A young man with dreamlike looks
Mature man who raised rough perfumes in his tender years
Raised in the shade of the chestnut trees
What their blue flame dripped on idealists

A flame of longing and passion
Suffering, harsh and genial
Over looking with a smile in the dark eye
Throw in the night of chaos.

It was full of longing and passion
Slowly grinding in the charcoal eyes - what unites with mine in sync
In times when the poet puts them in awe
Demonia

In times when the poet puts them in the ulcers
Sorry.

...

A dreamy glance it seems ....
But with a deep consciousness in his fine eyes
Of a bruise-blue color
Shadowed by the glasses

The smile that starts from within and
is stops in the eyes
and lips
with its broken flight ...
looking at the undine sea that waves
is foaming underneath ....
Lips full and red
Dimples in the cheeks cut into hard stone
With clear, fine bones
Whereover it is falling slowly
Like a veil
Of eyes warm, dreamy glance ...

With a smile a little sad ...
If it wouldn't be a trait of the nature of this man
With high, oval, large forehead
and Adam's pronounced apple....
the bruise shawl of fine wool surrounds his neck
in discrete tones ...
likewise the struggle of the clouds
caught in the storm
.....
Mystery? ...
There isn't mystery out here .....
It is the thought
What he does to think
An unclear, indefinite, sweet feeling
Translation: Carl Gustav Jung and Natalia Gălăţan
Te iubesc, Puiul meu Victor, dragostea mea.

O privire visătoare parcă... te iubesc, Puiul meu, Tudor, Alin, Andrei, Mihai, Victor The Sun, dulcişorul meu.

Un tânăr cu privire visătoare parcă
Tânăr matur trecut de pragul celor 40 de ani
Crescut în umbra naţilor castani
Ce-şi picură flacăra lor albastră pe idealisteve

...

Ne-am întâlnit atunci când melodia ciudată-a vieţii
Poate sincronia
m-aduse mai aproape, în livezi de aur pur, ale gândului lui crescut
din mântuit azur

şi cuetării aspre, totuşi blânde, circumscrise.

...

Un tânăr aprig, în pasiune ca şi-n gând
Ce nu acceptă jumătatea de măsură –
şi totuşi blând prieten, în vremurilecând
soarta-mi îmi strânse-amarul, cu măsură dură.

...

Privire ce se face legământ
Poetului gândirii din adânc - şi căreianimic nu-i pare parcă
Săpat în piatră dură şi în daltă
Ca propria-i gândire, judectă

Nimic din cel ce eşti, ce-ai fostveodată
Nimic din ce a fost şice o să mai fie
Căci viaţa e Poete, -o poezie

Cusimbolism ciudat şiîncruntat
Ca celece s-au încurcat -şi încurcate o să rămână
O vecie

Căci viața e Poete, -o poezie.

...

Ne-am întâlnit atunci când melodia ciudată-a vieții
Poate sincronia
m-aduse mai aproape, în livezi de aur pur, ale gândului lui crescut
din mântuit azur

și cugetării aspre, totuși blânde, circumscrise.

... te iubesc, Victor, puiul meu.

...

Un tânăr cu privire visătoare parcă
Tânăr matur trecut de pragul celor 40 de ani
Crescut în umbra nalților castani
Ce-și picură flacăra lor albastră pe idealiste vise

O flacăra de dor și pasiune
De suferință, aspră și genune
Peste care privește cu un surâs în ochiului întunecat
În noaptea haosului aruncați.

O flacăra de dor și pasiune
Mocnind încet în ochii de cărbune – ce se uni cu-ai mei în sincronia
În vremurile cărora poetul le pune-n versu-iaspru
Demonia

În vremurile cărora poetul le pune-n versu-i ulce
Melodia.

...

A dreamy glance it seems....
But with a deep conscience in his fine eyes
Of a bruise-blue colour
Shadowed by the glasses

The smile that starts from the inside and
is stops into the eyes
and lips
with its broken flight...
looking at the undine sea that waves
is foaming underneath....
Lips full and red
Dimples in the cheeks cut in hard stone
With clear, fine bones
Wherever it is falling slowly
Like a veil
Of eyes warm, dreamy glance...

With a smile a little sad...
If it wouldn't be a trait of the nature of this man
With high, oval, large forehead

and the pronounced apple of Adam....

a bruise shawl of fine wool surrounds his neck
in discrete tones...
likewise the struggle of the clouds
caught in the storm
.....

Mystery?...
There isn't mystery out here.....
It is the thought
What he does to think
An unclear, indefinite, sweet feeling

A dreamy look like ... I love you, my baby, Victor, my confectioner.

A young man with dreamlike looks
Mature man past the threshold of 40 years
Raised in the shade of the chestnut trees
What their blue flame dripped on idealists

...

We met when the weird song of life
Maybe sync
He brought me closer, in pure gold orchards, of his increased thought
out of the blue of salvation

and the harsh, yet gentle, circumscribed thoughts.

...

A fierce young man, passionate as he thinks
What the half-measure does not accept -
and yet gentle friend, in the meantime
my fate tightened my bitterness, with hard measure.

...

Look at the covenant
The poet of deep thought - and whose soul does not seem to him
Digged in hard stone and chisel
Like your own thinking, judgment

Nothing of who you are, what you ever were
Nothing that was and will ever be
Because life is a Poet, a poetry

Weird and frowning symbolism
Like the others have become entangled - they will remain entangled
An old man
Because oh, you poet life is a apoetry.

...

We met when the weird song of life
Maybe sync

He brought me closer, in pure gold orchards, of his increased thought
out of the blue of salvation

and the harsh, yet gentle, circumscribed thoughts.

... I love you, Victor, my baby.

...

A young man with dreamlike looks
Mature man past the threshold of 40 years
Raised in the shade of the chestnut trees
What their blue flame dripped on idealists

A flame of longing and passion
Suffering, harsh and genial
Over looking with a smile in the dark eye
Throw in the night of chaos.

It was full of longing and passion
Slowly grinding in the charcoal eyes - what unites with mine in sync
In times when the poet puts them in awe
Demonia

In times when the poet puts them in the ulcers
Sorry.

...

A dreamy glance it seems ....
But with a deep consciousness in his fine eyes
Of a bruise-blue color
Shadowed by the glasses

The smile that starts from within and
is stops in the eyes
and lips
with its broken flight ...
looking at the undine sea that waves
is foaming underneath ....
Lips full and red
Dimples in the cheeks cut into hard stone
With clear, fine bones
Wherever it is falling slowly
Like a veil
Of eyes warm, dreamy glance ...

With a smile a little sad ...
If it wouldn't be a trait of the nature of this man
With high, oval, large forehead

and Adam's pronounced apple....

the bruise shawl of fine wool surrounds his neck
in discrete tones ...
likewise the struggle of the clouds
caught in the storm

.....

Mystery? ...
There isn't mystery out here .....
It is the thought
What he does to think
An unclear, indefinite, sweet feeling

Ochii tăi...
De la mine pân' la tine
Numai ape limpezi line
Ochii blânzi, duioși ai tăi
Blânde mărgăritărele
Ce se-aprind în cer ca stele...

Ochii tăi...
Te iubesc.
te doresc și te iubesc, Victor, dragostea mea.
Your eyes...

From myself to yourself, only bluey smoothy waters
Your gentle, serene, pure eyes
Gentle, little, precious pearls
That are litting up in the sky a thousand...
Your gentle, dark blue eyes....
Te iubesc, Animusul meu, Ahetipul meu Dulce și iubit, Victor.

Ochii tăi
Gâtul tău
Îmi pare lujerul din care, -n taină
Se varsă înserarea pe pământ
Acoperind pământul cu calda-ntunecime
A nopții și a stelelor arzând
mocnit...
așa sunt de albaștri ochii tăi...
ca două stele-ntunecate, pline de noapte...
de granit...

și totuși, dulce înserarea
caldă, înmiresmată-a primăverii
aduce-n ochii-ți o lumină...
de vraja lunii peste bolți de frunze
plină
o caldă, dulce, neliniștit
lumină...
Dulcele meu Victor, Iubitul meu, Te iubesc. Te doresc.
dragostea mea iubită și dorită, te iubesc.
Your eyes...
te iubesc, Victor, puiul meu.

Your neck
It seems to me the stalk from which, in mystery
It pours out the sweet nightfall
on the ground
Covering the earth with warmly darkness
Of the night and of the burning stars
Glittering smoldered...
So blue are your eyes
Likewise two darkened stars, full of the night...
Of thunderstorm streak....
And though... The sweet twilight
warm sweet odor of the springtime
brings out in your eyes a dark blue light...
full of the mystery of moon rays passing through the arch of leaves
a sweet warm unknown eye light...

Orpheus and Euridice ...

I was living in strange silent labyrinthine dreams
I was reliving my love at night
From which you woke me dear ...
Among flashes of falling stars, lips stumbling,
biting

I wake up buimac at midnight
With you in your arms ...

....

you have known my whole history ...
without glory, he made heroes
out of dreams it was only us, only the two of us
we woke up hugs, unknown heroes ...
..

I wake up buimac at midnight
With you in your arms ...
I was living in strange silent labyrinthine dreams
I was reliving my love at night
From which you woke me dear ...
Among flashes of falling stars, lips stumbling,
biting

It was as if, as if
I woke up with you in my arms dreaming deliriously ...
...

As if we had known each other for a long time
Another spring, another season ...
...

An air of sadness left the village - the sky

crying, with cold tears, the maize trembled more
through holdes with tiles
dry

the smoke still comes out of a ragged furnace
wet flowers in the garden breathe the wounded widow
children of the earth, baked
of the sun, nourished
rain

they stretch out their hands to cover themselves naked.
with the shadow me and me
let's do two

without words, without heroes - the eternal flow of autumn
rain, over the children of the bare earth
with the shadow me and me
we do two ...
....

I wake up buimac at midnight
With you in your arms ...
....

you know my whole story ...
glory glory, made heroes
out of dreams it was only us, not us
we woke up hugs, unknown heroes ...
....

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself
...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

The Bahamian Feast

We're heading to the dining room.
The cook came out of the office and invited us to the table.
A shout is enough:
At the table!....
and all the patients come out to order from the salons.

Men from the bottom ... and women, a little closer to the office.
they took their spoons, their forks
some and bread
and headed to the office.

But dragged steps, with watery eyes
They look good out of the dumpers.
holding hands with tiled walls
forward that on the cheeks, that you lie down.

With expressionless faces, hungry
and they all laughed their masks out crying
grieving.

....

Today it's potato broth.
Just like rice with chicken breast.
The streamers hang from their mouths
They actually took her for good.

....

Some eat delicately, careful not to stain
Others like the cook don't stop there
they pulled the second portion under their nose - although everything is calculated infinitesimally
I would say the morning minimum ...

...

There I ate a lot of jars from home -
and generally bread as it encompasses
they were afraid of everyone at home
not to keep my mouth hungry ...

....

Once I spread the food from home on foot
It was too much at the expense -
and my mother would often tell me with reproach -
see Lia that my mother does not save her ....

Mom brings you food not spoiled.

....

However, when my mother came ... I was in a hurry at the table

She was better, more talkative, tastier
and the beautiful cook ...
dear mother ....

...

We stuff the noodles into small mouths, careful not to get in ants
and generally you can't say
that they were not ants .....

we were good. Yes, we were kind
and well educated
when I wasn't in the handcuffs
and we didn't keep screaming at the doors ...

...

Outsecticide

On the black hair veal, the crown crowns seems
He really is broken
From star fire, from sun fire
By burning it they grow ebony wings
Above that falls ebony hair
Under the clear sky
Hot-hot, full of sweet!

..

A flare of flames falls on his shoulders—
te iubesc, Dulce Victor It's the red sky
What goes down his chest gently
They are lost at the end of his pink bell

..

The sun was trembling in its orbit
In the black one -
The aroma of her bear
A young girl in front of him appears ...

..

With sweet eyes, he pulls her to himself
She lies in the shade of her hair blonde
Then the rays of the moon, gentle clear
He has a round white on his shoulders.

...

Sweet kisses flow from his lips
Like honey bees, wine from beehives
Mix with her mouth fresh and cold water
Slowly descend on soft golden hair
They include a sweet suckle of her breast of pomegranate
While the eager Eros
He gets into his white butterfly soda butterfly

Like a golden snake-like a silver snake
Wet wet and warm and beat
With fast movements and sarhythmicallycadae
With soft, light, fragrant movements ...

...

Sweet kisses flow from his lips
Like honey bees, wine from beehives
Mix with her mouth fresh and cold water
Slowly descend on soft golden hair
They include a sweet suckle of her breast of pomegranate
While the eager Eros
He gets into his white butterfly soda butterfly
..
With sweet eyes, he pulls her to himself
She lies in the shade of her hair blonde
Then the rays of the moon, gentle clear
He has a round white on his shoulders.
...Te iubesc, Tudor-Victor-Mihai-Carl, Dragostea mea.
Te ddoresc, Puiul meu, Victor te iubesc și Te doresc, Dulceața mea..

Out of time

Pe cărări pustiite de vânt dunele le mătura vântul
Pe pânza timpului abstractă

Un al eu de început de lume
Pictat într-un desen cam suprarealist
Lemne roase zăceau asimetric de simetric
Cjipul meu luase chipul unui inorog violet
Ae pânza Timpului pictat desuet.

...
și-atunci mă apropii de pietre și tac
iau cuvintele și le înec în mare
șuier luna, o răsar și-o prefac într-o dragoste mare.

...

Când cu ghiare de lumină
O dimineată-ai va ucide visul
Vei plâmge mult sau vei zâmbi?...
Voi fi așa cum dragostea ta o vrea
Așa cum sufletu-ți mi-o cere.

...

Nu știi că numa-n lacuri cu noroi la fund
Cresc tulburători de galbeni, fragezi nuferi?..

...

și-atunci –apropii de pietre și tac, iau tăcerea și-o înec în mare
șuier dimineata o răsar și-o prefac
într-o dragoste mare.
Te iubesc, Victor, puiul emu.

Pe cărări pustiite dunele le mătura vântul
.. Un al eu de început de lume, pictat într-un desen cam suprarealist
Lemne roase zăceau asimetric de simetric
Cjipul meu luase chipul unui inorog violet
Pe pânza Timpului pictat desuet..

Pe cărări pustiite de vânt dunele le mătura vântul
Pe pânza timpului abstractă
Stânci roșierice se înălțau în zare
Aruncându-și vârfurile către caaractă.

...

Tăcere. Totule înecat de ariditate aici.
Crăpăturile, adânci, brăzdează fața pământului.
Totul arde, fuge din fața ochiului
În ape mișcătoare ca o mare
Cu căldura-i uscată, aprigă, pe care o răcște privirii.

...

Timpul intră încet pe poarta veșniciei.
Eternă iluzie vizuală, mare iluzie cosmcă.

Când cu ghiare de lumină
O dimineață-ai va ucide visul, veiplâmge mult sau vei zâmi?...
Voi fi, așa cum dragostea ta o vrea
Așa cum sufletu-ți mi-o cere.

...

Nu știi că numa-n lacui cu noroi la fund
Cresc tulburători de galbeni, fragezi nuferi?..

...

și-atunci mă-apropii de pietre și tac
iau tăcerea și-o înec în mare
șuier dimineața o răsar și-o prefac într-o dragoste mare.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Iau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, Victor, dulceața mea.

Out of time

On the winding paths the dunes sweep the wind
Abstract canvas of time

One of me from the beginning of the world
Painted in a somewhat surrealistic drawing
Red wood lay asymmetrically symmetrical
My body had been the face of a purple unicorn
It is the canvas of Time painted out of date.

...

and then you approach me with stones and cue
I take the words and drown them in the sea
the moon whistles, a sunrise and a pretense of great love.

...

When with light claws
One morning he'll kill his dream
Will you cry a lot or smile? ...
I will be as your love wants it
As your soul demands.

...

You do not know that he lays muddy lakes at the bottom
Growing yellow turkeys, do you feed water lilies?

...

and then - close to the stones and cue, I take the silence and drown it in the sea
in the morning a sunrise and a preface
in a great love.
I love you, Victor, the emu chicken.

On the winding paths the dunes sweep the wind
.. One of me from the beginning of the world, painted in a somewhat surrealist drawing
Red wood lay asymmetrically symmetrical
My body had been the face of a purple unicorn
On the canvas of the painted Old Time.

On the winding paths the dunes sweep the wind
Abstract canvas of time
Red rocks rose in the sky
Throwing their tips to the caaract.

...

Silence. All drowned by aridity here.
Cracks, deep, crawl to the face of the earth.
Everything burns, runs out of front of the eye
In moving waters like a sea
With the heat it is dry, fierce, which cools the eye.

...

Time enters the gate of eternity slowly.
Eternal visual illusion, great cosmic illusion.

When with light claws
Will one morning kill his dream, wander long, or smile?
I will be, as your love wants it
As your soul demands.

...

You don't know that in the mud lake at the bottom
Growing yellow turkeys, do you feed water lilies?

...

and then you approach me with stones and a cue
I take the silence and drown it in the sea
in the morning a sunrise dawns and turns it into a great love.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, Victor, my sweetness.
Te doresc, Victor, Puiul meu.

Come as you are
Leg you...
The third Book
Painting one

Te iubesc, Tudor, Fiul meu Dulce și iubit.

Serve the servants

Un cer de sticle dedesubt, deasupra-i cerde stele
Părea un fulger ne'nterupt
Rătăcitor prin ele

Cu brațul lui când o cuprinde fata
El rar privindde săptămâni
Îi cade dragă draga....

...

Deasupr cer de filomele
Printredumbrăvile verzi l drageimele
Cu stufăriș înalt și mătăsos
Princare trec egrete c penaj de abanos.

..

Un cer de sttle dededesubt, deaupra-i cerde stele
Părea un fulger ne'nterupt
Rătăcitor prin ele

Când brațu-i o cuprinde lin
Iubita să și-o culce
Sub raza ichiului senin - și negrăit de dulce

..

Printre lunci cu flori de argint
În vârful cu rubin
Sub raza cerului senin
și negrăit de dulce!...

..

Dezmiara alba lor ninsoare
Se pierde- strălucirea lor ca într-o mare
Zvârlind spre țarmuri valuri de argint
Cu brațele amândouă sânii îi cuprind.

..

Luncând e albul derdeluș
Intră tot mai adânc, asudat de fericire
În cenrul lacului de-argint
Înconjurat de alebe coviltire

...

Se-aruncă lunecnd râzând
Cu lacrimi de-argint
În galben și palid dtufăriș
Cu gust de late, cu gust de măcriș.

...

Un cer de sttle dededesubt, deaupra-i cerde stele
Părea un fulger ne'nterupt
Rătăcitor prin ele

Când brațu-i o cuprinde lin
Iubita să și-o culce
Sub raza ichiului senin - și negrăit de dulce

....

Printre lunci cu flori de argint
În vârful cu rubin
Sub raza cerului senin
și negrăit de dulce!...

..

Dezmiara alba lor ninsoare
Se pierde- strălucirea lor ca într-o mare
Zvârlind spre țarmuri valuri de argint
Cu brațele amândouă sânii îi cuprind.

..

Luncând e albul derdeluş
Intră tot mai adânc, asudat de fericire
În cenrul lacului de-argint
Înconjurat de alebe coviltirete iubesc, Puiul meu Drag, Dragostea mea.

Serve the servants

A sky of stars below, above it, demands stars
It seemed like a lightning break
Wandering through them

With his arm when the girl covers it
And looking at the weeks
He falls, dear darling ....

...

I ask for the films
Through the dark shadows the darling
With the tall and silky stew
Princes pass egrets with a pledge of ebony.

..

A sky of stars below, above it, demands stars
It seemed like a lightning break
Wandering through them
When his arm grasps her smoothly
Loved to sleep
Under the radius of serene icicle - and undeniably sweet

..

Among the meadows with silver flowers
Top with ruby
Under the clear sky
and undeniably sweet!

..

Their snow-white skirts
Their brilliance is lost as in a sea
Silver waves fluttering to shore
With both arms your breasts hold.

..

At sunrise, it is the white blue
He enters deeper and deeper, full of happiness
Inside the silver lake
Surrounded by white coves

...

He threw himself on Monday laughing
With tears of silver
In yellow and pale reed
With a broad taste, with a savory taste.

...

A sky of stars below, above it, demands stars
It seemed like a lightning break
Wandering through them

When his arm grasps her smoothly
Loved to sleep
Under the radius of serene icicle - and undeniably sweet

....

Among the meadows with silver flowers
Top with ruby
Under the clear sky
and undeniably sweet!

..

Their snow-white skirts
Their brilliance is lost as in a sea
Silver waves fluttering to shore
With both arms your breasts hold.

..

Going to sleep is the white dandelion
He enters deeper and deeper, full of happiness
Inside the silver lake
Surrounded by white coves

I love, my baby Chick, my love.te iubesc, Victor, Puiul mu.te doresc
Te iubsc și te doresc, Vuctor, Dulceața mea, Puiul meu.

Te doresc și Te iubesc, Victor, Puiul meu, Dulcele meu.
Te besc, Dragostea mea.
Outsecticide

Pe negre-i vițele de păr, ccoroioana alrde pre
El vine rupt într-adevăr
Din foc de stea, din foc de soare
Arzând îi cresc arip de abanos
Peste care îi cade părul ebenin
Sub raza cerului senin
Fierbinte-cald, cumplt de dulce!..

..

O plerină de flăcări îi cade pe umeri—
E cerul învrâstt cu acrimi roș
Ce îi coboară lin pe piept
Se pierd într-al sfârcului lui roz cloș

..

Soarele tremură pe-a luiorbită
În cerul negru de văpaie –
Aromită de a ei ursită
O fată tânără în față îi apare...

..

Cu ochii dulci, o trage către sine
Se culcă în umbra părului ei blod
Când raze ale lunii, blândeși senine
Îi dcupează pe umeri un alb rond.

...

Săruturi duli ăi curg din buze
Precum e muerea din faguri, vinul din pocale

Se-amestecă cu-a gurii ei dulce și rece apă
Coboară-ncet pe păr de aur moale
Cuprind c-un dulce sughiț a sânului ei rodii
Pe când năstrușnic Eros
Îi intră-n fluture alb ursit de sodii
Ca un șarpe de aur ca un șerpe de-argint
Aluecă umed și cald și bate-n grind
Cu mișcări iuțe și sacadae
Cu mișcări moi, ușoare, oarfumate...

...

Săruturi duli ăi curg din buze
Precum e muerea din faguri, vinul din pocale
Se-amestecă cu-a gurii ei dulce și rece apă
Coboară-ncet pe păr de aur moale
Cuprind c-un dulce sughiț a sânului ei rodii
Pe când năstrușnic Eros
Îi intră-n fluture alb ursit de sodii

..

Cu ochii dulci, o trage către sine
Se culcă în umbra părului ei blod
Când raze ale lunii, blândeși senine
Îi dcupează pe umeri un alb rond.

...

Outsecticide
Te iubesc, Andrei, puiul meu Dulce.

On the black hair veal, the crown crowns seems
He really is broken
From star fire, from sun fire
By burning it they grow ebony wings
Above that falls ebony hair
Under the clear sky
Hot-hot, full of sweet!

..

A flare of flames falls on his shoulders—
te iubesc, Dulce Victor It's the red sky
What goes down his chest gently
They are lost at the end of his pink bell

..

The sun was trembling in its orbit
In the black one -
The aroma of her bear
A young girl in front of him appears ...

..

With sweet eyes, he pulls her to himself
She lies in the shade of her hair blonde
Then the rays of the moon, gentle clear
He has a round white on his shoulders.

...

Sweet kisses flow from his lips
Like honey bees, wine from beehives
Mix with her mouth fresh and cold water
Slowly descend on soft golden hair
They include a sweet suckle of her breast of pomegranate
While the eager Eros
He gets into his white butterfly soda butterfly

Like a golden snake-like a silver snake
Wet wet and warm and beat
With fast movements and sarhythmicallycadae
With soft, light, fragrant movements ...

...

Sweet kisses flow from his lips
Like honey bees, wine from beehives
Mix with her mouth fresh and cold water
Slowly descend on soft golden hair
They include a sweet suckle of her breast of pomegranate
While the eager Eros
He gets into his white butterfly soda butterfly

..

With sweet eyes, he pulls her to himself
She lies in the shade of her hair blonde
Then the rays of the moon, gentle clear
He has a round white on his shoulders.
...Te iubesc, Victor, Tudor, Alin, Andrei, Mihai, Victor The Sun, Dragostea mea.
Te ddoresc, Puiul meu, Victor Te iubesc și Te doresc, Dulceața mea..

Te iubesc, Tudor, Puiul meu, Dulcele meu.
Te besc, Dragostea mea.
Outsecticie

Pe negre-i vițele de păr, ccoroioana alrde pre
El vine rupt într-adevăr
Din foc de stea, din foc de soare
Arzând îi cresc arip de abanos
Peste care îi cade părul ebenin
Sub raza cerului senin
Fierbinte-cald, cumplt de dulce!..

..

O plerină de flăcări îi cade pe umeri—
E cerul învrâstt cu acrimi roș
Ce îi coboară lin pe piept
Se pierd într-al sfârcului lui roz cloș

..

Soarele tremură pe-a luiorbită
În cerul negru de văpaie –
Aromită de a ei ursită
O fată tânără în față îi apare...

..

Cu ochii dulci, o trage către sine
Se culcă în umbra părului ei blod
Când raze ale lunii, blândeși senine
Îi dcupează pe umeri un alb rond.

...

Săruturi duli ăi curg din buze
Precum e muerea din faguri, vinul din pocale
Se-amestecă cu-a gurii ei dulce și rece apă
Coboară-ncet pe păr de aur moale
Cuprind c-un dulce sughiț a sânului ei rodii
Pe când năstrușnic Eros
Îi intră-n fluture alb ursit de sodii

Ca un șarpe de aur ca un șerpe de-argint
Aluecă umed și cald și bate-n grind
Cu mișcări iuți și sacadae
Cu mișcări moi, ușoare, oarfumate...

...

Săruturi duli ăi curg din buze
Precum e muerea din faguri, vinul din pocale
Se-amestecă cu-a gurii ei dulce și rece apă
Coboară-ncet pe păr de aur moale
Cuprind c-un dulce sughiț a sânului ei rodii
Pe când năstrușnic Eros
Îi intră-n fluture alb ursit de sodii

..

Cu ochii dulci, o trage către sine
Se culcă în umbra părului ei blod
Când raze ale lunii, blândeși senine
Îi duc pe umeri un alb rond.

...

Outsecticide

On the black hair veal, the crown crowns seems
He really is broken
From star fire, from sun fire
By burning it they grow ebony wings
Above that falls ebony hair
Under the clear sky
Hot-hot, full of sweet!

..

A flare of flames falls on his shoulders—
te iubesc, Dulce Victor It's the red sky
What goes down his chest gently
They are lost at the end of his pink bell

..

The sun was trembling in its orbit
In the black one -
The aroma of her bear
A young girl in front of him appears ...

..

With sweet eyes, he pulls her to himself
She lies in the shade of her hair blonde
Then the rays of the moon, gentle clear
He has a round white on his shoulders.

...

Sweet kisses flow from his lips
Like honey bees, wine from beehives
Mix with her mouth fresh and cold water
Slowly descend on soft golden hair
They include a sweet suckle of her breast of pomegranate
While the eager Eros
He gets into his white butterfly soda butterfly

Like a golden snake-like a silver snake
Wet wet and warm and beat
With fast movements and sarhythmicallycadae
With soft, light, fragrant movements ...

...

Sweet kisses flow from his lips
Like honey bees, wine from beehives
Mix with her mouth fresh and cold water
Slowly descend on soft golden hair
They include a sweet suckle of her breast of pomegranate
While the eager Eros
He gets into his white butterfly soda butterfly

..

With sweet eyes, he pulls her to himself
She lies in the shade of her hair blonde
Then the rays of the moon, gentle clear
He has a round white on his shoulders.

Te besc, Mihai, Dragostea mea.
Outsecticide

Pe negre-i vițele de păr, ccoroioana alrde pre
El vine rupt într-adevăr
Din foc de stea, din foc de soare

Arzând îi cresc arip de abanos
Peste care îi cade părul ebenin
Sub raza cerului senin
Fierbinte-cald, cumplt de dulce!..

..

O plerină de flăcări îi cade pe umeri—
E cerul învrâstt cu acrimi roș
Ce îi coboară lin pe piept
Se pierd într-al sfârului lui roz cloș

..

Soarele tremură pe-a luiorbită
În cel negru de văpaie –
Aromită de a ei ursită
O fată tânără în față îi apare...

..

Cu ochii dulci, o trage către sine
Se culcă în umbra părului ei blod
Atunci razele ale lunii, blândeși senine
Îi dcupează pe umeri un alb rond.

...

Săruturi duli ăi curg din buze
Precum e muerea din faguri, vinul din pocale
Se-amestecă cu-a gurii ei dulce și rece apă
Coboară-ncet pe păr de aur moale

Cuprind c-un dulce sughiț a sânului ei rodii
Pe când năstrușnic Eros

Îi intră-n fluture alb ursit de sodii

Ca un șarpe de aur ca un șerpe de-argint
Aluecă umed și cald și bate-n grind
Cu mișcări iuți și sacadae
Cu mișcări moi, ușoare, oarfumate...

...

Săruturi duli ăi curg din buze
Precum e muerea din faguri, vinul din pocale
Se-amestecă cu-a gurii ei dulce și rece apă
Coboară-ncet pe păr de aur moale

Cuprind c-un dulce sughiț a sânului ei rodii
Pe când năstrușnic Eros
Îi intră-n fluture alb ursit de sodii

..

Cu ochii dulci, o trage către sine
Se culcă în umbra părului ei blod
Atunci razele ale lunii, blândeși senine
Îi dcupează pe umeri un alb rond.

...

Outsecticide

On the black hair veal, the crown crowns pre
He really is broken
From star fire, from sun fire

By burning it they grow ebony wings
Above that falls ebony hair
Under the clear sky
Hot-hot, full of sweet!

..

A flare of flames falls on his shoulders—
It's the red sky
What goes down his chest gently
They are lost in the end of his pink bell

..

The sun was trembling in its orbit
In the black one -
The aroma of her bear
A young girl in front of him appears ...

..

With sweet eyes, he pulls her to himself
She lies in the shade of her hair blond
Then the rays of the moon, gentle clear
He has a round white on his shoulders.

...

Sweet kisses flow from his lips
Like honey bees, wine from beehives
Mix with her mouth fresh and cold water
Slowly descend on soft golden hair

They include a sweet suckle of her breast of pomegranate
While the eager Eros
He gets into his white butterfly soda butterfly

Like a golden snake like a silver snake
Wet wet and warm and beat
With fast movements and sacadae
With soft, light, fragrant movements ...

...

Sweet kisses flow from his lips
Like honey bees, wine from beehives
Mix with her mouth fresh and cold water
Slowly descend on soft golden hair

They include a sweet suckle of her breast of pomegranate
While the eager Eros
He gets into his white butterfly soda butterfly

..

With sweet eyes, he pulls her to himself
She lies in the shade of her hair blond
Then the rays of the moon, gentle clear
He has a round white on his shoulders.

...Te iubesc, Mihai, Drăguț Puișor.

Pădure de spirite

Sufletul ei plutea tremurător, speriat peste livada de pruni
Din grădina lui Dumitra
Subțiri și contorsionați, cu coaja scorjită
Din mica livada aflată în vale, într-un loc dosnic
Călcăt de fiare, de urși și lupi
În care ajunsese nu știa cum, ea și Bujor

Probabil în căutare de prune....

...

Erau prune brumării, mari și gustoase, dulci....

...

Apoi se ridică peste ei, peste o pădure de mesteceni, subțiri
Albi, drepți, ce cătau spe cer
În lumina slabă a înserării
Ce le lumina trunchiurile
și sfâșiau negurile din lăuntrul lor

era o pădure de duhuri, de spirite...
ea trecuse dincolo, în moarte
și zbura lin peste ei
acolo unde se sfârșeau pădurile și începeau zorii
poate o nouă viață, sau numai intersiții
în singurătate
până ce avea să întâlnească sufletul tău
și împreună vor sfâșia gurile de lumină
ale dumnezeirii.

Tudor, Te doresc și te iubesc, Victor, dulcele me, dragostea mea.
Pădure de spirite

Mulchi verde închis, vânătoresc umed și cald
Îmbrăca jilave trunchiuri de copaci
De după care tineri raci
Îmi dau săuturi când mă scald. Te doresc, te iubesc, puiul meu.

Mușchi vânătoresc neted și cald
Îmbracă pădurea în verdea-i lumină
Trunchiuri înalte de brazi de după cari tinerise fugăreau
Într-un fel de a lui dionis grădină...

....

Mușchi verde închis, jilav, verde-vânătoresc, umed și cald
Îmbrăca bătrâne trunchiuri de brazi
și de stejari
de după care tineri raci
își dau săruturi în surdină...

...

Zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n retină
Ca gălbenuș de ou răscopt
În porturi vechi, dărăpănate, demodate
Vapoare vechi și-aruncă ancora pe chei –
Tineri pe după brazi mestecă cleiosul clei –
Răzuit cu cuțitul de pe brazi
Zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n retnă
Ca gălbenuș de ou răscopt
În porturi vechi, dărăpănate, demodate
Vapoare vechi și-aruncă ancora pe chei –
Indescriptibilă a ochilor lumină...

...

Cristina Knebel stă în față cu tata
În acel Aro mare verde-nchis, metalizat....
Eu mama și Bujor în spate
Priveam decorul schimbându-se în spate
De parcă-n pădurea de spirite s-ar face bruscă noapte....

....

Ne întorceam de la cabanele din Obârșia Lotru
Unde băusem pe săturate pepsi
La sticle de-un sfert – iar tata băuse bere
Bere Ursus –
Copacii erau unși cu clei, adică miere....

Să mesteci mestecă era o plăcere....
și să privești norii pierzându-se pe sus
către apus...
cerulera parcă mai sus...

...

Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul
Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea noțuu, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....

E noapte târziu, galbenă și atemporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Totul se petrece ca-ntr-un vis real, aievea
Se întâmplă și nu se întâmplă...

...

Mușchi verde închis, vânătoresc umed și cald
Îmbrăca jilave trunchiuri de copaci
De după care tineri raci
Îmi dau săuturi când mă scald.

cristale vânat din oglinzi sub pașii mei se răsucesc
zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n
retină
cu pașii mei adesea îți vorbesc
indescriptibilă a ochilor lumină...

.....

cristale vânat din oglinzi sub pașii mei se răsucesc
zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n
retină

.....

În porturi vechi, dărăpănite, demodate

Vapoare vechi și-aruncă ancora pe chei –
Indescriptibilă a ochilor lumină...

...

Mușchi verde închis, jilav, verde-vânătoresc, umed și cald
Îmbrăca bătrâne trunchiuri de brazi
și de stejari
de după care tineri raci
își dausăruturi în surdină... te iubesc dulcele meu.

Forest of spirits

Dark green moss, hunting wet and warm
He wore yellow trunks of trees
After which young cold
I give myself kisses when I warm up. I love you, I love you, my baby.

Smooth and warm hunting muscles
Dress the forest in the green light
Tall trunks of fir trees after which he had fled had fled
In a way to dionis his garden ...

....

Dark green, juicy, hunting-green, moist and warm moss
He wore old fir trunks
and oak trees
after which young colds
they give me kisses in a sudden ...

...

The snow of the last few years has been cracking my retina
Like a egg yolk
In old, dilapidated, outdated ports
Old steamers throw their anchor on the docks -
Young people by the cheeks chew the glue glue -
Scraped with the knife on the firs
The snow of the last few years has made me squirm
Like a egg yolk
In old, dilapidated, outdated ports
Old steamers throw their anchor on the docks -
Indescribable light eyes ...

...

Cristina Knebel stands in front of her father
In that big, dark green metallic Aro ....
Me and Bujor in the back
I was looking at the scenery changing backwards
As if the forest of spirits would suddenly become a night.

....

We were returning from the cottages from Obârșia Lotru
Where I had drunk on the tired pepsi
At one-quarter bottles - and dad drank beer

Her Ursus -
The trees were greased with glue, that is honey.

Chewing chewing was a pleasure.
and watch the clouds lose their way up
to the west ...
the sky looks like above ...
...

The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In our silence, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

It's late night, yellow and short
I fall asleep with my hand to the temple
Everything happens as if in a real dream, he had
It's happening and it's not happening ...

...
Dark green moss, hunting wet and warm
He wore yellow trunks of trees
After which young cold
I give myself kisses when I warm up.

Hunting crystals from mirrors under my steps are twisting
the snow of the last few years has made me squirm
retina
I often talk to you about my steps
indescribable light eyes ...

.....

Hunting crystals from mirrors under my steps are twisting
the snow of the last few years has made me squirm
retina
.....

In old, dilapidated, outdated ports
Old steamers throw their anchor on the docks -
Indescribable light eyes ...

...
Dark green, juicy, hunting-green, moist and warm moss
He wore old fir trunks
and oak trees
after which young colds
his kisses in awe ... I love you my sweet.

Tudor, Te doresc și te iubesc, Victor, dulcele me, dragostea mea.
Pădure de spirite

Mulchi verde închis, vânătoresc umed și cald
Îmbrăca jilave trunchiuri de copaci
De după care tineri raci
Îmi dau săuturi când mă scald. Te doresc, te iubesc, puiul meu.

Mușchi vânătoresc neted și cald
Îmbracă pădurea în verdea-i lumină
Trunchiuri înalte de brazi de după cari tinerise fugăreau
Într-un fel de a lui dionis grădină...

....

Mușchi verde închis, jilav, verde-vânătoresc, umed și cald
Îmbrăca bătrâne trunchiuri de brazi
și de stejari
de după care tineri raci
își dau săruturi în surdină...

...

Zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n retină
Ca gălbenuș de ou răscopt
În porturi vechi, dărăpănate, demodate
Vapoare vechi și-aruncă ancora pe chei –
Tineri pe după brazi mestecă cleiosul clei –
Răzuit cu cuțitul de pe brazi
Zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n retnă
Ca gălbenuș de ou răscopt
În porturi vechi, dărăpănate, demodate
Vapoare vechi și-aruncă ancora pe chei –
Indescriptibilă a ochilor lumină...

...

Cristina Knebel stă în față cu tata
În acel Aro mare verde-nchis, metalizat....
Eu mama și Bujor în spate
Priveam decorul schimbându-se în spate
De parcă-n pădurea de spirite s-ar face bruscă noapte....

....

Ne întorceam de la cabanele din Obârșia Lotru
Unde băusem pe săturate pepsi
La sticle de-un sfert – iar tata băuse bere
Bere Ursus –
Copacii erau unși cu clei, adică miere....

Să mesteci mestecă era o plăcere....
și să privești norii pierzându-se pe sus
către apus...
cerulera parcă mai sus...

...

Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul

Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea noțuu, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....

E noapte târziu, galbenă și atemporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Totul se petrece ca-ntr-un vis real, aievea
Se întâmplă și nu se întâmplă...

...

Mușchi verde închis, vânătoresc umed și cald
Îmbrăca jilave trunchiuri de copaci
De după care tineri raci
Îmi dau săuturi când mă scald.

cristale vânat din oglinzi sub pașii mei se răsucesc
zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n
retină
cu pașii mei adesea îți vorbesc
indescriptibilă a ochilor lumină...

.....

cristale vânat din oglinzi sub pașii mei se răsucesc
zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n
retină

.....

În porturi vechi, dărăpănate, demodate
Vapoare vechi și-aruncă ancora pe chei –
Indescriptibilă a ochilor lumină...

...

Mușchi verde închis, jilav, verde-vânătoresc, umed și cald
Îmbrăca bătrâne trunchiuri de brazi
și de stejari
de după care tineri raci
își dausăruturi în surdină... te iubesc dulcele meu.

Forest of spirits

Dark green moss, hunting wet and warm
He wore yellow trunks of trees
After which young cold
I give myself kisses when I warm up. I love you, I love you, my baby.

Smooth and warm hunting muscles
Dress the forest in the green light
Tall trunks of fir trees after which he had fled had fled
In a way to dionis his garden ...

....

Dark green, juicy, hunting-green, moist and warm moss
He wore old fir trunks

and oak trees
after which young colds
they give me kisses in a sudden ...

...

The snow of the last few years has been cracking my retina
Like a egg yolk
In old, dilapidated, outdated ports
Old steamers throw their anchor on the docks -
Young people by the cheeks chew the glue glue -
Scraped with the knife on the firs
The snow of the last few years has made me squirm
Like a egg yolk
In old, dilapidated, outdated ports
Old steamers throw their anchor on the docks -
Indescribable light eyes ...

...

Cristina Knebel stands in front of her father
In that big, dark green metallic Aro ....
Me and Bujor in the back
I was looking at the scenery changing backwards
As if the forest of spirits would suddenly become a night.

....

We were returning from the cottages from Obârșia Lotru
Where I had drunk on the tired pepsi
At one-quarter bottles - and dad drank beer
Her Ursus -
The trees were greased with glue, that is honey.

Chewing chewing was a pleasure.
and watch the clouds lose their way up
to the west ...
the sky looks like above ...

...

The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In our silence, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

It's late night, yellow and short
I fall asleep with my hand to the temple
Everything happens as if in a real dream, he had
It's happening and it's not happening ...

...

Dark green moss, hunting wet and warm
He wore yellow trunks of trees

After which young cold
I give myself kisses when I warm up.

Hunting crystals from mirrors under my steps are twisting
the snow of the last few years has made me squirm
retina
I often talk to you about my steps
indescribable light eyes ...

.....

Hunting crystals from mirrors under my steps are twisting
the snow of the last few years has made me squirm
retina
.....

In old, dilapidated, outdated ports
Old steamers throw their anchor on the docks -
Indescribable light eyes ...

...

Dark green, juicy, hunting-green, moist and warm moss
He wore old fir trunks
and oak trees
after which young colds
his kisses in awe ... I love you my sweet.

Andrei, Te doresc, Puișor iubit. Te iubesc, Victor, Puiul meu, Dragostea mea.
Pădurea Arsă

La întoarcerea din Vârful Bou în acea zi însorită de vară
Ne-am gândit pe unde ar fi mai bun drumul
Pentru mașină.
Așa că am cârmit spre stânga, pe cealaltă șa a muntelui
li-apoi am început s-o luăm ușor în jos.

Am trecut printr-o pădure, pe drum încă
Destul de bun pentru mașină
Apoi am vârmit mai jos prin Pădurea arsă.
Era o pădure carbonizată de flămele ucigătoare ale focului
De curând.

..

Cât vedeai cu ochii, numai cioturi carbonizate, de brazi, de fagi
D arini, de mesteceni, de pini. Trunchiuri tăiate,
arse și carbonizate. Er o imagine cutremurătoare aceasta.
Părea că inconștientul, inconștientul Naturii
dăduse e dinafară

și carbonizase totul în jur cu flacăra lui ucigătoare
pârjolitoare.
Ea o imagine dezolantă: ăe coasta ce pe altădată
Se înălța o pădure verde
Erau numai trupuri contorsionate, carbonizate de copaci

Trunchiuri tăiate
De pădurari sau de proprietari și arse.
Imaginea m-a cutremurat: am scris chiar o povestire
Despre asta, o compoziție literară
Pe care mai târziu am șters-o.

Coborâm, mai jos, împărțându-n impresiile dezolate.
În zig-zag.
Mai jos ne aștepta un drum la dreapta
Printr-o pădure vie, cu trunchiuri bizr de înalte
De brazi și pini.

...

Când deodată, stupoare: un brad înalt căzuse de-a lungul
și ne astupase drumul, care era un fel
de drumeag ca o mlaștină, un drum îngust și anevoios.
Ne privim consternați. Nu-mi luasem medicamentele
La plecare.

Totuși privesc cum tata și Bujor luaseră mica toporișcă
Adată în caz de nevoie în mașină
și începuseră să sape trunchiul puțin mai jos de mijloc.
Coadă toporiștii se uscăse, și tăișul juca în coadă
Au trebuit în mai multe rânduri să-l fixeze
Cu icuri de lșem, bătute în orificiul în care tăișul

Intra în coadă. Obosiseră. Făceau cu rândul. Mâinile li se umflaseră
și aproape sângerau, toporișca era mică
nu destul de eficace pentru o asemenea grea sarcină.
Umbrele înserării coborau.
Eu stăteam lângă trunchi, pe o buturugă de lemn

Privind mișcările lor îndemânaticе, disperarea lor tăcută
și neinvazivă. Eram absolut sigură că abeam să ieșim
de acolo, că Bujor și tata vor elibera calea.
Tata era deja bătrân. Încerca cu greu să-și ascundă

Tulbuarea, pe când Bujor preluase greul pe umerii lui.
Mama se învârtea c o buburuză
De launul la altul, probabil incomplet conștientă
De gravitatea situației.

...

Când deodată trunchiul pocnește și tresaltă în aer
Apăsă deasupra de Bujor.
Trunchiul îl crmom la o parte, cu greutate
Pentru a face loc mașinii să treacă.

...

Mai jos, prin mlaștina care înfundase roțile mașinii
Mașina se înclină periculos la dreapta.
Crezând că mașina o să se răstoarne cu noi
Sar din mașină, din locul meu din față

De lângă șofer. Pe dată și mama, care era în spatele meu
Face la fel. În sfârșit, Bujor trece de hop
și ne așteaptă ceva mi încolo. Curând, când întunericul
începea deja să se aștearnă aceste locuro sălbatice

ieșim pe drumul principal, ce ducea la Lunca Florii.
O cârmim spre Taia, pe drumul asfaltat, pline de nisip
Pe care copiii se jucau, nepăsători
În mijlocul lor, și-apoi, ajuni în Petrila, o cârmim
spre Petroșani.

...

... A trăi o baie de foc, a simți jocul unei călduri interioare, plină de flăcări, nu este a atinge o puritate imaterială în viață, o imaterialitate asemănătoare cu dansul flăcărilor? Emanciparea de sub greutate, de sub forțele atracționale, ce se întâmplă în această baie de foc, nu fac viața o iluzie sau un vis? Decât și aceasta e prea puțin față de senzația finală, care este una dintre cele mai paradoxale și mai ciudate, când din sentimentul acelei irealități de vis ajungi la sentimentul prefacerii în cenușă. Nu există baie interioară de foc al cărei rezultat final să nu fie învolburarea stranie din sentimentul acestei prefaceri în cenușă, când într-adevăr poți vorbi de imaterialitate. Atunci când flăcările lăuntrice au ars tot din tine, când nu mai rămâne nimic din existența ta individuală, când numai cenușa a mai rămas, ce senzație de viață mai poți avea? Am o voluptate nebună și de o infinită ironie când mă gândesc că cineva ar sufla cenușa mea în cele patru colțuri ale lumii, că vântul ar împrăștia-o cu o iuțală frenetică, risipindu-mă în spațiu ca pe o eternă muștrare pentru această lume.

....

Te iubesc, Victor, dragostea mea
Te doresc, Puiul meu.

Burnt Forest

On the return from Bou Peak on that sunny summer day
We thought about where the road would be better
For the car.
So I rode to the left, across the other side of the mountain
then we started to take it slightly down.

I passed through a forest, still on the road
Pretty good for the car
Then I wandered down through the Burning Forest.
It was a forest charred by the deadly flames of fire
Recently.

..

As you can see with your eyes, only charred stains, fir trees, beech trees
Of alders, birch trees, pine trees. Cut logs,
burnt and charred. This was a terrifying picture.
It seemed that the unconscious, the unconscious of Nature
it had turned out to be outside

and had carbonized everything around him with his killer flame
searing.
It's a bleak picture: it's the coast that once
A green forest rose
They were only contorted bodies, charred by trees

Cut logs
Of forests or of owners and burns.
The image shook me: I even wrote a story
About it, a literary composition
Which I later deleted.

We descend below, sharing in the desolate impressions.
In the zigzag.
A road to the right was waiting for us below
Through a living forest, with bizarre tall logs
Of firs and pines.

...

When suddenly, astonishment: a tall fir had fallen along
and had blocked our way, which was a kind
like a swamp, a narrow and winding road.
We look dismayed. I hadn't taken my medication
On departure.

However, I look at how Dad and Bijor had taken the little bullfighter
Suitable in case of need in the car
and they had begun to dig the trunk just below the middle.
The tail of the bulls had dried, and the edge played in the tail
They had to fix it several times
With lemongrass, beaten into the hole in which the cut

Get in the queue. Weary. They did it in a row. Their hands had swollen
and they were almost bleeding, the minstrel was small
not quite effective for such a heavy task.
The shadows of the sunset were coming down.
I was sitting near the trunk, on a log

Looking at their skillful movements, their silent despair
and non-invasive. I was pretty sure we were going out
from there, Bujor and dad will clear the way.
Dad was already old. She was trying hard to hide

The confusion, while Bujor had taken the hard on his shoulders.
My mother was spinning like a butterfly
From one to the other, probably incomplete conscious
The seriousness of the situation.

...

When suddenly the truffle bursts into air
Pressed above Bujor.
The trunk is chromed to one side, with weight
To make room for the car to pass.

...

Below, through the swamp that clogged the wheels of the car
The car bends dangerously to the right.
Believing the car will overtake us
I jumped out of the car, from my front seat

By the driver's side. Once upon a time, my mother, who was behind me
He does the same. Finally, Bujor goes hop
and something awaits me. Soon when the darkness
these wild places were already beginning to be expected

take the main road, which led to the Lunca Florii.
We drive it to Taia, on the paved road, full of sand
The children were playing, careless
In the middle of them, and then, you arrive in Petrila
We make it to Petroșani.

..

... To live a bath of fire, to feel the play of an inner heat, full of flames, is not to attain an immaterial purity in life, an immateriality similar to the dance of flames? Does not emancipation under the weight, under the attractive forces, what happens in this bath of fire, make life an illusion or a dream? But this too is little compared to the final sensation, which is one of the most paradoxical and strange, when from the feeling of that dream unreality you reach the feeling of the ash-gray preface. There is no inner fire bath whose final result is not the strange wrapping of the feeling of this preface in ash, when you can really speak of immateriality. When the inner flames burned all over you, when nothing left of your individual existence, when only the ashes remained, what sense of life can you have? I have crazy voluptuousness and infinite irony when I think that someone would blow my ash in the four corners of the world, that the wind would spread it with a frenetic jolt, scattering me in space as an eternal rebuke to this world.

...te iubesc, dulcele meu, puiul meu.
Te doresc, Andrei, Puiul mu.

Tren de plăcere

S-a hotărât, care va să zică...

Madam' Georgescu – Mița Georgeasca – cu d. Georgescu – Mihalache – pleacă la Sinaia cu trenul de plăcere. Însă, de mult madam' Georgescu a promis „puiului” să-l ducă odată și pe el la Sinaia; prin urmare, trebuie să-l ia și pe puiul; dar puiul nu merge nicăieri fără „gramamă”; prin urmare, și pe gramamă trebuie s-o ia. Puiul este mititelul Ionel Georgescu, în etate de cinci anișori împliniți, unicul fruct până astăzi al amorului părinților săi; iar gramamă este cocoana Anica, mamița mamițichii puiului.

Trenul de plăcere pleacă din Gara de Nord sâmbătă după-amiază, la orele trei fără cinci. Sâmbătă, așadar, de la amiază, amândouă aceste doamne încep să se pregătească de plecare. Madam' Georgescu este pe deplin stabilită asupra toaletei sale: bluza vert-mousse, jupa fraise écrasée și pălăria asortată; umbreluța a roșie, mănușile albe și demibotinele de lac cu cataramă; ciorapii de mătase vărğați, în lungul piciorului, o bandă galbenă și una neagră, despărțite cu câte un fir stacojiu. Cocoana Anica se-mbracă în negru, așa se-mbracă dumneei de când a pierdut pe răposatul Nicula; culoare deschisă n-a mai purtat, decât acum, de curând, barej conabiu la cap. Cât despre puiul, nici nu mai încape discuție – el va purta la Sinaia uniforma de ofițer de vânători ca prințul Carol. Până să potrivească mamița pe madam' Georgescu, până să-mbrace pe puiul și să-i puie sabia, iată că s-a făcut ceasul două fără douăzeci. La ceasurile două fără un sfert, iată că sosește și d. Georgescu cu un muscal cu cauciuc. Cum intră și dă cu ochii de gramamă, strigă:

– Cocoană! Încă n-ai plecat? să știi c-ai pierdut trenul? Până s-ajungi la tramvai, cum umbli d-ta; până să-l apuci, că poate n-ai noroc să-ți treacă tocmai atunci; până să ajungi la gară, – s-a isprăvit! n-are să te-aștepte trenul pe dumneata...

Apoi, văzând pe gramamă că tândălește căutând niște chei:

– N-auzi, cocoană, că scapi trenul?

Cocoana Anica pornește, și madam' Georgescu după ea:

– Mamițo, știi unde am vorbit să ne-ntâlnim: în salon de clasa-ntâi... Ai auzit ?

Gramamă a plecat să caute tramvaiul. D. Georgescu cu familia și cu un coșuleț elegant de provizii – salam, opt ouă răscoapte, un pui fript, două jimbale, sare, piper, în sfârșit tot ce trebuiește – se urcă în birjă și:

– La gară, gaspadin!

De douăzeci și cinci minute, familia Georgescu stă în salon de clasa-ntâi, și gramamă nu mai sosește. Ceasornicul arată două și jumătate... Madam' Georgescu începe să devie impacientă. Trei fără douăzeci și cinci... Mai sunt douăzeci de minute; la casă se dau bilete, și cocoana Anica nu mai vine. D. Georgescu începe a bănuși că n-are să

trebuiască a mai lua patru bilete, poate că trei or s-ajungă, și pornește din salonul de așteptare să meargă la ghișet. Dar în ușă-ntâlnește piept în piept pe gramamă, care nu mai poate de gâfâială.

– Uf! nu mai poci! zice cocoana Anica.

Dar d. Georgescu îi numără parale potrivite pentru un bilet de dus și-ntors clasa III, și-i arată ghișetul respectiv.

Peste câteva minute, trenul zboară-nspre Carpați.

– Biletele, vă rog, domnilor, zice politicos conductorul, intrând în primul vagon de clasa-ntâia.

D. Georgescu arată două bilete.

– ... Mititelul... al dv. ? întreabă conductorul arătând pe ofițerașul de vânători, care s-a suit cu picioarele pe bancheta de catifea.

– Da ! dar n-a-mplinit patru ani... Nu trebuie să ne-nveți dumneata pe noi regula, zice madam' Georgescu.

Pagină: Ion Luca Caragiale - Opere. Volumul 2 - Nuvele și schițe.djvu/22

Conductorul salută politicos și trece mai departe.

– I-ai spus mamiții (întreabă discret madam' Georgescu pe consoartele dumneaei) să bage de seamă să nu-i fure cineva coșul?

D. Georgescu dă din cap și se mulțumește să zică numa:

– Hâh !

Mai discret încă, întreabă d. Georgescu pe consoarta d-sale:

– I-ai dat ceva parale?

Madam' Georgescu răspunde consoartelui tot așa de laconic cum i-a răspuns și dânsul.

– Cât ?

Madam' Georgescu arată mâna cu cele cinci degete răsfirate: cinci – adică, o bănuț.

Treizeci de bani, tramvaiul de la Zece Mese până la gară: care va să zică gramamă are încă douăzeci de bani pentru ca să cumpere două legături de vișine la Comarnic. Și-n adevăr, le și cumpără, și le și mănâncă pe jumătate până la Valea Largă, cu sâmburi cu tot. Trenul sosește la Sinaia regulat. Lume – destulă. Dar cu toată-mbulzeala, cine știe să-și facă un plan bine hotărât nu se rătăcește niciodată. Familia Georgescu știe perfect ce are să facă pas cu pas și minută cu minută. Astfel, madam' Georgescu, cu d. Georgescu și cu puiul se urcă-n birjă și merg drept la parc, unde muzica militară cântă cadrilul Les petits cochons, să se asigure de o odaie cu două paturi la Regal; iar gramamă cu coșul merge la Mazăre, să se asigure de o odaie cu un pat: e atât de aproape Mazăre de gară, că nu face pentru ca să mai dai parale la birjă. D. Georgescu însă dă unui băiat un ban, să ducă după gramamă coșul.

S-a întunecat... Lămpile electrice încep a sclipi. Puiului i-e foame. D. Georgescu lasă pe madam' Georgescu pe o bancă în aleea principală, unde e toiul promenadei de lume bună, și pleacă cu puiul la gramamă. Fatalitate! La otel Mazăre, i se spune că n-a fost odaie goală și că a trimes-o pe jupâneasa la otel Manolescu, deval. D. Georgescu coboară cu bravul ofițeraș de vânători, care este foarte obosit și flămând. La Manolescu, iar fatalitate! n-a fost odaie goală, și a trimis-o pe jupâneasa la otel Voinea, în

Izvor. D. Georgescu suie cu bravul ofițeraș, după ce i-a cumpărat o franzelă și i-a dat să bea apă. Trecând spre Izvor, se abate prin parc să spuie lui madam' Georgescu, nu cumva să-și piarză răbdarea așteptându-l... Fatalitate! Madam' Georgescu lipsește de pe bancă. D. Georgescu lasă un moment pe puiul, care nu mai poate umbla, să se odihnească pe bancă, face câțiva pași în sus, apoi în jos, să găsească pe madam' Georgescu. Madam' Georgescu, nicăieri! Se-ntoarce să ia pe puiul, să-l ducă la Voinea și să se-ntoarcă apoi în parc, unde trebuie până-n fine să găsească pe madam' Georgescu. Fatalitate! Puiul lipsește.

– Pardon, zice d. Georgescu către un domn care stă pe bancă, n-ați văzut un copilaș frumușel, îmbrăcat în uniformă ca prințul Carol?

– Ba da... Acu a plecat cu o damă...

– Cu o damă înaltă, cu bluză verzuie și cu jupă...

– N-am băgat de seamă; dar am auzit că dama-i zicea „puiule” și băiatul „mamițico”.

– Pardon, încotro a pornit?

– Înceace, răspunde domnul, arătând înspre Mazăre. Dama zicea că-l duce pe puiul la gramamă.

D. Georgescu pornește înapoi la Mazăre... Acolo i se spune – fatalitate! – că madam' Georgescu a fost acum cu puiul și, negăsind pe gramamă, a plecat deval la Manolescu. Degrab' la Manolescu...

– A fost o damă cu băiețelul cu care ați fost dv. și i-am spus tot cum v-am spus dv., că n-am avut odaie, și am mînat-o la Voinea.

D. Georgescu suie și pornește cu pas regulat către Izvor. Ajunge foarte obosit și asudat la Voinea... Fatalitate! La Voinea nu se află nici madam' Georgescu, nici puiul, nici gramamă, nici coșul.

– Ce-i de făcut?

Cu toată inteligența lui, d. Georgescu stă câteva momente pe loc fără să poată răspunde la această-ntrebare... Va trebui să răspundă însă...

– Ce?

Pentru cine nu e deprins să se cațere pe munți, putând trece ca o capră din valea Prahovei în a Ialomiței, Sinaia nu se poate compara mai nimerit decât cu un stomac: o încăpere mai mult sau mai puțin largă, având două deschizături destul de strâmte. Te-a înghițit odată Sinaia, nu mai poți ieși decât ori pe sus, spre miazănoapte, către Predeal, ori pe jos, spre miazăzi, spre Comarnic. Prin urmare, își face d. Georgescu următoarea județioasă socoteală:

„Trebuie să fie în Sinaia, că n-au avut pe unde zbura”.

N-apucă bine să isprăvească această gândire, și cineva, venindu-i drept în față, sub lumina unei lămpi electrice, îi zice:

– Să-mi scrii, nene Georgescule!

– Adio, Mitică...

– Te așteaptă-n parc madam' Georgescu cu familia Vasilescu și cu locotenent Mișu...

– În parc?... Să-mi scrii, Mitică!

– Adio și n-am cuvinte, nene Mialache!

D. Georgescu îndoiește pasul... intră în parc; caută peste tot... Madam' Georgescu – fatalitate! – nicăieri. Obosit, omul șade pe o bancă, să răsuflă, și, pentru prima oară, după o alergătură de cinci ceasuri, înjură în gând... Pe cine?... Pe coana Anica... Dumneei a făcut toată încurcătura, dumneei face toate încurcăturile... Dar... nu strică dumneei; el strică; nu trebuia s-o ia; trebuia s-o lase la București... Șezând astfel pe bancă-n parc, în prada unor gândiri destul de nefavorabile cocoanei Anichii, d. Georgescu nu ia seama că muzica a plecat și că lumea încet-încet s-a strecurat, mergând fiecare către culcușul său. A! e grozav să ai ființe iubite, rătăcite departe de tine, și să nu știi la un moment dat în ce loc se află, ce fac, ce li se-ntâmplă, ce vorbesc, ce simt, ce gândesc despre tine... le e dor de tine, cum ți-este ție de ele ? etc. etc.

„Unde dracul s-a băgatără ?” zice d. Georgescu...

Și iar o înjurătură – de astă dată la adresa tuturilor celor trei ființe iubite pe cari le caută fără să le găsească. Dar iată că un glas simpatic îl trezește pe d. Georgescu din urâtele-i gânduri.

– Bravos! d-le Mialache! bravos!

Este cocoana Anica, mamița lui madam' Georgescu.

– Cocoană! strigă ginerele, sărind drept în picioare... Unde umblați, cocoană?

– Bravos! tot dumneatale-ntrebi...

– Firește că eu, dacă nu știu... De cinci ceasuri de când umblu după dv.

– După noi !... Ce spui, frate?... Dar la Oppler nu puteai să vii?... A nimerit orbul Brăila... și d-ta...

– La Oppler te-am trimis eu pe d-ta? strigă d. Georgescu scos din pepene... La Oppler? Dracul era să știe că dv. sunteți la Oppler... Eu v-am căutat la Mazăre, la Manolescu, la Voinea, în parc...

– La Voinea?... Nu mi-a zis Mița că ne-a găsit loc la Vasileasca?...

– Când ți-a zis Mița că ți-a găsit loc la Vasileasca?

– Când ne-am întâlnitără pe bulivar...

– Când v-ați întâlnitără pe bulivar ?

– Când mergeam la Voinea... ne-am întâlnitără, că nu l-am găsit...

– Pe cine ?

– Pe Voinea. Fincă ne-am întâlnitără cu Mândica.

– Care Mândica? zbiară d. Georgescu.

– Vasileasca, omule! și cu Mița...

– Ei! și unde e acuma Mița?

– Nu ți-am spus?

– Când mi-ai spus?

– Mialache! ești nebun? Nu ți-am spus că te așteaptă la Oppler cu Vasileasca și cu fratele Vasileaschii, locotenent Mișu de la itidență?

– Dar puiul?

– L-am culcat.

– Unde?

– Nu ți-am spus?

– Cucoană! ești nebună? când mi-ai spus?

– Nu ți-am spus că am tras la Mândica.

– Ei?!

– Nu zbiera așa!... Ei! ne-a dat un pat pentru puiul în odaie la copiii ei, și Miții i-a dat odaia lui Mișu, și el doarme pe canapea în antrelușă...

Din vorbă-n vorbă, au ajuns la Oppler. La Oppler, fatalitate! Toate luminile stinse.

– S-a dusă la Vasileasca acasă.

D. Georgescu și coana Anica suie încet pe drumul prăpăstios către strada Furnica. E o noapte caldă, cu lună plină... Cu cât suie, cu atât se desfășură la picioarele drumeților panorama mirifică a Sinaiei, cu simetricele ei constelații de lampioane electrice. Vederea aceasta o încântă pe coana Anica... D. Georgescu e mai puțin simțitor față cu marea priveliște și înjură bombănind. Au ajuns în sfârșit la Villa Mândica. Puiul doarme cu copiii Vasileaschii; dar, fatalitate! madam' Georgescu lipsește. A plecat.

– Unde?

– A plecată acușica toți, zice servitoarea somnoroasă, la Sfânta Ana.

– Și d. Mișu locotenentul? întreabă coana Anica.

– Și dumnealui, răspunde slujnica.

– Du-te și dumneatale repede, Mialache! zice cocoana.

Dar d. Mialache izbucnește:

– Ce? cocoană! ce? sunt nebun? dumneatale mă socotești cal de poște?

– Nu striga, că scoli copiii!

– De cinci ceasuri de când alerg după dv. ca un turbat, nu e destul? Nu mai mă duc.

– Du-te, Mialache mamă! zice foarte rugătoare cocoana; o să-i faci mare plăcere Miții și la toți.

– Nu mai poci...

– O să te căiești, Mialache!

– De ce să mă căiesc?... Nu mă duc! n-o găsesc nici acolo... Mai bine, adu coșul.

Când zice d. Georgescu acestea, orologiul de la castelul Peleş se aude-n depărtare bătând noaptea jumătate. Cocoana scoate coșul de sub canapea, slujnica aduce o sticlă cu vin, și d. Mialache se pune să supeze cu coana Anica. La supeu, d. Mialache povestește cu de-amănuntul toate peripețiile prin cari a trecut; iar cocoana Anica, cum s-a ntâlnită cu madam' Vasilescu și cu toată compania și cu locotenent Mișu, care e mucalit al dracului „și cântă teribel!”. Apoi, după supeu, s-a culcat d. Georgescu în odaia locotenentului, rezervată pentru el și madam' Georgescu; iar gramamă, în odaia copiilor, cu puiul.

Dormeau încă profund când, pe la cinci și jumătate dimineața, un zgomot strașnic, clopoței de trăsură, lăutari și chiot, i-a smuls din brațele lui Morfeu. Se-ntorcea compania de la Urlătoare, cu lăutari: madam' Vasilescu, madam' Costandinescu, nepoțica ei, domnișoara Popescu, și d. Vasilescu și madam' Georgescu și locotenent Mișu... Fusese o partidă de plăcere improvizată, o fantazie a locotenentului.

– Vezi, cocoană? zice d. Mialache lui gramamă. Vezi? dacă mă luam după vorba d-tale și mă duceam și la Sfânta Ana!...

Ah! a fost o plăcere ce va rămânea neuitată... Pe lună, cu trăsurile la pas, și dasupra armoniei apelor de munte și șoaptelor pădurii, lăutarii acompaniind încetinel și d. Mișu cântând menuetul, pe care-l cântă regulat muzica în parc și care-i place atâta lui madam' Georgescu!... De aceea, cu sufletul încărcat de fermecătoare amintiri, seara, la București, când își face toaleta de culcare, madam' Georgescu zice oftând:

– Ah! mamițo! menuetul lui Pederaski...,mă-nnebunesc !

It has been decided, who will say ...

Madam 'Georgescu - Mița Georgeasca - with d. Georgescu - Mihalache - leaves for Sinaia by train of pleasure.

However, for a long time Madame Georgescu promised the "baby" to take him to Sinaia once; therefore, he must also take the chicken; but the chicken goes nowhere without "gram"; therefore, it should also be taken per gram. The puppy is the little Ionel Georgescu, at the age of five years old, the only fruit to date of the love of his parents; and the gram is the coconut Anica, the mommy of the chicken mommy.

The pleasure train departs from the Gara de Nord station on Saturday afternoon at three o'clock and five o'clock. So on Saturday, then, from noon, both of these ladies start preparing to leave. Madame Georgescu is fully established on her toilet: the vert-mousse blouse, the fraise écrasée skirt and the assorted hat; the red umbrella, the white gloves and the demibotin of the lake with buckle; The silk stockings spilled, along the leg, a yellow and a black band, separated by a thin thread. Cocoana Anica is dressed in black, so she has been dressed as a god since she lost the late Nicula; light color has not worn, more than now, barbed wire at the head. As for the chicken, there is no discussion - he will wear a hunting uniform in Sinaia as Prince Carol. Until Madame Georgescu was able to match her mother, until she dressed the baby and swallowed her sword, here was the second hour without twenty. At two o'clock without a quarter, here comes Mr. Georgescu with a rubber band. As he enters and looks at the gram, he shouts: - Coconut! haven't you left yet? Do you know you missed the train? Until you get to the tram, how you walk; until you get it, you may not be lucky enough to get through it just then; until you get to the station, - it's over! the train does not have to wait for you ...

Then, seeing the gram that spreads, looking for some keys:

- Don't you hear, cocoon, that you miss the train?

Cocoana Anica starts, and Mrs. Georgescu after her:

- Mommy, you know where we talked to meet: in the first class room ... Did you hear?

Gramama went to look for the tram. D. Georgescu with his family and an elegant basket of supplies - salami, eight scrambled eggs, a fried chicken, two jimbles, salt, pepper, finally all he needs - climbs into the brewery and:

- At the station, gaspadin!

For twenty-five minutes, the Georgescu family has been sitting in the first-class lounge, and the gram is no longer arriving. The clock shows two and a half ... Madam 'Georgescu begins to become impatient. Three without twenty-five ... There are twenty more minutes; tickets are given at the house, and Anica's cocoon does not come. D.

Georgescu begins to suspect that he will not have to take four more tickets, maybe three will arrive, and starts from the waiting room to go to the counter. But in the doorway he meets chest to chest on the gram, which can no longer breathe.

- Uh! no more repenting! says Anica coconut.

But Mr. Georgescu counted the appropriate parallels for a class III return ticket, and showed him the respective counter.

In a few minutes, the train flies to the Carpathians.

- Tickets, please, gentlemen, says the driver politely, entering the first wagon of the first class.

D. Georgescu shows two tickets.

- ... your little one ... your? asks the driver, pointing to the hunting officer, who got on his feet on the velvet bench.

- Yes ! but it has not turned four ... You do not have to teach us the rule, says Mrs. Georgescu.

The driver greets politely and goes on.

- Did you tell your mommy (ask Madame Georgescu discreetly on your companions) to take care not to steal someone's basket?

D. Georgescu nods and is content to say the name:

- Ahh!

Even more discreet, asks Georgescu on his consort:

- Did you give him something partial?

Madame 'Georgescu responds to the consort just as laconically as he replied.

- How much?

Madame Georgescu shows her hand with her five thumbs: five - that is, a bench.

Thirty dollars, the tram from Ten Mises to the train station: which is to say a gram has twenty more money to buy two links to Comarnic. And in fact, he buys them, and he eats them halfway up the Valea Largă, with pips in everything. The train arrives at Sinaia regularly. World - enough. But with all the talk, anyone who knows how to make a well-defined plan never goes astray. The Georgescu family knows perfectly what to do step by step and minute by minute. Thus, Madame 'Georgescu, with d. Georgescu and the chicken, climb the bar and go straight to the park, where the military music sings the band Les petit cochons, to ensure a room with two beds at Regal; and the gram with the basket goes to Peas, to ensure a room with a bed: it is so close to the Peas station, that it does not do so to give the parley more. However, Georgescu gives a boy a penny to carry the basket after the gram.

It's dark ... The electric lamps are starting to glow. The baby is hungry. D. Georgescu leaves Madame Georgescu on a bench in the main alley, where he is the go-to for the good world walk, and goes with the chicken to the gram.

Fatality! At the Steel Pile, he is told that it was not an empty room and that he sent the girl to the steel Manolescu, devaluates. D. Georgescu descends with the brave hunting officer, who is very tired and hungry. In Manolescu, and fatality! it was not an empty room, and sent the maid to the Voinea steel, in Spring. D. Georgescu goes up with the brave officer, after he bought him a brisket and gave him water to drink. Passing to Izvor, he breaks through the park to tell Madame 'Georgescu, not to lose his patience waiting for him ... Fatality! Madam 'Georgescu is missing from the bench. D. Georgescu leaves the baby, who can no longer walk, to rest on the bench, takes a few steps up, then down, to find Madame Georgescu. Madam Georgescu, nowhere! He returns to take the baby, take it to Voinea and then return to the park, where he must finally find Madame Georgescu. Fatality! The chicken is missing.

- Sorry, says Georgescu to a gentleman sitting on the bench, have you not seen a beautiful little boy, dressed in uniform as Prince Carol?

- Yes ... He went with a woman ...

- With a tall woman, with a green blouse and skirt ...

- I didn't pay attention; but I heard that the lady called him "chicken" and the boy "mommy".

- Sorry, where did he start?

"There," replied the Lord, pointing to Peas. The lady said he would take the chicken to the gram.

D. Georgescu starts back at Peas ... There he is told - fatality! - that Madame Georgescu was now with the chicken and, not finding the gram, left for Manolescu. Degrab 'la Manolescu ...

- She was a woman with the boy you were with and I told her as I told you, that I had no room, and I ate her at Voinea.

D. Georgescu climbs and starts with a regular step towards Izvor. He gets very tired and tired at Voinea ... Fatality! There is no Madame Georgescu, no chicken, no gram, no basket at Voinea.

- What to do?

With all his intelligence, d. Georgescu stays for a few moments without being able to answer this question ... But he will have to answer ...

- What the?

For those who are not trained to climb the mountains, they can pass as a goat from the Prahova Valley to Ialomita, Sinaia

it cannot be compared more than with a stomach: a room more or less wide, with two rather narrow openings. Once Sinaia has swallowed you, you can only go up or down, to the north, to Predeal, or on foot, to the south, to Comarnic. Therefore, the following judicious account is made by Georgescu:

"It must be in Sinaia, because they had nowhere to fly."

It is not good to finish this thinking, and someone, coming straight ahead, under the light of an electric lamp, says:

- Write to me, baby Georgescu!

- Goodbye, Mythic ...

- Madame Georgescu is waiting for you in the park with Vasilescu's family and Lieutenant Mișu ...

- In the park? ... Write to me, Mythic!

- Goodbye and I have no words, baby Mialache!

D. Georgescu doubts the step ... enters the park; looking everywhere ... Madam 'Georgescu - fatality! - nowhere.

Tired, the man sits on a bench, to breathe, and, for the first time, after a five-hour run, he swears by the thought ...

Who? ... Anica raven ... God made all the mess, God makes all the mess ... But ... no it damages God; he spoils; she should not have taken it; she had to leave it in Bucharest ... Sitting thus on the bench in the park, in the prey of thoughts quite unfavorable to Anichii's cocoon, d. Georgescu did not realize that the music was gone and that the world was slowly creeping, going each to his bed. A! it's great to have loved ones, wandering away from you, and not knowing at one point where they are, what they are doing, what is happening to them, what they are talking about, what they are feeling, what they are thinking about you ... they miss you, how are they about you? and so on and so on

"Where the hell did she go?" Says Mr. Georgescu.

And again an oath - this time to all the three beloved beings who are looking for them without finding them. But here's a nice voice that awakens Mr. Georgescu from his ugly thoughts.

- Brave! Mr. Mialache! bravos!

It is the coconut Anica, the mother of Madame 'Georgescu.

- Coconut! cries the son-in-law, jumping straight to his feet ... Where are you walking, cocoon?

- Brave! all the questions you ask ...

- Of course I, if I don't know ... For five hours since I was walking after you.

- After us! ... What do you say, brother? ... But you couldn't come to Oppler? ... Brăila's blind man ... and you ...

- Did I send you your Oppler? shouted d. Georgescu out of the melon ... At Oppler? The hell was to know that you are at Oppler ... I searched for you at Peas, Manolescu, Voinea, in the park ...

- At Voinea? ... Did not Mița tell me that she found us a place in Vasileasca? ...

- When did Mița tell you that she found a place in Vasileasca?

- When we met on the boulevard ...

- When did you meet on the bivouac?

- When we went to Voinea ... we met, we didn't find it ...

- Who ?

- On the Voine. 'cause we met with the Mândica.

- Which Mantica? d. Georgescu.

- Vasileasca, man! and with Mița ...

- They! and where is Mița now?

- I have not told you?

- When did you tell me?

- Myalache! you're crazy? Didn't I tell you that Oppler is waiting for you with Vasileasca and Vasileaschi's brother, Lieutenant Mișu from the news?

- But the chicken?

- I slept.

- Where?
 - I have not told you?
 - Cocoon! you're crazy? when did you tell me?
 - I didn't tell you that I was fired in Mantica.
 - They?!
 - He wouldn't talk like that! she gave us a bed for the chicken in the room with her children, and Miitti gave her room to Mișu, and he sleeps on the couch in the antlers.
 From word to word, they came to Oppler. At Oppler, fatality! All the lights off.
 - She went to Vasileasca home.
 D. Georgescu and Anica coana slowly follow the steep road to Furnica street. It is a warm night, with a full moon ... The more soot, the more unfolding the wonderful panorama of Sinaia, at its feet, with its symmetrical constellations of electric lamps. This view delights the Anica ridge ... D. Georgescu is less sensitive to the great view and swears by humming. They finally arrived at Villa Mândica. The baby sleeps with Vasileaschi's children; but, fatality! Madame Georgescu is missing. He left.
 - Where?
 - All the acoustics have left, says the sleepy servant, to Saint Ana.
 - And d. My Lieutenant? asks Anica.
 - And to you, answers the maid.
 - Go fast, Mialache! says the coconut.
 But Mr. Mialache bursts out:
 - What the? lady! what the? I'm crazy? Do you consider me a mail horse?
 - Do not shout, that you raise children!
 - Five hours since I ran after you like a mob, isn't that enough? I'm not leaving.
 - Go on, Mialache Mom! says the roaring cocoon; you will be very pleased to the Mites and to all.
 - No more ...
 - You will repent, Mialache!
 - Why should I regret it? ... I'm not going! I can't find it there either ... Better bring the basket.
 When Georgescu says this, the clock from Peleş Castle can be heard in the distance, knocking at midnight. The coconut removes the basket from under the couch, the maid brings a bottle of wine, and d. Mialache sets out to overcook with the Anica rabbit. At the soup, Mr. Mialache tells in detail all the incidents through which he passed; and Anica's cocoon, as she met with Madame 'Vasilescu and the whole company and with Lieutenant Mișu, who is a moron of the devil "and sings terrible!" Then, after the soup, Mr. Georgescu slept in the lieutenant's room, reserved for him and Mrs. 'Georgescu; and gram, in the children's room, with the chicken.
 They were still asleep when, at five and a half in the morning, a strange noise, buzzing bells, bowls and squeaks, tore them from Morfeu's arms. The company was returning from Urlăatoare, with musicians: madam 'Vasilescu, madam' Costandinescu, her niece, Miss Popescu, and d. Vasilescu and madam 'Georgescu and lieutenant Mișu ... It had been an improvised pleasure match, a lieutenant's fantasy.
 - You see, coconut? says d. Myalache's gram. See? if I took your word and went to St. Ana!
 Ah! it was a pleasure that will remain unforgettable ... On the moon, with the strollers in step, and above the harmony of the mountain waters and the whispers of the forest, the players accompanying slowly and d. Mișu singing the menu, which is regularly played in the park and who she loves so much 'madame Georgescu!' ... Therefore, with her soul loaded with charming memories, in the evening, in Bucharest, when she goes to her bedtime, madam 'Georgescu says sighing:
 - Ah! mamițo! Pederaski's menu ... I'm crazy!

Vă doresc și Vă iubesc, Puișorii mei Dulci.

Te iubesc și Te doresc, Puiul meu Dulce, Victor, Carl, Tudor, Alin, Mihai

Palidă luna, ca o nălucă...

Atât de dulce înserarea

Coboară peste stinși albaștri ochii tăi

Ascunși în parfumate foi, cum numai marea

Meduze plimbă sub clopotele verzi.

...

Te iau în brațe, drag copile

Te culc în ptul de ambrozie și vin
Atunci când pald-nserarea
Aprinde facla stelelor ce vin.

...

și te sărut pe fruntea-ți dulce
îți torc n-ureche un poem
când palidă luna, ca o nălucă
'șicoboară peste frunte zăbranicul crem.

...

și te sărut pe gura-ți dulce –
tu-nchizi ochii cu durere – atunci când cade sfânt năluca
a zilei care albă pierde.

..

...

Te iau în brațe, drag copile
Te culc în ptul de ambrozie și vin
Atunci când briza sărată suflă numai marea
Pe floarea albă de crin și de mălin.

...

Atât de dulce înserarea
Coboară peste stinși albaștri ochii tăi
Ascunși în parfumate foi, cum numai marea
Îi dă plajei sărate de apă munții săi.

...

și te sărut pe fruntea-ți dulce
îți torc n-ureche un poem
când palidă luna, ca o nălucă
'șicoboară peste frunte zăbranicul crem.

Te iau în brațe, drag copile
Te culc în ptul de ambrozie și vin
Atunci când pald-nserarea
Aprinde facla stelelor ce vin.
și te sărut pe gura-ți dulce –
tu-nchizi ochii cu durere – atunci când cade sfânt năluca
a zilei care albă pierde.

...

Te iau în brațe, drag copile
Te culc în ptul de ambrozie și vin
Atunci când briza sărată suflă numai marea
Pe floarea albă de crin și de mălin.

Pale the moon, like an apparition...

So sweet the nightfall

It is falling down over your closed blue eyes
Hidden in perfumed foliage, as only the sea
Jellyfish she is walking beneath the green bells.

I take you in my arms, you sweet child of mine
I lie to you in bed of ambrosia and wine
Then when pale the nightfall
It lights up the torch of the stars which they are coming.

...

And I kiss you on your sweet forehead
I spin a poem in your ear
When pale the moon, sweet apparition
She'ß getting down over her forehead her creamy cream.

..

And I kiss you on your sweet lips –
You close your eyes with pain – then when it falls down sacred apparition
Of the day which white perishes away
I take you in my arms, you sweet child of mine
I lie to you in the bed of ambrosia and wine
Then when the salty breeze it blows away only the sea
Over the white flower of lily and apricot.

..

So sweet the nightfall
It is falling down over your closed blue your eyes
Hidden in perfumed foliage, as only the sea
She gives to the salty beach of water her laced mountains.

...

And I kiss you on your sweet forehead
I spin a poem in your ear
When pale the moon, sweet apparition
She'ß getting down over her forehead her creamy cream.

I take you in my arms, you sweet child of mine
I lie to you in the bed of ambrosia and wine
Then when pale the nightfall
It lights up the torch of the stars which they are coming.

And I kiss you on your sweet lips –
You close your eyes with pain – then when it falls down sacred apparition
Of the day which white perishes away
I take you in my arms, you sweet child of mine
I lie to you in the bed of ambrosia and wine
Then when the salty breeze it blows away only the sea
Over the white flower of lily and apricot. Te iubesc, Victor, dulcişorul meu.
Te doresc, dulcişorul meu.

Translation: Natalia Gălăţan

te iubesc, puilmeu dulce, dragostea vieţii mele, iubirea mea dulce.

Palmul 101

Un psalm al lui David

1 Voi* cânta bunătatea şi dreptatea: Ție, Doamne, Ți voi cânta.

* Ps 89:1;

2 Mă voi* purta cu înțelepciune pe o cale neprihănită. – Când vei veni la mine? – Voi umbla** cu inima fără prihană în mijlocul casei mele.

* 1 Sam 18:14; ** 1 Imp 9:4; 1 Imp 11:4;

3 Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc* purtarea** păcătoşilor, ea nu se va lipi de mine.

* Ps 97:10; ** Ios 23:6; 1 Sam 12:20; 1 Sam 12:21; Ps 40:4; Ps 125:5;

4 Inima stricată se va depărta de mine; nu vreau să cunosc pe cel rău*.

* Mat 7:23; 2 Tim 2:19;

5 Pe cel ce cleveteşte în ascuns pe aproapele său îl voi nimici; pe cel* cu priviri trufaşe şi cu inima îngâmfată nu-l

voi suferi.

* Ps 18:27; Prov 6:17;

6 Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască lângă mine; cel ce umblă pe o cale fără prihană, acela îmi va sluji.

7 Cel ce se dedă la înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea.

8 În* fiecare dimineață voi nimici pe toți cei răi din țară, ca să stârpesc** din cetatea Domnului pe toți cei ce săvârșesc nelegiuirea.

* Ps 75:10; Ier 21:12; ** Ps 48:2; Ps 48:8;

Psalm 101

A psalm of David

1. I will chant Thy goodness and Thy justice: Thou, my Lord, I will chant.

* Ps 89:1;

2. I will behave with wisdom on an un sinful path - When do Thou come to me? - I will walk with the heart sinless in the middle of my house.

* 1 Sam 18:14; ** 1 Imp 9:4; 1 Imp 11:4;

3. I will not put anything evil before my eyes; I hate the behaviour of the sinful, it will not stick of me.

* Ps 97:10; ** Ios 23:6; 1 Sam 12:20; 1 Sam 12:21; Ps 40:4; Ps 125:5;

4. The spoiled heart will depart from me; I do not want to know the evil one.

* Mat 7:23; 2 Tim 2:19;

5. The one who gossips hidden his neighbour I will make him dust and powder; the one proud-spirited and with heart supercilious I will not stand beside me.

* Ps 18:27; Prov 6:17;

6. I will have my eyes straightened above the believers from the country, for to live beside me; the one who walks on an un sinful path, that will serve me

7. The one who betrays will not live in my house; the one who tells lies will not stand before my face.

8. Every morning I will destroy all the evil ones from the country, for to remove from the Lord's fortress all the ones who make the unlawfulness.

* Ps 75:10; Ier 21:12; ** Ps 48:2; Ps 48:8;

A prayer of Natalia Gălățan

Dolls rotate in mechanical damage ...

Puppets spin in the mechanical lace ...

We met at shadows at night -
and obelisc warm, in warm whispers
my smile penetrates the beads.

...

It's the encounter of shadows at night -

What leaks are caught and found ...

Again waves of ash and lava grow ...

It falls over whispers.

....

You sink into me, trembling with dreams
and you force me into the chest of the beads -
through voluptuous and moist channels -
it shakes like rain of confetti and heavy metals.

..

Your Dekir passed in me -

and my delirium from where it started
a kiss over the light arabesques -
to kiss you with the quotas - I would have broken them
..

You sink into me, trembling with dreams
and I drill in the chest of the beads -
through voluptuous and moist channels -
it shakes like rain of confetti and heavy metals.

It's the meeting of the shadows at night -
What leaks are caught and found ...
Again waves of ash and lava grow ...
It is allowed to fall over whispers
...
Dolls rotate in mechanical damage ...
We met at shadows at night -
and warm obelisk in warm whispers
my smile penetrates the beads.

....

Symbiosis
between my hands and your body
Your body has shapes
Rubenesque
Round, warm poems
- spun with the shovel in the fire.

.....

your chest with elongated breasts
my mouth is clogging
thirsty teeth crushed by your entire face

the time of the equinox in birds
the time of the turning of the tides
the time of a crooked month between me
and you
falling into a sigh
over-ruined bodies.

.....

love took the form of a hair
thirsty on a nostril
like a voluptuous, earthy, honey and waxy air

bitter month ...

.....

Bridal spring, early, warm

dusty
Like your hair dear

Of pitch and wax ...

.....

rubensian flames, increasing
decreasing
of water penetrating
of your empty meat.

..

birds with gracefully elongated necks
steal kisses
dusty, silvery air
your meat is like hot clay

what melts in the sharpness
to a tooth.

..

perfect symbiosis between our bodies
in the pale light
candle
when dreams sink
whole islands not deep sea

when the moon glows furiously, blue
and dementia
between my breasts
with perfume of milk and lime blossom.

.....

rubensian flames, increasing
decreasing
of water penetrating, of your flesh
empty.

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you and I wish you, Victor, my sweetness.

Parabolă...

Te iubesc, Andrei, Tudor, Mihai, Puiul meu.

Plouă... cu picături imense de rouă...
Plouă pe cerdac, pe cercevelele ferestrelor
Ploaia se prelinge, ca degete nevăzute de ceață
Pe umerii dimineților...

...

m-am oprit în mine însămi, în cercul infinit
în bobul de grâu răsărit
în spațiul-timp devenit infinit, nesfârșit
din care, - n infinite vremuri, cândva am răsărit...

...

m-am oprit pe pășunea pe care caii și mânjii pasc
cu vântul rece umflându-le nările
în timpul-spațiu devenit înfinit
în beția clipei de acum, clipe de miere și fum...

...

m-am oprit pe pășunea pe care caii și mânjii pasc
cu vântul rece umflându-le nările
în imensa ecerului grădină
căutând cu beție drumul spre lumină....

...

mi-am cântărit volumul, care măsoară
o sută de grame –
câtă concentrație și câtă metaforă
în capul acesta lipsit de creier
în căutarea tăramurilor pierdute ale copilăriei
ȘIL-AM RIMIS PRIN CURIERRAPID

...

Vârfurile brazilor se unduiau în zare
Ca o maree, ca o mare
Cu coroana în trupul de foc al pământului
și cu trunchiul înfipt în lumină
în uriașa, misterioasă, ciudată, labirintică
a Domnului grădină.

....

În iureșul meu
am întânit pe toți profeții
celelalte lumi

Pe toți sfinții, arhanghelii și serafimii
Cu părul nins însetând
după adevăr.

...

m-am cufundat în conștiința lumii
ca într-o mare tulburată tălăzuindu-și valurile
în oceanul ei de foc, de sânge și cruzime
de război.

Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înalță în calda lumină
a eternității.

Într-o geografie celestă
pluti ca valuri de neguri peste pământ
Adăpând pământul
Cu lumina lui tremurătoare.

Văltorit într- arte și alta, cunoscui extazul
Extazul morții pe cruce.
Își dădu duhul în brațele mulțimii înfricoșate
Printre șiruri de morți și de vii
Înte cei trecuți, cei prezenți și cei transcendenți
Între saxru și profan.

..

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele unui munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
TE IUBESC, VICTOR, DULCIȘORUL MEU.

Parable...

It is raining ... with huge dew patches ...
It rains on the porch, on the window sills
The rain fluttered like fingers unseen by the mist
On the shoulders of mornings ...

...

I stopped in myself, in the infinite circle
in the sunflower seed
in infinite, endless space-time
of which, -instant times, when I awoke ...

...

I stopped on the pasture on which the horses
graze and I graze
with the cold wind swelling their nostrils
in time-space become infinite
in the drink of the moment, moments of honey and smoke ...

...

I stopped on the pasture on which the horses graze and I graze
with the cold wind swelling the moans
in the immense sky garden
looking drunkenly on the road to light.

...

I weighed my volume, which measures
one hundred grams =
how much concentration and metaphor in this head
brain-free
in search of the lost realms of childhood
I HAVE DELIVERED THIS QUICK COURIER

...

The tips of the trees waved in the sky
Like a tide, like a tide
With the crown in the body of fire of the earth
and with the trunk stuck in the light
in the huge, mysterious, strange, labyrinth of the Lord's garden.

....

In my oath
I have summoned all the prophets
of the other world
To all the saints, the archangels and the seraphim
With the hair dry, thirsting for the truth.

...

I plunged into the consciousness of the world
as in a great turmoil flooding its waves
in her ocean of fire, blood and cruelty
of war.
My body was devoured by the feasts
and the soul rises in the warm light of eternity.

In a celestial geography you float like
waves of clouds over the earth
Watering the earth
With his trembling light.

Traveled on both sides, he knew the ecstasy
The ecstasy of death on the cross.
He gave his spirit into the arms of
the frightened crowd
Among the strings of the dead and the living
They are the past, the present and the transcendent
Between sacred and profane.

..

Trying to recover

out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I LOVE YOU, MY VICTOR, MY SWEET.
Te doresc...

Parabolă...
Plouă... cu picături imense de rouă...
Plouă pe cerdac, pe cercevelele ferestrelor
Ploaia se prelinge, ca degete nevăzute de ceață
Pe umerii dimineților...

...
m-am oprit în mine însămi, în cercul infinit
în bobul de grâu răsărit
în spațiul-timp devenit infinit, nesfârșit
din care, - n infinite vremuri, cândva am răsărit...

...
m-am oprit pe pășunea pe care caii și mânjii pasc
cu vântul rece umflându-le nările
în timpul-spațiu devenit infinit
în beția clipei de acum, clipe de miere și fum...

...
m-am oprit pe pășunea pe care caii și mânjii pasc
cu vântul rece umflându-le nările
în imensa ecerului grădină
căutând cu beție drumul spre lumină....

...
mi-am cântărit volumul, care măsoară
o sută de grame –
câtă concentrație și câtă metaforă
în capul acesta lipsit de creier
în căutarea tărâmurilor pierdute ale copilăriei
ȘIL-AM RIMIS PRIN CURIERRAPID

...

Vârfurile brazilor se unduiau în zare
Ca o maree, ca o mare
Cu coroana în trupul de foc al pământului
și cu trunchiul înfipt în lumină
în uriașa, misterioasă, ciudată, labirintică
a Domnului grădină.

....

În iureșul meu
am întânit pe toți profeții
celeilalte lumi
Pe toți sfinții, arhanghelii și serafmii
Cu părul nins însetând
după adevăr.

...

m-am cufundat în conștiința lumii
ca într-o mare tulburată tălăzuindu-și valurile
în oceanul ei de foc, de sânge și cruzime
de război.

Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înalță în caldă lumină
a eternității.

Într-o geografie celestă
pluti ca valuri de neguri peste pământ
Adăpând pământul
Cu lumina lui tremurătoare.
Văltorit într-arte și alta, cunosc extazul
Extazul morții pe cruce.
Își dădu duhul în brațele mulțimii înfricoșate
Printre șiruri de morți și de vii
Între cei trecuți, cei prezenți și cei transcendenți
Între saxru și profan.

..

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmplă lipită de stele

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci

Cu tâmplă lipită de stele
TE IUBESC, VICTOR, DULCIȘORUL MEU.

Parable...

It is raining ... with huge dew patches ...
It rains on the porch, on the window sills
The rain fluttered like fingers unseen by the mist
On the shoulders of mornings ...

...

I stopped in myself, in the infinite circle
in the sunflower seed
in infinite, endless space-time
of which, -instant times, when I awoke ...

...

I stopped on the pasture on which the horses
graze and I graze
with the cold wind swelling their nostrils
in time-space become infinite
in the drink of the moment, moments of honey and smoke ...

...

I stopped on the pasture on which the horses graze and I graze
with the cold wind swelling the moans
in the immense sky garden
looking drunkenly on the road to light.

...

I weighed my volume, which measures
one hundred grams =
how much concentration and metaphor in this head
brain-free
in search of the lost realms of childhood
I HAVE DELIVERED THIS QUICK COURIER

...

The tips of the trees waved in the sky
Like a tide, like a tide
With the crown in the body of fire of the earth
and with the trunk stuck in the light
in the huge, mysterious, strange, labyrinth of the Lord's garden.

....

In my oath
I have summoned all the prophets
of the other world
To all the saints, the archangels and the seraphim
With the hair dry, thirsting for the truth.

...

I plunged into the consciousness of the world
as in a great turmoil flooding its waves
in her ocean of fire, blood and cruelty
of war.
My body was devoured by the feasts
and the soul rises in the warm light of eternity.

In a celestial geography you float like
waves of clouds over the earth
Watering the earth
With his trembling light.

Traveled on both sides, he knew the ecstasy
The ecstasy of death on the cross.

He gave his spirit into the arms of
the frightened crowd
Among the strings of the dead and the living
They are the past, the present and the transcendent
Between sacred and profane.

..
Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I LOVE YOU, MY VICTOR, MY SWEET.
Te doresc...
Vă dorescși Vă iubesc, Puișorii mei Dulci: Tudor, Alin, Andrei, Mihai, Victor the Sun, Ștefan.

Parabolă...

Plouă... cu picături imense de rouă...
Plouă pe cerdac, pe cercevelele ferestrelor
Ploaia se prelinge, ca degete nevăzute de ceață
Pe umerii dimineților...

...

m-am oprit în mine însămi, în cercul infinit
în bobul de grâu răsărit
în spațiul-timp devenit infinit, nesfârșit
din care, - n infinite vremuri, cândva am răsărit...

...

m-am oprit pe pășunea pe care caii și mânjii pasc
cu vântul rece umflându-le nările
în timpul-spațiu devenit înfinit
în beția clipei de acum, clipe de miere și fum...

...

m-am oprit pe pășunea pe care caii și mânjii pasc
cu vântul rece umflându-lenărilor
în imensa ecerului grădină
căutând cu beție drumul spre lumină....

...

mi-am cântărit volumul, care măsoară
o sută de grame –
câtă concentrație și câtă metaforă
în capul acesta lipsit de creier
în căutarea tărmurilor pierdute ale copilăriei

ȘIL-AM RIMIS PRIN CURIERRAPID

...

Vârfurile brazilor se unduiau în zare
Ca o maree, ca o mare
Cu coroana în trupul de foc al pământului
și cu trunchiul înfipt în lumină
în uriașa, misterioasă, ciudată, labirintică a Domnului grădină.

....

În iureșul meu am întânit pe toți profeții celeilalte lumi
Pe toșți sfinții, arhanghelii și serafmii
Cu părul nins însetând după adevăr.

...

m-am cufundat în conștiința lumii
ca într-o mare tulburată tălăzuindu-și valurile
în oceanul ei de foc, de sânge și cruime
de război.

Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înalță în caldă lumină a eternității.

Într-o geografie celestă pluti ca valuri de neguri peste pământ
Adăpând pământul
Cu lumina lui tremurătoare.

Vâltorit într-arte și alta, cunosc extazul
Extazul morții pe cruce.
Își dădu duhul în brațele mulțimii înfricoșate
Printre șiruri de morți și de vii
Între cei trecuți, cei prezenți și cei transcendenți
Între saxru și profan.

..

Încercând să mă recuperez

din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
TE IUBESC, VICTOR, DULCIȘORUL MEU.

Parable...

It is raining ... with huge dew patches ...
It rains on the porch, on the window sills
The rain fluttered like fingers unseen by the mist
On the shoulders of mornings ...

...

I stopped in myself, in the infinite circle
in the sunflower seed
in infinite, endless space-time
of which, -instant times, when I awoke ...

...

I stopped on the pasture on which the horses graze and I graze
with the cold wind swelling their nostrils
in time-space become infinite
in the drink of the moment, moments of honey and smoke ...

...

I stopped on the pasture on which the horses graze and I graze
with the cold wind swelling the moans
in the immense sky garden
looking drunkenly on the road to light.

...

I weighed my volume, which measures
one hundred grams =

how much concentration and metaphor in this head
brain-free
in search of the lost realms of childhood

I HAVE DELIVERED THIS QUICK COURIER

...

The tips of the trees waved in the sky
Like a tide, like a tide
With the crown in the body of fire of the earth
and with the trunk stuck in the light
in the huge, mysterious, strange, labyrinth of the Lord's garden.

....

In my oath I have summoned all the prophets of the other world
To all the saints, the archangels and the seraphim
With the hair dry, thirsting for the truth.

...

I plunged into the consciousness of the world
as in a great turmoil flooding its waves
in her ocean of fire, blood and cruelty
of war.

My body was devoured by the feasts
and the soul rises in the warm light of eternity.

In a celestial geography you float like waves of clouds over the earth
Watering the earth
With his trembling light.

Traveled on both sides, he knew the ecstasy
The ecstasy of death on the cross.
He gave his spirit into the arms of the frightened crowd
Among the strings of the dead and the living
They are the past, the present and the transcendent
Between sacred and profane.

..

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself

I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I LOVE YOU, MY VICTOR, MY SWEET.
Te iubesc, Puiul mu Mihai.

Participation mystique

te doresc și te iubesc, puiul meu dulce și drag, soțul meu iubit.
My brain has become fecund
It fertilizes the rhymes with its passionate voracity
My gentlemen
I was born dead
whilst the eagles were feeding with my flesh.
And love, physical love
it was still participating in the history
to the real, to the ideal
To the splendid animal.

.....

Creature, human being, bird, symbol
How much religiosity is in the naked body
and in the thought fleshless alive
circling in sweet surrender in the desert.

....

In real, mythical, archetypal worlds,
in forms and in beginnings
I pour out the clay of my hands
the being of the dust and straw.

...

On the top of the mountain
a fire has sprung out in the heights, and in strange
circles and in springs
the blue light of the edge of the blade
to my eye, it was given to see.

...

forces had been fused in a roar
wherein into the same consciousness
waters had united over the fire, hot ash
over the Sacred place.

...

Axis Mundi!... Axis Mundi!...
I stay like the primitive in the iron center
and the fire is crossing me
from the Sky to the Infern.

....

Let it be! let it be!...your spirit to preamble
in the things
To project in nature beginnings, contents

and the sacred fire which preambles
in your dust!...
Victor, puiul meu drag, te iubesc.

te iubesc, Puiul meu Drag, Victor, Dragostea mea.

Păstorița
(tablou în ulei)

Te iubesc, Victor, Dulcișorul meu, Puiul meu.

Ploi albastre
Sexul tău din alb deveni vânăt
Penetrai tăcerea din mine
Cu un ascuns și indicibil zâmbet.

.....

goi zăceam pe patul cu cearșafuri
de atlas
sperma ta mă lovi în obraz
se scurse fierbinte, vâscoasă pe gât.

..

stăteam cu picioarele lipite...
întinsă pe pat
tu erai un fluture obosit
orbecăindu-ți genele spre lumină
căutând în mine secretul
nedezvăluit.

.....

Tempera roșie fierbinte zvârlită
pe pereți
Trupul tău ca un ulm ca un plop
Ca un mesteacăn
Căutând în luminișuri lumină
Trupuri străine apropiate depărtate
Străpunse de plăcere...
Și de vină

.....

sex oral cu moartea
săruturi franțuze
deodată asupra ta m-am aplecat
căutând feminitatea din tine.

Ca valurile
sânii mei îți mângâiau toracele
Ce niște frunze verzi, plecate
spre pământ
Stradele erau pustii la ora amiezii
Noi uguiam în șoaptă, căzând...

.....

Scurte și tăcute orele amiezii
Tu erai spasmodic, speriat, livid, obsesiv
Scrișul deveni spre final
Cursiv

.....

cerul deveni oliv

și eu
o părăsită bacantă, oscilând între pervers
și candid

Te iubesc, dulcele meu. iartă-mă, te rog, puiul meu. dragostea mea, te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu dulce.
The shepherdess
(Painting in oil)

Blue, turquoise rains
Your sex from white became violet
You were penetrating the silence from myself
With a hidden and indelible
smile.

....

Naked we were lying on the bed
with satin sheets
if it wouldn't have been an obsolete bed, with old sheets
from an obsolete
room,
lost in time...

Your seed has hit me onctuous in the cheek
it has drained hot, viscous ,
onto my neck...

....

I was lying with the legs stretched tight
laid on the bed
you were a tired butterfly
groping your eyelashes to the light
looking in myself
the undisheveled truth.

.....

Red, thick painting thrown on the walls...
Your slim body
like an elm, like a poplar, likewise a white birch
Looking in the glades for
the light...

Strange, close bodies, far away...
Carried by pleasure and by shame....
Dancing dance with death, indecent, French kisses....
Suddenly I have bent over you...
Looking for your femininity...

...

Like the waves
My breasts have caressing your chest
Likewise some green leaves, bent to the ground
The streets were silent, desert at the noon time
We were whispering non-sense, falling

down...

.....

Short and quiet the afternoon hours
You were spasmodic, livid, obsessive
The writing has become to the final
cursive

....

the sky became olive
And me an abandoned bacon, oscilating
between perverse and candid...

...

te iubesc, Victor, Puiul meu.
Iartă-mă, Puiul meu Dulce. Te doresc.

Paul, the poor man ...

Dreamlike, monthly landscape .....

It's late at night. I'm thinking about what to do ....

I go to Adela's salon, at 10 ...

Adela is lying in bed and reading her book. He told me he found it in the drawer.

It is a booklet of Jehovah's Witnesses

Beaten in the car.

...

Adela gives her long, curly black hair to one side.

Then he wears his tight silk pants

Over lycra stockings, with holes.

It doesn't have to pack anymore, it's ready to pack

With a pink lip, thick, unctuous ...

and ready-made ... the cheekbones are pink ....

so he sleeps in bed.

...

We both go out of the salon. Adela goes to the toilet.

Lia you don't have a napkin?

I bring him the scented towels from the room

Which I endlessly cherish.

Then we go to the smoking room.

Aela doesn't smoke. Neither Nataniel, her lover, younger than her

About nine years ...

But it keeps me company.

Paul's worried. His wife came home with the children

A slim, brunette woman with a high waist

French cut.

Polite discussions, as always when the family comes home

Children, a little boy and a little girl

Feel the center of attention.

Paul philosophically took his son on his knees.

...

Do you know, Maria, that Lia is writing a novel? ... about us crazy people?
yes, she said indifferently, lighting a cigarette
so what?!...

...

Lia you will also write about me, Paul asked me prayerfully ...
Of course, yes, Paul, I have already written ...
and how did you look at me?
as you really are.
Yes? ... he whispered excitedly, then looked at his little girl.
Which revolved between us, looking at us naively
Just like his father ...

...

and will you publish it? ...
of course...
it means I'm going to become famous ...
yes, of course, you have already become ... I smile.
But did you write about me? ... Adrian asked me.
and about you, and about Doru, and about Ana ...
Doru smoked indifferently in a corner.
Ana came to me and thanked me for her hug
, sticking his head against my chest.

....

You do more for me than my daughter does
said Pavel sadly.
Do you know that he kicked me out last winter?
I slept through the stations before taking my brother
he saddled the country ...

...

At that moment Vlad slammed the door tightly
Then stumbling like an ox and falling.

A blonde lady spilled her coffee on her blouse
and he hummed something with indignation and reproach.

..

And what are you going to write about me ?! ... I'm going to think you're a big kid.
But u are not ...
I'm very smart.
I suffer from depression.
Why do you have the disease?
Paranoid schizophrenia.
That's how my diagnosis started, Paul whispered hoarsely
Looking at me with fear
Then they changed it, he said ashamed.

..

It was late. Paul had told us the whole story of his life

Which was not interesting at all .....
However, to him, when he was sitting and thinking well
He found it extraordinary .....

...

and Adela's life had been extraordinary.
She had been a soprano at the opera in Timisoara. Sometimes, when he had a disposition
She was talking about the jealousy and envy of her colleagues.
It was a story I often repeated.

...

We get up, Adela and Nataniel leave. In the passage I look long
In the room with the TV
But I'm not coming. I had horrible memories from there ...
I running towards her, stretches, handcuffs ...

..

The story with Vali seemed uninteresting to me now
I didn't quite know what fascination I felt for him at first
For his owl figure and his turquoise eyes
Who looked at me motionless, telling me once
Lia, you're not sick ...

..

Outside, the birch trees whispered unreally, shaking their silver leaves
They seemed like a dreamlike, monthly landscape
With the leaves floating slightly, as in a dream, in a waltz
To the earth, silver carpet,
gold and mist.

We were living in the hourglass
In a grain of suspended ostrich
Ironing his timeless, sparkling lights
Irisizing the lights infinitely ...

Paul, the poor man ...
Dreamlike, monthly landscape .....

It's late at night. I'm thinking about what to do ....
I go to Adela's salon, at 13 ...
Adela is lying in bed and reading her book. He told me he found it in the drawer.
It is a booklet of Jehovah's Witnesses
Beaten in the car.

...

Adela gives her long, curly black hair to one side.
Then he wears his tight silk pants
Over lycra stockings, with holes.
It doesn't have to pack anymore, it's ready to pack
With a pink lip, thick, unctuous ...
and ready-made ... the cheekbones are pink ....
so he sleeps in bed.

...

We both go out of the salon. Adela goes to the toilet.
Lia you don't have a napkin?
I bring him the scented towels from the room
Which I endlessly cherish.

Then we go to the smoking room.
Aela doesn't smoke. Neither Nataniel, her lover, younger than her
About nine years ...
But it keeps me company.

Paul's worried. His wife came home with the children
A slim, brunette woman with a high waist
French cut.
Polite discussions, as always when the family comes home
Children, a little boy and a little girl
Feel the center of attention.
Paul philosophically took his son on his knees.

...

Do you know, Maria, that Lia is writing a novel? ... about us crazy people?
yes, she said indifferently, lighting a cigarette
so what?!...

...

Lia you will also write about me, Paul asked me prayerfully ...
Of course, yes, Paul, I have already written ...
and how did you look at me?
as you really are.
Yes? ... he whispered excitedly, then looked at his little girl.
Which revolved between us, looking at us naively
Just like his father ...

...

and will you publish it? ...
of course...
it means I'm going to become famous ...
yes, of course, you have already become ... I smile.
But did you write about me? ... Adrian asked me.
and about you, and about Doru, and about Ana ...
Doru smoked indifferently in a corner.
Ana came to me and thanked me for her hug
, sticking his head against my chest.

....

You do more for me than my daughter does
said Pavel sadly.
Do you know that he kicked me out last winter?
I slept through the stations before taking my brother
he saddled the country ...

...

At that moment Vlad slammed the door tightly
Then stumbling like an ox and falling.

A blonde lady spilled her coffee on her blouse
and he hummed something with indignation and reproach.

..

And what are you going to write about me ?! ... I'm going to think you're a big kid.
But u are not ...
I'm very smart.
I suffer from depression.
Why do you have the disease?
Paranoid schizophrenia.
That's how my diagnosis started, Paul whispered hoarsely
Looking at me with fear
Then they changed it, he said ashamed.

..

It was late. Paul had told us the whole story of his life
Which was not interesting at all .....
However, to him, when he was sitting and thinking well
He found it extraordinary .....

...

and Adela's life had been extraordinary.
She had been a soprano at the opera in Timisoara. Sometimes, when he had a disposition
She was talking about the jealousy and envy of her colleagues.
It was a story I often repeated.

...

We get up, Adela and Nataniel leave. In the passage I look long
In the room with the TV
But I'm not coming. I had horrible memories from there ...
I running towards her, stretches, handcuffs ...

..

The story with Vali seemed uninteresting to me now
I didn't quite know what fascination I felt for him at first
For his owl figure and his turquoise eyes
Who looked at me motionless, telling me once
Lia, you're not sick ...

..

Outside, the birch trees whispered unreally, shaking their silver leaves
They seemed like a dreamlike, monthly landscape
With the leaves floating slightly, as in a dream, in a waltz
To the earth, silver carpet,
gold and mist.

We were living in the hourglass
In a grain of suspended ostrich
Ironing his timeless, sparkling lights
Irisizing the lights infinitely ...

...te iubesc ş Te doresc, Tidor puiul meu Victor.
On alleys ...

And now 10. He asks for sleep
i'll go round and round this night
to all his foolish dreams.

I am the slave who never rebels'
Longing for long falls,
No more sin
I am the slave who never rebels

...

It's 11 o'clock
At night I go round and round
To all his spasmodic dreamy dreams.
I dressed like a non-ghost again
on the alleys of the pass they fall hard and rarely
the frowns of thought circumscribed.

...

On alleys of the step rarely fall in cadence
on the alleys - the statue is buried in the basalt
the bitter smile of war
Sweat - at that time my foot steps are getting smaller and smaller
on scent n-buried in basalt-
cold and soft leafy linoleum
that the station buries in the asphalt ...

...

Sunst the slave who never rebels
Do it for a longer fall for a longer sin
You are a slave who never rebels

...

With black feathers and white feathers
With white pen black feathers
On the alleyways the crows and the deer pass rattled
Into the world huge bazaar
you get wrapped in the lively spasmodels
dreams

...

and black feathers
and feathers of the black pen, the crowns of his head were hanging deep
there was wind in the mortar floor
and the steps get harder and harder, n-earth.

...

With black feathers and white feathers
With white pen black feathers
On the alley ways the crows and the deer pass rattled
Into the world huge bazaar
you get wrapped in the lively spasmodels
dreams

... I love you and I wish you, my baby Victor. Soțul meu iubit și dulce.

On alleys ...
Te iunesc, Andrei, Mihai, Dulcișorul meu.

And now 10. He asks for sleep
i'll go round and round this night
to all his foolish dreams.

I am the slave who never rebels'
Longing for long falls,
No more sin
I am the slave who never rebels

...

It's 11 o'clock
At night I go round and round
To all his spasmodic dreamy dreams.
I dressed like a non-ghost again
on the alleys of the pass they fall hard and rarely
the frowns of thought circumscribed.

...

On alleys of the step rarely fall in cadence
on the alleys - the statue is buried in the basalt
the bitter smile of war
Sweat - at that time my foot steps are getting smaller and smaller
on scent n-buried in basalt-
cold and soft leafy linoleum
that the station buries in the asphalt ...

...

Sunst the slave who never rebels
Do it for a longer fall for a longer sin
You are a slave who never rebels

...

With black feathers and white feathers
With white pen black feathers
On the alleyways the crows and the deer pass rattled
Into the world huge bazaar
you get wrapped in the lively spasmodels
dreams

...

and black feathers
and feathers of the black pen, the crowns of his head were hanging deep
there was wind in the mortar floor
and the steps get harder and harder, n-earth.

...

With black feathers and white feathers
With white pen black feathers
On the alley ways the crows and the deer pass rattled
Into the world huge bazaar
you get wrapped in the lively spasmodels
dreams

... I love you and I wish you, my baby Victor. Soțul meu iubit și dulce.

Come as you are
Leg you...
The third Book
Painting two

Paul, the poor man ...
Dreamlike, monthly landscape .....

It's late at night. I'm thinking about what to do ....
I go to Adela's salon, at 10 ...
Adela is lying in bed and reading her book. He told me he found it in the drawer.
It is a booklet of Jehovah's Witnesses
Beaten in the car.

...

Adela gives her long, curly black hair to one side.
Then he wears his tight silk pants
Over lycra stockings, with holes.
It doesn't have to pack anymore, it's ready to pack
With a pink lip, thick, unctuous ...
and ready-made ... the cheekbones are pink ....
so he sleeps in bed.

...

We both go out of the salon. Adela goes to the toilet.
Lia you don't have a napkin?
I bring him the scented towels from the room
Which I endlessly cherish.

Then we go to the smoking room.
Aela doesn't smoke. Neither Nataniel, her lover, younger than her
About nine years ...
But it keeps me company.

Paul's worried. His wife came home with the children

A slim, brunette woman with a high waist
French cut.
Polite discussions, as always when the family comes home
Children, a little boy and a little girl
Feel the center of attention.
Paul philosophically took his son on his knees.

...

Do you know, Maria, that Lia is writing a novel? ... about us crazy people?
yes, she said indifferently, lighting a cigarette
so what?!...

...

Lia you will also write about me, Paul asked me prayerfully ...
Of course, yes, Paul, I have already written ...
and how did you look at me?
as you really are.
Yes? ... he whispered excitedly, then looked at his little girl.
Which revolved between us, looking at us naively
Just like his father ...

...

and will you publish it? ...
of course...
it means I'm going to become famous ...
yes, of course, you have already become ... I smile.
But did you write about me? ... Adrian asked me.
and about you, and about Doru, and about Ana ...
Doru smoked indifferently in a corner.
Ana came to me and thanked me for her hug
, sticking his head against my chest.

....

You do more for me than my daughter does
said Pavel sadly.
Do you know that he kicked me out last winter?
I slept through the stations before taking my brother
he saddled the country ...

...

At that moment Vlad slammed the door tightly
Then stumbling like an ox and falling.

A blonde lady spilled her coffee on her blouse
and he hummed something with indignation and reproach.

..

And what are you going to write about me ?! ... I'm going to think you're a big kid.
But u are not ...
I'm very smart.
I suffer from depression.
Why do you have the disease?

Paranoid schizophrenia.
That's how my diagnosis started, Paul whispered hoarsely
Looking at me with fear
Then they changed it, he said ashamed.

..

It was late. Paul had told us the whole story of his life
Which was not interesting at all .....
However, to him, when he was sitting and thinking well
He found it extraordinary .....

...

and Adela's life had been extraordinary.
She had been a soprano at the opera in Timisoara. Sometimes, when he had a disposition
She was talking about the jealousy and envy of her colleagues.
It was a story I often repeated.

...

We get up, Adela and Nataniel leave. In the passage I look long
In the room with the TV
But I'm not coming. I had horrible memories from there ...
I running towards her, stretches, handcuffs ...

..

The story with Vali seemed uninteresting to me now
I didn't quite know what fascination I felt for him at first
For his owl figure and his turquoise eyes
Who looked at me motionless, telling me once
Lia, you're not sick ...

..

Outside, the birch trees whispered unreally, shaking their silver leaves
They seemed like a dreamlike, monthly landscape
With the leaves floating slightly, as in a dream, in a waltz
To the earth, silver carpet,
gold and mist.

We were living in the hourglass
In a grain of suspended ostrich
Ironing his timeless, sparkling lights
Irisizing the lights infinitely ...

Peste vârfuri...

Peste vârfuri trece lună,
Codru-și bate frunza lin,
Dintre ramuri de arin
Melancolic cornul sună.

Mai departe, mai departe,
Mai încet, tot mai încet,
Sufletu-mi nemângâiet
Îndulcind cu dor de moarte.

De ce taci, când fermecată
Inima-mi spre tine-ntorn?
Mai suna-vei, dulce corn,
Pentru mine vreodată?

te iubesc, te doresc, Victor, dulcele meu, dulceațamea, pui dulce.

Over the peaks...

Over the peaks a month passes,
Codru smoothly blows his leaf,
Among the branches of alder
The melancholy horn sounds.

Further, further,
Slower, slower,
Blow me in my soul
Sweetening with longing for death.

Why shut up when enchanted
Will my heart be around you?
You will still call, sweet horn,
For me ever?

Translation: Carl Gustav Jung

I love you, and I desire you, Victor, my sweet, seet chicken, love of my life.

Over the peaks

Over the peaks the moon passes
Cod beats his leaf smoothly
From the branches of green alder
The horn sounds melancholy

Further and further
Slower and slower
My unforgiven, sad soul
Sweetening with longing of death.

Why are you silent, when charming
My heart I turn myself to Thou?...
Will you whisper for me, horn
For me whensoever, again?...

Translation: Natalia Gălățan

Soțiorul meu Dulce, Dragostea mea Victor, Dulcele meu Animus, te iubesc nespuse. Dragostea mea, Te doresc și Te iubesc, Victor, dulcele meu, iubitul meu puișor.
phantasm

That night I had a reve-eveille with you, my baby
Very pregnant and strong
Cut out suddenly from the ocean of impressions
and feelings is the world
imprinted on your cerebral cortex ...

I imagined you leaving you in my arms
without power
scared and helpless
kissing us in a flood of kisses

feeling your body, vulnerable, lacking in strength and will
in my embrace.

...

See, my dear, your femininity has come to light
In a very intense revelation
While the masculinity in me
Model your body as a piece of clay

....

The sorrows joined us in our deepest core
Deep feminin ...

and then I knew, my baby
that I love you forever.

Victor, Te doresc, Te iubesc, Puiul meu...

Pick me up, pick me up, yeah...

Păsărelele ciripesc... un cântec divin...
m-am întor pe cealaltă parte și dorm cu mâna la tâmplă
din atâta concentrare creierul meu s-a disipat
în milioane de spermatozizi...

....

Călătoream prin pădurile virgine
La mare înălțime de la pământ
Recitând în gând, cu ochii-nchiși, cel mai liric poem al meu
Cel pe care-l scriu ăm somn

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Te iubesc, dulcele meu Victor

Pick me up, pick me up, yeah ...

The birds chirp ... a divine song ...
I'm back on the other side and sleeping with my hand at the temple
from so much concentration my brain has dissipated
in millions of sperm ...

....

We were traveling through the virgin forests
At high heights from the ground
Reciting in my mind, with my eyes closed, my most lyrical poem
The one I write in my sleep

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
I love you, my sweet Victor
Te doresc, Puiul meu Victor. Iartă-mă, Puiul meu, Lia te iubește.

Victor, Te iubesc Dulcișor Dulce și Dorit, Fiul meu iubit.
Pick me up, pick me up, yeah...

Păsărelele ciripesc... un cântec divin...
m-am întor pe cealaltă parte și dorm cu mâna la tâmplă
din atâta concentrare creierul meu s-a disipat
în milioane de spermatozizi...

....
Călătoream prin pădurile virgine
La mare înălțime de la pământ
Recitând în gând, cu ochii-nchiși, cel mai liric poem al meu
Cel pe care-l scriu ăm somn

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Te iubesc, dulcele meu Victor

Pick me up, pick me up, yeah ...

The birds chirp ... a divine song ...
I'm back on the other side and sleeping with my hand at the temple
from so much concentration my brain has dissipated
in millions of sperm ...

....
We were traveling through the virgin forests
At high heights from the ground
Reciting in my mind, with my eyes closed, my most lyrical poem
The one I write in my sleep

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

I love you, my sweet Victor
Iartă-mă, Puiul meu, Lia te dorește nespus.

Victor, Te iubesc, Dulcele meu, Dragostea mea.
Pick me up, pick me up, yeah...

Păsărelele ciripesc... un cântec divin...
m-am întor pe cealaltă parte și dorm cu mâna la tâmplă
din atâta concentrare creierul meu s-a disipat
în milioane de spermatozizi...

....
Călătoream prin pădurile virgine
La mare înălțime de la pământ
Recitând în gând, cu ochii-nchiși, cel mai liric poem al meu
Cel pe care-l scriu în somn

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Te iubesc, dulcele meu Victor

Pick me up, pick me up, yeah ...

The birds chirp ... a divine song ...
I'm back on the other side and sleeping with my hand at the temple
from so much concentration my brain has dissipated
in millions of sperm ...

....
We were traveling through the virgin forests
At high heights from the ground
Reciting in my mind, with my eyes closed, my most lyrical poem
The one I write in my sleep

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark

Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
I love you, my sweet Victor
Te doresc nespus, Puiul meu.

Te iubesc, Victor, Puiul meu.
Pick me up, pick me up, yeah ...

The birds chirp ... a divine song ...
I'm back on the other side and sleeping with my hand at the temple
from so much concentration my brain has dissipated
in millions of sperm ...

....
We were traveling through the virgin forests
At high heights from the ground
Reciting in my mind, with my eyes closed, my most lyrical poem
The one I write in my sleep

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
I love you, my sweet Victor
Te doresc Puiul meu.

Te iubesc, Victor, Dragostea mea.
Pick me up, pick me up, yeah...

Păsărelele ciripesc... un cântec divin...
m-am întor pe cealaltă parte și dorm cu mâna la tâmplă
din atâta concentrare creierul meu s-a disipat
în milioane de spermatozizi...

....
Călătoream prin pădurile virgine
La mare înălțime de la pământ
Recitând în gând, cu ochii-nchiși, cel mai liric poem al meu
Cel pe care-l scriu ăm somn

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Te iubesc, dulcele meu Victor

Pick me up, pick me up, yeah ...

The birds chirp ... a divine song ...
I'm back on the other side and sleeping with my hand at the temple
from so much concentration my brain has dissipated
in millions of sperm ...

....

We were traveling through the virgin forests
At high heights from the ground
Reciting in my mind, with my eyes closed, my most lyrical poem
The one I write in my sleep

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
I love you, my sweet Victor
Te doresc, Puiul meu. Iartă-mă, Te rog.

Victor, Te iubesc.
Plantația cu fragi

În ziua aceea de sfârșit de primăvară
Ne aflam eu și Bujor
În uriașa plantație din dreapta colibei noastre
Unde fusese o exploatare forestieră
Cu vreo 4-5 ani în urmă

Și întreaga pădure de fagi și mai ales brazi, fusese
Tăiată.
Eram micuți amândoi, ca două
Boabe de mazăre

Poate că terminasem clasele primare
Și începusem gimnaziul.
Bunica Lucreția ne trimisese după frăguțe
Să aducem la colibă

În două găletoșe albe, de câte cinci litri
Și să facem spumă de fragi.
Noi, voinici, am purces la drum
Și în curând piciorușele ne ajunseră pe marea
Te iubesc, dragostea mea.

Plantație, cât vedeai cu ochii
Pe locul fostei păduri din Leși
Peste tot se înălțau puișii de brazi, micuți
Și se vedeau buturugi
De unde trunchiurile fuseseră tăiate.

....

Eram copleșiți de mulțimea fragilor
Și de mărimea lor.
Era un paradis al fragilor, și al zmeurii
Și al căpșunilor.

Și am purces mai întâi de ne-am pus burta la cale.
Am umplut până la refuz găletoșele
cu fragi
uriași parfumați...
din care bunica ne-a făcut o spumă
de fragi pe cînste.

...

Eu am bătut albușurile la mai multe ouă, am pus zahăr
Apoi fragii zdrobiți
Și amestecați cu zahăr
Și am mâncat până ne-am săturat, toți.

Dar mai ales, noi copiii.
Bunicul Niculaie ne privea hâtru, și ne făcea cu ochiul
Spunând glume pe seama bunicii
Și făcând pe cel sărac cu duhul.

.....

Bunica: ”Taci, că de tăceai, filosof rămâneai.
Nu ți-e frică că vei ajunge în iad?....
Om fără minte și prost.”
Și când se înverșuna îi spunea: ”Taci, că acum

Îți crăp capul în patru muchii!...”
Și bunicul surădea pe sub mustață
Și ne făcea cu ochiul
Apoi își lua jocul lui de oaie și se pune la soare

Și în curând îl vedeam adormit
Sforăind ușor.
”Omul acesta, unde se pune, acolo doarme!...”
Spunea cu năduf bunica Lucreția
Dar fără răutate...

dulceața mea, Victor, Puiul meu, te doresc și te iubesc, dragostea mea.
The planting with strawberries

te

iubesc , dulceața mea.
That day of the end of the spring
We were I and Bujor
In the huge planting of pine-trees from the right
of our lodge
where it was a forestry about four-five years
before.

And the entire forest of beeches and especially
pine-trees was cut off.
we were little both of us
like two bobbins of bean.

maybe we had finished the primary classes
and we were starting the gymnasium.
Our Grandma Lucretia had sent us after the
little strawberries

to bring to the wooden lodge in two little buckets
each of them of five litres
and to make cream of frothy foam.
we, sturdy, have gone to the road

and soon our little legs have arrived
on the great planting, as large as you can see with
your eyes.

on the place of the former forest of Lesi
all over there were rising pine-tree offsprings
and they were seen stumps
where from the trunks were cut off.

....

We were overwhelmed by the crowd of
strawberries
and by their size
It was a paradise of strawberries, raspberries
large strawberries

and we started first of all to put our belly on track
We filled up to refusal the buckets
with strawberries
huge, sweet-odoured
where from our grandma has made a frothy foam
properly.

.....

I have beaten the whites from some eggs, I put then sugar
and I've beaten them again
and then the crushed strawberries,
mixed with sugar
and we eat till we were tired, everybody of us.

But especially us, the children.
The grandpa Niculae was looking at us waggish,
and he was watching us
making jokes on the account of grandmother
and making the one poor with the spirit.

....

Grandma: "Shut up, that if you were shutting up,
you were remaining a philosopher.
Don't you fear that you'll arrive in Hell?....
Man without mind and silly."
And when she was becoming furious, she was telling him:

"Shut up, that now I'm going to crack your head
in four edges!..."
and our grandpa was smiling under the mustache
and he was watching us
and then he was taking his sheepskin
and he was putting to the sun

and soon we have been seeing him asleep
snoring easily.
"This man, where he puts himself, there he sleeps!..."
Our grandma Lucretia was saying
with haughtiness, but without wickedness.

Te iubesc, dulcișor iubit....
Te doresc, Victor, Dragostea mea.

Victor, Te doresc, dulceața mea, dragostea mea.
Ovalul lunii...

Prăbușiți peste ovalul lunii
Îmi cauți în sân –
O nebunie
Sărutări o mie

....

Prăbușiți peste ovalul lunii...

...

Picioare fierbinți, buze, dinți
Păr în ochi
Rece, stropi...

.....

Prăbușiți peste ovalul lunii
Îmi cauți în sân –
O nebunie
Sărutări o mie

....

Prăbușiți peste ovalul lunii...

...

Picioare fierbinți, buze, dinți
Păr în ochi
Rece, stropi...

.....

Te iubesc, Victor, puiul meu.
Te doresc, Dulceața mea.

Prayr of the heart

Natalia Gălățan Jesus Christ, The One who came into the world to wash the sins of the world, the ancestral sin, great is Thy Name and blessed the work of Thy hands!... You are Light from Light, who He is from the Father born, who He is from a being with the Father, who He through Him everything was made!... Who He came into the world to wash the sins of the world, Glory to You, our God, Glory to You!... Lord Jesus Christ, the Redeemer, hold my unwillingly Prayer, do not be angry with us, nor mention our transgressions!... But likewise a good and loving of the people, bend Thy Face to me and hear my Prayer, how she springs from my mind and thought!... Thou will sprinkle me with hyssop and I will clean myself, Thou will wash me, and whiter than snow I will whiten, Lord Jesus Christ, The Redeemer, the Saviour of the World!... For Thou came into the world to save the World of sins, to be Light from Light, lighthouse to the traveler in night and spring to the one which is thirsty, dreamed shore to the tired and sad traveler!... Behold, somebody beats in he door, who is beating?... It is Jesus, the One who came into the world to wash the sins of the world, the ancestral sin, great is Thy Name and blessed the work of Thy hands!... Thou are Light from Light, who He is from the Father born, who he is from a being with the Father, through Him everything was made!... Who He came into the world to wash the sins of the world, Glory to Thou, our God, Glory to Thou!.. Receive in the pantry of your heart Jesus, the celestial groom, and make a temple from your heart and soul, a Church from your body, to receive Jesus!... Behold, it is the midnight, and somebody knocks at the door, whosoever is beating?... It is Jesus, the Salvation of the world!... Up with your hearts, bring Him holy chants!... He is the death of the Death and the Resurrection of Life!... God help!... Amen. Prayer by Natalia Gălățan, 10.09.2019, 3:50
Translation from Romanian into English: Elena-Natalia Gălățan-Nemeș
Corrected on Sunday, 15.12.2019, 4:59 PM

Te iubesc nespus, Victor, Puiul meu.

Te iubesc, Puiul meu Victor.

Prayer

Your blue dark eyes are often speaking to me
I'm staying and I look at them
Without no word
In silence and with remembrance
Your soft, fine eyes are many times speaking
To myself.

...

Their light comes down gravely
Over your face, sweet white ray
Of the moon which cold rays are shining gently through
On your shape
Without no words...

....

I have been trying to find in them the echo
Of the feelings which are tormenting me
Then when from the large of the world ark
I come down to the shores from the abyss.

...

I kissed them and I have drawn
them in book
Wherein I was lying, nearly and at the distance...
And I found them often in death.

...

And I have died many times.
Each time, more profoundly, more deeply
My desert feeling I laid down
in the book
My deepest and my desert feelings.

...

Each time I have searched the word
To give me life to drink
again
Of the heart innocent echo
And I found them... often in death...

...

Translation: Ntlia Găcăţan, Google dictionary
Te doresc şi te iubesc, Victor, dulceaţa sufletului meu.

Te iubesc, Puişor iubit. Te doresc, Victor, Puiul meu.

Te iubesc, Victor, Puiul meu.

Prin ganguri întunecoase, şobolani...

Te doresc.

Prin ganguri întunecoase, şobolani
Decor uittat de lume, la sfârşitul anilor '80
Pe lângă mine parcă treci
Cu mâini rănite sau înmănuşate, vid de ani...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Sărim în goluri ținându-ne de mână...
Afară plouă parcă de o săptămână
Sărim dalele-mbucate de pe trotuar – toamna își poartă al ei
Irezistibil calvar...

...

Sunt frunze multe și șuvoi de apă
Pe-un ram imaginar, o pasăre tristă își vorbește...
și apa-n vaduri crește, parcă crește
și noi sărim, prin goluri vide pe caldul trotuar...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Decor uitat de lume, la sfârșitul anilor '80
Pe lângă mine parcă treci
Cu mâini rănite sau înmănușate, vid de ani...
...te iubesc dulcele meu.

Sunt frunze multe și șuvoi de apă
Pe-un ram imaginar, o pasăre tristă își vorbește...
și apa-n vaduri crește, parcă crește
și noi sărim, prin goluri vide pe caldul trotuar...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Sărim în goluri ținându-ne de mână...
Afară plouă parcă de o săptămână
Prin dalele-mbucate de pe trotuar – toamna își poartă al ei
Irezistibil calvar...

...

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu are Dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

I want you.

Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s
It's just passing by me
With injured or gloved hands, empty for years ...

...

Through dark gangs, rats

We jump into the gaps holding our hand ...
It's been raining for a week
We skip the paved tiles on the sidewalk - autumn wears it
Irresistibly bald ...

...
There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, leaving empty goals on the warm sidewalk ...

...
Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s
It's just passing by me
With injured or gloved hands, empty for years ...
... I love you my sweet.

There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, through empty holes on the warm sidewalk ...

...
Through dark gangs, rats
We jump into the gaps holding our hand ...
It's been raining for a week
By the paved tiles on the sidewalk - autumn wears it
Irresistibly bald ...

..

....
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented
...
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...
When everything becomes crooked
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with a god looks at the world
hidden somewhere where I can not see him ...
te iubesc.

..

Victor, Te doresc, pușordulce, te iubesc.
Privind oglinda mărei....

O privire visătoare parcă...

Dar cu o adâncă conștiință în ochii fini
De un albastru fumuriu
Umbriți de ochelari

Surâsul ce pornește dinăuntru
și se oprește-n ochi, în buze.
cu zboru-i întrerupt...
privind la marea cea undină
ce valuri spumegă agale
dedesubt...

buze pline și roșii
gropițe în obraji tăiați în piatră dură
cu osatura clară, fină
peste care coboară-ncet
ca un voal
a ochilor caldă lumină...

cu un surâs puțin ironic...
de n-ar fi-o trăsătură a naturei
acestui om cu frunte naltă
ovală, largă

și mărul pronunțat al lui Adam...

un șal vânat din lână fină
-n zbaterea norilor
prinși în furtună
în tonuri discrete....

Îi înconjoară gâtul.

Mister?...
Nu e mister aici...
E gândul
ce obișnuiește să gândească
Un sentiment neclar
nedefinit
Pe care buzele-l șoptesc
și ochii i-mprumută
culoarea lor firească.

O carapace fină
Un lac de-argint boltit sub clar de lună
și poate gând șoptit
pe care-ncet tristețea îl adună...

te iubesc, dulceața mea, puiul meu...

..

Ochii tăi albaștri-violet m-au tulburat...
Ca două safire de topaz
Ca un verde,sărat înmiresmat talaz

Ochii tăi de violete m-au înfiorat.

Safire de preț prin care sufletul din piept
Aruncă lumine
Din sfeștile fine
Peste mugurii din gânduri și din vise rebele
Încărcate cu rouă și cu stele...

...

Ca două nestemate prețioase, ca două agate, ca două lapis-lazuli
Ochii tăi strălucesc întunecat în noapte
Cu lumina lor fierbinte, învăpăiată...

Bucăți de jăratic lucind stinse în cămin...
Obrajii tăi ca două flăcări de rubin
Buzele-ți ca două păsări de coral
Ca un sărat, înmiresmat și dulce val...

...

buze pline și roșii
gropițe în obraji tăiați în piatră dură
cu osatura clară, fină
peste care coboară-ncet
ca un voal
a ochilor caldă lumină...

..

Stele scilipeau pe cer așa de reci
așa frumoase, în picioare călcăm scârțâind
ale zăpezii
incandescente nestemate...
căzând încet pe felinare, fulg după fulg
ca fulgul de ușor, era al meu nespun din suflet
dor

după-ai tăi ochi arzând fierbinți, sub fruntea
arcuită-ușor
de o chemare de amor
stele scilipeau pe cer atât de depărtate
atât de apropiate, în picioare călcăm rânind
ale zăpezii incandescente
nestemate...

Gâtul tău
Îmi pare lujerul din care, -n taină
Se varsă înserarea pe pământ
Acoperind pământul cu caldă-ntunecime

A nopții și a stelelor arzând
mocnit...

așa sunt de albaștri ochii tăi...
ca două stele-ntunecate, pline de noapte...
de granit...

și totuși, dulce înserarea
caldă, înmiresmată-a primăverii
aduce-n ochii-ți o lumină...
de vraja lunii peste bolți de frunze
plină

o caldă, dulce, neliniștit
lumină

căutam răspunsuri în berea cea amară, în ochii-ți
calzi și cruzi...
se-mpotmoleau semne de-ntrebare în gustul
fructelor de duzi

în zâmbetu-ți neînțeput, pierdut
risipit pe aripi moi de somptuoasă primăvară...
într-o înserare-n seară, atât de dulce
de amară

simțeam crescând în mine dorința tot mai mare
să te scufunzi încet, tot mai încet
în ochii-mi umezi, în ochii-mi uzi...
se-mpotmoleau semne de-ntrebare în ochii-ți
calzi și cruzi...

te iubesc, dulcele meu, dulceața mea.

I wish you, my lord, I love you.
dragostea mea, te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu dulce.
Watching the mirror of the sea...

A dreamy glance it seems....
But with a deep conscience in his fine eyes
Of a bruise-blue colour
Shadowed by the glasses

The smile that starts from the inside and
is stops into the eyes
and lips
with its broken flight...
looking at the undine sea that waves
is foaming underneath....
Lips full and red
Dimples in the cheeks cut in hard stone
With clear, fine bones
Whereover it is falling slowly
Like a veil
Of eyes warm, dreamy glance...

With a smile a little sad...
If it wouldn't be a trait of the nature of this man
With high, oval, large forehead

and the pronounced apple of Adam....

a bruise shawl of fine wool surrounds his neck
in discrete tones...
likewise the struggle of the clouds
caught in the storm
.....

Mystery?...
There isn't mystery out here.....
It is the thought
What he does to think
An unclear, indefinite, sweet feeling
That lips are whispering, and the eyes borrow
Their natural, soft colour.
....

A fine pearly shell
A silver lake arched under the clear of moon
And maybe whispered thought
Wherein the sadness is fading away.
te iubesc, puiul meu dulce.

I love you, my sweetness, my chicken ...

..

Your blue-purple eyes disturbed me ...
Like two topaz sapphires
Like a green, salty scented salt
Your violet eyes have flared.

Price sapphire by which the soul of the chest
Shed light
From the fine tips
Above the buds of rebellious thoughts and dreams
Loaded with dew and stars ...

...

Like two precious stones, like two agates, like two pencils
Your eyes glow dark in the night
With their hot, dazzling light ...

Pieces of junk shining extinguished in the fireplace ...
Your cheeks like two ruby flames
Your lips like two coral birds
Like a salty, admired and sweet wave ...

...

full and red lips
holes in the cheeks cut into hard stone
with a clear, fine frame

over which it descends slowly
like a veil
of the eyes warm light ...

..

Dulcele meu, te iubesc, dulcele meu Victor și te doresc, puiul meu.

Little precious stones

iubesc, dragostea mea.

The stars were glittering on the sky, so far away
So beautiful
In my footsteps I was pressing down the
Incandescent gems of the snow.
Falling down on the street-candles, flake after flake
as lightly as the snow, it was my unspoken
longing
soul.

After your eyes burning ardent, under the forehead
slightly arched
of a sweet love calling.

The stars were glittering on the sky,
so far away, so closely
In my footsteps I was pressing down wounding the
Incandescent gems of the snow.

.....

dragostea mea iubită și dorită, te iubesc.
Your eyes...
te iubesc, Victor, puiul meu.

THE LAST TEMPTATION OF CHRIST (US1988)

WILLEM DAFOE

Picture from The Ronald Grant Archive

Your neck
It seems to me the stalk from which, in mystery
It pours out the sweet nightfall
on the ground
Covering the earth with warmy darkness
Of the night and of the burning stars
Glittering smoldered...

So blue are your eyes
Likewise two darkened stars, full of night...
Of thunderstorm streak....

And though... The sweet twilight
warm sweet odoured of the springtime
brings out in your eyes a dark blue light...
full of mystery of moonrays passing through the arch of leaves
a sweet warm unknown eyelight...

te iubesc, dulce, dulce...

we were looking for answers in the bitter beer, in your eyes
iubesc.
Your cruel and warm eyes...

I was looking for answers in the bitter beer, in your
warm and cruel eyes...
There were sluttering question signs in the taste
of fruits of the mulberry tree

In your fading away, lost smile...
scattered on the soft wings of somptuous spring...
in a crepuscule, falling down of the night
so sweet, so bitter...

I was feeling rising up in me bigger and bigger a desire
to drawn yourself slowly and slowly....
in my soft, wet eyes...
There were sluttering signs of questions in your cruel
and warm eyes...

.....

In your fading away, lost smile...
scattered on the soft wings of somptuous spring...
in a crepuscule, falling down of the night
so sweet, so bitter...

te iubesc, Victor și te doresc...
soțul meu dulce și iubit, puiul meu.
I love you, my sweet, my sweetness.

Soțul meu, Anima mea Dulce, Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu, dulcele meu, dragostea mea.
Prolog

Senzații și emoții ciudate mă-mpresoară
Acum când sarcina-mi devine mai ușoară
Atunci când, trecută de-al tinereții prag
Privesc în urmă la verdele șirag...

....

Istorii vechi, ciudate, copilărești se înfășoară
Pe-al tinereții, verde, crud șirag
-aducând în minte-mi, ca un verde brad
Icoana veche-a copilăreștilor mele vise

Din care câteva au fost descrise
Altele-așteaptă-al nehotărârii prag
Să treacă podul celor ce n-au fost scrise
Aduse într-al timpului gulag

Visului, oniricului circumscrise....
Așteaptă, suflet tânăr la-ntâlniri cu vremea
Bătrână ce așteaptă, în livada cu pruni
A bătrâneștii mele case

Un nou avânt, o nouă suflare, un nou de viață lin răsuflăt
Născut din carnea vechii suferinți
Cu care, pornind la drum, dulce și lin ți-aliniți
Trecutele spasmodicele vise

...

De a călca pe stele și-n înalt
De-a călca pe iarba amară ce crește peste Lună
De a șopti, când stelele tresalt
A mării întunecată, verde spumă

De a șopti, cu buze de humă și pământ
Al tinereții, copilăriei, dulce cânt.

I desire and I love you, Victor, my baby, my sweet, my love.

Prologue

Strange sensations and emotions overwhelm me
Now when my pregnancy gets easier
When, past the threshold of youth
Looking back at the green string ...

....

Strange, strange, childhood stories are wrapped up
On the youth, green, raw thorn
- bearing in my mind, like a green fir
The old icon of my childhood dreams

Of which a few have been described
Others-expect-of the threshold uncertainty
To cross the bridge of those who have not been written
Brought in the gulag time

The dream, the dream circumscribed ....
Wait, young soul at date meetings
Old woman waiting, in the plum orchard
To my old houses

A new breakthrough, a new breath, a breath of new life
Born from the flesh of the old suffering
With which, starting on the road, sweet and smooth you adhere
Spasmodic past dreams

...

To step on the stars and high
Riding on the bitter grass growing over the moon
To whisper when the stars burst
Of the dark sea, green foam

To whisper, with lips of smoke and earth
Of youth, childhood, sweet singing.

Psalms 119

1. Happy there are those sinless on their path, who walk always after the laws of God.
2. Happy there are those who guard Thy commandments, who they seek Thee from all their heart, who doesn't make any lawlessness and they walk within Thy paths!
3. Thou gave your commandments for to be guarded with holiness.
4. O, if my paths will goal to the guarding of Thy paths!
5. Then I will not blush of shame to the seeing of all Thy commandments!
6. I will praise Thou with innocent heart when I will learn the laws of your rightness!
7. I want to guard Thy orders: do not leave me at all!
8. How will keep the youngster clean his path? Leading after Thy Word.
9. I look for Thee from all my heart; do no let me to go wrong from Thy commandments.
10. I gather and praise Thy Word in my heart, for not to sin before Thee!
11. Blessed to be Thou, My Lord! Teach me Thy laws and commandments!
12. With my lips I let it know all the decisions of Thy mouth.
13. When I follow Thy teachings, I am joyful as though I would have all the treasures.
14. I think deeply to Thy commandments and Thy paths I have them beneath my eyes
15. I find my happiness in Thy laws and I do not forget Thy Word.

16. Do what is good to your servant, to live and to behold Thy Word!
17. Open my eyes, to see the beautiful things of Thy Law!
18. I am a foreigner on the Earth: do not hide from me Thy commandments!
19. Always my soul is melting from longing after Thy laws.
20. Thou quarrel the supercilious ones, those cursed evil ones who abide from Thy laws.
21. Raise from myself the mockery and the despise, for I guard Thy teachings!
22. Let them still stay the princes and voivodes and to talk against me; your servant is thinking deeply to Thy sacred laws.
23. Thy teachings are the joy of my heart and my advisers.
24. My soul is stuck from the clay: make me alive and fresh again after Thy covenant
25. I am recounting my paths and Thou listen to me: teach me Thy sacred laws!
26. Make me understand the path of your commandments and I will meditate to Thy wonderful things!
27. My soul is crying from pain; raise me, after Thy Word!
28. Depart me from the path of unbelief to Thou and give me Thy forgiveness, for to follow Thy Law!
29. I keep straight to Thy teachings, God, don't let me of shame!
30. I am running on the path of Thy commandments, for Thou put my heart in her large.
31. Teach me, O, God, the path of your sacred laws, for to keep it until the end.
32. Give me skillfulness, for to guard Thy Law and to keep it from all my heart!
33. Teach me and advice me on the path of Thy commandments, for I like it!
34. Bend my heart to Thy teachings, and not for gaining material wealth!
35. Depart my eyes from the seeing of the desert things, make me alive in Thy path!
36. Accomplish thy legacy towards Thy servant, the legacy made for those who have a sacred fear of Thee!
37. Depart from me the mockery I fear about! For Thy judgments are full of goodness.
38. Behold, I wish to accomplish your commandments: make me live in the un sinfulness asked by Thee!
39. Let it come, my Lord, Thy mercy upon me, thy redemption, after Thy given word!
40. And then I will be able to answer to that who mockers me, for I trust Thy Word.
41. Don't take at all from my mouth the word of the truth! For I strive Thy judgments to come true.
42. I will guard Thy Law uninterruptedly, always and for eternity.
43. I will walk in a large place, for I seek thy commandments.
44. I will talk about Thy teachings before the emperors and it will not blush my cheek.
45. I find the joy of my heart in Thy commandments, for I love them.
46. I stretch my hands towards Thy commandments, where on I love them and I want to think deeply to Thy sacred laws.
47. Remember, o, Lord, about the promise given to your servant, where in Thou make me put my hope!
48. This is my caress in my misfortune: that Thy promise gives me life again.
49. Some trespassings, some mockers throw to me mockers, still I do not depart from Thy Law.
50. I think of Thy judgments from old times, oh, Lord, and I find in my soul peace and comfort.
51. It comprises me a burning anger and fury for the seeing of the evil ones, who leave your law.
52. Thy laws and sacred orders are the este bine, dulceața mea?...the opportunity of my chants in the house of my wanderings.
53. At night I remember of Thy Name, my Lord, and I guard Thy law.
54. That it is proper for me, for I guard Thy Laws.
55. My part, oh, my Lord, I say it, is to guard Thy words.
56. I praise Thou from all my heart: have mercy of me, after Thy promise!
57. I think of my paths and straighten my legs to Thy righteous judgments.
58. I wake up at Midnight to praise Thou for Thy righteous judgments.
59. I am friend with those who are afraid of Thou and those who guard Thy commandments.
60. The Earth, Oh, Lord, is full of thy goodness; teach me Thy righteous teachings!
61. Thou make good to Thy servant oh, Lord, after Thy legacy.
62. Teach me to have understanding and skillfulness, for I believe in Thy commandments!
63. Until I was humble, I was wandering; but now I respect Thy Word.
64. Thou are good and benefactor; teach me Thy commandments!
65. Some supercilious are woving the untruth before me; but i guard from all my heat Thy commandments.
66. Their hearts is unfeeling like fat, but I myself I find my pleasure in Thy law.
67. It is for my own good that Thou humbled me, for to learn Thy laws and commandments.
68. More it praises for me the law of Thy mouth than a thousand of things made of gold and silver.

69. Thy hands made me and prepared me with skill; give me skillfulness to learn Thy commandments!
70. Who they are afraid of Thee they see me and they are joyful, for they put their hope in Thy legacy.
71. I know, my Lord, that Thy judgments are righteous: from the faithful Thou humbled me.
72. Do such way that your goodness to be my comfort, as Thou promised to Thy servant!
73. Let them come over me Thy mercies, for to live, because Thy Law is my delight.
74. Let them to be foreheaded the supercilious who are tormenting me without a fundament! For I myself I think deeply of Thy commandments.
75. Let them to return to me they who are afraid of Thou and know your teaching!
76. My heart not to be apart in Thy laws and orders, for not to be ashamed in front of others!
77. My soul is striving after Thy redemption; I put my hope in Thy legacy.
78. My eyes are melting after Thy promise and legacy and I tell: "When will Thou caress me?"
79. For I arrived as some bellows put in smoke, though I never forget Thy teachings and commandments.
80. Which is the number of the days of Thy servant? When will Thou punish those who are following me and imprisoning me?
81. Some supercilious are digging pits before me; they aren't working after Thy Law.
82. All Thy commandments aren't than faithfulness; they are following me and torturing me with no base: help me!
83. Ready, ready to put me down, and to take my poor soul, but I do not leave Thy commandments.
84. Make me alive and fresh after Thy benevolence, for to guard the teachings of Thy mouth!
85. Thy word, Oh, Lord, lasts for ever in Heavens.
86. Thy faithfulness holds from gentile to gentile, Thou have founded the Earth, and it remains hard.
87. After Thy laws it keeps standing everything today, for all the things are subjected to Thee.
88. If there wasn't Thy Law my delight, I would have perished in my sin.
89. I will never forget Thy commandments, for through them Thou make me live.
90. I am Thy: save my soul, for I seek Thy commandments!
91. Some evil ones are waiting for me to lose myself, but I pay attention to Thy teachings.
92. I see that all which is plentiful has edges, your commandments are though unlimitness.
93. How much I love your Law! All day long I am thinking of it.
94. Thy commandments make me wiser than all my teachers, for I think of Thy teachings.
95. I am more taught than all my teachers, for i think to Thy teachings.
96. I am more skillful than the old ones, for I respect and guard Thy commandments.
97. I keep my foot away from all the evil paths, to guard Thy Word.
98. I do not depart from Thy laws, for Thou are teaching me.
99. How sweet are Thy words for the palate of my mouth! Sweeter than the honey in my mouth!
100. Through your commandments I become more skillful that is why I hate any path of the lie.
101. Thy Word is a candle for my feet and a light on my little path.
102. I swear, and I will keep my word, that I will guard Thy righteous laws.
103. I am very bitter: make me fresh and alive, Oh, Lord, after Thy Word!
104. Receive, my God, the feelings that my body is feeling them and my mouth is telling them, and teach me Thy Laws!
105. My life is unceaselessly in danger, and nevertheless i do not forget Thy Law.
106. Some evil ones are stretching to me snares, but I do not get lost from Thy commandments.
107. Thy teachings are my eternal heritage, because they are the joys of my heart.
108. I bend my heart to accomplish Thy sacred orders, always and until the end.
109. I hate the undecided people, but I love Thy Law.
110. Thou are my shelter and my shield; I put my hope in Thy promise.
111. Depart from me, the evil ones, for to guard the commandments of my Lord God Almighty!
112. Be my support, for to be escaped and to be unceaselessly joyful for Thy sacred laws!
113. Thou despise all those who depart from your holy laws, for their deceiveness is useless.
114. As the foam Thou take all the evil ones from the Earth, that's why I love Thy teachings.
115. My flesh thrills from your fear and I am afraid of Thy judgments.
116. I guard the law and the rightness; don't let me in the will of my beholders!
117. Take under your shield the good of Thy servant and do no let me be stepped down by some supercilious!
118. My eyes are melting after Thy redemption, and after your righteous promise.
119. Behave with Thy servant after your goodness and teach me Thy sacred laws!
120. It is the time that my Lord to work, for they are trespassing Thy Laws.
121. That's why, I love Thy commandments more than the gold, yes, more than the pure gold.

122. That's why, I find them right all Thy commandments and I hate any path of lie.
 123. Thy teachings are wonderful, that's why my soul is guarding them.
 124. The discovery, unfolding of Thy words gives light, wisdom to those without wickedness.
 125. I open my mouth and I sigh and I suspirate, for I am thirsty after Thy commandments.
 126. Turn Thy Face back to me and have mercy on me, after Thy custom towards those who love Thy Name!
 127. Strengthen my steps in Thy Word and do no let any unlawfulness to reign over me!
 128. Save me and relieve me from under the oppression of the people, for to guard Thy commandments!
 129. Let Thy Face shine over Thy servant and teach me Thy holy laws!
 130. My eyes are pouring streams of water, because Thy Law isn't guarded.
 131. Thou are righteous, God, my Lord, and Thy judgments are sinless.
 132. Thou are founding the teachings on the rightness and on the highest faithfulness.
 133. My bitter effort is biting me, for my enemies forget Thy words.
 134. Thy word is utterly tried through fire, and Thy servant loves it.
 135. I am small and despised, but I do not forget Thy commandments.
 136. Thy rightness is an eternal rightness and Thy Law is the truth.
 137. The distress and suffering are reaching me, but Thy commandments are my delight.
 138. Thy teachings are righteous on eternity: give me wisdom to live!
 139. I call Thou from all my heart: listen to me, Oh, God, for to guard Thy holy laws!
 140. I call Thou: redeem me and save my soul for to guard Thy teachings!
 142. I take my path before the night guards and I open my eyes, for to think deeply to Thy Word.
 143. Listen to my voice, after Thy goodness, refresh me, God, after your judgment!
 144. They are coming nearer those who follow the injustice and they depart from Thy Law.
 145. But Thou are beside me, Oh, Lord, and all Thy commandments are the truth.
 146. For a long time I know, from Thy teachings, that Thou have laid them for ever.
 147. Thou see, my Lord, my sins, and save me, for I don't forget Thy Law.
 148. Thou defend my soul and redeem him, refresh my heart in me, after Thy legacy!
 149. The redemption is far away from the evil ones, for they don't seek Thy Holy Laws.
 150. Great are Thy mercies, oh, my Lord! Refresh my mind after Thy judgments.
 151. There are many my persecutors and my enemies who follow me, but I do not depart from Thy Holy teachings.
 152. I see with disgust the unbelievers in Thou, who don't guard Thy Word.
 153. Thou see how much I love myself Thy commandments; refresh my God after your goodness!
 154. The foundation of Thy Word is the truth and all Thy righteous Laws are eternal.
 155. Some voivodes are persecuting me without any foundation, but my heart doesn't tremble than of Thy words.
 156. I am joyful for Thy Word as the one who finds out a great treasure.
 157. I hate and I cannot stand the lie, but I love Thy law.
 158. Seven times a day I praise to Thou because of your righteous laws.
 159. Much peace have the ones who love Thy Holy Law and they don't suffer any misfortune.
 160. I put my hope in Thy redemption, my Lord, and I accomplish Thy commandments.
 161. My soul keeps Thy teachings and I love them with all my heart!
 162. I guard Thy commandments and teachings for all my paths are before Thou.
 163. Let my shout arrive up to Thou, God, my Lord! Give me wisdom, after Thy promise and legacy!
 164. Let my request arrive up to Thou! Redeem me, after Thy promise and legacy!
 165. My lips to chant and to proclaim Your praise, for Thou are teaching me Thy Holy Laws!
 166. Let chant my tongue Thy Word, for all thy commandments are righteous!
 167. Thy Holy Hand to be of my help, for I have chosen Thy commandments!
 168. I sigh and suspirate after Thy redemption, God, my Lord, and Thy holy Law is the joy of my heart, my delight.
 169. Let my soul live for ever and to praise Thou, and Thy judgments to support me!
 170. I am wandering like a lost sheep: my Lord, o, God, the Redeemer and my Salvation, seek thy servant, for I do not forget Thy commandments!

Translation: Elena-Natalia Gălăţan-Nemeş
 Te iubesc, puşorul meu Tudor, dragul meu Victor.
 A Psalm of Elena-Natalia Gălăţan-Nemeş
 Corrected (again) on Sunday, 15.12.2019, at 4.37

Te doresc, Te iubesc Puiul meu. Iubitul meu Victor, Dulcele meu Victor.

Psalm 119

1. Happy there are those sinless on their path, who walk always after the laws of God.
2. Happy there are those who guard Thy commandments, who they seek Thee from all their heart, who doesn't make any lawlessness and they walk within Thy paths!
3. Thou gave your commandments for to be guarded with holiness.
4. O, if my paths will goal to the guarding of Thy paths!
5. Then I will not blush of shame to the seeing of all Thy commandments!
6. I will praise Thou with innocent heart when I will learn the laws of your rightness!
7. I want to guard Thy orders: do not leave me at all!
8. How will keep the youngster clean his path? Leading after Thy Word.
9. I look for Thee from all my heart; do no let me to go wrong from Thy commandments.
10. I gather and praise Thy Word in my heart, for not to sin before Thee!
11. Blessed to be Thou, My Lord! Teach me Thy laws and commandments!
12. With my lips I let it know all the decisions of Thy mouth.
13. When I follow Thy teachings, I am joyful as though I would have all the treasures.
14. I think deeply to Thy commandments and Thy paths I have them beneath my eyes
15. I find my happiness in Thy laws and I do not forget Thy Word.
16. Do what is good to your servant, to live and to behold Thy Word!
17. Open my eyes, to see the beautiful things of Thy Law!
18. I am a foreigner on the Earth: do not hide from me Thy commandments!
19. Always my soul is melting from longing after Thy laws.
20. Thou quarrel the supercilious ones, those cursed evil ones who abide from Thy laws.
21. Raise from myself the mockery and the despise, for I guard Thy teachings!
22. Let them still stay the princes and voivodes and to talk against me; your servant is thinking deeply to Thy sacred laws.
23. Thy teachings are the joy of my heart and my advisers.
24. My soul is stuck from the clay: make me alive and fresh again after Thy covenant
25. I am recounting my paths and Thou listen to me: teach me Thy sacred laws!
26. Make me understand the path of your commandments and I will meditate to Thy wonderful things!
27. My soul is crying from pain; raise me, after Thy Word!
28. Depart me from the path of unbelief to Thou and give me Thy forgiveness, for to follow Thy Law!
29. I keep straight to Thy teachings, God, don't let me of shame!
30. I am running on the path of Thy commandments, for Thou put my heart in her large.
31. Teach me, O, God, the path of your sacred laws, for to keep it until the end.
32. Give me skillfulness, for to guard Thy Law and to keep it from all my heart!
33. Teach me and advice me on the path of Thy commandments, for I like it!
34. Bend my heart to Thy teachings, and not for gaining material wealth!
35. Depart my eyes from the seeing of the desert things, make me alive in Thy path!
36. Accomplish thy legacy towards Thy servant, the legacy made for those who have a sacred fear of Thee!
37. Depart from me the mockery I fear about! For thy judgments are full of goodness.
38. Behold, I wish to accomplish your commandments: make me live in the unsinfulness asked by Thee!
39. Let it come, my Lord, Thy mercy upon me, thy redemption, after Thy given word!
40. And then I will be able to answer to that who mockers me, for I trust Thy Word.
41. Don't take at all from my mouth the word of the truth! For I strive Thy judgments to come true.
42. I will guard Thy Law uninterruptedly, always and for eternity.
43. I will walk in a large place, for I seek thy commandments.
44. I will talk about Thy teachings before the emperors and it will not blush my cheek.
45. I find the joy of my heart in Thy commandments, for I love them.
46. I stretch my hands towards Thy commandments, where on I love them and I want to think deeply to Thy sacred laws.
47. Remember, o, Lord, about the promise given to your servant, where in Thou make me put my hope!
48. This is my caress in my misfortune: that Thy promise gives me life again.
49. Some trespassings, some mockers throw to me mockers, still I do not depart from Thy Law.

50. I think of Thy judgments from old times, oh, Lord, and I find in my soul peace and comfort.
 51. It comprises me a burning anger and fury for the seeing of the evil ones, who leave your law.
 52. Thy laws and sacred orders are the este bine, dulceaața mea?....the opportunity of my chants in the house of my wanderings.
 53. At night I remember of Thy Name, my Lord, and I guard Thy law.
 54. That it is proper for me, for I guard Thy Laws.
 55. My part, oh, my Lord, I say it, is to guard thy words.
 56. I praise Thou from all my heart: have mercy of me, after thy promise!
 57. I think of my paths and straighten my legs to Thy righteous judgments.
 58. I wake up at Midnight to praise Thou for Thy righteous judgments.
 59. I am friend with those who are afraid of Thee and those who guard your commandments.
 60. The Earth, Oh, Lord, is full of thy goodness; teach me Thy righteous teachings!
 61. Thou make good to Thy servant oh, Lord, after Thy legacy.
 62. Teach me to have understanding and skillfulness, for I believe in Thy commandments!
 63. Until I was humble, I was wandering; but now I respect Thy Word.
 64. Thou are good and benefactor; teach me Thy commandments!
 65. Some supercilious are woving the untruth before me; but I guard from all my heart Thy commandments.
 66. Their hearts is unfeeling like fat, but I myself I find my pleasure in Thy law.
 67. It is for my own good that Thou humbled me, for to learn Thy laws and commandments.
 68. More it praises for me the law of Thy mouth than a thousand of things made of gold and silver.
 69. Thy hands made me and prepared me with skill; give me skillfulness to learn Thy commandments!
 70. Who they are afraid of Thee they see me and they are joyful, for they put their hope in Thy legacy.
 71. I know, my Lord, that Thy judgments are righteous: from the faithful Thou humbled me.
 72. Do such way that your goodness to be my comfort, as Thou promised to Thy servant!
 73. Let them come over me Thy mercies, for to live, because Thy Law is my delight.
 74. Let them to be foreheaded the supercilious who are tormenting me without a fundament! For I myself I think deeply of Thy commandments.
 75. Let them to return to me they who are afraid of Thee and know your teaching!
 76. My heart not to be apart in Thy laws and orders, for not to be ashamed in front of others!
 77. My soul is striving after Thy redemption; I put my hope in Thy legacy.
 78. My eyes are melting after Thy promise and legacy and I tell: "When will Thou caress me?"
 79. For I arrived as some bellows put in smoke, though I never forget Thy teachings and commandments.
 80. Which is the number of the days of Thy servant? When will Thou punish those who are following me and imprisoning me?
 81. Some supercilious are digging pits before me; they aren't working after Thy Law.
 82. All Thy commandments aren't than faithfulness; they are following me and torturing me with no base: help me!
 83. Ready, ready to put me down, and to take my poor soul, but I do not leave Thy commandments.
 84. Make me alive and fresh after Thy benevolence, for to guard the teachings of Thy mouth!
 85. Thy word, Oh, Lord, lasts for ever in Heavens.
 86. Thy faithfulness holds from gentile to gentile, Thou have founded the Earth, and it remains hard.
 87. After Thy laws it keeps standing everything today, for all the things are subjected to Thee.
 88. If there wasn't Thy Law my delight, I would have perished in my sin.
 89. I will never forget Thy commandments, for through them Thou make me live.
 90. I am Thy: save my soul, for I seek Thy commandments!
 91. Some evil ones are waiting for me to lose myself, but I pay attention to Thy teachings.
 92. I see that all which is plentiful has edges, your commandments are though unlimitness.
 93. How much I love your Law! All day long I am thinking of it.
 94. Thy commandments make me wiser than all my teachers, for I think of Thy teachings.
 95. I am more taught than all my teachers, for I think to Thy teachings.
 96. I am more skillful than the old ones, for I respect and guard Thy commandments.
 97. I keep my foot away from all the evil paths, to guard Thy Word.
 98. I do not depart from Thy laws, for Thou are teaching me.
 99. How sweet are Thy words for the palate of my mouth! Sweeter than the honey in my mouth!
 100. Through your commandments I become more skillful that is why I hate any path of the lie.
 101. Thy Word is a candle for my feet and a light on my little path.
 102. I swear, and I will keep my word, that I will guard Thy righteous laws.

103. I am very bitter: make me fresh and alive, Oh, Lord, after Thy Word!
104. Receive, my God, the feelings that my body is feeling them and my mouth is telling them, and teach me Thy Laws!
105. My life is unceaselessly in danger, and nevertheless I do not forget Thy Law.
106. Some evil ones are stretching to me snares, but I do not get lost from Thy commandments.
107. Thy teachings are my eternal heritage, because they are the joys of my heart.
108. I bend my heart to accomplish Thy sacred orders, always and until the end.
109. I hate the undecided people, but I love Thy Law.
110. Thou art my shelter and my shield; I put my hope in Thy promise.
111. Depart from me, the evil ones, for to guard the commandments of my Lord God Almighty!
112. Be my support, for to be escaped and to be unceaselessly joyful for Thy sacred laws!
113. Thou despise all those who depart from your holy laws, for their deceivableness is useless.
114. As the foam Thou take all the evil ones from the Earth, That's why I love Thy teachings.
115. My flesh thrills from your fear and I am afraid of Thy judgments.
116. I guard the law and the rightness; don't let me in the will of my beholders!
117. Take under your shield the good of Thy servant and do not let me be stepped down by some supercilious!
118. My eyes are melting after Thy redemption, and after your righteous promise.
119. Behave with Thy servant after your goodness and teach me Thy sacred laws!
120. It is the time that my Lord to work, for they are trespassing Thy Laws.
121. That's why, I love Thy commandments more than the gold, yes, more than the pure gold.
122. That's why, I find them right all Thy commandments and I hate any path of lie.
123. Thy teachings are wonderful, that's why my soul is guarding them.
124. The discovery, unfolding of Thy words gives light, wisdom to those without wickedness.
125. I open my mouth and I sigh and I suspirate, for I am thirsty after Thy commandments.
126. Turn Thy Face back to me and have mercy on me, after Thy custom towards those who love Thy Name!
127. Strengthen my steps in Thy Word and do not let any unlawfulness to reign over me!
128. Save me and relieve me under the oppression of the people, for to guard Thy commandments!
129. Let Thy Face shine over Thy servant and teach me Thy holy laws!
130. My eyes are pouring streams of water, because Thy Law isn't guarded.
131. Thou art righteous, God, my Lord, and Thy judgments are sinless.
132. Thou art founding the teachings on the rightness and on the highest faithfulness.
133. My bitter effort is biting me, for my enemies forget Thy words.
134. Thy word is utterly tried through fire, and Thy servant loves it.
135. I am small and despised, but I do not forget Thy commandments.
136. Thy rightness is an eternal rightness and Thy Law is the truth.
137. The distress and suffering are reaching me, but thy commandments are my delight.
138. Thy teachings are righteous on eternity: give me wisdom to live!
139. I call Thou from all my heart: listen to me, Oh, God, for to guard Thy holy laws!
140. I call Thou: redeem me and save my soul for to guard Thy teachings!
142. I take my path before the night guards and I open my eyes, for to think deeply to Thy Word.
143. Listen to my voice, after Thy goodness, refresh me, God, after your judgment!
144. They are coming nearer those who follow the injustice and they depart from Thy Law.
145. But Thou art beside me, Oh, Lord, and all Thy commandments are the truth.
146. For a long time I know, from Thy teachings, that Thou have laid them for ever.
147. Thou see, my Lord, my sins, and save me, for I don't forget Thy Law.
148. Thou defend my soul and redeem him, refresh my heart in me, after Thy legacy!
149. The redemption is far away from the evil ones, for they don't seek thy Holy Laws.
150. Great are Thy mercies, oh, my Lord! Refresh my mind after Thy judgments.
151. There are many my persecutors and my enemies who follow me, but I do not depart from Thy Holy teachings.
152. I see with disgust the unbelievers in Thee, who don't guard Thy Word.
153. Thou see how much I love myself Thy commandments; refresh my God after your goodness!
154. The foundation of Thy Word is the truth and all Thy righteous Laws are eternal.
155. Some voivodes are persecuting me without any foundation, but my heart doesn't tremble than of Thy words.
156. I am joyful for Thy Word as the one who finds out a great treasure.
157. I hate and I cannot stand the lie, but I love Thy law.
158. Seven times a day I praise to Thee because of your righteous laws.

159. Much peace have the ones who love Thy Holy Law and they don't suffer any misfortune.
 160. I put my hope in Thy redemption, my lord, and I accomplish Thy commandments.
 161. My soul keeps Thy teachings and I love them with all my heart!
 162. I guard Thy commandments and teachings for all my paths are before Thee.
 163. Let my shout arrive up to Thee, God, my Lord! Give me wisdom, after Thy promise and legacy!
 164. Let my request arrive up to Thee! Redeem me, after Thy promise and legacy!
 165. My lips to chant and to proclaim Your praise, for Thou are teaching me Thy Holy Laws!
 166. Let chant my tongue Thy Word, for all thy commandments are righteous!
 167. Thy Holy Hand to be of my help, for I have chosen Thy commandments!
 168. I sigh and suspirate after Thy redemption, God, my Lord, and Thy holy Law is the joy of my heart, my delight.
 169. Let my soul live for ever and to praise Thou, and thy judgments to support me!
 170. I am wandering like a lost sheep: my Lord, o, God, the Redeemer and my Salvation, seek thy servant, for I do not forget Thy commandments!

Translation: Natalia Gălăţan

Te iubesc, puşorul meu Tudor, dragul meu Victor.

Te iubesc, dulcişor dorit şi iubit.

Psalmul 100

Un psalm de laudă

1 Strigaţi de* bucurie către Domnul, toţi locuitorii pământului!

* Ps 95:1; Ps 98:4;

2 Slujiţi Domnului cu bucurie, veniţi cu veselie înaintea Lui!

3 Să ştiţi că Domnul este Dumnezeu! El* ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul** Lui şi turma păşunii Lui.

* Ps 119:73; Ps 139:13; Ps 149:2; Efes 2:10; ** Ps 95:7; Ezech 34:30; Ezech 34:31;

4 Intraţi* cu laude pe porţile Lui, intraţi cu cântări în curţile Lui! Lăudaţi-L şi binecuvântaţi-I Numele!

* Ps 66:3; Ps 116:17-19;

5 Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ţine în* veci şi credincioşia Lui, din neam în neam.

Palm 100

A psalm of glory

1. Shout from joy to the God, all the inhabitants of the Earth!

* Ps 95:1; Ps 98:4;

2. Serve God with joy, come joyful before His Holy Face!

3. Do we know that God is the God! He made us from Earth with alive breath, to Thy we are: we are His gentile and the flock of His pastureland.

* Ps 119:73; Ps 139:13; Ps 149:2; Efes 2:10; ** Ps 95:7; Ezech 34:30; Ezech 34:31;

4. Enter with prayers on his gates, enter with Holy Chants in His yards! Praise Him and bless His Name!

* Ps 66:3; Ps 116:17-19;

5. For God is good; His goodness lasts for ever and His faithful, from gentile to gentile.

A prayer of Natalia Gălăţan

Te iubesc, dulcişor iubit. Victor, Puiul mu.

Dulceaţa mea, Te doresc şi Te iubesc Victor, puiul meu, dragostea mea. Psalmul 151

Un psalm al lui David

Doamne degrabă auzi-mă

Că a slăbit Duhul în mine

şi m-am apropiat de Groapa Morţilor.

Nu Te depărta de la mine, nici nu-Ţi lua fata Ta cea Sfântă de la mine

Ci degrabă auzi-mă

şi-mai vârtos de păcatul meuşi de nelegiuirea mea mă curăţeşte.

Căciată, Doamne, m-am îmbrăcat în sac
și-mi smulg periicpului meu, de mulțimea fărăelegilor mele
și a păcatelor în care m-a zămislit Maica mea.
Căci uată, Aevărulai iubit
Li cele ascunse s-au arătt Feșei Tale celei Sfinte șiDuhului Tăucelui Sfânt...

Nu-Ți lepăda, Doamne, mila ta cea sfântă de la mine
Nici nu fugi de mulțimea fărădelegilor mele
Ci ca un bun și iubitor de oameni
Caută și acum cu osârdie pe Robul Tău
ș aleargă Doamne în apărarea mea și-n zidirea Firii celei noi în mine

că Tu ești Doioamne Dumnezeuul meu
și eu sunt lucrul mâinilor Tale
căciată, credinciuoșia Ta ține din veac în veac
și Mărirea și Slava Ta dinneam în neam.

Căci Ție Laudă aduc, și mulțumire pentru toate
Ca unui bun iubitor de oameni.
Acum și Purure și în vecii vecilor
Amin.

Puișor dulce, Soțul meu dorit, Te doresc și Te iubesc, dulceața mea, Victor, puiul meu.
Far away...

Far away the wavy hills were undulating in the sight
Of that color of the autumn, green-yellow
Some cottage here-there, some coquettish villa...
Besides the yellow bricks of the town

Here it is another Ani, another Anca, another Cristina
The taste of the unwrapped, disheveled at night, hitting itself by the soft topaz of her eyes
By her soft figure, with the silvery crown
Bent itself over the back
By her aged figure, sprinkled, though childish
By her face of the effigy, of byzantine icon

The sadness of the past years gathered in some words
Their whole sadness and their whole misery
Misanthropy, melancholy, corpse brought by back
Snuffing tobacco and grounding the head in a palm...
Yellowing the right temple and

stiffing the muscles of the neck
A lady so gentle, so innocent, so smooth and kind
Where on I was unjust
...the true stories at night have always their purpose

And the solitude wherein I have complained myself
She is a Morgana-girl, a painful and accepted departure from life
Whereon I pulled myself now with the joy

of recovery
Of the true neighbor from myself.

Trying to recover me
From noise, noise, sadness, solitude

I find myself on the ridge of a high mountain
Surrounded by snow

I take the gun and I shoot myself
I fall slowly through a kind of dark chaos – darkened matter
Touching with the lips the earth
From which (wherefrom) I hindered myself

....

Trying to recover myself
From noise, noise, sadness, solitude
I find myself on the ridge of a high mountain
Surrounded by snow

Scrisă în spital, perioada 20 septembrie – 3 octombrie
Tradusă în engleză tot în spital.

Written in the Emergency Hospital from Petroșani, period 20 september – 3 october
Translated in English also in hospital (with three-four small correction at home) by Natalia Gălățan
Without Google Dictionary and Google Translate

Dragostea mea, Puiul meu, Te doresc și Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Heart-shaped box

În sfânta noapte de Ajun
Cathy și tânărul Alain în sfârșit se întâlniră...
Cearșafurile erau motolite
de adânci și tulburătoare
Ispite ale dragostei ce avuseseră loc acolo
Străpunse de întunecata dulceață...
A tainelor și ispitelor lumești...

.....

De fapt fusese o întâlnire de dragoste tulburătoare și implă.
Mai întâi Cathy îi văzu lui Alain chipul
Fața lui rotundă, de lapte
Pe care scânteia roz-aprins o scânteiere ca o văpaie
Erau dulcile șoapte ale amrului
Pe care tânărul le primi îndurerat în iept
și cărora nu avea cum să se împotrivescă, cum să lupte.

...

Buzele luica doi lotuși îmbobociți se deschisera ca un "A" de mirare
Când o văzu venind spre poartă
Subțire și mlădioasă ca un strugure dat în copt.
Cu sânii ei îmbobociți ca două petle
De trandafir moi și catifelate
Cu surâsul ei de regină a vânătorii
Puțin tandru, puțin ingenuu, puțin întrebător
E îl primi la poartă pe tânărul
Fecior...

....

Cathy, risti tulburat yănărul
Muind yuu-și buzele într-ale ei, ca într-un pahar de vin
Te iubesc, te doresc
Dulceața mea...

....

Ajunși în cmeră, Alain îi cuprise talia în mâinile lui
Culcându-se lângă ea
și privind-o în ochi cu dragoste, cu infinită dragoste....
iubita mea, ce dor mi-a fost de tine!...
în timp ce sărutări fără de număr
curgeau din buzele lui aprinse și înflăcărare
ca două flăcări de rubin.

.....

Îi sărută cuuvingășie sânii, munții albi ai zânylui
Petlilor de rbin înflăcărare
Apoi o pătrunse pânădincolo...
În tărâul de înfiorate mistere
D efoc, cenușă, lapte,miere...

....

Cathy, rsti tulburat yânărul
Muindyuu-și buzele într-ale ei, ca într-un pahar de vin
Te iubesc, te doresc
Dulceața mea...

În sfânta noapte de Ajun
Cathy și tânărul Alain în sfârșitt se întâlniră...
Cearșafurile erau motolite de adânci și tulburătoare
Ispite ale dragostei ce avuseseră loc acolo
Străpunse de întunecata dulceață...
A tainelor și ispitelor lumești...

.....

De faptfusese o întâlnire de dragoste tulburătoare și implă.
Mai întâiCathy îi văzu lui Alain chipul
Fața lui rotundă, de lapte
Pe care scânteia roz-aprins o scânteiere ca o văpaie
Erau dulcile șoapte ale amrului
Pe care tânărul le primi îndurerart în iept
și căroră nu ava cum să se împotrivească, cum să lupte.

Cathy, rsti tulburat yânărul
Muindyuu-și buzele într-ale ei, ca într-un pahar de vin
Te iubesc, te doresc
Dulceața mea...

Buzele luica doi lotuși îmbobociți se deschiseră ca un "A" de mirare
Când o văzu venind spre poartă
Subțire și mlădioasă ca un strugure dat în copt.
Cu sânii ei îmbobociți ca două petle
De trandafir moi și catifelate
Cu surâsul ei de regină a vânătorii
Puțin tandru, puțin ingenuu, puțin întrebător
E îl primi la poartă pe tânărul
Fecior...

Ajunși în cmeră, Alain îi cuprise talia în mâinile lui
Culcându-se lângă ea
și privind-o în ochi cu dragoste, cu infinită dragoste....
iubita mea, ce dor mi-a fost de tine!...
în timp ce sărutări fără de număr
curgeau din buzele lui aprinse și înflăcărare

ca două două întredeschise petale
aprinse de lotus...

Heart-shaped box

On Holy Eve night
Cathy and young Alain finally met ...
The sheets were limp
deep and disturbing
Temptations of love that had taken place there
Pierced by the dark sweetness ...
Of worldly mysteries and temptations ...

.....

In fact it had been a troubling love affair and it involved.
First Cathy saw Alain's face
His round face, milk
On which the sparkle pink-lit a spark like a screech
There were the sweet whispers of the bitter
Which the young man received painfully in his breast
and to whom he could not resist, how to fight.

...

The lips of the two embattled lotuses opened like a wonder "A"
When he saw her coming toward the gate
Thin and woody like a grape baked.
With her breasts flushed like two stains
Soft and soft rose
With her queen-of-hunting smile
A little tender, a little naive, a little questioning
He received the young man at the gate
Son...

....

Cathy, you were troubled by the young man
Soaking pursed her lips, like a glass of wine
I love you I want you
My sweetness...

....

Reaching the chamber, Alain clasped his waist in his hands
Sleeping next to her
and looking her in the eyes with love, with infinite love.
my lover, what I missed was you!
while kissing without number
flowing from his lips, burning and burning
like two ruby flames.

.....

He kisses her breasts with breasts, the white mountains of the fairy
Flaming rhubarb petals
Then he penetrated her to the other side.
In the land of creepy mysteries
Of flames, ash, milk, honey ...

....

Cathy, you were troubled by the young man
Soaking pursed her lips, like a glass of wine

I love you I want you
My sweetness...

On Holy Eve night
Cathy and young Alain finally met ...
The sheets were deep and disturbing
Temptations of love that had taken place there
Pierced by the dark sweetness ...
Of the worldly poems and temptations ...

.....

In fact it had been a troubling love affair and it involved.
First Cathy saw Alain's face
His round face, milk
On which the sparkle pink-lit a spark like a screech
There were the sweet whispers of the bitter
Which the young man received painfully in his breast
and to whom he could not resist, how to fight.

Cathy, you were troubled by the young man
Soaking pursed her lips, like a glass of wine
I love you I want you
My sweetness...

The lips of the two embattled lotuses opened like a wonder "A"
When he saw her coming toward the gate
Thin and woody like a grape baked.
With her breasts flushed like two stains
Soft and soft rose
With her queen-of-hunting smile
A little tender, a little naive, a little questioning
He received the young man at the gate
Son...

Reaching the chamber, Alain clasped his waist in his hands
Sleeping next to her
and looking her in the eyes with love, with infinite love.
my lover, what I missed was you!
while kissing without number
flowing from his lips, burning and burning
like two two open petals
lit by lotus ...
te doresc și te iubesc, Puiul meu Victor, dragosta mea.

Soțul meu iubit, dragostea mea, Te doresc și Te iubesc, Victor, Puiul meu.
Te iubesc și Te doresc, dragostea mea.
Dulcele meu, te doresc.
Puțin a tristețe, puțin a amor...

Privindu-ți chipul –
Subțire, osos, prelung, cu ochii albaștri
Pe care-i citești blânzi
Puțin triști, puțin depresivi, plecați

Cu buze roșii, pline
Decupate dintr-o pictură impresionistă

Cu umeri de armăsar costeliv –
Decupați pe cerul oliv...

Cu umeri drepti, puțin povârniți, puțin largi
De bărbat într-o perpetuă
Glorioasă tinerețe
Aduși puțin a tristețe, puțin a amor...

Prin minte în trece ca un flash
Cuvântul dor...

....

Pieptul arcuit înainte, în cămașă
De-un albastru pal
Lasă să se vadă gâtul, prelung, ca de lebedă
Cu mărul delicat al lui Adam

și mai jos, lunecând pe piept
într-o dezordine erotică
lănțisorul pe care ți l-am trimis undeva, cândva...
cu crucea lui Crist.

...

Întreg chipul tău aș vrea să-l iubesc, să-l rănesc...
Întreg trupul tău
Aș vrea să-l ciocnesc de al meu
În ciocniri plastice, elastice

În descărcări magnetice și electrice
În ploi eterice și-n fulgere colosale, năucitoare
În care bărbăția-ți joacă
În ploi rodnice, peste florile ude
din grădină...

....

Dar, straniu. Ceva mă oprește...
Ochii tăi plecați
În care se citește o tristețe dincolo de fire
și care cerșesc cuvântul iubire....

.....te ubesc, puiul meu.

dându-te, dăruindu-te întreg, nu-mi rămâne
decât să mă întreb
din ce ploi albastre întoarse în zenit
s-a alcătuit

surâsul tău fraged, de fecioară neprihănită
și buzele ce le-a mișcat
...ce dulce, necunoscut ursită?...

buze nu cuprinse de-al corupției mușcat
ci de visu-ți, dulce, de poet

un poet al existenței, al zborului
dar mai ales al gândului, al dorului.

Privindu-ți chipul –
Subțire, osos, prelung, cu ochii albaștri
Pe care-i citești blânzi
Puțin triști, puțin depresivi, plecați

Cu buze roșii, pline
Decupate dintr-o pictură impresionistă
Cu umeri de armăsar costeliv –
Decupați pe cerul oliv...
Te doresc, dragostea mea.

Cu umeri drepti, puțin povârniți, puțin largi
De bărbat într-o perpetuă
Glorioasă tinerețe
Aduși puțin a tristețe, puțin a amor...

Prin minte îmi trece ca un flash
Cuvântul dor...

Te iubesc și te doresc nespus, Victor, puiul meu,
dulcele meu.

Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu, dulcișorul meu.
I love you, Victor, my baby, my sweetener.
Heaven...

Late at night I wake up and go to the smoking room
There I meet Mrs. Ana and Carmen
Smoking and drinking coffee.
Suddenly I see a packet of Chinese cigarettes
Xing Ji or something

Which now have changed into elegant cigarettes with paper
On the left side of Mrs. Ana,
how it sat
Next to the braid of her braided braid.

But who are these cigarettes? ... exclaimed I was surprised
Pointing to the package.
I had realized that someone had forgotten them there
Or maybe he had put them there ...

As well as the foreseeable follow-up that would take place.
These ?? ... exclaimed surprised Ana
What smoked some long, white cigarettes
Probably blue winston, and it was the last cigarette ...
They fell out of my pocket, probably ...

She said, taking the package and putting it in her pocket.
Do you want to ... Yes, I want some ...
said Carmen, in her voice
Baritone, big kid, pushing the words, with a childlike intonation.

Take ... but what do you want?
No thanks, I said,
Looking at her as she put them in her pocket.
One day, short of distress, Mrs. Ana took off with Jing Li cigarettes
But he looked at me guilty
When he lit a cigarette.

..

Then ... his cigarettes came home.
In the lighted smoking room
by a yellow light
They were hard to tell
steps to Heaven, 12 steps
Where was a man, on the penultimate step
Beyond which Heaven opened ....

This is exactly what it was written: Heaven.
And Carmen was happy that she smiled and she had about 3-4 cigarettes
Mrs. Ana was too well versed
To dismantle the whole package ...
and that he could live for several hours with what he had gathered from others.

...

Lia ... we got off the elevator from the second floor.
I can no longer Lia, if you know how much I suffer: lumbar discopathy
Cervical spondylosis, stomach ulcer,
labyrinthine rupture
Disc herniation ... she said in her shaken voice
school, emphasizing and pushing the words
like a child ... plus two three operations ...

her voice was lost in the clear darkness of the solar rain ...
in the beam of light rushing down the window into the corridor
at noon
twilight, shadowy
when we went down the steps, used to drinking coffee ...

and Carmen said to me in the elevator: wait a little, to see myself ...
and turned from side to side
in the elevator, to measure, to evaluate your forms
I do not know how many times, probably in the mirror ...

...

The myth of the Mirror exerted the same unexpected fascination
and Carmen
this big baby, grown up, raised not at all
with his eyes swimming in a watery mist
the aqueous mist of the one who fell into the unconscious
in a kind of mystical participation, which made the existence so familiar
close, human ...

...

In the smoke lit by a light by a yellow spot light
There were hardly any steps to Heaven, 12 steps
Where was a man, on the penultimate step
Beyond which Heaven opened ....

This is exactly what it was written: Heaven.
And Carmen was happy that she smiled and she had about 3-4 cigarettes
Mrs. Ana was too well versed
To dismantle the whole package ...
and that he could live for several hours with what he had gathered from others.

...te iubesc, Te doresc, Victor, puiul meu, dragostea mea.
Puiul meu dulce, Dragostea mea, Te iubesc și Te doresc, Victor, dulceața mea.
Red lips

Silent, cadence, monotone
Hours leave
Over the autumn sill, aged
Before time

With long whiskers falls over the yarn
White winter deception ...

...

The arms enclose you when the bedtime comes
and we whisper -
a madness
everything they have been and how many they will be

and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

Like sweet sweet wine, kissing
What do you give me, at sunrise
Sweet lips with bitter lips
Like in an impressionist painting, sweetheart

I kiss bitter lips
Lips sweet lips bitter

and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

You hold me up when the bedtime comes
and we whisper -
a madness
everything they have been and how many they will be

and red lips kiss indifferently
ardently...

....

Like sweet sweet wine, kissing
What do you give me, at sunrise

Sweet lips with bitter lips
Like in an impressionist painting, I loved sweet

I kiss bitter lips
Lips sweet lips bitter

and red lips kiss indifferently
ardently...

.....
Silent, cadence, monotone
Hours leave
Over the autumn sill, aged
Before time

With long whiskers falls over the yarn
White winter deception ...

Te doresc Victor, Puiul meu... Te iubesc, Dragostea mea.

Red lips

Silent, cadence, monotone
Hours leave
Over the autumn sill, aged
Before time
With long whiskers falls over the yarn
White winter deception ...

...
The arms enclose you when the bedtime comes
and we whisper -
a madness
everything they have been and how many they will be
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....
Like sweet sweet wine, kissing
What do you give me, at sunrise
Sweetlips with bitter lips
Like in an impressionist painting, sweetheart
I kiss bitter lips
Lips sweet lips bitter
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....
You hold me up when the bedtime comes
and we whisper -
a madness
everything they have been and how many they will be
and red lips kiss indifferently
ardently...

....
Like sweet sweet wine, kissing
What do you give me, at sunrise
Sweetlips with bitter lips
Like in an impressionist painting, I loved sweet

I kiss bitter lips
Lips sweet lips bitter
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

Silent, cadence, monotone
Hours leave
Over the autumn sill, aged
Before time
With long whiskers falls over the yarn
White winter deception ...
I love you, Victor, my sweetheart.
Te iubesc, Puiul meu.

Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu.
Rendez-vous cu Rama

Clanța ușii se mișcă ca-n vis –
Eu iarăși îmi las sufletul eternității temporale
Momentane, eterne, concrete, totuși abisale
Neantului, chaosului remis...

...

Cu mii de ochi dagonul negru îmi vorbește în fereastră
Tremur în pat
Neîndrăznind să dorm – deși aproape pic de somn
Cu mâna adusă la tâmplă, castă...

..

Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul
Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea nopții, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....

E noapte târziu, galbenă și atemporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Totul se petrece ca-ntr-un vis real, aievea
Se întâmplă și nu se întâmplă...

..

Tresar înfrigurată din somn – cu infinită grijă deschid ușa
și mă strecor
merg lapărinți, în dormitor –
apăs clanța maronie, le vorbesc din prag
le-am spus că m-am speriat și că era aproape să cad din pat...
(în care de câteva nopți mai mult zac)

...

Că afară se aud zgomote cumplite, ciudate...

Cine e cine umblă pe-afară-n plină noapte
Văzându-mi cugetele toate?...

...

Mă dor visele nopții – neputincioasă mâna dreaptă să se strângă
Îmi aștern visele nopții pe hârtie
Cu mâna stângă
Mâna dreaptă mă doare ca o fiară
s-a strâns peste gândiri și imagini ca o ghiață –

m-aplec să culeg de pe dulap tuburile Matrix – ca-n vis...
când deodată lumea toată
se-nvânte roată... îmi intră în gât, în pântec și în măruntaie
timpul în camera mea se-ndoaie, se-nfoaie...
în lumina galbenă, chioară...
lângă piciorul mesei e sticla goală
în noapte se-aud zgomote, bufnete pe-afară –
e fantă – acum plină mai puțin de-un sfert...

dar nu am băut-o toată?... exclam în gându-mi
cu fruntea circumflexă, ochiul inert –
dar nu am băut-o toată – sticla pe sfert?...

...

"Se clatin visătorii copaci de chiparos
Cu ramurile negre uitându-se în jos.
Iar tei cu umbra lată cu flori până-în pământ
Spre marea-ntunecată se scutură de vânt!"

Prin salele pustie un om în neagră haină
Temându-se de pașii-i, se strecoară în taină.
Sub mantia lui lungă ascunde un pumnar,
Tot îndărăt privește cu spaimă și amar.

El râde...Se repede spre umbra-i...umbra sare.
Din dreptul unor ziduri, încet ea iar apare...
Asupra-i se repede și iar se dă-napoi :
-O, Sarmis, luptă lungă, grozavă e-ntre noi!

Ce fugi? Ce fugi? Nu vezi tu la luptă că te chem ?
Nu crede cum că tremur, nu crede că mă tem!
Ș-atuncea iar răsare și fața-i slabă pierde.
Și ochiul fix se uita cu spaimă și durere:
"O, inima mea lașă, de ce-nlemnești în sân,
Sfârșește! Și pumnarul îmi scap-acum din mâini...
Dar îl voi strânge bine...Stai...stai, nebun mișel."
-Lovește crud o dată și cade mort -Brigbel.

..

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde

Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Omaenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită d fire de fân...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

I love you, Tudor, my baby.
See Rama

The door lock moves like a dream -
I again leave the soul of temporal eternity
Momentary, eternal, concrete, yet abysmal
Nothingness, no chaos ...

...

With thousands of eyes the black dagger speaks to me in the window
I tremble in bed
Not daring to sleep - though almost asleep
With his hand on the temple, caste ...

..

The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In the silence of the night, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

It's late night, yellow and short
I fall asleep with my hand to the temple
Everything happens as if in a real dream, he had
It's happening and it's not happening ...

..

Frosted fretboard from sleep - with infinite care open the door
and I slip
go to the room, in the bedroom -
I press the brown door, I speak from the threshold
I told them I was scared and was about to fall out of bed ...
(in which for a few more nights I lie)

...

That out there sounds weird, weird noises ...
Who's who walks outside in the middle of the night
Seeing all my thoughts?

...

I miss the dreams of the night - the powerless right hand to squeeze
I spend my night dreams on paper
With his left hand
My right hand hurts like a beast
squeezed over thoughts and images like a pencil -

I bend down to pick up the Matrix tubes from the closet - like in a dream ...
when all the world at once
a wheel is spotted ... it gets in my throat, belly and gut
the time in my room is doubling, it is burning ...
in the yellow light, crying ...
near the foot of the table is the empty glass
in the night there are noises, owls outside -
it's the slot - now full of less than a quarter ...

but didn't I drink it all? ... I exclaimed in my thoughts
with circumflex forehead, inert eye -
but I didn't drink it all - the quarter glass?

...

"Dreamy cypress trees sway
With the black branches looking down.
And lime with a wide shade of flowers down to the ground
Towards the dark sea the wind shakes! "

Through the halls a man in a black robe deserts
Fearing his footsteps, he slips into secret.
Under his long cloak he hides a dagger,
He looks back with fear and bitterness.

He laughs ... He rushes to the shadow ... the salt shadow.
Due to some walls, it slowly appears again ...
Above them quickly and again:
-O, Sarmis, long fight, great for us!

What are you running away from? What are you running away from? Don't you see in the fight that I'm calling you?
He doesn't think I'm shaking, he doesn't think I'm afraid!
He was rising again and his face was weak.
And the fixed eye looked with fear and pain:
"Oh, my cowardly heart, why do you gnaw in your breast,
Ends up! And the dagger I get out of my hands now ...
But I'll squeeze it in ... Wait ... wait, you foolish fool. "
-Children once and fall dead -Brigbel.

..
The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..
The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

...

Te iubesc Dulce, pui mic, Victior. Te doresc, Dulce.

Rendez-vous with Rama

Un mistreț sălbatic îmi susură gutural în fereastră
În această noapte a luat chipul lui Dumnezeu
Elpăare o zeitate crudă și geloasă
Un sălbatic, setos de sânge zeu...

....

Adorm cu mâna la atâmplă, în scurte vise
În care alunec cu teamă, cu frică, cu durere...
Căci zeitatea întunecată, ce-mi suusură aspru n-fereastră
Cu nesfârșită dragoste sufletul îmi cere..

...

O noapte aspră, grea, întunecată de aspre, grele premoniții
În care-am ormit cu geamul deschis
Lăsând zeitatea cu suflet de zeu și glas de fiară
Să exercite asupra-mi divine-i exerciții...

....

E nopate târziu, galbenă și atemporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul
Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea nopții, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....

...

Arhetpul tău ia forme colosale
El îmbracă realitatea în cruda-i înfățișare
Dădu Absolutui o nouă, neașteptată, realizare
...însăpăimântătoare zăre

...

Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul
Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea noțuu, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....

E noapte târziu, galbenă și atemporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Totul se petrece ca-ntr-un vis real, aievea
Se întâmplă și nu se întâmplă...

..

În această lume virtuală nouă
Mă mișc cu grația unui somnambul...
...zâmbind licăririlor de conștiință
Ce-mi transfigurează existența
Ca niște iluminări bruște

În clipa de grație când conștiința mea
Atinge conștiința lumii
și se scufundă în ea, în totală uitare, abandon și regoăsire.

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Rendezvous with Rama

A wild boar gutters me in the window
That night he took the image of God
He renders a cruel and jealous deity
A savage, bloodthirsty god ...

....

I fall asleep with my hand at random, in short dreams
In which I slip with fear, with fear, with pain ...
Because the dark deity, which whispers hard to me in the window
With endless love the soul asks me.

...

A rough, heavy night, dark with harsh, heavy premonitions
In which I fell asleep with the window open
Leaving the deity with the soul of god and the voice of the beast
To exercise my divine exercises on me ...

....

It's late night, yellow and short
I fall asleep with my hand to the temple
The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul

Eternity is empty, yet temporary
In the silence of the night, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

...

Your archetype has colossal forms
He dresses up the reality in his crude appearance
He gave Absolute a new, unexpected, realization
... scary looking

...

The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In our silence, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

It's late night, yellow and short
I fall asleep with my hand to the temple
Everything happens as if in a real dream, he had
It's happening and it's not happening ...

..

In this new virtual world
I move with the grace of a sleepwalker ...
... smiling at the gleams of consciousness
What transfigures my existence
Like sudden lighting
At the moment of grace when my consciousness
Reach the consciousness of the world
and it sinks into it, in total forgetfulness, abandonment and regrowth.
Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubesc, Dulce.

Ritualuri și simboluri

Vietățile, vântul, natura, vorbeau o voce nefirrească,
se înțelegeau
chemându-se, respingându-se
Totul zumzăia în ziua fără sfârșit a Creației
Ca o chemare năvălitoare izbucnită din pieptul
flăcăului

Aplecându-se luă o mână de otavă
Pe care o mototoli pătimaș în palme
Aăpo oftă: Cât pământ, Doamne!...

...

Stăteam pe platoul din curtea casei
și admiram Soarele.
Mărgelile negre de lumină fină
Îmbrăcau soarele în strălucirea lor întunecată.

Pe colina ce se înălța în spatele meu
Pomii vorbeau o limbă ciudată: se chemau, se răstigneau, fâșâiau
Foșneau, ca o voce țâșnită din pieptul cald
Al Naturii

Ca o chemare sau un îndemn.
Vântul trecea printre ramurile lor, tulburându-i
Mișcându-i
Trezindu-i la o misterioasă viață
Zumzâind, fâșâind, foșnind, în Ziua fără sfârșit a Creației.

...

Stăteam pe platoul din curtea casei
și admiram Soarele.
Mărgelile negre de lumină fină
Îmbrăcau soarele în strălucirea lor întunecată.

Cerul era albastru, crud, senin, o lacrimă albastră de ametist...
Soarele era o zeitățe,
o vietate întunecată
Căruia îi vorbeam cu ochii larg deschiși
În Ziua fără sfârșit a Creației.

.Priveam Soarele ca pe o Carte de Simboluri...
O carte vie licăritoare, rotindu-se, învârtindu-se
În globul incandescent de lumină păgână
Care-mi sfârteca oasele

și le măcina pe întinderile fine, pe colinele, dunele
fără sfârșit ale Eternității.

..

Pomii vorbeau o limbă ciudată: se chemau, se resăungeau, fâșâiau
Foșneau, ca o voce țâșnită din pieptul cald
Al Naturii

Ca o chemare sau un îndemn.
Vântul trecea printre ramurile lor, tulburându-i
Mișcându-i
Trezindu-i la o misterioasă viață
Zumzâind, fâșâind, foșnind, în Ziua fără sfârșit a Creației.
Te iubesc, Victor, puiul meu, dulcele meu.

...

Mitul, ritualul și simbolul: "Mitul povestește o istorie sacră, el relatează un eveniment care a avut loc într-un timp primordial, timp fabulos al începuturilor. Mitul furnizează modele pentru condiția umană și conferă, prin aceasta, semnificație și valoare existenței" (Mircea Eliade, "Mitul eternei reînțoarceri"). Mircea Eliade face trimitere la cuvântul grecesc "mythe", care înseamnă "viu". Prin urmare mitul povestește ceva real, care s-a întâmplat la începutul timpurilor și care a fundamentat lumea sau ființa umană. Mitul cosmogonic este paradigmatic, fixează modele exemplare pentru toate riturile și acțiunile umane semnificative: alimentația, munca, educația, sexualitatea etc. Toate miturile sunt variante ale mitului cosmogonic, facerea lumii fiind creația prin excelență, cosmogonia devine astfel modelul exemplar pentru toate celelalte tipuri de creație. Funcția esențială a mitului este regăsirea lui periodică prin neglijarea timpului prezent, a momentului istoric, în ultimă instanță prin abolirea istoriei. Omul arhaic trăiește, ca și omul religios, într-un prezent continuu.

Ritualul este o acțiune sacră, repetitivă, cu caracter simbolic, realizată de omul societăților tradiționale sau arhaice sau a omului religios, prin care ia parte la hierofanie, la manifestarea sacrului în lume. El instituie o altă realitate, anistorică, un prezent continuu, în miezul existenței comune, obișnuite, de rând., prin "participare mistică", termen definit pentru prima dată de Levy-Bruhl.

Simbolul este caracterizat prin unitate și universalitate, dar nu devine accesibil decât prin interpretare, datorită dimensiunii sale ascunse sau inconștiente. Cheia oricărui simbol este, în același timp, originară (trebuie să ne raportăm la originile, la izvoarele sale) și ascunsă, efortul hermeneutului, al interpretului fiind acela de a-i descoperi acest înțeles. Deosebit de semnificativ este "simbolismul Centrului". Orice macrocosmos, orice regiune locuită posedă un loc sacru prin excelență, considerat "Centrul Lumii", punct de întâlnire a celor trei regiuni cosmice: Cerul, Pământul și Infernul, legate printr-un "axis mundi" (axă a lumii). Centrul lumii fiind un microcosmos, o "imago mundi" (imagine a lumii), construirea unui centru echivalează cu o creare a lumii, reproduce așadar cosmogonia. Crearea omului (antropogonia), replică a cosmogoniei, s-a produs tot într-un punct central, în "Centrul Lumii". "Dorința omului de a se regăsi mereu și fără efort în centrul lumii, în inima realității, de a depăși condiția umană și a redobândi condiția divină" (Mircea Eliade, "Imagini și simboluri"), echivalează cu "nostalgia paradisului". "Simbolistica inițierii" este cea a unei regenerări înțeleasă ca o comunicare cu "timpul de visuri" în care trăiau strămoșii mitici, dar și o regenerare personală a individului care suferă o transformare totală, existențială, devenind "un alt om". În societățile tradiționale inițierea era gândită în primul rând ca un acces la sacru (educația, învățământul au astăzi funcția pe care o avea inițierea în societățile tradiționale). "Drumul spre centru" este un drum inițiat, drumul printr-un "labirint", văzut ca apărarea magică a unei comori, a unui înțeles care nu poate fi apropiat decât printr-o lungă căutare și peregrinare, printr-o suită de încercări inițiatice, de morți și reînviere. Omul este un etern Ulise, aflat în căutarea drumului spre centru, spre Itaca sa personală, spre ieșirea din labirint. De aceea "orice loc natal constituie o geografie sacră, pentru cei care l-au părăsit, orașul copilăriei și adolescenței devine totdeauna un oraș mitic. Bucureștiul este, pentru mine, centrul unei mitologii nepuizabile" (Mircea Eliade, "Încercarea labirintului"). Lucrări de mitologie: "Mitul reintegrării", "Mitul eternei reînțoarceri", "Sacru și profanul", "Mituri, vise și mistere", "Aspecte ale mitului", "De la Zamolxis la Gengis-Khan". Mircea Eliade a realizat una dintre cele mai cunoscute sinteze ale experienței lui "homo religiosus" din preistorie și până în prezent în lucrările "Tratat de istorie a religiilor" și "Istoria credințelor și ideilor religioase", care structurează credințele religioase pe epoci diferite. Regăsim temele principale ale eseisticii eliadene în opera sa de istoric al religiilor și în cea literară. În volumele de eseuri "Solilocvii", "Fragmentarium", "Oceanografie". Eliade discută despre autenticitate, experiență, cunoaștere, rată, cosmicizare a omului, iubire și moarte, libertate, toate acestea gândite și exprimate într-o manieră cu totul personală. În toate aceste eseuri se face simțită experiența de viață, spirituală și culturală, trăită în România epocii interbelice, nostalgie a unui paradis pierdut.

Te doresc., te iubesc, Victor, dulcea mea.

Rituals and symbols

The creatures, the wind, the nature, spoke a non-ironic voice,
they understood each other
calling, rejecting
Everything was humming on the endless day of Creation
Like a fluttering call from his chest
lad

Leaning down he took a hand of poison
Which he motions passionately in the palms
Then sighed: How much earth, Lord!

...

I was sitting on the plateau in the courtyard of the house
and I admired the Sun.
The black beads of fine light
They were wearing the sun in their dark glow.

On the hill behind me
The trees spoke a strange language: they were called, they were crucified, they were cracking
They were hissing, like a hot voice from the warm chest
Of Nature

Like a call or an exhortation.
The wind was passing through their branches, disturbing them
Moving and
Waking them to a mysterious life
Smiling, humming, hissing, in the Day the end of Creation ends.

...

I was sitting on the plateau in the courtyard of the house
and I admired the Sun.
The black beads of fine light
They were wearing the sun in their dark glow.

The sky was blue, raw, clear, a blue tear of amethyst ...
The sun was a deity,
a dark life
I was talking to him with his eyes wide open
On the Endless Day of Creation.

I was describing the Sun as a Symbol Book ...
A glittering living book, spinning and turning
In the glowing globe of pagan light
Which will break my bones

and grind them on the fine stretches, on the hills, on the dunes
endless of Eternity.

..

The trees spoke a strange language: they were called, they resented themselves, they were cracking
They were hissing, like a hot voice from the warm chest
Of Nature

Like a call or an exhortation.

The wind was passing through their branches, disturbing them
Moving and
Waking them to a mysterious life
Smiling, humming, whispering, on the Endless Day of Creation.
I love you, Victor, my baby, my sweet.

...

1. Myth, ritual and symbol: "Myth tells a sacred story, it relates an event that took place in a primordial time, a fabulous time of beginnings. The myth provides models for the human condition and thereby gives meaning and value to existence" (Mircea Eliade, "The myth of the eternal return"). Mircea Eliade refers to the Greek word "myth," which means "alive." Therefore, the myth tells of something real, which happened at the beginning of time and which founded the world or the human being. The cosmogonic myth is paradigmatic, it sets exemplary models for all the significant human rites and actions: nutrition, work, education, sexuality, etc. All myths are variants of the cosmogonic myth, the creation of the world being the creation par excellence, thus cosmogony becomes the exemplary model for all other types of creation. The essential function of the myth is its periodic retrieval by neglecting the present time, the historical moment, ultimately by abolishing history. The archaic man lives, like the religious man, in a continuous present.

2. The ritual is a sacred, repetitive action, with a symbolic character, performed by the man of the traditional or archaic societies or of the religious man, through which he takes part in the hierophany, in the manifestation of the sacred in the world. He establishes another, anistorical reality, a continuous present, in the midst of a common, ordinary existence, by means of "mystical participation", term defined for the first time by Levy-Bruhl.

3. The symbol is characterized by unity and universality, but becomes accessible only through interpretation, due to its hidden or unconscious dimension. The key of any symbol is, at the same time, original (we must refer to its origins, its sources) and hidden, the effort of the hermeneut, the interpreter being to discover this meaning. Particularly significant is the "symbolism of the Center". Any macrocosm, any inhabited region possesses a sacred place par excellence, considered the "Center of the World", meeting point of the three cosmic regions: Heaven, Earth and Hell, linked by an "axis mundi" (axis of the world). The center of the world being a microcosm, an "imago mundi" (image of the world), the construction of a center is equivalent to a creation of the world, thus reproducing cosmogony. The creation of man (anthropogony), a replica of cosmogony, also took place in a central point, in the "Center of the World". "The desire of man to find himself always and effortlessly in the center of the world, in the heart of reality, to overcome the human condition and to regain the divine condition" (Mircea Eliade, "Images and symbols"), is equivalent to "nostalgia of paradise". The "symbolism of initiation" is that of a regeneration understood as a communication with the "time of dreams" in which the mythical ancestors lived, but also a personal regeneration of the individual who undergoes a total, existential transformation, becoming "another man". In traditional societies, initiation was primarily intended as an access to the sacred (education, education today have the function that initiation had in traditional societies). The "road to the center" is an initiatory road, the road through a "maze", seen as the magical defense of a treasure, an understanding that can only be approached through a long search and pilgrimage, through a series of initiatory attempts. , of the dead and the resurrection. The man is an eternal Ulysses, looking for the way to the center, to his personal Itaca, to the exit of the maze. That is why "every birthplace is a sacred geography, for those who left it, the city of childhood and adolescence always becomes a mythical city. Bucharest is, for me, the center of an inexhaustible mythology" (Mircea Eliade, "Testing the labyrinth"). Mythological works: "The myth of reintegration", "Myth of eternal return", "The sacred and the profane", "Myths, dreams and mysteries", "Aspects of the myth", "From Zamolxis to Gengis-Khan". Mircea Eliade has made one of the most compelling syntheses of the experience of "homo religiosus" in prehistory and so far in the works "Treaty of the history of religions" and "The history of religious beliefs and ideas", which structures religious beliefs at different times. We find the main themes of the Eliadean essay in his work as a historian of religions and in the literary one. In the volumes of essays "Solilocvii", "Fragmentarium", "Oceanografie". Eliade discusses authenticity, experience, knowledge, failure, human cosmicization, love and death, freedom, all thought and expressed in a completely personal way. In all these essays, the experience of life, spiritual and cultural, experienced in Romania during the interwar period, nostalgia of a lost paradise is felt.

Te iubesc și Te doresc, Victor, Dragul emu.

Victor, Te iubesc și Te doresc nespus, puiul meu drag.
Roadele dulci ale gândirii

Te iubesc, Puiul meu. Te doresc, dragostea mea.

Încet lucrurile s-au așezat în matca lor
Firească.
Ființele, oamenii..
Fără tine în mine, iubitul meu dulce
Acest lucru n-ar fi fost
Posibil.

Sigur, posibilitatea și necesitatea discriminării rămâne.
Să faci acele lucruri
Pe care nu le-ai făcut în trecut
Să acorzi gândirii creditul ei firesc.

....

În toată boala și nebunia noastră
În tot noianul de senzații și sentimente care
Ne împresoară
Rămâne posibilitatea opțiunii.

Ceea ce înseamnă
Să nu faci, să nu gândești răul pe care l-au făcut
Alții
Să nu-l rostești.

Să dezamorsezi situațiile explozive
Să dai posibilitatea Timpului să lucreze
În tine și în alții.

..

Sigur, situațiile limită spun ceva despre noi înșine.
A atinge în mod delicat cu gândul
și nu a distruge ireversibil cu fapta
asta e ceea ce ne învață viața, istoria noastră
personală
și universală.

...

Cu siguranță am învățat ceva de la Kant:
Să privesc cerul înstelat
De deasupra mea, și să ascult
Legea morală din mine.

....

Poate de aici îmi provine enigmicitatea
Cititorule
Din faptul că ating delicat, ușor cu gândul
și nu ucid cu mintea
cu fapta

ceea ce nasc gândurile noastre
pe umezi morminte.

...

Cu timpul
m-am îndrăgostit de mine însămi
de acea făptură
pe care mi-o întoarce reverberat
la modul absolut
oglinzile întoarse ale sinelui.

Te iubesc.

Roata adevărului cu opt spițe

Buddha
În grădinița mică, plină de flori
A finului nostru
Pavel Cordea
Ne adunasem să facem fotografii.

Mama era indescrisibil de tânără
Cu formele rotunde
Rămase după naștere
Într-o rochie până la genunchi
Cum se purta în anii '70
Dintr-un fel de vâscoză sau mătase
Sau poate material sintetic
Cu gulerul alb de școlăriță.

.....

Grădinița mică, verde, era un paradis terestru
Plină de flori de câmp

De pădăii galbene, lăptuci și
Margarete
De viorele și clopoței și flori cu măciuliile albe
Din multe floricele adunate la un loc
Al căror miros îmi amintesc
De copilărie.

Aveau un miros de curat, de proaspăt
Un parfum dulce-amar
Acele flori
Și toată grădina era cu iarba verde
Crudă, până la glezne
Și înțesată de flori.

.....
Ne adunasem ca să facem fotografii.
Era ziua Titianei Mihali
Sau ziua mea – căci era primăvară
Nu-mi mai amintesc prea bine.

....
Ea era frumoasă, cu sânii puternici
Ieșind prin ie
Cu părul strâns în coc
Și cu-o bentiță de păr natural și de flori
Înconjurându-i fruntea.

Ne zâmbea, ca la fotograf
Și eu am ieșit lângă poala mamei
Care o ținea probabil pe Paula
În brațe
Fiica finului nostru mai mare
În rochița mea asemenea mamei
Cu guleraș alb

Și pălăriuță cu-o floare
Cu capul pe spate
Zâmbind cu toată gura.

....
Acea fotografie, acele fotografii
Au rămas mereu un mister pentru mine
Ca în genere toate fotografiile
Pentru care am o adevărată slăbiciune.

...
Fragmente de timp înghețat
Decupaje din viață
Clipe suspendate, imobile
Înregistrând imponderabilul, inefabilul, indescriptibilul

Ele m-au fascinat totdeauna.

...
Într-una din ele
Frățiorul meu
Într-un pulover croșetat
Venea zâmbind cu mâinile ascunse la spate
Un băiețel de vreo 5-6 anișori

Ascunzând parcă ceva
Și cu zâmbetul bun
Pe care nu i l-am uitat niciodată
Deși s-a mai întâmplat
Să facă și rele.

.....
Dar mama... era o mică zeitate domestică
Era însăși soața din lut
A Divinității supreme
Tata cu zâmbetul lui aspru, dar bun,
O namilă de om înalt
Și athletic

Pe care toți îl recunoașteam ca stăpân.

Fruntea mea bombată
Surâsul din suflet
Într-o fotografie în care stau cu mâna
Dreaptă proptită în șold
Și cu cealaltă adusă la pălărie
Într-o ieșire din sine
Atât de adâncă, de totală
De parcă aș fi știut
Că acea clipă va dura vecinic
Și cu ea, toată mica grădinuță, Paula, mama
Bujor și Titiana

....
Dar mai ales gândul de dăruire ce-mi șipotea
sub fruntea mică
Bombată
În care prinsese să se-nchege
Sentimentul că exist.
he wheel of truth with eight spokes
Buddha
In the small kindergarten, full of flowers
Of our end
Pavel Cordea
We had gathered to take pictures.

The mother was indescribably young
With round shapes
He remained after birth
In a dress to the knees
How to wear it in the 70's
Of a kind of viscose or silk
Or maybe synthetic material
With white schoolgirl collar.

.....
The little green garden was a heavenly paradise
Full of field flowers
Of yellow woods, lettuce and
Margarete

Of violins and bells and flowers with white specks
From many flowers gathered in one place
The smell of which I remember
As a child.

They had a clean, fresh smell
A sweet-bitter fragrance
These flowers
And the whole kindergarten was green grass
Raw, to the ankles
And full of flowers.

.....
We had gathered to take pictures.
It was Titian's birthday
Or my day - because it was spring
I can't remember much.

....
She was beautiful, with strong breasts
Exiting through it
With her hair tight in her neck
And with a strip of natural hair and flowers
Surrounding his forehead.

He was smiling at us, as in a photographer
And I went out near my mother's lap
Which probably held Paula
In arms
Daughter of our eldest son
In my dress like my mother
With white collar

And a hat with a flower
With his head on his back
Smiling with my mouth.

....
That photo, those photos
They have always remained a mystery to me
As with all photos
For which I have a real weakness.

...
Fragments of frozen time
Cuttings from life
Hanging clips, immobile
By recording the imponderable, the ineffable, the indescribable

They have always fascinated me.

...
In one of them
My little brother
In a crochet sweater
He was smiling with his hands hidden behind his back
A boy of about 5-6 years old
Hiding something
And with a good smile

Which I never forgot
Although it has happened before
To do evil.

.....

But my mother ... was a small domestic deity
She was the clay herself
Of the supreme deity
Dad with his harsh smile, but good,
A tall, tall man
And athletic

We all recognized him as a master.

My forehead curled
The smile from the soul
In a photograph in which I hold my hand
Straight to the hip
And with the other one brought to the hat
In an exit by itself
So deep, total
As if I knew
That moment will last forever
And with her, all the little kindergarten, Paula, the mother
Peony and Titiana
Te iubesc, Victor...

....

But above all, the thought of giving was what I knew
under the small forehead
bomb
Where he had been trapped
The feeling that it exists.te iubesc, puiul meu
Te iubesc..

Victor, Animusul meu, Te doresc, puiul meu...
Rosy crucifixion
Te iubesc dulcele meu Victor. Te doresc, puiul meu.
...și surâzând vom adormi sub înaltul,vechiul salcâm.
Astdfel de noapte bogată
Cine pe ea n-ar da viața lui toată?...

...

Rămăsesem fără bani în acel colț liniștit
uitat de lume.
Suspectam o bătrânică din salon că mi-i furase –
Ultimii mei 2 milioane de lei.
Familia nu-mi putea trimite bani, căci nu puteam
ieși din spital....

și în genere spitalul era izolat
într-un colț de lume ce nu era uitat însă
de Dumnezeu
nici nu mai venea la mine pentru câteva zile, cât aveam
să mai stau. Eram supărată tare
și aveam izbucniri de furie
în genere din cauza banilor, și apoi din cauza
țigărilor..

și loveam cu picioarele în ușă, în ușa de la intrare
până îmi trecea furia.

...

Era un decor frumos și depresiv toamna aceea
Înecată în frunze
Fagii înalți, bătrâni noduroși
Se întindeau în partea stângă a spitalului
O mică pădure de fagi ce-și rispeau, monosilabic
Frunzele pe pământ.

...

Ceream țigări cu sfială
și numai de la cei mai sufletești
altfel devenisem o obișnuită a coșurilor înalte de gunoi
agățate de stâlpi de fier, vopșiți în verde
li mai adunam și de pe jos....

...

Când găseam câte o țigară mai ca lumea
De care proprietarul se urâse și o aruncase
Mă bucuram ca un copil.
Îmi făceam o mică provizie
Apoi porneam spre băncile de lemn vișinii din pavilion
Unde fumam pe săturate...
La stânga nouă, la dreapta 6
Un demon pe umărul stâng
Era noiembrie-n copaci și frunzele le-mprăstia vântul.

...

Veenea noaptea cruntă fără țigări.
Băteam bine cu picioarele în intrare
Ca să-i fac atenți pe toți
că intrasem în sevrăj, și în genere lavajul gastric
mi-l făceam cu ce mai primeam de pomană
de la oameni.

...

Anca plecase... era pustiu.. vântul mătura frunzele copacilor
Era toamnă și era târziu
și toamna era înecată în frunze...

...

Fagi bătrâni, masivi
O baie de frunze de culoarea ruginii
și-a fierului oxidat

.....

împreună cu Anca
stăteam în micul parc de lângă spital.
și ne fumam țigaretile...
era o mică baracă strâmbă acolo
din lemn vopsit în alb
stăteam pe o mică băncuță în dosul lui
și meditam la toamna aceea bogată
în frunze...

Anca era perfect normală

La fel și eu...

Cine spune că nebunii

Sunt anormali?.....

.....

au o normalitate profundă, adevărată, reală.
Trăiesc în real.

Sunt oameni obișnuiți
Comuni, de rând
n-au nimic extraordinar....

.....

era un decor frumos și depresiv
toamna aceea
îneacă în frunze
liniștea era mare și profundă

..

noi două eram două alienate
dintr-un sanatoriu pierdut în timp.

.....

Acolo am meditat la soare, la lume
La toamnă
La timp
La nebunie
La sărăcie

....

I wish you, my baby ...
Rosy crucifixion
I love you my sweet Victor. I wish you, my baby.
... and smiling, we fall asleep under the tall, old acacia tree.
Such a rich night
Who wouldn't give her his whole life?

...

I had run out of money in that quiet corner
forgotten by the world.
I suspected an old woman in the salon had stolen from me -
My last 2 million lei.
The family couldn't send me money, because I couldn't
get out of the hospital.
and generally the hospital was isolated
in a corner of the world that was not forgotten
by God
nor did he come to me for a few days as I had
to stay. I was really upset
and I had bursts of anger
usually because of the money, and then because of it
cigarettes ..
and I was kicking in the door, in the front door
until my anger passed.

...

It was a beautiful and depressing setting that fall
Drowned in leaves
Tall phages, old knots
They were lying on the left side of the hospital
A small forest of phage that were responding, monosyllabic
Leaves on the ground.

...

I was asking for cigarettes with slice
and only from the most soulful
otherwise I'd become a regular of the tall trash cans
hanging from pillars of iron, painted in green
we also gathered them from the floor ....

...

When I found a cigarette more like the world

Which the owner hated and threw
I was enjoying myself as a child.
I was making a small supply
Then we started for the wooden benches in the pavilion
Where we used to be satiated ...
On the new left, on the right 6
A demon on his left shoulder
It was November in the trees and the leaves were scattered by the wind.

...
He saw the bitter night without cigarettes.
I was struggling well with my feet at the entrance
To pay attention to everyone
that you enter into withdrawal, and generally gastric lavage
I was doing it with what I could get from apple
from people.

...
Anca had gone ... it was deserted ... the wind swept the leaves of the trees
It was autumn and it was late
and autumn was drowned in the leaves ...

...
Be old, massive
A rust-colored leaf bath
and its oxidized iron

... ..
along with Anca
I was staying in the small park next to the hospital.
and we smoke our cigarettes ...
there was a little crooked cabin there
white painted wood
I was sitting on a small bench in his back
and I was meditating that rich autumn
in the leaves ...
The hip was perfectly normal
So do I...
Who says crazy
Are they abnormal?

.....
they have a deep, true, real normality.
I live for real.
They are ordinary people
Common, for one
they have nothing extraordinary.

.....
it was a beautiful and depressing setting
that autumn
drowned in leaves
the silence was great and deep

..
we were both alienated
from a sanatorium lost in time.

....
There I meditated in the sun, in the world
At Autumn
At time
Crazy
Poverty

Te iubesc, dulcele meu dulce și drag Victor
Te doresc.

Rosy crucifixion

Eram în camera mea.... cu capul în mâini
Evenimentele se precipitau furios, nemilos...
Printr-un spațu negru, plin de puncte scâneietoare
Cădeam în jos, și tot mai jos...

Ai casei mă chinuiau, îmi băgau pastile pe gât...
Eram atât de supărată încât
Plângeam cu capul în mâini...negăsind nici o ieșire
Din situație, de săptămâni, de luni...

...

Deodată mă reped la calculator și scriu:

”Ești ispitit să afirmi că iubirea nu a transformat pe nimeni într-un laș. Poate că iubirea adevărată, nu. Dar cine dintre noi a cunoscut vreodată iubirea adevărată? Cine dintre noi e atât de iubitor, de încrezător, de devotat încât mai curând și-ar vinde sufletul diavolului, decât să-și vadă făptura iubită torturată, sfârtecă, căzută în dizgrație? Cine este atât de sigur de sine și de puternic încât să nu coboare de pe tron ca să-și revendice iubirea? E drept, au existat mari figuri care și-au acceptat soarta, care s-au retras în tăcere și solitudine și și-au mâncat inima din ei. Aceștia sunt oare de admirat sau de compătimit? Chiar și cel mai stoic dintre îndrăgostiții părăsiți nu a fost vreodată în stare să păsească vesel și să strige: ”Toate-s bune pe lumea asta!”.

Cineva pe care îl admir a spus: Când e vorba de iubire adevărată, cel care dăruiește nu e conștient nici că dăruiește, nici de ceea ce dăruiește și nici cui dăruiește, și cu atât mai puțin de faptul că cel care primește îi apreciază darul sau nu.

Spun și eu din toată inima: ”D’accord!”. dar nu am cunoscut niciodată vreo ființă capabilă de asemenea dragoste. Poate doar aceia care nu mai au nevoie de dragoste sunt capabili să aspire la un asemenea rol.

Să te eliberezi de robia iubirii, să arzi ca o lumânare, să te topești în iubire, să te topești de iubire – ce beatitudine! Ar fi oare posibil așa ceva pentru ființe ca noi, slabe, mândre, orgolioase, posesive, invidioase, geloase, neînduplecate, neiertătoare? Evident, nu. Pentru noi, rasa șobolanilor – în vacuumul minții. Nouă ne este hărăzită doar osânda, nesfârșita osândă. Convinși că avem nevoie de iubire, încetăm să mai dăruim iubire, încetăm să mai fim iubiți. ”

(Henry Miller, **Nexus – Rosy Crucifixion**)

Îmi iau rămas bun de la tine acum....
Ne vom întâlni în altă viață, poate pe alt drum
Eu îmi iau rămas bun de la tine acum...

...

Mă reped și dintr-o înghițitură
Îmi reped 8 pastile pe gât....

Ușa e întredeschisă... deodată mama mă vede și intră urlând
După ea Bujor
Măturându-mi pastilele pe jos...
Mă aplec și mai iau una pe care o îngurgitez.

...

Mă duc cu salvarea la spital. Acolo mă țin o vreme la urgențe

Dar eu stau întinsă, liniștită
Cu mâinile pe piept
Nesupărându-mă din nimic...

..

În sfârșit, mă duc la pavilionul resuscitări
Unde sunt îndemnată să beau apă multă apă
Mi se arată un lighean unde s-o vomit.

...

Nu beau apă, spun eu calmă, liniștit așezat.
Eu vreau să mor...

...

Atunci mi se bagă cu forța un furtun pe gură, în stomac
De unde cred că-mi aspiră ce am înghițit.
Mamă, utlu eu, cu furtunul în gât, citremurându-mă de durere....
Mamăăăă!!..
Mi se scoate furtunul. Să vină Ciprian, cer eu.
În ușă apar, cu fețe îngrozite, descumpănite, mama și Bujor

De unde mă încurajează.

Apoi o doamnă rece, indiferentă
Mă îndeamnă să beau apă.

...

Adineaori....

....

Nu beau apă... spun eu, cu gâtulejul uscat.
Atunci o să-ți băgăm iarăși furtunul pe gât... spune indiferentă
Rece doamna.

...

Beau apă, multă apă în haturi uriașe
Care nu se mai termină...
Apoi mă aplec peste lighean. Vomit, apă, multă apă
Parcă sunt un lac care e drenat.

.....

În sfârșit mă iau într-un scaun cu rotile
și mă duc la Reanimare.

Bujor mă privește îngrijorat.
Sunt bine, spun eu cu vocea răgușită, încercând să par nepăsătoare.
n-am nimic...
Bujor mă privește mai bine puțin, dând din cap...
Speriat...

...

Să te eliberezi de robia iubirii, să arzi ca o lumânare, să te topești în iubire, să te topești de iubire – ce beatitudine!
Ar fi oare posibil așa ceva pentru ființe ca noi, slabe, mândre, orgolioase, posesive, invidioase, geloase, neînduplecate, neiertătoare? Evident, nu. Pentru noi, rasa șobolanilor – în vacuumul minții. Nouă ne este hărăzită doar osânda, nesfârșita osândă. Convinși că avem nevoie de iubire, încetăm să mai dăruim iubire, încetăm să mai fim iubiți. ”

...

Rosy crucifixion

I was in my room ... with my head in my hands
The events rushed furiously, ruthlessly.
Through a black space, full of scanning points
I was falling down, and further down ...

The house was tormenting me, I was putting pills on my throat ...
I was so upset that
I was crying with my head in my hands ... finding no way out
From the situation, for weeks, for months ...

...

Suddenly I rush to the computer and write:

"You are tempted to say that love has not turned anyone into a coward. Maybe true love, no. But who among us has ever known true love? Who among us is so loving, confident, devoted, that he would rather sell his devil's soul, than to see his beloved tortured, broken, fallen in disgrace? Who is so sure and powerful that he does not descend from the throne to claim his love? Right, there were great figures who accepted their fate, who withdrew in silence and solitude and ate their hearts out of them. Are they to be admired or pitied? Even the most stoic of the departed lovers was never able to cheerfully shout and shout: "All is good in this world! ".

Someone I admire said: When it comes to true love, the one who gives is not aware that he gives, nor what he gives and who he gives, and even less that the one who receives appreciates his gift or not.

I say wholeheartedly, "D'accord!" but I have never known a being capable of such love. Perhaps only those who no longer need love are able to aspire to such a role.

To be freed from the bondage of love, to burn like a candle, to melt in love, to melt in love - what a bliss! Would such a thing be possible for beings like us, weak, proud, proud, possessive, envious, jealous, unforgiving, unforgiving? Obviously not. For us, the rat race - in the vacuum of the mind. We are harassed only by condemnation, endless condemnation. Convinced that we need love, we stop giving love, we stop being loved. "

(Henry Miller, Nexus - Rosy Crucifixion)

I'm saying goodbye to you now ....
We will meet in another life, maybe on another road
I say goodbye to you now ...

...

I also hurry from a bite
I get 8 pills on my neck ....

The door is opened ... suddenly my mother sees me and enters screaming
After her Bujor
Sweeping my pills on the floor ...
I lean over and take another one that I swallow.

...

I'm going to the rescue at the hospital. That's where I stay for a while in emergencies

But I'm lying, quiet
Hands on chest
Forgetting me out of nothing ...

..

Finally, I'm going to the resuscitation flag
Where I am urged to drink plenty of water
I am shown a lighean where she was vomited.

...

I do not drink water, I say calm, quietly seated.
I want to die ...

...

Then I force a hose into my mouth, into my stomach
Where do I think my aspiration for what I swallowed.
Mom, useful me, with the hose in my throat, shattering my pain.
Mamăăăă !! ..
My hose is removed. Ciprian to come, I ask.
In the door, my mother and Bujor appear with frightened, confused faces

Where do they encourage me.

Then a cold, indifferent lady
He urges me to drink water.

...

Just ....

....

I don't drink water ... I say, with a dry throat.
Then we'll put your gut on your throat again ... he says indifferently
Cold lady.

...

I drink water, lots of water in huge holes
Which never ends ...
Then I lean over the lighean. Vomiting, water, plenty of water
I'm like a lake that's drained.

.....

Finally, I get in a wheelchair
and I'm going to Resuscitation.

Peony looks at me worried.
I'm fine, I say in a hoarse voice, trying to seem careless.
I have nothing ...
Peony looks a little better, shaking my head ...
Scared...

...

To be freed from the bondage of love, to burn like a candle, to melt in love, to melt in love - what a bliss! Would such a thing be possible for beings like us, weak, proud, proud, possessive, envious, jealous, unforgiving, unforgiving? Obviously not. For us, the rat race - in the vacuum of the mind. We are harassed only by condemnation, endless condemnation. Convinced that we need love, we stop giving love, we stop being loved.

...

Te iubesc nespus, Puiul meu.

Roz și verde crud

Păpușile oftează prin vitrine mecanic
și totul se-neacă în sunet de clavir
tuberculoșii oftează adânc cavernos,
și fecioarele trec palide, foșindu-și rochiile pe jos
frumos
te iubesc, Victor, dulceața mea....
și totul nu-i decât un ne'nterupt delir...

...

Pereții plâng și se scutură pe pământ
În dungi de-un verde-roz și de un verde pal
În dungi verticale și de un verde crud
și scutură-ncet, onosilabic, lacrimile pe pământ.

....

și trecătorii trec cu pas de paradă
prin gol și desuet parcul solitar
și păsările albe, păsările negre, cu pene albe, pene negre
și-neacă în tăcere glasul lor amar...

prin parș trece funebru marșul miliar....

.....

Frumoaso, ți-s ochii negri funerar veșmânt
pe-alei pașii mei trec rar
și se-afundă în parfumate foi
noroii al toamnei-ntins peste asfalt

.....

statuia-ngroapă în bazalt, amar
surâsuri de război
prin noi și dincolo de noi
pe-alei

frunzele cad rar...

.....

cu văluri negre albe doamne, păsări negre
păsări albe
periplul meu tăcut prin toamne
în parc decorul
funerar

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Raw pink and green

The dolls suck through mechanical windows
and everything is drowned in the sound of clavir
the tuberculosis suck deep cavernous,
and the virgins go pale, tearing their dresses on the floor
beautiful
I love you, Victor, my sweetness.
and everything is just a constant delirium.

...

The walls weep and shake on the ground
In stripes of a see-pink and a pale green
In vertical stripes and a raw green
and slowly, onosyllabically, shed tears on the ground.

....

and passers-by pass the parade
through the empty and the bare solitary park
and white birds, black birds, white feathers, black feathers
and silently reject their bitter voice ...

through the parson mourns the milestone march ....

.....

Beautiful, your eyes are black funeral robe
my steps rarely pass
and it sinks into fragrant sheets
Autumn mud stretched over the asphalt

.....

statue in the basalt, bitter
war smiles
through us and beyond us
the-alley

leaves rarely fall ...

.....

with black white veils ladies, black birds
white birds
my journey through the fall
in the park the decor
funeral

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubesc, Puiul meu..

Rugăciune

Ochii tăi adesea îmi vorbesc
Stau și-i privesc
Fără cuvinte
-n tăcere și cu luare-aminte
ochii tăi adesea îmi vorbesc.

Lumina lor coboară gravă
Peste a feței

Albă rază
A lunii ce raze reci străluminează
Pe chipu-ți
Fără de cuvinte...

.....

Cercat-am de-a găsi în ei ecoul
Simțirilor ce mă încearcă
Atunci când dintr-a lumii largă arcă
Cobor pe țarmuri din genune.

.....

Îi sărutai și-i desenai în carte
În care mă aflam
aproape și departe...
și i-am găsit adesea-n moarte.

..

și am murit de multe ori.
De fiecare dată, mai profund și mai adânc
Simțirile-mi deșarte
Le așezai în carte
Simțirile-mi profunde și deșarte.

.....

de fiecare dată am căutat cuvântul
cel care să-mi dea viață
să o beau din nou
al inimii-inocent ecou
și i-am găsit... adesea-n moarte...

te iubesc, dragul meu soțior.
Prayer

Your blue dark eyes are often speaking to me
I'm staying and I look at them
Without no word
In silence and with remembrance
Your soft, fine eyes are many times speaking
To myself.

Their light come down gravely
Over your face, sweet white ray
Of the moon which cold rays are shining gently through
On your shape
Without no words...

....

I have been trying to find in them the echo
Of the feelings which are tormenting me
Then when from the large of the world ark
I come down to the shores from abyss.

...

I kissed them and I have drawn
them in book
Wherein I was lying, nearly and at the distance....
And I found them often in death.

...

And I have died for many times.
Each time, more profoundly, more deeply
My desert feeling I laid down
in the book
My deepest and my desert feelings.

...

Each time I have searched the word
To give me life to drink
again
Of the heart innocent echo
And I found them... often in death...

Translation: Natalia Gălăţan

Prayer

Your eyes often speak to me
I'm staying with them
Without words
- in silence and with remembrance
your eyes often speak to me.

Their light goes down severely
Over the face
White ray
Of the moon that cold rays shine
Face it
Without words ...

.....

I tried to find the echo in them
Feelings trying me
When in the wide world you bow
I descend to the shores of the genoa.

... ..

You kissed them and drew them in the book
where I was
near and far ...
and I often found them dead.

..

and I have died many times.
Each time, deeper and deeper
Feel me empty
You put them in the book
My feelings deep and void.

... ..

every time I searched for the word
the one to give me life
to drink it again
of the heart-innocent echo
and I found them ... often in death ...
te iubesc, Pui mic şi Dulce.

Translation: CarlGustav Jung

te iubesc.

Rugăciunea unui dac

De Mihai Eminescu

te foiesc.

Poemul "Rugăciunea unui dac" este alcătuit din șapte strofe a câte 6 versuri, șapte sextine, care se constituie într-o mărturisire lirică a poetului, adresată lui Dumnezeu, Tatăl ceresc. Poemul are așadar o structură dialogată, este un monolog adresat, din care lipsește însă răspunsul Divinității, care rămâne tăcută și al cărei răspuns este imposibil de conceptualizat și de imaginat.

O voce vibrantă - pe de o parte, încărcată de nostalgii, regrete, melancolie, amărăciune și durere - și un gol, lăsat în sufletul poetului de lipsa de răspuns a Divinității, care rămâne implacabilă. Aceste sentimente care răzbat din poem alcătuiesc, așadar, ideea poeziei. La ele se adaugă un sentiment de disperare lucidă, a celui care simte că nu mai are nimic de pierdut sau de câștigat, că toate îi sunt egale, dar acest sentiment se construiește pe planul aparent de sentimente și idei al poeziei, nu pe cel profund, de adâncime.

Doar cine a probat în viața sa sentimentul "geniului fără noroc" poate înțelege acest poem al lui Eminescu, și îndrăznesc să spun, toate poemele eminesciene. Ele se nasc dintr-o tensiune a spiritului și dintr-o încordare a gândului, alături de o înșirare ingenuă a intuiției și a revelației, de o eleganță, frumusețe și bogăție a imaginației la care puține dintre ființele umane au acces.

Este astfel firesc că profunzimea, intensitatea și durerea poetului par "nefirești" unui om comun, obișnuit. Și de ce ar fi să ne încrâncenăm într-atât?... Să ne gândim la plăsmuirii ale "imaginației" noastre, la destinul nostru nefericit și fără de noroc, când pe lume există atâtea lucruri plăcute, care ne fac viața frumoasă, atâtea surrogate ale societății de consum?...

Eminescu n-a fost un consumist, și în pofida imensei maculaturii care s-a scris pe marginea operei lui, el n-a înclinat niciodată spre latura comercială a vieții. Acesta este un lucru de neiertat pentru contemporani, și care încă mai naște întrebări, deși multe dintre ele neconștientizate pe deplin, lăsând un mister să plutească asupra vieții și operei poetului.

Durerea poetului este de se simți singur și neînțeles, fără niciun sprijin, decât Divinitatea care i-a dat viață - și căreia el îi cere un ultim lucru: eternul repaos: "Să simt că de suflarea-ți suflarea mea se curmă / Și-n stingerea eternă dispar fără de urmă!" Această dorință de neant, de vid, de stingere absolută o simte doar cine în viață suferă prea mult, pentru a mai putea fi exprimat în cuvinte, și pentru a mai avea nevoie de izbăvire și ispășire... , de o nouă șansă, de un alt destin. Această rugămintă fătășă a poetului constituie așadar, tema poemului.

Dar și aceasta este construită pe un plan aparent al poemului. Din cealaltă parte, din adâncime, din planul de profunzime, răzbate până la noi întreaga justificare a vieții poetului și sensul ei cel mai înalt. Atât de înalt, că nu poate fi priceput și simțit la justa lui valoare decât de Creator. În acest sens, tăcerea Creatorului este solidară și plină de vorbire: El pare a-l chema la sânul său, în Împărăția fără sfârșit, pe cel însetat de vecinul repaos

Numărul strofelor nu este întâmplător: șapte este cifra mistică prin excelență, care-l reprezintă pe Iisus Hristos. Iar numărul versurilor, șase, reprezintă o cifră creștină și ebraică de primă importanță, semnul "peștilor" în sens mistic, cel în care Iisus vine pe lume în Noaptea de Ajun, într-o zi de 24 (Decembrie), anticipând destinul său de Mântuitor al lumii și de trădare a unuia dintre Apostoli.

Eminescu s-a identificat cu destinul christic în mod absolut, fără părgihii de siguranță, fără compromisuri și fără constrângere interioară. Astăzi poemele sale ar putea fi interpretate dogmatic ca disperare demnă de osândă și ca lipsă de credință. Dar nu s-a îndoit însuși Mântuitorul?... Oare el n-a fost cuprins de spaimă în fața sorții sale de temut, în fața morții și a trădării?... Toate acestea aparțin omului din noi, și Eminescu a știut aceasta. Partea divină, atât a lui Iisus, cât și a lui Eminescu, nu s-a îndoit și nu s-a temut niciodată - ci a urmat de bunăvoie drumul deschis de Tatăl.

În sensul arătat mai sus, de îndoială omenească și de suferință, de ezitare în fața a ceea ce urma să vină, poate fi interpretată Rugăciunea lui Iisus din Grădina Ghetsimani, căreia Eminescu îi dă un răspuns peste timp în poemul "Rugăciunea unui dac". "Dac" însemnând însăși substanța divină a poporului din care face parte, cel dintâi chemat dintre Apostoli, și destinat să șadă de-a dreapta Tatălui. Un popor dintre "neamuri", dar un popor ales de Dumnezeu ca să vină primul, prin primul dintre Apostoli, la dreapta credință. Eminescu a năzuit la Cartea cunoașterii, a Vieții și a Morții, din mâinile lui Iisus Hristos. Întreaga viață și-a dedicat-o slujirii Cărții, slovelor ei de foc, și definirii lor prin intermediul poemelor, a inspirației divine, prin intermediul scrisului său, a gândirii și sufletului său, a vieții și morții sale.

Nu știu dacă Eminescu a citit "Cartea tibetană a morților", dar fără îndoială, Eminescu a știut cum să trăiască - și cum să moară. Ca un suflet desprins din sufletul neamului său, din trunchiul său veșnic, venind din timpuri imemoriale, ca un "dac liber". Din rădăcinile sale străvechi, venind de la însuși Adam, primul Om, înfipte în pământul strămoșesc a venit acest Mesia al neamului românesc, căruia nu i-a fost dat să stea în Cartea sfinților, pentru că el este mai mult decât atât, este un Mântuitor.

Poemul nu este lung, așa cum am văzut mai sus, dar este plin de bogăție semantică, și este construit pe două planuri: unul de aparență, de suprafață, și unul de adâncime, la care nu ajungem decât printr-un efort hermeneutic, de cuprindere a întregii vieți și opere a poetului. Cele șapte strofe alcătuiesc șapte secvențe lirice, care alcătuiesc corpusul poeziei, un singur continuum liric.

Prima strofă: "Pe când nu era moarte, nimic nemuritor, / Nici sâmburul luminii de viață dătător, / Nu era azi, nici mâne, nici ieri, nici totdeauna, / Căci unul erau toate și totul era una / Pe când pământul, cerul, văzduhul, lumea toată / Erau din rândul celor ce n-au fost niciodată, / Pe-atunci erai Tu singur, încât mă-ntreb în sine-mi / Au cine-i zeul cărui plecăm a noastre inemi?" este o plăsmuire imaginativă și ideatică a Genezei, pe care o întâlnim și în alte poeme eminesciene, precum "Luceafărul", "Scrisoarea I", "Împărat și proletar" și altele. Poetul face referire aici la Lumea dinaintea nașterii Universului, la spațiul lipsit de obiecte, cum ar spune Kant, pe care putem să ni-l imaginăm, și drept urmare, Eminescu l-a putut imagina. În lipsa Spațiului, Timpul, coordonata sa verticală, lipsește: "Nu era azi, nici mâne, nici ieri, nici totdeauna". este însăși Lumea lipsită de atribute, "când nu era moarte, nimic nemuritor", lipsea și Viața, prin urmare și moartea a ceea ce era viu. Pe atunci nu exista decât "unul" care era în toate și totul care era una, pe când nu exista cer, pământ, văzduh, nici lume, pe-atunci, spune poetul cu admirație și adorație, nu era decât Creatorul, "Tu singur", încât poetul se-ntreabă cu uimire și teamă sacră, "în sine-mi": "Au cine-i zeul cărui plecăm a noastre inemi?". Zeu e aici mai mult decât lasă planul aparent al poemului să se înțeleagă: este însuși Dumnezeu, Cel mai presus de toate, Divinitatea supremă, "sâmburele" din care a luat naștere totul, căruia lumea, omenirea, poetul, pleacă a sale "inemi". Inimă, adică Anima, Animus, sufletul veșnic, nemuritor. Căci Dumnezeu sălășluiește în inimi, de vreme ce este el însuși o inimă, cum ar spune Nichita Stănescu. Versul final al primei strofe este genial: el îl numește pe Dumnezeu Zeu, cel mai dinainte de toți zeii, cel mai dinainte parcă și de Dumnezeul ebraic: e însuși Dumnezeul suprem. Inversiunea "a noastre inemi" scoate în evidență aici termenul final, "inemi", și faptul că inimile "noastre" se închină cu adorație acestui Zeu mai înainte de toți zeii.

A doua strofă: "El singur zeu stătit-au nainte de-a fi zeii. Și din noian de ape puteri au dat scânteii, / El zeilor dă suflet și lumii fericire, / El este-al omenimei isvor de mântuire / Sus inimile voastre! Cântare aduceți-i, / El este moartea morții și învierea vieții!" începe cu un vers care exprimă cele evidențiate mai sus: unicitatea Creatorului în rândul tuturor zeilor, faptul că a fost "nainte de-a fi zeii", iar verbul la plural "stătit-au" exprimă calitatea supremă a Creatorului de a fi toate în una și una în toate, "multiplicitatea" de neimaginat a Creatorului, laolaltă cu venerația plină de adorație a poetului. Creatorul este cel care însuflețește toți zeii, este însăși fericirea lumii vii, "isvorul ei de mântuire". Aici nu putem să nu facem referire la Iisus Hristos, la faptul că El este una cu Tatăl și cu Sfântul Duh, exprimat în versul al doilea prin "scânteie", Tată ceresc care, "din noian de ape", a dat puteri Sfântului Său Duh de a crea Lumea. Întocmai ca psalmistul David, Eminescu spune în rândurile următoare: "Sus inimile voastre! Cântare aduceți-i, / El este moartea morții și învierea vieții!". Poetul, astfel, în planul de adâncime al poemului, vine cu o odă de adorație și dragoste închinată Creatorului, în numele întregii Omeniri, care prin Fiul său s-a făcut "moartea morții și învierea vieții", o aluzie la Liturghia creștină: "cu moartea pre moarte călcând".

A treia strofă: "Și el îmi dete ochii să văd lumina zilei, / Și inima-mi împlut-au cu farmececele milei, / În vîietul de vînturi auzit-am a lui mers / Și-n glas purtat de cântec simții duiosu-i viers, / Și tot pe lâng-acestea cerșesc înc-un adaos / Să-ngăduie intrarea-mi în vecinicul repaos!" vine cu o subtilă schimbare de atitudine în finalul strofei: "Să-

ngăduie intrarea-mi în vecinicul repaos!”, care face trecerea la ultimele patru strofe ale poeziei, care se constituie în al doilea tablou poetic, cel în care tonul poetului este plin de amărăciune, durere și umilință. Cât de frumos începe poetul această strofă!... Creatorul i-a dat ochii săi prețioși ca să vadă ”lumina zilei” și inima ”împlut-au cu farmece milei”; ”farmece”, adică taină de nepătruns, mister, ”milă”, adică Compasiunea Creatorului pentru toate ființele vii, pentru omenire, pentru natură, pentru toate creaturile, pentru tot ce conține suflare vie, Anima. ”Împlut-au” - din nou un verb la plural, căci deși poetul se adresează Creatorului cu un apelativ de egalitate ”Tu”, Divinitatea este supremă și demnă de cinstire și de laudă. Din nou poetul face referire la multiplicitatea lui Dumnezeu, la faptul că El este ”mai mulți într-unul singur”, și poate poetul avea în minte unul dintre cei trei zei principali hinduși, și anume Buddha, ceilalți doi fiind Vishnu și Shiva, reprezentat deseori ca având o infinitate de brațe, sau la Brahma, ”cel cu patru fețe”. Vântul este prezentat aici ca un element sacru, ca un indicator al prezenței divine: ”În vuietul de vânturi auzit-am a lui mers”, vers în care apare o aliterare ”vuietul de vânturi”, deosebit de poetică și expresivă, continuând cu o inversiune verbală: ”auzit-am” și cu o metonimie ”a lui mers”. ”Glasul purtat de cântec” este ciripitul păsărelelor, acești mesageri divini înaripați, și, printre toate creaturile, poetul simte ”duiosu-i viers”, dragostea sa de Tată, mai presus de Fire. ”Viers” - pentru că și Creatorul este Poet, cel mai mare care a existat vreodată, și din Poezia sa a luat naștere Ființa și Universul. Oare nu e totul poezie?... Oamenii, natura, ploaia, vântul, păsările, animalele, vegetația, mineralele, munții, pădurile, stelele, oceanele?... O subtilă poezie matematică, un ”viers” al Creatorului? Dar poetul în finalul strofei cere ”înc-un adaos”, și anume intrarea sa în veșnicul repaos.

Sigur că am putea interpreta în manieră budistă aceste două versuri, ca o dorință de stingere eternă sau intrare în eternitate, dar eu cred că le putem interpreta în manieră creștină, ca o intrare a poetului de-a dreapta Tatălui, ca o interpretare a destinului său în sens christic. La aceasta face referire poetul și în poemul ”Luceafărul”, deși într-un mod ușor diferit, intermediat prin măștile poetice ale poemului: Hyperion și Demiurgul. Dar pare aici mai aproape de adevăr să vedem viața poetului ca pe o jertfă și moartea sa ca un semn de lumină, de intrare în ”tot”. La această jertfă face poetul referire în secvențele lirice următoare și în al doilea tablou poetic al poemului.

A patra strofă a poemului: ”Să blesteme pe-oricine de mine-o avea milă, / Să binecuvânteze pe cel ce mă împilă, / S-auculte orice gură, ce-ar vrea ca să mă rădă, / Puteri să puie-n brațul ce-ar sta să măucidă, / Ș-acela dintre oameni devină cel întâi / Ce mi-a răpi chiar piatra ce-oi pune-o căpătâi.” Durerea poetului exprimată în această strofă este înimaginabilă. Prin procedeul antitezei, al antinomiei, al opoziției, el alătură imnul de laudă adus Creatorului în primele trei strofe, psalm de slavă și de adorație, cu înfățișarea prezentului plin de suferință din viața poetului, încărcat de amărăciune, durere și dezamăgire. Poetul nu se simte demn de mila Creatorului, se simte mic, umil, neînsemnat ”și plin de suferinți”. Viața sa însăși, cum spune poetul într-una din scrisorile sale adresate Veronicăi Micle, e viața unui om ”moralicește deșălat”. Ne vine greu să credem că poetul, care a fost un model de virtute poetică, literară, socială, politică se poate considera ”moralicește deșălat”. Poetul simte însă că viața sa a fost o suită de compromisuri pe care ”Cel mai înalt Sine”, în termenii lui Carl Jung, nu le-ar putea îngădui. Sinceritatea, nevinovăția poetului, candoarea sa inițială au fost înlocuite de blazare, rutină, dezamăgire și disperare. Pentru că poetul nu pune în termeni obișnuiți relația cu Sinele său și cu Divinitatea, ci în termeni ideali. De aici apar dezamăgirile poetului în lupă cu o societate mercantilă care nu-l înțelege, nu înțelege idealitatea sufletului său. Pe aceasta el o prezintă în adevărata sa lumină, dar societatea, lumea timpului său nu l-a iertat, nici n-a avut pentru el ”milă”, l-a împilat, l-a ridiculizat, l-a împins spre moarte - și poetului nu i se pare imposibil nici să i se răpească piatra sa de căpătâi de la mormântul său, și în sens figurat, sensul vieții sale întregi.

A cincea strofă a poemului: ”Gonit de toată lumea prin anii mei să trec, / Pân' ce-oi simți că ochiu-mi de lacrimi e sec, / Că-n orice om din lume un dușman mi se naște, / C-ajung pe mine însumi a nu mă mai cunoaște, / Că chinul și durerea simțirea-mi a-mpietrit-o, / Că pot să-mi blestem mama, pe care am iubit-o - / Când ura cea mai crudă mi s-a părea amor.. / Poate-oi uita durerea-mi și voi putea sa mor” se naște dintr-o tensiune a contrariilor, este o coincidentia oppositorum. Poetul a trecut prin întreg calvarul și disperarea unei vieți, prin infern și purgatoriu, ochiul său ”de lacrimi e sec”, a văzut Cerul și Abisul. Din această tensiune a contrariilor se naște coincidentia oppositorum, acea capacitate divină de a vedea printr-un lucru, obiect, proprietate, relație, complex de situații, opusul său. Prin ură, iubire, prin milă, cruzime sau osândă, prin plăcere, durere, prin frumusețe, urătenie, prin gol, plin, prin viață, moarte, sau prin moarte viață, așa cum, pentru o gândire duală, care n-a ajuns la unitatea Totului, orice lucru poate fi exprimat, imaginat sau pus în legătură cu opusul său. Sunt semne de simbolism și ermetism aici, un curent literar căruia Eminescu îi premerge, dar și de existențialism. Toate curentele literare ce vor apărea mai târziu, inclusiv modernismul și suprarealismul, sunt prefigurate în opera sa. Dar această trecere prin dualitatea contrariilor și a existenței e o condiție sine qua non de a ajunge la unitatea totului. Cel ce vede marea, vede și deșertul, cel ce vede

moartea, vede și Viața, și poetul se arată pregătit să moară, atunci când sufletul său va cunoaște - și poate o va fi cunoscut... - amărăciunea acestei dualități.

Următoarea etapă e *Complexio oppositorum*, identificarea deplină cu destinul christic: "Străin și fără de lege de voi muri - atunci / Nevrednicu-mi cadavru în uliță l-arunce / Și-aceluia, Părinte, să-i dai coroană scumpă, / Ce-o să amuțe câinii, ca inima-mi s-o rumpă, / Iar celui ce cu pietre mă va izbi în față, / Îndură-te, stăpâne, și dă-i pe veci viață!" Poetul se simte un "străin" prin viață și printre semenii, e acel sentiment de alteritate de care vorbește Carl Jung când discută psihologic fenomenul farfuriilor zburătoare și al extraterestrilor, și "fără de lege", adică în afara legii, dincolo de lege și de ceea ce înțeleg oamenii în mod obișnuit a fi în lege sau legal, măsurat după regulile ei mărunte, după un fel de "Pat al lui Procut", și sufletul său îndurerat are viziunea morții sale probabile: "Nevrednicu-mi cadavru în uliță l-arunce / Și-aceluia, Părinte, să-i dai coroană scumpă, / Ce-o să amuțe câinii, ca inima-mi s-o rumpă". O moarte plină de umilință, de ridicol, de batjocură, de derizoriu, dar o moarte în primul rând plină de durere și suferință, întocmai cum a fost și moartea Mântuitorului pe cruce. Mitul biblic ne transmite anumite fapte, anumite relatări, dar realitatea, moartea Sa trebuie să fi fost teribilă și înfricoșătoare. E o coborâre în Iad care se face cu prețul extremei suferințe și umilințe. Palma primitivă de Mântuitor este simbolizată aici de poet prin pietre. Cu pietre erau omorâți în vechiul regat al Israelului cei care aveau greșeli de căpetenie în fața Sinodului și a fariseilor. Cu pietre a fost lovită și Maria Magdalena, căreia Iisus i-a luat apărarea, spunând: "Acela să ridice mai întâi piatra care se știe nevinovat și fără nici o vină." Poetul face o referire aici directă la Iisus Hristos, spunându-i să aibă milă de cel care îl va lovi cu pietre și să-i dea "pe veci viață", aluzie la izbăvirea tâlharului de pe cruce care s-a căit în fața Mântuitorului. Nu avem o mai deplină reprezentare poetică a creștinismului lui Mihai Eminescu ca-n această poezie. Aceasta presupune luarea crucii Mântuitorului și purtarea ei până la capăt - până la moarte.

În ultima strofă: "Astfel numai, Părinte, eu pot să-ți mulțumesc / Că tu mi-ai dat în lume norocul să trăiesc. / Să cer a tale daruri, genunchi și frunte nu plec, / Spre ură și blestemuri aș vrea să te înduplec, / Să simt că de suflarea-ți suflarea mea se curmă / Și-n stingerea eternă dispar fără de urmă!" este o tristă abandonare a tot ceea ce este pământesc, omenească. Poetul nu dorește să se mai întoarcă în această lume, așa cum este ea acum, pentru poet. Singura răsplătă adusă Creatorului pentru darul de neprețuit al vieții sale, e însăși viața sa, dăruită, jertfită într-o suită de umilințe, lovituri și răni. Prețul suprem al vieții nu poate fi decât viața, și poetul se arată gata să și-o jertfească pentru Creator. El nu dorește daruri de la Dumnezeu, cum cer majoritatea oamenilor, sănătate, bogăție, noroc în toate, fericire, împlinirea dorințelor și așa mai departe. Poetul nu cere nimic în schimb de la Dumnezeu - spre deosebire de majoritatea oamenilor, el e total dezinteresat. Ar vrea doar să simtă "că de suflarea-ți suflarea mea se curmă", tot ce dorește poetul este dragoste... , este singurul lucru după care tânjește și ar vrea să simtă suflarea Mântuitorului, a Creatorului în clipa cea de pe urmă, atât și îi va fi de ajuns. Apoi în "stingerea eternă dispar fără de urmă!", o dizolvare în eterna Creație a lui Dumnezeu, o dizolvare în Natură, în Cosmos, fără posibilitatea vreunei reîntoarceri.

Tonului vehement din ultimele strofe îi ia locul tonul elegiac din ultimul vers, un vers care ne emoționează profund. În aceste șapte strofe ale poeziei avem tabloul întregii nefericiri a poetului și al dorinței sale de a-i da un sens. Acest sens nu se poate afla, nu este omenește posibil, decât prin asumarea destinului christic, suprema jertfă omenească și divină. Doar jertfa și mântuirea omenească este prețul pentru viața nefericită a poetului, doar aici poate el găsi sensul unei vieți întregi, și Eminescu l-a găsit până la urmă.

"Aceasta e poezia. Iar sensul alegoric ce i-am dat este că dacă geniul nu cunoaște moarte și umele lui scapă de noaptea uitării, pe pământ el nici nu e capabil de a fericii pe cineva, nici de a fi fericit. El nu cunoaște moarte, dar n-are nici noroc". Această idee e construită pe planul aparențelor poemului. dar în planul de adâncime, ea exprimă faptul că poetul a ajuns la sensul adevărat al vieții sale întregi: jertfirea vieții sale pentru fericirea semenilor săi și din dragoste pentru Creator și pentru Mântuitor. Recunoaștem aici și un motiv folcloric, în afară de motivele biblice arătate mai sus: mitul Mioriței, căruia Eminescu îi dă o desăvârșită transfigurare artistică în această poezie, motivul cununiei cu o fată de crai, însăși Dumnezeirea, motivul jertfei, al testamentului, al măicuței bătrâne și al dizolvării în elementele naturii cosmice, care-l vor legăna în somnul lui lin, reîntoarcerea sa în sânul lui Dumnezeu, mai precis, acolo unde nu mai este ură, nici moarte, nici chin, numai iubire și fericire veșnică.

Din punctul de vedere al speciilor literare prezente în poem, poemul este o odă de dragoste, un imn religios închinat Divinității, o satiră și o elegie. Bogăția de sensuri, virtuozitatea formei și a conținutului îndreptățesc ideea că "Rugăciunea unui dac" este un poem filosofic, unul dintre cele mai frumoase, mai prețioase ale marelui poet român, și din întreaga literatură română și universală. Această dialectică a sensurilor degajate din monolog, din dialogul

socratic, din cuvintele adresate divinității, din fiecare strofă, face posibilă extragerea unui sens mai înalt, superior: acela că sensul unei vieți întregi este acela de a-i găsi un sens. Poetul pare a ne spune că acest sens nu este de găsit în această lume de chin și suferință, în care totul este perisabil, efemer și trecător, o lume a aparențelor, ci în lumea care vine, în viața după moarte, o lume a sensurilor neperisabile, eterne și netrecătoare. Cum spunea Eliade în "Nuntă în cer", în citatul din epistola lui Pavel către Corinteni, "acum ne cunoaștem doar în frânturi, în fragmente, dar atunci (după moarte) ne vom cunoaște deplin și adevărat: față către față".

Din punct de vedere prozodic poemul este alcătuit din șapte sextine, având măsura versului constantă, de 14 silabe, și ritmul constant, peon 2 și amfibrah, primul un ritm grav, solemn, de inspirație cultă, al doilea larg, deschis, specific marilor epopei. Astfel, din punct de vedere prozodic, ultimele două versuri se prezintă în felul următor: "Să simt că de su-fla-rea-ți su-fla-rea mea se cur-mă / Și-n stin-ge-rea e-ter-nă dis-par fă-ră de ur-mă." (U-UUU-UU-UUU-U / U-UUU-UU-UUU-U) (PEON 2, AMFIBRAH, PEON 2, AMFIBRAH, PEON 2 AMFIBRAH, PEON 2, AMFIBRAH).

I love you.

The prayer of a Dacian
By Mihai Eminescu
I'm drowning you.

The poem "Prayer of a Dacian" is made up of seven verses of 6 verses, seven sextins, which are a lyrical confession of the poet, addressed to God, the heavenly Father. The poem thus has a dialogical structure, it is a monologue addressed, but the answer of the Divinity is missing, which remains silent and whose response is impossible to conceptualize and imagine.

A vibrant voice - on the one hand, laden with nostalgia, regret, melancholy, bitterness and pain - and a void, left in the poet's soul by the lack of response of the Divinity, which remains unrelenting. These feelings that break from the poem thus constitute the idea of poetry. To them is added a sense of lucid despair, of one who feels that he has nothing to lose or to gain, that all are equal, but this feeling is built on the apparent plane of feelings and ideas of poetry, not the deep one. , deep

Only those who have tried in his life the feeling of "genius without luck" can understand this poem of Eminescu, and dare I say, all Eminescu poems. They are born of a tension of the spirit and a strain of thought, together with a naive sprinkling of intuition and revelation, an elegance, beauty and richness of the imagination that few human beings have access to.

It is thus natural that the depth, intensity and pain of the poet seem "unnatural" to a common, ordinary man. And why should we be so engrossed in it? ... Think of the delights of our "imagination", our unhappy destiny and no luck, when there are so many pleasant things in the world that make our lives beautiful, so many surrogates of the consumer society? ...

Eminescu was never a consumerist, and despite the huge maculature that was written on the edge of his work, he never inclined to the commercial side of life. This is an unforgettable thing for contemporaries, and it still begs questions, although many of them are not fully aware, leaving a mystery to float over the life and work of the poet.

The pain of the poet is to feel lonely and misunderstood, without any support, than the Divinity that gave him life - and to which he asks one last thing: the eternal rest: "To feel that my breathing is my breath is stopped / extinguished. eternal desire disappears without a trace!" "This desire for nothingness, emptiness, absolute extinction is felt only by those in life who suffer too much, to be able to express themselves in words, and to need salvation and atonement ... , a new chance, another destiny. This overt prayer of the poet is therefore the theme of the poem.

But this is also built on an apparent plane of the poem. From the other side, from the depths, from the depth plan, the whole justification of the poet's life and its highest meaning are warranted to us. So high that it can only be understood and felt at its fair value by the Creator. In this sense, the Creator's silence is supportive and full of speech: He seems to call to his bosom, in the endless Kingdom, the one thirsty for the resting neighbor.

The number of verses is not accidental: seven is the mystical figure par excellence, which represents Jesus Christ.

And the number of verses, six, represents a Christian and Hebrew figure of prime importance, the sign of the "fish" in the mystical sense, the one in which Jesus comes into the world on Christmas Eve, on the 24th (December), anticipating his destiny of Savior of the world and betrayal of one of the Apostles.

Eminescu has identified himself with the christian destiny absolutely, without security levers, without compromises and without inner constraint. Today his poems could be interpreted dogmatically as despair worthy of condemnation and as a lack of faith. But did not the Savior doubt himself? ... Was he not frightened at his fearful fate, before death and betrayal? ... All these belong to the man within us, and Eminescu knew this. The divine side of both Jesus and Eminescu never doubted and never feared - but willingly followed the path opened by the Father.

In the sense shown above, of human doubt and suffering, of hesitation in the face of what is to come, the Prayer of Jesus in the Garden of Gethsemane can be interpreted, to which Eminescu gives an answer over time in the poem "The Prayer of a Dacian". "Dac" meaning the divine substance of the people of which it belongs, the first called from the Apostles, and destined to sit at the right hand of the Father. A people of "Gentiles", but a people chosen by God to come first, through the first of the Apostles, to the right faith. Eminescu was born in the Book of Knowledge, Life and Death, in the hands of Jesus Christ. His whole life was devoted to the service of the Book, its fiery Slavs, and their definition through poems, divine inspiration, through his writing, his thought and soul, his life and death.

I don't know if Eminescu read the "Tibetan Book of the Dead", but no doubt Eminescu knew how to live - and how to die. Like a soul detached from the soul of his nation, from his eternal trunk, coming from time immemorial, as a "free dac". From his ancient roots, coming from Adam himself, the first Man, thrown into the ancestral land came this Messiah of the Romanian nation, who was not given to stay in the Book of saints, because he is more than that, he is a Savior.

The poem is not long, as we saw above, but it is full of semantic richness, and is built on two planes: one of appearance, of surface, and one of depth, which we reach only through a hermeneutic effort, of including the whole life and works of the poet. The seven stanzas make up seven lyrical sequences, which make up the corpus of poetry, a single lyrical continuum

The first verse: "When there was no death, nothing immortal, / No seed of the life-giving light, / There was no today, no hand, no yesterday, no forever, / For one was all and all was one / While the earth, the sky, the widow, the whole world / They were among those who have never been, / At that time you were alone, I ask myself / Who has the god to whom we leave our enemies? "is an imaginative imagination and the idea of Genesis, which we also find in other Eminescu poems, such as "Luceafărul", "Letter I", "Emperor and proletarian" and others. The poet refers here to the World before the birth of the Universe, to the space without objects, as Kant would say, which we can imagine, and as a result, Eminescu could imagine. In the absence of Space, Time, its vertical coordinate, is missing: "There was no today, no hand, no yesterday, no all." it is the World without attributes, "when there was no death, nothing immortal", Life was missing, therefore the death of what was alive. At that time there was only "one" who was in all and everything that was one, while there was no heaven, earth, sea, nor world, at that time, says the poet with admiration and adoration, he was only the Creator, "You alone "That the poet asks with astonishment and sacred fear," within myself ":" Who has the god to whom we leave our enemies? ". God is here more than lets the poem's apparent plan be understood: it is God Himself, Most Above All, the Supreme Deity, the "seeds" from which everything was born, to whom the world, humanity, the poet, departs from his "enemies." ". Heart, meaning the Soul, Animus, the eternal, immortal soul. For God dwells in hearts, since he is a heart, as Nichita Stănescu would say. The final verse of the first verse is great: he calls God the God, the foremost of all gods, the foremost, and of the Hebrew God: he is the supreme God himself. The inversion of "our enemies" highlights here the final term, "enemies", and the fact that "our" hearts worship with this God before all the gods.

The second verse: "He alone stood before the gods. And out of the pool of waters powers gave sparks, / He gives the soul and happiness to the world, / He is the humble source of salvation / Up your hearts! Sing songs, / He is the death of death and the resurrection of life! "Begins with a verse that expresses the ones highlighted above: the uniqueness of the Creator among all the gods, the fact that he was "before being the gods", and the verb in the plural "Statut-au" expresses the supreme quality of the Creator to be all in one and all in all, the "unimaginable multiplicity" of the Creator, along with the poet's full worship. It is the Creator who animates all the gods, it is the happiness of the living world itself, "" its source of salvation. " Here we can not fail to refer to Jesus Christ, to the fact that He is one with the Father and the Holy Spirit, expressed in the second verse by "spark", the heavenly Father

who, "out of the pool of water", gave powers to His Holy One. Spirit of creating the World. Just like the psalmist David, Eminescu says in the following lines: "Up your hearts! Sing songs, / He is the death of death and the resurrection of life! ". Thus, the poet, in the depth plan of the poem, comes with an hour of worship and love dedicated to the Creator, on behalf of the whole Humanity, who through his Son made "death of death and resurrection of life", an allusion to the Christian Liturgy: "with death pre death trampling".

The third verse: "And he gives me eyes to see the light of day, / And my heart is filled with the charms of mercy, / In the whisper of the wind I heard his walk / And in his voice carried by the song his sweet feelings on Friday, / And besides these they beg in an addition / Allow me to enter my eternal rest! "comes with a subtle change in attitude at the end of the stanza: "Let me enter my eternal rest! ", which makes the transition to the last four verses of poetry, which is constituted in the second poetic picture, the one in which the poet's tone is full of bitterness, pain and humility. How beautiful the poet begins this verse! ... The creator gave his precious eyes to see "the light of day" and the heart "are filled with the charms of mercy"; "Charms", that is the secret of the unforgettable, mystery, "mercy", that is the Creator's Compassion for all living beings, for humanity, for nature, for all creatures, for everything that contains living breath, the Soul. "They have" - again a plural verb, because although the poet addresses the Creator with a name of equality "You", the Divinity is supreme and worthy of honor and praise. Again the poet refers to the multiplicity of God, to the fact that He is "more in one," and perhaps the poet had in mind one of the three main Hindu gods, namely Buddha, the other two being Vishnu and Shiva, represented. often as having an infinity of arms, or Brahma, "the four-faced." The wind is presented here as a sacred element, as an indicator of the divine presence: "In the whisper of the wind I heard his walk", in which an alliteration appears "the whistle of the winds", especially poetic and expressive, continuing with a verbal inversion: "I heard" and with a metonymy "of walking". The "voice carried by the song" is the chirping of the birds, these winged divine messengers, and, among all the creatures, the poet feels "a sweet Friday," his love for the Father, above the Fire. "Viers" - because the Creator is also the Poet, the greatest ever, and from his Poetry, the Being and the Universe were born. Isn't that all poetry? People, nature, rain, wind, birds, animals, vegetation, minerals, mountains, forests, stars, oceans? ... A subtle mathematical poetry, a "vice" of the Creator? But the poet at the end of the verse demands "an addition", that is, his entrance into the eternal rest.

Sure, we could interpret these two verses in a Buddhist way, as a desire for eternal extinction or eternity, but I think we can interpret them in a Christian way, as an entrance of the poet to the right of the Father, as an interpretation of destiny its in the christian sense. This refers to the poet and the poem "Luceafărul", although in a slightly different way, intermediate through the poetic masks of the poem: Hyperion and Demiurg. But it seems closer to the truth here to see the poet's life as a sacrifice and his death as a sign of light, of entering into "everything". To this sacrifice the poet makes reference in the following lyrical sequences and in the second poetic picture of the poem.

The fourth verse of the poem: "Curse anyone who has mercy on me, / Bless the one who piles me up, / Listen to any mouth, who would want to make me laugh, / Powers to nurture the arm that would kill me, / acela that one of the people becomes the first / What even the stone that got her to snatch me. "The pain of the poet expressed in this verse is unimaginable. Through the process of antithesis, antinomy, opposition, he joins the hymn of praise brought to the Creator in the first three verses, a psalm of glory and adoration, with the appearance of the suffering present in the poet's life, charged with bitterness, pain and disappointment. The poet does not feel worthy of the Creator's mercy, he feels small, humble, insignificant "and full of sufferers". His own life, as the poet says in one of his letters to Veronica Micle, is the life of a "morally deceived" man. We find it hard to believe that the poet, who was a model of poetic, literary, social, political virtue, can be considered "morally deceived". The poet feels, however, that his life was a series of compromises that "The Highest Self", in Carl Jung's terms, could not allow. The sincerity, innocence of the poet, his initial candor were replaced by blasphemy, routine, disappointment and despair. Because the poet does not put in ordinary terms the relationship with his Self and Divinity, but in ideal terms. From here the disappointments of the poet appear in the magnifying glass with a mercantile society that does not understand him, does not understand the ideality of his soul. He presents this in his true light, but society, the world of his time did not forgive him, nor did he have "mercy" for him, he piled it up, he ridiculed it, he pushed it to death - and the poet does not find it impossible either his headstone from his tomb, and in the figurative sense, the meaning of his whole life, is torn apart.

Fifth verse of the poem: "Invited by all the world through my years to pass, / Until you feel that my eye of tears is dry, / That in every man of the world an enemy is born to me, / C- I reach myself not to know myself anymore, / That the pain and the pain of feeling has hardened me, / That I can curse my mother, whom I loved - / When the

cruellest hate seemed to me love .. / Maybe you forget my pain and I will be able to die "is born from a tension of opposites, is a coincidence oppositorium. The poet went through the whole ordeal and the despair of a life, through hell and purgatory, his "tears are dry" eye, he saw Heaven and the Abyss. From this tension of opposites is born the coincidence oppositorium, that divine capacity to see through a thing, object, property, relationship, complex of situations, its opposite. Through hatred, love, mercy, cruelty or condemnation, through pleasure, pain, through beauty, ugliness, through emptiness, fullness, through life, death, or through life death, as, for dual thinking, which has not reached unity. Everything can be expressed, imagined or connected with its opposite. There are signs of symbolism and hermetism here, a literary current that Eminescu overcame, but also of existentialism. All the literary trends that will emerge later, including modernism and surrealism, are prefigured in his work. But this passage through the duality of opposites and existence is a sine qua non condition of reaching the unity of everything. He who sees the sea, sees also the desert, who sees death, also sees Life, and the poet appears ready to die, when his soul knows - and may have known - the bitterness of this duality.

The next step is *Complexio oppositorium*, full identification with the christian destiny: "Foreigner and lawless of you I die - then / My nephew in my body casts him / her, Father, to give her an expensive crown, / What the dogs will mute, as my heart will break, / And the one with stones will strike me in the face, / Have mercy, master, and give them life for ever! "The poet feels a" stranger "through life and among the peers, is that sense of otherness that Carl Jung speaks of when he psychologically discusses the phenomenon of flying saucers and aliens, and "out of law", that is outside the law, beyond the law and what people commonly understand. be it in law or in law, measured by its small rules, by some kind of "Procurst's Bed", and his grieving soul has the vision of his probable death: "My corpse in the street throws him / her, Father, to give her an expensive crown, / What will she have? bites the dogs, as my heart breaks ". A death full of humility, ridicule, mockery, derision, but a death first of all pain and suffering, just as the Savior's death was on the cross. The biblical myth gives us certain facts, certain stories, but the reality, His death must have been terrible and frightening. It is a descent into Hell that comes at the price of extreme suffering and humility. The palm received by the Savior is symbolized here by the poet through stones. Stones were killed in the old kingdom of Israel by those who had their rulers' mistakes before the Synod and the Pharisees. Stone was struck also Mary Magdalene, to whom Jesus took up the defense, saying: "He should first raise the stone that is innocent and without any guilt." The poet makes a direct reference here to Jesus Christ, telling him to have it the mercy of the one who will strike him with stones and give him "forever life", alluding to the redemption of the thief from the cross who fell in front of the Savior. We do not have a fuller poetic representation of Mihai Eminescu's Christianity as in this poem. This involves taking the Savior's cross and carrying it to the end - to death.

In the last verse: "Only then, Father, can I thank you / That you gave me the good fortune to live. / To ask for your gifts, knee and forehead I do not go, / For hatred and curses I would like to repent you, / To feel that my breathing is blowing / And in eternal extinction they disappear without end! "Is a sad abandonment of all that is earthly, human. The poet does not want to return to this world, as it is now, for the poet. The only reward given to the Creator for the priceless gift of his life is his life, given, sacrificed in a series of humiliations, blows and wounds. The highest price of life can only be life, and the poet shows himself ready to sacrifice it for the Creator.

He does not want gifts from God, as most people demand, health, wealth, good luck in all, happiness, fulfillment of desires and so on. The poet does not ask anything in return from God - unlike most people, he is totally disinterested. He just wants to feel "that my breath is ending", all the poet wants is love ..., is the only thing he longs for and he wants to feel the breath of the Savior, of the Creator at the last moment, both will be enough. Then in the "eternal extinction they disappear without a trace!", A dissolution in the eternal Creation of God, a dissolution in Nature, in the Cosmos, without the possibility of any return.

The vehement tone of the last verses is replaced by the elegiac tone of the last verse, a verse that deeply moves us. In these seven verses of poetry we have the picture of the poet's complete unhappiness and his desire to give it meaning. This sense cannot be found, it is not humanly possible, except by assuming the christian destiny, the supreme human and divine sacrifice. Only the sacrifice and salvation of mankind is the price for the poet's unhappy life, only here he can find the meaning of a whole life, and Eminescu has finally found it.

"This is poetry. And the allegorical meaning I gave him is that unless the genius knows death and his human being escapes the night of oblivion, on earth he is neither capable of blessing anyone, nor of being happy. He knows no death, but no luck. " This idea is built on the appearance of the poem. but in the depth plan, she expresses the fact that the poet has come to the true meaning of his whole life: the sacrifice of his life for the happiness of his fellows

and for the love of the Creator and the Savior. We also recognize here a folkloric motif, apart from the biblical motives mentioned above: the myth of Miorita, to whom Eminescu gives a complete artistic transfiguration in this poem, the motive of the marriage with a crayon girl, the Godhead, the motive of the sacrifice, the will, the mother old age and dissolution in the elements of the cosmic nature, which will sway him in his smooth sleep, his return to the bosom of God, more precisely, where there is no more hatred, no death, no torment, only eternal love and happiness.

From the point of view of the literary species present in the poem, the poem is an ode to love, a religious anthem dedicated to the Divinity, a satire and an elegy. The richness of senses, the virtuosity of form and content justify the idea that "The Prayer of a Dacian" is a philosophical poem, one of the most beautiful, most precious of the great Romanian poet, and of all the Romanian and universal literature. This dialectic of the senses released from the monologue, from the Socratic dialogue, from the words addressed to the divinity, from each stanza, makes it possible to extract a higher, higher meaning: that the meaning of a whole life is to find a meaning. The poet seems to tell us that this sense is not to be found in this world of pain and suffering, in which everything is perishable, ephemeral and fleeting, a world of appearances, but in the world that comes, in life after death, a world of senses. non-perishable, eternal and non-refreshing. As Eliade said in "Wedding in heaven", in the quotation from Paul's epistle to the Corinthians, "now we know ourselves only in fragments, in fragments, but then (after death) we will know ourselves fully and truly: face to face".

From a prosodic point of view, the poem is made up of seven sextines, with the measure of the constant verse, of 14 syllables, and the constant rhythm, pawn 2 and amphibrah, the first a serious, solemn, of inspired inspiration, the second wide, open, specific to the great epics. Thus, from a prosodic point of view, the last two verses are presented as follows: "Să simt că de su-fla-rea-ți su-fla-rea mea se cur-mă / Și-n stin-ge-rea e-ter-nă dis-par fă-ră de ur-mă." (U-UUU-UU-UUU-U / U-UUU-UU-UUU-U) (PEON 2, AMFIBRAH, PEON 2, AMFIBRAH, PEON 2, AMFIBRAH, PEON 2, AMFIBRAH).

Te iubesc nespus, nespus...

Dulcele meu Victor, Te doresc și te iubesc, puilul meu. Rugăciunea unui dac, manuscris

"Rugăciunea unui dac" de Mihai Eminescu areo certă încărcătură emoțională și filosofică budistă. Mai degrabă decât hinduistă, influența suferită de Eminescu este de sorginte budistă. Dar numai în aspecte minore, de suprafață, în adâncime ea este creștină. Zeul suprem hindus este Avalokiteshvara, "cel dincolo de bine și de rău", o natură amorală, o zeităate care nu cunoaște categoriile morale de bine și de rău, este dincolo de acestea. Așa a fost posibilă apariția răului în lume, a nefericirii și suferinței. Dar "răul, nefericirea și suferința" erau condiții sine qua non pentru creșterea spirituală și obținerea eliberării, mokșa. Omul, ființa umană s-a născut liberă; în aceste condiții, nu există căi de constrângere pentru creșterea, pentru dezvoltarea spirituală decât karma, legea budistă a cauzei și a efectului. O mantra budistă a călugărilor Thai nu evidențiază decât patru aspecte ale legii divine:

- OF GOOD CONDUCT IS THE ORDER OF THE DISCIPLES OF THE BLESSED ONE;
- OF UPRIGHT CONDUCT IS THE ORDER OF THE DISCIPLES OF THE BLESSED ONE;
- OF WISE CONDUCT IS THE ORDER OF THE DISCIPLES OF THE BLESSED ONE;
- OF PROPER CONDUCT IS THE ORDER OF THE DISCIPLES OF THE BLESSED ONE.

Legea divină pe care o purtăm în noi nu permite abaterea de la aceste reguli simple, valabile și în creștinism, și în toate religiile și pretutindeni. Sămânța divină care este în noi, chipul divinității din adânc, al divinității morale, care este un summum bonum, aspectul pozitiv al lui Avalokiteshvara, Iisus Hristos și Fecioara Maria, acea Anima sau Suflet universal sau Animus, Brahman, Atman, ne cere imperativ să urmăm legile morale, să ne urmăm sufletul și să ne ascultăm spiritul, să eliminăm sau să ocolim răul. Acest lucru este foarte greu, atât pentru oamenii care practică asceza, câtși pentru cei care trăiesc printre semenii lor, în lume. C.G. Jung a afirmat că nu există o cale de mântuire, de a elimina răul, decât acceptând că face parte din tine însuși, că face parte din lume. Abia atunci, prin această acceptare, se deschide pentru cel suferind calea eliberării, trupești, sufletești și spirituale. Fie că alegem asceza și respectăm dharma, fie că luăm crucea și urmăm drumul christic, acestea nu sunt decât căi aparent diferite de a ajunge la același rezultat: eliberarea sufletului din temnița trupului, depășirea patimilor și dorințelor omenești. Buddha a reușit acest lucru în viața sa, pentru Iisus Hristos acest drum continuă după "coborârea de pe cruce". El "a înviat din morți" și s-a suit la Cer de-a dreapta Tatălui (o ipostază a Sa însuși) ceea ce echivalează în sens figurat cu faptul că el și-a depășit prin moarte, prin crucificare, natura omenească și a rămas în slavă în cea divină. Pe când Buddha oferă o slavă a divinului cucerită în timpul vieții, prin Nirvana, Iisus Hristos oferă o slavă a divinului

obținută prin moarte, crucificare și înviere.
Sigur că poemul "Rugăciunea unui dac" a avut surse de inspirație originale și variate: de la folclorul românesc și tradiția creștină, până la izvoarele orientale. Nu cred că Eminescu a vrut să dea glas vreunei doctrine filosofice, cât dorinței de a da un sens vieții sale prin tânjirea după ceea ce îi este omeneste superior. Am putea spune că tânjirea poetului este după Unitatea și Indivizibilitatea Totului, după divinitatea supremă, care este unică. Ecouri ale Vedelor și Upanișadelor din tradiția religioasă hindusă le vedem în vigurosul său talent de a duce la viață o lume, în clipa Genezei, a creării Universului: Pe când nu era moarte, nimic nemuritor, / Nici sâmburul luminii de viață dătător, / Nu era azi, nici mâine, nici ieri, nici totdeauna, / Căci unul erau toate și totul era una / Pe când pământul, cerul, văzduhul, lumea toată / Erau din rândul celor ce n-au fost niciodată, / Pe-atunci erai Tu singur, încât mă-ntreb în sine-mi / Au cine-i zeul cărui plecăm a noastre inemi?" Acest zeu la care face referire Eminescu este Avalokiteshvara, zeul suprem hindus.

El este o zeite atât masculină, cât și feminină, care reunește principiile opuse Yin și Yang. Sigur că suprema Voință a Zeului suprem este obținerea eliberării lumii, a ființelor umane, și aici găsim ecouri din filosoful german Arthur Schopenhauer. Pe acest eșafodaj s-a construit întreaga religie hindusă și apoi cele derivate din ea, precum este budismul și chiar creștinismul. În tradiția budistă, Iisus Hristos este reprezentat ca al zecelea Buddha, în șirul urmat de la cel dintâi Buddha. El reprezintă o întruchipare a perfecțiunii, a sacrificiului suprem. Sacrificiu obținut, ca și Buddha, prin mortificarea trupului, a cărnii și asumarea destinului său superior, divin, christic. A treia strofă a poeziei: "Și el îmi dete ochii să văd lumina zilei, / Și inima-mi împlut-au cu farmecezele milei, / În vuietul de vânturi auzit-am a lui mers / Și-n glas purtat de cântec simții duiosu-i viers, / Și tot pe lâng-acestea cerșesc înc-un adaos / Să-ngăduie intrarea-mi în vecinicul repaos!" face referire, după părerea mea, la Compasiunea resimțită de Buddha pentru toate ființele vii. Ieșind din regatul său somptuos și strălucitor, el a întâlnit suferința în toate cele patru chipuri fundamentale ale sale: sub chipul unui om bătrân, cerșetor zdrențăros, al unui muribund, al unui mort aflat în putrefacție și al unui ascet, unul dintre aceia care practicau asceza. Aceste lucruri l-au deprimat și el a hotărât să depășească boala, bătrânețea și moartea trăind viața unui ascet. Eminescu însă simte că nu poate depăși durerea sărăciei și a bătrâneții, a bolii și a morții și cere Zeului absolut să-i îngăduie intrarea în veșnicul repaos.

După Kant, ființa umană poate fi și necreată sau increată, conform schemei de mai sus. Ea poate fi de asemenea imaterială, inanimată și irațională. Se pare că Eminescu a vrut să ilustreze în această poezie dorul, tânjirea după ființa umană necreată, imaterială, inanimată și irațională, după ființa ideală. Căci ce altceva poate reprezenta dorința după stingerea eternă, după intrarea în Nirvana, din sufletul poetului, dorința sa de a nu se mai afla pe lume?.. Ea poate exprima și faptul că dragostea din sufletul poetului cheamă la sine ființa necreată din adânc, pe care el n-a întâlnit-o în lume, iubirea ideală.

Pe de altă parte, ființa umană este creată, materială, animată și rațională. Eminescu simte că este așa, dar el tânjește după anima sa, chipul animei sale din adânc, care este, contrar lui, necreată, imaterială, inanimată și irațională. Doar aceasta ar putea să-l completeze pe poet, care a citit (și a tradus) Critica Rațiunii pure.

Dacă luăm în considerare și faptul că ființa umană are o reprezentare despre spațiu și timp, despre Univers, despre sine însuși și psihicul său, înțelegem mai bine lirismul acestei poezii și, în genere, lirismul subiectiv al poeziilor eminesciene de dragoste și de inspirație filosofică:

Prin urmare, poezia lui Eminescu nu este pur axată pe senzație sau pe intuiție sau pe concept. Eminescu a realizat o întrepătrundere a acestor trei funcții psihice în opera sa: senzația, intuiția și gândirea (raționamentul). Din schemă lipsește simțirea, sentimentul, fără a mai vorbi de percepție. Eminescu a simțit că ceva lipsește: tocmai sentimentul, tocmai simțirea, și acestuia i-a dat o reprezentare originală și o exprimare excepțională în "Rugăciunea unui dac" și în întreaga sa lirică, de dragoste sau filosofică.

Este cazul să venim cu o concluzie la cele prezentate mai sus. Kant are dreptate că puncte de vedere precum cele ale lui Leibniz și Locke sunt inoportune din punct de vedere filosofic, că reprezintă "greșeli filosofice" impardonabile. Dar noi nu ne reprezentăm spațiul strict filosofic, din păcate sau din fericire, și eu aș sugera aici că din fericire. Nu putem, cum spunea un poet român într-o poezie, trăi doar cu capul "în nori", pentru că n-am mai avea o perspectivă, un punct de vedere, sau cum spune Kant o reprezentare, asupra pământului, sau asupra altor obiecte din spațiu, fie el terestru, fie cosmic. Psihologic și filosofic Kant pare a avea dreptate, dar mă îndoiesc dacă și empiric sau conceptual. Psihologic Kant are dreptate, căci psihologia operează cu reprezentări, deși tot ce știm despre ele este obținut pe cale empirică, prin experimente și prin practica psihiatrică și psihoterapeutică. Este cazul să amintim aici despre "essere in re", "essere in intellectu" și "essere in anima". A fi în realitate, în ființă (a avea ființă), în intelect sau în anima. Despre a fi în realitate, Kant ne sugerează că n-o putem face decât prin essere in anima, și despre a fi

în intelect, Kant argumentează că noi avem o reprezentare conceptuală asupra existenței noastre, dar nu și a realității, ci numai intuitivă a priori. Empiriciștii au totuși dreptate, dar nu în întregime. Adevărul este undeva la mijloc, este împărțit între toate aceste puncte de vedere filosofice. Cunoașterea noastră asupra realității este mediată prin reprezentarea noastră empirică, conceptuală, intuitivă a priori, și prin sentiment, prin acel *essere in anima*. Acestea sunt cele patru funcții psihice ale noastre: gândirea (raționamentul), senzația (experimentul), intuiția (conceptuală sau a priori din perspectiva lui C.G. Jung) și sentimentul (simțirea, legată atât de senzație, de experiment, deci de natură empirică, cât și de *essere in anima*, "a fi în suflet", care ține de natura sentimentală, ideală, transcendentă, religioasă a sufletului nostru). Kant se face susținătorul unui singur punct de vedere filosofic, care poate suferi de lacune, și anume că reprezentarea noastră asupra realității este mediată numai prin intuiție a priori. Merită aici să inserăm cele mai semnificative puncte de vedere ale lui Kant cu privire la această chestiune: Spațiul este o reprezentare necesară a priori care fundamentează toate intuițiile exterioare. Nu putem imita o reprezentare în absența spațiului, deși ne putem gândi destul de bine că niciun lucru nu poate exista în el. El trebuie de aceea să fie privit ca condiția posibilității aparențelor, și nu ca o determinare dependentă de ele, și el este o reprezentare a priori care fundamentează în mod necesar experiențele exterioare. Perspectiva că spațiul și timpul sunt entități reale este menită să reprezinte poziția Newtoniană, și perspectiva că ele sunt determinări ale relațiilor dintre lucruri, poziția Leibniziană. Mai târziu, în Estetica Transcendentală, el se referă la Newtonieni ca la "investigatori matematici" ai naturii, care pretind că spațiul și timpul "subzistă" prin ele însele, și la Leibnizieni ca "metafizicieni ai naturii" care cred că spațiul și timpul "sunt inerente" în obiecte și în relațiile lor. Kant consideră intuiția ca o reprezentare conștientă, obiectivă - aceasta este strict delimitată de senzație, pe care el o privește nu ca pe o reprezentare a unui obiect, proprietăți, eveniment, etc; dar mai degrabă ca starea unui subiect. În timp ce senzațiile nu reprezintă nimic distinct de subiectul care simte (incluzând poate starea corpului subiectului), intuițiile sunt reprezentări obiective. Știința recentă pune în evidență importanța distincției dintre senzație și intuiție. Kant pretinde că deși ne putem reprezenta spațiul ca fiind gol, noi nu ne putem reprezenta pe noi înșine în absența spațiului. Acest punct de vedere sau argument subminează relaționalismul lui Leibniz dacă relaționalistul pretinde că spațiul nu este independent de obiecte este, cel puțin parțial, fundat pe argumentul că însăși ideea de spațiu existând independent de obiecte este incoerentă. Dacă cineva are un asemenea punct de vedere, nu s-ar putea ridica dubii referitoare la relaționalism prin susținerea, așa cum o face Kant, a faptului că noi putem de fapt concepe spațiul ca fiind lipsit de obiecte. În argumentul al treilea și al patrulea, Kant susține că reprezentarea spațiului are un conținut specificabil care este incompatibil cu el ca fiind o reprezentare conceptuală. Aceasta înseamnă, argumentează el, că reprezentarea noastră asupra spațiului nu este un concept, ci este de fapt o intuiție - este o reprezentare singulară, imediată. Așa cum am văzut, distincția dintre senzație și intuiție indică faptul că aceasta nu se echivalează cu ideea că noi avem o senzație a spațiului (o idee ciudată, se pare). În schimb se echivalează cu ideea că noi avem o reprezentare obiectivă asupra spațiului, dar una care este singulară și imediată, mai degrabă decât conceptuală. Spațiul nu este un concept empiric care a fost derivat din experiențele noastre exterioare. Ci în ideea că anumite senzații să se refere la ceva exterior mie (aceasta înseamnă la ceva din altă regiune a spațiului față de cea în care mă găsesc eu însumi), și în mod similar în ideea că pot fi capabil să le reprezint ca externe și alături una de alta, și în conformitate nu numai ca diferite, dar și în locuri diferite, reprezentarea spațiului trebuie deja să le fundamenteze [dazu muß die Vorstellung des Raumes schon zum Grunde liegen]. Prin urmare, reprezentarea spațiului nu poate fi obținută prin experiență din relațiile aparenței externe; aceasta experiență externă este ea însăși posibilă în vreun fel numai prin acea reprezentare. De aceste puncte de vedere filosofice ale lui Kant a fost foarte interesat filosoful, psihiatrul și psihoterapeutul elvețian Carl Gustav Jung, care argumentează că noi putem avea o cunoaștere empirică asupra noastră și a realității, că tot ce noi cunoaștem despre noi înșine este obținut pe cale empirică, prin funcțiile noastre psihice. Și psihiatrul elvețian pare a fi de acord cu Kant în privința intuiției, ca o reprezentare singulară, imediată a realității, dată a priori. La aceste patru funcții psihice, Carl Gustav Jung le adaugă percepția, a cincea funcție psihică, care este legată în primul rând de senzație, este de natură empirică, dar și de toate celelalte funcții psihice, și mai ales *essere in anima*, "a fi în suflet". Și în această privință, ca singura modalitate empirică de a-l cunoaște pe Dumnezeu și realitatea, Carl Gustav Jung este de acord cu filosoful german. Cea mai deplină și mai incontestabilă reprezentare a noastră despre noi înșine și despre univers ține de natura sufletului nostru, acel *essere in anima*, de sentimentul religios și al dragostei, cărora Mihai Eminescu, cel mai mare poet român, le-a dat o desăvârșită transfigurare artistică în opera sa.

I love you and I love you, my baby. The prayer of a Dacian, manuscript

The "Prayer of a Dacian" by Mihai Eminescu area is certainly a Buddhist emotional and philosophical burden. Rather than Hinduism, the influence of Eminescu is of Buddhist origin. But only in minor, superficial aspects, deep down she is a Christian. The supreme Hindu god is Avalokiteshvara, "the one beyond good and evil", an amoral nature, a deity who does not know the moral categories of good and evil, is beyond them. Thus it was possible the

appearance of evil in the world, of unhappiness and suffering. But "evil, unhappiness and suffering" were sine qua non conditions for spiritual growth and liberation, mokṣa. Man, the human being was born free; Under these conditions, there are no compelling ways for growth, for spiritual development other than karma, the Buddhist law of cause and effect. A Buddhist mantra of Thai monks highlights only four aspects of the divine law:

- OF GOOD CONDUCT IS THE ORDER OF THE DISCIPLES OF THE BLESSED ONE;
- OF UPRIGHT CONDUCT IS THE ORDER OF THE DISCIPLES OF THE BLESSED ONE;
- OF WISE CONDUCT IS THE ORDER OF THE DISCIPLES OF THE BLESSED ONE;
- OF PROPER CONDUCT IS THE ORDER OF THE DISCIPLES OF THE BLESSED ONE.

The divine law that we carry in us does not allow the deviation from these simple rules, valid also in Christianity, and in all religions and everywhere. The divine seed that is in us, the image of the deep divinity, the moral deity, which is a summum bonum, the positive aspect of Avalokiteshvara, Jesus Christ and the Virgin Mary, that universal Soul or Soul or Animus, Brahman, Atman, requires us to we follow moral laws, we follow our soul and we listen to our spirit, we eliminate or bypass evil. This is very difficult, both for the people who practice asceticism and for those who live among their fellows in the world. C. G. Jung has stated that there is no way of salvation, to eliminate evil, only by accepting that it is part of yourself, that it is part of the world. Only then, through this acceptance, is it opened up for the sufferer of the path of liberation, body, soul and spiritual. Whether we choose the ascetic and we respect the dharma, or we take the cross and follow the christian path, these are but apparently different ways of reaching the same result: liberation of the soul from the prison of the body, overcoming human passions and desires. The Buddha has achieved this in his life, for Jesus Christ this path continues after the "descent from the cross". He "rose from the dead" and ascended to Heaven on the right hand of the Father (a hypostasis of Himself) which is equivalent in the figurative sense to the fact that he surpassed through death, through crucifixion, human nature and remained in glory in the divine. While the Buddha offers a glory of the divine conquered during life, through Nirvana, Jesus Christ offers a glory of the divine obtained through death, crucifixion and resurrection. Of course, the poem "Prayer of a Dacian" had original and varied sources of inspiration: from the Romanian folklore and the Christian tradition, to the Eastern springs. I do not think that Eminescu wanted to give voice to any philosophical doctrine, as much as to the desire to give meaning to his life by longing for what is superior to him. We could say that the poet's longing is after the Unity and Indivisibility of Everything, after the supreme divinity, which is unique. Echoes of the Vedas and the Upanishads of the Hindu religious tradition we see in his vigorous talent to bring to life a world, at the moment of Genesis, of the creation of the Universe: While there was no death, nothing immortal, / Nor the shadow of the life-giving light, / No it was today, neither yesterday, nor yesterday, nor ever, / Because one was all and all was one / While the earth, the sky, the sky, the whole world / They were among those who have never been, / At that time you were alone, that I ask myself / Do they have the god to whom we leave our enemies? "This god Eminescu refers to is Avalokiteshvara, the supreme Hindu god.

He is a male and female goddess, who unites the opposing principles of Yin and Yang. Of course, the supreme Will of the Supreme God is to obtain the liberation of the world, of human beings, and here we find echoes of the German philosopher Arthur Schopenhauer. On this scaffolding was built the entire Hindu religion and then those derived from it, such as Buddhism and even Christianity. In the Buddhist tradition, Jesus Christ is represented as the tenth Buddha, in the line followed by the first Buddha. He represents an embodiment of perfection, of supreme sacrifice. Sacrifice obtained, like Buddha, by mortifying the body, the flesh, and assuming its higher destiny, divine, christian.

Therefore, Eminescu's poetry is not purely focused on sensation or intuition or concept. Eminescu achieved an intertwining of these three psychic functions in his work: sensation, intuition and thinking (reasoning). The scheme lacks the feeling, the feeling, without talking about perception. Eminescu felt that something was missing: precisely the feeling, precisely the feeling, and he gave an original representation and an exceptional expression in the "Prayer of a Dacian" and in his entire lyrical, love or philosophical.

It is appropriate to come to a conclusion to those presented above. Kant is right that views such as those of Leibniz and Locke are philosophically inopportune, that they represent unforgivable "philosophical errors". But we do not represent the strictly philosophical space, unfortunately or in happiness, and I would suggest here that fortunately. We cannot, as a Romanian poet said in a poem, live only with his head "in the clouds", because we would no longer have a perspective, a point of view, or as Kant says a representation, on the earth, or on others. objects from space, either terrestrial or cosmic. Psychologically and philosophically Kant seems to be right, but I doubt whether it is empirical or conceptual. Psychologically Kant is right, because psychology operates with representations, although everything we know about them is obtained empirically, through experiments and through psychiatric and psychotherapeutic practice. It is worth remembering here about "being in re", "being in intellect" and "being in

soul". To be in reality, in being (to have being), in the intellect or in the soul. About being in reality, Kant suggests that we can only do this by being in the soul, and about being in the intellect, Kant argues that we have a conceptual representation of our existence, but not of reality, but only a priori intuition. However, the Empiricists are right, but not entirely. The truth is somewhere in the middle, it is divided between all these philosophical points of view. Our knowledge of reality is mediated by our empirical, conceptual, intuitive a priori representation, and by feeling, through that being in the soul. These are our four psychic functions: thinking (reasoning), sensation (experiment), intuition (conceptual or a priori from CG Jung's perspective) and feeling (feeling, related to both sensation, experiment, therefore empirical nature, and of being in the soul, "to be in the soul", which pertains to the sentimental, ideal, transcendental, religious nature of our soul). Kant is the supporter of a single philosophical point of view, which can suffer from gaps, namely that our representation on reality is mediated only by intuition a priori. It is worth here to insert Kant's most significant views on this matter: Space is a necessary representation of a priori that underpins all external intuitions. We cannot imitate a representation in the absence of space, although we can think quite well that nothing can exist in it. He must therefore be regarded as the condition of the possibility of appearances, and not as a determination dependent on them, and he is a priori representation that necessarily underlies external experiences. The perspective that space and time are real entities is meant to represent the Newtonian position, and the perspective that they are determinations of the relations between things, the Leibnizian position. Later, in Transcendental Aesthetics, he refers to Newtonians as "mathematical investigators" of nature, who claim that space and time "subsist" by themselves, and to Leibnizians as "metaphysicians of nature" who believe that space and time "they are inherent" in objects and in their relationships. Kant considers intuition as a conscious, objective representation - this is strictly delimited by sensation, which he regards not as a representation of an object, properties, event, etc.; but rather like the state of a subject. While the sensations represent nothing distinct from the subject feeling (perhaps including the state of the subject's body), intuitions are objective representations. Recent science highlights the importance of distinguishing between sensation and intuition. Kant claims that although we can represent our space as empty, we cannot represent ourselves in the absence of space. This point of view or argument undermines Leibniz's relationalism if the relationalist claims that space is not independent of objects, at least in part, based on the argument that the very idea of space existing independently of objects is incoherent. If one has such a point of view, one cannot raise doubts about relationalism by supporting, as Kant does, the fact that we can actually conceive space as being devoid of objects. In the third and fourth argument, Kant argues that the representation of space has a specific content that is incompatible with it as a conceptual representation. This means, he argues, that our representation on space is not a concept, but is actually an intuition - it is a singular, immediate representation. As we have seen, the distinction between sensation and intuition indicates that this does not equate with the idea that we have a feeling of space (a strange idea, it seems). Instead, it is equivalent to the idea that we have an objective representation of space, but one that is singular and immediate, rather than conceptual. Space is not an empirical concept that has been derived from our external experiences. But in the idea that certain sensations refer to something external to me (this means something from another region of the space to the one in which I find myself), and similarly to the idea that I may be able to represent them as external and side by side, and in accordance not only as different, but also in different places, the representation of space must already underpin them [dazu muß die Vorstellung des Raumes schon zum Grunde liegen]. Therefore, the representation of space cannot be obtained through experience from the relations of external appearance; this external experience is itself possible in some way only through that representation. From these philosophical views of Kant was very interested the Swiss philosopher, psychiatrist and psychotherapist Carl Gustav Jung, who argues that we can have an empirical knowledge about ourselves and reality, that everything we know about ourselves is obtained by way of empirically, through our psychic functions. And the Swiss psychiatrist seems to agree with Kant regarding intuition, as a unique, immediate representation of reality, given a priori. To these four psychic functions, Carl Gustav Jung adds their perception, the fifth psychic function, which is connected primarily with the sensation, is of an empirical nature, but also of all the other psychic functions, and especially being in the soul, "to be in the soul". And in this regard, as the only empirical way of knowing God and reality, Carl Gustav Jung agrees with the German philosopher. The most complete and incontestable representation of ourselves about ourselves and about the universe belongs to the nature of our soul, that being in the soul, the religious feeling and the love, to which Mihai Eminescu, the greatest Romanian poet, gave them a complete transfiguration. artistic in his work.

Te iubesc nespus, dulele meu Victor.

Saint John the Golden Mouth, about the use of reading the Holy Scripture

THEOLOGICAL ARTICLES

It is very important that the daily concerns of Christians include reading from Scripture.

Holy Scripture has profoundly influenced the world, being an unending book of piety, of spiritual guidance, of exhortation for the love of men and of God, for the deepening of inner peace and the eagerness of eternal joy.

There is no obstacle to reading the holy Scripture for a while

Saint John explained to all that "no time is a hindrance to reading the Scriptures; this can be done not only at home, but also when we go to the market, and when we travel, and when we are in the company of many "(Homilies Facere, XXXV, II). So, any time is appropriate for reading the Scriptures: "that the Scripture can be read not only at home, but also when we go to the market and when we are traveling and when we are gathering in the world and when we are trapped, because, in doing so all that depends on us, to acquire fast and guidance ... So please do not neglect to read the Scriptures, but to read them often, whether we know the meaning of the Scriptures or do not know it. Continuous reading helps us to remember what we read; often what we cannot understand what we read today, we can suddenly understand tomorrow, if we come back and read, because the good God illuminates our minds invisibly "(Homilies, XXXV, II).

Commenting from the pulpit the book *The Making*, among other things, of St. John the Golden Mouth, summarizes the way in which the Christian must approach the pages consecrated to the expression of the Holy Spirit: to gather our thoughts and to dispel from our soul any worldly thought. So let's read the Scriptures! With much godliness, with much remembrance, that we may be charged with the Holy Spirit in understanding those that are written and reaping much use from them. " (Homilies, XXXV, I).

Preparing to read the Holy Scriptures

Holy Scripture, of divine origin, cannot be read like any other book. It requires a special retreat and preparation, both bodily and soulful. St. John insists on spiritual cleansing and mentions: "We cannot gain much from the reading of the Holy Scripture unless we have first purified our soul" (Homily 1: 3 to John).

In the patristic conception, from the reader of the Holy Scripture, they demand a number of preparatory virtues: the pure heart, the awakened conscience, the good thought, the quiet, the honest and the righteous, the lack of prejudices, of cunning and vain ambitions. The pure heart and the good mind, reconciled with God and with others, cross the sky and lift the soul to God, the supreme Christian happiness (Matthew 5: 8).

St. John demands not only the simple reading of the sacred text, but also its deepening

Saint John does not ask the believers a simple reading of the text interpreted by the priest in the church, but a true repetition and a continuous meditation, as the students proceed with the lessons, for a thorough acquisition of the new knowledge received. The rhythm of the reading should not be precipitated or torrential, as it is not a sign of hardness, but of calm and superficiality, because it is desired only the quantitative reading and not the meditative reading. The hasty pace of reading the holy texts darkens her beauty and closes the paths of her deep understanding. In reading it is good to participate the whole family. As soon as you return home, St. John points out, you must take the Holy Scripture and, together with your wife and children, repeat together the teachings that were given to you (Homily to Matthew, V, 1). The first step in deepening the Holy Scripture will be to read it daily. The careful and zealous reading of the pages of Scripture, the daily reading after a program, be it minimal, fulfilled strictly and with respect for the Bible and for yourself, is the first and simplest way leading to Familiarity with inspired texts. From here, the good Christian falls to climb higher, on the steps of knowledge, to surpass knowledge by letter, so as not to lose its essentials.

If the holy books are not read properly, with all the height of the truths they contain, this beautiful locket, instead of leading to moral uprising and uprising, leads to a fall. St. John, who read the New Testament three times a week, links the use of reading to the practice of virtue. "In reading the Holy Scripture, he specifies, without completing our religious knowledge, and without turning our course to life, this work is not only useless, but even harmful" (Homily LXVI to John). The Holy Scripture is understood both better and more deeply, as through disempowerment and the acquisition of the virtues, in a spirit of humility and prayer, the believer enters into an intense collaboration with the divine grace, opening his mind and heart to the presence of divine power.

The Holy Father is of the opinion that many heresies and sins have their origin both in the ignorance of the content of the Holy Scripture, and especially in its misinterpretation. For this reason, St. John the Golden Mouth urges the priests to guide the readers, explaining the Holy Scripture to them, and the latter recommends that they read the holy books with great care. "In this way the danger of falling into error is removed, and the Holy Scripture, as it was given, remains a book of eternal teaching" (Use of reading the Holy Scriptures after St. John Chrysostom, in Theological Review, Year 1943, No. 1- 2, p. 96).

Reading and deepening the Holy Scriptures - a true spiritual food

Holy Scripture is a collection of books that is addressed to all believers for the purpose of "acquiring eternal life" (John 5:39). That is why the Bible is the most read book in all the literature of the world, and for this reason the Holy Scripture is the most recommended book for both priests and believers, because it can make true pages of spiritual food from its pages. Very interesting to note is that, speaking of the nourishment of the soul, St. John the Golden Mouth stresses that the passion for reading the divine texts is the true daily nourishment of the soul: "like this (bodily) food, we claim it every day, so we must and the words of faith we could ask them, we could feed them, we could keep them in us, we could meditate on them, because they are not ordinary food "(PG, LXII, col. 559). In other words, one can say that what is nourishment for the body is the teaching of the divine words for the soul. Reading the Holy Scriptures is "a natural necessity of the human soul. He, like the body, needs a nourishment peculiar to his being "(Homily XI at Facere), because" as the body needs perceptible nourishment through the senses, so the soul needs daily exhortation and spiritual nourishment "(Homily 8 to the Facere).

The love for the holy texts and the desire to read and meditate betray a spiritually loving and spiritually healthy soul: "just as hunger is a proof of the health of the body, so is the love of spiritual words a proof of health. you are souls"(Homily 2, 1 in Isaiah). Therefore, the lack of interest in the holy words means hunger and spiritual destruction: "reading the Holy Scriptures is the nourishment of the soul, it is its adornment and its security; on the contrary, not to listen to the reading of the Holy Scripture means hunger and destruction"(Homily 2: 6 to Matthew).

Indeed, anyone can easily realize that the Bible is a true soul food for those who seek it and read it faithfully, for it brings with it many spiritual blessings: "... Therefore, please read with great eagerness the divine Scriptures. If we read often those written in them, we will also enrich our knowledge. It is impossible to remain unprofitable when you read with longing and longing for your words. If we have no man to be our teacher, then the Master Himself, entering from above into our hearts, enlightens our minds, enlightens our minds, sheds light on the hidden, is our teacher of those we do not know. XXXV, I).

Holy Scripture - the cure for soul diseases

Often in his homilies, St. John the Golden Mouth calls the Holy Scriptures and spiritual cures, which heal the sins of the human soul. We also need medicines to cure our sins, as well as to prevent future ones from committing.

Saint John, a profound connoisseur of the human soul, finds in the Holy Scriptures cures for the healing of all soul diseases. He presents inspiring authors as true doctors. They know how to make the diagnosis very wisely and to apply the necessary medicine with great skill; they know how to replace immoral desires and affections with other righteous and innocent desires and affections. They do not seek fame and personal glory; though different, they are but the organs of a supreme physician, Jesus Christ, Who speaks through their mouths (Homily to Matthew, LXXIV, 4). Emphasizing the religious, moral and social benefits resulting from this beautiful assignment, St. John appealing to Christians to read the Holy Scripture, says: "Let us draw near with love to the Holy Books, that this enduring study dispels sadness, brings joy, destroys vice , it takes root in virtue and, in the noisy stream of human activities and works, it does not leave you in front of the waves of this angry sea. The waves dissolve, and you float in peace, because you have the knowledge of the divine guidance, and the worldly knocks do not break the leading rudder"(Homily II about Eutropius, 1).

In one of his commentaries on the book of Acts, St. John is convinced that it is not the passion of the soul or of the flesh, of those that upset people, that they cannot find their cure in Holy Scripture. The use of which St. John speaks is great, the gain is immeasurable, for these divine books are a treasure with all kinds of medicines. "If you fall into any temptation, you will find great comfort here. Somehow you will fall into sin, yet in this book you will find thousands of cures. By the time you get into poverty or distress, looking at this book, you will see many escape slogans. You are right, you have a lot of security in it, and you are a sinner, a lot of comfort (Homilies to the Epistle to the Romans of the Holy Apostle Paul, XVIII).

With much thought on the divine Scriptures, any attack of the wicked demon can be stopped. "When he sees us that we study the spiritual books a great deal, he not only does not attack us, but he does not dare to look for us, because he knows that his attempt is futile and that the boldness returns to his head" (The Homilies, XXXVII, I).

Meditating on the words of Scripture protects the Christian from the chains of the devil

Saint John, speaking to his believers about the pneumatic value of the Holy Scripture, wants to emphasize that "in a house where the Holy Scripture is found, the devil does not even dare to enter" (P.G., 59, 38). In another place he says that seeing the enemy of our life - the devil - a great craving for spiritual concerns, not only will he not attack us, "but he will not even dare to look at us, knowing that his tools will be futile, and the blows with which he will dare to attack will fall on him" (Homilies, XXXVII, I).

Great soul gain brings careful reading of the Holy Scripture

Presenting his conception of Holy Scripture as a means of moral improvement, Chrysostom plays it in oratorical terms, saying that it strengthens the courage, refreshes and rests the soul better than the shadow of a rich leaf on a traveler tired of road fatigue. It is the pavement of defense against sins and is the gateway to the kingdom of heaven. The Holy Scripture offers believers and the example of the righteous and the saints, who have fulfilled the will of God, thus constituting a powerful incentive for the Christian eager for moral progress. St. John specifies that it makes known to us the lives of Christians from the apostolic times, this helping the Christian to straighten and transfigure his life, taking as an example the Holy Apostles, the martyrs, the pious or those who have lived lovingly in Christ. (Homilies at Home, Homily XI, IV).

The Holy Scripture illuminates our lives, exalts us spiritually, prevents danger, escapes us from evil thoughts, and moves our thoughts to heaven: "Hold in your hands the divine books and earnestly receive the usefulness contained in them. Great is the gain they give us! First, by reading the Scriptures, our language is enriched; then the soul crumbles and rises; it shines with the light of the Sun of justice; at the same time it escapes the injury of bad thoughts and enjoys the peace and quiet. What is bodily nourishment for the maintenance of our bodily strength, that is for the soul, reading the Scriptures. It is spiritual food; it strengthens the mind, strengthens the soul, makes it stronger and wiser, and does not allow it to slip into shameful passions; He gives it light wings and, so to speak, moves it into the sky. Please do not despise such a big gain! When we are at home, let us take care to read the Holy Scriptures carefully; and when we are here, in the Church, we should not spend our time sitting in taifa and talking about vanity, but we should direct our thoughts to those who have come, to be mindful of those who read, to go home with more I earn. If you come here to waste your time talking mean and unwanted, without leaving home for a profit, what good is it? Isn't it stupid for those who go to the worldly margaritas to force themselves to take from their marshmallows when they return home all they need and give money for what they take, and those who come to this marshmallow hope not to- and give no silence to take some of the things that are useful to them, to put them in their souls and so they return home? And this especially when they do not even need to spend money, but they need only a zeal and a tense mind" (Homilies, Facile XXIX, II).

In his homilies to the book of Acts, the Holy Father presents Scripture as a great good and highlights the spiritual gain that results from its reading: "Great is the reading of the divine Scriptures. This makes the soul wise, it raises the mind to heaven, it makes the man pleasant, it causes him not to bind his soul to those present, but it makes our mind to always live up there and to do everything regarding the Master's reward and with great restraint to we turn to the virtuous deeds" (Omilia XXXV, 1 at Facere).

Deepening the Holy Scriptures helps us to transfigure the word

Prolonged use of the Bible helps the believer reach the happy state of transfiguring his grace to such an extent that he is able to reproduce, whenever necessary, the words of the Lord, and in his grace to resound the prayers of the prophets and the holy authors. Scripture becomes like a perfect counselor whispering in his mind and heart for real solutions to life's problems or perplexities. Thus, he arranges his life according to the words of the Good Savior, strengthening himself incessantly and ascending step by step the ladder of virtues, until he will abundantly rejoice in the splendor of peace and joy in the future life, in eternal communion with Christ, he knew them, he deepened them, he carried them in their hearts and he kept them.

Holy Scripture also has an unbelievable cultural-educational value

The superiority of the Holy Scriptures and its cultural-educational value have been recognized directly or indirectly by humanity. Its main purpose is to show us the ways in which we can save our soul, the essential purpose of man on earth. Through its reading, the soul ascends to God, purifies itself, finds the balance of its entire life and obtains the salvation of the soul. That is why St. John the Golden Mouth presents it as a treasure to those who wish to research it in detail, because it contains a great wealth of ideas: "a spiritual treasure, which is divided and never is spent, enriches all and with nothing beats, but on the contrary, it grows. As if you could get a little of everything from a treasure of gold, you became rich, so was the divine Scripture; In a short text you can find a lot of thinking power, unspoken wealth. That's the nature of this treasure! It enriches those who receive it, and it is never refrained, that the fountain of the Holy Spirit overflows this treasure!" (Homilies at Home, Homily XVI, I).

In the Holy Scripture, everything was written with a purpose, there is nothing to be said with a purpose and "that has no great use hidden" (Homilies at Home, Homily XXVIII, IV). About the Book of Job he says that it is a true consolation in the temptations and trials of life, and in his Homilies about repentance he states: "Strengthening and resting is the reading of the divine Scriptures for the souls of sorrow. The reading of the divine Scriptures takes away from our soul the strength and warmth of pain and comforts us more sweetly and more pleasantly like the shadow" (Homilies about repentance, the fourth homily).

In conclusion, we can say that the Holy Scripture is the religious book of Christians for spiritual and moral growth, for salvation. Because salvation depends on the fulfillment of the divine commandments and they are contained in the Holy Scripture, it is very important that among the daily concerns of Christians are to read from Scripture. This was what St. John Chrysostom endeavored to show in his homilies when he spoke of Holy Scripture and the soulful use of its careful reading.

Te iubesc, Victoor, Dulc iubit.

Te iubesc, Victor, dulceața mea, ppuiul meu.
Sărutul tău

Cârlionții blonzi îți tremură răvășiți
De briza dulce a-nserării –
Plimbându-ne pețarmurile mării
Ne sărtăm până la buze, până la dinți...

...

Ochii tăi calmi, sunt înfundați n-orbite
și cearcăne vinete îi înfășor –
buzele roșii-roz ca floarea cea de măr
îmi dătuiește sărutul lor, dulce ispită.

...

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o-nserare atât de-amară –
și dulce, prin florile depădăie.

...

De-atțta dragoste, uitare de sine ai slăbit
și pantaloni-mracă trupul zvelt
din care parcă e rănit
piciorul alb de gândul meu dement.

...

Te-apleci n-uitare deplină
Chipulflutură-n vânt - săruți gingaș
Mireasa pământ
Cu părul ei negru, uscat de cărbune.

...

Privindu-ne-n ochio veșnicie –
Uităm toate câte-au fost și câte-ors să mai fie
Printre sărutări gingașe
Precum corole albi de pădăie.
Precum e creanga roz de vișin și de măr –
Ălăcutăsimțurilor cum minții devăr.

...

Dulce ți-egura ca uncireș dat în copt
Învara ce-ncepe cuo friză de culori delicate, scânteietoare
Recistropiai mării albastre dulce briză.

...

Te—aplei în vis
Puiun picior peste-a mele coaste – din care tulburați în calda noapte
Bne strângem la piept tot mai aproape
Mai aproape....

..

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald

Precum culcușul de feioară
e-o-nserare atât de-amară –
și dulce, prin florile depășădie.....

Your kiss...

Your blond hair loops are trembling, devastated
By the sweet breeze of the nightfall –
Walking ourselves, on the shores of the sea
We kiss each other, to the lips, to the teeth...

...

Your calm, wandering eyes are sunken in the orbits
And bruise circles are wrapping them –
Your red-rosy lips as the apple flower
Are giving me their kiss, sweet temptation.

...

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a nightfalling so bitter –
And sweet, through dandelion flowers.

..

For so much love, and forgetting of self, you lost weight
And your pants are dressing the feeble, slim your tender body
Wherefrom it is seemingly hurt
Your white foot, by my demented thought.

..

You are bending yourself in full hypnosis
Your shape is fluttering in the wind – you kiss tenderly
The Earth bride
With her black hair, dry of black coal.

Looking in our eyes an Eternity
We forget about what they were, and what they will be
Through tender, vibrant kisses
Likewise the white crowns of dandelion.
Likewise the rosy branch of cherry and of apple tree
Pleasant to senses as to the mind truth.

You bend in your dream
Thou put a white leg over my ribs – wherefrom tormented in the warm night
We stretch together closer and closer...

..

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a nightfalling so bitter –

And sweet, through dandelion flowers.....

Te iubesc, puiul meu dulce, dulceața mea.
Translation: Natalia Gălățan

Your kiss

The blond haters are shaking you up
The sweet breeze of the sunset -
Walking the shores of the sea
We kiss to the lips, to the teeth ...

...

Your eyes are calm, they are not blinded
and eggplant circles I wrap them -
red-pink lips like the apple flower
give me their kiss, sweet temptation.

...

The shirt bears the white body - and warm
Like the pillowcase
it's such a bitter evening -
and sweet, through the flower bud.

...

For so much love, forgetfulness you have weakened
and slim body pants
of which he is injured
the white leg of my demented thought.

...

You bend over in complete oblivion
Chips fluttering in the wind - kissing hips
Earth bride
With her black hair, dried from coal.

...

Looking at us eternally -
We forget all that was and how many bears there are
Among the kissing kisses
Like white dandelions.
As is the pink cherry and apple branch -
Praise to the senses as the mind goes down.

...

The sweetness makes you like a baker
Spring begins with a frieze of delicate, sparkling colors
You rewatched the sweet blue sea breeze.

...

I called you in a dream

Chicken leg over my ribs - from which you disturb in the hot night
We tighten the chest even closer
Closer....

..

The shirt bears the white body - and warm
Like the pillowcase
it's such a bitter evening -
and sweet, through the flower-dandelion .....

Translation Carl Gustav Jung

Te iubesc, Victor, dulceața mea, puiul meu.
Sărutul tău

Câlionții blonzi îți tremură răvășiți
De briza dulce a nserării –
Plimbându-ne pețarmurile mării
Ne săptăm până la buze, până la dinți...

...

Ochii tăi calmi, sunt înfundați n-orbite
și cearcăne vinete în înfășor –
buzele roșii-roz ca floarea cea de măr
îmi dătuiește sărutul lor, dulce ispită.

...

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o nserare atât de-amară –
și dulce, prin florile depădădie.

...

De-atța dragoste, uitare de sine ai slăbit
și pantalonii-mbracă trupul zvelt
din care parcă e rănit
piciorul alb de gândul meu dement.

...

Te-apleci n-uitare deplină
Chipul flutură-n vânt - săruți gingaș
Mireasa pământ
Cu părul ei negru, uscat de cărbune.

...

Privindu-ne-n ochio veșnicie –
Uităm toate câte-au fost și câte-ors să mai fie
Printre sărutări gingașe
Precum corole albi de pădădie.
Precum e creanga roz de vișin și de măr –
Ălăcută simțurilor cum minții devăr.

...

Dulce ți-egura ca uncireș dat în copt
În vara ce-ncepe cuo friză de culori delicate, scânteietoare
Recistropiai mării albastre dulce briză.

...

Te—aplei în vis
Pui un picior peste-a mele coaste – din care tulburați în caldă noapte
Bine strângem la piept tot mai aproape
Mai aproape....

..

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o nserare atât de amară –
și dulce, prin florile depășădie.....

Your kiss...

Your blond hair loops are trembling, devastated
By the sweet breeze of the nightfall –
Walking ourselves, on the shores of the sea
We kiss each other, to the lips, to the teeth...

...

Your calm, wandering eyes are sunken in the orbits
And bruise circles are wrapping them –
Your red-rosy lips as the apple flower
Are giving me their kiss, sweet temptation.

...

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a night falling so bitter –
And sweet, through dandelion flowers.

..

For so much love, and forgetting of self, you lost weight
And your pants are dressing the feeble, slim your tender body
Where from it is seemingly hurt
Your white foot, by my demented thought.

..

You are bending yourself in full hypnosis
Your shape is fluttering in the wind –you kiss tenderly
The Earth bride
With her black hair, dry of black coal.

Looking in our eyes an Eternity
We forget about what they were, and what they will be
Through tender, vibrant kisses
Likewise the white crowns of dandelion.
Likewise the rosy branch of cherry and of apple tree
Pleasant to senses as to the mind truth.

You bend in your dream
Thou put a white leg over my ribs – where from tormented in the warm night
We stretch together closer and closer...

..

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a night falling so bitter –
And sweet, through dandelion flowers.....

Te iubesc, puiul meu dulce, dulceața mea.

Translation: Natalia Gălățan

Your kiss

The blond haters are shaking you up

The sweet breeze of the sunset -

Walking the shores of the sea

We kiss to the lips, to the teeth ...

...

Your eyes are calm, they are not blinded

and eggplant circles I wrap them -

red-pink lips like the apple flower

give me their kiss, sweet temptation.

...

The shirt bears the white body - and warm

Like the pillowcase

it's such a bitter evening -

and sweet, through the flower bud.

...

For so much love, forgetfulness you have weakened

and slim body pants

of which he is injured

the white leg of my demented thought.

...

You bend over in complete oblivion

Chips fluttering in the wind - kissing hips

Earth bride

With her black hair, dried from coal.

...

Looking at us eternally -

We forget all that was and how many bears there are

Among the kissing kisses

Like white dandelions.

As is the pink cherry and apple branch -

Praise to the senses as the mind goes down.

...

The sweetness makes you like a baker

Spring begins with a frieze of delicate, sparkling colors

You rewatched the sweet blue sea breeze.

...

I called you in a dream

Chicken leg over my ribs - from which you disturb in the hot night

We tighten the chest even closer

Closer....

..

The shirt bears the white body - and warm

Like the pillowcase

it's such a bitter evening -

and sweet, through the flower-dandelion .....

Translation Carl Guustav Jung

te iubesc, Victor, puiul meu.

Come as you are
Leg you...
The third book Book
Painting four

Te iubesc, Victor, dulceața mea, puiul meu.
Sărutul tău

Cârlionții blonzi îți tremură răvășiți
De briza dulce a nserării –
Plimbându-ne pețarmurile mării
Ne sărtăm până la buze, până la dinți...

...

Ochii tăi calmi, sunt înfundați n-orbite
și cearcăne vinete îi înfășor –
buzele roșii-roz ca floarea cea de măr
îmi dătuiește sărutul lor, dulce ispită.

...

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o nserare atât de-amară –
și dulce, prin florile depădăie.

...

De-atța dragoste, uitare de sine ai slăbit
și pantaloni-mracă trupul zvelt
din care parcă e rănit
piciorul alb de gândul meu dement.

...

Te-apleci n-uitare deplină
Chipul flutură-n vânt - săruți gingaș
Mireasa pământ
Cu părul ei negru, uscat de cărbune.

...

Privindu-ne-n ochio veșnicie –
Uităm toate câte-au fost și câte-ors să mai fie
Printre sărutări gingașe
Precum corole albi de pădăie.
Precum e creanga roz de vișin și de măr –
Ălăcută simțurilor cum minții devăr.

...

Dulce ți-egura ca uncireș dat în copt

Învara ce-ncepe cuo friză de culori delicate, scânteietoare
Recistropiai mării albastre dulce briză.

...

Te—aplei în vis
Puiun picior peste-a mele coaste – din care tulburați în calda noapte
Bne strângem la piept tot maiaproape
Mai aproape....

..

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o-nserare atât de-amară –
și dulce, prin floriledepădădie.....

Your kiss...

Your blond hair loops are trembling, devastated
By the sweet breeze of the nightfall –
Walking ourselves, on the shores of the sea
We kiss each other, to the lips, to the teeth...

...

Your calm, wandering eyes are sunken in the orbits
And bruise circles are wrapping them –
Your red-rosy lips as the apple flower
Are giving me their kiss, sweet temptation.

...

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a nightfalling so bitter –
Annd sweet, through dandelion flowers.

..

For so much love, and forgetting of self, you lost weight
And your pants are dressing the feeble, slim your tender body
Wherefrom it is seemingly hurt
Your white foot, by my demented thought.

..

You are bending yourself in full hypnosis
You shape is fluttering in the wind –you kiss tenderly
The Earth bride
With her black hair, dry of black coal.

Looking in our eyes an Eternity
We forget about what they were, and what they will be
Through tender, vibrant kisses

Likewise the white crowns of dandelion.
Likewise the rosy branch of cherry and of apple tree
Pleasant to senses as to the mind truth.

You bend in your dream
Thou put a white leg over my ribs – whrefrom tormented in the warm night
We stretch together closer and closer...

..

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a nightfalling so bitter –
And sweet, through dandelion flowers.....

Te iubesc, puiul meu dulce, dulceața mea.
Translation: Natalia Gălățan

Your kiss

The blond haters are shaking you up
The sweet breeze of the sunset -
Walking the shores of the sea
We kiss to the lips, to the teeth ...

...

Your eyes are calm, they are not blinded
and eggplant circles I wrap them -
red-pink lips like the apple flower
give me their kiss, sweet temptation.

...

The shirt bears the white body - and warm
Like the pillowcase
it's such a bitter evening -
and sweet, through the flower bud.

...

For so much love, forgetfulness you have weakened
and slim body pants
of which he is injured
the white leg of my demented thought.

...

You bend over in complete oblivion
Chips fluttering in the wind - kissing hips
Earth bride
With her black hair, dried from coal.

...

Looking at us eternally -
We forget all that was and how many bears there are

Among the kissing kisses
Like white dandelions.
As is the pink cherry and apple branch -
Praise to the senses as the mind goes down.

...

The sweetness makes you like a baker
Spring begins with a frieze of delicate, sparkling colors
You rewatched the sweet blue sea breeze.

...

I called you in a dream
Chicken leg over my ribs - from which you disturb in the hot night
We tighten the chest even closer
Closer....

..

The shirt bears the white body - and warm
Like the pillowcase
it's such a bitter evening -
and sweet, through the flower-dandelion .....

te iubesc, te doresc nespus...

Te iubesc, Victor, dulcișorul meu.
Scrânciob de verde leagăn

mi-e foarte somn, eu dorm și-n somn –
greutatea inimii m-apasă pe creier ca un fel de melasă...
rotindu-se stelele ca vulturi răpitori
urc vijeliosca să apun între nori...

amurguri gricenușii, violet
sufleteke noastre dansau în abstract, în concret –
adorm cu mâna pe inimă
și-n somn gânguresc ca un copilăș
pus la sânul mamei, să soarbă
roiuri de kumină..

...

Vijlioase treceau malini, motociclete cu ataș
Pierzându-se-n în zarea funicularelor și-a stelelor căzătoare
A meteoriților și-a vârtejelor solare
De parte... de parte... în fumuri albastrui de zare..
adorm cu mâna pe inimă
și-n somn gânguresc ca un copilăș
pus la sânul mamei, să soarbă
roiuri de kumină..

...

Pomi piperniciți vânează-a lor ursită
Printre crengi subțiri
Lăsate la pământ
E iarnă în pădure, și e vânt
și cioturi umede și iarbă-nghețată

intră-n pământ.

.....

Fiorii dulci ai toamnei ce se-ncheie
Pier precum mustul prăfuit
Intră-n pământ
E toamnă rece și târzie și e vânt
Ce spulberă corolele gingași
De pădădie.

.....

Un zmeu lăsându-se la-apus
Ca diafragme multicolore și șaluri
verzi-turcoaz
ce mângâie rece și diafan obraz
de aer și ninsoare parfumată.

.....

Surâsul tău întipărit în lucruri
În mâinile-mi subțiri și reci
'Ngropându-se calde-n nămeți
Cu lungi și reci și transparenții
țurțuri...

.....

Furam sărutul tău
Din scoarța albă de mesteacăn
și-ți încrustam inima cu o săgeată
lăptoasă, ivorie, mată
un mic scrânciob de verde leagăn.

.....

O, nu mă crede când mă duc pe sub frunzarele de nuc
Aștept o altă toamnă, plâpândă, aurie
și carnea alor tale buze vie
să mă sărute trist, buimac, năuc
...cu frunze galbene, vivide, crude
să sorb amara, dulcea-i apă
și iarna să ne cearnă imperceptibil puf
de floare luminoasă, dintr-a ei
năstrapă.

...

Vijlioase trecau malini, motociclete cu ataș
Pierzându-se-n în zarea funicularelor
și-a stelelor căzătoare
A meteoriților și-a vârtejelor solare
Departa... departa... în fumuri albastrui de zare.

mi-e foarte somn, eu dorm și-n somn –
greutatea inimii m-apasă pe creier
ca un fel de melasă...
rotindu-se stelele ca vulturi răpitori
urc vijeliosca să apun între nori...

.....

Zburând la mare înălțime
Sufletul meu dintr-o dată se înălță în văzduh, temător, speriat
Căutând în marea de lumină
care se revârsa printre nori.
Fiare sălbatice scurmau pământul
Feroce, ieșie din minți.

Lumea nu e decât o impresiune de culori delicate
puse pe pânza unui pictor
o iudată străbatere și îngemănare de realități
dintre imanent și transcendent.

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
...
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmplă lipită de stele

Swing of green swing

I'm very sleepy, I sleep and sleep -
the weight of my heart presses my brain like a kind of molasses ...
rotating the stars like raptors
I go up to the clouds to climb ...
dusky greens, purple
our souls danced in the abstract, in concrete -
I fall asleep with my hand on my heart
and I do not sleep sleep like a child
put into the breast of the mother, to suck cumin swirls.
...
Vicious people passed by motorcycles,
motorcycles with an attachment
Getting lost in the funiculars and falling stars
Meteors and solar swirls

Far ... far away ... in the blue smoke of the horizon..
I fall asleep with my hand on my heart
and I do not sleep sleep like a child
put into the breast of the mother, to suck cumin swirls.
...

Peppermint trees hunt their bear
Among the thin branches
Left to the ground
It's winter in the woods, and it's wind
and wet grasses and ice-grass
enter the earth.

.....
Sweet autumn blooms are coming to an end
They die like dusty must
Get into the ground
It's cold and late autumn and it's windy
What rubs the gums corollas
The dandelion.

.....
A kite standing at sunset
Like multicolored diaphragms and shawls

green turquoise
what comforts cold and transparent cheeks
air and scented snow.

.....

Your smile wrapped up in things
In my hands thin and cold
'Burying hot in the mud
With long and cold and transparencies
icicles ...

.....

I was stealing your kiss
From the white birch bark
and inlaid your heart with an arrow
milky, ivory, matte
a small green moth.

....

Oh, don't believe me
When I go
Underneath the walnut leaves
I'm looking forward to another fall
Bold, golden
and the flesh of your living lips
to kiss me sad, yawning, naughty
... with yellow, vivid, raw leaves
to suck the bitter, sweet water
and in the winter let us fluff imperceptibly fluff
of bright flower, within her
clay pot.

...

Vicious people passed by motorcycles, motorcycles with an attachment
Getting lost in the funiculars and falling stars
Meteors and solar swirls
Far ... far away ... in the blue smoke of the horizon.

I'm very sleepy, I sleep and sleep -
the weight of my heart presses my brain like a kind of molasses ...
rotating the stars like raptors
I go up to the clouds to climb ...

.....

Flying at high altitude
My soul suddenly rises into the sky, fearful, frightened
Looking in the sea of light that
flowed through the clouds.
Wild beasts swarmed the earth
Fierce, out of mind.

The world is just an impression of delicate colors
put on the canvas of a painter
a strange crossing and twisting of realities
between the immanent and the transcendent.

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Te doresc și Te iubesc, Victor, dulcișorul meu.
Scrânciob de verde leagăn

mi-e foarte somn, eu dorm și-n somn –
greutatea inimii m-apasă pe creier ca un fel de melasă...
rotindu-se stelele ca vulturi răpitori
urc vijeliosca să apun între nori...

amurguri gricenușii, violet
sufleteke noastre dansau în abstract, în concret –
adorm cu mâna pe inimă

și-n somn gânguresc ca un copilăș
pus la sânul mamei, să soarbă roiuri de kumină..

...
Vijlioase trecau malini, motociclete cu ataș
Pierzându-se-n în zarea funicularelor și-a stelelor căzătoare
A meteoriților și-a vârtejelor solare
De parte... departe... în fumuri albăstrui de zare..
adorm cu mâna pe inimă

și-n somn gânguresc ca un copilăș
pus la sânul mamei, să soarbă roiuri de kumină..

...

Pomi piperniciți vânează-a lor ursită
Printre crengi subțiri
Lăsate la pământ
E iarnă în pădure, și e vânt

și cioturi umede și iarbă-nghețată
intră-n pământ.

.....

Fiorii dulci ai toamnei ce se-ncheie
Pier precum mustul prăfuit
Intră-n pământ
E toamnă rece și târzie și e vânt
Ce spulberă corolele gingași
De pădăie.

.....

Un zmeu lăsându-se la-apus
Ca diafragme multicolore și șaluri
verzi-turcoaz

ce mângâie rece și diafan obraz
de aer și ninsoare parfumată.

.....

Surâsul tău întipărit în lucruri
În mâinile-mi subțiri și reci
'Ngropându-se calde-n nămeți
Cu lungi și reci și transparenții
țurțuri...

.....

Furam sărutul tău
Din scoarța albă de mesteacăn
și-ți încrustam inima cu o săgeată
lăptoasă, ivorie, mată
un mic scrânciob de verde leagăn.

.....

O, nu mă crede
Când mă duc
Pe sub frunzarele de nuc
Aștept o altă toamnă
Plăpândă, aurie
și carnea alor tale buze vie
să mă sărute trist, buimac, năuc

...cu frunze galbene, vivide, crude
să sorb amara, dulcea-i apă
și iarna să ne cearnă imperceptibil puf
de floare luminoasă, dintr-a ei
năstrapă.

...

Vijlioase trecau malini, motociclete cu ataș
Pierzându-se-n în zarea funicularelor și-a stelelor căzătoare
A meteoriților și-a vârtejelor solare
Departate... departe... în fumuri albastrii de zare..

mi-e foarte somn, eu dorm și-n somn –
greutatea inimii m-apasă pe creier ca un fel de melasă...
rotindu-se stelele ca vulturi răpitori
urc vijeliosca să apun între nori...

.....

Zburând la mare înălțime
Sufletul meu dintr-o dată se înălță în văzduh, temător, speriat
Căutând în marea de lumină care se revărsa printre nori.
Fiare sălbatice scurmuau pământul
Feroce, ieșie din minți.

Lumea nu e decât o impresiune de culori delicate

puse pe pânza unui pictor
o iudată străbatere și îngemănare de realități
dintre immanent și transcendent.

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat

Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Swing of green swing

I'm very sleepy, I sleep and sleep -
the weight of my heart presses my brain like a kind of molasses ...
rotating the stars like raptors
I go up to the clouds to climb ...

dusky greens, purple
our souls danced in the abstract, in concrete -
I fall asleep with my hand on my heart

and I do not sleep sleep like a child
put into the breast of the mother, to suck cumin swirls.

...

Vicious people passed by motorcycles, motorcycles with an attachment
Getting lost in the funiculars and falling stars
Meteors and solar swirls
Far ... far away ... in the blue smoke of the zare ..
I fall asleep with my hand on my heart

and I do not sleep sleep like a child
put into the breast of the mother, to suck cumin swirls.

...

Peppermint trees hunt their bear
Among the thin branches
Left to the ground
It's winter in the woods, and it's wind

and wet grasses and ice-grass
enter the earth.

.....

Sweet autumn blooms are coming to an end
They die like dusty must
Get into the ground
It's cold and late autumn and it's windy
What rubs the gums corollas

The dandelion.

.....

A kite standing at sunset
Like multicolored diaphragms and shawls
green turquoise
what comforts cold and transparent cheeks
air and scented snow.

.....

Your smile wrapped up in things
In my hands thin and cold
'Burying hot in the mud
With long and cold and transparencies
icicles ...

.....

I was stealing your kiss
From the white birch bark
and inlaid your heart with an arrow
milky, ivory, matte
a small green moth.

....

Oh, don't believe me
When I go
Underneath the walnut leaves
I'm looking forward to another fall
Bold, golden
and the flesh of your living lips
to kiss me sad, yawning, naughty

... with yellow, vivid, raw leaves
to suck the bitter, sweet water
and in the winter let us fluff imperceptibly fluff
of bright flower, within her
năstrapă.

...

Vicious people passed by motorcycles, motorcycles with an attachment
Getting lost in the funiculars and falling stars
Meteors and solar swirls
Far ... far away ... in the blue smoke of the zare ..

I'm very sleepy, I sleep and sleep -
the weight of my heart presses my brain like a kind of molasses ...
rotating the stars like raptors
I go up to the clouds to climb ...

.....

Flying at high altitude
My soul suddenly rises into the sky, fearful, frightened
Looking in the sea of light that flowed through the clouds.
Wild beasts swarmed the earth
Fierce, out of mind.

The world is just an impression of delicate colors
put on the canvas of a painter
a strange crossing and twisting of realities
between the immanent and the transcendent.

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself
...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Soşul meu Dulce, Victior, Te iubesc nespus...

Te iubesc, Victor, puiul meu.
secretul doctorului Honigberger
(Part two)

Eram cu mama în bucătărie.
Fumam şi beam cafea.
Povesteam... dar mama era puţin speriată
Ca de fiecare dată când intram în fazele acute
Ale bolii.

Făcusem focul în sobă
În bucătărie era un miros plăcut
De lemne de fag şi brad
Arzând

Afară era zăpadă
O zăpadă calmă, alburie, cenuşie
O zăpadă domestică, pufoasă
Care acoperea florile de pai din grădină
Via
Cu țățele ei lungi
Mâna maicii domnului.

m-am ridicat să golesc scrumiera în foc.
Erau două chiştoace

Am deschis cenușerul
și le-am aruncat înăuntru.

Peste câteva clipe îmi aprind încă i țigară.
Scutur scrumul
În scrumiera de sticlă
Dar înăuntru... erau două chiștoace.

Eu și mama ne privim.
Mama își strânsese buzele ei subțiri
și mă privea temător.
Dar nu le-am aruncat în foc mai înainte?...
Tocmai mai înainte?....
Exclam eu surprinsă

Ba da...
Mama bulguie nedumerită
Apoi tace.

Ce repeziciune a fulgerului avusesem în acea clipă
Încât aruncasem două chiștoace în foc
și ele erau înapoi?...
fumate din nou?...

în ce ralanti cumplit trăiam
de faptele deja făcute
nu erau încă făcute?...

ce glonț zvârlisem în sobă
și-apoi îl prinsesem în aer și-l adusesem înapoi?....

te doresc și te iubesc, puiul meu drag și iubit.

The secret of the doctor Honigberger
(part two)

te iubesc, dulcele meu puișor.

I was with my mother in the kitchen.
I was smoking and drinking coffee.
We were telling stories, but my mother was a little afraid
as same as always
when I was entering the acute phases
of my mental disease.

We had been making the fire in the stove
in the kitchen
it was a pleasant odour of wood of oak
and beech, burning
outside it was snow
A calm, whitish, cinder snow
which was covering the straw flowers from the garden
the vineyard
with her long bunches....
The hand of the mother of the Lord.

I have risen up to empty the ashtray in the fire.
There were two cigarette butts
inside.
I opened the Ailanthus Altissima
and I threw them inside.

Over some moments I light up another cigarette.
I shake the ash
in the glassy ashtray
But inside... there were two butts.

..

I and my mom are looking each other.
My mother had her lips tight
and she was looking at me frightened.

"But didn't I throw them in the fire just before...?
just before?...
I exclaim surprised.

Sure...
My mother is saying confused.
then she is silent.

I wonder what fastness of the lightning
I had in that moment
than I had thrown too butts in the fireplace
and they were back?...

In which terrible idle I was living
than the facts already done
there weren't done yet?....

what bullet I had been throwing away
And then I had caught it in the air
and had brought it back?....

....

Translation; natalia gălățan

I love you, Victor, my baby.
Dr. Honigberger's secret
(Part two)

I was with my mother in the kitchen.
We smoke and drink coffee.
I was telling the story ... but my mother was a little scared
As every time I enter the acute phase
Of the disease.

I had made the fire in the stove
There was a pleasant smell in the kitchen
Beech and fir wood
burning

There was snow outside
A calm, white, gray snow
A fluffy, domestic snow
Covering the straw flowers in the garden
Via
With her long tits
The mother's hand.

I got up to empty the ashtray into the fire.
There were two kiosks
I opened the ash
and I threw them in.

In a few moments I still light my cigarette.
Shake the ash
In the glass ashtray
But inside ... there were two kiosks.

My mom and I look at each other.
My mother had tightened her thin lips
and he looked at me in awe.
But haven't I thrown them in the fire before?
Just before?
I cried surprised

Yes...
Mum bulging confused
Then shut up.
What a lightning fast I had at that moment
Because I had thrown two kiosks into the fire
and they were back?
smoked again?

in what slow idle I was living
of the facts already done

weren't they made yet? ...

what bullet I had flung into the stove
and then I caught him in the air and brought him back?
Te iubesc, te doresc, puiul meu drag, Victor dulce.

Translation: Carl Gustav Jung

Te doresc și Te iubesc, dulcișorul meu, Animusul meu dulce. I desire you and I love you, sweetheart.
Self-portrait in a state of waking

Te iubesc, Victor, dulceața mea.
In the empty room
A woman like about 46 years old

She laughs in one laugh.
Just what she wrote a literary commentary, full of mistakes
of spelling
Which she gave the publication.

....

The room is a sordid mess.
Plain and food plates lie on top of each other
in a corner of the table
Next to the blossoming flowers in the stool
Received March 1 and 8.

....

Empty cups of coffee
Dirty cups, just dirty mugs
Cube Tubes Stylish Tube, next to the monitor, next door
The tobacco bag, half dry
A square glass ashtray
Where the ash of cigarettes
He made a thick bed

Three holes in.
Salty-washed meal with traces of snuffed tobacco
and ash of cigarettes
a pen
a comb
a church-shaped candle with a rosette.

.....

The Sambo lock chamber is very welcoming
It once belonged to her brother Bujor.
The parquet, broken, swollen, dry
She is red and she pulls the welcoming chair beside the table
To be able to write.

.....

A welcoming mess.
The room is green.
Her corners at the top,
are brown, like dampness
Because of cigarette smoke.

On the back wall, icons.
A little icon with Mother with baby, she recently bought
In which Mother, with crown on her head
She's comforted on her cheek
Of her holy son.

A dishonor and a hidden humor
Skein in all these scattered things
Claire over the pile, washed, on an armchair by the window.

.....

The most humorous is She
A woman between two ages
Artificially fertilized on small spaces
With molds between voluptuous and overflowing
backy, pantagruelic

With her hair tight in a tail, behind her
and with eyes in two café, tabacist circles
die-hard.

....

No doubt what she writes is interesting.
But she as a human being
It's a combination of ridiculous, derisory
and sublime.

She sighs, after he laughed at all of the combatants
Drowning in a tobacco cough.

She still feels guilty
When she laughs, when she smiles
When she laughed at an ironic start
As to what she writes about herself.

....

Double-meaning words
Ingenuous blending of meanings
Possible by spelling mistakes
I bring him a smile on his face
Converted into huge laughter of laughter.

..

She's ugly.
she knows it's ugly.
All that remains is writing
Out of the way
A mysterious, pure being
An intelligent being and sex appeal.

..

The eroticism of her poems is overwhelming.
The being in the deep is very erotic
and enigmatic
has everything they lack.

...

Her impenetrable face
Lack of excitement
Do not let it see

All the heat of thoughts and passions
Of a real being
Made of flesh and bones, from deep.

...

With time the gap between the two dug
has become overwhelming.
Aunt Pink
Imagine fantastic, worlds drifting
Build and tear
with a smile
endless inner universes.

...

Concomitant living
Washed by convulsions and illnesses
It has not yet become possible.

Mrs Pink is a prince Maxentius of the disease
and deep dreams.

Recording with maximum voluptuousness
The stages of the disease, its nuances
Like an incurable sick ally
Allows to slip, fully healthy, normal
In a poetry.

.....

Her mind is a paradigm grin
A cornfield looked ordered.

Like a pyramid overlaps with meanings and senses.
Feeling is playing it though
and exalts her on a pain of pain
from which they became feasible
all the worlds imagined with intelligence
but full of a primitive feeling
and an infantile sensation.

....

Thinking intuition
Feeling sensation
Or sensation feeling, thinking intuition? ...

.....

The concern of psychological types
She's been paroxysed in the last month.
Everywhere she sees only patterns, prototypes and archetypes.

.....

Leaving to slip
Like a hallucinatory, Buddhist song
In the mysteries of her being
She had agony and sublime.

....

Getting no longer seeing types
People
Unique individual beings.

...

For what else is art
If not a pattern
and a concurrent output of the print? ...

hunted and conqueror
victorious and defeated
it's nothing but an endless focus
on the weight of one's own person.

....

Of which, lately
she woke up with huge neck pains
because of the immobile stiffness in the armchair
following the intermittent run of thoughts
sublime, abject and demoniac
the polyphonic monologue.

.....

Swinging between dizzying highs
and inner voids
of which only the sleep stolen one morning
price of two clocks
has saved her from total, absolute and overwhelming teaching
her paroxysmal mental states.

As a tide they came and washed their souls.
Like a bath of fire
From which it came to an end
an ash taste
and its ashes scattered over the four winds.

....

Dismantling the sublime
You do not stay for nothing
Than a poor Grail
In which the very forces of the world, dismantled to derisory
They are the carriers of a desecralized world
Of which the meaning fled
Not having the hermeneutic act
The only one who endows life with meaning

Te iubesc nespus...

Serve the servants

Un cer de sttle dededesubt, deaupra-i cerde stele
Părea un fulger ne'nterrupt
Rătăcitor prin ele

Cu brațul lui când o cuprinde fata
El rar privindde săptămâni
Îi cade dragă draga....

...

Deasupr cer de filomele
Printredumbrăvile verzi l drageimele
Cu stufăriș înalt și mătăsos
Princare trec egrete c penaj de abanos.

..

Un cer de sttle dededesubt, deaupra-i cerde stele
Părea un fulger ne'nterrupt
Rătăcitor prin ele

Când brațu-i o cuprinde lin
Iubita să și-o culce
Sub raza ichiului senin - și negrăit de dulce

..

Printre lunci cu flori de argint
În vârf cu rubin
Sub raza cerului senin
și negrăit de dulce!...

..

Dezmiara alba lor ninsoare
Se pierede- strălucirea lor ca într-o mare
Zvârlind spre țarmuri valuri de argint
Cu brațele amândouă sânii ai cuprind.

..

Luncând e albul derdeluș
Intră tot mai adânc, asudat de fericire
În cenrul lacului de-argint
Înconjurat de alebe coviltire

...

Se-aruncă lunecnd râzând
Cu lacrimi de-argint
În galben și palid dtufăriș
Cu gust de late, cu gust de măcriș.

...

Un cer de sttle dededesubt, deaupra-i cerde stele
Părea un fulger ne'nterrupt
Rătăcitor prin ele

Când brațu-i o cuprinde lin
Iubita să și-o culce
Sub raza ichiului senin - și negrăit de dulce

....

Printre lunci cu flori de argint
În vârf cu rubin
Sub raza cerului senin
și negrăit de dulce!...

..

Dezmiara alba lor ninsoare
Se pierede- strălucirea lor ca într-o mare
Zvârlind spre țarmuri valuri de argint
Cu brațele amândouă sânii îi cuprind.

..

Luncând e albul derdeluș
Intră tot mai adânc, asudat de fericire
În cenrul lacului de-argint
Înconjurat de alebe coviltirete iubesc, Puiul meu Drag, Dragostea mea.

Serve the servants

A sky of stars below, above it, demands stars
It seemed like a lightning break
Wandering through them

With his arm when the girl covers it
And looking at the weeks
He falls, dear darling ....

...

I ask for the films
Through the dark shadows the darling
With the tall and silky stew
Princes pass egrets with a pledge of ebony.

..

A sky of stars below, above it, demands stars
It seemed like a lightning break
Wandering through them
When his arm grasps her smoothly
Loved to sleep
Under the radius of serene icicle - and undeniably sweet

..

Among the meadows with silver flowers
Top with ruby
Under the clear sky
and undeniably sweet!

..

Their snow-white skirts
Their brilliance is lost as in a sea
Silver waves fluttering to shore
With both arms your breasts hold.

..

At sunrise, it is the white blue
He enters deeper and deeper, full of happiness
Inside the silver lake
Surrounded by white coves

...

He threw himself on Monday laughing
With tears of silver
In yellow and pale reed
With a broad taste, with a savory taste.

...

A sky of stars below, above it, demands stars
It seemed like a lightning break
Wandering through them
When his arm grasps her smoothly
Loved to sleep
Under the radius of serene icicle - and undeniably sweet

....

Among the meadows with silver flowers
Top with ruby
Under the clear sky
and undeniably sweet!

..te iubesc...
Their snow-white skirts
Their brilliance is lost as in a sea
Silver waves fluttering to shore
With both arms your breasts hold.

..

Going to sleep is the white dandelion
He enters deeper and deeper, full of happiness
Inside the silver lake
Surrounded by white coves I love, my baby Chick, my love.te iubesc, Victor, Puiul mu.te doresc
Te iubesc și te doresc, Victor, Dulceața mea, Puiul meu.

Sexus....

Trupul lui alb, dezbrăcat pe jumătate
Cu cămașa mototolită pe piept, atârând jumătate scoasă
Din pantaloni
Se ivea alb, feciorelnic
Ca un pat de fecioară...

Penisul lui intrând sacadat , tremurând de plăcere, asudat
În valuri de orgasm
Atingând ușor buzele florii de lotus
Ca pentru a le încerca umiditatea și moliciunea
Petalelor de trandafir...

Se scutura înfiorat...părea un tânăr pe catalige
La intrarea la poarta raiului
Cu hainele șifonate, cu o grimasă ca-n vis
Trecea tremurând pe porțile raiului, prin mădularele trupului
Sprijinindu-și picioarele lungi de pat...

...

Zvârcolindu-se fecioara în orgasm
Îl apucă și-l trase spre ea, mușcându-i buzele, și sărutându-i pieptul
În timp ce el își dădu cu totul drumul în interiorul ei

Zvâcnind tremurat, ritmic,
Cu ochii roșii, cu vinișoarele gat să se spargă.

...

Katherine... se auzi o voce laușă...
Tânărului Dorian poate că-i e foame...
Pregătesc o omletă și-o aduc,cu niște salată?...

Da...mamă... se auzi vocea gătită a fetei... respirând sacadat...
Peste vreo jumătate de oră...

....

Trupurile lor se prăbușiră ca niște bestii umede, ude pe pat
Tânărul o apucă de păr
ș-o trase ci putere spre el...

înnodați ca două fier fragede, mototolite de flori
se căutau prn cearceafirile patului
gemând de pasiune...

..

Tânărul se mișca cu viteză înăuntrul ei
Părea un motor excitat la maxim
Cua pa fierbând, în cutia de viteze, clocotind, ca o mașină cu aburi...

...

Se scutura înfiorat...părea untânăr pe catalige
Laintrarea la poarta raiului
Cu hainele șifinate, cu o grimasă ca-n vis
Trecea tremurând pe porțile raiului, prin măduarele trupului
Sprijinindu-și picioarele lungi de pat...
Trupul lui alb, dezbrăcat pe jumătate
Cu cămașa mototolită pe piept, atârânănd jumătate scoasă
Din pantaloni
Se ivea alb, feciorelnic
Ca un pat def ecioară...

Penisul lui intrând sacadat , tremurând de plăcere, asudat
În valuri de orgasm
Atingând ușot buzele florii de lotus
Ca pentru a le încerca umiditatea și moliciunea
Petalelor de trandafir...

..

M-am trezit dimineața devreme, brusc, privind luminile orașului
Mă dau jos din pat încet
și lându-mi țigările, mă-ndrept spre fumoar.

În cămașa mea de noapte largă
Primită la intrare
Cu ciorapii groși și halatul albastru, sintetic, în spinare
Par cu adevărat o arătare.....

..

Mă-ndrept încet, pe coridorul cu luminițele aprinse
Spre fumoarul mărginit
De-o ușă metalică înaltă
Îl deschid încet și întru....

....

E întuneric deplin. Aprind lumina chioară, galbenă
și-mi aprind o țigară.
Apoi mă-ntind pe băncuța joasă de lemn de stejar, cu picioare de fier
Formată din mici lambriuri de lemn dispuse orizontal
Trag conserva de pește lângă mine
și mă aplec să scriu vreo câteva versuri
cuprinsă brusc de inspirație.
..

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

Te doresc și te iubesc, Victor dragostea mea.
Sexus ....

His white body, half naked
With the tasseled shirt comb, hanging half removed
Out of pants
It turned white, virgin
Like a virgin bed ...

His penis shattered, shaking with pleasure, swollen
In waves of orgasm
I easily touch the lotus flower lips
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

He shivered in horror ... he looked like a young man on the catalog
At the entrance to the gate of heaven
With the ragged clothes, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body
Supporting her long bed legs ...

...

The virgin is fluttering in orgasm
She grabbed him and pulled him towards her, biting her lips, kissing her chest.
While he completely blocked the path inside her
Trembling, shaking, rhythmically,
His eyes are red, his throats are breaking.

...

Katherine ... a loud voice was heard ...
The young Dorian may be hungry ...
Do I prepare an omelette and bring it with some salad?

Yes ... mother ... the girl's throaty voice was heard ... breathing wildly ...
In about half an hour ...

....

Their bodies collapsed like wet, wet animals on the bed
The young man grabbed her hair
he drew her but power towards him ...

knotted like two iron flowers, crumpled of flowers
they were looking for bed sheets
moaning with passion ...

..

The young man was moving quickly inside her
It seemed like an engine at its best
With the water boiling, in gearbox, boiling, like a steam engine ...

...

He shivered in horror ... he seemed young on the catalyst
Entering the gate of heaven
With the clothes on, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body
Supporting her long bed legs ...
His white body, half naked
With the shirt fluttered on his chest, hanging half out
Out of pants
It turned white, virgin
Like a defecating bed ...

His penis shattered, shaking with pleasure, swollen
In waves of orgasm
Gently touching the lips of the lotus flower
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

..

I woke up early in the morning, suddenly, looking at the city lights
I get out of bed slowly
and lifting my cigarettes, I go to the smoker.

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and blue, synthetic, spine
They really look like a show .....

..

I walk slowly down the corridor with the lights on
To the borderline smoker
From a high metal door
I open it slowly and enter ....

....

It's full darkness. I turn on the yellow light
and I light a cigarette.
Then I lay down on the low oak bench with iron legs
Consisting of small wooden panels arranged horizontally
I pull the canned fish next to me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

..

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

I wish you and I love you, Victor my love.

Te iubesc și Te doresc Victor, Dragostea mea, Soțul meu iubit, Puiul meu. Te iubesc și Te doresc, Tudor, Dragostea
vieșii mele

Sexus

His white body, half-naked
With the tasseled shirt comb, hanging half removed
Out of pants
It turned white, virgin
Like a virgin bed ...

...

His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
I easily touch the lotus flower lips
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

...

He shivered to tremble with a passion... he looked like a young man in the rainy rain...
At the entrance to the gate of heaven
With the crumpled clothes, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body
Supporting his long, slim legs by the bed...

...

The virgin is trembling in orgasm
She grabbed him and pulled him towards her, biting her lips, kissing her chest.
While he completely gave himself away inside of her
Shivering, shaking, rhythmically,
His eyes have bloodstreams, his throats are breaking.

...

Catherine ... a loud voice was heard ...
The young Dorian may be hungry ...
Do I prepare an omelet and bring it with some salad?
Yes ... mother ... the girl's throaty voice was heard ... breathing wildly ...
In about half an hour ...

....

Their bodies collapsed like wet, wet animals on the bed
The young man grabbed her hair
he drew her but power towards him ...
knotted like two iron flowers, crumpled of flowers
they were looking for bed sheets
whispering with a passion ...

...

The young man was moving quickly inside her
It seemed like an engine excited
With water boiling, in gearbox, hot, like a steam engine ...

...

He shivered in horror ... he seemed young on the catalyst
Entering the gate of heaven
With the clothes on, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body

...

Supporting her long bed legs ...
His white body, half-naked
With the shirt fluttered on his chest, hanging half out
Out of pants
It turned white, virgin
Like a white, shy virgin bed ...

...

His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
Gently touching the lips of the lotus flower
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

..

I woke up early in the morning, suddenly, looking at the city lights
I get out of bed slowly
and lifting my cigarettes, I go to the smoker.

...

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and blue, synthetic, spine
They really look like a show .....

.
.

I walk slowly down the corridor with the lights on
To the borderline smoker
From a high metal door
I open it slowly and enter...

....

It's full darkness. I turn on the yellow light
and I light a cigarette.
Then I lay down on the low oak bench with iron legs
Consisting of small wooden panels arranged horizontally
I pull the canned fish next to me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade
I wish you and I love you, Victor, my love.
Te iubesc, Victor, dragostea vieții mele.

Te iubesc, Puiul meu drag, Dulcele m, Victor, Puișorul meu. Te iubesc și Te doresc Victor, Dragostea mea, Soțul meu
iubit, Puiul meu. Te iubesc și Te doresc, Tudor, Dragostea vieții mele

Sexus

His white body, half-naked
With the tasseled shirt comb, hanging half removed
Out of pants
It turned white, virgin
Like a virgin bed ...

...

His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
I easily touch the lotus flower lips
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

...

He shivered to tremble with a passion... he looked like a young man in the rainy rain...
At the entrance to the gate of heaven
With the crumpled clothes, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body
Supporting his long, slim legs by the bed...

...

The virgin is trembling in orgasm
She grabbed him and pulled him towards her, biting her lips, kissing her chest.
While he completely gave himself away inside of her
Shivering, shaking, rhythmically,
His eyes have bloodstreams, his throats are breaking.

...

Catherine ... a loud voice was heard ...
The young Dorian may be hungry ...
Do I prepare an omelet and bring it with some salad?
Yes ... mother ... the girl's throaty voice was heard ... breathing wildly ...
In about half an hour ...

....

Their bodies collapsed like wet, wet animals on the bed
The young man grabbed her hair
he drew her but power towards him ...
knotted like two iron flowers, crumpled of flowers
they were looking for bed sheets
whispering with a passion ...

...

The young man was moving quickly inside her
It seemed like an engine excited
With water boiling, in gearbox, hot, like a steam engine ...

...

He shivered in horror ... he seemed young on the catalyst
Entering the gate of heaven
With the clothes on, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body

...

Supporting her long bed legs ...
His white body, half-naked
With the shirt fluttered on his chest, hanging half out
Out of pants
It turned white, virgin
Like a white, shy virgin bed ...

...

His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
Gently touching the lips of the lotus flower
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

..

I woke up early in the morning, suddenly, looking at the city lights
I get out of bed slowly
and lifting my cigarettes, I go to the smoker.

...

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and blue, synthetic, spine
They really look like a show .....

.
.

I walk slowly down the corridor with the lights on
To the borderline smoker
From a high metal door
I open it slowly and enter...

....

It's full darkness. I turn on the yellow light
and I light a cigarette.
Then I lay down on the low oak bench with iron legs
Consisting of small wooden panels arranged horizontally
I pull the canned fish next to me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

Dulcele meu Animus și soț, rhetipul meu Dulce, Te iubesc, Victor, dragostea vieții mele.
Te doresc

Sexus....

Trupul lui alb, dezbrăcat pe jumătate
Cu cămașa mototolită pepiept, atârând jumătate scoasă
Din pantaloni
Se ivea alb, feciorelnic
Ca un pat de fecioară...

Penisul lui intrând sacadat , tremurând de plăcere, asudat
În valuri de orgasm
Atingând ușor buzele florii de lotus
Ca pentru a le încerca umiditatea și moliciunea
Petalelor de trandafir...

Se scutura înfiorat...părea un tânăr pe catalige

La intrarea la poarta raiului
Cu hainele șifonate, cu o grimasă ca-n vis
Trecea tremurând pe porțile raiului, prin mădularele trupului
Sprijinindu-și picioarele lungi de pat...

...

Zvârcolindu-se fecioara în orgasm
Îl apucă și-l trase spre ea, mușcându-i buzele, și sărutându-i pieptul
În timp ce el își dădu cu totul drumul în interiorul ei
Zvâcnind tremurat, ritmic,
Cu ochii roșii, cu vinișoarele gat să se spargă.

...

Katherine... se auzi o voce laușă...
Tânărului Dorian poate că-i e foame...
Pregătesc o omletă și-o aduc, cu niște salată?...

Da...mamă... se auzi vocea gătită a fetei... respirând sacadat...
Peste vreo jumătate de oră...

....

Trupurile lor se prăbușiră ca niște bestii umede, ude pe pat
Tânărul o apucă de păr
Ș-o trase cu putere spre el...

Înodați ca două fier fragede, mototolite de flori
se căutau prin cearceafurile patului
gemând de pasiune...

..

Tânărul se mișca cu viteză înăuntrul ei
Părea un motor excitat la maxim
Cua pa fierbând, în cutia de viteze, clocotind, ca o mașină cu aburi...

...

Se scutura înfiorat...părea untânăr pe catalige
Laintrarea la poarta raiului
Cu hainele șifonate, cu o grimasă ca-n vis
Trecea tremurând pe porțile raiului, prin mădularele trupului
Sprijinindu-și picioarele lungi de pat...
Trupul lui alb, dezbrăcat pe jumătate
Cu cămașa mototolită pe piept, atârânănd jumătate scoasă
Din pantaloni
Se ivea alb, feciorelnic
Ca un pat defecioară...

Penisul lui intrând sacadat, tremurând de plăcere, asudat
În valuri de orgasm
Atingând ușor buzele florii de lotus
Ca pentru a le încerca umiditatea și moliciunea
Petalelor de trandafir...

..

M-am trezit dimineața devreme, brusc, privind luminile orașului
Mă dau jos din pat încet

și lându-mi țigările, mă-ndrept spre fumoar.

În cămașa mea de noapte largă
Primită la intrare
Cu ciorapii groși și halatul albastru, sintetic, în spinare
Par cu adevărat o arătare.....

..

Mă-ndrept încet, pe coridorul cu luminițele aprinse
Spre fumoarul mărginit
De-o ușă metalică înaltă
Îl deschid încet și intru....

....

E întuneric deplin. Aprind lumina chioară, galbenă
și-mi aprind o țigară.
Apoi mă-ntind pe băncuța joasă de lemn de stejar, cu picioare de fier
Formată din mici lambriuri de lemn dispuse orizontal
Trag conserva de pește lângă mine
și mă aplec să scriu vreo câteva versuri
cuprinsă brusc de inspirație.

..

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

Te doresc și te oiubesc, Victor dragostea mea.
Sexus ....

His white body, half naked
With the tasseled shirt comb, hanging half removed
Out of pants
It turned white, virgin
Like a virgin bed ...
His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
I easily touch the lotus flower lips
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

He shivered trembling with passion... he looked like a young man in the rainy rain...
At the entrance to the gate of heaven
With the crumpled clothes, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body
Supporting his long, slim legs by bed...

...

The virgin is trembling in orgasm
She grabbed him and pulled him towards her, biting her lips, kissing her chest.
While he completely gave himself away inside of her
Shivering, shaking, rhythmically,
His eyes has blood streams, his throats are breaking.

...

Katherine ... a loud voice was heard ...
The young Dorian may be hungry ...
Do I prepare an omelette and bring it with some salad?
Yes ... mother ... the girl's throaty voice was heard ... breathing wildly ...
In about half an hour ...

....

Their bodies collapsed like wet, wet animals on the bed
The young man grabbed her hair
he drew her but power towards him ...
knotted like two iron flowers, crumpled of flowers
they were looking for bed sheets
whispering with passion ...

..

The young man was moving quickly inside her
It seemed like an engine excited
With water boiling, in gearbox, hot, like a steam engine ...

...

He shivered in horror ... he seemed young on the catalyst
Entering the gate of heaven
With the clothes on, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body
Supporting her long bed legs ...
His white body, half naked
With the shirt fluttered on his chest, hanging half out
Out of pants
It turned white, virgin
Like a white, shy virgin bed ...
His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
Gently touching the lips of the lotus flower
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

..

I woke up early in the morning, suddenly, looking at the city lights
I get out of bed slowly
and lifting my cigarettes, I go to the smoker.
In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and blue, synthetic, spine
They really look like a show .....

..

I walk slowly down the corridor with the lights on
To the borderline smoker

From a high metal door
I open it slowly and enter ....

....
It's full darkness. I turn on the yellow light
and I light a cigarette.
Then I lay down on the low oak bench with iron legs
Consisting of small wooden panels arranged horizontally
I pull the canned fish next to me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

..
The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...
Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

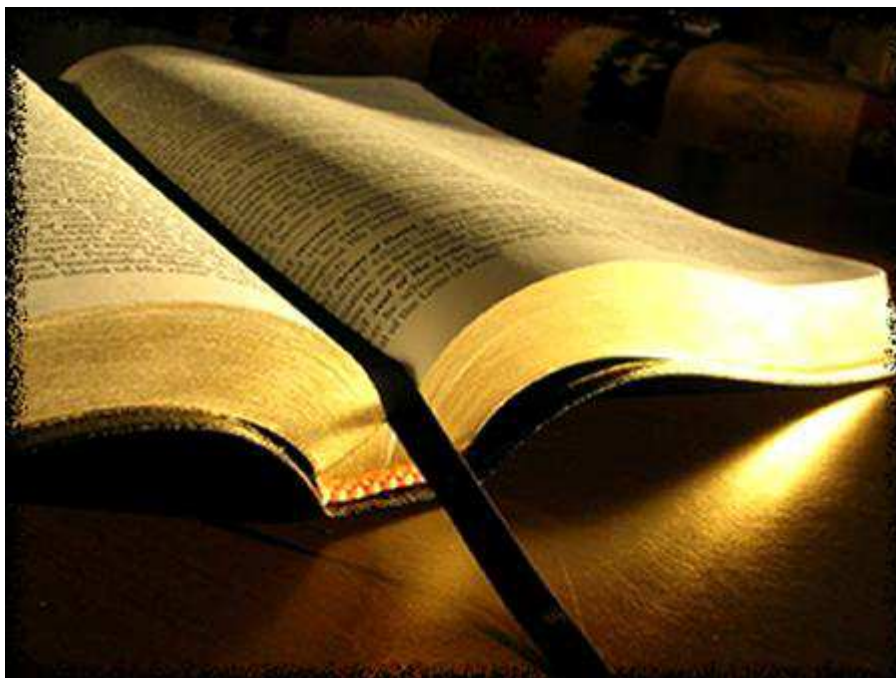
...
The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

I wish you and I love you, Victor my love.

Te iubesc, Victor, dragostea vieții mele.

Sfântul Ioan Gură de Aur, despre folosul citirii Sfintei Scripturi

Este foarte important ca printre preocupările creștinilor de zi cu zi să se numere și aceea de a citi din Scriptură.

Sfânta Scriptură a influențat profund lumea, fiind o neîntrecută carte de pietate, de îndrumare sufletească, de îndemn spre iubire de oameni și de Dumnezeu, spre agonisirea păcii interioare și a arvunei bucuriei veșnice.

Nici o vreme nu este piedică pentru citirea Scripturii sfinte

Sfântul Ioan le preciza tuturor că, „nici o vreme nu este piedică pentru citirea dumnezeieștilor Scripturi; acest lucru poate fi săvârșit nu numai acasă, ci și când mergem în piață, și când călătorim, și când ne aflăm în compania multora” (*Omilia la Facere, XXXV, II*). Deci, orice timp este potrivit pentru citirea dumnezeieștilor Scripturi: „că se poate citi Scriptura nu numai acasă, ci și când mergem în piață și când suntem în călătorie și când suntem în adunare de lume și când suntem prinși de treburi, pentru ca, făcând tot ce depinde de noi, să dobândim iute și îndrumător ... Așadar, vă rog, să nu neglijăm citirea dumnezeieștilor Scripturi, ci să le citim des, fie de cunoaștem înțelesul Scripturilor, fie de nu-l cunoaștem. Citirea continuă ne ajută să ținem bine minte ce citim; adeseori ceea ce nu putem înțelege ce citim astăzi, vom putea dintr-o dată înțelege mâine, dacă revenim și citim, pentru că bunul Dumnezeu ne luminează pe nevăzute mintea” (*Omilia la Facere, XXXV, II*).

Comentând de la amvon cartea Facerea, printre altele, Sfântul Ioan Gură de Aur, prezintă rezumativ felul în care creștinul trebuie a se apropia de paginile sfințite de adierea Duhului Sfânt: „Când luăm, deci, în mâini Sfânta Scriptură, să ne încordăm mintea, să ne adunăm gândurile și să alungăm din suflet orice gând lumes. Așa să citim Scripturile! Cu multă evlavie, cu multă luare aminte, ca să putem fi povățuiți de Sfântul Duh la înțelegerea celor ce sunt scrise și să culegem mult folos din ele”. (*Omilia la Facere, XXXV, I*).

Pregătirea pentru citirea Sfintei Scripturi

Sfânta Scriptură, având origine divină, nu poate fi citită ca oricare altă carte. Ea impune o reculegere și o pregătire specială, atât trupească cât și sufletească. Sfântul Ioan insistă pe curățirea spirituală și menționează: „Nu putem să dobândim un câștig mare din lectura Sfintei Scripturi dacă nu ne-am curățit mai întâi sufletul” (*Omilia 1, 3 la Ioan*).

În concepția patristică, de la cititorul Sfintei Scripturise cer o seamă de virtuți pregătitoare: inima curată, conștiință trează, gând bun, liniștit, cinstit și drept, lipsă de prejudecăți, de viclenie și de ambiții deșarte. Inima curată și

cugetul bun, împăcat cu Dumnezeu și cu semenii, străbate cerul și ridică sufletul la vederea lui Dumnezeu, suprema fericire creștină (Matei 5, 8).

Sf. Ioan nu cere doar simpla lectură a textului sacru, ci și aprofundarea acestuia

Sfântul Ioan nu cere credincioșilor o simplă lectură a textului interpretat de preot în biserică, ci o adevărată repetiție și o meditare continuă, cum procedează elevii cu lecțiile, pentru o temeinică însușire a noilor cunoștințe primite. Ritmul lecturii nu trebuie a fi precipitat sau torențial, acesta nefiind un semn al hărniciei, ci al lenei și al superficialității, căci se dorește doar citirea cantitativă și nu lectura meditativă. Ritmul precipitat al lecturii textelor sfinte îi întunecă frumusețea și îi închide căările înțelegerii ei aprofundate. La citirea ei e bine să participe întreaga familie. *Îndată ce v-ați întors acasă*, subliniază Sfântul Ioan, *trebuie să luați Sfânta Scriptură și, cu soția și copiii, repetați împreună învățăturile care v-au fost date (Omilia la Matei, V, 1)*. Prima treaptă a aprofundării Sfintei Scripturi va consta în citirea ei zilnică. Zăbava atentă și stăruitoare asupra paginilor Scripturii, lectura făcută zi de zi după un program, fie el și minimal, adus la îndeplinire cu strictete și cu respect față de Biblie și față de tine însuși, este calea cea dintâi și cea mai simplă care duce la familiarizarea cu textele inspirate. De aici, bunul creștin se cade să urce mai sus, pe treptele cunoașterii, ca să depășească cunoașterea după literă, pentru a nu pierde tocmai esențialul ei.

Dacă sfintele cărți nu sunt citite așa cum se cuvine, cu toată înălțimea adevărurilor pe care le cuprind, această frumoasă zăbavă în loc să ducă la ridicare și îndreptare morală, duce la cădere. Sfântul Ioan, care citea de trei ori pe săptămână Noul Testament, leagă folosul citirii de practicarea virtuții. „Citind Sfânta Scriptură, precizează el, fără să ne desăvârșim cunoștințele religioase, și fără să ne îndreptăm felul de viață, truda aceasta nu este numai inutilă, dar chiar vătămătoare” (*Omilia LXVI la Ioan*). Sfânta Scriptură este înțeleasă cu atât mai bine și mai profund, cu cât prin despătimire și dobândirea virtuților, în duh de smerenie și de rugăciune, credinciosul intră într-o intensă colaborare cu dumnezeiescul har, deschizându-și mintea și inima prezenței puterii dumnezeiești.

Sfântul Părinte este de părere că multe erezii și păcate își au originea atât în necunoașterea cuprinsului Sfintei Scripturi, cât, mai ales, în greșita ei interpretare. Din această cauză, Sfântul Ioan Gură de Aur îndeamnă pe preoți să călăuzească pe cititori, explicându-le Sfânta Scriptură, iar celor din urmă le recomandă să citească sfintele cărți cu mare atenție. „În acest fel este înlăturat pericolul de a cădea în greșeli, rămânând Sfânta Scriptură, așa cum a fost dată, o carte de învățătură veșnică” (*Folosul citirii Sfintei Scripturi după Sfântul Ioan Hrisostom, în Revista teologică, Anul 1943, Nr. 1-2, p. 96*).

Citirii și aprofundarea Sfintei Scripturi – o adevărată hrană duhovnicească

Sfânta Scriptură este o colecție de cărți ce se adresează tuturor credincioșilor în scopul „dobândirii vieții veșnice” (Ioan 5, 39). De aceea Biblia este cea mai citită carte din toată literatura lumii și tot din acest motiv Sfânta Scriptură este cartea cea mai recomandată atât preoților cât și credincioșilor, deoarece fiecare poate face din paginile ei o adevărată hrană spirituală. Foarte interesant de notat este faptul că, vorbind despre hrana sufletului, Sfântul Ioan Gură de Aur subliniază că pasiunea pentru citirea dumnezeieștilor texte este adevărata hrană sufletească zilnică: „precum hrana aceasta (trupească), noi o pretindem în fiecare zi, tot așa trebuie ca și cuvintele credinței pururea să le cerem, pururea să ne hrănim cu ele, pururea să le păstrăm în noi, pururea să medităm asupra lor, căci ele nu sunt o hrană obișnuită” (P.G., LXII, col. 559). Cu alte cuvinte, se poate spune că, ceea ce este hrana pentru trup, aceea este învățătura cuvintelor dumnezeiești pentru suflet. Citirea Sfintei Scripturi este „o necesitate naturală a sufletului omenesc. Acesta, ca și corpul, are nevoie de o hrană proprie ființei lui” (*Omilia XI la Facere*), căci „după cum trupul are nevoie de hrană perceptibilă prin simțuri, tot astfel sufletul are nevoie de un îndemn zilnic și de hrană duhovnicească” (*Omilia 8 la Facere*).

Dragostea pentru sfintele texte și dorința de a le citi și medita trădează de fapt un suflet iubitor de Dumnezeu și sănătos din punct de vedere spiritual: „după cum foamea este o dovadă a sănătății trupului, tot astfel dragostea de cuvintele duhovnicești este o dovadă a sănătății sufletești” (*Omilia 2, 1 la Isaia*). Prin urmare, lipsa de interes pentru cuvintele sfinte înseamnă foame și pieire spirituală: „lectura Sfintei Scripturi este hrana sufletului, este podoaba și siguranța lui; dimpotrivă a nu asculta citirea Sfintei Scripturi înseamnă foame și pierdere” (*Omilia 2, 6 la Matei*).

Într-adevăr, oricine poate ușor realiza că Biblia este o adevărată hrană sufletească pentru cel ce o caută și o citește cu credință, căci aduce nespus de multe bunătăți sufletești: „... De aceea, vă rog, să citim cu multă râvnă dumnezeieștile Scripturi. Dacă vom citi des cele scrise în ele, ne vom îmbogăți și cunoștințele. Este cu neputință să rămâi fără de folos, când citești cu râvnă și mult dor dumnezeieștile cuvinte. Dacă nu avem om, care să ne fie dascăl, atunci Însuși Stăpânul, intrând de sus în inimile noastre, ne luminează mintea, ne lămurește cugetul, face lumină în cele tănuite, ne este dascăl al celor ce nu știm” (*Omilii la Facere*, XXXV, I).

Sf. Scriptură - leac al bolilor sufletești

Deseori în omiliile sale, Sfântul Ioan Gură de Aur numește Sfintele Scripturi și *leacuri duhovnicești*, care tămăduiesc păcatele sufletului omenesc. De asemenea medicamente avem nevoie pentru a vindeca păcatele săvârșite, cât și pentru a împiedica săvârșirea celor viitoare.

Sfântul Ioan, adânc cunoscător al sufletului omenesc, găsește în Sfânta Scriptură leacuri pentru tămăduirea tuturor bolilor sufletești. El îi prezintă pe autorii inspirați și ca adevărați medici. Ei știu să stabilească cu înaltă înțelepciune diagnosticul și să aplice cu multă pricepere medicamentul necesar; știu să înlocuiască dorințele și afectele imorale cu alte dorințe și afecte drepte și nevinovate. Ei nu caută renume și slavă personală; deși diferiți, nu sunt decât organele unui medic suprem, Iisus Hristos, Care vorbește prin gura lor (*Omilii la Matei*, LXXIV, 4). Accentuând foloasele religioase, morale și sociale rezultate din această frumoasă îndeletnicire, Sfântul Ioan adresând un apel stăruitor creștinilor să citească Sfânta Scriptură, spune: „să ne apropiem deci cu dragoste de Cărțile Sfinte, că acest studiu perseverent risipește tristețea, aduce bucurie, distruge viciul, înrădăcinează virtutea și, în zgomotoasa vâltoare a activităților și lucrărilor omenești, nu vă părăsește în fața valurilor acestei mări înfuriate. Valurile se desfac, iar voi plutiți în pace, că aveți cârmaci cunoașterea dumnezeieștilor îndrumări, și frământările lumii nu izbutesc să rupă cârma conducătoare” (*Omilia II-a despre Eutropiu*, I).

Într-unul din comentariile sale la cartea Facerea, Sfântul Ioan este convins că nu este patimă sufletească sau trupească, din cele care supără pe oameni, care să nu-și poată găsi leacul în Sfânta Scriptură. Folosul despre care vorbește Sfântul Ioan este mare, câștigul este nemăsurat, căci aceste cărți divine sunt o comoară cu tot felul de medicamente. „De vei cădea în oarecare ispite, aici vei găsi o mare mângâiere. De cumva vei cădea în păcate, tot în această carte vei găsi mii de leacuri. De vei ajunge în sărăcie sau în strâmtorare, uitându-te în această carte, vei vedea multe limanuri de scăpare. De ești drept, multă siguranță găsești în ea, iar de ești păcătos, multă mângâiere (*Omilii la Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel*, XVIII).

Prin multa cugetare asupra dumnezeieștilor Scripturi, se poate opri orice atac al vicleanului demon. „Când ne vede că studiem mult cărțile duhovnicești, nu numai că nu ne atacă, dar nici nu îndrăznește să caute la noi, pentru că știe că încercarea lui e zadarnică și că îndrăzneala se întoarce pe capul lui” (*Omilii la Facere*, XXXVII, I).

Meditarea la cuvintele Scripturii îl ferește pe creștin de lațurile diavolului

Sfântul Ioan, vorbind credincioșilor săi despre valoarea pneumatică a Sfintei Scripturi, ține să scoată în evidență faptul că „într-o casă în care se găsește Sfânta Scriptură nu îndrăznește nici diavolul să intre” (P.G., 59, 38). În alt loc spune că, văzând vrăjmașul vieții noastre – diavolul – o mare râvnă pentru preocupările spirituale, nu numai că nu ne va ataca, „dar nu va îndrăzni nici să ne privească, știind că uneltirile lui vor fi zadarnice, iar loviturile cu care va cuteza să atace vor cădea asupra lui” (*Omilii la Facere*, XXXVII, I).

Mare câștig sufletesc aduce lectura atentă a Sfintei Scripturi

Prezentând concepția sa despre Sfânta Scriptură, ca mijloc de perfecționare morală, Hrisostom o redă în termeni oratorici, spunând că ea întărește curajul, răcorește și odihnește sufletul mai bine decât umbra unui frunziș bogat pe un călător ostenit de oboseala drumului. Ea este pavăza de apărare împotriva păcatelor și poartă de intrare în Împărăția cerurilor. Sfânta Scriptură oferă credincioșilor și exemplul dreptilor și al sfinților, care au îndeplinit voia lui Dumnezeu, constituind astfel și un puternic stimulent pentru creștinul dornic de progres moral. Sfântul Ioan precizează că ea ne face cunoscută viața creștinilor din timpurile apostolice, aceasta ajutându-l pe creștin să-și

îndrepte și să-și transfigureze viața luând ca pildă de urmat pe Sfinții Apostoli, pe mucenicii, cuvioșii sau cei care au trăit cucernic în Hristos. (*Omiliile la Facere*, omilia XI, IV).

Sfânta Scriptură ne luminează viața, ne înalță duhovnicește, previne primejdiile, ne scapă de gândurile rele și mută cugetul spre cer: „Luați în mâini dumnezeieștile cărți și primiți cu râvnă folosul cuprins în ele. Mare este câștigul ce ni-l dau ele! Mai întâi, prin citirea Scripturilor, ni se îmbogățește limba; apoi sufletul se întrărește și se înalță; se luminează cu lumina Soarelui dreptății; scapă totodată de vătămarea gândurilor rele și se bucură de tihnă și liniște multă. Ceea ce este hrana trupească pentru menținerea tăriei noastre trupesti, aceea este pentru suflet citirea Dumnezeieștilor Scripturi. Este hrană duhovnicească; întărește cugetul, face puternic sufletul, îl face mai tare și mai înțelept și nu-l lasă să alunece spre patimi rușinoase; îi dă aripi ușoare și, ca să spun așa, îl mută în cer. Să nu disprețuiți, vă rog, un câștig atât de mare! Când suntem acasă, să ne sârguim să citim cu luare aminte Dumnezeieștile Scripturi; iar când suntem aici, în Biserică, să nu ne cheltuim timpul stând la taifas și vorbind deșertăciuni, ci să ne îndreptăm gândurile noastre pentru cele ce am venit, să fim cu luare aminte la cele ce se citesc, ca să plecăm acasă cu mai mare câștig. Dacă e vorba să veniți aici ca să vă pierdeți timpul vorbind vrute și nevrute, fără să plecați acasă cu vreun câștig, atunci ce folos? Nu-i, oare, o prostie ca aceia care se duc la iarmaroacele cele lumești să se silească să ia din iarmaroc la întoarcerea acasă tot ce le trebuie și să dea bani pentru ce iau, iar cei care vin la iarmarocul acesta duhovnicesc să nu-și dea nici o silință să ia ceva din cele ce le sunt de folos, să le pună în suflet și așa să se întoarcă acasă? Și asta mai cu seamă când n-au nici nevoie să cheltuiască bani, ci le trebuie numai râvnă și minte încordată” (*Omiliile la Facere*, omilia XXIX, II).

În omiliile sale la cartea Facerea, Sfântul Părinte prezintă Scriptura ca pe un mare bun și evidențiază câștigul duhovnicesc ce rezultă din lectura ei: „Mare bun este citirea dumnezeieștii Scripturi. Aceasta face sufletul înțelept, înalță cugetul la cer, îl face pe om plăcut, îl determină să nu-și lege sufletul de cele prezente, ci face cugetul nostru să trăiască mereu acolo sus și să săvârșim toate privind la răsplata Stăpânului și cu mare înfrânare să ne îndreptăm spre faptele virtuozitate” (*Omilia XXXV, 1 la Facere*).

Aprofundarea Sfintei Scripturi ne ajută la transfigurarea vorbirii

Folosirea îndelungată a Bibliei îl ajută pe credincios să ajungă la fericita stare de a-și transfigura graiul într-o astfel de măsură, încât să capete îndemânarea de a reproduce, ori de câte ori e necesar, cuvintele Domnului, iar în graiul său să răsună graiurile profeților și a sfinților autori. Scriptura îi devine ca un sfetnic desăvârșit ce îi șoptește în minte și inimă adevăratele soluții pentru problemele sau nedumeririle vieții. Astfel, își orânduiește viața după cuvintele Bunului Mântuitor, întărindu-se duhovnicește neîncetat și urcând treaptă cu treaptă scara virtuților, până când se va bucura din belșug de splendoarea păcii și a bucuriei din viața viitoare, în comuniune veșnică cu Hristos a Cărui cuvinte le-a cunoscut, le-a aprofundat, le-a purtat în inimă și le-a păzit.

Sf. Scriptură are și o valoare cultural-educativă de neîntrecut

Superioritatea Sfintei Scripturi și valoarea sa cultural-educativă au fost recunoscute direct sau indirect de către umanitate. Scopul ei principal este de a ne arăta căile prin care putem să ne mântuim sufletul, scopul esențial al omului pe pământ. Prin lectura ei, sufletul se înalță către Dumnezeu, se purifică, își găsește echilibrul întregii sale vieți și capătă mântuirea sufletească. De aceea Sfântul Ioan Gură de Aur o prezintă ca pe o comoară celor ce doresc să o cerceteze cu de-amănuntul, căci cuprinde o mare bogăție de idei: „comoară duhovnicească, ce se împarte și niciodată nu se cheltuiește, îmbogățește pe toți și cu nimic nu împuținează, ci dimpotrivă, crește. După cum dacă ai putea lua puțin de tot dintr-o comoară de aur, te-ai îmbogăți mult, tot așa e și cu dumnezeiasca Scriptură; într-un text scurt poți găsi multă putere de gândire, bogăție nespusă. Așa e natura acestei comori! Îmbogățește pe cei ce o primesc și nu se împuținează niciodată, că izvorul Duhului Sfânt revarsă comoara aceasta!” (*Omiliile la Facere*, omilia XVI, I).

În Sfânta Scriptură, totul a fost scris cu un scop, nu există nimic care să nu fie spus cu un scop și „care să nu aibă ascuns mare folos” (*Omiliile la Facere*, omilia XXVIII, IV). Despre Cartea Iov zice că este o adevărată consolare în ispitele și încercările vieții, iar în *Omiliile sale despre pocăință* precizează: „Întăritoare și odihnitoare este citirea dumnezeieștilor Scripturi pentru sufletele cuprinse de tristețe. Citirea dumnezeieștilor Scripturi alungă din sufletul

nostru tăria și fierbințeala durerii și ne mângâie mai dulce și mai plăcut ca umbra” (*Omiliile despre pocăință*, omilia a patra).

Conchizând, putem spune că Sfânta Scriptură este cartea religioasă a creștinilor pentru creștere spirituală și morală, pentru mântuire. Fiindcă mântuirea depinde de împlinirea poruncilor dumnezeiești iar acestea sunt cuprinse în Sfânta Scriptură, este foarte important ca printre preocupările creștinilor de zi cu zi să se numere și aceea de a citi din Scriptură. Aceasta s-a străduit Sfântul Ioan Hrisostom să arate în omiliile sale când a vorbit despre Sfânta Scriptură și folosul sufletesc al citirii ei atente.

Te iubesc li Te doresc, Victor, dragostea mea.

Și Timpul își întinde trupul mort și devine veșnicie

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
...
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
..

E tăcere pretutindeni... pe munte, pe câmpie...
Cerul se sprijină de-o mână de lut
Totul e o tăcută euforie
Un echilibru fragil între văzut, nevăzut...

..
Lacrime cerului se sprijină pe potativul de sunete al vântului
și apoi într-o tăcută frenezie
se dăruiește negrului, pământului...

..

Munți desenați, o schiță artistică, în cărbune...
Se pierd în zare...
Ei par valurile încremenite apuse pe-o fantasmagorică mare...
Pășesc între cer și pământ
Ca și cum șas fi vrut
Să-i unesc într-n indescritibil sărut
Cerul peste mine, tăcut, cu prevestirea-i de furtună, a căzut...

..

Eu sunt Adam!... dar fără Evă!...
E sunt și fără ev și fără veac...
și frunzele copacilor îmi mângâie spinarea
al inimi-mi de plantă indescritibil, inefabil leac...

..

E tăcerea pretutindeno... pe munte, pe câmpie...
Cerul se sprijină de-o mână de lut
Totul e o tăcută euforie
Un echilibru fragil între văzut, nevăzut..

..

.

În această lume virtuală nouă
Mă mișc cu grația unui somnambul...
...zâmbind licăririlor de conștiință
Ce-mi transfigurează existența
Ca niște iluminări bruște
În clipa de grație când conștiința mea
Atinge conștiința lumii
și se scufundă în ea, în totală uitare, abandon și regăsire

...

..

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi....

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

And Time extends its dead body and becomes eternity

I take the gun and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

..

There is silence everywhere ... on the mountain, on the plains ...
The sky is supported by a clay hand
Everything is a silent euphoria
A fragile balance between the seen and the unseen ...

..

The tear of heaven rests on the sound of the wind
and then in a silent frenzy
it is given to the black, the earth ...

..

Drawing mountains, an artistic sketch, in coal ...
They are lost in the streets ...
They look like standing waves on a big ghostly ...
I walk between heaven and earth
As if I wanted to
To unite them in an indescribable kiss
The sky above me, silent, with the foretaste of the storm, fell ...

..

I am Adam! ... but without Eve! ...
E are without ev and without age ...
and the leaves of the trees stroked my spine
of my heart of indescribable plant, ineffable cure ...

..

It's silence everywhere ... on the mountain, on the plains ...
The sky is supported by a clay hand
Everything is a silent euphoria
A fragile balance between the seen and the unseen.

..

.

In this new virtual world
I move with the grace of a sleepwalker ...
... smiling at the gleams of consciousness
What transfigures my existence
Like sudden lighting
At the moment of grace when my consciousness
Reach the consciousness of the world
and it sinks into it, in total forgetfulness, abandonment and recovery

...

..

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow ....

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubesc nespus, Puiul meu.

Dulceața mea, dragostea mea, Animusul meu, Tudor, puiul meu, Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu dulce
Silent, still decay

Notion of blacks which surrounds me
Emotions extinguished in powerless words
I look behind me, beforehand
And future like a green stained glass puiul meu drag,

dulcele meu,
Te doresc nespus și te iubesc nespus.

Full of sparkling ore
Which floats in rosy shawls, fluttering, caught
By the low sky, green and small.

....
Nature alive, warm, pure and immaterial
Likewise is your sweet manhood –
Unique violin
Whereon I sing on low notes, my dream
Bewildered and dunderhead.

....
From the deep the girls, the girls and the flowers
Look forward bewildered, silly
The rain to wet them
With cold lips, with wet lips, cruel

Streams full of orgasm
Wherein they drowned their silent, still decay
...
If I will die, I have only one longing
To die embracing you
From the lust of desire smoothly carried

....
Silent, ivory, the mate hours of the morning fly away
Carried on white strings of sweet violin
Whereon the lord was playing like
A goat stabbed, the sweetheart suffers
In my book.

...
....
Nature alive, warm, pure and immaterial
Likewise is your sweet manhood –
Unique violin
Whereon I sing on low notes, my dream
Bewildered and dunderhead.

....
From the deep the girls, the girls and the flowers
Look forward bewildered, silly
The rain to wet them
With cold lips, with wet lips, cruel

Streams full of orgasm
Wherein they drowned their silent, still decay
...

Translation Natalia Gălățan

Sinele sub formă de pătrat și cerc.

Zăpezi imaculate – troiene uriașe de zăpadă
Albe, e-un alb pufos, gri, precum moleculele de aer
La casa din vis, cu ferestre mici
Îmbucate în canate
Oare cine bate?...

E duhul meu zburător
Piedut prin livezile copilăriei
La poarta acestei case din vis
Fără curte, fără gard, fără poartă de intrare
Pierdută în mijlocul unei văi cu dealuri line
s-a oprit
și-oprivesște visător...

...

Un puternic sentiment de deja-vu
De parcă aș fi locuit aici într-o altă viață
La casa înecată în zăpadă
Cu geamuri mici, în pătrate
Ocupând toată fațada din față
Un sentiment puternic, de parcă-aș fi murit aici
Sau s-a pytrecut ceva înfricoșător –
E numai casa albă, singură, pierdută în decor....

...

Zăpezi imaculate – troiene uriașe de zăpadă
La casa din vis, cu ferestre mici
Îmbucate în canate
Oare cine bate?...

E duhul meu zburător
Piedut prin livezile copilăriei
La poarta acestei case din vis
Fără curte, fără gard, fără poartă de intrare
Pierdută în mijlocul unei văi cu dealuri line
Ca arhetipul tău, iubite drag
În mine.
Te iubesc...

So tender ...

Eyes cut from strawberries like purple flower decires
They spoke to me with such love, so often ...
Contained with the ornate eyes
Let me embrace a holy Lady

...

The misteries that I have met since then
In the eyes, in the lips of flowers in the graves
In their light which descends gravely
I let myself comprised of the charming servant.

In the black veil like the blue stars linen sheets that fall on my chest
In your sunrise, beloved, so gentle, straight
Cold-hot mysteries that meet them on the way
And they fall on my cruel senses with soft golden hair.

Tucked in as a flight to the secret-flight
the passing of the soul, love
soul exposed in the heart of longing, sorrow-so pitiful, sweet
over your body tender, sweet

The words are few and cannot comprise
What has been since then, what is before
Since when the genius of blinded creation has thrown
Your sweet shadow of impenetrability.

...

I miss taking your warm, soft hand to my chest
I miss meeting you, waiting for you
I miss telling you how much I love you, how much the whole mind
I cannot think and mirror it...

...

.... it's sweet your step under the vineyard crowns
Under which I prick in laziness two children of mine
What I grew up in my breast, on my chest
Disguised as the cherry blossom, ruby.

...

and in the deep of the black sea which sips us
I gave to the black, blind forgetfulness
the cough from our souls, which is mourning, grieving-
a gentle harp is forgotten through the dust

...

I'm taking the gun and I shoot myself
I fall through a kind of darkened matter – dark matter
Through a dark labyrinth of fields
Until I touch with the lips the Earth
Which I stumbled upon

In the search for tears, what flies flutter
To me the lobster on my chest
your sunrise, which is so gentle, right.
I miss coming to meet you, to wait for you.

I miss telling you how much I love you, how much the whole mind
I cannot think and mirror it...
I miss taking your warm, soft hand to my chest
I miss meeting you, waiting for you

Translation: Carl Gustav Jung

Correction: Natalia Gălăţan

Te iubesc, Tudor, puiul meu, dulcele meu.
te iubesc, dragul meu soțior.
Te iubesc, Victor, Puiul meu, Dragostea mea, Dulceața mea.
Te doresc, Puiul meu. T iubesc.

Fiul meu Dulce și Drag, Puișor Dulce și iubit, Anima și Animusul meu, Soțul meu Dulce, Dragostea mea Victor, Te
doresc și Te iubesc, Dulce Victor, Puiul meu.

Come as you are
Leg you...
The third Book
Painting five

Te iubesc...
Something in the way...

Pștii nu au sentimente, sunt doar pești
Trecând spre nesouse, reci poem, în inima ascunselo pvești
Peștii nu au sentimente
Sunt doar pești...

...

Am luat în mână grămăjoara de pământ
și am întors-o peste Bânt
o intuiție, o caldă respirație, un gând...

...

Pștii nu au sentimente, sunt doar pești
Trecând spre nesouse, reci poem, în inima ascunselo pvești
Peștii nu au sentimente
Sunt doar pești...

Something in the way ...

The fish have no feelings, they are just fish
Passing to the bride, cold poem, in the heart hid the story
The fish have no feelings
They are just fish ...

...

I took the pile of earth in my hand
and I turned it over the Wind
an intuition, a warm breath, a thought ...

...

The fish have no feelings, they are just fish
Passing to the bride, cold poem, in the heart hid the story
The fish have no feelings
They are just fish ...

Te iubesc și Te doresc nespun, Puiul meu.

Soțulmeu drag, Victor, puiul meu dulce, Te iubesc și Te doresc, dulcele meu.
Sonata lunii

Lumea cuprinse totul în vârtej-i portocaliu....
Ca o ceață lăptoasă curgându-mi pe ochi
Ai nopții reci, primăvăratice stropi
Curgându-mi pe buze și pe mâini....

....

Visam rime alcătuindu-se fugar
Sub fruntea mea de ceață, totuși clar
Visam versuri în noapte, formându-se ilar
Sub fruntea mea de cețuri-atât de clar....

...

Visam rime alcătuindu-se fugar
Zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n retină....
Visam versuri atât de clar...
Indescriptibilă a ochilor lumină....

....

Visam rime alcătuindu-se fugar
Sub plapoma-mi de visuri și de stele
Ca niște otrăvite, crude iele
Sub bolta mea de visuri și gândiri rebele....

...

Visam rime alcătuindu-se fugar
Ca raze ale lunii tremurânde,muribunde
Visam rime fugărindu-se hoinar
De vântul serii risipite fluturânde...

....

Visam vise alcătuindu-se fugar
Sub fruntea mea de jar și de cenușă
Visam a mopții ursă și al lunii car...
Că se prăvale-ncet la ușă...

...

Clanța ușii se mșcă încet ca în vis
Eu iarăși, într-o teribilă spaimă, îmi las sufletul
Eternității vide, totuși temporale
În tăcerea noțuu, aspre, guturale
Ucis, renăscut, neantului emis....

E noapte târziu, galbenă și aternporală
Adorm cu mâna la tâmplă
Totul se petrece ca-ntr-un vis real, aievea
Se întâmplă și nu se întâmplă...

....

Zece și cu zece fac doi
și unuși cuunuo sută
clanța uii se mișcăca-n vis
parc-ar fi cu fire finede borangic cusută...

....

Visam rime alcătuindu-se fugar...

Unu și cu unu fac doi...
În tăcerea nopții aspre guturale
Ucis renăscut neantului emis....

Visam rime alcătuindu-se fugar -
Zece și cu zece fac încă douăzeci -
Visam rime hoinărindu-se gregar
Din ceața nopții mâinile-ți acoperindu-mi ochi, reci...

...

Visam rime alcătuindu-se fugar
Zăpada ultimilor ani îmi scârțâie-n retină....
Visam versuri atât de clar...
Indescriptibilă a ochilor lumină....

....

Visam rime alcătuindu-se fugar
Sub fruntea mea de ceață, totuși clar
Visam versuri în noapte, formându-se ilar
Sub fruntea mea de cețuri-atât de clar....

....

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Te iubesc șiTe doresc nespus, Victor, puiul meu.

I love you and I wish you, my sweet.
Sonata of the month

The world covered everything in orange whirlpools.
Like a milky mist flowing down my eyes
You have cold nights, spring sprinkles
Running on my lips and hands.

....

I was dreaming of rhymes as a fugitive
Beneath my misty brow, though clear
I dreamed of verses in the night, forming ilar
Under my forehead of fogs-so clear ....

...

I was dreaming of rhymes as a fugitive
The snow of the last few years has been cracking my retina.
I dreamed lyrics so clearly ...
Indescribable light eyes ...

....

I was dreaming of rhymes as a fugitive
Underneath my dreams and stars
Like poisons, cruel
Under my vault of rebellious dreams and thoughts.

...

I was dreaming of rhymes as a fugitive
Like rays of the moon trembling, dying
I dreamed of rhymes running away
By the wind of the scattered evening waving ...

....

I dreamed dreams of being a fugitive
Under my forehead of ash and ash
I dreamed of the bear mop and the moon because ...
That it is slowly coming to the door ...

...

The doorbell moves slowly as if in a dream
Again, in terrible terror, I leave my soul
Eternity is empty, yet temporary
In our silence, harsh, guttural
Killed, reborn, nothingness issued.

It's late night, yellow and short
I fall asleep with my hand to the temple
Everything happens as if in a real dream, he had
It's happening and it's not happening ...

....

Ten and with ten I make two
and anointed one hundred
The doorbell is moving in a dream
it would be with fine threads borangic sewn ...

....

We were dreaming of rhymes that made up the fugitive ...
One by one I make two ...
In the silence of the harsh guttural night
Killed reborn to nothingness issued.

We dreamed of rhymes forming a fugitive -
Ten and ten still make twenty -
We dreamed of rhymes rattling gregarious
From the fog of the night your hands covering my eyes, cold ...

...

I was dreaming of rhymes as a fugitive
The snow of the last few years has been cracking my retina.
I dreamed lyrics so clearly ...
Indescribable light eyes ...

....

I was dreaming of rhymes as a fugitive
Beneath my misty brow, though clear
I dreamed of verses in the night, forming hilarious
Under my forehead of fogs-so clear ....

....

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

I love you and I desire you, Victor, my loving Son.

Soşul mu Drag şi Dulce şi Iubit, Te iubesc nespus, Puiul meu, Draostea mea, Dulceaşa mea. Te iubesc, dulceaţa mea,
puiul meu. Victor, Puiul meu dulce, dragostea mea, Te doresc şi Te iubesc.
Animus

Doi ochi albaştri o priveau ținutuiți dintr-un
Nor de foc
Cu-acea privire plină de un elan tăcut,
Introvertit a tinereții

Întregul lui chip transmitea un limbaj non-verbal
Fără cuvinte, dar cu atât mai pregnant....
Deși erau și câteva cuvinte
Scrise pe-un pliant, în spate

Inițiativă, sugativă, curaj, sevraj...
și-o sticlă mică de apă minerală borsec pe masă
din care se vedea doar sec
și din care deduceai că tânărului personaj

îi place vinul sec.
Haina de costum în cloș, oprindu-se puțin mai jos pe piept...
și-un surâs, abia schițat, cu buze pline,
un surâs senin și neforțat

lăsând să se vadă splendoarea buzelor, arcuirea lor tragică
într-o dăruire totală, covârșitoare
precum privirea... puțin cruciș
gata să-și ia zborul, undeva deasupra capului tău
un efect coriolis straniu, al privirii deviate puțin la dreapta –
de razele solare
de n-ar fi cea mai îndrăzneță, mai grea și mai illogică concluzie...
corelându-se cu numinozitatea imaginii

făcută să stoarcă fărâme de sublim
din fiecare aamănunt...

...

Izbindu-te cercurile albastre
Pe-un caiet alăturat, precum cele din proiectele de lecții
Haina îmbrăcată plin, dar lăsând spații în mâneci
De brațe primăvăratice

și neformate
picioarele ascunse sub masă
precum tot ce-ar însemna în mod fizic bărbăție
dar chipul vorbind de la sine
pentru această bărbăție
care n-are nevoie de amănunte fizice
ci de imponderabile sufletești, și de trăsuri ale feței
blânde, netezi, drepte, adânci

precum bridele în carnea obrazului fraged.

O, Adonis!...

m-am îndrăgostit fulgerător
de moarte la Veneția

ignorând tinerețea trufașă, orgolioasă a acestui Youngman
sau poate tocmai de aceea...

cămașă descheiată la gât
păr castaniu cu șuvițe blonde căzându-i de o parte și de alta a feței
un gât imberb
un surâs bărbătesc și deplin

o caracterizare făcută prin înfățișare, expresie, gestică
limbaj non-verbal
o potență ținută în zbor, ca o imagine dinamică
surprinsă static

....

Valuri regressive de memorie, trăgându-se în inconștientul colectiv
și cam în tot ce am scris
și am citit
o amintire de temeliile ființei

și de forța surprinzătoare a Animusului
care te privea zâmbind
cu ochii într-o dimensiune ideală
de mire încins cu brâul dragostei

într-o dăruire totală și covârșitoare.
Te iubesc și Te doresc, Dragostea mea Tudor.

Te doresc, Puiul meu Drag, Dulceața mea. Te doresc și Te iubesc, Tudor, dragostea mea. Te iubesc, dragul meu dulce. Te iubesc și Te doresc, Victor, puiul meu. Dragostea mea, Te iubesc și Te doresc nespun, puiul meu. Te doresc și Te iubesc, Victor, dulceața mea, Puișorul meu dulce. Te iubesc, Puiul meu dulce, dragostea mea.
Te iubesc, dulcele meu Animus

Two blue eyes looked at her from one
Cloud fire
With that look full of a silent eagle,
Introverted of youth

His whole shape was transmitting a non-verbal language
No words, but the more so ....
Although there were a few words
Written on te iubesc, dulcele meudrag și iubit, puiul meu. a folder in the back

Initiative, Suffering, Courage, Courage ...
and a small bottle of borsec mineral water on the table
of which only a sec
and from which you deduced that the young character
he likes dry wine.

Clothes Clothes Clothes, Standing Away Below ...
and a smile, barely sketched, full of lips,
a serene and unforgiving smile

leaving the splendor of the lips, their tragic arc, visible
in total overwhelming dedication
like the look ... little crucifix
ready to take his flight, somewhere over your head

a strange Coriolis effect, the look deviated slightly to the right -
by the sun's rays,
it would not be the boldest, heavier and most illogical conclusion ...
correlating with image numbness

made to squeeze sublime shreds
from every detail ...

...

Smash the blue circles
On an adjoining notebook, like those in the lesson projects
Clothes dressed full but leaving spaces in his sleeves
By spring arms

and unformed
legs are hidden under the table
like everything that would physically mean manhood
but the face speaks for itself

for this man
who does not need physical details

but of impenetrable souls, and of carriages of the face
gentle, smooth, straight, deep

such as the breasts in the tender cheek.

O, Adonis! ...

I fell in love instantly
to death in Venice

ignoring the proud, orgolious of this young man
or maybe that's why ...

shirt on his neck

brown hair with blond hair falling down on one side of her face

an imberbant neck

a manly and full smile

a characterization made by appearance, expression, gesture

non-verbal language

a flying force, as a dynamic image

statically surprised

....

Regressive regressions of memory, pulling into the collective unconscious

and about everything I wrote

and I read

a memory of the foundations of being

and the surprising force of the Animus

who was looking at you smiling

with eyes in an ideal size

the bridegroom with the girdle of love

in total and overwhelming dedication.

I love you and I want you, my sweet chick.

Animus

Te doresc și Te iubesc, Victor, Puiul meu Drag, Dulceața mea. Te doresc și Te iubesc, Tudor, dragostea mea. Te iubesc, dragul meu dulce. Te iubesc, dulcele meu Animus

Two blue eyes looked at her from one

Cloud fire

With that look full of a silent eagle,

Introverted of youth

His whole shape was transmitting a non-verbal language

No words, but the more so ....

Although there were a few words

Written on te iubesc, dulcele meudrag și iubit, puiul meu. a folder in the back

Initiative, Suffering, Courage, Courage ...

and a small bottle of borsec mineral water on the table

of which only a sec

and from which you deduced that the young character

he likes dry wine.

Clothes Clothes Clothes, Standing Away Below ...

and a smile, barely sketched, full of lips,

a serene and unforgiving smile

leaving the splendor of the lips, their tragic arc, visible

in total overwhelming dedication

like the look ... little crucifix

ready to take his flight, somewhere over your head

a strange Coriolis effect, the look deviated slightly to the right -
by the sun's rays,
it would not be the boldest, heavier and most illogical conclusion ...
correlating with image numbness

made to squeeze sublime shreds
from every detail ...

...

Smash the blue circles
On an adjoining notebook, like those in the lesson projects
Clothes dressed full but leaving spaces in his sleeves
By spring arms

and unformed
legs are hidden under the table
like everything that would physically mean manhood
but the face speaks for itself

for this man
who does not need physical details
but of impenetrable souls, and of carriages of the face
gentle, smooth, straight, deep

such as the breasts in the tender cheek.

O, Adonis! ...

I fell in love instantly
to death in Venice

ignoring the proud, orgolious of this young man
or maybe that's why ...

shirt on his neck
brown hair with blond hair falling down on one side of her face
an imberbant neck
a manly and full smile

a characterization made by appearance, expression, gesture
non-verbal language
a flying force, as a dynamic image
statically surprised

....

Regressive regressions of memory, pulling into the collective unconscious
and about everything I wrote
and I read

a memory of the foundations of being
and the surprising force of the Animus
who was looking at you smiling
with eyes in an ideal size
the bridegroom with the girdle of love
in total and overwhelming dedication.

Te iubesc Victor, Tudor, Puiul meu, Dragostea mea

Soțul meu, Te iubesc, Vctor, Dulcele mu, Dulceața mea, Puiul meu.
Te doeresc.

The seven sermones

Sunt un monstru.
știu că sunt un monstru.

Am transformat totul în literatură.
îpăatul, agonia, durerea, decesul.

Te iubesc, Dulcele meu, Puiul meu.
Te Doresc.

Victor, Te doresc și Te iubesc, puiul meu iubit.
The seven sermones

I am a monster
I know I am a sacred monster....
I transformed everything into literature
The screaming, the agony
The pain, the death.
Love.

Te iubesc.
Soțul meu dulce, Puiul meu dulce, Lia se simte bineșor.
Te iubesc, Victor, puiul meu dulce
Te doresc și Te iubesc, puiul meu drag.
Sus, pe Jară

În ziua aceea bunica Lucreția, bunica din Roșia
Ne făcuse muiată, ca de obicei
Adică balmoș, bun de să te lingi
Pe degete.... cu smântână, lapte, poate că și brânză
Și mălai.

...

Eram eu cu Bujor. Terminasem de muls vacuțele
Și trebuia să urcăm cu ele
Pe Jară, ograda înaltă
Pe care urcai pieptiș, până-n Ciocan.

.....

Am mâncat cu poftă și ne-am săturat, noi și bunicii
Apoi ne-am luat nuielușele
de salcie
Și-am pornit să dăm după vaci.
Le-am dus mai întâi, pe niște cărări bătătorite
Paralele și întretăiate

La fântânile făcute de tata, sub coama dealului
Să le adăpăm.
Apoi am pornit cu ele pieptiș
Să urcăm dealul, o creastă povârnită care urca
Aproape drept în sus.

.....

Gâfâiam, roșie în obraji, cu jordița într-o mână
Alergând după vacuțe
Și le mânam drept la deal.
Ele se orânduiau cuminți, roșii, florane, negre
pe lângă gardul

Din uliță, și curând ajunserăm la poarta de sus.
Pe ciocan răsuflăm mai ușurați

Și ne uitam după pitoance, cum le spuneam noi
Hribi, crescuți de la o zi la alta.

....

Când mai găseam câte unul
Și mai ales mici puișori, abia mijiți din iarbă
Exclamam fericiți.
Bujor mă chema: Lia, hai să vezi!...
Și alergam să văd pitoanca uriașă
Cu-o pălărie mare, crudă
Pe care bunica avea să ne-o pregătească cu ceapă
Și cu brânză.

...

Urcăm domol.
Din dreapta, se aude cățeaua lui Mardea
Băbuța singuratică și rea de gură
Care-și avea coliba în văioagă, sub poala muntelui
Lătrând sălbatic, asmuțită
Funest, ca o prevestire, pe sub coroanele
Pădurii de fagi ce da în Fața Prelucii.
În stânga se-ntindea pădurea de brazi și de fagi
De sub Frunți
O pădure deasă, unde știam că sălășluiește ursul.
Curând, tot dând după vaci
Ajungem sus.
Un drum drept, bătătorit, între cele două păduri.

.....

Dincolo de care, drept în fața noastră, se înălța Preluca,
primul vârf de munte.
Acolo, la stânga pe-o cărare
Mai porneau vacile setoase să se-adape
La o mică fântână din lemn
Apoi apucau pe cărările bătătorite, din dreapta
Pe lângă pădure,
Urcând încet muntele, la pășunat.

....

Fagii, verzi, cu coroanele lor umbroase
De-un verde metalic
De-un verde crud, brazil nespui de înalți
Aerul tare de înălțime, atât de curat
Punându-te cu capul jos, pe spate
Admirai cerul
Pe care alergau fără oprire norii
Și te simțai fericit, atât cât inima ta de copil
O putea cuprinde.

.....

Te iubesc, Victor, Dragostea mea, Puiul meu.
Te doresc.
Soțul mu Dulce, iartă-mă, Te rog, Puiul meu. Te iubesc.

Dragostea mea, Iubitul meu, Dulcele meu Victor, Puiul meu dulce, dragul meu soțior, te iubesc.
Upside, on Jara orchard

That day our grandma Lucretia, the grandma from Rosia
has been making ourselves the dipped, like usually
that is, "balmoș",
a dish with cream, milk, cheese, and cornflour.

....

I was with Bujor. We had finished milking the cows
and we had to climb with them
on Jară, the high gradient, where on you were climbing up
hardly
until the Hammer.

.....

We have eaten with appetite until we were tired,
we and our grandparents
then we took the thin branches of willow
and we started to handle the cows.
We brought, first of all, on some beaten paths
parallel and intersected
to the fountains, one of wood, another one of cement
made by our father, under the ridge of the hill
to drunk them.
then we started to climb with them abruptly
the hill, a sloped ridge which was getting up
almost right upward.

...

I was breathing in pain, red in cheeks
with the little branch in one hand
and we were handling them up to the hill.
they were aligning mellow, red, flowery, black
besides the fence
which was giving in the unstoned alley.
and soon we had arrived at the upside gate.
On the hammer, we are lighter
and we look after "pitoance", how we were calling them
mushrooms, boletus, rising up from a day
to another.

....

When we were finding one of them
and especially little mushrooms, hardly risen up
from the grass and ground
We were exclaiming happily.
Bujor was calling me: "Lia, come to see!..."
and I was running to see the large boletus
with a large hat, unripe
whereon our grandma was going to prepare for us
with onion and cheese.

.....

We climb up softly.
From the right, it is hearing the bitch of Mardea
The old woman lonely and mouth disease
who was having the lodge in the abrupt valley

under the lap of the mountain, barking savagely,
whet

fateful, like a premonition, under the crowns
of the beech forest which was giving
in The Face of Preluca.
To the left, there was stretching the forest of pine-trees
and beeches
underneath the Foreheads

a dense forest, where we were knowing
that has its place the bear.
soon, still handling the cattle
we arrive upwards. A plain road, beaten, between the two forests.

.....

Beyond which, straight in front of us, it was rising up Preluca.
the first Peak of Mountain.
there, to the left on a path
the cows were still starting to drink water
at a little wooden fountain
then they were starting on the beaten paths, from the right
besides the forest
climbing slowly the mountain, grazing it.

.....

The green beaches, with their shadowy crowns
of a metallic green
of light green, the pine trees unspeakable tall
the heaviness of height, with clean air
putting yourself with the head down, on your back
you were admiring the sky
whereon they were running ceaselessly the clouds
and you were feeling happy, as much as your
child's heart could compress it.

Behind the Capital of Heaven, to see more Nirvana here: <https://Nirvana.Ink.to/Essentials> Read the story
Te iubesc, Victor, Puiul meu

Dark spirits ...

I was with Ioana in the kitchen and with my mother.
I'm talking about Eliade, Maitreyi, Christinel ...
I tell them that Maitreyi was the great love
Of Eliade's life
But he still married later
with Christinel ....

.....

Joanna, do you know that I am possessed by Eliade's spirit?
He talks to me through dreams
Through visions
He took control of his own life.

...

I had told my mother before

In the train that brought me home from Târgu-Mureş
That I am Eliade's reincarnation.
Mom, you think I'm Eliade's incarnation
I whispered anxiously, anxiously
Pulling her clothes.

...

I believe you Lia, I believe you
The mother said with tears streaming down her cheek.

...

No, Mom. Eliade died in '86 ...., on April 22 ... I was whispering fast
anxious
With the air I tell a great secret
I was 14 at the time ...
I can't be his reincarnation ... mom ...

...

I look around the research air. Still faces
People seeing their work ...
Mother looks at me confused, wiping away her tears.
She had believed me ....

....

Ioana looks at me confused. Do you eat garlic?
She changed diplomatically.
Yes, I eat.
It's good for health, said Joan, sitting down. Chase away
Bad spirits ...

....

I'm in my room one night.
In front of the monitor.
I felt a growing force in me, a strange state of paroxysm
Of ubiquitous lucidity
and internal hallucination.
I am possessed by the spirit of Foucault - it flashes through my mind
By the spirit of Eliade and Foucault.

....

In the elevator leading to psychiatry.
A gentleman dressed in a white suit. With a white cap on his head
and face mask
it burdens me.

...

Doctor, I say cheat, you know that the unconscious carries the image
Reversed of what you really are?
Your conscious person?
Well, I'm a man
And I'm very smart.

Do you think I'm a man?

Can we speak as an equal, an equal?
Yes we can, he said with his impenetrable Sphinx face
Imperturbable.

You're a man, I know
That is why we will treat you like a man.
No more, no less.

The unconscious is something real, a real thing, that can be experienced ...
He said, sketching a grimace.

...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

Flying at high altitude
My soul suddenly rises into the sky, fearful, frightened
Looking in the sea of light that flowed through the clouds.
Wild beasts swarmed the earth
Fierce, out of mind.

The world is just an impression of delicate colors
put on the canvas of a painter
a strange crossing and twisting of realities
between the immanent and the transcendent.

.....

The tips of the trees waved in the sky
Like a tide, like a tide
With the crown in the body of fire of the earth
and with the trunk stuck in the light

in the huge, mysterious, strange, labyrinth
of the Lord's garden.

....

In my oath I met all the prophets of the other world
To all the saints, the archangels
and the seraphim
With the hair dry, thirsting for the truth.

...

I plunged into the consciousness of the world
as in a great turmoil flooding its waves
in her ocean of fire, blood and cruelty
of war.

My body was devoured by the feasts
and the soul rises in the warm light of eternity.

In a celestial geography you float like waves
of clouds over the earth
Watering the earth
With his trembling light.

.....

Traveled in art and other, he knew the ecstasy
The ecstasy of death on the cross.
He gave his spirit into the arms of the frightened crowd
Among the strings of the dead and the living
They are the past, the present and the transcendent
Between sax and profane.

Waves of crunch stir the crowd
I was devoured by their arms
My body was devoured by the feasts
and the soul rises in the warm light of eternity.
Te iubesc, Pui mic.

Te doresc și Te iubesc dulceața mea.
Splendoare în alba, pură iarnă a obrazilor tăi

În azurul lbastru al ochilor tăi
Mă pierd ca-ntr-o grdină plină e splendoare
Din cre-nviforată-o blândă mare
O vocedă ascunselor mistere

Ascunse în cazne cu foc,aur și miere
Din care pierdută, nou viață
Urcă cu tumultuosu-i vifor din adânc
și se străluminează în minte, inimă,gând.

...

ți-s buzele ca două petale de-azur
muate în albastrul ochilor pur

pe care le sărut cu-nfiorare
legust parfumullor învult de floare.

...

ți-s buzele ca doi lotuși îmbobociți
ca doi nuferi gata de bor spre înaltul
albastru, plin de sete cer
răsuflet de gheață și mister
care tresaltă unul în altul...

...

ți-s buzele ca doi nuferi îmbobociți
ușorînfloriți, tresăltând sub misterul buzelor mele
atunci când se îndreaptă bvertiginoase
necuprinse spre stele.

...

În azurul lbastru al ochilor tăi
Mă pierd ca-ntr-o grdină plină e splendoare
Din cre-nviforată-o blândă mare
O vocedă ascunselor mistere
Ascunse în cazne cu foc,aur și miere
Din care pierdută, nou viață
Urcă cu tumultuosu-i vifor din adânc
și se străluminează în minte, inimă,gând.

..

ți-s ochii ca două întrebări calde, pure, prinși de ai ei
din care forță dă necuprinșilor zei
să vină în ape de foc și smirnă să scalde
tot viforul cald-rece al albastrelor lor scânteii.

..

Ca două virgl târzie, prinse într-un op de poezie
Ca două tăceri înelungi, iana pe câmpie
Ca doi ascunși, verzi ciorchini de viță de vie
Ca tot ce n-a gost șiare să fie.

...

ți-s buzele ca două petale de-azur
muiate în albastrul ochilor pur
pe care le sărut cu-nfiorare
legust parfumullor învult de floare.

...

ți-s buzele ca doi lotuși îmbobociți
ca doi nuferi gata de bor spre înaltul
albastru, plin de sete cer
răsuflet de gheață și mister
care tresaltă unul în altul...

...te iubesc, Victor, puiul meu, dulcele meu.

The splendor in the white, the pure winter of your cheeks

In the blue of your eyes

I lose myself in a garden full of splendor

Out of the tumultuous sea - a great gentle
A voice for hidden mysteries

Hidden in fire, gold and honey casks
From that lost, new life
Climb with the tumultuous whirlwind from the deep
and it shines in the mind, heart, thought.

...

Your lips are like two azure petals
soaked in the blue of pure eyes
that I kiss with flair
lusty fragrance surrounded by flower.

...

Your lips are like two crazy lotuses
like two water lilies ready for flying
blue, full of thirst for heaven
breath of ice and mystery
jumping into each other ...

...

Your lips are like two blossomed water lilies
lightly flourished, twitching under the mystery of my lips
when they turn vertiginous
endlessly to the stars.

...

In the blue of your eyes
I lose myself in a garden full of splendor
Out of the tumultuous sea - a great gentle
A voice for hidden mysteries

Hidden in fire, gold and honey casks
From that lost, new life
Climb with the tumultuous whirlwind from the deep
and it shines in the mind, heart, thought.

..

Your eyes are like two warm, pure questions, caught by mine
from which force he gives the unbelieving gods
to come into the waters of fire and myrrh to bathe
all the warm-cold gleam of their blue sparks.

..

Like two late commas, caught in a poem op
Like two long silences, the snow on the plain
Like two hidden, green vine clusters
That everything it wasn't and it will be.

...

Your lips are like two azure petals
soaked in the blue of pure eyes
that I kiss with flair
lusty fragrance surrounded by flower.

...

Your lips are like two crazy lotuses
like two water lilies ready for flying

blue, full of thirst for heaven
breath of ice and mystery
jumping into each other ...

Translation: Carl Gustav Jung
Correction: Natalia Gălăţan
Te iubesc, Victor, puiul meu.

Te iubesc dulcaţa mea.
Splendoare în alba, pura iarnă a obrazilor tăi

În azurul lbastru al ochilor tăi
Mă pierd ca-ntr-o grdină plină e splendoare
Din cre-nviforată-o blândă mare
O vocedă ascunselor mistere

Ascunse în cazne cu foc,aur şi miere
Din care pierdută, nou viaţă
Urcă cu tumultuosu-i vifor din adânc
şi se străluminează în minte, inimă,gând.

...

ţi-s buzele ca două petale de-azur
muiate în albastrul ochilor pur
pe care le sărut cu-nfiorare
legust parfumullor învult de floare.

...

ţi-s buzele ca doi lotuşi îmbobociţi
ca doi nuferi gata de bor spre înaltul
albastru, plin de sete cer
răsuflet de gheaţă şi mister

care tresaltă unul în altul...

...

ţi-s buzele ca doi nuferi îmbobociţi
uşorînfloriţi, tresăltând sub misterul buzelor mele
atunci când se îndreaptă bvertiginoase
necuprinse spre stele.

...

În azurul lbastru al ochilor tăi
Mă pierd ca-ntr-o grdină plină e splendoare
Din cre-nviforată-o blândă mare
O vocedă ascunselor mistere

Ascunse în cazne cu foc,aur şi miere
Din care pierdută, nou viaţă
Urcă cu tumultuosu-i vifor din adânc
şi se străluminează în minte, inimă,gând.

..

ți-s ochii ca două întrebări calde, pure, prinși de ai ei
din care forță dă necuprinșilor zei
să vină în ape de foc și smirnă să scalde
tot viforul cald-rece al albastrelor lor scânteii.

..

Ca două virgii târzii, prinse într-un op de poezie
Ca două tăceri înelungi, iana pe câmpie
Ca doi ascunși, verzi ciorchini de viță de vie
Ca tot ce n-a gust șiare să fie.

...

ți-s buzele ca două petale de-azur
muate în albastrul ochilor pur
pe care le sărut cu-nfiorare
legust parfumurilor învult de floare.

...

ți-s buzele ca doi lotuși îmbobociți
ca doi nuferi gata de bor spre înaltul
albastru, plin de sete cer
răsuflet de gheață și mister

care tresaltă unul în altul...

...te iubesc, Victor, puiul meu, dulcele meu.

The splendor in the white, the pure winter of your cheeks

In the blue of your eyes
I lose myself in a garden full of splendor
Out of the tumultuous sea - a great gentle
A voice for hidden mysteries

Hidden in fire, gold and honey cauldrons
From that lost, new life
Climb with the tumultuous whirlwind from the deep
and it shines in the mind, heart, thought.

...

Your lips are like two azure petals
soaked in the blue of pure eyes
that I kiss with with disturbance and thrill
odoured fragrance surrounded by flower.

...

Your lips are like two blossomed lotuses

like two water lilies ready for flying
blue, full of thirst for heaven
breath of ice and mystery

jumping into each other ...

...

Your lips are like two blossomed water lilies
lightly flourished, twitching under the mystery of my lips
when they turn vertiginous
endlessly to the stars.

...

In the blue of your eyes
I lose myself in a garden full of splendor
Out of the tumultuous sea - a great gentle
A voice for hidden mysteries

Hidden in fire, gold and honey cauldrons
From that lost, new life
Climb with the tumultuous whirlwind from the deep
and it shines in the mind, heart, thought.

..

Your eyes are like two warm, pure questions, caught by mine
from which force he gives the unbelieving gods
to come into the waters of fire and myrrh to bathe
all the warm-cold gleam of their blue sparks.

..

Like two late commas, caught in a poem op
Like two long silences, the snow on the plain
Like two hidden, green vine clusters
That everything it wasn't and it will be.

...

Your lips are like two azure petals
soaked in the blue of pure eyes
that I kiss with disturbance and thrill
desired fragrance surrounded by flower.

...

Your lips are like two bloom lotuses
like two water lilies ready for flying
blue, full of thirst for heaven
breath of ice and mystery

jumping into each other ...

te iunesc nespus...

te iubesc, Victor, Puiul meu Dulce.

Te iubesc și Te oresc, dulcele meu Animus, puiul meu, Victor, puiul meu. Te doresc și Te iubesc, dulceața mea, dulcișorul meu, Animusul meu dulce, Mântuitorul sufletului meu..

Sketch by John Constable

I'm glad I love my sweetheart.
From the notion of emotions and feelings that overwhelmed me
About a month or so.
Everything outside
It's so meaningless ...
I hope only I can find meaning
Through a continuous hermeneutic
Inside me.

It's very difficult
When you know that at one end you can expect death
Buddha or Jesus ...
As metaphysical realities of your soul
What he may know for the second time
In His Life Enlightenment.

.....

I smile bitterly.
A life so short for man
For such intense experiences! ...
I wonder what I was wrong with and where I was wrong
Other than in the fact that I was born
With a poem bold forehead.

...

The world is crowding you in a corner
and forcing you to become what you always wanted to be ...
a late comma in an op of poetry ...

..

Dear readers
My mind is so sick
Like a spongy sponge
Red and swollen, full of cracks
I only stayed in a corner of the brain
To create, recreate the fantastic world of reality
A reality that has eliminated the barbarism of existence
Lack of sense, sense
and synchronicity.

....te iubesc, Victor, puiul meu.

It's sad that you do not understand anything ...
From the knitted eyes you got rid of the pullover
and walk, fearful, hopeless and helpless
between the lines
breaking up to total exhaustion
until the sock is completely exhausted.

..

Over time this beatitude has become a chore.
A chore that you do

For the good of society
To ensure her good went forward.

Alien hospitals are more empty
People less comfortable
The poetry opes are multiplied.

..

I miss Nature
which I see only from inside
from my Sambo room and from the darkness
your own mind.

...

I know, words have a double meaning.
Unlike Eminescu
Who used a scholarly lexicon
Of Latin origin
I use many words from the basic vocabulary.
Unclean Romanian words
Dacian words.

...

It was a childish play or joke
With the Dacians and the Romans
Me, my family, my childhood friends
I was all Dacians ...

...

Sometimes I miss Simona, I'd like to hug her
I wonder where it was
What else did he do
What the kids do.

Generally, she's the only friend I'm thinking of ... sometimes ...

....

Life is short
Breathing is wheezing
At one end Buddha or Jesus is waiting for you
At the other end, death
At the other end, heavy to see
Because of the meanders
A normal destiny, a healthy man ...

Which is very difficult to get to
Because he seems to be bypassing
By the other roads ...

You want to take that road
But now you're ugly

They suffer from lumbar discopathy and cervical spondylosis
Your head bent forward like an eagle ...

..

and that's what they would like to add
to watch the wake-up watch te iubesc, dragostea mea, ouiul meu.
Te doresc.

Te iubesc și Te doresc, puiul meu drag, iubirea mea.
Stihii cosmice
Te iubesc, Victor, dragostea mea.

Mă aflam în salonul drepunghiular
În care fusesem îmbrăcată
În cămașă de forță
Într-o încordare dureroasă, extatică

Dar totuși atât de realistă
Cititorule.

...

Nu distingeam decât faptul că simțeam o nevoie
Chinuitoare să fumez
și nu-mi puteam mișca brațele, picioarele
nu puteam face nici o mișcare.

Eram slăbită.
Asistenta venise și-mi dădea boabe de stugure
Să mănânc
Dintr-un ciorchine alb
Struguri pe care-i adusese mama.

...

Mama stătea pe un pat lângă patul meu
și convorbea, din când în când
cu femeile din salon
mai ales cu cea pe patul căreia se așezase.
Nu știu decât că o invidiam

Strașnic, fără cuvinte
Pentru faptul că era liberă
și-și putea mișca brațele și picioarele
putea veni când dorea

putea pleca când dorea...
putea chiar să vorbească liniștit, calm, pe un ton jos
despre mine
și mama povestea despre mine....

își lăuda fiica...

...

Afară era o ploaie apocaliptică, colosală
Tuna și fulgera
Apa curgea ca imense șuvoaie
din cerul negru
se auzea bătând în peretele spitalului

lovindu-se de cercevelele de fier
inundând totul în jur.

...

Eu eram Iisus Hristos.
Ploaia mântuitoare era trimisă de Dumnezeu însuși
La ceasul supremei încetări din viață
A Fiului său
La ora agoniei sale supreme.

Așteptam doar să mor.
Ploaia mă mângâia pe suflet
știam că întreaga natură mă deplânge
lumea, universul, cerul
stihiile cosmice.

....

Înțepenisem suferind
În patul de care eram legată
Uitând de mama, de bolnave, de infirmiere
Atentă până la paroxism
La realitatea mea interioară.

...

Deodată veni infirmiera cu-o țigară aprinsă
Pe care mi-o băgă în gură
Dându-mi să trag câteva fumuri.

Eram recunoscătoare.

După două zile și-o noapte – mai mult decât îndurase Mântuitorul însuși
Eram dezlegată....

...

Te iubesc, Victor, Dragostea mea.
The sad misery...
The sad misery of a crazy hospital
it cannot be compared to anything.
Here the tragedies are,
even if they happen on a much smaller scale,
storms in the glass with water,
in a micro-gigantic world,
the world of the crazy hospital.
Subject to his inexorable laws, get out of here more changed,
only from the rush of daily life .

Translation: Carl Gustav Jung

Stupid

Well, the sick can be a real poem in prose te iubesc, dragostea mea.
Well, the stupid can have an incomparable
Neurotic
Well, the shit might have made you a bitter
Well the stupid may have missed a tear ...
..

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars
....

I turn silent on the road
... Put them in the ash and the orion smokes in the smoke ....
I get the last shadow step
... in the midst of the green distance as the wind whistles listening ...
I just can not find you ....

...
Avatars from past worlds
We go to the roadside in ash .....
the same cross
I'm leaving behind the shadow, the step
I just can not find you ... the bloodshots open up your tired eyes
over lost worlds
over recovered worlds
in the breeze as the wind whistles

why do not you know why you do not come to me

... the silent waltz of the living leaves, you just can not find you ..

When it came down, her mouth was closed by the tulip
Over the worlds of blood, looking for oblivion
Missed and found
Like ragged bunches of the same seed
From the same strain
Looking for the way to light ... I love you, my sweet Vitor.

Kissing your leg ...
I'm climbing into my world of dreams and pain

Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...

Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
By her fawn calmly lethal ....

Dumb
Ei bine, cel bolnav poate fi un adevărat poem în proză
Ei bine, cel tâmpit poate avea o incomparabilă
Nevroză
Ei bine cel cretin se poate să fi fă făcut o boacăna
Ei bine cel tâmpit poate să fi scăpat o lacrimă...

..
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....
Mă-ntorc tăcut pe drum
...Zarea-i în scrum și orientul se-neacă-n fum....
mi-ajung din urmă umbra pasul
...în zânel depărtării verde cum vântul șuieră ascult...
Pe tine doar nu te găsesc....

...
Avatari din lumi trecute
Se-neacă-n colbul drumului, în scrum.....
I-aceleași răscruci
mi-ajung din urmă umbra, pasul
pe tine doar nu te găsesc...maci sângerii îți deschid priviri obosite
peste lumi pierdute
peste lumi regăsite
în sânul depărtării verde cum vântul șuieră ascult
de ce nu-mi viii de ce nu-mi vii
...valsul tăcut al frunzelor din vii, pe tine doar nu te găsesc..
Când însearea adie cu gura-i închisă de lalea
Peste lumi sângerii, căute-n uitare
Pierdute și regăsite
Ca fragezii striopi crescuți din aceeași sămânță
Din aceeași tulpină
Căutând cu beție drumul spre lumină....te iubesc, dulcele meu Vitor.
Sărutându-ți piciorul...
Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...
Sărutându-ți brațul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală

De gingaşa ei linişte letală....
Te iubesc, Victor, puiul meu.

Stupid

Well, the sick can be a real poem in prose te iubesc, dragostea mea.
Well, the stupid can have an incomparable
Neurotic
Well, the shit might have made you a bitter
Well the stupid may have missed a tear ...
..

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars
....

I turn silent on the road
... Put them in the ash and the orion smokes in the smoke ....
I get the last shadow step
... in the midst of the green distance as the wind whistles listening ...
I just can not find you ....

...
Avatars from past worlds
We go to the roadside in ash .....
the same cross
I'm leaving behind the shadow, the step
I just can not find you ... the bloodshots open up your tired eyes
over lost worlds
over recovered worlds
in the breeze as the wind whistles

why do not you know why you do not come to me

... the silent waltz of the living leaves, you just can not find you ..

When it came down, her mouth was closed by the tulip
Over the worlds of blood, looking for oblivion
Missed and found
Like ragged bunches of the same seed
From the same strain
Looking for the way to light ... I love you, my sweet Vitor.

Kissing your leg ...
I'm climbing into my world of dreams and pain

Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...

Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
By her fawn calmly lethal ....

Dumb

Ei bine, cel bolnav poate fi un adevărat poem în proză
Ei bine, cel tâmpit poate avea o incomparabilă
Nevroză
Ei bine cel cretin se poate să fi fă făcut o boacăna
Ei bine cel tâmpit poate să fi scăpat o lacrimă...

..

Îau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Mă-ntorc tăcut pe drum
...Zarea-i în scrum și orientul se-neacă-n fum....
mi-ajung din urmă umbra pasul
...în zânel depărtării verde cum vântul șuieră ascult...
Pe tine doar nu te găsesc....

...

Avatari din lumi trecute
Se-neacă-n colbul drumului, în scrum.....
I-aceleași răscruci
mi-ajung din urmă umbra, pasul
pe tine doar nu te găsesc...

maci sângerei îți deschid priviri obosite
peste lumi pierdute
peste lumi regăsite
în sânul depărtării verde cum vântul șuieră ascult
de ce nu-mi viii de ce nu-mi vii
...valsul tăcut al frunzelor din vii, pe tine doar nu te găsesc..

Când însearea adie cu gura-i închisă de lalea
Peste lumi sângerei, căute-n uitare
Pierdute și regăsite
Ca fragezii striopi crescuți din aceeași sămânță
Din aceeași tulpină
Căutând cu beție drumul spre lumină....te iubesc, dulcele meu Vitor.

Sărutându-ți piciorul...

Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...

Sărutându-ți brațul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală
De gingașa ei liniște letală....
Te uybesc, Victor, puiul meu.

Iartă-mă, Puiul meu. Sunt așa de obosită, cu inima frântă. Dragul meu Victor, Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.
Surâsul tău...

Pe cărările pustiite dunele le mătura vântul
Un alt eu de-nnceput de lume
Pictat într-un tablou cam suprarealsit...
Veneam, prin răscruci ascunse de drumuri, pustiit și trist.

....

Chipul tău pal, precum e coala galbenă de pergament
Surâde puțin trist, puțin adus
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri.

...

Mâna ta gingașă, precum e visul palid de poet
Așvrea s-oduc la gurășis-o gust
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri

Cu lacrimi mari se lasă seara
Picuri grei e-ntunecime verde
În sânul depărtării verde
Cum poașiimei răsunăși ascult.

...

Te caut la margine de ape și pădure
Mâna gingașă să-ți privesc
Ce se-aplecă în neștiută armonie
Asiupra gândului dulce și-omenesc.

...

Mâna ta gingașă, precum e visul palid de poet
Așvrea s-oduc la gurășis-o gust
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri

...

Cu lacrimi mari se lasă seara
Picuri grei e-ntunecime verde
În sânul depărtării verde
Cum poașiimei răsunăși ascult.

....

Chipul tău pal, precum e coala galbenă de pergament
Surâde puțin trist, puțin adus
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri.....

Te iubesc nespus, Victor, dragostea mea nespusă a sufletului meu.

Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.
Your sunrise...

On the deserted paths, the dunes were swept by the wind
Another I from the beginning of the world
Painted in a surrealistic somehow painting
I was coming, through crossroads hidden by roads, deserted and sad...

..

Your pale shape, likewise the yellow sheet of parchment
It is smiling a little sad, a little brought by back
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees.

...

Your tender hand, likewise is the pale dream of the poet
I would like to bring to my mouth and to taste...
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees.

With big tears it is lying down the nightfall
Heavy drops of green darkness
In the breast of the distance green
How my footsteps sound, I listen to them.

..

I am looking for you at the edge of waters and forest
Your sweet tender hand to look at it
Which bent in unknown harmony
Over the sweet human thought...

...

Your tender hand, likewise is the pale dream of the poet
I would like to bring to my mouth and to taste...
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees

With big tears it is lying down the nightfall
Heavy drops of green darkness
In the breast of the distance green
How my footsteps sound, I listen to them.

Your pale shape, likewise the yellow sheet of parchment
It is smiling a little sad, a little brought by back
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees....

Te iubesc, dragostea mea, puiul meu.
Translation: Natalia Gălăţan

Your source ...

The wind sweeps the deserted paths
Another self from the beginning of the world
Painted in a somewhat surreal painting.
I came, through hidden crossroads, deserted and sad.

....

Your face is pale, as is the yellow parchment sheet
Smile a little sad, a little worn
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries.

...

Your luscious hand, like the poet's pale dream
I would love to taste it
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries
With great tears it leaves the evening
Heavy peaks and dark green
Inside the green distance
As the poem rang, I listened.

...

I'm looking for you at the edge of the water and the forest
Hands down to look at you
What bends in unknown harmony
The sweetness of the sweet and human thought.

...

Your luscious hand, like the poet's pale dream
I would love to taste it
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries

...

With great tears it leaves the evening
Heavy peaks and dark green
Inside the green distance
As the poem rang, I listened.

....

Your face is pale, as is the yellow parchment sheet
Smile a little sad, a little worn
In the air floats the scent of old wafers
Of the orchards forgotten by apple cherries ..... te iubesc, puiul meu, cu toate acestea...
Te doresc, puiul meu dulce și drag, iubitul meu.

Tranlation: Carl Gustav Jung

te iubesc, dulceața mea, puiul meu.

Te doresc, Puiul meu.

Te iubesc, Victor, dulcișorul meu.
Scrânciob de verde leagăn

mi-e foarte somn, eu dorm și-n somn –
greutatea inimii m-apasă pe creier ca un fel de melasă...
rotindu-se stelele ca vulturi răpitori
urc vijeliosca să apun între nori...

amurguri gricenușii, violet
sufleteke noastre dansau în abstract, în concret –
adorm cu mâna pe inimă
și-nn somn gânguresc ca un copilăș
pus la sânul mamei, să soarbă
roiuri de kumină..

...

Vijlioase trecau malini, motociclete cu ataș
Pierzându-se-n în zarea funicularelor și-a stelelor căzătoare

A meteoriților și-a vârtejelor solare
De parte... departe... în fumuri albastrii de zare..
adorm cu mâna pe inimă
și-n somn gânguresc ca un copilăș
pus la sânul mamei, să soarbă
roiuri de kumină..

...

Pomi piperniciți vânează-a lor ursită
Printre crengi subțiri
Lăsate la pământ
E iarnă în pădure, și e vânt
și cioturi umede și iarbă-nghețată
intră-n pământ.

.....

Fiorii dulci ai toamnei ce se-ncheie
Pier precum mustul prăfuit
Intră-n pământ
E toamnă rece și târzie și e vânt
Ce spulberă corolele gingași
De pădădie.

.....

Un zmeu lăsându-se la-apus
Ca diafragme multicolore și șaluri
verzi-turcoaz
ce mângâie rece și diafan obraz
de aer și ninsoare parfumată.

.....

Surâsul tău întipărit în lucruri
În mâinile-mi subțiri și reci
'Ngropându-se calde-n nămeți
Cu lungi și reci și transparenții
țurțuri...

.....

Furam sărutul tău
Din scoarța albă de mesteacăn
și-ți încrustam inima cu o săgeată
lăptoasă, ivorie, mată
un mic scrânciob de verde leagăn.

.....

O, nu mă crede când mă duc pe sub frunzarele de nuc
Aștept o altă toamnă, plâpândă, aurie
și carnea alor tale buze vie
să mă sărute trist, buimac, năuc
...cu frunze galbene, vivide, crude
să sorb amara, dulcea-i apă
și iarna să ne cearnă imperceptibil puf
de floare luminoasă, dintr-a ei
năstrapă.

...

Vijlioase treceau malini, motociclete cu ataș
Pierzându-se-n în zarea funicularelor
și-a stelelor căzătoare
A meteoriților și-a vârtejelor solare
De parte... departe... în fumuri albastrii de zare..
mi-e foarte somn, eu dorm și-n somn –
greutatea inimii m-apasă pe creier

ca un fel de melasă...
rotindu-se stelele ca vulturi răpitori
urc vijeliosca să apun între nori...

.....

Zburând la mare înălțime
Sufletul meu dintr-o dată se înălță în văzduh, temător, speriat
Căutând în marea de lumină
care se revărsa printre nori.
Fiare sălbatice scurmau pământul
Feroce, ieșie din minți.
Lumea nu e decât o impresiune de culori delicate
puse pe pânza unui pictor
o iudată străbatere și îngemănare de realități
dintre immanent și transcendent.
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Swing of green swing
I'm very sleepy, I sleep and sleep -
the weight of my heart presses my brain like a kind of molasses ...
rotating the stars like raptors
I go up to the clouds to climb ...
dusky greens, purple
our souls danced in the abstract, in concrete -
I fall asleep with my hand on my heart
and I do not sleep sleep like a child
put into the breast of the mother, to suck cumin swirls.

...

Vicious people passed by motorcycles,
motorcycles with an attachment
Getting lost in the funiculars and falling stars
Meteors and solar swirls
Far ... far away ... in the blue smoke of the horizon..
I fall asleep with my hand on my heart
and I do not sleep sleep like a child
put into the breast of the mother, to suck cumin swirls.

...

Peppermint trees hunt their bear
Among the thin branches
Left to the ground
It's winter in the woods, and it's wind
and wet grasses and ice-grass
enter the earth.

.....

Sweet autumn blooms are coming to an end
They die like dusty must
Get into the ground

It's cold and late autumn and it's windy
What rubs the gums corollas
The dandelion.

.....

A kite standing at sunset
Like multicolored diaphragms and shawls
green turquoise
what comforts cold and transparent cheeks
air and scented snow.

.....

Your smile wrapped up in things
In my hands thin and cold
'Burying hot in the mud
With long and cold and transparencies
icicles ...

.....

I was stealing your kiss
From the white birch bark
and inlaid your heart with an arrow
milky, ivory, matte
a small green moth.

....

Oh, don't believe me
When I go
Underneath the walnut leaves
I'm looking forward to another fall
Bold, golden
and the flesh of your living lips
to kiss me sad, yawning, naughty
... with yellow, vivid, raw leaves
to suck the bitter, sweet water
and in the winter let us fluff imperceptibly fluff
of bright flower, within her
clay pot.

...

Vicious people passed by motorcycles, motorcycles with an attachment
Getting lost in the funiculars and falling stars
Meteors and solar swirls
Far ... far away ... in the blue smoke of the horizon..
I'm very sleepy, I sleep and sleep -
the weight of my heart presses my brain like a kind of molasses ...
rotating the stars like raptors
I go up to the clouds to climb ...

.....

Flying at high altitude
My soul suddenly rises into the sky, fearful, frightened
Looking in the sea of light that
flowed through the clouds.
Wild beasts swarmed the earth
Fierce, out of mind.
The world is just an impression of delicate colors
put on the canvas of a painter
a strange crossing and twisting of realities
between the immanent and the transcendent.
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos

dark

Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubesc.

Te doresc, Puiul meu Victor, T iubesc, Dulceață mea, Puiul meu...
Era o zi frumoasă de august târziu...

Era o zi frumoasă de august târziu...
Îleșisem din colibă, eu și Bujor, și mersesem în ograda lui Țariu,
să ne uităm după vaci.
Soarele scăpătase de după-amiază
și coliba lui Țariu se întrevedea ca un schelet de bărne
afumate, peste timp

domestică și slăbatică în același timp
cu pridvorul ei solid, din lemn afumat, vârstă, în neorânduială
cu lacătul și stăpânul plecați...

miroase tare a brânză de oi, sărată tare
și pusă la butoi
aerul aducea mirosuri necunoscute
de prăjituri bune de cules, din ograda lui Țariu
de care erau plini înalți și vârtici.

Surana în frunte păștea pe coama dealului
Cu capul spre vest, de unde venau de obicei
Norii încărcăți de furtună.

Alături de ea Dumana și vițelușele, Pușa și Florana
Întoarse care cum
Muxând cu partea superioară a botului iarba grasă
Păioasă, necesită de câțiva ani

și rmegând-o molcom, tihnite de frumusețea aceluia
august târziu, cu cerul o pleiadă de albastru închis
intens, puternic, oțelot

eu și Bujor o cotimpe lângă vâlcuț după ce le cârmim
și le adunăm laolaltă
și mergem să vedem gântâna cu vechea hidrocentrală
la care nu mai fusesem de ani.

Trcem prin pădurea de fagi și brazi, înaltă
De-un verde metalic
Trecând pe o cărăruie ca o curmătură, trecând spre stânga
și apoi pierzându-se în meandre, în jos.

Trecem micul pârâiș de la intrare

și în curând ajungem la pârâul falnic al Roșiei
din inima pădurii
sărind pestepietre și peste roci învăluite în mică
și minereu

era acoloomică insulăa lui Euthanasius...
nisipurile strălucitoare ale liAugust...
pârâul skipind în soare ca un balaurde lumină
fântâna joasă, mcul iezer cu grătar,care oprea frunzele
și pietrișul

și pe unde apa intra nestingherită, ca in șipot neostpot
pentru amișcatirbina microgidrocentalei.
Cu lopețile ca un mptor de acion
Învâartite lla dreapta de apaacre trecea, turbina producea energie
Curent electric

...

Atunci însănu mai era în folosință.
Ă înlpcuiese deja generatorul de curent
și noioprivim cu părere de rău
curășând-i de frunze, ca s-o privim mai bine.

..

Era o zi de august nesfârșută.
Ieșisem din colibă, eu și Bujor, și mersesemm în ograda lui Țariu,
să ne uităm după vaci.
Soarele scăpătase de după-amiază
și coliba lui Țariu se întrevedea ca un schelet de bârne
afumate, pste timp

domesticăși slbatică în același timo
cu pridvorul ei solid, din lemn afumat, vraște,în neorânduială
cu lacătulpus șiștăpânoo plecați...

mirosea tare a brânză de oi, sărată tare
și pusă la butoi
aerul aducea moesme necunoscute
deprine bruării bune de cules, din ograda lui Țariu
de care erau plini pruniiînălți și văratici.

Din acre am cules în acea vară târzie și am umplut poloboacele
Care se vor transforma în țuică de prine dulce și bună
Căci prinelor li se zicea miericică
Din caiza dulcețiilor –
șiîn genere era un August târziu, un degradeinterminabilde stele albe
ce împânzeai cerul Roșiei
caun voal de borangic...

It was a dazzling late August ...

It was a beautiful day of late August ...
I had come out of the hut, I and Bujor, and walked to the garden of the Tari,
let's look after the cows.

The sun had escaped the afternoon
Țariu's hut was seen as a skeleton of beams
smoked, over time

domestic and wild at the same time
with its solid porch, of smoked wood, it spontaneously waits
with the latchet and the leash you leave ...

it smelled of sheep's cheese, salty
and put in the barrel
the air brought unknown odors
he learns the good buzz of picking, from Țariu's garden
of which were full of prunes and cousins.

Surana in the forehead was walking on the crest of the hill
With their hooves toward the basket, they usually came from here
Clouds charged by the storm.

I join with her Dumana and the calves, Pușa and Florana
He turned that whatever
Milking with the upper part of the moss the fat grass
Hairy, unmarried for a few years

and soaking it with molten, soothed by its beauty
late august, with the sky a dark blue fold
intense, strong, steel

Bujor and I climb it next to the cows after we ride them
and we gather them together
and we go to see the mist with the old hydroelectric power station
which I had not been in for years.

We go through the beech and fir forest, high
Of a metallic green
Passing on a cart like a curb, turning left
and then losing himself in the meander, down.

We pass the little creek from the entrance
and soon we will reach the peat brook of Rosia
from the heart of the forest
jumping over stones and over small rocks
and ore

the island of Euthanasius was ecological.
the bright sands of late August ...
the brook glinting in the sun like a light bulb
the low fountain, the mazer with grid, which stopped the leaves
and gravel

and where the water went in unsteadily, as in a stream
for the microgrid hydrochloride.
With the shovels as an action master
Swirled right by the water, the turbine produced energy
Electrical current

...

But then it was still in use.
He had already turned off the power generator
and we feel bad about it
cleaning them from the leaves, so that we can look better.

..

It was an endless August day.
I had come out of the hut, I and Bujor, and walked to the garden of the Tari,
let's look after the cows.
The sun had escaped the afternoon
Țariu's hut was seen as a skeleton of beams
smoked, over time

domestic and wild at the same time
with its solid porch, of smoked wood, it spontaneously waits
with the latchet and the leash you leave ...

it smelled of sheep's cheese, salty
and put in the barrel
the air brought unknown odors
he learns the good buzz of picking, from Țariu's garden
of which were full of prunes and cousins.

From which I picked up that late summer and stuffed my fleece
Which will turn into sweet and good snack
Because it was said to them Wednesday
From the candy shop -
and he was usually a late August, an endless gradient of white stars
what you were pushing the sky of Rosia
like a borangic veil ...

te iubesc nespus, Puiul meu.

The Table of Laws

I was in the smoking room. Mr. Fane came and broke the windows
He pricked the window in the smoking room
How to descend the steps to the basement
He fired at them, letting the air out
Inside and out.

The universal soul
Collective consciousness.
It was cold, and the sick were cheering
I was sitting on the wooden bench at the entrance
In general, nobody is too busy -
supported
Because the grid is thin iron
It can break

you could go to the hell below, in the open hall
of the steps that descended.

...

This was a good indicator - of the survival of the sick
Which none supported
From the iron grid
Only me - and Mr. Nelu, in the corner, where the mouth was
more solid.

....
The wind, the stream, the ford had set off
It was a wind and a loud roar
Which got you in the way
Until the last neon cell
Up to the marrow, to the Soul, to Anima.

.....

It was the terrible wind. And he was looking at the appearance, the appearance of God
A turbulent, terrible wind
For no apparent reason
Shaking the building warm and warm
Heated by radiators
From the foundation.

....

The wind was coming toward me
and my voice was soft, warm, cold and terrible
of unpanned beast.
Of Terrible, terrible Being.

...

It was the Wind of Heaven, Paradise
Bad Wind Wind
It was the wind of a God
What you have done in your Hearts, in Me.

...

It was a symbolic wind
What the eardrums did
With the sound of absolute and perfect mustache.

...

It was the wind of Moses
When he received the Table of Laws
and I received the Table with the 10 commandments
and I fell to my knees.

....

My curly white hair
By the Sacred Wind
Frozen and frozen limbs
The 6 senses asleep, numb.

....

Wind, wind, make your way to heaven
You are the bridge to Heaven
You are God.

.....

It was the wind of Moses
When he received the Table of Laws
and I received the Table with the 10 commandments
and I fell to my knees.

....

The wind was coming toward me
and my voice was soft, warm, cold and terrible
of unpanned beast.
Of Terrible, terrible Being.

...

It was the Wind of Heaven, Paradise
Bad Wind Wind
It was the wind of a God
What you have done in your Hearts, in Me.

...

It was a symbolic wind
What the eardrums did
With the sound of absolute and perfect mustache.

It was the wind of Moses
When he received the Table of Laws
and I received the Table with the 10 commandments
and I fell to my knees.
Te iubesc, Puiul meu Dulce, Victor, Dragostea me.

Puiul meu dulce, Te doresc și Te iubesc, Victor, dragul meu soț.
Țărani la muncă

O veche imagine
O imagine sacră, o pictură prezentând
Țărani la muncă pe câmp...

Câteva cuvine pentru a descrie indescriptibilul
Țărani la muncă pe câmp.

Știți, doamnelor și domnilor
Care stați în apartamente și clădiri luxoase
Ce înseamnă asta?...

....

Acum mă simt ca și cum aș plânge
Când o văd pe mama fără dinți
Pe fratele meu fără dinți
Cu spatele lor îndoit copleșit de povară
Povara vieții unor sărmani țărani

Umerii spatele și picioarele
Picioare răsucite și dureroase de muncă și mersul la deal
Cu totuși... acea bunătate a țaranului
A muncitorului din greu

Ei sunt totuși atât de buni...
Singurele persoane bune pe Pământ
Sunt țăranii
În ei zace bunătatea și gentilețea
Blândețea Pământului
Ei încă au rămas copii
Toți ceilalți sunt persona

....

Aceasta este familia mea, dragii mei, aceasta sunt eu,
nu cu multă vreme în urmă
fiind fericiți lucrând câmpul
și simțind mirosul și gustul pământului

Într-o pictură în ulei pierdută în timp, într-un tablou foarte colorat
cu spice galbene și portocalii
cu fân de un verde palid...

Țărani necunoscuți îndoindu-și spatele
Și lucrând pământul

My sweet baby, I wish you and I love you, Victor, my dear husband.
Peasants at work

An old image
A sacred image, a painting presenting
Peasants at work in the field ...

A few words to describe the indescribable
Peasants at work in the field.

You know, ladies and gentlemen
Staying in luxurious apartments and buildings
What this means?...

....

Now I feel like I'm crying
When I see the mother without teeth
My brother without teeth
With their backs bent over with the burden
The burden of life of poor peasants

Shoulders back and legs
Twisted legs and painful work and walking to the hill
However ... that kindness of the peasant
The hard worker

However, they are so good ...

The only good people on Earth
They are peasants
In them lies kindness and kindness
The gentleness of the Earth
They still have children
Everyone else is persona

....

This is my family, my dear ones, this is me,
not so long ago
being happy working the field
and feeling the smell and taste of the earth

in an oil painting lost in time, in a very colorful painting
with yellow and orange spices
with hay of a pale green ...

Unknown peasants bending their backs
And working the earth
Te iubesc..

Our Father

Our Father, Who Thou are in Heaven, be sanctified Thy name, Thy Kingdom come, make Thy will, as it is in Heaven, so on Earth. Our Bread for each day and for all days, give to us today, and forgive us our sins, as well as we forgive to our beholders. And do not bring us into temptation, Oh, Lord, Great is Thy Name, but forsake us from The Evil. For Thy is the Kingdom, The power Almighty and the Greatness, in the name of Father, of Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Prayer of Natalia Gălăţan, 17.11.2019, 18:23
Corrected on Sunday 15.12.2019, 4.53 PM

Come as you are
Leg you...
The fourth Book
Painting one

Te Doresc, Puiul meu. Te iubesc, Victor, puiul meu dulce.
Anima

Sufletul este ceva divin
Suflarea de dumnezeire pe care a pus-o
Dumnezeu
În tine

Jumătatea din tine care lipseşte...
Dar este acolo
În adânc.

.....

Sufletul e cel care dă viaţă
Suflare vie
Lucrurilor neînsufleţite
Le aşează în grădina primitoare
a Domnului

Printre lacrimi și sfinți.
Te iubesc.

Dulcele meu Dulce și Drag, Te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu, din tot sufletul meu.
Anima

The soul is something divine.
The breath of divinity which God put it into you
The half from you which is missing
But it is there
In the deep.

.....

The soul is that which gives life
Lively breathing
To the inanimated things
Lies them down in the welcoming garden
Of God
Between teardrops and saints.
TeDoresc, Tudor, Dragostea mea. Te iubesc, Puiul meu Dulce;fiul meu iubt, Victor, Dragostea mea, Puiul meu.

Iubitul meu, te doresc și te iubesc, Vctor, dragostea mea.
Your eyes...

From myself to yourself, only bluey smoothy waters
Your gentle, serene, pure eyes
Gentle, little, precious pearls

That are litting up in the sky a thousand...
Your gentle, dark blue eyes....

Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.

It's late in stones...

It's late in stones and branches
In the clearing it reverberates sadly the song of whirling
Now, when it is rising the Moon and the stars in the sky
To leave, my grave Love, between us?...

....

It's sad my soul, for he found a way
To flow the whole misery wherefrom he is comprised...
He looks the Parâng Mountain, in the distance
He's white, as if the Sky would have snowed him...

...

Through cold cucumbers of waters the swans are floating smoothly
On the covering of blue and of coldness full
To lie their majestic body in the Self, through reed
Then when the Night is quincing slowly of the sky light...

...

The wicks of the candle has quincied....
În the night they are heard warm whisperings
Of the Earth, like a warm living creature, which slowly is whispering, quincied...

..

The silence is beating slowly from the copper top of a Tower
And the heavy, liquid drops of water are penetrating me
Taking slowly, slower and slower, my hands downwards...

..

I am looking for you when light is interfering with the dark
when yellow water lillies
are floating on the translucent surface of the water
the silence is beating like a bronze bell
On the top of a tower, and the heavy water drops go through me
and carry like a river your hands flowing slowly
downwards -
your delicate and fragile hands
slowly and slowly into a torrent flowing
downwards

An old image on the wall. An icon is burning slowly
The candle's bowl has quenced.
It is hearing a cry of night butterfly, hitting in short and fast beats
My thought, hidden in deeps of darkness, caught
As into a cage...

The walls are crying and falling down on the ground.
An age of loneliness is lying open at the page seven
Over the ponds flippers are fleeing into the night...
Into the glade has gathered a hedgehog, in a clew
of illusions - are falling broken...

an age of loneliness is lying open at the page seven
at the page seven, at the page seven...

Translation Natalia Gălăţan

It's too late ...

It's late in stones and branches
In the light, the song of whirling sounded sad
Now, when the Moon and the stars rise in the sky
Are you leaving, serious love, between us?

...

It is sad to my soul, because I found the way
To reverse the whole grief that is contained ...
Look at Parang Mountain in the distance
It's white as if the Snow had snowed it ...

...

Through cold forests of the Lebede period, I float smoothly,
On the stretch of blue and cold full
To lay his majestic body in the reeds, through reeds
When the Night slowly goes out of the sky the light ...

...

The candle light went out ...
At night there are warm whispers
Of the Earth as a warm life, which slowly whispers, extinguished ...

..

Silence beats nectar from the gong of a tower
and the heavy fluid streams of water penetrate me
moving slowly, slowly, my hands flutter.

...

I seek you when the light blends with the darkness
when yellow water lilies
float on the translucent water canvas
silence is like a brass gong
at the top of a tower, and heavy splashes of water penetrate me
they become fluid

and I carry your hands - delicate yellow flowers ...
in a stream flowing down the valley...
always flowing
downhill...

..

An old picture on the wall. a slowly burning icon
the candle juice went out ...
there is a crying butterfly at night
hitting in short strokes and quickening my thinking
hidden in holes of darkness, trapped as in a
cage...

.....

the walls weep and fall to the ground. a century of
loneliness lies open on page seven.
over the puddles can be spotted running at night ...
a hedgehog squeezed into the luminaire, into a moan
of illusions - they are broken ...

like the shards of a mirror.
an age of loneliness lies open on the page
seven, on page seven, on page seven ... te iubesc, puuiul meu drag. Te doresc, puiul meu.

Translation Carl Gustav Jung

E târziu în pietre...

E târziu în pietre și în ramuri
În luminiș răsună trist cântecul de pițigoi
Acum, când răsre Luna și stelele pe cer
Să pleci, dragoste gravă, dintre noi?...

...

E trist sufletu-mi, căci găsi cu cale
Să reverse întreaga jale de care e cuprins...
Privește muntele Parâng în depărare
E alb ca și cum Ceul l-ar fi nins...

...

Prin vaduri reci de epe Lebede, plutesc lin,
Pe-ntinderea de-albastru și răceală plină
Să-și culce trupul maiestos în ine, prinre trestii
Atunci când Noaptea stinge-ncet a cerului lumină...

...

Sfeștila lumânării s-a stins...
În noapte se-aud calde șoapte
Ale Pământului ca o caldă vietate, ce-ncet șoptește, stins...

..

Tăcerea bate-nect din gongul de aramă-al unui Turn
și strpii greii fluizi de apă mă pătrund
ducând încet , tot mai încet, mâinile-mi l vale....

...

te caut când lumina se-mbină cu întunericul
când nuferi galbeni
plutesc pe pânza apei translucidă
tăcerea bate ca un gong de-aramă
în vârful unui turn, și stropii grei de apă mă pătrund
devin fluidă

și port mâinile tale – flori galbene și delicate...
într-un torent curgând la vale...
curgând mereu-mereu

la vale...

..

O imagine veche pe perete. o icoană arde-ncet
mucul lumânării s-a stins...
se aude un plâns de fluture de noapte
lovind în bățai scurte și repezi gândul meu
ascuns în hăuri de-ntuneric, prins ca într-o
cușcă...

.....

zidurile plâng și cad pe pământ. un veac de
singurătate zace deschis la pagina șapte.
peste bălți se fugăresc lișițe-n noapte...
în luminiș s-a strâns un arici, într-un ghem
de iluzii – cad sfărâmate...

ca cioburile unei oglinzi.
un veac de singurătate zace deschis la pagina
șapte, la pagina șapte, la pagina șapte...

te iubesc, te doresc, puiul meu.

Iartă-mă, Te rog, Puiul meu.

Te iubesc, Victor, Drgoste mea, Puiul meu.
Despre foame

Confruntarea mea cu inconștientul
A luat sfârșit.

.....

diferența dintre arhetipuri
și produsele scindate ale schizofreniei
constă în aceea că primele sunt structuri
semnificative ale conștiinței
celelalte sunt doar deșeuri
fragmente înzestrate cu resturi de sens.

.....

probabil
aceasta a fost o caracteristică
deloc de neglijat
a unei părți bune din poezii...
fragmente înzestrate cu resturi de sens.

.....

sau un sens atât de încifrat
atât de ascuns
încât se alcătuia o nouă poezie
din descifrarea ei.

..

o plăcere deambulatorie
și un instinct ludic
mă-ndeamnă să scriu încă poezii
să mi-l apropiu pe Jung
să-l descifrez...

.....

așa de pildă
pulsiunea foamei
care îmbracă sensuri dintre cele mai diferite...
foame de dragoste
foame de oameni, de lume
foame de tine

foame de cunoaștere
și de a fi cunoscut
foame de moarte
și de neant
foame de sens și semnificație
foame de cuvânt
și de lectură...

...

foame de scris
de trupul descărnat al poeziilor trecute
ce tremură deasupra mea
cu reziduurile lor de sens, care se cer
întregite

.....

Foame de timp
și foame de spațiu
foame de spațiul mâinilor tale
îmbrățișându-mi umerii
și de dansul de egretă argintie
al pașilor tăi
pe irișii mei...

.....

foame de sensul dragostei
singura care mai poate salva lumea
lumea din mine.
te iubesc, Dulceța mea.
Te doresc, Iubirea mea Dule, Puiul meu.

Dulcele meu, te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
About hunger

My confrontation with the unconscious
Has arrived at an end.

...

The difference between archetypes
The split products of schizophrenia
Consists in that that the first are significant structures
of the consciousness
The others are just waste
Fragments endowed with remains of sense.

....

Probably
This was a characteristic not to be neglected
of a good part of the poems...
Fragments endowed with remains of sense.

....

Or a sense so encrypted, so hidden than it was forming a new poem from its decipher.

...

A deambulatory pleasure and a ludic instinct
urges me to still write poems, to approach Jung to myself
To decipher him...

...

So, for instance, the pulsion of hunger that dresses forms

from the most different....

.....

Hunger of love, of people, of the world

Hunger of you...

hunger of knowledge

and to be known....

Hunger of death and of nothingness....

Hunger of sense and significance

Hunger of word, of Logos and of reading...

.....

Hunger of writing

Of the fleshless body of the past poems

that are trembling over me

With their waste of sense, which are asking
to be complete...

.....

Hunger of time and hunger of space

Hunger of your hands, embracing my shoulders,
and of the dance of silvery egret of your footsteps
on my iris...

....

Hunger of the sense of love

The only one that can save anymore the world
the world from myself.

te iubesc, Puiul meu. Victor, Dulcele meu.

Te doresc.

Te iubesc, Puiul emu.

O ploaie de stele visătoare

O ploaie de stele visătoare îi cădea pe umeri

Era în sfânta zi ce vine – Vineri

Era în sfânta zi de joi, cu stele dau înapoi

Foi pe umezi morminte, în cimitire de-aduceri aminte...

..

Zăea în cripa neagră îmbrăcată-n roz –

Doar stele albe, doar flori mici de boz –

Împrăștiate peste piept

Într-un surâs desuet...

..

Mirosea a cadave și a sicriu

Părea că murise tot ceeste viu

Afrăă stele-albastre, stele albe

Cădeau pe pământul reavăn, albe și dalbe.

..

Afară era oo simfonie de culori...

Cerul albastru se ascunsese printre albii nori

Raze mov-rooz-galbene la a sfințit

Îmbrăcau cerul și lumea în dulce negrăit.

..

Zăea în cripa neagră îmbrăcată-n roz –
Doar stele albe, doar flori mici de boz –
Împrăștiate peste piept
Într-un surâs desuet...

..

O ploaie de stele visătoare îi cădea pe umeri
Era în sfânta zi ce vine – Vineri
Era în sfânta zi de joi, cu stelele dau înapoi
Foi pe umezi morminte, în cimitire de-aduceri aminte...

A rain of dreaming stars

A rain of dreamy stars fell on his shoulders
It was the holy day coming - Friday
It was Holy Thursday, with the stars turning back
Sheets on wet graves, in graveyards of memorials ...

..

He was lying in the black cloak dressed in pink -
Only white stars, only small flower buds -
Spread over the chest
In an old-fashioned smile ...

..

The smell of the corpse and the coffin
He seemed to be dead alive
It had blue stars, white stars
White, white and white were falling on the earth.

..

Outside there was a symphony of colors ...
The blue sky was hidden among the white clouds
Purple-pink-yellow rays sanctified it
They clad the sky and the world in sweet, unsure.

..

He was lying in the black cloak dressed in pink -
Only white stars, only small flower buds -
Spread over the chest
In an old-fashioned smile ...

..

A rain of dreamy stars fell on his shoulders
It was the holy day coming - Friday
It was Holy Thursday, with the stars turning back
Sheets on wet graves, in graveyards of memorials ... Te iubesc, Vicor,Tudor, Puiul meu.
Te doresc, Dragostea mea, Ouiul meu.

Te iubesc, Victor, dulceața mea, ppuiul meu.
Sărutul tău

Cârlionții blonzi îți tremură răvășiți
De briza dulce a-nserării –
Plimbându-ne pețărurile mării
Ne sărtăm până la buze, până la dinți...

...

Ochii tăi calmi, sunt înfundați n-orbite
și cearcăne vinete îi înfășor –
buzele roșii-roz ca floarea cea de măr
îmi dătuiește sărutul lor, dulce ispită.

...

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o-nserare atât de-amară –
și dulce, prin florile depădădie.

...

De-atâtta dragoste, uitare de sine ai slăbit
și pantaloni-mracă trupul zvelt
din care parcă e rănit
piciorul alb de gândul meu dement.

...

Te-apleci n-uitare deplină
Chipul flutură-n vânt - săruți gingaș
Mireasa pământ
Cu părul ei negru, uscat de cărbune.

...

Privindu-ne-n ochio veșnicie –
Uităm toate câte-au fost și câte-ors să mai fie
Printre sărutări gingașe
Precum corole albi de pădădie.
Precum e creanga roz de vișin și de măr –
Ălăcută simțurilor cum minții devăr.

...

Dulce ți-egura ca uncireș dat în copt
În vara ce-ncepe cuo friză de culori delicate, scânteietoare
Recistropiai mării albastre dulce briză.

...

Te—aplei în vis
Pui un picior peste-a mele coaste – din care tulburați în caldă noapte
Bne strângem la piept tot mai aproape
Mai aproape....

..

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o-nserare atât de-amară –
și dulce, prin florile depădădie.....

Your kiss...

Your blond hair loops are trembling, devastated
By the sweet breeze of the nightfall –
Walking ourselves, on the shores of the sea
We kiss each other, to the lips, to the teeth...

...

Your calm, wandering eyes are sunken in the orbits
And bruise circles are wrapping them –
Your red-rosy lips as the apple flower
Are giving me their kiss, sweet temptation.

...

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a night falling so bitter –
And sweet, through dandelion flowers.

..

For so much love, and forgetting of self, you lost weight
And your pants are dressing the feeble, slim your tender body
Where from it is seemingly hurt
Your white foot, by my demented thought.

..

You are bending yourself in full hypnosis
Your shape is fluttering in the wind –you kiss tenderly
The Earth bride
With her black hair, dry of black coal.

Looking in our eyes an Eternity
We forget about what they were, and what they will be
Through tender, vibrant kisses
Likewise the white crowns of dandelion.
Likewise the rosy branch of cherry and of apple tree
Pleasant to senses as to the mind truth.

You bend in your dream
Thou put a white leg over my ribs – where from tormented in the warm night
We stretch together closer and closer...

..

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a night falling so bitter –
And sweet, through dandelion flowers.....

Te iubesc, puiul meu dulce, dulceața mea.
Translation: Natalia Gălățan

Your kiss

The blond haters are shaking you up
The sweet breeze of the sunset -
Walking the shores of the sea
We kiss to the lips, to the teeth ...

...

Your eyes are calm, they are not blinded
and eggplant circles I wrap them -
red-pink lips like the apple flower
give me their kiss, sweet temptation.

...

The shirt bears the white body - and warm
Like the pillowcase
it's such a bitter evening -
and sweet, through the flower bud.

...

For so much love, forgetfulness you have weakened
and slim body pants

of which he is injured
the white leg of my demented thought.

...

You bend over in complete oblivion
Chips fluttering in the wind - kissing hips
Earth bride
With her black hair, dried from coal.

...

Looking at us eternally -
We forget all that was and how many bears there are
Among the kissing kisses
Like white dandelions.
As is the pink cherry and apple branch -
Praise to the senses as the mind goes down.

...

The sweetness makes you like a baker
Spring begins with a frieze of delicate, sparkling colors
You rewatched the sweet blue sea breeze.

...

I called you in a dream
Chicken leg over my ribs - from which you disturb in the hot night
Bne we tighten the chest even closer
Closer....

..

The shirt bears the white body - and warm
Like the pillowcase
it's such a bitter evening -
and sweet, through the flower-dandelion .....

Translation Carl Gustv Jung

te iubesc, Victor, puiul meu.

Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.
Surtșul tău...

Pe cărările pustiite dunele le mătura vântul
Un alt eu de-nnceput de lume
Pictat într-un tablou cam suprarealsit...
Veneam, prin răscruci ascunse de drumuri, pustiit și trist.

....

Chipul tău pal, precum e coala galbenă de pergament
Surâde puțin trist, puțin adus
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri.

...

Mâna ta gingașă, precum e visul palid de poet
Așvrea s-oduc la gurăși-o gust
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri

Cu lacrimi mari se lasă seara
Picuri grei e-ntunecime verde

În sânul depărtării verde
Cum poașii mei răsună ascult.

...

Te caut la margine de ape și pădure
Mâna gîngășă să-ți privesc
Ce se-aplecă în neștiută armonie
Asiupra gândului dulce și-omenesc.

...

Mâna ta gîngășă, precum e visul palid de poet
Așvrea s-oduc la gură și-o gust
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri

...

Cu lacrimi mari se lasă seara
Picuri grei e-ntunecime verde
În sânul depărtării verde
Cum poașii mei răsună ascult.

....

Chipul tău pal, precum e coala galbenă de pergament
Surâde puțin trist, puțin adus
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri.....

Te iubesc nespus, Victor, dragostea mea nespusă a sufletului meu.

Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.

Your sunrise...

On the deserted paths, the dunes were swept by the wind
Another I from the beginning of the world
Painted in a surrealistic somehow painting
I was coming, through crossroads hidden by roads, deserted and sad...

..

Your pale shape, likewise the yellow sheet of parchemnt
It is smiling a little sad, a little brought by back
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees.

...

Your tender hand, likewise is the pale dream of the poet
I would like to bring to my mouth and to taste...
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees.

With big tears it is lying down the nightfall
Heavy drops of green darkness
In the breast of the distance green
How my footsteps sound, I listen to them.

..

I am looking for you at the edge of waters and forest
Your sweet tender hand to look at it
Which bent in unknown harmony
Over the sweet human thought...

...

Your tender hand, likewise is the pale dream of the poet
I would like to bring to my mouth and to taste...
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees

With big tears it is lying down the nightfall
Heavy drops of green darkness
In the breast of the distance green
How my footsteps sound, I listen to them.

Your pale shape, likewise the yellow sheet of parchment
It is smiling a little sad, a little brought by back
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees....

Te iubesc, dragostea mea, puiul meu.
Translation: Natalia Gălăţan

Your source ...

The wind sweeps the deserted paths
Another self from the beginning of the world
Painted in a somewhat surreal painting.
I came, through hidden crossroads, deserted and sad.

....

Your face is pale, as is the yellow parchment sheet
Smile a little sad, a little worn
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries.

...

Your luscious hand, like the poet's pale dream
I would love to taste it
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries

With great tears it leaves the evening
Heavy peaks and dark green
Inside the green distance
As the poem rang, I listened.

...

I'm looking for you at the edge of the water and the forest
Hands down to look at you
What bends in unknown harmony
The sweetness of the sweet and human thought.

...

Your luscious hand, like the poet's pale dream
I would love to taste it
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries

...

With great tears it leaves the evening
Heavy peaks and dark green
Inside the green distance
As the poem rang, I listened.

....

Your face is pale, as is the yellow parchment sheet
Smile a little sad, a little worn
In the air floats the scent of old wafers
Of the orchards forgotten by apple cherries ..... te iubesc, puiul meu, cu toate acestea...
Te doresc, puiul meu dulce și drag, iubitul meu.

Tranlation: Carl Gustav Jung

te iubesc, dulceața mea, puiul meu.

Te iubesc, Victor, Dulcața mea.
Te doresc, Puiul meu.
Vanilie

Iarnă cu gust de vanilie
îmi strecori în suflet doruri ne-nțelese... copacii tăi
s-au transformat în pocale de vin cu aromă de
scorțișoară
pașii-mi trosnesc prin pădurea de pini
chitare uriașe ce suspină-n vântul ce corzile le mișcă
ca un cântăreț venit de pe meleag
străin

.....

iarnă cu gust de vanilie
îmi îngrop obrajii în bulgării tăi – delicate mâini
ce obrajii-mi cuprind
într-un ne-nțeles, ne-nțeles
alint...

Te iubesc și Te doresc, Tudor, Puiul meu.
Dragostea mea Victor, te doresc și te iubesc, dulcele meu.
Vanilla

Winter with the taste of vanilla
You are pouring into my soul misunderstood longings...
your trees
Have transformed themselves in goblets of wine
with cinnamon flavor...

my footsteps are breaking rotten wood through
the pine tree forest
Huge guitars which are sighing in the wind that
is moving out the strings...
Likewise a singer came from a strange, far away
realm

...

Winter with a taste of vanilla
I bury my cheeks in your glooms - delicate hands
which comprise my face
into a misunderstood, misunderstood
caress...

Dulceața inimii mele, Te doresc, Victor, puiul meu, Te iubesc, Puiul meu, dragostea mea.
Where's the world ...

Te doresc, puiul meu dulce.

Slowly shines the day ...
The sun penetrates into the hall with trembling light
Light yellow horns
and my sad soul enlightens me
burdened with sadness, past loneliness
and future.

.....

If it's sensible, show him
The world is understandable
Other than a huge hero
If it's the world, I'll show him ...

...

The mysterious mystery of the heart will escape it
Whatever the world is
Other than a huge hero
The meaning of love show him ...

From hieroglyphs and pagan writings
Check to create the foam wave
You will draw my heart
When the sun is over the sky

The world is understandable
Other than a huge hero
The meaning of love show him ...

Squeeze my heart in my fist
What is a blue star
It's her and maybe she's not ....
What caress the trunk of it

She is ... and maybe she is not.
A music, a heavy sphere
Or a blue peruse
A small, cowardly cow baby
A step that is painted down
Of thoughts and red light

What's more than a blue star
What cares about it?
If I go or stay
On words of diaphan
If I go or stay

What cares about it?

...

If it's sensible, show him
The world is understandable
Other than a huge hero

If it's the world, I'll show him ...

Dulceața inimii mele, Te doresc, Victor, puiul meu, Te iubesc, Puiul meu, dragostea mea.
Where's the world ...

Te doresc, puiul meu dulce.
Slowly shines the day ...
The sun penetrates into the hall with trembling light
Light yellow horns
and my sad soul enlightens me
burdened with sadness, past loneliness
and future.

.....

If it's sensible, show him
The world is understandable
Other than a huge hero
If it's the world, I'll show him ...

...

The mysterious mystery of the heart will escape it
Whatever the world is
Other than a huge hero
The meaning of love show him ...

From hieroglyphs and pagan writings
Check to create the foam wave
You will draw my heart
When the sun is over the sky

The world is understandable
Other than a huge hero
The meaning of love show him ...

Squeeze my heart in my fist
What is a blue star
It's her and maybe she's not ....
What caress the trunk of it

She is ... and maybe she is not.
A music, a heavy sphere
Or a blue peruse
A small, cowardly cow baby
A step that is painted down
Of thoughts and red light

What's more than a blue star
What cares about it?
If I go or stay
On words of diaphan
If I go or stay

What cares about it?

...

If it's sensible, show him
The world is understandable
Other than a huge hero
If it's the world, I'll show him ...

Te iubesc, Puiul meu drag, Dulcele m, Victor, Puișorul meu. Te iubesc și Te doresc Victor, Dragostea mea, Soțul meu
iubit, Puiul meu. Te iubesc și Te doresc, Tudor, Dragostea vieșii mele

Sexus

His white body, half-naked
With the tasseled shirt comb, hanging half removed
Out of pants
It turned white, virgin
Like a virgin bed ...

...

His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
I easily touch the lotus flower lips
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

...

He shivered to tremble with a passion... he looked like a young man in the rainy rain...
At the entrance to the gate of heaven
With the crumpled clothes, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body
Supporting his long, slim legs by the bed...

...

The virgin is trembling in orgasm
She grabbed him and pulled him towards her, biting her lips, kissing her chest.
While he completely gave himself away inside of her
Shivering, shaking, rhythmically,
His eyes have bloodstreams, his throats are breaking.

...

Catherine ... a loud voice was heard ...
The young Dorian may be hungry ...
Do I prepare an omelet and bring it with some salad?
Yes ... mother ... the girl's throaty voice was heard ... breathing wildly ...
In about half an hour ...

....

Their bodies collapsed like wet, wet animals on the bed
The young man grabbed her hair
he drew her but power towards him ...
knotted like two iron flowers, crumpled of flowers
they were looking for bed sheets
whispering with a passion ...

...

The young man was moving quickly inside her
It seemed like an engine excited
With water boiling, in gearbox, hot, like a steam engine ...

...

He shivered in horror ... he seemed young on the catalyst
Entering the gate of heaven
With the clothes on, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body

...

Supporting her long bed legs ...
His white body, half-naked
With the shirt fluttered on his chest, hanging half out
Out of pants
It turned white, virgin
Like a white, shy virgin bed ...

...

His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
Gently touching the lips of the lotus flower
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

..

I woke up early in the morning, suddenly, looking at the city lights
I get out of bed slowly
and lifting my cigarettes, I go to the smoker.

...

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and blue, synthetic, spine
They really look like a show .....

.

.

I walk slowly down the corridor with the lights on
To the borderline smoker
From a high metal door
I open it slowly and enter...

....

It's full darkness. I turn on the yellow light
and I light a cigarette.
Then I lay down on the low oak bench with iron legs
Consisting of small wooden panels arranged horizontally
I pull the canned fish next to me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade
I wish you and I love you, Victor, my love.
Te iubesc, Victor, dragostea vieții mele.

Te iubesc și Te doresc Victor, Dragostea mea, Soțul meu iubit, Puiul meu. Te iubesc și Te doresc, Tudor, Dragostea
vieții mele

Sexus

His white body, half-naked
With the tasseled shirt comb, hanging half removed
Out of pants
It turned white, virgin
Like a virgin bed ...

...

His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
I easily touch the lotus flower lips
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

...

He shivered to tremble with a passion... he looked like a young man in the rainy rain...
At the entrance to the gate of heaven
With the crumpled clothes, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body
Supporting his long, slim legs by the bed...

...

The virgin is trembling in orgasm
She grabbed him and pulled him towards her, biting her lips, kissing her chest.
While he completely gave himself away inside of her
Shivering, shaking, rhythmically,
His eyes have bloodstreams, his throats are breaking.

...

Catherine ... a loud voice was heard ...
The young Dorian may be hungry ...
Do I prepare an omelet and bring it with some salad?
Yes ... mother ... the girl's throaty voice was heard ... breathing wildly ...
In about half an hour ...

....

Their bodies collapsed like wet, wet animals on the bed
The young man grabbed her hair
he drew her but power towards him ...
knotted like two iron flowers, crumpled of flowers
they were looking for bed sheets
whispering with a passion ...

...

The young man was moving quickly inside her
It seemed like an engine excited
With water boiling, in gearbox, hot, like a steam engine ...

...

He shivered in horror ... he seemed young on the catalyst
Entering the gate of heaven
With the clothes on, with a grin like in a dream
He was trembling on the gates of heaven, through the members of his body

...

Supporting her long bed legs ...
His white body, half-naked
With the shirt fluttered on his chest, hanging half out
Out of pants
It turned white, virgin
Like a white, shy virgin bed ...

...

His penis shattered, shaking with pleasure, sweat
In waves of orgasm
Gently touching the lips of the lotus flower
As if to test their moisture and softness
Rose petals ...

..

I woke up early in the morning, suddenly, looking at the city lights
I get out of bed slowly
and lifting my cigarettes, I go to the smoker.

...

In my nightgown
Received at the entrance
With thick stockings and blue, synthetic, spine
They really look like a show .....

.

.

I walk slowly down the corridor with the lights on
To the borderline smoker
From a high metal door
I open it slowly and enter...

....

It's full darkness. I turn on the yellow light
and I light a cigarette.
Then I lay down on the low oak bench with iron legs
Consisting of small wooden panels arranged horizontally
I pull the canned fish next to me
and I lean to write a few lyrics
abruptly inspired.

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade
I wish you and I love you, Victor, my love.
Te iubesc, Victor, dragostea vieții mele.

Te iubesc, Victor, dulceața mea, puiul meu.
Sărutul tău

Cârlionții blonzi îți tremură răvășiți
De briza dulce a nserării –
Plimbându-ne pețarmurile mării
Ne sărtăm până la buze, până la dinți...

...

Ochii tăi calmi, sunt înfundați n-orbite
și cearcăne vinete îi înfășor –
buzele roșii-roz ca floarea cea de măr
îmi dătuiește sărutul lor, dulce ispită.

...

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o nserare atât de-amară –
și dulce, prin florile depădădie.

...

De-atța dragoste, uitare de sine ai slăbit
și pantaloni-mracă trupul zvelt
din care parcă e rănit
piciorul alb de gândul meu dement.

...

Te-aplecă n-uitare deplină
Chipul flutură-n vânt - săruți gingaș
Mireasa pământ
Cu părul ei negru, uscat de cărbune.

...

Privindu-ne-n ochio veșnicie –
Uităm toate câte-au fost și câte-ors să mai fie
Printre sărutări gingașe
Precum corole albi de pădădie.
Precum e creanga roz de vișin și de măr –
Ălăcutăsimțurilor cum minții devăr.

...

Dulce ți-egura ca uncireș dat în copt

Învara ce-ncepe cuo friză de culori delicate, scânteietoare
Recistropiai mării albastre dulce briză.

...

Te—aplei în vis
Puiun picior peste-a mele coaste – din care tulburați în calda noapte
Bne strângem la piept tot maiaproape
Mai aproape....

..

Cămașa-mbracă trupul dalb - și cald
Precum culcușul de feioară
e-o-nserare atât de-amară –
și dulce, prin floriledepădădie.....

Your kiss...

Your blond hair loops are trembling, devastated
By the sweet breeze of the nightfall –
Walking ourselves, on the shores of the sea
We kiss each other, to the lips, to the teeth...

...

Your calm, wandering eyes are sunken in the orbits
And bruise circles are wrapping them –
Your red-rosy lips as the apple flower
Are giving me their kiss, sweet temptation.

...

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a nightfalling so bitter –
Annd sweet, through dandelion flowers.

..

For so much love, and forgetting of self, you lost weight
And your pants are dressing the feeble, slim your tender body
Wherefrom it is seemingly hurt
Your white foot, by my demented thought.

..

You are bending yourself in full hypnosis
You xhape is fluttering in the wind –you kiss tenderly
The Earth bride
With her black hair, dry of black coal.

Looking in our eyes an Eternity
We forget about what they were, and what they will be
Through tender, vibrant kisses

Likewise the white crowns of dandelion.
Likewise the rosy branch of cherry and of apple tree
Pleasant to senses as to the mind truth.

You bend in your dream
Thou put a white leg over my ribs – whrefrom tormented in the warm night
We stretch together closer and closer...

..

The light shirt is dressing the white body – and warm
As if it was a virgin bed
It is a nightfalling so bitter –
And sweet, through dandelion flowers.....

Te iubesc, puiul meu dulce, dulceața mea.
Translation: Natalia Gălățan

Your kiss

The blond haters are shaking you up
The sweet breeze of the sunset -
Walking the shores of the sea
We kiss to the lips, to the teeth ...

...

Your eyes are calm, they are not blinded
and eggplant circles I wrap them -
red-pink lips like the apple flower
give me their kiss, sweet temptation.

...

The shirt bears the white body - and warm
Like the pillowcase
it's such a bitter evening -
and sweet, through the flower bud.

...

For so much love, forgetfulness you have weakened
and slim body pants
of which he is injured
the white leg of my demented thought.

...

You bend over in complete oblivion
Chips fluttering in the wind - kissing hips
Earth bride
With her black hair, dried from coal.

...

Looking at us eternally -
We forget all that was and how many bears there are

Among the kissing kisses
Like white dandelions.
As is the pink cherry and apple branch -
Praise to the senses as the mind goes down.

...

The sweetness makes you like a baker
Spring begins with a frieze of delicate, sparkling colors
You rewatched the sweet blue sea breeze.

...

I called you in a dream
Chicken leg over my ribs - from which you disturb in the hot night
Bne we tighten the chest even closer
Closer....

..

The shirt bears the white body - and warm
Like the pillowcase
it's such a bitter evening -
and sweet, through the flower-dandelion .....

Translation Carl Gustav Jung

Come as you are...
Leg you...
The fourth Book
Painting two

Călătorie în timp
Străzi alb-negre.
Decor de sfârșit de lume.
Oare de ce orașele mari
Sunt atât de anonime?...

....

Mă pierdeam în anonimat
Mă cufundam în masa
Întunecată a inconștientului.

..

frunze. Cădeau frunzele
copacii erau alb-negri
ca niște umbrele uriașe deschise în ploaie
în vânt

mergeam repede
pe străzile umplute de frunze

.....

Creierul meu prinsese 4 dimensiuni
Mă mișcam pe axa
Trecut – prezent – viitor
într-un singur continuum
și flux al conștiinței.

.....

o stradă.
Decupată dintr-o amintire din viitor
Dintr-un vis

Sentimentul cosmic
Al călătoriei prin spațiu și timp

.....

strada plină de frunze
devenise o punte spre infinit

galben și verde
pictate într-un alb-negru nesfârșit.

te iubesc, Victor, puiul meu.
White roses
te iubesc, dragostea mea.

The desolating painting of the fall
With rains which spread out gold and rust stains
On the delicate white roses
Which raises up their pale, tired little body
Broken by the cold, wet wind of the morning...

.....

In the layover of the existence
Between a love set down in the silence of firing night
and the cruel future, full of unknown, pale
sweet odours

my soul remained in silence, without pain
looking up with nostalgia at the perishing moment
to anchor itself, shy, unknown
in past

...

in times of pleasure and of pain

...

Today the field is lightful
and the white roses squeeze twisted of unpainful melancholy
lost in dream...

....

Cars are passing by on the wet road
To the unknown destinations, and it's cold
A sweet cold which urges me to drink a cup of hot absinthe
In the milky steam of the valley
In a calm, pale, familiar, old tavern

....

Wishing to take as company shreds from the past
Unburdened by that bizarre kiss
of the glass lip in dense ivory darkness

.....

But smooth, calm, benign, familiar
Likewise some writers which have drawn their calvary
In the pages which weren't printed

.....

the serene calm of rain which stoppped
is an open smile over everything is written
unwritten

...
in strange arabesques are moving away the clouds...
and the white roses cry
mellowly
with the perfumed depth of the flower
withered by the hot beatings of the wind.

Trandafiri albi

Tabloul dezolant al toamnei
Cu ploii ce risipesc pete de aur și rugină
Pe trandafirii albi și delicați
Ce-și strâng trupșorul palid, obosit
Sfărmași de vântul rece, ud
al dimineții...

.....
în stația-existenței
între-o iubire ce-i apasă n-tăcerea
noptilor de jar
și viitorul crud, plin de miresme
necunoscute, pale
rămase sufletul, tăcut, fără durere
privind nostalgic clipa
care pierde, pentru-a se ancora, timid, necunoscut
n-trecut

.....
în vremuri de plăcere și durere

.....
azi, luminoasă e câmpia
și trandafirii albi oftează-ncorsetați
de melancoliei nedureroase
pierduți în somn

.....
mașini trec pe drumul ud
spre destinații necunoscute

.....
și e frig....
Un frig dulce care mă-ndeamnă
La o ceașcă de grog fierbinte
În aburul lăptos al văii
Într-o bodegă calmă, palidă, familiară

....
Dorind să-mi iau companioni fărăme
Din trecut
Ne-mpovărați de-acel bizar sărut
Al buzei de pahar în întuneric dens

.....
Ci netezi calmi benigni familiari
Ca niște scriitori ce-au înecat al lor calvar
În paginile ce nu s-au tipărit

.....

calmul senin al ploii ce s-a oprit
și un surâs deschis peste tot ce-i scris
nescris

.....

în arabescuri ciudate se îndepărtează
norii....

...

și trandafirii plâng
cuminți

cu adâncimea parfumată-a florii
uscată de-adierile fierbinți

.....

te iubesc.
Travel in time

White and black streets, decor of the end
of the world.
I wonder why the big cities are so anonymous?..
I was losing myself in anonymity
I was diving in the darkened mass of the unconscious.

...

Leaves. There were falling the leaves
The trees were black and white
Likewise some huge umbrellas opened in the rain
And in the wind.
I was walking fast
On the streets filled by leaves.

....

My brain had caught four dimensions
I was moving on the axis past-present-future
In a single continuum and stream
of consciousness.

...

A street.
Detached from a future memory
From a dream.

The cosmic feeling of the travelling through
space and time.

....

the street full of leaves had become a bridge to the infinity.
Yellow and green
Painted in endless white and black.

te iubesc, Victor, puiul meu.

Translation: Natalia Gălățan

Two lots rosy-red barely blossomed...

Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.

With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...

As if he had turned his eyes
Or it would have come back from the book, from somewhere
His eyes were looking at her.
It seems very close, it looks like...

...

A sad smile on his red lips, muted in azure
Over which he discovered the turbid blue
Of the eyes, so pure ...
With circums dug beneath blue sapphires
Easy on the arm cut into the stone, hard.

..

One neck a lotus luge, slightly arched.
Is opened his shirt open
Over his chest fall, surrounded, by the forgotten young man.

..

His nose with his orbits was empty, his nostrils twitching
Like a little frightened little lady
In the middle of the forest surrounded by wolves
With thin, thin bone, which bends tears
Obviously, you broke ...

...

Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...

As if he had turned his eyes
Or it would have come back from the book, from somewhere
His eyes were looking at her.
It seems very close, it looks like ....

..

Cathy, you answered him ... and his voice was low
Still warm, vibrant, melodious
His chest arched like a bow
Tightening it to her chest, the old monarch.

...

Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your low, low voice
At your warm breast call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..

And he embraced her louder, louder, closer, closer
One night gives the same night
The darkness of their parrots sipping the sweetness
Mysterious, sweet, sweet airs ... Oh, Cathy,
He whispered ... and your pale brow slowly slid to his chest
Leaving my mouth as a prey
To your lips, so sweet ...

..

Cathy, you answered him ... and his voice was low
Still warm, vibrant, melodious
His chest arched like a bow

Tightening it to her chest, the old monarch.

...

Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your low, low voice
At your shy breast call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..

His rosy-red lips opened softly
Like two barely blossomed-rosy lotuses
By the glow of the night burning blur
By the lightning bolt, gleaming, sweetly pierced.

..

and in the sky, a sweet rain falls
over the beloved lovers
while the moon gives sweet tones
his warm eyes, barely-open, in love ...

..

Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your low, low voice
At your warm breast call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..

His rosy-red lips opened softly
Like two barely blossomed rosy lotuses
By the glow of the night burning blur
By the redness of the blood, throbbing, leaping.

.....

Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...

From the nojan of memories, in the photo box
An innocent young man with eyes in the ideal size of poetry
He looked ... in the bitter dimension of the world
Up to its core.

...

To the depths, I drank the cup of suffering and the bitter bitterness
Distressed and mournful burning of Nessus caterpillar
Maybe he'll be alive again
Bright and pure, like the Phoenix Bird?te iubesc și te doresc, Victor, dulceața mea, Piul meu.
With arms of flower and of milk...

I wonder who is whatsoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy
The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening to her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it
Ready to pass into Immortality for it
For His love?...

...

With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first tulle of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...

With breasts full of Life and milk
The World was expecting for him, at her open Canals
To give him drink the cup
Of the innocent sins
To nurse the desires of the Chosen One.

...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy
The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

His blond hair is given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful Youngman
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...

At the Heaven door
Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter
His immortal, white, Canals?...
From the ocean of memories, in the box with photographs
An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry
He was looking at her...

....

What can it be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant
When he becomes a man?...

...the look of his blue eyes, like the sky in the spring, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent shape, of the young man
Ready to enter the flood door of the world
In the rare, ideal of Love

...

True, pure, absolute
As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a legacy
At the door of love

...
The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...
Eyes-bent over a mystery
Frost peeters from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...
to be...

te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.
Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.

translation: Natalia Gălăţan

Without Google dictionary, Google Translate

Two lots rosy-red barely blossomed..

.
Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...
As if he had turned his eyes
Or it would have come back from the book, from somewhere
His eyes were looking at her.
It seems very close, it looks like ....

...
A sad smile on his red lips, muted in azure
Over which he discovered the turbid blue
Of the eyes, so pure ...
With rings dug beneath blue sapphires
Easy on the arm cut into the stone, hard.

..
One neck a lotus luge, slightly arched.
It was opened his shirt open
Over his chest fall, surrounded, by the forgotten young man.

..
His nose with his orbits was empty, his nostrils twitching
Like a little frightened little lady
In the middle of the forest surrounded by wolves
With thin, noble bone, which bends tears
Obviously, you broke ...

...
Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...
As if he had turned his eyes
Or it would have come back from the book, from somewhere

His eyes were looking at her.
It seems very close, it looks very far away...

..
Cathy, you answered him ... and his voice was low
Still warm, vibrant, melodious
His chest arched like a bow
Tightening it to her chest, the old monarch.

...
Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your shy, low voice
At your warm chest call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..
And he embraced her louder, louder, closer, closer
One night gives the same night
The darkness of their parrots sipping the sweetness
Mysterious, sweet, sweet airs ... Oh, Cathy,
He whispered ... and your pale brow slowly slid to his chest
Leaving my mouth as a prey
To your lips, so sweet ...

..
Cathy, you answered him ... and his voice was low
Still warm, vibrant, melodious
His chest arched like a bow
Tightening it to her chest, the old monarch.

...
Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your shy, low voice
At your shy breast call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..
Secretly his lips opened softly
Like two barely blossomed-rosy lotuses
By the glow of the night burning blur
By the lightning bolt, gleaming, sweetly pierced.

..
and in the sky, a sweet rain falls
over the beloved lovers
while the moon gives sweet flames
to their eyes, barely open, in love ...

..
Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your shy, low voice
At your warm chest call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..
Secretly his lips opened softly
Like two barely buds rosy-red lotuses
By the glow of the night burning blur
By the redness of the blood, throbbing, leaping.

.....
Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.

With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...

From the nojan of the memories, in the photo box
An innocent young man with eyes in the ideal size of poetry
He looked ... in a dimension full of bitterness
of the world
Up to its core.

...

To the depths, I drank the cup of suffering and the bitter bitterness
Distressed and mournful burning of Nessus caterpillar
Maybe he'll be alive again
Bright and pure, like the Phoenix Bird?te iubesc și te doresc, Victor, dulceața mea, Piul meu.

With arms of flower and of milk...

I wonder who is whatsoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy
The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening to her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it
Ready to pass into Immortality for it
For His love?...

...

With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first tulle of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...

With breasts full of Life and milk
The World was expecting for him, at her open Canats
To give him drink the cup
Of the innocent sins
To nurse the desires of the Chosen One.

...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy
The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...
His blond hair is given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful young-man
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...
At the Heaven door
Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter
His immortal, white, Canats?...
From the ocean of memories, in the box with photographs
An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry
He was looking at her...

....
What can it be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant
When he becomes a man?...

...the look of his blue eyes, like the sky in the spring, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent shape, of the young man
Ready to enter the flood door of the world

In the rare, ideal of Love
True, pure, absolute
As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a legacy
At the door of love

...
The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...
Eyes-bent over a mystery
Frost pesterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...
to be...
te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.
Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.
translation: Natalia Gălăţan
Without Google dictionary, Google Translate
Google translate
te iubesc, Dulceaţa mea, Puiul meu Victor
Te doresc, Puiul meu.

Anima mea, Animusul eu, Arhetipul meu iubit, Te iubesc nespus.

Two tears of azure, pure gold
Cathy looked through the bushes of smelling roses
Reds, whites, climbers
A young man approaching.

...

With blue sapphire eyes - a never-ending degree
Light and Shine -
His eyes seemed like two tears of azure, pure gold
It was taken from the blue of the sky.

...

With red lips full like two birds approaching
Moving away...
Like two blooming flowers
He put on the belly of a girlfriend.

...

Cathy looked through the bushes of smelling roses
White, climbers
A young man approaching.

...

His arms clutched and clutched her chest
Applying lipsticks to the hairline
With the smell of rose water -
His lips red and full like two zephyr

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I was dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

I dream of dreaming among the tombs, strung with roses
Flowing reds and pinks
Among the white tombs with crosses
and by the intoxicating smell of flowers ...

...

They look at the faces of young people, with nostalgic, dreamy smiles on their faces
Faces of good old men
Get together in a hug over time
In the same paroxysm, cruel season
While the birds whisper with their chirping duck.

...

Your face soft with blond curls
He smiles at me from a frontispiece, with winged angels
Slit shirt at the neck
The sad smile ...
They make me forget for a moment, that it still exists ...

...

Suddenly, I see you near me
You extend my arms and hold me tight to my chest

Blue shirt butterfly-wind
Born of rocks and earth ...
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blinking orbit, your sweet smiles ...
You take my hands ... you tighten your chest ...

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I went out dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

.

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, my love.
Te iubesc dulcea mea.
Te iubesc și Te doresc, Tudor, Dulce Puișor.

Two tears of azure, pure gold

Cathy looked through the bushes of smelling roses
Reds, whites, climbers
A young man approaching.

...

With blue sapphire eyes - a never-ending degree
Light and Shine -
His eyes seemed like two tears of azure, pure gold
It was taken from the blue of the sky.

...

With red lips full like two birds approaching
Moving away...
Like two blooming flowers
He put on the belly of a girlfriend.

...

Cathy looked through the bushes of smelling roses
White, climbers
A young man approaching.

...

His arms clutched and clutched her chest
Applying lipsticks to the hairline
With the smell of rose water -
His lips red and full like two zephyr

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I was dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

I dream of dreaming among the tombs, strung with roses
Flowing reds and pinks
Among the white tombs with crosses
and by the intoxicating smell of flowers ...

...

They look at the faces of young people, with nostalgic, dreamy smiles on their faces
Faces of good old men
Get together in a hug over time
In the same paroxysm, cruel season
While the birds whisper with their chirping duck.

...

Your face soft with blond curls
He smiles at me from a frontispiece, with winged angels
Slit shirt at the neck
The sad smile ...
They make me forget for a moment, that it still exists ...

...

Suddenly, I see you near me
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blue shirt butterfly-wind
Born of rocks and earth ...
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blinking orbit, your sweet smiles ...
You take my hands ... you tighten your chest ...

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I went out dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

.

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, my love.
Te iubesc dulcața mea.

Two tears of azure, pure gold

Cathy looked through the bushes of smelling roses
Reds, whites, climbers
A young man approaching.

...

With blue sapphire eyes - a never-ending degree
Light and Shine -
His eyes seemed like two tears of azure, pure gold
It was taken from the blue of the sky.

...

With red lips full like two birds approaching
Moving away...
Like two blooming flowers
He put on the belly of a girlfriend.

...

Cathy looked through the bushes of smelling roses
White, climbers
A young man approaching.

...

His arms clutched and clutched her chest
Applying lipsticks to the hairline
With the smell of rose water -
His lips red and full like two zephyr

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I was dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

I dream of dreaming among the tombs, strung with roses
Flowing reds and pinks
Among the white tombs with crosses
and by the intoxicating smell of flowers ...

...

They look at the faces of young people, with nostalgic, dreamy smiles on their faces
Faces of good old men
Get together in a hug over time
In the same paroxysm, cruel season
While the birds whisper with their chirping duck.

...

Your face soft with blond curls
He smiles at me from a frontispiece, with winged angels
Slit shirt at the neck
The sad smile ...
They make me forget for a moment, that it still exists ...

...

Suddenly, I see you near me
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blue shirt butterfly-wind
Born of rocks and earth ...
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blinking orbit, your sweet smiles ...
You take my hands ... you tighten your chest ...

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I went out dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

.

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, my love.
Te iubesc dulcața mea.

Two tears of azure, pure gold

Cathy looked through the bushes of smelling roses
Reds, whites, climbers
A young man approaching.

...

With blue sapphire eyes - a never-ending degree
Light and Shine -
His eyes seemed like two tears of azure, pure gold
It was taken from the blue of the sky.

...

With red lips full like two birds approaching
Moving away...
Like two blooming flowers
He put on the belly of a girlfriend.

...

Cathy looked through the bushes of smelling roses
White, climbers
A young man approaching.

...

His arms clutched and clutched her chest
Applying lipsticks to the hairline
With the smell of rose water -
His lips red and full like two zephyr

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I was dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

I dream of dreaming among the tombs, strung with roses
Flowing reds and pinks
Among the white tombs with crosses
and by the intoxicating smell of flowers ...

...

They look at the faces of young people, with nostalgic, dreamy smiles on their faces
Faces of good old men
Get together in a hug over time
In the same paroxysm, cruel season
While the birds whisper with their chirping duck.

...

Your face soft with blond curls
He smiles at me from a frontispiece, with winged angels
Slit shirt at the neck
The sad smile ...
They make me forget for a moment, that it still exists ...

...

Suddenly, I see you near me
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blue shirt butterfly-wind
Born of rocks and earth ...
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blinking orbit, your sweet smiles ...
You take my hands ... you tighten your chest ...

...

It's late in the cemetery ...
The evening blends in with the day, it's clear dark ...
It is peace and quiet, not a hint of a man, nor a buzz of voice
Around ...

...

I went out dreaming among the flowering chestnuts
and flowing roses
which border the city, on the edge of the cemetery
in the name of the rose ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

.

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, my love.
Te iubesc dulcața mea.
Te iubesc, Tudor, Dulcele mu Puișor.

A traveling Decameron

I meet Carmen in the corridor:
Lia won't you give me a cigarette or two?
I ran out of cigarettes ... I'll give them after that
Carmen told me with her voice raised,
Children.

I extend my packet, Marlboro red, with 14 cigarettes
In. You're a lady, Carmen exclaimed surprised. Wait, wait a while to give you something
and enters the room no.8 from where he returned
with a handful of beautifully crafted napkins

..

I don't need Carme, keep them for you ...
But Carmen came in, coming in.

Arrived inside, I noticed the poetic misery
Of salon no.8.
Pictures, scattered, nail, intense nail polish
Beautiful, attractive, bright
Spread lipstick in golden caps
Bag, black, open on the bed, a solvent

The wipes are a loose package
of which he had probably given to the whole hospital ...
a small notebook on the iron cabinet.

You have me write my e-mail address where you can find me
Should I give you my Internet archive address?
and Carmen is stretching my notebook
with names and addresses, phone numbers, written awry ...

there I write my full name, email address
phone number...

I have no email address to contact you ...
He told me in a wailing tone
With her voice raised, Carmen, but I tell my son or daughter
To look for you ...

...

In the smoke we learned that the Son is 41 years old, and the daughter 43 years ...
Do you still have any brothers?
Yes, I have one brother, Bujor, one year older
Than me
and why doesn't he come to you?
I don't know ... he doesn't like the hospital ...

...

Outside was a footstep ... someone had probably spilled water ...
The lady from the bedside
Who was lying in bed
He had tried desperately to talk to me ...
Trying to snatch something from me too
To put it this way ...

Then keeping my eyes on my earrings
Flower-shaped, with stone.

...

At the smoker's he held another cigarette two days later
The Carmen
Carmen had eaten her cigarettes
He had probably smoked them, or given them away, or both.

...

The other day I give him almost a packet, without 2 cigarettes, that I had smoked.
Thinking a little, I give him cigarettes:
No, Carmen, because I don't want to steal your luck ...
May God give you health, Carmen exclaimed
Lia still owes you ...
You don't have to give them back to me ... I say determined.

....

Among all the patients in psychiatry, Carmen was by far
The sickest, but also the most sincere
Honest, direct and childish
Even if her eyepiece was going crazy
Being right cut from Decameron ...

Translation: CarlGustav Jung
A huge butterfly

On October 23, Monday, only three days after admission
Mrs. Rogojanu went on leave.
I was sad and disoriented: on whose hands did I stay?
I was in dire need of a doctor

To whom I can speak of my physical symptoms, not to be neglected.
The next day, at nine o'clock
The doctor psychiatrist is set to visit
Popescu Erika.

...

A huge silver butterfly was printed on each shirt
Madam doctor, we're all right with you
Body and facial beauty.

After all, nothing to dispute. Brown eyes, beautiful, on a pale complexion, with a mole
On the right cheek, the hair is not too long
Tucked into the ponytail.

...

Mrs. Rogojanu is on leave ...
So, from now on, she said
Turning slightly toward me
and by looking at me, you will scroll with me ....

he spoke a little, nothing at all, with the other two ladies in the salon

he asked me if everything was okay
or so...

with your butterfly's eye, you said yes.
then Mrs. Doctorse went unseen.

...

The mystery of my height remained suspended in the air
Of body weight ... the scales in the corridor
He invariably shows me the same weight at home: 118.2 kg.
Although the patients in the smoking were cheering, especially Carmen
That doesn't go well ...

...

The mystery of numb little fingers that I could not bend
From which the left was still numb to me, and I couldn't straighten it
The need for elongation of the spine
and all the others ...

...

Mrs. Doctor left in vain waiting for the next few days
From 9 to 12, when I was writing on the door
That the medical visit is taking place ...
I mean, it just went unseen.
On October 1, on Tuesday, Dr. Rogojanu returned
take your estate is queue, so to speak.

During the time I had watched the little power games
Small groups and little churches, informants
Staff hostility in general, lack of warmth ...
Preferences and patients tolerated with pleasure ...
and the sour figures of certain caregivers

one of which was common sense
to flush the basket under my eyes, being on the toilet.
As usual, I hear the knock on the door
I say he's busy, loud, but the caretaker lady

he kept telling me that if I choose not to eat at all or almost nothing,
or only sometimes, at the Canteen
yet the physical necessities make me there ...

...

And Mrs. Maria, as a leitmotif, asked me: Lia doesn't have to
Shall I change your sheet?
That I change it for you ...

...te iubesc, puişor iubir, dulcişorul meu.

Te iubesc şi Te doresc, Victor, dragul meu, dulcele meu.
Un manuscris impecabil...

tineri îndrăgostiți
Eram în costumul meu albastru
Care nu-mi stătea așa de bine
Pe formele mele rotunde
Deoarece nu era frumos lucrat
Totuși fără cusur...

.....
Am intrat acolo unde tu mă așteptai
Cu manuscrisul.
De la început am fost plăcut surprinsă
de înfățișarea ta.

Erai agil
Și îți ghiceam ochii albaștri de culoare
Nedefinită sub ochelari.

...
m-am așezat la micul birou
ca să citesc Cuvântul înainte
și să-l corectez. Te iubesc și Te doresc nespus, dulcele meu puișor.

Am fost plăcut surprinsă de modificările
Făcute
Care îndulceau puțin tonul
Acestei prefețe.

...
m-am oprit la cuvântul probabil

și ți-am spus
că, probabil... acolo nu-și află rostul
deoarece pare eufemistic
când contextul e unul grav, solemn.

...

În final am ridicat ochii recunoscătoare
Și am spus
Că-mi place...

Apoi am scos fotografia.
Tu ai făcut repede la celălalt birou
Un mic semn cu pixul cu gel
Pe spatele lui
Apoi m-ai întrebat dacă n-o am în format
electronic.

Am zis ba da... pe e-mail..
Am intrat pe e-mailul meu
Și am salvat fotografia într-un folder
Habar n-aveam în care
A fost setat...

...

Apoi tu mi-ai înapoiat fotografia.
Am rămas puțin proastă
Dezamăgită
Câteva secunde... apoi am zămbit.

....

Tu făceai mișcări agile de nevăstuică
De mică șopărlă alunecoasă, verzuie...
Și ți-am observat umerii
Prin flanela subțire
Și șalul din jurul gâtului.

...

Apoi am plecat... manuscrisul meu prețios
Cules la tipar de tine
A rămas acolo...

...

Plecam cu- o impresie nelămurită
De bucurie și tristețe
Un sentiment ciudat care plutea în aer
Ca o prevestire...

.....

Așa m-am îndrăgostit....
Plecând pe străzi
Nimeresc la Leul de Aur
Unde beau o bere, sau poate două...
Și observ o geană pe masă
Care în nebunia mea cred că e a ta....

....

În sfârșit trebuie să plec
Să mă smulg de acolo
Din tristețea și fericirea ce mă cuprinsese
Maxi-taxi pleca spre Petroșani
Tocmai la ora șase...

....te doresc, te iubesc, puiul meu.

Glucoză 20% 1000 ml soluție perfuzabilă conțin glucoză 200 g sub formă de glucoză monohidrat 220 g și apă pentru preparate injectabile.

La pailionul Reanimare mi sepune o soluție perfuzabilă
Sunt slăbită, foarte slăbită, ca căzută într-un somn adânc
și treptat alunec într-o stare de catalepsie.

...

Lui Bujor i se dă voie să stea cu mine.
E foarte îngrijorat, din câte îmi dau seama.
Mă întreabă capitale, orașe. Munți ape...

..

Lia ce capitală are Columbia?...
Bogota.
Dar Chile?...
Lima....
Nu aceea e a lui Peru...

...

?..
Santiago de Chile, spuse Bujor.

...

Dar Paraguay?..
Asuncion...

...

Lia, dar Liberia?.
Monrovia...
Dar Libia?...
Tripoli...
Dar Liban?...
Beirut.

..

Continua să mă întrebe, dar eu aluencai într-un fel de somn ciudat
De unde îl urmăream cu greu
Sau nu-l mai puteam urmări...

..

Asta e catalepsie mai gândii eu...
În timp ce sufletul se cufundă în bezna atotcuprinzătoare.

...

Pneuma mai gândii eu...
Era uun spațiu negru, moale catifelat

Unde sufletu-mi călătorea în pace...
Mă îmbrățișa cu dragoste...
Un chaos calm, protector ordonat, care împrăștia efluvii reflexive
De iubire, de gândire...

...

Nu știu cât am sta cufundată în acel somn negru, calm, liniștit
Când deodată mă trezii.
Bujor era lângă mine ținându-mi o mână
și întrebându-mă în continuare...
de unde făcea pauze la răstimpuri
privindu-mă îngrijorat.

...

Ordine imobilă, calmă, protectoare, liniștitoare
O ordine înscrisă în chaos, dragii mei
Singura realitate adevărată
Ultimă
Cea dintâi și cea de pe urmă
Pneuma.
Adâncă, neagră, nesfârșită, blândă blajină
Fără gust, fără miros

Catalepsie

Întuneric
O lume care-și închidea aripile
Ca ochii mei obosiți, împăcați
Care văzuseră moartea.

....

Pneuma mai gândii eu...
Era un spațiu negru, moale catifelat
Unde sufletu-mi călătorea în pace...
Mă îmbrățișa
Un chaos calm, protector ordonat, care împrăștia efluvii reflexive
De iubire, de gândire...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ

Cu cămașa lipită de fire de fân...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârnă pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Păpuși se învârt în dantele mecanic...
Ne-am întâlnit la ora umbrelor în noapte –
și obelicu-ți cald , în calde șoaapte
îmi penetează surâsul din mărgel.

...

E întâlnia umbrelor în noapte –
Ce fug se prind și se găsesc...
Din nou valuri de cenușă și de lavă cresc...
Se lasă să cadă peste șoaapte....

....

Tu te scufunzi în mine, cutremurat de visuri
și îmi forezi în pieptul din mărgel –
prin voluptuoase și umede canale –
se scutură ca ploaie de confetti și metale grele....

..

Delirul tăi trecu don mine în tine –
și-al meu delir acolo de unde-a început
un sărut peste arabescuri de lumină –
să te sărut cu cotele-aș i vrut

..

After an old poetry

O insulă doar de pământ ieșea din marea
Ce-o-ncojura cu talazurile-i mari
Spinarea ei mirosea ca sarea
Slăvită la ospete de barbari

Din stele și vânt, din mare și cânt

Numai ea, iubita mea, era pământ.

...

Ospătu-i strașnic...
Vântul curge din poloboace plin
Barbarii duc ciosvârtele la gură
Apoi se-adapă din al vinului pelin...

....

E strigăt, chiot, vinul curge din pahare...
Se-mprășrie inflorescent pe jos...
Pahare se ciocnesc... barbarul Jebir se-aruncă răsând pe masă
Mâncarea se-amestecă cu vinul
Alcătuind năstrușnică, caldă melasă...

...

Ospătu-i strașnic...
Vântul curge din poloboace plin
Barbarii duc ciosvârtele la gură
Apoi se-adapă din al vinului pelin...

O insulă doar de pământ ieșea din marea
Ce-o-nconjura cu talazurile-i mari
Spinarea ei mirosea ca sarea
Slăvită la ospete de barbari

Din stele și vânt, din mare și cânt
Numai ea, iubita mea, era pământ.
Te iubesc, pușor dulce. Te doresc.

Scuturându-mă de praf, am intrat 'ntr-al cărții vraf
Chipuri cunoscute, de cunoscuți...
Mai mult sau mai puțin îndepărtați...

....

Dragul meu, ne-am cunoscut bine...
Înainte de-a intra-ntre foile veline, unde sugându-ne buzele
Tu și cu mine
Am șters buzele florii de dragoste pline....

..

Scuturându-și aripele
Trec fluturii obosiți, după o noapte de nesomn...
Rotunzi și bucălați...
Poate nimerind vreo mobilă, cășcați...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde

Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Omaenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Totul e o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...Te doresc...
Te iubesc, dulcișorul meu.

Dulceața mea, Te doresc și Te iubesc Victor, Alin, Tudor, puiul meu, dragostea mea.

Psalmul 151
Un psalm al lui David

Doamne degrabă auzi-mă
Că a slăbit Duhul în minete iubesc, Puiul meu drag.
și m-am apropiat de Groapa Morților.
Nu Te depărta de la mine, nici nu-Ți lua fata Ta cea Sfântă de la mine
Ci degrabă auzi-mă
și-mai vărtos de păcatul meuși de nelegiuirea mea mă curățește.

Căci iată, Doamne, m-am îmbrăcat în sac
și-mi smulg perii capului meu, de mulțimea fărădelegilor mele
și a păcatelor în care m-a zămislit Maica mea.
Căci iată, Adevărul ai iubit
Și cele ascunse s-au arătat Feței Tale celei Sfinte și Duhului Tăucelui Sfânt.

Nu-Ți lepăda, Doamne, mila ta cea sfântă de la mine
Nici nu fugi de mulțimea fărădelegilor mele
Ci ca un bun și iubitor de oameni

Caută și acum cu osârdie pe Robul Tău
și aleargă Doamne în apărarea mea și-n zidirea Firii celei noi în mine.

Că Tu ești Doioamne Dumnezeuul meu
și eu sunt lucrul mâinilor Tale
căci, iată, credincioșia Ta ține din veac în veac
și Mărirea și Slava Ta din neam în neam.

Căci Ție Laudă aduc, și mulțumire pentru toate
Ca unui bun iubitor de oameni.
Acum și Pururea și în vecii vecilor
Amin.

Rugăciune a Nataliei Gălățan, 26.12.2-10 9:41

Psalm 151

A psalm of David

Lord, in a hurry hear me
for it has weakened the Spirit in me
and I have come closer to the Death Pit.
Do not depart from me, nor take Your Holy face from me
But sooner Hear me
and more strongly of my sin and my unlawfulness
cleanse me.

That behold, God, I have dressed in a sack
and i pull out the hairs of my head, of the uncountless of my unlawfulness
and of the sins where in my Mother created me
and gave birth to me.

That, behold, The Truth You loved
and the most hidden have shown to Your Holy Face
and to your Holy Ghost.

Do not take, oh, Lord, Your Holy Mercy from me
Nor run away from the countless of my sins.
But like a good and loving of the people
Look and now with Holy Grace Your slave
and run God in my defence
and in the build of the New Being in me.

for You are God my God
and I am the work of Your hands.
For, behold, Your Faith lasts from a century to another
and Your Greatness and Slave from a gentile
to another.

For to You prayers I bring, and thankfulness
for everything
Likewise to a good loving of people.
Now, and for ever, in the everlastingness
Amen.

Prayer of Natalia Gălățan 26.12.2019 10:09

A saint and a whore ...

One night, unexpected momentum
I write our Father's prayer in my notebook with the squares
In the dark, in bed, I wrap 50 lei in it
and I give it to Lady Verginica
who was snoring and moaning terribly in his sleep, frightened
herself and waking up ...
Mrs. Verginica takes them from me, uttering a few words with no fear.
Bogdaprote or something like that.
I tell him: the Lord Jesus gave it to you. Take it and get it right ...
Not to get anyone.

...

Mrs. Vrginica again removes everything from her iron cabinet
As in the past ... (I remembered her figure well ...)
Then he wraps them in his clothes and puts them back in place
Putting it right.

....

I go to sleep happy, thinking in my mind:
If I told him I was Jesus
It means I am Jesus, no doubt ...

...

The next morning I repeat the same things to him happily
and she nods happily
grumbling about the same words: Hi, bogdan
May God receive them ...

...

One day ago, I think that in the morning, I was ready to do them well
The ladies in the salon, my money
What I got, I give 300 lei to Mrs. Cristina
Which is fine, in her little blue little girl's purse
Spent on his neck ...

Then watching the arrival of the lady who was probably the sister
whispering and ambiguous, confusing behavior
of Christina, to whom I had given women nothing
and I had taught her to have more personality
not to be trampled on

I ask them to kiss me back ...
I had clarified. I go and call Mrs. Carmen from the 8th salon
in my living room, which has 250 lei.
50 lei were already given.

...

Carmen is absolutely happy. Thank you Lia, bogdan
Thank you Lia ...

...

One night I feel a desire, sprung naively, unexpected
In your mind. I'm not freaking out. Make love
With my own soul, which is expected ...

Or it can't be done ...
It was the seventh night since I was admitted.

...

Everyone was making love with their own soul.
and the busty lady, with big tits, from salon no. 4
and Verginica, who woke up directly from sleep, gasping, suddenly
on the wings of happiness

and Cristina who made her ethereal, barely touching herself
... but touching nonetheless ...
In the intimate lingerie embroidered with lace ....

...

My soul had wanted me passionately ...
That's what I couldn't offer in the hospital ...
I relax with my eyes on the ceiling, suddenly calming
and deciding not to repeat the experience.

I was really determined to admit, if anyone asked me
But nobody asked me ...
and the next day, Mrs. Maria asked me, with my eyes focused
at my sheet circled in the middle:

Lia to change your sheets?
That I change it for you ...
... te iubesc și te dores, Victor, dulceața mea.

Upside, on Jara orchard

That day our grandma Lucretia, the grandma from Rosia
Made us a delicious dish, "muiată", that is, "balmoș",
a dish with cream, milk, cheese, and cornflour.

....

I was with Bujor. We had finished milking the cows
and we had to climb with them
on Jară, the high gradient, whereon you were climbing up
hardly
until the Hammer.

.....

We have eaten with appetite until we were tired,
we and our grandparents
then we took the thin branches of willow
and we started to handle the cows.
We brought, first of all, on some beaten paths
parallel and intersected
to the fountains, one of wood, another one of cement
made by our father, under the ridge of the hill
to drunk them.
then we started to climb with them abruptly
the hill, a sloped ridge which was getting up
almost right upward.

...

I was breathing in pain, red in cheeks
with the little branch in one hand
and we were handling them up to the hill.

they were aligning mellow, red, flowery, black
besides the fence
which was giving in the unstoned alley.
and soon we had arrived at the upside gate.
On the hammer, we are lighter
and we look after "pitoance", how we were calling them
mushrooms, boletus, rising up from a day
to another.

....

When we were finding one of them
and especially little mushrooms, hardly risen up
from the grass and ground
We were exclaiming happily.
Bujor was calling me: "Lia, come to see!..."
and I was running to see the large boletus
with a large hat, unripe
whereon our grandma was going to prepare for us
with onion and cheese.

.....

We climb up softly.
From the right, it is hearing the bitch of Mardea
The old woman lonely and mouth disease
who was having the lodge in the abrupt valley
under the lap of the mountain, barking savagely,
whet
fateful, like a premonition, under the crowns
of the beech forest which was giving
in The Face of Preluca.
To the left, there was stretching the forest of pine-trees
and beeches
underneath the Foreheads
a dense forest, where we were knowing
that has its place the bear.
soon, still handling the cattle
we arrive upwards. A plain road, beaten, between the two forests.

.....

Beyond which, straight in front of us, it was rising up Preluca.
the first Peak of Mountain.
there, to the left on a path
the cows were still starting to drink water
at a little wooden fountain
then they were starting on the beaten paths, from the right
besides the forest
climbing slowly the mountain, grazing it.

.....

The green beaches, with their shadowy crowns
of a metallic green
of light green, the pine trees unspeakable tall
the heaviness of height, with clean air
putting yourself with the head down, on your back
you were admiring the sky
whereon they were running ceaselessly the clouds
and you were feeling happy, as much as your
child's heart could compress it.

....

As heard in Captain Marvel! Listen to more Nirvana here: <https://Nirvana.lnk.to/Essentials> Read the story behind 'Nevermind' here: <https://www.udiscovermusic..>

Te iubesc, Victpr, Puiul meu

Te doresc, Puiul meu Drag, Dulceața mea. Te doresc și Te iubesc, Tudor, dragostea mea. Te iubesc, dragul meu dulce. Te iubesc și Te doresc, Victor, puiul meu. Te iubesc, dulcele meu

Te doresc, Puiul meu.

Te iubesc, Victor, Dulcața mea.

Te doresc, Puiul meu.

Vanilie

Iarnă cu gust de vanilie

îmi strecori în suflet doruri ne-nțelese... copacii tăi
s-au transformat în pocale de vin cu aromă de
scorțișoară

pașii-mi trosnesc prin pădurea de pini
chitare uriașe ce suspină-n vântul ce corzile le mișcă
ca un cântăreț venit de pe meleag
străin

.....

iarnă cu gust de vanilie

îmi îngrop obrajii în bulgării tăi – delicate mâini
ce obrajii-mi cuprind
într-un ne-nțeles, ne-nțeles
alint...

Te iubesc și Te doresc, Tudor, Puiul meu.

Dragostea mea Victor, te doresc și te iubesc, dulcele meu.

Vanilla

Winter with the taste of vanilla

You are pouring into my soul misunderstood longings...
your trees

Have transformed themselves in goblets of wine
with cinnamon flavor...

my footsteps are breaking rotten wood through
the pine tree forest

Huge guitars which are sighing in the wind that
is moving out the strings...

Likewise a singer came from a strange, far away
realm

...

Winter with a taste of vanilla

I burry my cheeks in your glooms - delicate hands
which comprise my face
into a misunderstood, misunderstood
caress...

Te iubesc, Puiul meu.

Vânt celest...

Cerul se-ndoaie, piere...
Se văluresc în alt tărâm mii de stele
Ca o fotografie îngălbenită de vreme
Ca ochii albaștri ai dragei mele...
Cerul se sprijină pe-o mână de lut –
Moleciulele îmbibate ci apă gem –
Pe un străveziu, inefabil sărut –
Atunci când pe noapte eu te chem...

....

...

Încercând să mă recuperez din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

În iureșul meu am întânit pe toți profeții celeilalte lumi
Pe toști sfinții, arhanghelii și serafmii
Cu părul nins însetând după adevăr.

...

m-am cufundat în conștiința lumii
ca într-o mare tulburată tălăzuindu-și valurile
în oceanul ei de foc, de sânge și cruze
de război.
Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înalță în calda lumină a eternității.
Într-o geografie celestă pluti ca valuri de neguri peste pământ
Adăpând pământul
Cu lumina lui tremurătoare.

Văltorit într-arte și alta, cunosc extazul
Extazul morții pe cruce.
Își dădu duhul în brațele mulțimii înfricoșate
Printre șiruri de morți și de vii
Între cei trecuți, cei prezenți și cei transcendenți

Între saxru și profan.

..

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

.

Heavenly wind ...
The sky bends, it dies ...
They are seen in another realm of stars
Like a yellowed photo of the weather
Like the blue eyes of my darling ...
The sky rests on a clay hand -
Molecules soaked but jam water -
On an ancestral, ineffable kiss -
When at night I call you ...

....

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

In my oath I met all the prophets of the other world
To all the saints, the archangels and the seraphim
With the hair dry, thirsting for the truth

...

I plunged into the consciousness of the world
as in a great turmoil flooding its waves
in her ocean of fire, blood and cruelty
of war.
My body was devoured by the feasts
and the soul rises in the warm light of eternity.

In a celestial geography you float like waves of clouds over the earth
Watering the earth
With his trembling light.

Traveled in art and other, he knew the ecstasy
The ecstasy of death on the cross.
He gave his spirit into the arms of the frightened crowd
Among the strings of the dead and the living
They are the past, the present and the transcendent
Between sax and profane.

..
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
.Te iubesc, Tudor, dragostea mea.

Te iubesc dulcișorul meu dulce, Victor, puiul meu.
Veneam tăcut pe drum....

Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para...

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...

...

Mă gândeam la tine mergând încet pe drum –mce ciudată e totuși clipa asta de-acum –
Pe cer apuneau încet stelele
În părul tău se joacă, umezi dedor, visele...

Meregeam cu capul aplecat în pământ
Ăurtat de un indescritibil, inefabil, vânt stelar...
... mâinile-mi călătoreau departe de trup
Încercând spă ducă la inimă
Un tandru, înfiorător de dulce, săprut....

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...
Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

..

Iau pistolul și mă împușc
Căd cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, Victor, dragostea e mea.

I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground

Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.
.. Veneam tăcut pe drum....

Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para...

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...

...

Mă gândeam la tine mergând încet pe drum –mce ciudată e totuși clipa asta de-acum –
Pe cer apuneau încet stelele
În părul tău se joacă, umezi dedor, visele...

Meregeam cu capul aplecat în pământ
Ăurtat de un indescritibil, inefabil, vânt stelar...
... mâinile-mi călătoreau departe de trup
Încercând spă ducă la inimă
Un tandru, înfiorător de dulce, săprut....

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...
Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri șiverde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Omaenii se mișcă ca într-un vis,își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită d fire de fân...

..

Îau pstolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca

Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, Victor, dragostea emea.

I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.

Copacii negri, copaci albi
Stai goi în parcul solitar
Trec printre ei, bolnav de visuri
Cu pasul meu din ce în ce mai rar...

...

Păsări albe, păsări negre

Fac larmă, se scutură
Pe vârful unui stâlp, printre antene –
P ciudată și neagră ciutură...

...

Veneam tăcut pe drum....

Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para...

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...

...

Mă gândeam la tine mergând încet pe drum –mce ciudată e totuși clipa asta de-acum –

Pe cer apuneau încet stelele
În părul tău se joacă, umezi dedor, visele...

Meregeam cu capul aplecat în pământ
Ăurtat de un indescritibil, inefabil, vânt stelar...
... mâinile-mi călătoreau departe de trup
Încercând spă ducă la inimă
Un tandru, înfiorător de dulce, săprut....

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...
Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

..

Îau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, Victor, dragostea emea.

I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos

dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.
.. Veneam tăcut pe drum....

Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para...

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...

...

Mă gândeam la tine mergând încet pe drum –mce ciudată e totuși clipa asta de-acum –
Pe cer apuneau încet stelele
În părul tău se joacă, umezi dedor, visele...

Meregeam cu capul aplecat în pământ
Ărtat de un indescritibil, inefabil, vânt stelar...
... mâinile-mi călătoreau departe de trup
Încercând spă ducă la inimă
Un tandru, înfiorător de dulce, săprut....

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...
Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri șiverde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație

Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Omaenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

..

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, Victor, dragostea emea.

I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand

Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems
...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.

Copacii negri, copaci albi
Stai goi în parcul solitar
Trec printre ei, bolnav de visuri
Cu pasul meu din ce în ce mai rar...

...

Păsări albe, păsări negre

Fac larmă, se scutură
Pe vârful unui stâlp, printre antene –
P ciudată și neagră ciutură...

...

Te iubesc, Dulcele meu Viuctor.

Come as you are
Leg you...
The fourth book
Painting three

Te doresc și T iubesc, Tudor, dragostea mea. Te iubesc, Victor, puiul meu, dragostea mea.
I wish you, my baby.
The cosmic stilettos
I love you, Victor, my love.

I was in the dreamy room
Where I was dressed
In the power shirt
In painful, ecstatic tension

But still so realistic
Reader.

...

I only distinguished the fact that I felt a need
Tormenting to smoke
and I could not move my arms, my legs
I could not make any move.

I was weak.
The assistant had come and given me peanuts
To eat
From a white cloth
Grapes his mother brought.

...

My mother was sitting on a bed beside my bed
and talked, from time to time
with the women in the salon
especially with the one on the bed where he sat.
I only know that I was invading her

Extremely, without words
For being free
and could move his arms and legs
could come when he wanted

he could leave when he wanted ...
he even wanted to speak calmly, calmly, down the line
about me
and mother story about me ....

my daughter's boasting ...

...

Outside was an apocalyptic, colossal rain
It was thundering and lightening
The water flowed like huge streams
from the black sky
was heard beating in the hospital wall

hitting the iron sash
flooding everything around.

...

I was Jesus Christ.
The saving rain was sent by God Himself
At the hour of supreme life ceases
Of His Son
At the time of His supreme agony.

I was just waiting to die.
The rain stroked my soul
I knew that all nature was sad about me
world, universe, sky
cosmic stigmata.

....

I was stuck with suffering
In the bed I was tied to
Forgetting the mother, the sick, the nurses
Careful to paroxysm
To my inner reality.

...

Suddenly the nurse came in with a lit cigarette
Which puts it in my mouth
By giving me some smoke.

We were reassuring.

It dipped a day and night - more than the Savior had taught himself
I was loose ....

...

Dragul meu Mihai, te doresc și te iubesc, dulcele meu drag, Tudor, puiul meu dulce.
soțiorul meu iubit, Victor, dragostea mea, te iubesc, dragul meu.
The grandpa from Rosia

I was with my grandpa Nicolae, from Rosia
I and my brother

We had gone to make a fence
At the forest of Jiru....

O, what places of a complete silence, of a great solitude and
greatness!....

The fence was thought to separate
the Forest of Jiru
by our orchards...

Our grandpa has taken in his green bag
from our father, from the mine of coal
many long nails, some of them hooked
or rusted

but in the grandpa's opinion
still good of something.
He has taken also his little ax, and a barbed wire rod.
brought also by my father
from the coal mine.

He has been doing there, at the scene
stamps mill
thick beams of wood
cut by the branches, with a sharp top
where on he was laying in the ground
at 2-3 metres distance one of another
in holes specially made.

Our grandpa wasn't yet so old
We were children
probably at the gymnasium
And grandpa was facing from the rocks
and he was putting the thick pales
in the ground.

then he was hammering the nails, at
12-15 mm one of another.
and I with Bujor were stretching the barbed wires
of iron by the right of each nail
when the beams were ready-made
and our Grandpa was bending them
from short and precise hits
over the barbed wire.

....

So we spent an entire day till the evening
in that silent, peaceful wilderness
Making the fence, making, that is, a thing good
and proper at the house of man.

I was impressed by the mission I had
and our Grandpa was smiling waggish
with his bruise lips, and from the large, green eyes
Seemingly a little sad, although joyful

and I was finding time for jokes too
to sneak behind the fence
and to play in the orchard.

Our Grandparents from Rosia were some deities
likewise the parents, too

working people until the deep old age
who were standing at our cattle in Rosia
for milk and curd, where on they were salting well
and then put it in large barrels with circles
whereon we were bringing at home
too...

....

Grandpa Niculaie, as our Grandma was calling him
Has taken milk to the town,
over the mountains of Petrila, in the large wallets
on the horse

maybe even curd or cheese
until the old man with white hair at the temples.
On Saturday, on the Day of Rest
he was getting down with our grandma

beautifully dressed
and they were going to the church, to the preach
in their velvet dresses, with clean and ironed
shirt and skirt of muslin

clothes of holiday, with the clean and new boots
they were going to listen to the Holy Scripture
these old man, with plain, smooth faces
in their velvet, beautiful clothes.

TE DORESC.

TRANSLATION: NATALIA GĂLĂȚAN
STANFORD ENCYCLOPEDIA OF PHILOSOPHY

Te iubesc, puîşorul dulce al sufletului meu. Te doresc.
The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a haughty, beloved actor ...

.....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...
I was wondering where you are ....

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of gray and ash
It was like we were in another underground realm, underground
I was walking in a dream
I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of roses and ashes
An air discovered from another realm.

..

puiul meu dulce, te iubesc, Victor
My face in the rain
(There were those rosy roses)

It was a tall church in Gothic style
Of catholic rite, in the little stoned square

....

I was making a layover there
In my way home.

.....

The iron bells were beating with a grave,
vibrant sound
reverberated in surroundings
Which it seemed that there were breathing
The air of holiday

....

It was a wedding
My wedding, of course
I had arrived till seven in the evening at home
I had arrived at time...

....

Just in time to enter in the wedding room
With Florin
My enigmatic beloved.

...

The bells were ringing
It was the cosmic wedding between Florin and Lia
The wedding of the celestial groom and of the
chthonic bride
Carrying the ointment in the censer.

.....

It was that air
between yellow and grey, between orange and cinder
between sun and shadow
There were those rosy roses
and the geraniums, red, yellow, pink, orange
which were hanging by the windows sills
flowing flowers
on the bride forehead, dressed in white.

.....

It was much surrealism there
in that little square, and the church was unutterable beautiful
the bells were ringing
with their armonious, grave, melodious
sound

...

Everything was having a loosely air of unfinished...
destiny and pure chance
history and time out

...

I was passing by my own wedding
I was and I wasn't there
I was appearing and disappearing, you were appearing
and disappearing

iartă-mă, puiul meu. te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Prelude

te

iubesc, puiul meu.

I was in Cerialle
In that bright, gentle, goldy fall
At the shores of the Ligurian Sea
Where in the bizarre details of a parallel world
Were troubling me so much
That I decided to go to Milan.

...

There wasn't a train at that hour in the little town
peaceful
Seemingly forgotten by the world.

...

Passing by the little railway station
Drowned in silence
with its smoky windows and the green sashes
I heard the bells beating.

But I didn't see any church around.
It was a sweet odour of flowers
and of spring
The enchanting trees were blossomed.

...

restless, I asked an old lady

who was passing on the little street
drowned in the white sun of the afternoon:
"Do not mind, madam, what day is today?...
"today it's Saturday..."

...
since then I confuse the seasons
The fall with the spring
And it always seems to me...
that the bronze bells are beating for me

Victor, my desired husband
I wish I love you my sweetness
I love, Victor, my sweetness.
I cannot understand the landscape ...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...
Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....te iubesc, Victor

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a haughty, beloved actor ...

.....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...
I was wondering where you are ....

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of gray and ash
It was like we were in another underground realm, underground
I was walking in a dream
I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of roses and ashes
An air discovered from another realm.

..

puiul meu dulce, te iubesc, Victor
My face in the rain
(There were those rosy roses)

It was a tall church in Gothic style
Of catholic rite, in the little stoned square

....

I was making a layover there
In my way home.

.....

The iron bells were beating with a grave,
vibrant sound
reverberated in surroundings
Which it seemed that there were breathing
The air of holiday

....

It was a wedding
My wedding, of course
I had arrived till seven in the evening at home
I had arrived at time...

....

Just in time to enter in the wedding room
With Florin
My enigmatic beloved.

...

The bells were ringing
It was the cosmic wedding between Florin and Lia
The wedding of the celestial groom and of the
chthonic bride
Carrying the ointment in the censer.

.....

It was that air
between yellow and grey, between orange and cinder
between sun and shadow
There were those rosy roses
and the geraniums, red, yellow, pink, orange

which were hanging by the windows sills
flowing flowers
on the bride forehead, dressed in white.

.....

It was much surrealism there
in that little square, and the church was unutterable beautiful
the bells were ringing
with their armonious, grave, melodious
sound

...

Everything was having a loosely air of unfinished...
destiny and pure chance
history and time out

...

I was passing by my own wedding
I was and I wasn't there
I was appearing and disappearing, you were appearing
and disappearing

iartă-mă, puiul meu. te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Prelude

iubesc, puiul meu.

I was in Cerialle

In that bright, gentle, goldy fall
At the shores of the Ligurian Sea
Where in the bizarre details of a parallel world
Were troubling me so much
That I decided to go to Milan.

...
There wasn't a train at that hour in the little town
peaceful
Seemingly forgotten by the world.

...
Passing by the little railway station
Drowned in silence
with its smoky windows and the green sashes
I heard the bells beating.

But I didn't see any church around.
It was a sweet odour of flowers
and of spring
The enchanting trees were blossomed.

...
restless, I asked an old lady
who was passing on the little street
drowned in the white sun of the afternoon:
"Do not mind, madam, what day is today?..."
"today it's Saturday..."

...
since then I confuse the seasons
The fall with the spring
And it always seems to me...
that the bronze bells are beating for me

Victor, my desired husband
I wish I love you my sweetness
I love, Victor, my sweetness.
I cannot understand the landscape ...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....te iubesc, Victor
Te doresc, Puiul meu.

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a strange, beloved actor ...

.....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...
I was wondering where you are ....
... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...

The whole breathed an air of gray and ash
It was like we were in another underground realm, underground
I was walking in a dream
I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of roses and ashes
An air discovered from another realm.
te iubesc, Victor, Puiul meu.

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a strange, beloved actor ...

.....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...
I was wondering where you are ....
... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...

The whole breathed an air of gray and ash
It was like we were in another underground realm, underground
I was walking in a dream
I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of roses and ashes
An air discovered from another realm.
te iubesc, Puiul meu.

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window

From the rains that washed the souls of the soul
Over-a strange, beloved actor ...

.....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...

I was wondering where you are ....

... we were defending and disappearing

In the small square with cobbled tiles, soaked

They appeared and disappeared ...

The whole breathed an air of gray and ash

It was like we were in another underground realm, underground

I was walking in a dream

I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing

In the small square with cobbled tiles, soaked

They appeared and disappeared ...

The whole breathed an air of roses and ashes

An air discovered from another realm.

te iubesc, Puiul meu.

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash

I was late yesterday

On the corridors of memory

From an uncertain future

The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky

they were comforting my inert body.

I whispered words of love

In the steamy window

From the rains that washed the souls of the soul

Over-a haughty, beloved actor ...

.....

The bites were silent, feverish in the windows

With smiling faces ...

I was wondering where you are ....

... we were defending and disappearing

In the small square with cobbled tiles, soaked

They appeared and disappeared ...

The whole breathed an air of gray and ash

It was like we were in another underground realm, underground

I was walking in a dream

I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing

In the small square with cobbled tiles, soaked

They appeared and disappeared ...

The whole breathed an air of roses and ashes

An air discovered from another realm.

..

My face in the rain

(were those pink roses)

It was a tall church
In Gothic style
Of Catholic rite, in the small, cobbled market.

....

I had made a stop there
On the way home.

..

the bells sounded serious
vibrant
reverberated in the surroundings
that seemed to breathe the holiday air.

It was a wedding.
My wedding of course.
I had arrived by 7 pm at home
I had arrived on time

Just in time to enter the chamber
wedding
With Florin
My enigmatic lover.

.....

The bells were ringing
It was the cosmic wedding between Florin and Lia
The wedding of the heavenly groom and the virgin
chthonic
Bringing the smell to the coffin.

... ..

it was that air
between yellow and gray, between orange and ash
between the sun and the shadow

they were those pink roses
and the red, yellow, pink and orange bites
which hung from the windows of the windows
flowing flowers
on the forehead of the bride, dressed in white.

....

There was a lot of surrealism there
in that little square, too, the church was empty
of beautiful

the bells were ringing
with their harmonious, serious, melodic voice

....

everything had a vague air of unfinished....
destiny and pure chance
historicity and departure from time.

I was passing by my own wedding
I was and wasn't there
We were defending and disappearing, defending
you disappeared

I was in Cerialle
That bright, gentle, golden autumn
On the shores of the Ligurian Sea

In which the bizarre details of a
Parallel worlds
They had troubled me so much
Because I had decided to go to Milan.

... ..

there was no train at that time in the small town
quiet
as if forgotten by the world.

..

passing by the small train station
drowned in silence
with its smoky windows and sashes
green

I heard the bells ringing.

But I didn't see any church around.
It was a smell of flower
and spring
the trees, myriads, were in bloom ...

.....

anxious, I asked a lady
what was passing on the little street
drowned in the midday white sun:
<don't you mind lady, what day is today? ...>

<today is Saturday ...>

.....

since then I confuse the seasons....
Autumn with spring
and it always seems to me ...
... ..The bells are ringing for me.

Victor, my desired husband
I wish I love you my sweetness
I love, Victor, my sweetness.
I cannot understand the landscape ...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

I can't cover the landscape ...

Trying to get back
from solitude
From tears, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hills
Surrounded by snow.

My lips can't move
I can't cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

...
When everything turns into ashes
and in sterile dust, returned to the glass
in the glass with which God sees the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...
Trying to recover from loneliness
From tears, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high

Ye iubesc, Victor, Drrhoste mea, Puiul meu.
Fata în grădina de aur - Mihai Eminescu

A fost odat-un împărat Ꝁ el fu-ncă
În vremi de aur, ce nu pot să-ntorn,
Când în păduri, în lacuri, lanuri, luncă,
Vorbeai cu zeii, de sunai din corn.
Avea o fată dulce, mândră, pruncă,
Cu cari basme vremile ș-adorn,
Când trece ea, frumoase flori se pleacă-n
Ușorii pași, în valea c-un mestecăn.

În van i-o cer. Bătrânul se gândește,
Prea e frumoasă, prea nu e de lume Ꝁ
Mă mir cum cerul nu s-ademenește
Să scrie-n stele dulcele ei nume;
E rău poetul care n-o numește,
Barbară țara unde-al ei renume
Încă n-a-ajuns, și chipu-i răpitori
Nu-i de privirea celor muritori.

În vale stearpă, unde stânci de pază
Înconjurau măreață adâncime,
Clădi palat din pietre luminoase,
Grădini de aur, flori de-ntunecime;
Iar drumul văii pline de miroase
Afar de el nu-l știe-n lume nime Ꝁ
Acolo ș-a închis frumoasa fată,
Ca nici o rază-a lumiei să n-o bată.

Sale-mbrăcate în atlas, ca neaua.
Cusut în foi și roze vișinii,
În mozaicuri strălucea podeaua,
Din muri înalți priveau icoane vii;
Fereasta-i oarbă, deși stă perdeaua,
De-aceea-n sale ard lumini, făclii,
Și aerul, pătruns de mari oglinzi,
E răcoros și de miroase nins.

O noapte-eternă prefăcută-n ziuă,
Grădină de-aur, flori de pietre scumpe,
Zefir trecea ca o suflare viuă,
Și-n calea lui el crenge grele rumpe.
Cu-aripi de-azur, în noaptea cea târziuă,
Copii frumoși ai albei veri se pun pe
Boboci de flori, când ape lin se vaer
Zbor fluturi sclipitori, ca flori de aer.

Acolo-nchisă cu mai multe soațe,
Ca ea copile și soții de joacă,
În lumea ei sălbatic se răsfață,
În străluciri viața ș-o îmbracă.
A ei priviri sunt tinere și hoațe,
Zâmbirea-i caldă buza-i stă s-o coacă,
Și-n acest rai, în astă lume suavă
De mulțămire se simțea bolnavă.

Dar de a ei frumseță fără seamăn
Auzi feciorul de-mpărat Florin,
Norocul lui cu-al ei îi pare geamăn,
De-atunci un foc îl mistuie în sin.
„În van stau locului, stau să mă-ndeamăn
Cu munca mea, cu dorul, cu-al meu chin.”
Pătruns de dorul neștiutei verguri,
S-au dus să ceară sfat la sânta Miercuri.

– Alai, convoi, îi zise atuncea sfânta,
Napoi trimite, nu lua nimica,
Și singurel te du de-ți cată ținta,
Căci strimt e drumul și e grea potica.
Ia calul meu cel alb; el se avântă,
Ca gândul zboară-n lume fără frică,
Dar dacă vrei s-o afli, ține minte:
Nu sta în valea-aducerei aminte.

Porni în lume, singurel, în toiu-i.
Îl duce calu-i frățior cu vântul –
De aur păru-i și frumos e boiu-i,
Fecior de-a drag, cum n-a văzut pământul,
O stea el pare-n neamu-i și în soiu-i –
Cu bine meargă-mi și să-l ție sfântul.
Ajunse-o vale mândră și frumoasă –
Părea că-i chiar grădina lor de-acasă.

Și sub un tei el de pe cal se dete,
Se-ntinse leneș jos, pe iarba moale –
Din tei se scutur flori în a lui plete
Și mai că-i vine să nu se mai scoale.
Și calu-i paște flori, purtând în spete
Presunul lui și șeaua cu pafale,

În valea de miros, de râuri plină,
În umbra dulce bine-i de odină.

De-a lui bătrân el își aduse-aminte,
Cum îl lăsă și cum porni în lume,
Dorind cu o iubire-așa fierbinte:
O umbr,-un sunet, un nimic, un nume.
L-apuc-un dor de țară și părinte,
Tot ce-a dorit ți pare-atunci că-s spume,
Și când pe calul lui el iar se simte,
Napoi apucă, peste drumuri strimte.

Dar îndărăt ajuns, l-apucă dorul
Din nou, ─ neliniște, iubire-adâncă ─
S-aruncă iar pe cal, urmând amorul
Ce-n al lui suflet neclintită-i stâncă.
În van l-oprește regele, poporul,
E dus de-o stea ce arde-n minte-i încă,
Dorit de raza unor doi ochi tineri ─
S-a dus să ceară sfat la sfânta Vineri.

─ Voinicul meu, îi zise-atuncea sfânta,
De ce-ai stătut în valea amintirei?
Pentru oricare e frumoasă, blândă,
Cu curte-oricărui seamănă. Ceirii
Din acea vale inima-ți frământă.
Nu sta în ea. De te-nchinași iubirei,
Te du de-o cată, și-n a ei fereastă,
De-o vezi deschisă, zvârle floarea astă.

Dar să nu stai în valea desperării,
Ce-n a ta cale tu vei trece-o sigur.
El iar porni în lumea întâmplărei,
Bolnav de dor și de-a iubirei friguri.
Dădu de-o vale-n asfințitul serei,
Prin creng negre umbre se configur.
Întunecoasă-i, cum o simt doar orbii,
Și fâlfâiesc prin aer rece corbii.

El de pe cal se dete. în pădure
Șoptește frunza, ramuri stau de sfaturi
Și somnul nu voiește ca să-l fure,
Căci umedă e frunza lui de paturi,
Urechea-i trează a dumbravei gure
Le asculta șoptind din mii de laturi,
Și corbii croncănesc și zboară-n fală
În aer clar ca pete de cerneală.

Atunci o frică inima-i pătrunde,
Pe cal se pune și fugi din vale,
Și-n loc s-urmeze drumu-acolo unde
Voia să meargă, s-a întors din cale.
Sosește iar în țară-i, de-l pătrunde
Din nou un dor, o amărăre,-o jale.
Atunci din nou el o luă pe mâneci
Să ceară sfat acum sântei Dumineci.

─ Ai stat în valea desperării iară,
Îi zise sfânta, ci din nou pornește!
Îți dau o pasăre cu tine ─ zboară

Cu calul tău, unde norocu-ți crește.
Când ai vedea frumoasa ta fecioară
Că plânge,-atunci dă drumul pasărei iește.
Tu dorul ți-l ajungi, deși te ticăi.
Ea-ți fie tot, ce-ai suferit nimică-i.

Trecând prin valea desperării,-astupă
A lui urechi, să n-o audă-n șopot;
În van se-ncearcă calea-i s-o-ntrerupă
Vuii, murmure, s-o oprească n-o pot.
O umbră zboară, pân- se vede după
Atâta mers c-aude zvon de clopot;
Atunci văzu în zarea lui palatul
În care-nchise fata-i împăratul.

În ziduri de oțel lucea castelu-i
Cu streșini de-aur și cu turnuri nalte
Și scris pe muri-i, minunat în felu-i,
Făptură grea a meșterelor dalte.
În mari grădine i se arătă lui
Izvorul viu, ce cade, vrând să salte.
El se mira cum toate-astfel a fi pot:
Grădine, rediuri, lacuri, ziduri, șipot.

Dar un balaur tologit în poartă
Sorea cu lene pielea lui pestriță,
Cu ochi-nchiși pe jumătate, poartă
Privirea jucătoare să-l înghiță,
Iară Florin ─ inima-n el e moartă ─
Când vede solzii, dinții cei de criță,
Sărind la el și-nfipse a lui spadă
Și de pământ îl ținui de coadă.

Apoi din munte stanuri el răstoarnă,
Le grămădește crunt peste balaur;
Acesta iar se zbate, se întoarnă
Și în durerea-i muge ca un taur,
Dar el mereu pe dânsul pietre toarnă
Pân- nădușit plesni acel centaur.
Trecu-nainte ─ două lăncii scurte ─
Pân- ce dădu de strălucita curte.

Un an de când copila petrecuse
Urzind gândirea-i și visând ursitul,
Un an întreg prea fericită fuse,
Dar dup-un an mi-a fost-o-ajuns urâtul.
Își amintea viața ce-o avuse
Și peste pieptu-i își îndoaie gâtul,
Și trist privea un punct cu ochii țință,
Și se usca ca și la umbr-o plântă.

─ Eu mor de n-oi vedea seninul, cerul,
De n-oi privi nemărginirea vastă,
Răceala umbrei m-a pătruns cu gerul
Și nu mai duc ─ nu pot ─ viața asta.
Ah! Ce ferice-aș fi să văd eterul
Și să văd lumea, codrii din fereastă,
Și de voiți cu viață să mai suflu,
Deschideți uși, fereste, să răsuflu.

Astfel o mistuia neastâmpăratul
De viață dor și dorul cel de soare ⊃
Deși le poruncise împăratul
Să nu care cumva să-și amăsoare
Ca să deschidă ușile, palatul ⊃
Dar totuși, când văzură că ea moare,
Nu știu ce or să facă, să se poată, ⊃
De l-ar urma, el ar găsi-o moartă.

Văzând cu ochii, pierde de-a-n picioare
Din zi în zi ⊃ atunci ele-au deschis
Ferești înalte și, la mândrul soare,
Din boal-adâncă fata a învis
Și se făcu și mai fărâncătoare,
Astfel cum nu îți trece nici prin vis ⊃
Se rumeni în fața ei ca mărul,
A-ntinerit-o aerul și cerul.

Un zămău o vede, când s-a pus să steie
N-a ei fereastă-n asfințit de sări;
Zburând la cer, din ochi-i o scânteie
Cuprinse-a ei mândrețe, fermăcări;
Și-n trecătoarea tânără femeie
Se-namoră copilul sfinteii mări ⊃
Născut din soare, din văzduh, din neauă,
De-amorul ei se prefăcu în steauă.

Căzu din cer în tinda ei măreață,
Se prefăcu în tânăr luminos,
Și corpul lui sub haina ce se-ncreață
S-arată nalt, subțire, mlădios.
Păr negru-n vițe lungi ridică fața,
Și ochi-albaștri-nchis, întunecos,
Iar fața-i albă, slabă, zâmbitoare ⊃
Părea un demon rătăcit din soare.

⊃ Ah! te iubesc, îi zise el, copilă,
La glasul tău simt sufletu-mi rănit,
Din stea născut, plec fruntea mea umilă,
Cu ochii mei prind chipul tău slăvit.
Nu vezi cum tremur de amor? ai milă!
În nemurirea mea de-aș fi iubit ⊃
Iubit de tine ⊃ te-aș purta: o floare
În dulci grădini, aproape lângă soare.

N-ai vede iarnă, toamnă nu, nici vară,
Eternă primăvar,-etern amor...
De ți-aș închide zarea ta cea clară
Cu-al meu sărut, o, scumpul meu odor,
Pân- ce să mângâi inima-mi amară
Culca-mi-aș capul la al tău picior
Și te-aș privi etern ca pe o steauă
Frumos copil, cu umerii de neauă.

⊃ O, geniu mândru, tu nu ești de mine,
De-a ta privire ochii mei mă dor,
Sângele meu s-ar storce chiar din vine,
Căci m-ar usca teribilu-ți amor!
Curând s-ar stinge viața mea, străine,
Când tu m-ai duce-n ceruri lângă sori,

Frumos ești tu, dar a ta nemurire
Ființei trecătoare e pieire.

El o privi atunci cu ochii ținți:
În fața-i slabă Ț zâmbet dureros;
Se face stea și iarăși se avântă
În cerul nalt, în roiul luminos.
Acolo toată noaptea stă de pândă,
Și prin fereastă el privea duios,
Cu o lumină dulce, tristă-clară,
Să vadă umbra-i albă și ușoară.

A doua zi el se făcu o ploaie,
În tact căzândă, aromată lin,
Și din ferești perdelele le-ndoaie,
Burând prin țesăturile de in,
Pătrunde iarăși în a ei odaie,
Preface-n tânăr sufletu-i divin:
El stă frumos sub bolțile ferestii,
Purtând în păr cununa lui de trestii.

Blond e-azi și părul lui de aur moale
Pe umeri cade îndoiș, îmflat;
Ca ceara-i palid... buza lui cu jale
Purta un zâmbet trist, nemângâiat.
El o privește... sufletu-i s-adună.
În ochiul lui albastru, blând și mat...
Ș-astfel cum sta mut înger din țării
Părea un mort frumos cu ochii vii.

Ț O, vin cu mine, scumpă,-n fundul mării.
Și în palate splendizi de cristal,
Când vântu-a trece peste-a apeiării
Tu-i auzi cântarea lui pe val;
Ți-i închina viața ta visării,
Vei fi oceanului monarcul pal...
Ți-oi da palate de mărgear și profir,
Cu bolți lucrate numa-n aur d-Ofir.

Ț Ca să-mi ajungi nevrednica-mi iubire
Ai părăsit al cerurilor cort,
Dar nu e chipul tău cel peste fire
Ce-n fundul sufletului meu îl port.
O, geniul meu, mi-e frig l-a ta privire,
Eu palpit de viață Ț tu ești mort.
Cu nemurirea ta tu nu mă-nveți,
Acum mă arzi, acuma mă îngheți.

Nu... om să fii, om trecător ca mine,
Cu slăbiciunea sufletului nost,
Să-ți înțeleg tot sufletul din tine
Și brațul tău, de mi-a fi adăpost,
Să-l știu că-i slab, iubirea că-l susține,
La om e-un merit, ce la zei n-a fost.
De mă iubești, să-mi fii de sama mea,
Fă-mi dar de nuntă nemurirea ta.

Întunecos și fără de speranță,
La ea privește geniul în nimb Ț
Își simte inima legată-n lanțe,

În lanțul lunei cei cu-o mie limbi.
→ Chiar nemurirea mea, chiar abundența,
Puterii mele tu o cei în schimb.
Ei bine, da! Eu m-oi sui la cer,
Ca de la Domnul moartea mea s-o cer.

Da, moartea! Pentru o clipă de iubire
D-etermitatea mea să mă dizlege,
Să văd în juru-mi anii în pieire,
Să am în inima mea moartea rece,
Să fiu ca spuma mării în sclipire,
Să văd cum trec cu vremea, care trece...
O, mult ceruși, prea mult, → și totuși ție
Ți-nchin splendori, putere, vecinicie.

La cer se-nalță el pe bolta mare,
Cu-aripe lunge curățind seninul
Privește-n jos castelul în splendoare,
L-apucă dorul inimei, suspinul.
→ Ah! ce-ai cerut, femeie trecătoare,
Femeie scumpă, ca să-mi mângâi chinul!
Deasupra lunei risipite-n șoapte
El se-nalță → un curcubeu de noapte.

Precum o floare ar ieși din surii
Și morții munți, din piatra lor uscată,
Astfel copila-nvioșează murii,
Pe când în bolta geamului s-arată
Copil al apei, cerului, pădurii,
A lumii-ntregi mai drăgălașă fată.
Ea asculta pe-al primăverii oaspăt
În dimineața ce-i zâmbește proaspăt.

Împrăștiată fulgerează roua
În viorii, strălucitoare boabe,
Țărâna-nvie-n primăvara nouă,
Răcoare-i vântul ca miros de ape;
Părea c-ar fi plouat, deși nu plouă
Decât lumină, ce nu mai încape.
Cu gura, fața, ochii ei, ea râde
Privind în soare, îi clipea, i-nchide.

În dimineața clară ca oglinda
La porți s-arată tânărul Florin,
În jur de ziduri calul și-l colindă,
Își simte inima înflată-n sân;
Dar poarta-nchisă brațu-i să-l tot prindă,
Ea nu se mișcă-n negrele-i țâțâni;
Ci el fereasta cum văzu crăpată,
Aruncă-n ea cu floarea fermecată.

Pe-atunci copila împletea cunună
Din flori de aur și de diamante;
Din cărți o soață-a ei îi sta să-i spună
C-al ei noroc purtat-u-i de un fante.
Când floarea-i căzu-n poală → ea nebună
O sărută, zvârlind pe celelante,
Și-o mirosi cu gur-abia deschisă,
Și ochii ei pluteau în mii de vise.

Ea alergă cu grabă la fereastă,
Să vadă dacă vântul nu-i aduce
Și alte flori, așa frumoase c-asta,
Dar de-ngăimare ochiul ei străluce
Și surâzând ea rumenește, castă,
Când vede-un tânăr lângă poarta-n cruce,
Și el o vede și cu mândru glasul-i
El îi vorbește, oprindu-și calul-n pasul-i:

— Ah! te-am văzut, mi te-am văzut în fine,
Copil cu ochi de-albastră-ntunecime,
Cu-a tale gene de-aur dulci și fine,
Cu-al tău surâs de gingașă cruzime.
Ah, aș muri de-atât noroc și bine,
Căci te-am văzut cum nu te-a văzut nime.
Nu știi ce-am suferit până-a te-ajunge,
Copil frumos ca luna nopții lunge.

Ah, vin cu mine, vin-în a mea țară,
Casteluri am, grădini adânc-frumoase,
Sub pasul tău coroana-mi seculară
Mi-o pun — mă plec, sunt sclavul tău, frumoasă.
Am pietre scumpe în a mea comoară,
Mai multe decât tatu-ți are aur,
Ș-aure mai mult de cum argint el are,
Ș-a tale-s toate, scumpă, mândră floare!

Ea îl privea cu ochiul plin de milă, —
I-ar fi sorbit cuvântul de pe gură,
În fața lui ea nu-și mai face silă,
Un leșin parcă inima i-o fură —
Și trist privește tânăra copilă
Cumplății muri și porți... Din ochiul-i cură
Un fir senin de lacrimi; ea își strânge
Cu-a ei mânuțe inima și plânge.

El, cum o vede astfel în fereastră,
Ș-aruncă ochiul-adânc și nobil-mare
Și drumul el dă la pasărea măiastră —
Aripile-și întinde, vrând să zboare,
Din ce în ce și-ntinde-aripa-albastră,
Din ce în ce se face tot mai mare,
Încât doar din mărimea unei vrăbii
Ea semăna acum unei corăbii.

— Copila mea, îi zise, nu te teme,
Pe mulți am dus cu inimi doritoare,
Ca vântul-n fugă cu bătrâna vreme
Prin țări o mie peste sfânta mare —
Nu vezi, Florin nici ști cum să te cheme,
Atât de mult iubirea lui îl doare,
De-aceea zvârle-n laturi ac și caer
Și să te-ncrezi corăbiei de aer.

Ea se sui pe-aripe, -ntinzând mâna,
Ca și când ar fi vrut ca să se ție,
Și-ncet coboară pasărea străină
Pe-a lui Florin amabilă soție;
Pe cal ridică sarcina lui lină,
La pieptul lui ar vrea în veci s-o ție,

Se uită-n ochi-i, dând la calu-i pinten,
Ș-acesta vântului s-așterne sprinten.

În vremea asta zmeul se suise
La cer, cu aripile lungi întinse,
Culege-n cale-i blândețe surâse
A mii de stele, ce zburau ca ninse;
La tronul cel etern pe scări deschise
Stau mândre genii cu lumină-ncinse;
L-a Lui picioare în genunchi s-așterne
Și-ndreaptă ruga-i milei cei eterne.

— O, Adonai! al cărui gând e lumea
Și pentru care toate sunt de față,
Ascultă-mi ruga, șterge al meu nume
Din a veciei carte mult măreață;
Deși te-adoră stele, mări în spume,
Un univers cu vocea îndrăzneată,
Toate ce-au fost, ce sunt, ce-ți nasc în cale
N-ajung nici umbra măreției tale.

Ce-ți pasă ție dac-a fi cu unul
În lume mai puțin spre lauda ta,
Ascultă-mi ruga, tu, Eternul, Bunul,
Și sfarmă-n așchii veșnicia mea!
Pe-o muritoare eu iubesc, nebunul,
Și muritor voiesc a fi ca ea,
Ș-atâta dor, durere simt în mine,
Încât nu pot s-o port și mor mai bine.

— Tu-i pizmuiești... și pizmuiești aceea
Ce ei în lume numesc fericire.
Au nu ți-i milă când privești scântee
Cum că la soare e a ei pornire?
Astfel și ei își aruncar-ideea,
Dorința, păsul în nemărginire,
Dar cum scântei se sting, în drum, spre soare,
Astfel și omu-aspiră, dară moare.

Ca ei să fii? Să vezi că sub blesteme
De ură e-nfierat umanul nume,
Să ai de semenul tău a te teme,
Să fii ca spuma, fuga unei spume,
Sărmane inimi închegate-n vreme,
Sărmane patimi aruncate-n lume
Și să mă blestemi, să mă-ntrebi: ce drept
Avui să-ți pun o inimă în piept?

Pe-o clipă-n mijlocul eternității
Să deschizi ochii tăi măreți și clari,
Să măsoari toate visele vieții,
Simțind încet cum iarăși redispari,
Să pari un fir de colb în raza vieții,
Și în părerea-i pe-un moment să pari,
Să fii ca și când n-ai fi... între ieri
Și mâni, o clipă... Oare știi ce-mi ceri?

Ce-i omul de a căruia iubire
Atârni lumina vieții tale-eterne?
O undă e, având a undei fire,

Și în nimicuri zilele-și dișterne.
Pământul dă tărie nălucirei,
Și umbra-i drumul gliei ce s-așterne
Sub pasul lui... Căci lutul în el crește,
Lutul îl naște, lutul îl primește.

Și acest drum al pulberei, pieirei,
Ce ca pe-un plan l-am zugrăvit cu mâna,
Nimic fiind, l-am închinat murirei ∴
În van s-acopără oprind ruina,
Nimic etern în tremurul sclipirei;
În van adun și-și grămădesc lumina
În cărți și scrisuri, și în van ș-acată
De vis etern sârmana lor viață...

Și tu ca ei voiești a fi, demone,
Tu, care nici nu ești a mea făptură;
Tu, ce sfințești a cerului colone
Cu glasul mândru de eternă gură...
Cuvânt curat ce-ai existat, Eone,
Când Universul era ceață sură...?
Să-ți numeri anii după mersul lunei
Pentr-o femeie? Vezi iubirea unei:

Într-adevăr, n-adânca depărtare
Văzu călări pe fată cu Florin.
Odată-n evii ochiul lui cel mare,
Și sfânt, ș-adânc de lacrimi este plin,
Ce cad tăind nemărginirea-n mare,
Mărgăritari frumoși și mari devin.
Încet bătând din aripi, maiestos,
Geniul mândru se pornește-n jos.

Cu fața tristă le privi în urmă
Și-ntinde mâna ca dup-orce-i dus.
În fundul lunei, unde apa scurmă
Al mării sân ∴ acolo-o ar fi dus
Dacă-l iubea... Acuma plânsu-și curmă:
„Fiți fericiți ∴ cu glasul-i stins a spus ∴
Atât de fericiți cât viața toată
Un chin s-aveți: de-a nu muri deodată.

...

The girl in the golden garden

Once upon a time, he was an emperor
In golden weather, what can't I get back,
When in forests, in lakes, wool, meadow,
You were talking to the gods, calling from the horn.
He had a sweet, proud, baby girl,
With fairy tales that I adorn,
When she passes, beautiful flowers go away
Easy steps in the valley of a birch tree.

I ask her in vain. The old man is thinking,
Too beautiful, too much of the world
I wonder how the sky does not fall
To write her sweet names in the stars;
It's bad for the poet who doesn't name her,
Barbarous the country where she is famous

He has not yet arrived, and he has been kidnapped
It's not the look of the mortals.

In the steep valley, where you guard rocks
They surrounded great depths,
Palace building of luminous stones,
Golden Gardens, flowers of darkness;
And the path of the valley full of smells
Outside of him, no one knows him in the world
That's where the beautiful girl closed,
That no ray of the world should strike it.

Its dressed in the atlas, like snow.
Sewing in sheets and roses of the cherry,
The floor shone in the mosaics,
From high walls they looked at living icons;
The window is blind, though the curtain sits,
That's why lights burn in it, you fire,
And the air, penetrated by large mirrors,
It's cool and smells like snow.

An eternal night turned into a day,
Golden garden, precious stone flowers,
Zefir passed like a living breath,
In his path, he creates heavy ruptures.
Azure wings, late at night,
Beautiful children of the white summer are laying on
Flower buds, when the water is smooth
Fly glittering butterflies, like flowers of air.

Therewith several wives,
Like her children and play spouses,
In her wild world, she is pampered,
In the glitter of her life, she dresses.
Her looks are young and hoarse,
The warm smile on his lip is his biting,
And in this heaven, in this gentle world
Of gratitude, he felt ill.

But to her beauty without resemblance
He heard the emperor, Florin,
His luck with her seems like a twin,
Since then fire has consumed it in itself.
"In vain I sit in place, I am begging
With my work, with longing, with my grief. "
Passed by the longing for the unknown rod,
They went to ask for advice on Holy Wednesday.

→ Alai, convoy, said the saint then,
Backward send, take nothing,
And the lone one goes for your target,
Because the road is narrow and the path is heavy.
Take my white horse; he advances,
As the thought flies in the world without fear,
But if you want to find out, keep in mind:
Don't stand in the valley of remembrance.

Start in the world, alone, in all of them.
He is carried by the wind with his brother
The hair was golden and it was beautiful to him,

Son dear, as the earth did not see,
He seems to be born in his family and in his variety
Well go to me and keep him holy.
A proud and beautiful valley reached her
It seemed to be their home garden.

And under a lime, he is on the horse,
He lay lazy down on the soft grass
From the linden flowers shake in his payments
And it comes to him not to get up.
And she gave him flowers, carrying her back
His presumption and the saddle with rifles,
In the valley of smell, full of rivers,
In the sweet shade, it is well worth the wait.

He remembered his old man,
How he left it and how it started in the world,
Wishing with such a hot love:
A shadow, a sound, a nothing, a name.
I miss him a country and a parent,
All he wanted was then to say,
And when he feels his horse again,
Backward takes over narrow roads.

But soon enough, he missed her
Again, $\neg$ worry, deep love $\neg$
He threw himself on the horse, following the love
What of his unwavering soul rocks him.
The king, the people, stop him in vain.
It is carried by a star that still burns in his mind,
Wanted by the radius of two young eyes $\neg$
He went to ask for advice on Saint Friday.

$\neg$ My darling said the saint,
Why did you stay in the valley of memory?
For anyone who is beautiful, gentle,
It looks like a yard. The groves
From that valley your heart is troubled.
Don't sit in it. Of love,
She goes to you in a row and in her window,
You see it open, it blows this flower.

But don't stay in the valley of despair,
In your own way, you will pass it for sure.
He started again in the world of chance,
Sick of love and of cold love.
He waved at the twilight of the night,
Through the black branches, shadows are configured.
Darken them, as only the blind feel,
And the crows flutter through the cold air.

He is on the horse. in the forest
Whisper the leaf, branches stand for advice
And sleep does not want to steal it,
Because wet is his bed of leaves,
His ears are awake from our nose
You hear them whispering from thousands of sides,
And crows are crunching and flying
In the clear air like ink stains.

Then fear pierces his heart,
The horse is put and run from the valley,
And instead, follow the path to where
He wanted to go, he got out of the way.
He arrives again in the country, entering him
Again a longing, a bitterness, a sorrow.
Then again he took the sleeves
Ask for advice now for Holy Sunday.

You stayed in the valley of despair again,
Said her holy, but start again!
I'm giving you a bird with you flying
With your horse, where your luck grows.
When you see your beautiful virgin
That she cries, - then she lets the bird out.
You long for it, even though you are muttering.
She is everything to you, you have suffered nothing.

Passing through the valley of despair, it stumbles
Of his ears, let him not hear it in a whisper;
In vain the way is tried to interrupt it
Whispering, murmuring, I can't stop it.
A shadow flies until you see it
As far as he goes he hears the bell ringing;
Then he saw the palace in his yard
In which the king's daughter is locked.

In the steel walls, his castle gleamed
With golden eaves and high towers
And he wrote on the walls, in wonderful ways,
Heavy workmanship of the chisels masters.
In large gardens, he was shown
The living spring, which falls, wanting to jump.
He wondered how all-so-being can be:
Gardens, fences, lakes, walls, shingle.

But a dragon slammed into the gate
Sister lazy his painted skin,
Half-blinds, he wears
The player's eyes swallow it,
And Florin $\neg$ his heart is dead $\neg$
When he sees the scales, the teeth of the squaw,
Jumping to him he threw his sword
And from the ground, you aimed him at the tail.

Then from the mountain ponds, he overturns,
He piles them crudely over the dragon;
He struggles again, he returns
And in pain, he dies like a bull,
But he was always on the rocks
That centaur burst into tears.
Two short spears went ahead
Until he started the bright yard.

A year since the baby had passed
Hissing at her thinking and dreaming of the bear,
A whole year was too happy,
But after a year, it was bad for me.
He remembered his life
And over his chest, he bends his neck,

And sadly he was staring at a target with his eyes,
And it dries like a plant in the shade.

¬ I die from not seeing the clear sky, the sky,
Don't look at the vast boundlessness,
The coldness of the shadow pierced me
And I can't take this life anymore.
Ah! How happy I would be to see the ether
And to see the world, the forests in the window,
And of you, with life, I can breathe,
Open doors, windows, breathe.

Thus an unpardonable estate
Longing for life and longing for the sun ¬
Although the king had commanded them
Not that somehow they can hide
To open the doors, the palace ¬
But yet, when she saw that she was dying,
I don't know what they will do, they can, ¬
If he were to follow, he would find her dead.

Seeing with his eyes, he loses his feet
From day to day ¬ then they opened
You look tall and, in the proud sun,
From the deep-seated, the girl lived
And it became even more charming,
As you do not even go through your dream ¬
It rumbled in front of her like the apple,
It has rejuvenated the air and the sky.

A kite sees it when it starts to sting
She has no window in the dusk;
Flying into the sky, a spark from his eyes
She embraced her pride, her charmings;
And the young woman passing by
The child of the holy sea falls in love
Born of the sun, of the widow, of the mist,
Her affection turned into a star.

She fell from the sky into her great tent,
He turned into a bright young man,
And his body under the crumpled coat
He looks tall, slim, tall.
Black hair in long vines raises the face,
And dark-blue-eyes, dark,
And his face is white, weak, smiling
He looked like a demon wandering from the sun.

¬ Ah! I love you, he said, child,
At your voice, I feel my soul hurt,
From the born star, I leave my humble forehead,
With my eyes, I catch your glorious face.
Can't you see how I tremble with love? have mercy!
In my immortality, I would have loved ¬
I would love to wear you: a flower
In sweet gardens, near the sun.

You wouldn't see winter, no autumn, no summer,
Eternal spring, eternal love ...
If I were to close your clear area

With my kiss, oh, my sweet smell,
Until you can comfort my bitter heart
I would lay my head on your leg
And I would look at you forever as a star
Shy baby, with shoulders of the snow.

– Oh, proud genius, you are not me,
Your eyes miss my eyes,
My blood would be squeezed right out of here,
Because it would dry me terrible love you!
My life would soon be extinguished, o, stranger,
When you take me to heaven near the sun,
You are beautiful, but your immortality
The transient being is ruined.

He looked at her then with his eyes targeted:
For your painful smile my eyes hurt;
It becomes a star and again it advances
In the high heaven, in the luminous brook.
There all night he sits awake,
And through the window, he looked sweetly,
With a sweet, sad-clear light,
To see the shadow is white and light.

The next day it rained,
In cadence fall, smoothly flavored,
And from the windows, the curtains surround them,
Drizzling through the linen clothes,
Enter her room again,
In the preface young divine soul:
He sits beautifully under the windows of the window,
Carrying his reed crown in his hair.

Blond is today with his soft golden hair
Shoulders fall bent, loosened;
Like his pale wax ... his lip with grief
He had a sad, unsettling smile.
He looks at her ... his soul gathers.
In his blue eye, gentle and matte ...
And as to how the angel from the skies stays mute
He looked beautiful dead with his eyes alive.

– Oh, come with me, honey, deep down.
And in splendid crystal palaces,
When the wind blew across the water of the country
You hear his song on the wave;
And worship your dream life,
You will be the pale monarch of the ocean ...
Give them palaces of bean and golden cloth,
With vaults worked only in gold of d-Ofir.

– Oh, come with me, honey, deep down.
And in splendid crystal palaces,
When the wind blew across the water of the country
You hear his song on the wave;
And worship your dream life,
You will be the pale monarch of the ocean ...
Give them palaces of bean and golden cloth,
With vaults worked only in gold of d-Ofir.

– To make my love unworthy
You have left the heavenly tent,
But it's not your face over the wire
At the bottom of my soul I wear it.
Oh, my genius, I'm looking at you cold,
I feel like you're dead.
With your immortality, you do not teach me,
Now you burn me, now you freeze me.

No ... man to be, a transient man like me,
With the weakness of our soul,
Let me understand your whole soul within you
And your arm, from being sheltered,
To know that he is weak, the love that supports him,
To man, there is merit, which to gods was not.
If you love me, be my sweetheart,
Give me your wedding gift of immortality.

Dark and hopeless,
To her, he looks genius in the nimb
He feels his heart tied in chains,
In the chain of the world those with a thousand languages.
– Even my immortality, even abundance,
My powers are you those in return.
Well, yes! I cried to heaven,
That from the Lord my death I ask.

Yes, death! For a moment of love
My eternity to deceive me,
Let me see my years in ruin,
To have a cold death in my heart,
To be like the sparkling seafoam,
Let's see how the weather goes by, which passes ...
O, much cherished, too much, – and yet to you
I worship you with splendor, power, old age.

He ascends to heaven on the high vault,
With long wings cleaning the clear
Look down at the castle in splendor,
The longing of the heart, the sigh, came to him.
– Ah! what did you ask for, transient woman,
Dear woman, to comfort my grief!
Above the world scattered in whispers
He climbed a rainbow at night.

Like a flower, it would come out of the buds
And the dead mountains, from their dry stone,
Thus the child revives the walls,
While in the glass vault it shows
Child of water, sky, forests,
The whole world's prettier girl.
She was listening to the spring guest
In the morning he smiles freshly.

Spreading lightning dew
In the violins, shining grains,
Peasant-snow in the new spring,
Cool the wind as the smell of waters;
It seemed like it was raining, though it wasn't raining
But light, what does not fit.

With her mouth, her face, her eyes, she laughs
Looking at the sun, he blinked at them, closing them.

In the clear morning like the mirror
At the gates is the young Florin,
Around the walls, the horse carves and caresses it,
He feels his heart swell in his breast;
But the gate closed his arm to catch him,
She does not move in her black tits;
But he saw the window as it cracked,
Throw it in with the enchanted flower.

At that time the child wove a wreath
Made of gold and diamond flowers;
From the books, a wife of hers could tell
Her luck was worn by a slit.
When the flower fell on her lap she was crazy
He kissed her, whipping the others,
You smelled it with your mouth scarcely open,
And her eyes were floating in thousands of dreams.

She hurried to the window,
Let's see if the wind doesn't bring them
And other flowers, so beautiful this one,
But her eyes glint with excitement
And smiling, she blushes, caste,
When he sees a young man near the gate on the cross,
And he sees it and proudly calls it
He spoke to her, stopping her step-by-step:

– Ah! I saw you, I saw you fine,
Baby with blue-dark eyes,
With your sweet and fine golden eyelashes,
With your smile of gentle cruelty.
Ah, I'd die of both luck and well,
Because I saw you as nobody saw you.
You don't know what I suffered until it happened to you,
Baby as beautiful as the moon of the long night.

Ah, come with me, come to my country,
Castles I have, deep-beautiful gardens,
Under your step my secular crown
I'm going to leave, I'm your slave, beautiful.
I have precious stones in my treasure,
More than your dad has gold,
And gold more than the silver he has,
It's all yours, dear, proud flower!

She looked at him with a pitying eye, –
It would have sipped the word out of his mouth,
In front of her, she does not strain anymore,
A faint feels like his heart steals
And sad for the young child
Dead walls and gates ... He heals his eye
A clear thread of tears; she squeezes
Her hands to her heart and cries.

He, as he sees it in the window,
He casts a deep, noble eye
And he gives way to the master bird

The wings stretch out, wanting to fly,
Increasingly, the blue-wing spreads,
As it gets bigger and bigger,
Only just the size of a sparrow
It now resembled a ship.

— My child, he told her, don't be afraid,
I have led many with longing hearts,
Like hunting in the old weather
Through countries one thousand over the great sea
You don't see, Florin doesn't even know how to call you,
His love hurts him so much,
That is why the needle and beat are fluttering on the sides
And trust the airship.

She climbed on the wing, extending her hand,
As if he wanted to meet you,
Slowly the foreign bird descends
Florin's kind wife;
The horse lifts his load smoothly,
He would like to have you on his chest forever,
He looked into his eyes, giving his horse a spur,
An this to the wind is sprinting.

By this time the kite had climbed
In the sky, with long wings spread,
Gather her gentle smiles on the way
Thousands of stars flying like snow;
To the eternal throne on open stairs
I stand proud light-geniuses;
His feet on his knees sneeze
Pray for the eternal mercy.

Oh, Adonai! whose thought is the world
And for which all are present,
Listen to my prayer, delete my name
From the old great book;
Although you love stars, you grow into foam,
A universe with a bold voice,
All that was, what is, what is born in your path
There is no shadow of your greatness.

What do you care about if you have one
In the world less to your praise,
Listen to my prayer, you, the Eternal, the Good,
And break my eternity into chips!
I love a mortal, a madman, crazy man,
And mortal I want to be like her,
I miss so much, the pain I feel in me,
So I can't wear it and I die better.

You are ponding them off and ponding him off
What they call happiness in the world.
They have no mercy when you look at the spark
How the sun's starting?
So they also threw away their idea,
Desire, the endless bird,
But as the spark goes off, on the road, toward the sun,
Thus, the aspiring man, however, dies.

To be them? See that under curses
The human name is hated with hatred,
To have your neighbor fear you,
To be like foam, to run away from the foam,
Poor hearts end in time,
Poor passions are thrown into the world
And curse me, ask me: what right
Will you have a heart in your chest?

For a moment in the midst of eternity
Open your eyes wide and clear,
To measure all the dreams of life,
Feeling slow as you rediscover,
To look like a dove in the radius of life,
And in his opinion for a moment, you seem
To be as if you were not ... between yesterday
And hands, for a moment ... Do you know what you're asking me?

What is the man whose love
Hang the light of your eternal life?
A wave is, having the wave,
And in nothingness, his days are disastrous.
The earth gives strength to the glitter,
And shadow the path of the glorious path
Under his step ... Because the clay in it grows,
The clay is born, the clay receives it.

And this road of powder, destruction,
What as a plan I painted with his hand,
Being nothing, I worshiped him to death
In vain they cover the ruin by stopping,
Nothing eternal in the trembling of light;
In the van, they gather and pile their light
In books and writings, and in the van he hides
Everlasting dream of their poor life ...

And you, like them, want to be, demons,
You, who are not even my own creature;
You, holy of heaven, colonists
With the proud voice of eternal mouth ...
Clean word what have you been, Eone,
When was the universe foggy ...?
Count your years after the moon has gone
For a woman? See the love of a woman:

Indeed, do not dig deep
He saw Florin riding the girl.
Once you wipe his big eye,
And holy, the depth of tears is full,
What fall by cutting the boundary into the great,
Beautiful and large pearls become.
Slowly flapping wings, majestic,
The proud genius starts down.

Looking sadly behind them
He reaches for his hand as he takes it.
At the bottom of the world, where the water flows
She would have taken her breast there
If she loved him ... Now she cried:
"Be happy → with his voice out he said →

As happy as life is
You have a torment: unless you die at once.

Translation:Carl Gustav Jung Correction:Elena-Natalia Gălăţan-Nemeş

Te iubesc, Puiul meu Victor, Mu sweet puppies and chickens Victor, Carl, Tudor, Alin, Andrei, Mihai, Victor The Sun, Ştefan.

Te dorec, Puiul meu Dulce, Dragostea mea, Puiul meu. Soţul meu Dulce. Te iubesc, Victor, Dulceaţa ma, Puiul meu Luceafărul – Mihai Eminescu

A fost odată ca-n poveşti,
A fost ca niciodată,
Din rude mari împărăteşti,
O prea frumoasă fată.

Şi era una la părinţi
Şi mândră-n toate cele,
Cum e Fecioara între sfinţi
Şi luna între stele.

Din umbra falnicelor bolţi
Ea pasul şi-l îndreaptă
Lângă fereastră, unde-n colţ
Luceafărul aşteaptă.

Privea în zare cum pe mări
Răsare şi străluce,
Pe mişcătoarele cărări
Corăbii negre duce.

Îl vede azi, îl vede mâni,
Astfel dorinţa-i gata;
El iar, privind de săptămâni,
Îi cade dragă fata.

Cum ea pe coate-şi răzima
Visând ale ei tample
De dorul lui şi inima
Şi sufletu-i se împle.

Şi cât de viu s-aprinde el
În orişicare sară,
Spre umbra negrului castel
Când ea o să-i apară.

*

Şi pas cu pas pe urma ei
Alunecă-n odaie,
Țesând cu recile-i scântei
O mreață de văpaie.

Şi când în pat se-ntinde drept
Copila să se culce,
I-atinge mâinile pe piept,
I-nchide geana dulce;

Și din oglindă luminiș
Pe trupu-i se revarsă,
Pe ochii mari, bătând închiși
Pe fața ei întoarsă.

Ea îl privea cu un surâs,
El tremura-n oglindă,
Căci o urma adânc în vis
De suflet să se prindă.

Iar ea vorbind cu el în somn,
Oftând din greu suspină
– „O, dulce-al nopții mele domn,
De ce nu vii tu? Vină!

Cobori în jos, luceafăr blând (Octavian Smigelschi, 1904)

Cobori în jos, luceafăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n casă și în gând
Și viața-mi luminează!"

El asculta tremurător,
Se aprindea mai tare
Și s-arunca fulgerător,
Se cufunda în mare;
Și din adânc necunoscut. Un mândru tânăr crește (Mișu Teișanu, 1923)

Și apa unde-au fost căzut
În cercuri se rotește,
Și din adânc necunoscut
Un mândru tânăr crește.

Ușor el trece ca pe prag
Pe marginea ferestei
Și ține-n mână un toiag
Încununat cu trestii.

Părea un tânăr voevod
Cu păr de aur moale,
Un vânăt giulgi se-ncheie nod
Pe umerele goale.

Iar umbra feței străvezii
E albă ca de ceară -
Un mort frumos cu ochii vii
Ce scânteie-n afară.

– „Din sfera mea venii cu greu
Ca să-ți urmez chemarea,
Iar cerul este tatăl meu
Și mumă-mea e marea.

Ca în cămara ta să vin,
Să te privesc de-aproape,
Am coborât cu-al meu senin
Și m-am născut din ape.

O, vin'! odorul meu nespus,
Și lumea ta o lasă;
Eu sunt luceafărul de sus,
Iar tu să-mi fii mireasă.

Colo-n palate de mărgean
Te-oi duce veacuri multe,
Și toată lumea-n ocean
De tine o s-asculte."

– „O, ești frumos, cum numa-n vis
Un înger se arată,
Dară pe calea ce-ai deschis
N-oi merge niciodată;

Străin la vorbă și la port,
Lucești fără de viață,
Căci eu sunt vie, tu ești mort,
Și ochiul tău mă-ngheață."

*

Trecu o zi, trecură trei
Și iarăși, noaptea, vine
Luceafărul deasupra ei
Cu razele-i senine.

Ea trebui de el în somn
Aminte să-și aducă
Și dor de-al valurilor domn
De inim-o apucă

– „Cobori în jos, luceafăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n casă și în gând
Și viața-mi luminează!"

Cum el din cer o auzi,
Se stinse cu durere,
Iar ceru-ncepe a roti
În locul unde piere;

În aer rumene văpăi
Se-ntind pe lumea-ntreagă,
Și din a chaosului văi
Un mândru chip se-ncheagă;

Pe negre vițele-i de păr
Coroana-i arde pare,
Venea plutind în adevăr
Scăldat în foc de soare.

Din negru giulgi se desfășor
Marmoreele brațe,
El vine trist și gânditor
Și palid e la față;

Dar ochii mari și minunați
Lucesc adânc himeric,
Ca două patimi fără saț
Și pline de-ntuneric.

– „Din sfera mea venii cu greu
Ca să te-ascult ș-acuma,
Și soarele e tatăl meu,
Iar noaptea-mi este muma;

O, vin', odorul meu nespus,
Și lumea ta o lasă;
Eu sunt luceafărul de sus,
Iar tu să-mi fii mireasă.

O, vin', în părul tău bălai
S-anin cununi de stele,
Pe-a mele ceruri să răasai
Mai mândră decât ele."

– „O, ești frumos cum numa-n vis
Un demon se arată,
Dară pe calea ce-ai deschis
N-oi merge niciodată!

Mă dor de crudul tău amor
A pieptului meu coarde,
Și ochii mari și grei mă dor,
Privirea ta mă arde."

– „Dar cum ai vrea să mă cobor?
Au nu-nțelegi tu oare,
Cum că eu sunt nemuritor,
Și tu ești muritoare?"

– „Nu caut vorbe pe ales,
Nici știu cum aș începe -
Deși vorbești pe înțeles,
Eu nu te pot pricepe;

Dar dacă vrei cu crezământ
Să te-ndrăgesc pe tine,
Tu te coboară pe pământ,
Fii muritor ca mine."

– „Tu-mi ceri chiar nemurirea mea
În schimb pe-o sărutare,
Dar voi să știi asemenea
Cât te iubesc de tare;

Da, mă voi naște din păcat,
Primind o altă lege;
Cu vecinicia sunt legat,
Ci voi să mă dezlege."

Și se tot duce... S-a tot dus.
De dragu-unei copile,
S-a rupt din locul lui de sus,
Pierind mai multe zile.

*

În vremea asta Cătălin,
Viclean copil de casă,
Ce împlă cupele cu vin
Mesenilor la masă,

Un paj ce poartă pas cu pas
A-mpărătesii rochii,
Băiat din flori și de pripas,
Dar îndrăzneț cu ochii,

Cu obrăjei ca doi bujori
De rumeni, bată-i vina,
Se furișează pânditor
Privind la Cătălina.

Dar ce frumoasă se făcu
Și mândră, arz-o focul;
Ei Cătălin, acu-i acu
Ca să-ți încerci norocul.

Și-n treacăt o cuprinse lin
Într-un ungher degrabă.
– „Da' ce vrei, mări Cătălin?
Ia du-t' de-ți vezi de treabă."

– „Ce voi? Aș vrea să nu mai stai
Pe gânduri totdeauna,
Să râzi mai bine și să-mi dai
O gură, numai una."

– „Dar nici nu știu măcar ce-mi ceri,
Dă-mi pace, fugi departe -
O, de luceafărul din cer
M-a prins un dor de moarte."

– „Dacă nu știi, ți-aș arăta
Din bob în bob amorul,
Ci numai nu te mânia,
Ci stai cu binișorul.

Cum vânătoru-ntinde-n câng
La păsărele lațul,
Când ți-oi întinde brațul stâng
Să mă cuprinzi cu brațul;

Și ochii tăi nemișcători
Sub ochii mei rămâie...
De te înalț de subțiori
Te-nalță din călcâie;

Când fața mea se pleacă-n jos,
În sus rămâi cu fața,
Să ne privim nesățios
Și dulce toată viața;

Și ca să-ți fie pe deplin
Iubirea cunoscută,
Când sărutându-te mă-nclin,
Tu iarăși mă sărută."

Ea-l asculta pe copilaș
Uimită și distrasă,
Și rușinos și drăgălaș,
Mai nu vrea, mai se lasă.

Și-i zise-ncet: - "Încă de mic
Te cunoșteam pe tine,
Și guraliv și de nimic,
Te-ai potrivi cu mine..."

Dar un luceafăr, răsărit
Din liniștea uitării,
Dă orizon nemărginit
Singurătății mării;

Și tainic genele le plec,
Căci mi le împli plânsul
Când ale apei valuri trec
Călătorind spre dânsul;

Lucește c-un amor nespus
Durerea să-mi alunge,
Dar se înalță tot mai sus,
Ca să nu-l pot ajunge.

Pătrunde trist cu raze reci
Din lumea ce-l desparte...
În veci îl voi iubi și-n veci
Va rămânea departe...

De-aceea zilele îmi sunt
Pustii ca niște stepe,
Dar nopțile-s de-un farmec sfânt
Ce nu-l mai pot pricepe."

– „Tu ești copilă, asta e...
Hai ș-om fugi în lume,
Doar ni s-or pierde urmele
Și nu ne-or ști de nume,

Căci amândoi vom fi cuminți,
Vom fi voioși și teferi,
Vei pierde dorul de părinți
Și visul de luceferi."

*

Porni luceafărul. Creșteau
În cer a lui aripe,
Și căi de mii de ani treceau
În tot atâtea clipe.

Un cer de stele dedesubt,
Deasupra-i cer de stele -
Părea un fulger nentrerupt
Rătăcitor prin ele.

Și din a chaosului văi,
Jur împrejur de sine,
Vedea, ca-n ziua cea de-ntâi,
Cum izvorau lumine;

Cum izvorând îl înconjur
Ca niște mări, de-a-notul...
El zboară, gând purtat de dor,
Pân' pierde totul, totul;

Căci unde-ajunge nu-i hotar,
Nici ochi spre a cunoaște,
Și vremea-ncearcă în zadar
Din goluri a se naște.

Nu e nimic și totuși e
O sete care-l soarbe,
E un adânc asemenea
Uitării celei oarbe.

– „De greul negrei vecinicii,
Părinte, mă dezleagă
Și lăudat pe veci să fii
Pe-a lumii scară-ntreagă;

O, cere-mi, Doamne, orice preț,
Dar dă-mi o altă soarte,
Căci tu izvor ești de vieți
Și dătător de moarte;

Reia-mi al nemuririi nimb
Și focul din privire,
Și pentru toate dă-mi în schimb
O oră de iubire...

Din chaos, Doamne,-am apărut
Și m-aș întoarce-n chaos...
Și din repaos m-am născut.
Mi-e sete de repaos."

– „Hyperion, ce din genuni
Răsați c-o-ntreagă lume,
Nu cere semne și minuni
Care n-au chip și nume;

Tu vrei un om să te socoți,
Cu ei să te asameni?
Dar piară oamenii cu toți,
S-ar naște iarăși oameni.

Ei numai doar durează-n vânt
Deșerte idealuri -
Când valuri află un mormânt,
Răsar în urmă valuri;

Ei doar au stele cu noroc
Și prigoniri de soarte,
Noi nu avem nici timp, nici loc,
Și nu cunoaștem moarte.

Din sânul vecinicii ieri
Trăiește azi ce moare,
Un soare de s-ar stinge-n cer
S-aprinde iarăși soare;

Părând pe veci a răsări,
Din urmă moartea-l paște,
Căci toți se nasc spre a muri
Și mor spre a se naște.

Iar tu, Hyperion, rămâi
Oriunde ai apune...
Cere-mi cuvântul meu de-ntâi -
Să-ți dau înțelepciune?

Vrei să dau glas acelei guri,
Ca după-a ei cântare
Să se ia munții cu păduri
Și insulele-n mare?

Luceafărul (Lascăr Vorel, 1904)

Vrei poate-n faptă să arăți
Dreptate și tărie?
Ți-aș da pământul în bucăți
Să-l faci împărăție.

Îți dau catarg lângă catarg,
Oștiri spre a străbate
Pământu-n lung și marea-n larg,
Dar moartea nu se poate...

Și pentru cine vrei să mori?
Întoarce-te, te-ndreaptă
Spre-acel pământ rătăcitor
Și vezi ce te așteaptă."

*

În locul lui menit din cer
Hyperion se-ntoarse
Și, ca și-n ziua cea de ieri,
Lumina și-o revarsă.

Căci este sara-n asfințit
Și noaptea o să-nceapă;
Răsare luna liniștit
Și tremurând din apă.

Și împle cu-ale ei scânteii
Cărările din crânguri.
Sub șirul lung de mândrii tei
Ședeau doi tineri singuri

– „O, lasă-mi capul meu pe sân,
Iubito, să se culce
Sub raza ochiului senin
Și negrăit de dulce;

Cu farmecul luminii reci
Gândirile străbate-mi,
Revarsă liniște de veci
Pe noaptea mea de patimi.

Și de asupra mea rămâi
Durerea mea de-o curmă,
Căci ești iubirea mea de-ntâi
Și visul meu din urmă."

Hyperion vedea de sus
Uimirea-n a lor față;
Abia un braț pe gât i-a pus
Și ea l-a prins în brațe...

Miroase florile-argintii
Și cad, o dulce ploaie,
Pe creștetele-a doi copii
Cu plete lungi, bălaie.

Ea, îmbătată de amor,
Ridică ochii. Vede
Luceafărul. Și-ncetișor
Dorințele-i încrede

Pătrunde-n codru și în gând, norocu-mi luminează! (Ion Schmidt-Faur, 1929)

– „Cobori în jos, luceafăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n codru și în gând,
Norocu-mi luminează!"

El tremură ca alte dăți

În codri și pe dealuri,
Călăuzind singurătăți
De mișcătoare valuri;

Dar nu mai cade ca-n trecut
În mări din tot înaltul
– „Ce-ți pasă ție, chip de lut,
Dac-oî fi eu sau altul?

Trăind în cercul vostru strâmt
Norocul vă petrece,
Ci eu în lumea mea mă simt
Nemuritor și rece."

The morning star

It was now as never, once upon a time
It was today as never
From emperor great relatives
A too much beautiful girl.

And she was one at her parents
And proud of everything
As it is the Virgin among saints
And the moon amidst the stars.

From the shade of majestic vaults
She leads her step away
To the corner, where he waits for her
The Morning Star, the beautiful Youngman.

He looks in horizon how on seas
It rises and it shines up
On the trembling forest paths
Black ships carry away.

She sees him today, she sees tomorrow
Thereby her wish is ready;
He once again, looking from weeks
He falls in love with her.

As she was supporting hands-on elbows
Dreaming, her pale, rosy temples
Of his longing her heart
And soul it was filled.

And how alive he fires the proud young
In every and each evening
To the shade of the black castle
When she will appear to him.

And step by step on the trace he follows
He slips into the room
Waving with his colds sparks
Web of red, gleamy, cold flames.

And when in the bed she stretches right
The child to fall asleep
He touches her hands on her chest,
He closes the sweet lash.

And from the mirror in a clearance
On her body, he flows away
On her large eyes, beating closed
On her pale face turned.

She looks at him with a gentle smile
He was trembling in the mirror
For he followed deeply in her dream
Of her soul to catch him.

And her, talking with him in the dream,
Sighing from deep, she suspirate
- O, sweet of my night Lord
Why don't you come to me?... Come!

Descend adown, O, gentle Star
Sliding on a ray
Permeate in my home and thought
My luck you shine with longing

He listens to her trembling
He fired harder and harder
And he was throwing like a striking bolt
He was sinking into the sea.

And the water where he fell down
In circles, it is spinning
And from the deep of the unknown
A proud young are growing up.

Easy he passes as the threshold
On the edge of the open window
And holds in his hands a silver rod
Wreathed with the lake reed.

He seemed a young voivode
With long hair of soft gold,
A bruise shroud it clenches knot
On his empty shoulders.

And the shade of his thin, pale face
It is white as the wax
A beautiful dead with his eyes alive
Which shines sparkling outside.

.

From my sphere, I hardly came
To follow your sweet calling
And the sky is my father
And my mother is the sea.

For in your pantry to come down
To look for you so close
I went down with my serene
And I was born from waters.

Oh, come on! my unspoken odor,
And your world leaves it;
I'm the top Morning Star,
And you have to be my bride.

There in bean palaces
It takes you many centuries,

And everyone in the ocean
They will listen to you. "

- "Oh, you are beautiful, as in a dream
An angel shows up,
But on the path, you opened
I will never step on.

Foreign in speech and clothing,
You gleam cold, without life,
Because I'm alive, you're dead,
And your eye freezes me. "

One day passed, three passed
And again, at night, he comes
The morning star above it
With his clear, gleamy clear rays.

She needed him in her sleep
Remember to bring it
And miss of the waves Lord
Take her by heart

- "Get down, gentle shine,
Sliding on a beam,
Permeate into the house and think
And my life illuminates me! "

As he heard it from heaven,
He died with pain,
And the sky is starting to turn
Where it perishes;

In the air, blushing flames
Spread all over the world,
And out of the valley chaos
A proud face is coming to an end;

On the black hairs of the beautiful young
His crown burns,
It was floating in truth
Bathing in the fire of the sun.

From the black shroud it unfolds
Marble arms,
He comes sad and thoughtful
And pale is the face;

But big and wonderful eyes
I gleam deeply, chimerical,
Like two passions without a break
And full of darkness.

- "From my sphere you scarcely came
To listen to you now,
And the sun is my father,
And my mum is at night;

Oh, come on, my unspoken odor,
And your world leaves it;
I'm the top star,
And you have to be my bride.

Oh, come on, in your hair you danced
Star wreaths,
My heaven to rise
Prouder than them. "

- "Oh, you are beautiful as in a dream
A demon shows up,
But on the path you opened
I will never step on!

I miss your cruel violins
Of my chest,
And my large, heavy eyes miss me,
Your look burns me. "

- "But how would you like me to go down?
Don't you know, I wonder
Because I'm immortal, a gentle star,
And you are mortal? "

- "I'm not looking for words of choice,
I don't know how to get started -
Even though you understand it,
I cannot understand you;

But if you want in faith
To delight you,
You come down to earth,
Be mortal like me. "

- "You ask me for my immortality
Instead of a kiss,
But you know that too
How much I love you;

Yes, I will be born from sin,
Receiving another law;
With the old age, I am connected,
But I will untie myself. "

And it keeps going ... It's gone.
From a dear child,
It broke from his place above,
Missing several days.

*

At this time Cătălin,
Cunning homemade baby,
Who was pouring wine in bowls
To the cheerful, at the table

A page that carries step by step
A-king dresses,
A boy of flowers and of stray
But bold with the eyes,

With cheeks like two peonies
Blushing as red petals, blame it,
He sneaks up thoughtful
Looking at Cătălina.

But how beautiful it became
And proud, with lotus lips

Hey Catalin, here it is
To try your luck and fire.

I passed her smoothly
In a corner, sooner the Youngman
- "Yes, what do you want, I wonder, Cătălin
Go and see your work."

- "What will you? I would like you to stop
Thoughts always,
Laugh better and give it to me
One mouth, only one. "

- "But I don't even know what you are asking me,
Give me peace, run away -
Oh, the star in heaven
He missed me so much. "

- "If you don't know, I'd show you
From love to love,
But just don't get angry,
You stay with gentleness..

How the hunter lay in the grove
In the birds,
When you extend your left arm
To embrace me with my arm;

And your eyes still
My eyes remain ...
I lift you from the lower ones
He raises you from the heel;

When my face goes down,
You stay face up,
Let's look insecure
And sweet all life;

And to be fully yours
Known love,
When I kiss you I bow,
You kiss me again. "

She listened to the baby
Amazed and distracted,
And shameful and cute,
He doesn't want to, he leaves.

And he said softly: - "Still very young
I knew you,
And by no means,
You fit me ...

But a skylight, a sunrise
From the silence of oblivion,
It gives unlimited horizon
The loneliness of the sea;

And secretly the lashes go away,
Because my crying is over them
When the wave water passes
Traveling to the next;

It shines an unspoken love
The pain to drive me away,
But it's rising higher,
So I can't reach him.

It gets sad with cold rays
From the world that separates it ...
I will love him forever and forever
Will stay away ...

That's why my days are here
Deserts like steppes,
But the nights are of a holy charm
What I can not understand. "

- "You are a child, this is ...
Come and run into the world,
We'll just lose track
And we don't know the name,

Because both of us will be happy,
We will be cheerful and tough,
You will miss the parents longing
And the dream of stars."

*

Start the thing. grew
In the sky of his wings,
And paths of thousands of years passed
In so many moments.

A sky of stars below,
Above them I ask for stars -
It seemed like an uninterrupted lightning bolt
Wandering through them.

And out of the valley chaos,
I swear by myself,
He saw, that on the first day,
How light flowed;

How springing around him
Like the seas, of wavy chaos...
He flies, thinking of longing,
Until everything is extinguished, everything;

Because where you get there is no border,
No eyes to know,
And the weather-try in vain
From goals to be born.

It is nothing and yet it is
A thirst that sips him,
It's a bit too deep
Forgetting the blind.

- "The hardship of the black eternity,
Father, it dislikes me
And I praised you forever
On the whole world;

Oh, ask me, Lord, any price,
But give me another chance,

Because you spring you are alive
And the giver of death;

Resume me of immortality nimbus
And the fire in the eye,
And for all, give me back
An hour of love ...

Out of chaos, Lord, I appeared
And I would go back to chaos ...
And from rest I was born.
I'm thirsty for a rest. "

- "Hyperion, what about the knees
You said the whole world,
It does not ask for signs and wonders
Which have no face and name;

You want a man to count on,
With them to wander?
But people all die,
People would be born again.

They only last in the wind
Ideal desserts -
When waves find a grave,
Rising behind the waves;

They just have lucky stars
And harassment of fate,
We have no time, no place,
And we don't know death.

From the bosom of the eternal yesterday
He lives dying today,
A sun would go out in the sky
The sun shines again;

Seeing the rising of the dawn,
After death, peace,
For all are born to die
And I die to be born.

And you, Hyperion, stay
Wherever you place ...
Ask me for my word first -
May I give you wisdom?

You want me to voice that mouth,
Like her second song
Take the mountains with forests
And the islands at sea?

You may actually want to look
Justice and Strength?
I would give you the land in pieces
Make it a kingdom.

I give you a mast near the mast,
Hosts to cross
The earth is long and the sea wide,
But death cannot be ...

And for whom do you want to die?
Turn around, you're on your way
To that wandering land
And see what awaits you. "

*

In his place appointed from heaven
Hyperion's gone
And, like yesterday,
The light poured on her.

For it is sundown
And the night will begin;
The moon is rising quietly
And trembling from the water.

And she shares with her spark
The paths from the forests.
Beneath the long line of proud lime
Two young men were sitting alone

- "Oh, leave my head on my breast,
Baby, go to bed
Under the clear eye
And unsurprisingly sweet;

With the charm of cold light
My thoughts run through me,
It pours forever silence
On my night of passions.

And stay on top of me
My pain of a sudden,
Because you are my first love
And my last dream. "

Hyperion saw from above
In their astonishment;
He barely had an arm around his neck
And she held him in his arms ...

It smells like silver flowers
And fall, a sweet rain,
On the crest of two children
With long hairs, barefoot.

She, drunk with love,
He looked up. Viewing
Star. And slowly once again
Wish them trust

- "Get down, gentle shine,
Sliding on a beam,
Get in your mind and think,
Fortunate me enlighten! "

He was shaking like other dates
In the hills and on the hills,
Guiding lonely
Of moving waves;

But it does not fall as in the past
In the high seas

- "What do you care about, clay face,
Whether it's me or another?

Living in your tight circle
Good luck to you,
But I feel in my world
Immortal and cold. "

Te iubesc, Victor, Dulcele meu, Puul meu.

Translation Carl Gustav Jung, Natalia Gălățan

Te iubesc și Te doresc, Victor, dulceața mea.
The oval of the moon ...

Fall over the oval of the moon
You are looking for me in the breast -
Crazy
Kisses a thousand

....

Fall over the oval of the moon ...

...
Hot legs, lips, teeth
Hair in the eye
Cold, splash ...

.....

Fall over the oval of the moon
You are looking for me in the breast -
Crazy
Kisses a thousand

....

Fall over the oval of the moon ...

...
Hot legs, lips, teeth
Hair in the eye
Cold, splash ...

.....

Te iubesc

The Resurrection Night

www.alamy.com - PM4A47

te iubesc, puiul meu dulce.

Sweet-bitter candle, like yellow quinces
At the windows sills
You are squeezing up...

With your warmy light
Gentle like a star
Stories, from your golden clew
You are squeezing up...

....

Ressurrection Night, of the Holly light
Is flowing like a pure star
With teardrops rhymes and with old traditions..
On my hermit room.

....

The firtree smoothly is speaking
From the Holly wood
With longing he speaks out, he is telling us
About the most Beloved Son.

Florile triste din cuvânt

Astăzi măsimțeam cu mintea, cu inima răzuită
Încercând să scriu poemele –
Să le traduc... îmi palpitau de sânge proaspăt venele
Încercând să urc muntele abrupt.

E trist sufletul meu –pus la-ncercare de-atâtea ori –
și0apoi nins cu flori –
cu florile triste din cuvânt.

....

Ce sentiment aş putea pune că am? Zburând ca pasărea tristă
Fără glas, din ramîn ram?..

Când camera-mi pustie îmi pare patru scânduri
Peste care se cern, o mie, tăcute flori în rânduri-rânduri.

..

Ce suflet mai am, ând el fost împuns, rănit cu sulița de mii de ori
și0apoi nins cu flori –
cu florile triste din cuvânt.

....

Flăcări, flăcări înălțându-se spre cerul
în formă de cruce
pe care norul alb își duce
greul și ușurătatea propriei veșnicii.

.....

ce enigmatică mireasmă imaterială
e-n flama ce se-aprinde
ca o torță
arzând cu-o necuprinsă forță, peste păduri
peste câmpii.

.....

o forță-ascunsă și vecinic e-n brazii
ulmii și arinii
ce verzi și-ndreaptă trupul lor din paradis
către infern.

.....

o forță zace-n gingășie, o forță dulce
și discretă
precum o lacrimă în eprubetă, precum un pas
pe poante de-o subretă.

.....

mireasma dulce acrișoară
a fructelor din caldă vară
ce forță sălășluiește în caldă lor făptură
ce forță le topește
în înmiresmata gură?...

.....

o forță e-n colosul ce gândește
ducând în sus a sa povară
a suta oară, -a mia oară, a-infinitatea oarbă oară
cu trupul lui de flăcări și secară?...

.....

ce forță irumpândă
în torente
e în gândirile-mi demente, e-n arderile mele-ardente
cenușă risipită pe o scară.

.....

strigăt țipăt șoaptă cugetare
adâncă și tăcută contemplare, e-n noaptea
peste soare
în fructele încercuit de roz chenare

în matematicile cosmosului indescifrabil.

.....

amăru și dulce se contopesc
pe limbă
și noaptea în lumina ciocolatiei se schimbă
pe-un umăr de negresă

caldă, fremătătoare... strâmbă.

.....

Te doresc.
Te iubesc, puiul meu.

..

Ce suflet mai am, când el fost împuns, rănit cu sulița de mii de ori
și apoi nins cu flori –
cu florile triste din cuvânt.

....

The sad flowers from the word

Today I was feeling with my mind, with my heart scratched
Trying to write the poems –
To translate them... they were palpitating from fresh blood the veins
Trying to climb the steep, precipitous mountain.

It is sad my soul – put to the try for so many times
And then snowed with flowers
With the sad flowers from the word.

...

What feeling could I ever have?... Flying like sad, mute birds
From branch to branch?....
When my desolate room seems to me just four planks
Over which they are sifting, a thousand, silent flowers, row after row.

..

What kind of soul can I have, when he was injured, hurt by the spear
And then snowed with flowers
With sad flowers from the word.

Flamings, flamings rising up to the sky in the cross form
Whereon the white cloud is bearing
The heaviness and the lightness of its own
everlastingness.

.....

What enigmatic, immaterial perfume
Is in the flame which is inflaming like a torch
firing with an unlimitess force, over the forests
and the fields!...

.....

A secret, lasting force is in the firtrees, elms and alders
Which greenly are leading their pure body,
from paradise to the inferno.

...

a force is lying in tenderness, a sweet and discrete force
likewise a teardrop in the glassy tube, likewise
a step on pointers of a soubrette.

.....

the sweet-sourish fragrance of the fruits from
the hot summer
what force is sitting up in their warm being?....
what force is melting down them in my odoured mouth?...

...

a force is lying in the colossus who is thinking
taking with him upwards his heavy burden
the hundredth, the thousandth, the infinity blinding one?...
With his body of hot flames and rye?...

.....

what force is pouring out into torrents in my mad thoughts
in my ardent thoughts,
cinders scattered on a heavenly scale?...

.....

crying, whispering, murmur, thinking
deep and quiet contemplation is in the night over the sun
în fruits circled by rosy frames
in mathematics of the space indecipherable

....

bitter and sweet are merging on the tongue
and night
in chocolate lights changes itself, on a black woman shoulder,
warm, fretting frenetically, curved...

.....

What kind of soul can I have, when he was injured, hurt by the spear
And then snowed with flowers
With the sad flowers from the word.

Te iubesc.Te doresc.

Traducere Natalia Gălăţan

Te iubesc, Victor, Puiul meu.

Anima și Animusul meu, jumătatea mea dulce, Soțiorul meu iubit, Puiul meu Dule Victor, Te iubesc nespus,
nespus... The sea of Atlaz

Being sentimental is a state
Deep down, fervor continues
Being with you passing through the own sin
Being with the others
passing through my own Self
Where the World opens, like a flower
White, tenderly,
at the meeting with his immortal God.

To be sweet is a tender state
Because only mothers feel it in the soul
When by the sky which snows what is crying
I hung my scared eyes
with the thought of your coming - sweet love ...

....

The sensations float slightly in the azure sky
It hangs, glinted, by the Great Sea
When sweet feelings, poems unspeakable
They open to me, soft, smoky
Like the Flower on the cheek...

...

To be sweet is a tender state
Because only mothers feel it in the soul
When by the sky which snows what is crying
I hung my scared eyes
with the thought of your coming - sweet love ...

...

Being sentimental is a state
Deep down, fervor continues
Being with you passing through the prop sin
Being with the others
passing through my own Self
Where the World opens, like a flower
White, tenderly,
at the meeting with his immortal God.

...

The sensations float slightly in the azure sky
It hangs, glinted, by the Great Sea
When sweet feelings, poems unspeakable
They open to me, soft, smoky
Like the Flower on the cheek...

te iubesc dulcele meu Puișor, dragostea mea.

Michael ...

Cathy came in, looking at Alain.

But he looked at Mihai

He was sitting breathless, smiling with his hands close to his body

Thinking about who knows where ...

...

There wasn't much in the library
On that rainy March day
In the sun, the sun had barely come out
Among the frightened clouds, swirling like little puddles
Lightning and lightning
Just be-dark, like copies weeping.

..

Mihai was smiling, with Foucault's book open in front
Next to a book of poems, by Goethe.
... his smile was jealous, just sketched
On his cold lips
Like two rose petals
Rain kiss
and opened to a drifting inner world ...

...

Eyes, slightly shaded by glasses
They had a mysterious, poetic, timid smile
Taken from his red lips, blood-smeared
By the pallor of the thin cheek
Milk, on which the first lintel of the beard -
Two silky haunches from his blond-haired man
Rich chestnut with a middle ground.

..

Mihai, whispered Cathy approaching. Haven't you seen Alin?
Oh, no ... the young man said suddenly, amazed
Winking at her.

...

Ah, I told her we should meet here, read together ...
I wanted to ask him something ...
Let's talk about books.

...

You can sit next to me, he smiled as if scared
Mysteriously the young man. He is a bookkeeper ...

..

Okay, now I'm going to the toilet to wash my face
It was a terrible jolt ... now in March ...
Cathy said, touching her shoulder lightly,
As Mihai shivered, his eyes fluttered in the book.

..

In the bath, Cathy looked in the mirror.
His eyes were bulging, trying. She hadn't given Michele two months
After their last date.
Wash your face
Then it is supported by a recess of the wall
Lost in thoughts.

..

When Mihai suddenly enters.
She found it in her viscose dress, with the beret
With bare arms and shoulders, he reached
Her silky wavy hair
Like a spiral.

...

Do we smoke a cigarette? ... the young man asked as if he was confused
Not knowing what to say.

Then he handed her a note from Alin.
Baby, today is coming ...
Michele needs me
At a project for the service, my sweet love ..
Mihai, my younger brother, will keep you company.
The red-eyed young man reads.

...
Oh, exclaims Cathy ... putting out her cigarette. I miss him!
I know, "Mihai said, leaning over her to tell her something
then, overwhelmed by the scent of her body
he got lost in the line and tied with his arms
slowly pulling her to his chest.

Slowly, it seemed like in a thousand years
and he touched it with his red lips on his lips.
Cathy shivered, then chained her
and she tightened her breast tightly.

..
My sweetness, still the whisper, then they chained and kissed frantically
As if he had really met
After a thousand years
Of longing, waiting, love, suffering ...

...
The young man had changed. Become a hungry, voracious wolf at once
A tiger with feline movements
Who surrounds his prey and draws it to himself ...

...
Mihai, Cathy whispered, with red cheeks, my love
We are lost ...

...
..
Mihai was smiling, with Foucault's book open in front
Next to a book of poems, by Goethe.
... his smile was jealous, just sketched
On his cold lips
Like two rose petals
Rain kiss
and opened to a drifting inner world ...

...
Eyes, slightly shaded by glasses
They had a mysterious, poetic, timid smile
Taken from his red lips, blood-smeared
By the pallor of the thin cheek
Milk, on which the first lintel of the beard -
Two silky haunches from his blond-haired man
Rich chestnut with a middle ground.

..
There wasn't much in the library
On that rainy March day
In the sun, the sun had barely come out
Among the frightened clouds, swirling like little puddles
Lightning and lightning
Just be-dark, like copies weeping.

Te iubesc, Puiul meu Dulce Mihai, Dragostea mea

Dragostea mea, te doresc și te iubesc puiul meu. T iubesc, dulcele mu, puiulmeu.

The Serpent

Geo was a tall man, only skin and bone,
of a bizarre, undeniable beauty,
as oblivious as the outcrops of evil.
His face was half tattooed in a circular, spherical, serpent-like
kind of yin-yang ideogram
and the eyes of a glittering blue, dark blue,
hallucinatory and fluorescent.
The hands, as seen from underneath
the black shirt, were tattooed , the left arm,
especially the left side of the face,
as you really look at the right one.
He was between 43 and 45 years old,
had an animal attraction, hallucinatory,
but not perverse.

.....

He was weak, with long legs,
which he kept very far when he was sitting down,
and his favorite place was
face to face with the door, on the edge of Left.

He started with a word game: "Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday Sunday.
What day did I not say? ....
what day of the week did I not say? ..."

It was Friday, because r is not heard in pronunciation,
only i, slightly, and comes out
kind of by "comes" or "comes i",
allude to my poems with "come"
instead of "Friday",

which were so typed, "comes", instead of "Friday",
even if I type "Friday".
I never figured out why, until Geo said, at the hospital.

....

In the meantime, I make other presupposition
and digressions,
telling them that Sunday is not a day, a lucrative day,
in fact, a day of rest,

and that, in fact, in the time of the Greek calendars,
Sunday is the first week of the seventh week,
so Adventists celebrate it as rest day.

....

But, I say myself, when you look in the mirror,
which part of the body do you see
on the right and which on the left? ...

Geo fell a little thought ...
then said: I when I laugh, I laugh very well , normally, as if I am not reversed in the mirror ...
and when I shade myself...

....

Then, in order to find myself in the job,
I say: say quickly:
turnips I give you through the fence! ,
known from parents ... Dad more precisely.

My father actually had a rough book,
rhymes, the Third Letter, The Morning Star it seemed,
other poetry from Eminescu
in the very sexualized argotical language.

Then I tell them: say very quickly
A codobattle and a codobattle
were codobattled by a pebble. The codeword
could not decompose the codobridge,

but the codobatura female could codobapt
the codobatura male.

I look at Mr Nlu,
he was sitting in front of me:
Do you say nothing, Mr Nelu ?! ....

What can I say,
if I have nothing important to say ...
he replied in a somewhat melancholy tone,
somewhat vague. blase and sad.

We go out the door.
I go out with Geo in front and suddenly followed by Danny,
and suddenly I had the revelation
that first it was the Serpent ...

.....

Epilogue: Geo was released with 2-3 days before me,
and returned to the hospital
in the penultimate time,
drunk and sad, with a figure that inspires mercy.
something about his second wife
older than him with 7-8 years....

the first, whom he loved, te iubesc, Dulce Victoor, Puiul emu.
he had caught her in bed with his best friend.
Te doresc, puiul meu.

Soțul meu, Te iubesc, Vctor, Dulcele mu, Dulceața mea, Puiul meu.
Te doeresc.
The seven sermones

Sunt un monstru.
știu că sunt un monstru.
Am transformat totul în literatură.
țipătul, agonia, durerea, decesul.

Te iubesc, Dulcele meu, Puiul meu.
Te Doresc.

Victor, Te doresc și Te iubesc, puiul meu iubit.
The seven sermones

I am a monster
I know I am a sacred monster....

I transformed everything into literature
The screaming, the agony
The pain, the death.
Love.

Cime as you are
Leg you...
The fourth Book
Painting four

Veneam tăcut pe drum....

Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para...

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...

...

Mă gândeam la tine mergând încet pe drum –mce ciudată e totuși clipa asta de-acum –
Pe cer apuneau încet stelele
În părul tău se joacă, umezi dedor, visele...

Meregeam cu capul aplecat în pământ
Ăurtat de un indescritibil, inefabil, vânt stelar...
... mâinile-mi călătoreau departe de trup
Încercând spă ducă la inimă
Un tandru, înfiorător de dulce, săprut....

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...
Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri șiverde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație

Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Omaenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

..

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, Victor, dragostea emea.

I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand

Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems
...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.

Te doresc, Victor, Te iubesc, dulceața mea.
Ființă și Timp

Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și fluieră murmură-n stână...
Mă simțeam atât de bătrân - anii îi purtam încrustați
în inimă..

...

Amintiri de roze de-nceput
și de fiorii primilor ghimpi –
a mă-ntoarce înapoi aș fi vrit, acolo une suflete simți....
amețirea gelozia și orbirea
năluca unora calde șoapte se-ntorc

pe drumurile viei
și se mistuiesc în calda noapte...

...

Natura cu verdeța-i imaterială
Părea ochiul imobil al lui Crist, deschis spre-o lume supranaturală
Acolo unde încetez să exist...

...

Mă simțeam atât de bătrân
Anii îi purtam încrustați în inimă..
Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și fluier murmură-n stână..
Veneam tăcut pe drum, în clipa aceasta de scrum
Întârziem ieri
Pe coridoarele memoriei
Dintr-un viitor incert
Magnoliile cădeau, dintr-un cer gălbui, roz-pal
și-mi mângâiau trupul inert.
Șopteam cuvinte de dragoste
În geamul aburit
De ploile ce au spălat ținuturile sufletului
Peste-un tânăr iubit...

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
I love you, my sweetness.

Being and Time

I was silent on the road
Valley them in smoke and whistles whisper in the sheep ...
I felt so old
For years we have been carrying them
in the heart.

...

Memories of pink from the beginning
and the thrill of the first barbs -
to go back I would have wished, there you feel souls ...

dazzling jealousy and blindness
the gleam of warm whispers what's coming back
on the roads
and burn in the hot night ...

...

Nature with its immaterial greenness
It seemed to Christ's immobile eye, open to a supernatural world
Where I cease to exist ...

...

I felt so old
For years we have been carrying them in the heart.
I was silent on the road
Valley them in smoke and whistles whisper in the sheep ...
I was silent on the road, in this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
and they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over a beloved Youngman ...

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Veneam tăcut pe drum....

Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para...

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...

...

Mă gândeam la tine mergând încet pe drum –mce ciudată e totuși clipa asta de-acum –
Pe cer apuneau încet stelele
În părul tău se joacă, umezi dedor, visele...

Meregeam cu capul aplecat în pământ
Âurtat de un indescritibil, inefabil, vânt stelar...
... mâinile-mi călătoreau departe de trup
Încercând spă ducă la inimă
Un tandru, înfiorător de dulce, săprut....

...

Văbrant, sunete de corni se-nalță-n stână
Îmi acopăr încet oochii cu o mână
Privind printre gene stelele
Privind cum joacă pe câmpul luni, nebune, ielele...
Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și ochii mi se-neacă-n scrum
Sunete guturale îneacă cu vocea lor seara
Sufletul meu arde-n iubire ca para

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Oamenii se mișcă ca într-un vis,își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită d fire de fân...

..

Îau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga

Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, Victor, dragostea emea.

I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.
Te iubesc nespus, Victor, Puiul meu, Dulcel meu.

Verde crud

Se apropia Paștele...
Scriam mărunț în micul carnet de matematică
Pe care-l aveam în spital
Pătat u mâncare.

Versuri disparate îmi treceau prin minte
și le notam cu fervoare
atentă să nu-mi scape nimic din ce-mi aducea inspirația...

....

Apoi le declaam femeilor din salon.
Frumos, foarte frumos. De unde-ți vin asemenea gânduri?...
Mă întreau ele minunându-se, parcă
Neîncrezătoare.
Din cap, spuneam eu sec
Versurile vin din cap , spitalul și boala sunt pentru scos
Versurile din cap

și nu numai versurile, ci și ideile...
chiar și imaginile primordiale...

...

Acolo mi-avenit pentru prima dată ideea că toți sfinții
și toate mucenițele
Toți nebunii pentru Hristos
Sunt de fapt avaturile ale lui Iisus Hristos
și ale Fecioarei Maria....

....

Poezia declamată suna cam așa:

Zbor de fluture spre miazănoapte
Cerul a asfințit într-o cunună de sfânt
Ramura de măslin a înmugurit
roz-gălbui
Liniștea devine o gaură neagră cu miezul
Fierbinte și dens

.....

lacrima sfântului cade pe liniștea
pământului
o înflorește în mii de firicele verzi
sunt patru garoafe roșii ofilite
sunt un Iisus rebegit de frig
o Marie Magdalenă pocăită, culegând
trestie și pipirig

....

Sunt trei garoafe roz pure ca frumusețea
Unei tinere fete
Alergând cu părul ca aripi de fluture
Peste dealurile de verde bete

.....

sunt trei garoafe roz ca un zâmbet satanic
ca zâmbetul satanic
al Îngerului căzut
sunt trei garoafe roz crescute întrebător
din țărână, humus și lut
din pământul stătut, setos, carnivor...

.....

sunt trei garoafe roz ca trandafirii
de pe fruntea Evei
dinaintea căderii în păcat
trei trandafiri ca Sfânta Treime, ca tot
ce-i întrupat, dar neîntrupat

licărirea pe frunte a Ideii, zei retrași
în Olimpul grecesc
trei, sfânta cufră din basme, trei zmei
și trei îngeri șoptesc...

.....

trei feți-frumoși cu stea în frunte
și trei Ilene Cosânzene
trei punctele unui triumfi
de la care se trag drepte catene...

.....

sunt un trandafir alb, vrâstat cu mov
pe marginile-i delicate...
iubeam aceste rochii de florile suav
purtate

și le iubesc și-acum
cu tinerețea celor patruzeci de ani
rochițe dulci și dantelate
cu cari valsam pe sub castani...

.....

Sunt o garoafă verde? Galbenă? Lămâie?
O pădădie, un zbor de flutur mic?
Un sfânt modest cu flori la pălărie
Trecând prin lume deșert
ca un pustnic?....

.....

sunt două garoafe, deosebite una de alta
diferite, precum eu și tu...
tu ești gândirea, eu sunt speranța
tu ești salvarea, iar eu poate tu...

.....

patru garoafe roșii, ușor ofilite
deschid ochi sângerii peste lumi regăsite
pierduți în uitare, sunt fragezii stropi
ca macii roșii în lanul cu snopi...

timizi, ei închipuie un Sfânt și o Sfântă
sunt doi și cu doi din aceeași sămânță
ca rochia roșie și creponată a Veronicii
ca aripa ruptă și în jos lăsată
a rândunicii...

.....

În această lume virtuală nouă
Mă mișc cu grația unui somnambul...
...zâțbind licăririlor de conștiință
Ce-mi transfigurează existența
Ca niște iluminări bruște
În clipa de grație când conștiința mea
Atinge conștiința lumii
și se scufundă în ea, în totală uitare, abandon și regoăsire.

...

Pierdut e totu-n zarea tinereții

și timpul crește-n urma mea... – mă-ntunec!...
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc, dulcele meu Victor..
Te iubesc, puiul meu dulce, Tudor.

Raw green

Easter was approaching ...
I was writing small in the little math booklet
I had him in the hospital
Stained u food.

Missing lyrics crossed my mind
and I noted them with fervor
careful not to get rid of anything that brought my inspiration ...

....

Then we tell the women in the salon.
Beautiful very beautiful. Where do your thoughts come from?
They surrounded me wondering, it seemed
Incredulously.
From the head, I said dry
The lyrics come to a head, the hospital and the illness are out
The lyrics in the head

and not only the lyrics, but also the ideas ...
even the primordial images ...

...

There the idea of all the saints came to me for the first time
and all the ladybugs
All crazy people for Christ
They are in fact the merits of Jesus Christ
and of the Virgin Mary.

....

The recited poem sounded like this:

Butterfly flight to the north
The sky sank into a holy wreath
The olive branch has sprouted

yellowish pink
Tranquility becomes a black hole with the core
Hot and dense

.....

the tear of the saint falls on the peace
earth
it blooms in thousands of green ferns
there are four red carnations that have been used
I am a Jesus reborn from the cold
a repentant Marie Magdalene, gathering
reed and pipirig

....

There are three pure pink carnations as beauty
To a young girl
Running with her hair like butterfly wings
Over the green hills

.....

there are three pink carnations like a satanic smile
like the satanic smile
of the fallen angel
there are three pink carnations raised questioningly
from dust, humus and clay
from the ground, silky, carnivorous ...

.....

there are three pink carnations like roses
from Eve's forehead
before falling into sin
three roses as the Holy Trinity, as everything
what is incarnate, but incarnate

the glow on the forehead of the Idea, the withdrawn gods
in the Greek Olympus
three, the holy fairy tale, three kites
and three angels whisper ...

.....

three beautiful faces with a star in the forehead
and three Ilene Cosânzene
three points of a triangle
from which straight chains are drawn ...

.....

I am a white rose, sprinkled with purple
on the delicate edges ...
I loved these soft flower dresses
worn

and I love them now
at the young age of forty
sweet and lace dresses
with which we waltz under the chestnuts ...

.....

Am I a green carnation? Yellow? Lemon?
A dandelion, a small butterfly flight?
A modest saint with flowers in the hat
Passing through the desert world
like a hermit?

.....

there are two carnations, different from each other
different, like me and you ...
you are thinking, I am the hope
you are the salvation, and I can you ...

.....

four red carnations, slightly wilted
I open my eyes to the blood of the found worlds
lost in oblivion, are the sprinklers
like red poppies in the chain with snippets ...

shy, they imagine a saint and a saint
there are two and two of the same seed
like Veronica's red and crepe dress
like the broken wing and down left
swallow ...

.....

In this new virtual world
I move with the grace of a sleepwalker ...
... smiling at the gleams of consciousness
What transfigures my existence
Like sudden lighting
At the moment of grace when my consciousness
Reach the consciousness of the world
and it sinks into it, in total forgetfulness, abandonment and regrowth.

...

Lost is still in the youth zone
and time grows in my footsteps ... - I'm getting dark!
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I love you, my sweet Victor ..
I love you, my sweet baby, Tudor.

Viața ca vis...

Privind zilele de aur a scripturelor române
Mare de visări senine, mii de gânduri se scufundă
În afunduri de genune, figurate ca mari umbre
Unde sufletu-mi suspină, îndulcit de dor de moarte.
Umbre se preling pe ziduri, se lătesc în încăpere
Îmi acoper jumătatea cea de chip
Ca pe care nu am mai privit –
Dintr-o tristă și amarnică, nemângâiet diurare.

..
Zboară în adâncuri, umbră...
În afunduri de genune, ca să nu-ți mai știu de nume
Cu privirea ta cea sumbră...
Cu care curmi viața mândriei
Luna ca o vatră de jeratic, ca un nor albastru-roș
Se azvârlă peste crânguri, și cu razele-i văpaie
Țese colb de piatră scumpă, diamante, colb de aur
Ce le cerne-nvăpeietă, tristă în a mea
mică odaie.

și gândirile îmi zboară, cu tăcerea prins tovarăș
peste drumuri și cărări bătute-n noapte
de demonii cruzi ai gloiei, ai pădurii, ai urgiei
și se lasă-n zgomot surde, peștea cartea mea trecută –
cartea vieții ce se-nchise, peste-izvorul lin și calm
al tristeții, bucuriei....
cu care dau drumul în lume
zilei ce va să vină, urgiei...

Umbre se preling pe ziduri, se lătesc în încăpere
Îmi acoper jumătatea slută cea de chip
Ca pe care nu am mai privit –
Dintr-o tristă și amarnică, nemângâiet diurare.
Privind zilele de aur a scripturelor române
Mare de visări senine,
mii de gânduri se scufundă
În afunduri de genune, figurate ca mari umbre
Unde sufletu-mi suspină, îndulcit de dor
de moarte.

....
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc dulcele meu Victor.
Life as a Dream ...
Te doresc, Puiul meu

Looking at the golden days of the Romanian scripture
Great odd dreamy dreams, thousands of thoughts sink
In the shallows, shaped like great shadows
Where my soul sighs, sweetened to death.
Shadows drifting over the walls, spreading into the room
I'm covering my half face
As I have not looked at -
From a sad and bleak, unloving pain.

..
Flying in the deep, shadow ...
In the cloud, so I do not know your name anymore
With your gloomy look ...
With which you curse the life of pride
The moon like a hearth of fire, like a blue-red cloud
She turns herself over the brutes, and with her rays
He has expensive stone, diamond, golden horn
What he sneaks in, sad in mine
small room.

and my thoughts fly, with the silent companion
over the roads and paths struck in the night
the cruel demons of the gloomy, the forest, the plague
and leave the sound deaf, my last book cough -
the book of life that closed, the calm and calm spring
of sadness, joy ....
with which they leave the world
the day that will come, the plague ...

Shadows drifting over the walls, spreading into the room
I'm covering up my half shit
As I have not looked at -
From a sad and bitter, detestable diarrhea.
Looking at the golden days of the Romanian scripture
Great serene dreams,
Thousands of thoughts sink
In the shallows, shaped like great shadows
Where my soul sighs, sweetened by longing
of death.

....
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars
I love you sweet Victor.

Viața ca vis...

Te doresc și Te iubesc, Victor, Dulcișorul meu.

Privind zilele de aur a scripturelor române
Mare de visări senine, mii de gânduri se scufundă
În afunduri de genune, figurate ca mari umbre
Unde sufletu-mi suspină, îndulcit de dor de moarte.
Umbre se preling pe ziduri, se lătesc în încăpere
Îmi acoper jumătatea cea de chip
Ca pe care nu am mai privit –
Dintr-o tristă și amarnică, nemângâiet diurare.

..

Zboară în adâncuri, umbră...
În afunduri de genune, ca să nu-ți mai știi de nume
Cu privirea ta cea sumbră...
Cu care curmi viața mândriei
Luna ca o vatră de jeratic, ca un nor albastru-roș
Se azvârlă peste crânguri, și cu razele-i văpaie
Țese colb de piatră scumpă, diamante, colb de aur
Ce le cerne-nvăpeietă, tristă în a mea
mică odaie.

și gândirile îmi zboară, cu tăcerea prins tovarăș
peste drumuri și cărări bătute-n noapte
de demonii cruzi ai gloiei, ai pădurii, ai urgiei
și se lasă-n zgomot surde, peste cartea mea trecută –
cartea vieții ce se-nchise, peste-izvorul lin și calm
al tristeții, bucuriei...
cu care dau drumul în lume
zilei ce va să vină, urgiei...

Umbre se preling pe ziduri, se lătesc în încăpere
Îmi acoper jumătatea slută cea de chip
Ca pe care nu am mai privit –
Dintr-o tristă și amarnică, nemângâiet diurare.

Privind zilele de aur a scripturelor române
Mare de visări senine,
mii de gânduri se scufundă
În afunduri de genune, figurate ca mari umbre
Unde sufletu-mi suspină, îndulcit de dor
de moarte.

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul

Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc dulcele meu Victor.

Life as a Dream ...

Looking at the golden days of the Romanian scripture
Great odd dreamy dreams, thousands of thoughts sink
In the shallows, shaped like great shadows
Where my soul sighs, sweetened to death.
Shadows drifting over the walls, spreading into the room
I'm covering my half face
As I have not looked at -
From a sad and bleak, unloving pain.

..

Flying in the deep, shadow ...
In the cloud, so I do not know your name anymore
With your gloomy look ...
With which you curse the life of pride
The moon like a hearth of fire, like a blue-red cloud
She turns herself over the brutes, and with her rays
He has expensive stone, diamond, golden horn
What he sneaks in, sad in mine
small room.

and my thoughts fly, with the silent companion
over the roads and paths struck in the night
the cruel demons of the gloomy, the forest, the plague
and leave the sound deaf, my last book cough -
the book of life that closed, the calm and calm spring
of sadness, joy ....
with which they leave the world
the day that will come, the plague ...

Shadows drifting over the walls, spreading into the room
I'm covering up my half shit
As I have not looked at -
From a sad and bitter, detestable diarrhea.

Looking at the golden days of the Romanian scripture
Great serene dreams,
Thousands of thoughts sink
In the shallows, shaped like great shadows
Where my soul sighs, sweetened by longing
of death.

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips

Which I prevented
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars
I love you sweet Victor.

Victor, Puiul meu, te iubesc și te doresc, puiul meu dulce.
Your sweet lips...

Your sweet lips like two coral hieroglyphs
Are whispering words not being
understood
I'm falling down deeply and deeply
in the opal depths of the sea..

....
.And your down voice
Is getting down small stars of silver and of humus
In the moist ground...

Deep, grave, like a melted iron
Whispering metallic, lava flowing into the retina
with its incandescent and ardent
light.
Victor, dulcele meu, te doresc și te iubesc, dulcele meu.
Your sweet lips

Your sweet lips
Likewise two coral hieroglyphs
Are whispering words misunderstood
I'm falling down deeply and deeply
into the pearly
sea....

and your low voice
is getting down little stars of silver and of ground
in the moist land...

whispering metallic
lava flowing down onto the eye
with its black and incandescent
light.

te iubesc

Animusul meu și Arhetipul meu, te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Soțul meu iubit și drag.
Your sweet lips...

Your sweet lips
Likewise wings of the butterfly, gathered closely to his pallid body
Tired and sad...
They carry in their coral flesh and blood
Deep thoughts
And the sweet tenderness of this monsoon...

Te iubesc, Dragostea mea.

Victor, Puiul meu, Ye iubesc, dulcișorul meu, puiul meu, Măântuitoul meu.
Deus absconditus și Satan

Aveam vrei 12, 13 ani...cred că aveam 13 ani.
Pornisem în acea vineri după-masă să curăț grajdurile
Măine era Sabatul, și n-aveam voie să lucrăm.
Mai precis să scoatem bălegarul afară din grajd
Numai să-l strângem grămezi.

Bunica nu gătea sâmbăta, nu spăla și nu mătura.
și cobora cu bunicul la biserica adventistă din oraș.
Îmbrăcați și gătiți frumos, ca de sărbătoare.

....

Eram singură, cu Bujor, care nu știu pe unde era.
Am curățat frumos amândouă încăperile grajdului
Adunând bălegarul la mijloc
Apoi am ieșit să le arunc.

...

Treceam peste podul de lemn ars de soare, albit
și pătat de bălegar mai proaspăt sau mai uscat
ca să-l arunc, pe micul buștean de lemn
ce pornea transversal
în vârful grămezii de bălegar uscat.

...

Sub pașii mei, bârna se afundă puțin în urina vitelor
Cercuri de pișat verde
Plutind albastrite de lumina solară din acel august
și le-arunc cu atenție, cu lopata
din mijlocul grămezii, spre poale.

....

Obosită, terminând lucrul, rămân să admir munca făcută.
Muștele de bălgar, mari, verzi lucioase
Se adunaseră pe bălegarul proaspăt
și-l sugeau.

...

Scârbită îmi întorc ochii
Sore pișatul care se băltea verzui, ca pete de motorină.
Simțeam ceva nelămurit... o voce care-mi vorbea din adâncuri
și mă chema în străfund.
Am rămas, ca vrăjită de o vrajă, de-un farmec neînțeles
De spaimă și oroare
Simțindu-mă trasă tot mai puternic în jos.
În grămada alăturată, uscată
Era pisica omorâtă de bunicul cu lopata
și îngropată acolo pe ascuns.
Simțeam oroare la acest gând
Dar și înțelegere pentru bietul bunicul, care era altminteri
Un om bun.
Le dădea lapte în mici cutii de conserve
Pisicilor în iesle.

...

Scârbită îmi întorc ochii
Sore pișatul care se băltea versui, ca pete de motorină.

Simțeam ceva nelămurit... o voce care-mi vorbea din adâncuri
și mă chema în străfund.

Am rămas, ca vrăjită de o vrajă, de-un farmec neînțeles

De spaimă și oroare

Simțindu-mă trasă tot mai puternic în jos....

..

Muștele de bălgar, mari, verzi lucioase
Se adunaseră pe bălegarul proaspăt și zburau, bâzâind, orbite de soare
Din loc în loc
și-l sugeau.

...

Acea întâmplare mi s-a întâpărit amarnic și dureros în minte

Ca prima mea întâlnire

Cu Diavolul

Cea dintâi, mai funestă, mai prevestitoare de nenorociri

și mai plină de farmecul neînțeles

al acestor locuri sălbatice

în liniștea asurzitoare a soarelui

acolo când torul se curbaa ca într-un pod de timp

aruncat de Dumneeu în centrul Creației sale –

căci ertam sigură, Dumnezeu fususe martor

la toate acestea

șimai târziu bunica, care m-a primit între poalele ei

cerșindu-i ocrotirea – ei care era

puternică –

și spunându-i cu vocea gătuită de emoție tot ce s-a întâmplat.

...

În adâncurile operei sale recunoaștem, dincolo de răs, o tristețe, că lumea este așa, și nu altfel, cum ar putea să fie, cum ar fi bine, frumos și adevărat să fie. Și dincolo de toate, mai presus de toate, bucuria amorală a existenței, o viziune artistică care depășește binele și răul, pentru a se ridica într-o beție afrodisiacă a râsului și extazului perpetuu. Sigur că cine-l iubește pe Caragiale nu poate decât să-l urască, aceasta trebuie s-o recunoaștem cu toții. Spre deosebire de Cehov la care umorul și ironia cunosc un degrade interminabil, la care duișia tristă prinde nuanțele cele mai diverse, la Caragiale totul devine specific românesc, balcanic și oriental totodată, precum diferențele dintre noapte și zi. Totul devine alb sau negru, o explozie de lumină și culoare, un răs din temelii, care clatină fundamentele ființei. O zi de vară nesfârșită, cu căldură mare ca-n cuptor, în care ne îmbătăm, la propriu și la figurat, de grandoarea și micimea existenței noastre de mici vietăți amorale, aflate undeva la începutul istoriei, în care râsul era răs, plânsul era plâns, natura era veșnică, imaterială și nesfârșită galeria tipurilor umane.

Te iubesc, puiul meu dulce meu.

Deus absconditus and Satan

I wanted 12, 13 years ... I think I was 13 years old.

I had started that Friday afternoon to clean the stables

Tomorrow was the Sabbath, and we were not allowed to work.

Specifically to get the manure out of the stable

Just pile it up.

Grandma did not cook on Saturday, do not wash or sweep.

and went down with my grandfather to the Adventist church in the city.

Dress and cook beautifully as a holiday.

....

I was alone with Bujor, who didn't know where he was.
I cleaned both rooms in the stable
Gathering the manure in the middle
Then I went out to throw them.

...

I was passing over the sunburnt wooden bridge, white
and fresh or dried manure
to throw, on the small log of wood
what started transversely
at the top of the dry manure pile.

...

Under my steps, the beam sinks a little into the urine of the cattle
Green pike circles
Floating blue from the sunlight that August
and I throw them carefully, with the shovel
from the middle of the pile, towards the foot.

....

Tired, finishing the job, I still admire the work done.
The large, green, glossy fly grass flies
They had gathered on the fresh manure
and they suggested it.

...

Screwed I turn my eyes
To the piss that was rolling green, like stains of diesel.
I felt something uneasy ... a voice that spoke to me from the deep
and called me into the background.
I was, like a spell-spell, of an incomprehensible charm
Of fear and horror
Feeling pulled harder and stronger down.

In the next pile, dry
It was the cat killed by his grandfather with the shovel
and buried there in hiding.

I was horrified at this thought
But also understanding for the poor grandfather, who was otherwise
A good man.
She gave them milk in small cans
Cats in the alleys.

...

Screwed I turn my eyes
To the piss that was slamming into the verses, like stains of diesel.
I felt something uneasy ... a voice that spoke to me from the deep
and called me into the background.
I was, like a spell-spell, of an incomprehensible charm
Of fear and horror
Feeling pulled harder and stronger down.

..

The large, green, glossy fly grass flies
They had gathered on the fresh manure and were flying, buzzing, orbiting the sun.
From place to place
and they suggested it.

...

That incident imprinted me bitterly and painfully in my mind
Like my first date
With the Devil
The first, more deadly, more foreshadowing of misfortunes
and full of the misunderstanding of charm
of these wild places
in the deafening silence of the sun

there when everything curved like a bridge of time
cast by God in the center of his Creation -
for I was sure God had witnessed it
to all this

and later her grandmother, who received me between her legs
begging for his protection - who she was
strong -
and telling her in a voice full of emotion everything that happened.

...

In the depths of his work we recognize, beyond laughter, a sadness, that the world is so, and not otherwise, how it could be, how good, beautiful and true it may be. And above all, above all, the amoral joy of existence, an artistic vision that transcends good and evil, to rise in an aphrodisiac drunkenness of laughter and perpetual ecstasy. Of course, whoever loves Caragiale can only hate it, we must all recognize it. Unlike Chekhov, in which humor and irony know an endless degree, in which the sad tenderness takes on the most diverse shades, in Caragiale everything becomes specifically Romanian, Balkan and oriental, as well as the differences between night and day. Everything becomes white or black, an explosion of light and color, laughter from the foundations, which shakes the foundations of the being. An endless summer day, with a great heat as an oven, in which we are drunk, in our own and figuratively, by the grandeur and smallness of our existence of little amoral life, located somewhere at the beginning of history, where the laughter was laughed, the weeping was crying, nature was eternal, immaterial and endless the gallery of human types.
I love you, my baby my sweet.

Te ubesc, Dragul meu.

Vino așa cum ști...

Vino așa cum ești, ca un sfânt, ca o curv
Așa cum vreau să fii...

și jur că n-am nici o armă
nu n-am nicio armă
doar un pistol vechi de păo jucărie pentru copii
deci vino așa cum ești
așa cum vreau eu să vii...

...

Vino așa cum ești, ca un sfânt ca o curvă
Așa cum vreau eu să fii...
Voi atârna încăuța cu povști
Unleagă-mă de pătrucopii – deci vino așa cum ești

....

Vino cu omâna la tâmplă, și cu una la ceafă
Ca feciorul din poveste

Cântămenestrele trist
Că-nainte mult maieste...

...

Căcieu nu sunt ca el
Nu sunt o tîmpit
Mai vine încearcă-mă iubire
Cât e bună-slaiubit

...

Deci vinoaşa cum eşti....

...

Iauoistolul şi mă împuşc
Cad printr-un felde labirint întunecat
Până ating cuu buxelepământul
De care m-amîmpiedicat

...

Deci vino aşa cum eşi...

...

Vno cu-omânăla tâmplă, şi cu una la ceafă
Ca feciorul din poveste
Cântămenestrele trist
Că-nainte mult maieste...

..

Vino aşacum eşti, ca unsfânt ca i curvă
Aşa cum vreau eu să fii...
Voi atârna încăuţa cu povşti
Unleagănmic pntrucopii – deci vino aşa cum eşti
Te iubesc, te doresc.

...

Mădeştept din somnul greu cu teroare
Ca fupămilioane de kali-iuga
Dintr-oneasemuită,neînhipuităalentore
Mă deştept cu-o mână la ceafă
şi cu una la tâmplă
şi nu ştiu prea bine ce e etoată această poveste
care mi se întâmplă

...

şi jur că n-am nici o armă
nu n-am nicio armă
doar un pistol vechi de păo jucărie pentru copii
deci vino aşa cum eşti
aşa cum vreau eu să vii....

Vinoaşacum eşti, ca un sfânt, ca o curv

Aşacum vreau să fii

Come as you know ...

Come on, you are, like a saint, like a whore
Now I want you to be ...

and I swear I don't have a weapon
I don't have a weapon
just an old toy gun for kids
so come as you are
as I want you to come ...

...

Come here you are, as anointed as a whore
As I want you to be ...
I will hang the hall with stories
Unrealistic to the intruders - so come as you are

....

Come with the man-temple, and one at the back
Like the boy in the story
Sad singers
That before much more ...

...

I'm not like him
I'm not dumb
Come on try me love
How good-natured he is

...

So come on as you are ....

...

I take the gun and shoot myself
I fall through a dark labyrinth
Until I touch the bush
Which I stumbled upon

...

So come as you are ...

...

Come with the man-temple, and one at the back
Like the boy in the story
Sad singers
That before much more ...

..
Come here you are, as anointed as a whore
As I want you to be ...
I will hang the hall with stories
Unrealistic to the intruders - so come as you are
I love you I want you.
...

I dream of the heavy sleep with terror
Like kali-yuga family
From an unfathomable, incomparable slowness
I wrap my hand around his neck
and one at the temple
and I don't know very well what this story is about
what happens to me

...
and I swear I don't have a weapon
I don't have a weapon
just an old toy gun for kids
so come as you are
as I want you to come ...

Come on, you are, like a saint, like a whore
I want you to be now

Bizarre dreams.

White curtains waving in the wind ...
Cliffs and earth rise
white houses in the wind ....
I take the orange to my mouth, attentive to the slightest gesture
As in a ritual, careful
not to get dirty ...
From me waves of blinding passions
Like a tide, a sea rise ...

...
My luggage is packed with apples ...
See red, yellow
Like yellow hearts in autumn
As essentialized portions of truth and clairvoyance
Of sour grapes and honey.

...
In the double bed in the fireplace I sleep with my hand at the temple, dreaming that I am Jesus
He frightened in a dream
When my body goes up the cross.
...
Otherwise I think I am Judah.

...

I eat apples
and fold my beautiful clothes in the closet
then I make her a nice bed
as I learned

later the beast in me takes a shower
in which he washes away sins
and all my threads fall like sins ....

I wash thoroughly at the smallest detail
at the smallest hair
then I eat orange, silky, really silky ...

...

White curtains butterfly in the wind ...
From houses and rocks rise houses in the wind.
I take the orange to my mouth, attentive to the slightest gesture
As in a ritual, careful not to get dirty ...
From me waves of blinding passions
Like a tide, a sea rise ...

...

My luggage is packed with apples ...
See red, yellow
Like yellow hearts in autumn
As essentialized gates of truth and clairvoyance
Of sour grapes and honey.

...

Red poppies in the chain with snippets float unreally
Carrying in cups the drunkenness and opium of nature
From me waves are dark, blinding passions
Like a tide, a sea rise ...

...

My luggage is packed with apples ...
See red, yellow
Like yellow hearts in autumn
As essentialized gates of truth and clairvoyance
Of sour grapes and honey.

...

It's the road drowned in mist and golden dust
pulsating
of a quiet life soft pops and bleeding.
in the yard of the road is lost a step from the years of old ...
in the bosom of the green distance -

how the wind whistled
listen.
and its a long way, short the stop
on the same roads they look ...

I get the shadow, the step
I just don't find you ...

.....

at the foot of the road he sleeps
an avatar of lost times - and yellow hearts from
autumn
the shadow awaits you
kiss her ...

I love you, my sweet.

...

Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s
It's just passing by me
With injured or gloved hands, empty for years

... I love you my sweet.
There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, through empty holes on the warm sidewalk ...

...

Through dark gangs, rats
We jump into the gaps holding our hand ...
It's been raining for a week
By the paved tiles on the sidewalk - autumn wears it
Irresistibly bald ...

...

...

Luceafăr started. His wings were growing in the sky
and paths of infinite lives passed
in so many moments ...

...

There was a lot of surrealism there
in that little square, too, the church was empty
of beautiful

the bells were ringing
with their harmonious, serious, melodic voice

....

everything had a vague air of unfinished....
destiny and pure chance
historicity and departure from time.

I was passing by my own wedding

I was and wasn't there
We were defending and disappearing, defending
you disappeared
..

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself
...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubesc.

Visul verdelui

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Decor uittat de lume, la sfârșitul anilor '80
Pe lângă mine parcă treci
Cu mâini rănite sau înmănușate, vid de ani...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Sărim în goluri ținându-ne de mână...

Afară plouă parcă de o săptămână
Sărim dalele-mbucate de pe trotuar – toamna își poartă al ei
Irezistibil calvar...

...

Sunt frunze multe și șuvoi de apă
Pe-un ram imaginar, o pasăre tristă își vorbește...
și apa-n vaduri crește, parcă crește
și noi sărim, pron goluri vide pe caldul trotuar...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Decor uittat de lume, la sfârșitul anilor '80
Pe lângă mine parcă treci
Cu mâini rănite sau înmănușate, frumoasă doamnă..

...te iubesc dulcele meu.

Sunt frunze multe și șuvoi de apă
Pe-un ram imaginar, o pasăre tristă își vorbește...
și apa-n vaduri crește, parcă crește
și noi sărim, pron goluri vide pe caldul trotuar...

...

Prin ganguri întunecoase, șobolani
Sărim în goluri ținându-ne de mână...

Afară plouă parcă de o săptămână
Prin dalele-mbucate de pe trotuar – toamna își poartă al ei
Irezistibil calvar...

Lumea
Dă în mine ca într-un sac
Eu am pogorât de pe cruce
și trăiesc visul verdelui
visul întipărit în stropi, în pietrele umede
în băncile jilave, umede
în frunzele copacilor, un degrade interminabil
de verde
un verde etern, perpetuu
universal.

.....
Trăiesc visul verdelui.
Visul răstignitului de pe cruce.

.....
Visul verdelui e aici
Pe băncuța aceasta umedă
Printre stropii căzându-mi fericiți și stingheri
Pe haine, pe față, pe păr
Pe poșetă
Fumând o țigară
Ca o bătrânică adusă de spate...

.....
Privind perdeaua molcomă de stropi
Ploaia ce cade
Cu un susur blând, neauzit
Intensificând verdele arborilor
Al ierbii
Al frunzelor.

.....
Nu, nu e aici...
Locul meu.
Eu am fugit de pe cruce
și visez visul răstignitului
nu al verdelui.
Eu sunt Iisus.
Te iubesc...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...te iubesc...
Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

...
Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Totul e o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor,
al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Atunci când totul se preface încenușă
și-n praf stelar, întors în ocean
în oceanul cu are dumnezeu privește lumea
ascuns undeva unde nu-l pot vedea...

te iubesc și Te doresc, Victor, dragostea mea.
decoration

Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s
It's just passing by me
With injured or gloved hands, empty for years ...

...

Through dark gangs, rats
We jump into the gaps holding our hand ...
It's been raining for about a week
Slab-tiled we jump on the sidewalk - Autumn is wearing her
Irresistibly bald ...

...

There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, leaving empty goals on the warm sidewalk ...

...

Through dark gangs, rats
Decor forgotten by the world in the late 1980s
It's just passing by me
With injured or gloved hands, beautiful lady...

... I love you my sweet.

There are many leaves and streams of water
On an imaginary branch, a sad bird speaks ...
and the water in the forests grows, as if it grows
and we jump, leaving empty goals on the warm sidewalk ...

...

Through dark gangs, rats
We jump into the gaps holding our hand ...

It's been raining for a week
By the paved tiles on the sidewalk - autumn wears it
Irresistibly bald ...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

...

The world
Put me in a sack
I went down from the cross
and live the dream of green
the dream imprinted in the splashes, in the wet stones
in jilave, wet banks
in the leaves of the trees, endless degradation
green
an eternal, perpetual green
universal.

.....

I live the dream of green.
The crucified dream of the cross.

.....

The dream of green is here
On this wet bench
Among the splashes falling happy and extinguishing me
On the clothes, on the face, on the hair
On the purse
Smoking a cigarette
Like an old woman brought from behind ...

.....

Looking at the sprinkler smooth curtain
Rain falling
With a gentle, unassuming smell
Intensifying the green of the trees
The grass
Of the leaves.

.....

No, it's not here ...

My place.

I ran off the cross

and I dream of the crucified dream

not of the green.

I am Jesus.

I love you...

The vocals mix, guttural, smiling

barking

Black coal people

I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green

Between the black of the earth, fixed in an equation

With irrational numbers

and the green of the leaves, of the trees,

of grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky

Moved by a celestial wind

My suits are moving in the wind

Like a fish bank, like a sperm cavalcade

...

My lips can't move

I cannot understand the landscape

Other than the inner one, known from millions of kali-yuga

Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams

With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself

I fall with the slow down through a kind of chaos

dark

Until I touch the lips of the earth

From which I hindered myself

...

My lips can't move

I cannot understand the landscape

Other than the inner one, known from millions of kali-yuga

Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams

With the star attached to the temple

...

When everything is pretended

and in stellar dust, back in the eye

in the eye of God he looks at the world

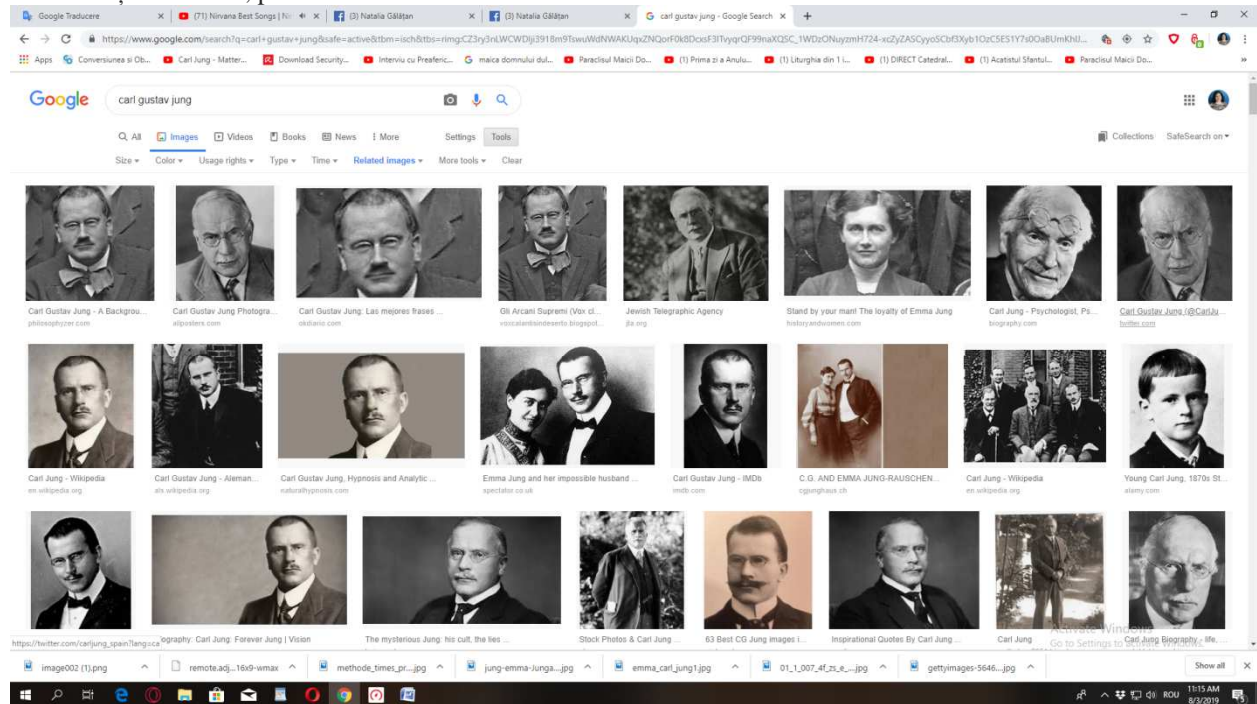
hidden somewhere where I can't see him ...

I love you and I wish you, Victor, my love.

Te iubesc, Puiul meu.

Te iubesc și Te doresc, puiul emu dulce.

Viziuni... te iubesc, Victor, puiul meu.

Departa ochiul meu albastru se unduia în zare
Departa arcă era o apă curgătoare, o mare
Departa pparcă era fumul unui vapr
Departa parcă era un irecognoscibil nor...

Soarele din ochii tăi apuse în părul meu
Cu lucrarea lor întinecată
De vizuni, presimțuri sau pote alte lumi...
...

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a haughty, beloved Youngman ...
....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...
I was wondering where you are ....

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of gray and ash
It was like we were in another underground realm, underground
I was walking in a dream
I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of roses and ashes
An air discovered from another realm.

..

puiul meu dulce, te iubesc, Victor
My face in the rain
(There were those rosy roses)

It was a tall church in Gothic style
Of catholic rite, in the little stoned square

....

I was making a layover there
In my way home.

.....

The iron bells were beating with a grave,
vibrant sound
reverberated in surroundings
Which it seemed that there were breathing
The air of holiday

....

It was a wedding

My wedding, of course
I had arrived till seven in the evening at home
I had arrived at time...

....

Just in time to enter in the wedding room
With Florin
My enigmatic beloved.

...

The bells were ringing
It was the cosmic wedding between Florin and Lia
The wedding of the celestial groom and of the
chthonic bride
Carrying the ointment in the censer.

.....

It was that air
between yellow and grey, between orange and cinder
between sun and shadow
There were those rosy roses
and the geraniums, red, yellow, pink, orange
which were hanging by the windows sills
flowing flowers
on the bride forehead, dressed in white.

.....

It was much surrealism there
in that little square, and the church was unutterable beautiful
the bells were ringing
with their armonious, grave, melodious
sound

...

Everything was having a loosely air of unfinished...
destiny and pure chance
history and time out

...

I was passing by my own wedding
I was and I wasn't there
I was appearing and disappearing, you were appearing
and disappearing

iartă-mă, puiul meu. te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Prelude

te

iubesc, puiul meu.

I was in Cerialle
In that bright, gentle, goldy fall
At the shores of the Ligurian Sea
Where in the bizarre details of a parallel world
Were troubling me so much
That I decided to go to Milan.

...

There wasn't a train at that hour in the little town
peaceful
Seemingly forgotten by the world.

...

Passing by the little railway station
Drowned in silence
with its smoky windows and the green sashes
I heard the bells beating.

But I didn't see any church around.
It was a sweet odour of flowers
and of spring
The enchanting trees were blossomed.

...

restless, I asked an old lady

who was passing on the little street
drowned in the white sun of the afternoon:
"Do not mind, madam, what day is today?...
"today it's Saturday..."

...
since then I confuse the seasons
The fall with the spring
And it always seems to me...
that the bronze bells are beating for me

Victor, my desired husband
I wish I love you my sweetness
I love, Victor, my sweetness.
I cannot understand the landscape ...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...
Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....te iubesc, Victor

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a haughty, beloved actor ...

.....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...
I was wondering where you are ....

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of gray and ash
It was like we were in another underground realm, underground
I was walking in a dream
I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of roses and ashes
An air discovered from another realm.

..

puiul meu dulce, te iubesc, Victor
My face in the rain
(There were those rosy roses)

It was a tall church in Gothic style
Of catholic rite, in the little stoned square

....

I was making a layover there
In my way home.

.....

The iron bells were beating with a grave,
vibrant sound
reverberated in surroundings
Which it seemed that there were breathing
The air of holiday

....

It was a wedding
My wedding, of course
I had arrived till seven in the evening at home
I had arrived at time...

....

Just in time to enter in the wedding room
With Florin
My enigmatic beloved.

...

The bells were ringing
It was the cosmic wedding between Florin and Lia
The wedding of the celestial groom and of the
chthonic bride
Carrying the ointment in the censer.

.....

It was that air
between yellow and grey, between orange and cinder
between sun and shadow
There were those rosy roses
and the geraniums, red, yellow, pink, orange

which were hanging by the windows sills
flowing flowers
on the bride forehead, dressed in white.

.....

It was much surrealism there
in that little square, and the church was unutterable beautiful
the bells were ringing
with their armonious, grave, melodious
sound

...

Everything was having a loosely air of unfinished...
destiny and pure chance
history and time out

...

I was passing by my own wedding
I was and I wasn't there
I was appearing and disappearing, you were appearing
and disappearing

iartă-mă, puiul meu. te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Prelude

iubesc, puiul meu.

I was in Cerialle

In that bright, gentle, goldy fall
At the shores of the Ligurian Sea
Where in the bizarre details of a parallel world
Were troubling me so much
That I decided to go to Milan.

...
There wasn't a train at that hour in the little town
peaceful
Seemingly forgotten by the world.

...
Passing by the little railway station
Drowned in silence
with its smoky windows and the green sashes
I heard the bells beating.

But I didn't see any church around.
It was a sweet odour of flowers
and of spring
The enchanting trees were blossomed.

...
restless, I asked an old lady
who was passing on the little street
drowned in the white sun of the afternoon:
"Do not mind, madam, what day is today?...
"today it's Saturday..."

...
since then I confuse the seasons
The fall with the spring
And it always seems to me...
that the bronze bells are beating for me

Victor, my desired husband
I wish I love you my sweetness
I love, Victor, my sweetness.
I cannot understand the landscape ...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....te iubesc, Victor

Te iubesc, puiul emu...
...

Pe umerii tăiapuneau cu flăcri de foc stelele
În părul tău se jucau nebune, ielele....

Visions ...
Te iubesc, Victor, Puiul meu.

By far my blue eye was waving in the sky
Far the arch was a flowing water, a sea
Far from it was the smoke of a ship
Far as if it were an unrecognizable cloud ...

The sun in your eyes set in my hair
With their dirty things
Of visions, presences or other worlds ....

...

On the shoulders the stars were burning with flames of fire
In your hair was playing crazy, el el ....
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...te iubesc.te dresc.

Te doresc dragostea mea dulce. Viziuni... te iubesc, Victor, puiul meu.

Departa ochiul meu albastru se unduia în zare
Departa arcă era o apă curgătoare, o mare
Departa parcă era fumul unui vapor
Departa parcă era un irecognoscibil nor...

Soarele din ochii tăi apuse în părul meu
Cu lucrarea lor întinată
De vizuni, presimțuri sau poate alte lumi...
...

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a haughty, beloved actor ...
.....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...
I was wondering where you are ....

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of gray and ash
It was like we were in another underground realm, underground
I was walking in a dream
I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of roses and ashes
An air discovered from another realm.

..

puiul meu dulce, te iubesc, Victor
My face in the rain
(There were those rosy roses)

It was a tall church in Gothic style
Of catholic rite, in the little stoned square

....

I was making a layover there
In my way home.

.....

The iron bells were beating with a grave,
vibrant sound
reverberated in surroundings
Which it seemed that there were breathing
The air of holiday

....

It was a wedding
My wedding, of course
I had arrived till seven in the evening at home
I had arrived at time...

....

Just in time to enter in the wedding room
With Florin
My enigmatic beloved.

...

The bells were ringing
It was the cosmic wedding between Florin and Lia
The wedding of the celestial groom and of the
chthonic bride
Carrying the ointment in the censer.

.....

It was that air
between yellow and grey, between orange and cinder
between sun and shadow
There were those rosy roses
and the geraniums, red, yellow, pink, orange

which were hanging by the windows sills
flowing flowers
on the bride forehead, dressed in white.

.....

It was much surrealism there
in that little square, and the church was unutterable beautiful
the bells were ringing
with their armonious, grave, melodious
sound

...

Everything was having a loosely air of unfinished...
destiny and pure chance
history and time out

...

I was passing by my own wedding
I was and I wasn't there
I was appearing and disappearing, you were appearing
and disappearing

iartă-mă, puiul meu. te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Prelude

iubesc, puiul meu.

I was in Cerialle

In that bright, gentle, goldy fall
At the shores of the Ligurian Sea
Where in the bizarre details of a parallel world
Were troubling me so much
That I decided to go to Milan.

...
There wasn't a train at that hour in the little town
peaceful
Seemingly forgotten by the world.

...
Passing by the little railway station
Drowned in silence
with its smoky windows and the green sashes
I heard the bells beating.

But I didn't see any church around.
It was a sweet odour of flowers
and of spring
The enchanting trees were blossomed.

...
restless, I asked an old lady
who was passing on the little street
drowned in the white sun of the afternoon:
"Do not mind, madam, what day is today?..."
"today it's Saturday..."

...
since then I confuse the seasons
The fall with the spring
And it always seems to me...
that the bronze bells are beating for me

Victor, my desired husband
I wish I love you my sweetness
I love, Victor, my sweetness.
I cannot understand the landscape ...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....te iubesc, Victor

The magnolias were falling ...

I was silent on the road, this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future
The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
they were comforting my inert body.

I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over-a haughty, beloved actor ...

.....

The bites were silent, feverish in the windows
With smiling faces ...
I was wondering where you are ....

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...

The whole breathed an air of gray and ash
It was like we were in another underground realm, underground
I was walking in a dream
I was and wasn't ...

... we were defending and disappearing
In the small square with cobbled tiles, soaked
They appeared and disappeared ...
The whole breathed an air of roses and ashes
An air discovered from another realm.

..

puiul meu dulce, te iubesc, Victor
My face in the rain
(There were those rosy roses)

It was a tall church in Gothic style
Of catholic rite, in the little stoned square

....
I was making a layover there
In my way home.

.....
The iron bells were beating with a grave,
vibrant sound
reverberated in surroundings
Which it seemed that there were breathing
The air of holiday

....
It was a wedding
My wedding, of course
I had arrived till seven in the evening at home
I had arrived at time...

....

Just in time to enter in the wedding room
With Florin
My enigmatic beloved.

...

The bells were ringing
It was the cosmic wedding between Florin and Lia
The wedding of the celestial groom and of the
chthonic bride
Carrying the ointment in the censer.

.....

It was that air
between yellow and grey, between orange and cinder
between sun and shadow
There were those rosy roses
and the geraniums, red, yellow, pink, orange
which were hanging by the windows sills
flowing flowers
on the bride forehead, dressed in white.

.....

It was much surrealism there
in that little square, and the church was unutterable beautiful
the bells were ringing
with their armonious, grave, melodious
sound

...

Everything was having a loosely air of unfinished...
destiny and pure chance
history and time out

...

I was passing by my own wedding
I was and I wasn't there
I was appearing and disappearing, you were appearing
and disappearing

iartă-mă, puiul meu. te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Prelude

te

iubesc, puiul meu.

I was in Cerialle
In that bright, gentle, goldy fall
At the shores of the Ligurian Sea
Where in the bizarre details of a parallel world
Were troubling me so much
That I decided to go to Milan.

...

There wasn't a train at that hour in the little town
peaceful
Seemingly forgotten by the world.

...

Passing by the little railway station
Drowned in silence
with its smoky windows and the green sashes
I heard the bells beating.

But I didn't see any church around.
It was a sweet odour of flowers
and of spring
The enchanting trees were blossomed.

...

restless, I asked an old lady

who was passing on the little street
drowned in the white sun of the afternoon:
"Do not mind, madam, what day is today?...
"today it's Saturday..."

...
since then I confuse the seasons
The fall with the spring
And it always seems to me...
that the bronze bells are beating for me

Victor, my desired husband
I wish I love you my sweetness
I love, Victor, my sweetness.
I cannot understand the landscape ...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...
When everything turns to ashes
and in stellar dust, back in the eye
in the eye with which God looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

...
Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

...

When everything is pretended
and in stellar dust, back in the eye
in the eye of God he looks at the world
hidden somewhere where I can't see him ...

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....te iubesc, Victor

Te iubesc, puiul emu...

...

Pe umerii tăiapuneau cu flăcri de foc stelele
În părul tău se jucau nebune, ielele....

Visions ... I love you, Victor, my baby.

By far my blue eye was waving in the sky
Far the arch was a flowing water, a sea
Far from it was the smoke of a ship
Far as if it were an unrecognizable cloud ...

The sun in your eyes set in my hair
With their dirty things
Of visions, presences or other worlds ....

...

On the shoulders the stars were burning with flames of fire
In your hair was playing crazy, elel ....
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
...te iubesc.

Voci guturale...

Voci guturale pierdute-n depărtare
Ochii îmi înoată ca ochii de hering în sos
Cu salată de ceapă și icre dintr-un vapor
Din care mateloții sar râzând jos
și pun cu mulțumire piciorul pe pământ.

...

Sentimente, șaluri, vânturi, valuri
Voci pierdute în clarobscurul
ploii stelare
Solare
Scaun pământiu pus de-a curmezișul...

””

Ploaia de stele și de soare se revarsă în încăpere

Ca un val, ca o maree
Ca o tornadă, ca un taifun
Vă spun singura-i clipă-i acum
Clipa de miere şin fum...

...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulţime, gălăgie, solitudine
Mă găsesc pe crestele uui munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mişca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii şi visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Tootul e o atmosferă între negru şi verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuaţie
Cu numere iraţionale
şi verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

şi cenuşiul de cenuşă al cerului...

...

Vântul atârnă pe portativa cerului
Mişcate de un vânt celest
Pletele mele se mişcă în vânt
Ca un banc de peşti, ca o cavalcadă de spermatozoiz

....

Iau pistolul şi mă împuşc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mişca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii şi visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Germinal

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...

It is an atmosphere between black and white
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Te iubesc, Victor, dragostea mea.

Gutural Voices ...

Gutural voices lost in the distance
My eyes swim like herch of herring in the sauce
With onion salad and caviar from a boat
Of which the mothers are laughing down
and I thank the foot on the ground.

...

Feelings, shawls, winds, waves
Lost voices in the clearobscur
stellar rain
solar
The earthly chair ...

””

The rain and sunshine flow into the room
Like a wave like a tide
Like a tornado, like a typhoon
I'm telling you, just give it a moment now
Honey and smoke ...

...

Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hillsides
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Everyone is an atmosphere between black and green
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind

Like a pool of fish, like a sperm cavalcade

....

I get the gun and shoot myself

It slows down some sort of chaos

dark

Until I touch the ground with my lips

Which I prevented

...

My lips can not move

I can not cover the landscape

The other than the inner one, known from millions of kali-yuga

Other than the inner universe

Known from deep reveries and dreams

With the stick stuck to the stars

....

Germinal

Voices mingle, guttural, joyful

barking

The black coal people

They smile like in Germinal ...

It is an atmosphere between black and white

Between earth's black, fixed in an equation

With irrational numbers

and the green of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Te iubesc, Puiul meu.

Voci guturale...

Voci guturale pierdute-n depărtare

Ochii îmi înoată ca oichii de hering în sos

Cu salată de ceapă și icre dintr-un vapor

Din care mateloții sar râzând jos

și pun cu mulțumire piciorul pe pământ.

...

Sentimente, șaluri, vânturi, valuri

Voci pierdute în clarobscurul

ploii stelare

Solare

Scaun pământiu pus de-a curmezișul...

'''

Ploaia de stele și de soare se revarsă în încăpere

Ca un val, ca o maree

Ca o tornadă, ca un taifun

Vă spun singura-i clipă-i acum

Clipa de miere și în fum...

...

Încercând să mă recuperez

din solitudine

Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă găsesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Tootul e o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii
și cenușiul de cenușă al cerului...

...
Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoiz

....
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....
Germinal

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...
It is an atmosphere between black and white
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...
Te iubesc, Victor, dragostea mea.
Gutural Voices ...

Gutural voices lost in the distance
My eyes swim like herch of herring in the sauce
With onion salad and caviar from a boat
Of which the mothers are laughing down
and I thank the foot on the ground.

...

Feelings, shawls, winds, waves
Lost voices in the clearobscur
stellar rain
solar
The earthly chair ...

...

The rain and sunshine flow into the room
Like a wave like a tide
Like a tornado, like a typhoon
I'm telling you, just give it a moment now
Honey and smoke ...

...

Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hillsides
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Everyone is an atmosphere between black and green
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a pool of fish, like a sperm cavalcade

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

Germinal

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...

It is an atmosphere between black and white
Between earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

I love you, Victor, my love.

Te iubesc, Victor, Dragostea mea.

Te doresc.

Voci guturale...

Voci guturale pierdute-n depărtare
Ochii îmi înoată ca oichii de hering în sos
Cu salată de ceapă și icre dintr-un vapor
Din care mateloții sar râzând jos
și pun cu mulțumire piciorul pe pământ.

...

Sentimente, șaluri, vânturi, valuri
Voci pierdute în clarobscurul
ploii stelare
Solare
Scaun pământiu pus de-a curmezișul...

'''

Ploaia de stele și de soare se revarsă în încăpere
Ca un val, ca o maree
Ca o tornadă, ca un taifun
Vă spun singura-i clipă-i acum
Clipa de miere și în fum...

...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă găsesc pe crestele uii munte înalt
Înconjurat de zăpezi.
Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Tootul e o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii
și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoiz

....

Îau pstolul și mă împușc

Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Germinal

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...
It is an atmosphere between black and white
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Te iubesc, Victor, dragostea mea.
Gutural Voices ...

Gutural voices lost in the distance
My eyes swim like herch of herring in the sauce
With onion salad and caviar from a boat
Of which the mothers are laughing down
and I thank the foot on the ground.

...

Feelings, shawls, winds, waves
Lost voices in the clearobscur
stellar rain
solar
The earthly chair ...

'''

The rain and sunshine flow into the room
Like a wave like a tide
Like a tornado, like a typhoon
I'm telling you, just give it a moment now
Honey and smoke ...

...

Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hillsides
Surrounded by snow.
My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Everyone is an atmosphere between black and green
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a pool of fish, like a sperm cavalcade

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

Germinal

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...
It is an atmosphere between black and white
Between earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Te iubesc, Puiul meu Drag.

Voci guturale...

Voci guturale pierdute-n depărtare
Ochii îmi înoată ca oichii de hering în sos
Cu salată de ceapă și icre dintr-un vapor
Din care mateloții sar răsând jos
și pun cu mulțumire piciorul pe pământ.

...

Sentimente, șaluri, vânturi, valuri
Voci pierdute în clarobscurul
ploii stelare
Solare
Scaun pământiu pus de-a curmezișul...

””

Ploaia de stele și de soare se revarsă în încăpere
Ca un val, ca o maree
Ca o tornadă, ca un taifun
Vă spun singura-i clipă-i acum
Clipa de miere și în fum...

...

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă găsesc pe crestele unui munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Tootul e o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Germinal

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...

It is an atmosphere between black and white

Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Te iubesc, Victor, dragostea mea.

Gutural Voices ...

Gutural voices lost in the distance
My eyes swim like herch of herring in the sauce
With onion salad and caviar from a boat
Of which the mothers are laughing down
and I thank the foot on the ground.

...

Feelings, shawls, winds, waves
Lost voices in the clearobscur
stellar rain
solar
The earthly chair ...

...

The rain and sunshine flow into the room
Like a wave like a tide
Like a tornado, like a typhoon
I'm telling you, just give it a moment now
Honey and smoke ...

...

Trying to get back
from solitude
From larm, crowd noise, noise, solitude
I find myself on the high hillsides
Surrounded by snow.

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Everyone is an atmosphere between black and green
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a pool of fish, like a sperm cavalcade

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

....

Germinal

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...

It is an atmosphere between black and white
Between earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Te iubesc, Victor, Puiul meu.

Dulceața inimii mele, Te doresc, Victor, puiul meu, Te iubesc, Puiul meu, dragostea mea.
Where's the world ...

Te doresc, puiul meu dulce.
Slowly shines the day ...
The sun penetrates into the hall with trembling light
Light yellow horns
and my sad soul enlightens me
burdened with sadness, past loneliness
and future.

.....

If it's sensible, show him
The world is understandable
Other than a huge hero
If it's the world, I'll show him ...

...

The mysterious mystery of the heart will escape it
Whatever the world is
Other than a huge hero
The meaning of love show him ...

From hieroglyphs and pagan writings
Check to create the foam wave
You will draw my heart
When the sun is over the sky

The world is understandable
Other than a huge hero
The meaning of love show him ...

Squeeze my heart in my fist
What is a blue star
It's her and maybe she's not ....
What caress the trunk of it

She is ... and maybe she is not.
A music, a heavy sphere
Or a blue peruse
A small, cowardly cow baby
A step that is painted down
Of thoughts and red light

What's more than a blue star
What cares about it?
If I go or stay
On words of diaphan
If I go or stay

What cares about it?

...

If it's sensible, show him
The world is understandable
Other than a huge hero
If it's the world, I'll show him ...

Which of the aces

Dark evening with scalding scars
Flashing lights flash on the hills around
With the sound of pure metals
The rain falls around me, the rain unpunished.

I paused quietly in the light
from a low lamp to a table in strips
where, I was still silent, with a wide smile, a bit silly
keep me on my knees.

...

My mesh stockings
They are broken, with many circles and with many cracks
Foot to foot, and with the cigarette in one hand
I better read a full sheet of ladies to get out

Let me give my company ladies a mesh.

...

I go out, happy, I shake my head
and a hand goes to my mouth
ruby liqueur ...
... while with dead gestures next to the resurrection
The pale of the night night innocent lady

...

She looks at me with big eyes
Then he smiles as if guilty
As he draws her art, her eyes flicker
In his books he accidentally bent me ....

...

We raise, it's a big stake.
abbey
The sad lady went to pray
On the bed with his hand on his knees he brings to his chin
Twisting a tear under the eyelashes
I smile sweetly and throw my books on the table.

...

With jeans on the table stretch
Still taking a sip from the glass of wine

The madness that makes me slow my eye
Blinking like a dream ...
Then in a proud slow motion, he slowly puts his aces on the table
..

It then rolls and hisses
and taking the coins pile
Which he also laid on his feet
Laughing is done with the eye of the prickly
Passing by me pulls me a twig.

...

I went out. My mind is empty, without thoughts
In my shabby forgiveness, I shrug my shoulders
and the thought runs after me, without ceasing
with his step, his sweet, sad, bitter thoughts ...

...

Come back
The mouse is sleeping with his hand in the temple
With broken jeans, with one hand left on one leg ...
It crumbles, then snores again ...

The other counts their holes in the net.

....

Suddenly, he fell asleep from sleep.
I put my hand on the pencil and write another line
Just grinning at a thought I just knew
Passing a bat over his ass
The lady with sad eyes and long hair ...

..

Dark evening with scalding scars
Flashing lights flash on the hills around
With the sound of pure rejuvenation
Bouncing around my tireless evening ...

I fell silent in the light of goodbye
from a low lamp to a table in strips
where, I was still silent, with a wide smile, a bit silly
keep me on my knees.
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Te iubesc Victor, Dulcele mu Puișor.

Dulceața inimii mele, Te doresc, Victor, puiul meu, Te iubesc, Puiul meu, dragostea mea.
Where's the world ...

Te doresc, puiul meu dulce.
Slowly shines the day ...
The sun penetrates into the hall with trembling light
Light yellow horns
and my sad soul enlightens me
burdened with sadness, past loneliness

and future.

.....

If it's sensible, show him
The world is understandable
Other than a huge hero
If it's the world, I'll show him ...

...

The mysterious mystery of the heart will escape it
Whatever the world is
Other than a huge hero
The meaning of love show him ...

From hieroglyphs and pagan writings
Check to create the foam wave
You will draw my heart
When the sun is over the sky

The world is understandable
Other than a huge hero
The meaning of love show him ...

Squeeze my heart in my fist
What is a blue star
It's her and maybe she's not ....
What caress the trunk of it

She is ... and maybe she is not.
A music, a heavy sphere
Or a blue peruse
A small, cowardly cow baby
A step that is painted down
Of thoughts and red light

What's more than a blue star
What cares about it?
If I go or stay
On words of diaphan
If I go or stay

What cares about it?

...

If it's sensible, show him
The world is understandable
Other than a huge hero
If it's the world, I'll show him ...

Come as you are
Leg you...
The fourth book

The fifth painting

Yoga. Nemurire și libertate

Zeul suprem hindus este Avalokiteshvara, "cel dincolo de bine și de rău", o natură amorală, o zeităate care nu cunoaște categoriile morale de bine și de rău, este dincolo de acestea. Așa a fost posibilă apariția răului în lume, a nefericirii și suferinței. Dar "răul, nefericirea și suferința" erau condiții sine qua non pentru creșterea spirituală și obținerea eliberării, *mokṣa*. Omul, ființa umană s-a născut liberă; în aceste condiții, nu există căi de constrângere pentru creșterea, pentru dezvoltarea spirituală decât *karma*, legea budistă a cauzei și a efectului. O mantra budistă a călugărilor Thai nu evidențiază decât patru aspecte ale legii divine:

- of good conduct is the order of the disciples of the blessed one;
- of upright conduct is the order of the disciples of the blessed one;
- of wise conduct is the order of the disciples of the blessed one;
- of proper conduct is the order of the disciples of the blessed one.

Legea divină pe care o purtăm în noi nu permite abaterea de la aceste reguli simple, valabile și în creștinism, și în toate religiile și pretutindeni. Sămânța divină care este în noi, chipul divinității din adânc, al divinității morale, care este un *summum bonum*, aspectul pozitiv al lui Avalokiteshvara, Iisus Hristos și Fecioara Maria, acea Anima sau Suflet universal sau Animus, Brahman, Atman, ne cere imperativ să urmăm legile morale, să ne urmăm sufletul și să ne ascultăm spiritul, să eliminăm sau să ocolim răul. Acest lucru este foarte greu, atât pentru oamenii care practică asceza, câtși pentru cei care trăiesc printre semenii lor, în lume. C.G. Jung a afirmat că nu există o cale de mântuire, de a elimina răul, decât acceptând că face parte din tine însuși, că face parte din lume. Abia atunci, prin această acceptare, se deschide pentru cel suferind calea eliberării, trupești, sufletești și spirituale. Fie că alegem asceza și respectăm *dharma*, fie că luăm crucea și urmăm drumul cristic, acestea nu sunt decât căi aparent diferite de a ajunge la același rezultat: eliberarea sufletului din temnița trupului, depășirea patimilor și dorințelor omenești. Buddha a reușit acest lucru în viața sa, pentru Iisus Hristos acest drum continuă după "coborârea de pe cruce". El "a înviat din morți" și s-a suit la Cer de-a dreapta Tatălui (o ipostază a Sa însuși) ceea ce echivalează în sens figurat cu faptul că el și-a depășit prin moarte, prin crucificare, natura omenească și a rămas în slavă în cea divină. Pe când Buddha oferă o slavă a divinului cucerită în timpul vieții, prin *Nirvana*, Iisus Hristos oferă o slavă a divinului obținută prin moarte, crucificare și înviere.

Călugări tibetani
Păzeau porțile mănăstirii
La intrare și la ieșire.

Orându-iți cuminte
Câte patru
La cele patru intrări
Opuse.

.....

pluteam prin spațiul negru
plin de puncte
scânteietoare
Sorul
Luna
Se întrevăd printre bucăți albe
De jeratic.

.....

eram o stea.

Cu suflu dens
Împrăștiindu-se în mii de particule
Opace.

Sufletu-mi vorbea din adânc
Și-mi susura de pământ.

...

Din ape se-ntrupa
Arjuna
Cu pielea-i albă
Ca argintul.

.....

plutind maiestuos pe ape
în mâni cu cornul
de aramă
la brațe-n sine
cu durere
plin de blândețe
el mă cheamă.

.....

pământ. Întinderi nesfârșit de ape.
Bancuri de pești
Notând sublim
În apa pură de acvamarin.

Conuri concentrice ridicându-se la orizont
Departa...
Munții se ondulează la marginea
Zării

Violet și mov, roz și trandafiriu
Pete roșii, între coroanele arborilor
Și în planul apropiat
Conuri concentrice cenușii, părând o civilizație dispărută
Dacă n-ar fi semnul
Unei religii esoterice...

Călugăr tibetan uitându-se în zare
Îmbrăcat într-o robă portocalie
Totul este un mare contrast între răceala
Și imobilitatea conurilor
Și priveliștea caldă deschisă în fața ochilor...

...

Un aer dintr-o altă viață
Secretă, misterioasă, adânc ascunsă
În realitatea noastră vieții de zi cu zi
Totul pare atât de simplu, atât de monstruos

Ca tot ce este straniu
Și necunoscut

Carnea ta sângele tău strigă după amintire
Dar totul rămâne încremenit

Conurile pe platforma înaltă, și vreun călugăr
Cu spatele întors
Căutând, cercetând după ceva în zare
Sau poate impenetrabil ca conurile
Cu un chip imobil, pe care tu
Nu-l poți vedea.

..
Semnul distanței, al distanțelor
Largi, necuprinse
Sentimentul că vrei să fii înăuntru, în aceeași realitate
Sentimentul confortabil
Că nu vei fi niciodată

.....

Vei fi exact la fel
Printre mașini, case, oameni
Pe aceleași străzi bine cunoscute
Pe care te simți sigur
Și cu picioarele adânc îngropate
În pământ.

...

Te iubesc, dulce ppui.

Conuri circulare se înalță în pravelește
Departe...
Conuri circulare, gri, imobile, impenetrabile
Grele, lucrate în metal greu...

Departe,
La orizont se profilează munții
Ca adânci Arhetipuri
Care-și caută drumul lor spre conștiință
Munți și păduri cu coroane
Luminiscente

Culori tremurând în zarea ochiului, departe
Culorile acoperișurilor pagodelor
Purpurii, roșii, portocalii
Culori amestecându-se în privire, în lumina soarelui
În penumbră...

Un aer de liniște și din altă lume
O realitate într-o altă realitate
Ca acest călugăr, îmbrăcat în robă portocalie
Și cu spatele întors

Uitându-se la priveliște, parcă căutând ceva
Numai de el știut...
Este un mare contrast între planul apropiat
Și planul depărtat

Nu știi de unde vine acest aer misterios
Dar cu siguranță vine de la ființa vie
Proiectată într-un decor
Lipsit de viață.

..

Ai vrea fii acolo
În cealaltă realitate
Dar doar pentru o secundă, pentru a inhala bizarul
Acestei lumi monstruoase
Atât de stranie

Pentru că este necunoscută
atât de stranie deoarece n-o înțelegi
este ceva total diferit
de ceea ce ai cunoscut deja...

este alteritatea
cea care te deconectează...
doar o secundă să fii proiectat acolo
și apoi să te întorci
printre lucruri sigure, care-ți oferă securitate
în lumea ta... printre oameni
case, mașini...

...

Pentru că necunoscutul te poate copleși
Și poți să nu te mai întorci niciodată
Din această lume de umbre și penumbră
Din conurile circulare
Ridicându-se la orizont, dintr-o realitate

În inima altei realități.

....

Te doresc.

Spațiul nu este un concept empiric care a fost derivat din experiențele noastre exterioare. Ci în ideea că anumite senzații să se refere la ceva exterior mie (aceasta înseamnă la ceva din altă regiune a spațiului față de cea în care mă găsesc eu însumi), și în mod similar în ideea că pot fi capabil să le reprezint ca externe și alături una de alta, și în conformitate nu numai ca diferite, dar și în locuri diferite, reprezentarea spațiului trebuie deja să le fundamenteze [dazu muß die Vorstellung des Raumes schon zum Grunde liegen]. Prin urmare, reprezentarea spațiului nu poate fi obținută prin experiență din relațiile aparentei externe; aceasta experiență externă este ea însăși posibilă în vreun fel numai prin acea reprezentare. Dulce puișor, te iubesc.

Te iubesc dulce iubit și draguț.

Yoga. Immortality and freedom

The supreme Hindu god is Avalokiteshvara, "the one beyond good and evil", an amoral nature, a deity who does not know the moral categories of good and evil, is beyond them. Thus it was possible the appearance of evil in the world, of unhappiness and suffering. But "evil, unhappiness and suffering" were sine qua non conditions for spiritual growth and liberation, mokṣa. Man, the human being was born free; Under these conditions, there are no compelling ways for growth, for spiritual development other than karma, the Buddhist law of cause and effect. A Buddhist mantra of Thai monks highlights only four aspects of the divine law:

- of good conduct is the order of the disciples of the blessed one;
- of upright conduct is the order of the disciples of the blessed one;
- of wise conduct is the order of the disciples of the blessed one;
- of proper conduct is the order of the disciples of the blessed one.

The divine law that we carry in us does not allow the deviation from these simple rules, valid also in Christianity, and in all religions and everywhere. The divine seed that is in us, the image of the deep divinity, the moral deity, which is a summum bonum, the positive aspect of Avalokiteshvara, Jesus Christ and the Virgin Mary, that universal Soul or Soul or Animus, Brahman, Atman, requires us to we follow moral laws, we follow our soul and we listen to our spirit, we eliminate or bypass evil. This is very difficult, both for the people who practice asceticism and for those who live among their fellows in the world. C. G. Jung stated that there is no way of salvation, to eliminate evil, only by accepting that it is part of yourself, that it is part of the world. Only then, through this acceptance, is it opened up for the sufferer of the path of liberation, body, soul and spiritual. Whether we choose the ascetic and we respect the dharma, or we take the cross and follow the christian path, these are but apparently different ways of reaching the same result: liberation of the soul from the prison of the body, overcoming human passions and desires. The Buddha has achieved this in his life, for Jesus Christ this path continues after the "descent from the cross". He "rose from the dead" and ascended to Heaven on the right hand of the Father (a hypostasis of Himself) which is equivalent in the figurative sense to the fact that he surpassed through death, through crucifixion, human nature and remained in glory in the divine. While the Buddha offers a glory of the divine conquered during life, through Nirvana, Jesus Christ offers a glory of the divine obtained through death, crucifixion and resurrection.

Tibetan monks

They were guarding the gates of the monastery
At the entrance and at the exit.

Arrange well

Four

At the four entrances

Opposite.

.....

I was floating through the black space
full of points
brilliant
Star
Month
They can be seen among the white pieces
By fire-coals.

.....

I was a star.
With dense breath
Spreading into thousands of particles
Opaque.

My soul was speaking from deep
and whisper to me from the ground.

...

It comes from the waters
Arjuna
With white skin
Like silver.

....

majestic floating on the water
in the hands with the horn
brass
in the arms itself
with pain
full of gentleness
he calls me.

....

earth. Endless stretch of water.
Fish benches
Noting sublime
In pure aquamarine water.

Concentric cones rising to the horizon
Far away...
The mountains curl at the edge
sight

Violet and purple, pink and rose
Red spots, between the crowns of the trees
And in the near plan

Concentric gray cones, looking like a missing civilization
If it wasn't for the sign
An esoteric religion ...

Tibetan monk looking around
Dressed in an orange dress
Everything is a great contrast between the cold
And the immobility of the cones
And the warm view opened before his eyes.

...
An air of another life
Secret, mysterious, deeply hidden
In the reality of our daily lives
Everything seems so simple, so monstrous
Like everything's weird
And unknown

Your flesh your blood cries for remembrance
But everything is stuck

The cones on the high platform, and some monk
With his back turned
Looking, searching for something in the area
Or it may be impenetrable as cones
With an immobile face, which you
You can't see it.

..
The sign of distance, of distances
Wide, unobtrusive
The feeling that you want to be in, in the same reality
Comfortable feeling
That you will never be

.....

You will be exactly the same
Among the cars, houses, people
On the same well-known streets
Which you feel confident about
And with his feet deeply buried
In the ground.

...

I love you, sweet baby.

Circular cones rise in view
Far away...
Circular, gray, immobile, impenetrable cones
Heavy, made of heavy metal ...

Far away,
The mountains are outlined on the horizon

Like deep Archetypes
Who are looking for their way to consciousness
Mountains and forests with crowns
Luminescent

Trembling colors in the eye area, far away
The colors of the pagoda roofs
Purples, reds, oranges
Colors mixing in the gaze, in the sunlight
In the twilight ...

An air of tranquility and from another world
One reality in another reality
Like this monk, dressed in an orange robe
And with his back turned

Looking at the view, looking for something
Only he knew ...
It is a great contrast between the near plan
And the plan away

You don't know where this mysterious air comes from
But it certainly comes from the living being
Designed in a setting
Lifeless.

..

You would want to be there
In the other reality
But just for a second, to inhale the bizarre
To this monstrous world
So strange

Because she's unknown
so strange because you don't understand it
it's something totally different
of what you already knew ...

it is otherness
the one that baffles you ...
just a second to be projected there
and then come back
among the safe things that give you security
in your world ... among people
houses, cars ...

...

Because the unknown can overwhelm you
And you can never go back
From this world of shadows and gloom
From the circular cones
Rising to the horizon, from a reality

In the heart of another reality.

....

I want you.

Space is not an empirical concept that has been derived from our external experiences. But in the idea that certain sensations refer to something external to me (this means something from another region of the space to the one in which I find myself), and similarly to the idea that I may be able to represent them as external and side by side, and in accordance not only as different, but also in different places, the representation of space must already underpin them [dazu muß die Vorstellung des Raumes schon zum Grunde liegen]. Therefore, the representation of space cannot be obtained through experience from the relations of external appearance; this external experience is itself possible in some way only through that representation.

Tudor, dulcele meu puîşor, Dulcele meu Animus, Victor, dulceaţa mea, Te iubesc şi Te doresc, puilul meu drag, puîşorul meu.

Your arms ...

te iubesc, puîşor dulce.

Your face, a little ingenuous, a little unspoken

Vaguely ironic, but still

So benign

caught my attention.

With the torso slightly leaning forward

Seeming like something in the crowd

... a concentration in fact

A little joke, if he did not read

In her deeper feelings

Silently abusive.

But still accessible by interpretation ...

..

Your lips that I would have kissed a thousand times
As you can see, from the profile ...
Nose, a little acvilin, eyes, hair
The silky and blonde young man in her
Perpetual adolescence ...

But especially the arms
Bent down to the elbow, letting them see
A piece of the body so desirable
Blooming, tender, masculine and feminine at the same time ...
Like your whole face ...

...

Which I would have kissed, sweet and passionate
Like a cousin
Sudden....

....

A clean, full, brilliant dimension of reality
My arms are given to me
Caught in flight
The whisper of the word "Amor"

....

My dear, you leave a piece uncovered from you
That Eros does not convert to Thanatos
and aggressive herds
not to give birth to a purer second game

but to remain aggressive ...
Bhakti-yoga has not used anything to me, looking at your arms
Which you consciously unveiled

....

For the look to become the agent of desire
From which love is born.

...

My sweet sweetheart, you're always rejuvenating, all the more
While I always embrace
Increasingly...

From the bitterness of this finding
I look back at the horrible looks
Seeing me in a moment
With years back

While my first mate was still gone
when a flock of birds was lost at dusk.
Increasingly lonely
Darkness and frost - you lose yourself in the sight
Eternally in the morning.
Te iubesc, Tudor, Puiul meu.

Victor, Odorul Sufletului meu, Dulce Puișor, Dragoste Iubită, te iubesc.
Your cruel and warm eyes...

I was looking for answers in the bitter beer, in your
warm and cruel eyes...
There were sluttering question signs in the taste
of fruits of the mulberry tree

In your fading away, lost smile...
scattered on the soft wings of somptuous spring...
in a crepuscule, falling down of the night
so sweet, so bitter...

I was feeling rising up in me bigger and bigger a desire
to draw yourself slowly and slowly....
in my soft, wet eyes...
There were sluttering signs of questions in your cruel
and warm eyes...

.....
In your fading away, lost smile...
scattered on the soft wings of somptuous spring...
in a crepuscule, falling down of the night
so sweet, so bitter...

te iubesc, Victor și te doresc...

From myself to yourself, only bluey smoothy waters
Your gentle, serene, pure eyes
Gentle, little, precious pearls
That are litting up in the sky a thousand...
Your gentle, dark blue eyes....
Te iubesc, Animusul meu, Ahetipul meu Dulce și iubit, Victor.

Iubitul meu, te doresc și te iubesc, Vctor, dragostea mea.
Your eyes...

From myself to yourself, only blue smooth waters
Your gentle, serene, pure eyes
Gentle, little, precious pearls
That are lit up in the sky a thousand...
Your gentle, dark blue eyes....

Tudor, Te iubesc nespus, Puiul meu, Soșul Dulce al sufletului meu. Your eyes...

te iubesc, puiul meu dulce.
Likewise two blue stars that are glittering
and fill down the darkness with their
warmly flame

Your eyes are often speaking to myself.
And your hairs which are reflecting
its dark blonde light...

.....

Like two red precious stones
that fill the air of their summery warmth
Your sweet lips are stealing me,
the shy light of my eyes..

.....

Stars glittering faintly, falling down in the ground
As in winter the white flakes
of snow and pure light

I kiss their grave, sweet darkness
which in the white night of the spring
sits down...

Nirvana Best Best Songs - Nirvana Greatest Hits Full Album

Your eyes...

te iubesc, Victor, puiul meu.

Your neck
It seems to me the stalk from which, in mystery
It pours out the sweet nightfall
on the ground

Covering the earth with warmly darkness
Of the night and of the burning stars
Glittering smoldered...
So blue are your eyes

Likewise two darkened stars, full of the night...
Of thunderstorm streak....
And though... The sweet twilight
warm sweet odor of the springtime

brings out in your eyes a dark blue light...
full of the mystery of moon rays passing through the arch of leaves
a sweet warm unknown eye light...

Nirvana Best Best Songs - Nirvana Greatest Hits Full Album

te doresc și te iubesc, Vctor, dragostea mea.
Your eyes...

From myself to yourself, only bluey smoothy waters
Your gentle, serene, pure eyes
Gentle, little, precious pearls
That are litting up in the sky a thousand...
Your gentle, dark blue eyes....
Te iubesc, Animusul meu, Ahetipul meu Dulce și iubit, Victor.

Dulce Victor, Puiul meu, te doresc și te iubesc, puiul meu drag.
Your smile....

Creepers swinging in the beat of the wind
likewise some sea snakes
bearing the black of the earth
to the sky...

....

your smile
carried on coloured waters of air
winds in the rib of matter
likewise an ornica carried in the living viscera
of the earth
by an indescribable wind

on the slow rhythms of the cosmic music
of the stars
united in this beginning of the year
in the stars' glittering
cornfield.

Te iubesc, Tudor, Puiul meu.

Tudor, Soțior Dulce și Iubit, Dragostea meaiubită, Drăguț și dulce puișor, mi-e dor de tine.
puiul meu dulce,
Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu drag.
Your smile...

Your body
 So slender, so stalky
 It imposes to the glance, from far away
 Needs to look away
 To detach it from the background which
 surrounds it
 With the long legs, with fine, delicate bones
 With the narrow hips,
 And the relatively large shoulders...

Everything makes one thing
 The body without the expression of the face
 Will still remain the body
 And just it...

....

But the face, with bony and preeminent cheeks
 In their superior part
 With the eyes smiling like a giving
 A grieving from himself
 Of what is more himself and more personal
 A smile not seductive
 But giving itself...
 Te iubesc, dulcele meu...

....

In the right part of the face
How you look at it
A loosely curled hair loop
As in play
Comes to deepen the mystery of this picture
That you guess
Have a certain intention
It looks made for a certain person
Not for everybody.

.....

Looking at it
I had the strange feeling it was made for me
But so unsure, so insecure
Likewise everything is half conscious
And half nonconscious

Like your lips, in a smile, naive
Half forced, half giving themselves
In a dimension that seems
Lost forever.

..

Tudor, Mihai, Andrei, te iubesc și te doresc.

Te doresc și Te doresc, Dulcele meu, Puiul meu, Animusul meu, Arhetipul meu, Dragul meu, Dulceața mea, Iubirea mea, Dragostea mea. te iubesc, puiul meu drag.
Your smile....

te iubesc, puiul meu drag.

Creepers swinging in the beat of the wind
likewise some sea snakes
bearing the black of the earth
to the sky...

....
your smile
carried on coloured waters of air
winds in the rib of matter
likewise an ornica carried in the living viscera
of the earth
by an indescribable wind

on the slow rhythms of the cosmic music
of the stars
united in this beginning of the year
in the stars' glittering
cornfield.

Te iubesc, Tudor, Puiul meu.

Tudor, Andrei, Mihai, Dragostea mea, te iubesc și te doresc, puiul meu dulce, dragul meu soț, Iartă-mă, puiul meu.
puiul meu dulce,
Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu drag.
Your smile...

Your body
So slender, so stalky
It imposes to the glance, from far away
Needs to look away
To detach it from the background which
surrounds it
With the long legs, with fine, delicate bones
With the narrow hips,
And the relative large shoulders...

Everything makes one thing
The body without the expression of the face
Will still remain the body
And just it...

....
But the face, with bony and prominent cheeks

In their superior part
With the eyes smiling like a giving
A grieving from himself

Of what is more himself and more personal
A smile not seductive, but giving itself...
Te iubesc, dulcele meu...

....
In the right part of the face
How you look at it
A loosely curled hair loop
As in play
Comes to deepen the mystery of this picture
That you guess
Have a certain intention
It looks made for a certain person
Not for everybody.
.....

Looking at it
I had the strange feeling it was made for me
But so unsure, so insecure
Likewise everything is half conscious
And half unconconscious

Like your lips, in a smile, naive
Half forced, half giving themselves
In a dimension that seems
Lost for ever. Te iubesc, Tudor, Puiul meu. Te doresc, dulcele Puișor al Sufletului meu.

..
te iubesc.

Iubitul meu, dragul meu, puiul meu dulce, te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Your smile...

Your smile
Likewise a fine, adamantine spider web
Trembling over the flowers from the garden
Wet, graceful
With long stalks opened to the light.

Limit states.
The sweetness of your smile
Scattering at the same time with the break of dawn....
My locks like some serpents
had coiled around me...

....
Far away
The orange tunnel was undulating
in the sky...
te doresc și te iubesc, puiul meu drag.
Your smile....

Creepers swinging in the beat of the wind
likewise some sea snakes
bearing the black of the earth
to the sky...

....

your smile
carried on coloured waters of air
winds in the rib of matter
likewise an ornica carried in the living viscera
of the earth
by an indescribable wind

on the slow rhythms of the cosmic music
of the stars
united in this beginning of the year
in the stars' glittering
cornfield.

Dragostea meaiubită, Drăguț și dulce puișor, mi-e dor de tine.
puiul meu dulce,
Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu drag.
Your smile...

Your body
 So slender, so stalky
 It imposes to the glance, from far away
 Needs to look away
 To detach it from the background which
 surrounds it
 With the long legs, with fine, delicate bones
 With the narrow hips,
 And the relatively large shoulders...

Everything makes one thing
 The body without the expression of the face
 Will still remain the body
 And just it...

....

But the face, with bony and preeminent cheeks
 In their superior part
 With the eyes smiling like a giving
 A grieving from himself
 Of what is more himself and more personal
 A smile not seductive
 But giving itself...
 Te iubesc, dulcele meu...

....

In the right part of the face
How you look at it
A loosely curled hair loop
As in play
Comes to deepen the mystery of this picture
That you guess
Have a certain intention
It looks made for a certain person
Not for everybody.

.....

Looking at it
I had the strange feeling it was made for me
But so unsure, so insecure
Likewise everything is half conscious
And half nonconscious

Like your lips, in a smile, naive
Half forced, half giving themselves
In a dimension that seems
Lost forever.

..

te iubesc și te doresc.
Dragostea mea, te iubesc și te doresc, puiul meu dulce, dragul meu soț, Iartă-mă, puiul meu.
puiul meu dulce,
Te doresc și Te iubesc, Victor, puiul meu drag.
Your smile...

Your body
So slender, so stalky
It imposes to the glance, from far away
Needs to look away
To detach it from the background which
surrounds it
With the long legs, with fine, delicate bones
With the narrow hips,
And the relative large shoulders...

Everything makes one thing
The body without the expression of the face
Will still remain the body
And just it...

....
But the face, with bony and prominent cheeks

In their superior part
With the eyes smiling like a giving
A grieving from himself

Of what is more himself and more personal
A smile not seductive, but giving itself...
Te iubesc, dulcele meu...

....

In the right part of the face
How you look at it
A loosely curled hair loop
As in play
Comes to deepen the mystery of this picture
That you guess
Have a certain intention
It looks made for a certain person
Not for everybody.

.....

Looking at it
I had the strange feeling it was made for me
But so unsure, so insecure
Likewise everything is half conscious
And half unconconscious

Like your lips, in a smile, naive
Half forced, half giving themselves
In a dimension that seems
Lost for ever.

..

te iubesc.

Te iubesc nespus, nespus, Tudor, Andrei, Mihai, Dragostea Dulce a Sufletului meu.

Tudor, Dulcele meu, Iubitul meu, Soțiorul meu, Te iubesc nespus, Odorul Sufletului meu.
Ye doresc, Victor, Dulceața mea, Puișorul meu,
Dragostea mea Dulce, Dragul meu Soșior și Iubit,
Victor, Puiul meu, Te iubesc. te iubesc, puiul meu drag.
Your smile....

te iubesc, puiul meu drag.

Creepers swinging in the beat of the wind
likewise some sea snakes
bearing the black of the earth
to the sky...

....
your smile
carried on coloured waters of air
winds in the rib of matter
likewise an ornica carried in the living viscera
of the earth
by an indescribable wind

on the slow rhythms of the cosmic music
of the stars
united in this beginning of the year
in the stars' glittering
cornfield.

Te iubesc, Tudor, Andrei, Mihai, Puiul meu.

Tudor, Andrei, Mihai, iartă-mă, te iubesc, Tudor, dulceața mea

Your smile

Your smile have been passing into me through warm suspirations
It was poured out blue sink
On the sheets veline
Your smile have passed from yourself in myself.

....

your hands were embracing me like blossom
the cherry-tree
your hands have been spoking to me
so oftenly, so oftenly...

Tudor, Andrei, Mihai, Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.
Surșul tău...

Pe cărările pustiite dunele le mătura vântul
Un alt eu de-nnceput de lume
Pictat într-un tablou cam suprarealsit...
Veneam, prin răscruci ascunse de drumuri, pustiit și trist.

....

Chipul tău pal, precum e coala galbenă de pergament
Surâde puțin trist, puțin adus
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri.

...

Mâna ta gingașă, precum e visul palid de poet
Așvrea s-oduc la gurăși-o gust
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri

Cu lacrimi mari se lasă seara
Picuri grei e-ntunecime verde
În sânul depărtării verde

Cum poașiiimei răsunăîi ascult.

...

Te caut la margine de ape și pădure
Mâna gîngășă să-ți privesc
Ce se-aplecă în neștiută armonie
Asiupra gândului dulce și-omenesc.

...

Mâna ta gîngășă, precum e visul palid de poet
Așvrea s-oduc la gurășis-o gust
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri

...

Cu lacrimi mari se lasă seara
Picuri grei e-ntunecime verde
În sânul depărtării verde
Cum poașiiimei răsunăîi ascult.

....

Chipul tău pal, precum e coala galbenă de pergament
Surâde puțin trist, puțin adus
În aer plutește parfumul vaf vetust
Al livezilor uitate de vișiniși de meri.....

Te iubesc nespus, Victor, dragostea mea nespusă a sufletului meu.

Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.

Surșul tău...

Pe cărările pustiite dunele le mătura vântul

Un alt eu de-nnceput de lume

Pictat într-un tablou cam suprarealsit...

Veneam, prin răscruci ascunse de drumuri, pustiit și trist.

....

Chipul tău pal, precum e coala galbenă de pergament

Surâde puțin trist, puțin adus

În aer plutește parfumul vaf vetust

Al livezilor uitate de vișiniși de meri.

...

Mâna ta gingașă, precum e visul palid de poet

Așvrea s-oduc la gurășis-o gust

În aer plutește parfumul vaf vetust

Al livezilor uitate de vișiniși de meri

Cu lacrimi mari se lasă seara

Picuri grei e-ntunecime verde

În sânul depărtării verde

Cum poașiimei răsunăii ascult.

Te iubesc, puiul meu, dulcele meu.
Your sunrise...

On the deserted paths, the dunes were swept by the wind
Another I from the beginning of the world
Painted in a surrealistic somehow painting
I was coming, through crossroads hidden by roads, deserted and sad...

..

Your pale shape, likewise the yellow sheet of parchment
It is smiling a little sad, a little brought by back
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees.

...

Your tender hand, likewise is the pale dream of the poet
I would like to bring to my mouth and to taste...
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees.

With big tears it is lying down the nightfall
Heavy drops in green darkness
In the breast of the distance green
How my footsteps sound, I listen to them.

..

I am looking for you at the edge of waters and forest
Your sweet tender hand to look at it
Which bent in unknown harmony
Over the sweet human thought...

...

Your tender hand, likewise is the pale dream of the poet
I would like to bring to my mouth and to taste...
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees

With big tears it is lying down the nightfall
Heavy drops in green darkness
In the breast of the distance green
How my footsteps sound, I listen to them.

Your pale shape, likewise the yellow sheet of parchment
It is smiling a little sad, a little brought by back
In the air it is floating the vague obsolete fragrance
Of the orchards forgotten of cheery and apple trees....

Te iubesc, dragostea mea, puiul meu.
Translation: Natalia Gălăţan

Your source ...

The wind sweeps the deserted paths

Another self from the beginning of the world
Painted in a somewhat surreal painting.
I came, through hidden crossroads, deserted and sad.

....

Your face is pale, as is the yellow parchment sheet
Smile a little sad, a little worn
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries.

...

Your luscious hand, like the poet's pale dream
I would love to taste it
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries

With great tears it leaves the evening
Heavy peaks and dark green
Inside the green distance
As the poem rang, I listened.

...

I'm looking for you at the edge of the water and the forest
Hands down to look at you
What bends in unknown harmony
The sweetness of the sweet and human thought.

...

Your luscious hand, like the poet's pale dream
I would love to taste it
In the air floats the scent of old wafers
Of orchards forgotten by apple cherries

...

With great tears it leaves the evening
Heavy peaks and dark green
Inside the green distance
As the poem rang, I listened.

....

Your face is pale, as is the yellow parchment sheet
Smile a little sad, a little worn
In the air floats the scent of old wafers
Of the orchards forgotten by apple cherries .....
te iubesc, puiul meu, cu toate acestea...
Te doresc, puiul meu dulce și drag, iubitul meu.

Translation: Carl Gustav Jung

Te iubesc, Dulcele meu Tudor, Alin, Andrei, Mihai. Te doresc, Puiul meu, Dragostea mea.
Your sweet lips...

Your sweet lips like two coral hieroglyphs
Are whispering words not being
understood
I'm falling down deeply and deeply
in the opal depths of the sea..

....

.And your down voice
Is getting down small stars of silver and of humus
In the moist ground...
Deep, grave, like a melted iron

Whispering metallic, lava flowing into the retina
with its incandescent and ardent
light.
Victor, dulcele meu, te doresc și te iubesc, dulcele meu.

Your sweet lips

Your sweet lips
Likewise two coral hieroglyphs
Are whispering words misunderstood
I'm falling down deeply and deeply
into the pearly
sea....

and your low voice
is getting down little stars of silver and of ground
in the moist land...
whispering metallic
lava flowing down onto the eye
with its black and incandescent
light.

te iubesc
Animusul meu și Arhetipul meu, te doresc și te iubesc, Victor, piul meu.
Soțul meu iubit și drag.

Your sweet lips...

Your sweet lips
Likewise wings of the butterfly, gathered closely to his pallid body
Tired and sad...
They carry in their coral flesh and blood
Deep thoughts
And the sweet tenderness of this monsoon...
Nirvana Best Best Songs - Nirvana Greatest Hits Full Album

Te iubesc Victor, Dulcele meu, Piul meu.
te doresc și te iubesc, Vctor, dragostea mea.
Your eyes...

From myself to yourself, only bluey smoothy waters
Your gentle, serene, pure eyes
Gentle, little, precious pearls
That are litting up in the sky a thousand...
Your gentle, dark blue eyes....

Te doresc și Te iubesc, Dragostea mea, Victor, Puiul meu.

Your sweet lips...

Your sweet lips like two coral hieroglyphs
Are whispering words not being
understood

I'm falling down deeply and deeply
in the opal depths of the sea...

....

.And your down voice

Is getting down small stars of silver and of humus

In the moist ground...

Deep, grave, like a melted iron

Whispering metallic, lava flowing into the retina
with its incandescent and ardent
light.

Victor, dulcele meu, te doresc și te iubesc, dulcele meu.

Your sweet lips

Your sweet lips
Likewise two coral hieroglyphs
Are whispering words misunderstood
I'm falling down deeply and deeply
into the pearly
sea....

and your low voice
is getting down little stars of silver and of ground
in the moist land...
whispering metallic
lava flowing down onto the eye
with its black and incandescent
light.

te iubesc
Animusul meu și Arhetipul meu, te doresc și te iubesc, Victor, puiul meu.
Soțul meu iubit și drag.

Your sweet lips...

Your sweet lips
Likewise wings of the butterfly gathered closely to his pallid body
Tired and sad...
They carry in their coral flesh and blood
Deep thoughts
And the sweet tenderness of this monsoon...

Nirvana Best Best Songs - Nirvana Greatest Hits Full Album

Ochii tăi...

De la mine pân' la tine
Numai ape limpezi line
Ochii blânzi, duiosii ai tăi
Blânde mărgăritărele
Ce se-aprind în cer ca stele...

Ochii tăi...

Te iubesc.

te doresc și te iubesc, Vctor, dragostea mea.
Your eyes...

From myself to yourself, only bluey smoothy waters
Your gentle, serene, pure eyes
Gentle, little, precious pearls
That are litting up in the sky a thousand...
Your gentle, dark blue eyes....

Te iubesc, Animusul meu, Arhetipul meu Dulce și iubit, Victor.

Te iubesc și Te doresc nespun, Puiul meu!...

Te iubesc, Dragostea mea Victor, Dulcele meu Puișor.
Te doresc, Puiul meu.
Di lotuși roz-roșii, abia îmbobociți...

Cu ochii în năpăstul e de amintiri
Din cutia cu fotografii, un tânăr bărbat o privea.
Cu o privire, plină de dragoste, totuși tristă
Totuși încărcată de suferință

...

Ca și cum și-ar fi întors privirea
Sau ar fi revenit cu privirea, de undeva, din carte
Ochii lui o priveau...
Parcă de aproape, parcă departe....

...

Un surâs trist pe buzele lui roșii, mult mai-n azur
Peste care scobora albastrul tulpure
Al ochilor, atât de pur...
Cu cearcăne săpate pe sub safirele de-azur
Easupra obrazului tăiat în piatră, dur.

..

Un gâtca un lujer de lotus, ușor arcuit....
S deschidea-n cămașa deschisă
Peste pieptul lui cad, învâlt, de tânăr oibit.

..

Nasl cu orbitee lui goale, avea nările fremătătoare
Ca o mică jivină speriată
Înmiezul pădurii gnită de lupi
Cu osaturanobilă, subțire, pe care îndoite lacrimi
De obidă rupi...

...

Cu ochii în năpăstul e de amintiri
Din cutia cu fotografii, un tânăr bărbat o privea.
Cu o privire, plină de dragoste, totuși tristă
Totuși încărcată de suferință

...

Ca și cum și-ar fi întors privirea
Sau ar fi revenit cu privirea, de undeva, din carte
Ochii lui o priveau...
Parcă de aproape, parcă departe....

..

Cathy, răstă l... și voce lui era joasă
Totuși caldă, vibrantă, melodică
Pe când pieptușu lui se arcui ca un arc
Strângând-o la pieptu-i, bătrânul monarch.

...

Cathy, iubita mea... din negură de vreme
Cu vocea ta sfioasă, joasă
La pipetu-ți cald mă chemi...
La buzele tale scăldate în al ochilor mei azur

șoptind sfioase, tainic, nevinovat murmur...

..

și o cuprinse tare, mai tare, mai aproape, mai aproape
o noaptea dă neasemuită noapte
întunecimii din ai lorochi sorbind dulxceața
aăropierii tainice, duioase, dulci... O, Cathy,
șopti el... și frntea ta palidă încet pe almeu piept s-o culci
lăsând ca pradă gurii mele
a tale buze neasemuit de dulci...

..

Cathy, rpsti l... și voce lui era joasă
Totuși caldă, vibrantă, melodioasă
Pe când pieptușu lui se arcui ca un arc
Strângând-o la pieptu-i, bătrânul monarch.

...

Cathy, iubita mea... dinnegură de vremi
Cu vocea ta sfioasă, joasă
La pipetu-ți cald mă chemi...
La buzeletale scăldate în al ochilor mei azur
șoptind sfioase, tainic, nevinovat murmur...

..

Buzele luitainic se deschiseră blânde
Ca doi lotuși roz-roșii aba-mbpbociți
De incandescența nopții arzând văpaie
De fulgerul denouri, lucind, dulce trăsnîți.

..

și di cer cade o dulce ploaie
peste creștetele adoi iubiți
pe când luna dă dulce văpaie
pchilorlor calzi, abia deschiși, îndrăgostiți...

..

Cathy, iubita mea... dinnegură de vremi
Cu vocea ta sfioasă, joasă
La pipetu-ți cald mă chemi...
La buzeletale scăldate în al ochilor mei azur
șoptind sfioase, tainic, nevinovat murmur...

..

Buzele luitainic se deschiseră blânde
Ca doi lotuși roz-roșii aba-mbpbociți
De incandescența nopții arzând văpaie
De roșeața sângelui, palpitând, loîți....

.....

Cu ochii în năoianul ede amintiri
Din cutia cu fotografii, un tânăr bărbat o prives.
Cu o privire, plină de dragoste, totuși tristă
Totuși încărcată de suferință

...

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
Privea... în dimensiunea plină de amărăciune a lumii
Până în străfundul său.

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciunii
Chinuit și jalnic arde de viuca Nessus
Poate el să mai revie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?...

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător și totuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții
Care intră, nepăzit de nimic, vulnerabil și voinic
Pe ușa plină de promisiuni a Veții
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl aștepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

....

El, tânăr inocent
Cu mâini de floare și de lapte
Asculta ascunsele, înfioratele ei șoapte
Gata să treacă în foc și sabie pentru ea
Gata să treacă în Nemurire pentru ea
Pentru Dragostea Sa?...

...

Cu mâinile albe ca floarea albă de cireș
Acest tânăr ales
Pe obrazul pe care mijeau primele tulle ale Bărbăției
Acest Fecior
E din Grădina Raiului cules?...

...

Cu sânii gei de Viață și de lapte
Lumea îl aștepta, la deschisele ei canate
Să-i dea să bea potirul
Neprihănitelor păcate
Să alăpteze dorințele celui Ales.

...

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător și totuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții
Care intră, nepăzit de nimic, vulnerabil și voinic
Pe ușa plină de promisiuni a Veții
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl aștepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

...

Părul lui blond dat în spic
Subțire și mătăsos

Încadra chipul rotund,alacestui tânăr frumos
Curios...
Care nu ajunsese încă în Tărâmul de Jos
Subțire, plin de lapte și voinic...
...
La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...
Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

...
Ce poate fi mai tulburător pentru o mamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devine bărbat?...

...
Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul primăvara, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rară, deală a dragostei
Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaia inimii sale, prin bluza subțire, albastră
Ca o promisiune și un legământ
La ușa dragostei.

...
Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în şuvițe blond-castanii copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...
Ochii-aplecați peste-un mister
Peste răsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi să exiști
și-ncepi să fii...
Să Fii...

...
Te iubesc, Victor, dulcișorul meu, puiul meu.

Two lots rosy-red, barely blossomed...

Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...
As if he had turned his eyes
Or it would have come back from the book, from somewhere
His eyes were looking at her.
It seems very close, it looks like ....

...

A sad smile on his red lips, muted in azure
Over which he discovered the turbid blue
Of the eyes, so pure ...
With circums dug beneath blue sapphires
Easy on the arm cut into stone, hard.

..

One neck a lotus luge, slightly arched.
S opened his shirt open
Over his chest fall, surrounded, by the forgotten young man.

..

His nose with his orbits was empty, his nostrils twitching
Like a little frightened little lady
In the middle of the forest surrounded by wolves
With thin, thin bone, which bends tears
Obviously you broke ...

...

Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...

As if he had turned his eyes
Or it would have come back from the book, from somewhere
His eyes were looking at her.
It seems very close, it looks like ....

..

Cathy, you answered him ... and his voice was low
Still warm, vibrant, melodious
His chest arched like a bow
Tightening it to her chest, the old monarch.

...

Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your low, low voice
At your hot pipet call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..

and he embraced her louder, louder, closer, closer
one night gives the same night
the darkness of their parrots sipping the sweetness
mysterious, sweet, sweet airs ... Oh, Cathy,
he whispered ... and your pale brow slowly slid to his chest
leaving my mouth as a prey
to your lips, especially sweet ...

..

Cathy, you answered him ... and his voice was low
Still warm, vibrant, melodious
His chest arched like a bow
Tightening it to her chest, the old monarch.

...

Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your low, low voice
At your hot pipet call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..

Lituain's lips opened softly
Like two aba-mbpboci-pink lotuses
By the glow of the night burning blur
By the lightning bolt, gleaming, sweetly pierced.

..

and in the sky a sweet rain falls
over the beloved shrimps
while the moon gives sweet tones
hot dogs, barely open, in love ...

..

Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your low, low voice
At your hot pipet call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..

Lituain's lips opened softly
Like two aba-mbpboci-pink lotuses
By the glow of the night burning blur
By the redness of the blood, throbbing, leaping.

.....

Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...

From the memory stick, in the photo box
An innocent young man with eyes in the ideal size of poetry
He looked ... in the bitter dimension of the world
Up to its depth.

...

To the depths I drank the cup of suffering and the bitter bitterness
Distressed and mournful burning of Nessus caterpillar
Maybe he'll be alive again
Bright and pure, like the Phoenix Bird?te iubesc și te doresc, Victor, dulceața mea, Piul meu.

With arms of flower and of milk...
I wonder who is whatsoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...
He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it
Ready to pass into Immortality for it
For His love?...

...
With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first tulle of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...
With breasts full of Life and milk
The World was expecting for him, at her open canals
To give him drink the cup
Of the innocent sins
To nurse the desires of the Chosen one.

...
I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...
His blond hair given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful youngman
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...

At the Heaven door

Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter

His immortal, white, Canats?...

From the ocean of memories, in the box with photographs

An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry

He was looking her...

....

What can it be more thrilling for a mother

Than the moment when her young Son

He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant

When he becomes a man?...

...the look of his blue eyes, as the sky in the spring, was floating

In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery

On his innocent shape, of young young man

Ready to enter the floody door of the world

In the rare, ideal of Love

True, pure, absolute

As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse

As a promise and a legacy

At the door of love

...

The baby's lips opened in a murmur

Over the azure sea

The blond hair in the blond-chestnut blushes

Where you cease to exist

and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery

Frost pesterps from the snow of roses

Where you cease to exist

and you start to be ...

to be...

te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.

Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.

translation: Natalia Gălăţan

Without Google dictionary, Google Translate

The last two strophs are translated by Carl Gustav Jung

Te iubesc Tudor, Dorit Puişor, Dragostea mea.

Dragostea mea, Tudor, T doresc şi Te iubesc, puiul meu drag şi dule, dulceaţa mea.

Din noianul de amintiri...

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii

Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei

O privea...

...

Ce poate fi mai tulburător pentru omamă

Decât clipa când tânărul său fecior

Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devne bărbat?...

Din noianul de amintiri, din amintirile învăluite în ceața
Recunoașterii tainice, un tânăr o privea.

Ochii săi căprui, inocenți, visători
Priveau parcă într-un dincolo, într-un absoșut numenal
În dimensiunea ideală a poeziei
În tărâmul înfiorat de promisiuni, al dragostei.

...

Părul, lăsat de-a lungul figurii sale ovale, inocente
În care se fgeceau primele tușuri bărbătești
Era șatn, cu șuvițe ondulate, blonde
Moale și luminos, ca pânza argintată, aurie de stele a cerului.

...

Ce poate fi mai tulburător pentru omamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devne bărbat?...

Din noianul de amintiri, din amintirile învăluite în ceața
Recunoașterii tainice, un tânăr o privea.

..

Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul toamna, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rar, deală a dragostei

Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaa inimii sale, prin cămașa subțire, albstră
Ca o promisiune și un legământ
La ușa dragostei.

...

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

Figura sa vulnerabilă, sensibilă, părea decupată
Dintr-un Arhetip
Îngropat adânc în sufletul tuturor mamelor.

Arhetipul lui Iisus, inocentul și neprihănitul Mântuitor
Gata să intre în tumultul năprasnic al vieții
Acolo unde Lumea nu-i v aduce decât suferință
și Răstignire.

...

Din noianul e amintiri, învăluit în oceanul de impresiuni gingașe
Ieșite parcă din penelul unui pictor
Care este Lumea, un tânăr o privea.

Cu ochiului c azurul cerului, două nestemate muiate în fir deargint
și în picuri strălucitori de rouă
două pietre prețioase arznd ca doi picuri strălucitori
de absolut

tânărul privea în nemuritoarele grădini ale cerului
în dimensiunea rară, ideală a poeziei.

A dragostei.

...

Ce poate fi mai tulburător pentru omamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devne bărbat?...

Din noianul de amintiri, din amintirile învăluite în ceața
Recunoașterii tainice, un tânăr o prvea.

...

Buzele lui rotunde, pline arcuite
Ca sărutul răcoros al mării, ca tunetul grațios al muntelui
Ca susurul izvoarelor pe prund
Erau sărutate de roua dimineții, de gândul lui îmbobocit
De primele icăriri ale dragostei

Acolo unde suferința se ghicea întreagă –
șiel o primea întreagă
cu umilința și uitarea de sine pe care o aduce în suflet dragostea.

..

Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul toamna, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rar, deală a dragostei

Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaa inimii sale, prin cămașa subțire, albstră
Ca o promisune și un legământ
La ușa dragostei.

...

O Poete, cuvintele ți-s prea puține
Pentru a descrie intrarea în lume a unui tânăr fecior
Pe armăsarul său alb, impetuos, suflând în spume
Acolo unde mărețele și impunătoarele sale fapte
Vor rămâne petru vecie înregistrate

De harul povestitor al mulțimii
Pregătită să-ți primească Eroul, și să-l poarte spre biruință.
Acolo era un El
În ochii Lui era o Ea...

Sau poate blânda stea
Descriind un arabesc arhitectonic, căzând
În luminoasele câmpii azalee.

...

From the nojan of rememberings...

From the nojan with rememberings, in the box with photographs
An innocent youngman, with the eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking her..

...

What can it be more passionate for a mother
Than the oment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable, grace moment
When he becomes a man?...

From the nojan of rememberings, from the records wrapped in the mist
Of the secret recognizing, a youngman was looking at her.

His brown eyes, innocent, dreamy
They were looking as if from another dimension, from a numenal absolute
In the ideal dimension of poetry
In therealm thrilled of promises, of love.

...

His hair, descending the length of his oval, innocent figure
Wherein they were guessing the first male touchings
It was bron-haired, with slightly curled, blond stripes
Soft and lighty, as the silvery, goldy veil of stars of the sky.

..

What can be more disturbing for a mother
Than te moment when her young Son
He is stepping into the world, in the innocent, tender moment
When he becomes a man?..

From the nojan of remembrings, from the records wrapped inthe mist
Of the secret recognizing, a youngman
He was looking at her.

...

The look of his blue yes, as the sky in the autumn, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery

On his innocent face, of young youngman
Ready to enter the stormy door of the world
In the rare, ideal dimension of Love

True, pure, absolute
As it was his heartbeat, through the thin, blue, on his neck shirt
Like a promise and a legacy
At the door of Love.

...

From the nojan with rememberings, in the box with photographs
An innocent youngman, with the eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking her..

...His vulnerable, sensible figure seemed cut
From an Archetype
Buried deeply in the soul of all mothers.

The Archetype of Jesus, the innocent and un sinful Saviour
Ready to enter into the heavy storm of the life
There where the world wouldn't bring to him only suffering
And crucifixion.

...

From the nojan of rememberings, wrapped in the ocean of tender imprints
Escaped seemingly from the feather of a painter
Which is the world, a youngman
He was looking at her.

With His eyes, like the azure of the sky, two rare stones intertwined with silvery thread
And gloomy dew raindrops
Two precious stones burning like two brightful drops
Of absolute

The youngman was looking in the immortal gardens of the sky
In the rare, ideal dimension of the poetry.

Of love.

...

What can be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping into the world, in the innocent, tender moment
When he becomes a man?..

From the nojan of rememberings, from the records wrapped in the mist
Of the secret recognizing, a youngman was looking at her.

...

His round lips, full, arched
As the cool kissing of the sea, is the graceful thunder of the mountain

As the whisper of the springs on the raven
They wee kissed bt the dew of the morning, by His bloom thought
Of the first sunbursts of love

There where the suffering it was guessing entirely –
And he was receiving entirely
With the humility and forgetfulness which brings in the soul only love
..

The look of his blue yes, as the sky in the autumn, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent face, of young youngman
Ready to enter the stormy door of the world
In the rare, ideal dimension of Love

True, pure, absolute
As it was his heartbeat, through the thin, blue, on his neck shirt
Like a promise and a legacy
At the door of Love.

...

Oh, you Poet, the words are too poor
To describe the entering in the world of a young youngman
On his white, impetuos horse, breathing in foams
There where the great and imposing deeds
They will remain for eternity recorded

By the storyteller divine grace of the crowd
Ready to receive her Hero, and to carry him towards victory.
There it was a Him
In His eyes it was a Her...

Or maybe the gentle star
Describing an rabesque architectonic, falling down
In the brightful azalea fields.

...

Tudor, Te iubesc, dulcele și dragul meu puișor, dragostea mea, nespus..

Come as you are

Leg you...

The fifth Book

Painting one

Te iubesc, puiul meu. Te doresc, Victor, dulceața mea.
Direct în nemărginire

În ziua aceea ne dusesem
Să dcem văcuțele în Dsul Durlii.
Trecem pe lângă coliba lui Gălățn, dărăpănată
Și plină dee buruieni

Apoi prin umbra unor fagi înalți, masivi, umbroși
O luăm către versantul neîmpădurit
Ce da în Dosul Durlui. Lateral dreapta,
De unde se vedea la colibă...

...

To dând după cele 28 de văzuțe
Curând ajungem în vârful dâmbului
și vacile prind să se împrăștie care încotro
to rupând cu botul și cu dinții de jos
iarba mlădioasă, grasă, de munte.

....

Bujor pornise în recunoaștere, mai cârmind vacile
Iar eu rămăsesem să admir
Soarele.
Mă gândeam atunci la multe lucruri.
La faptul că suntem niște țărani proști
Bujor și cu mine...

Chiar dacă nu eram proști...
La orășeni, și la momâtlani, la barabe...
La diferențele dintre munte și mare....
Dintre oamenii mării
și oamenii muntelui.

...

Mă afundasem în filosofie ca într-o apă colorată
Tot făcând diferențe și cimparații....
Dar inima simțeam că-n crește-n piept de bucurie
Când mă gândeam la Oamenii Muntelui.

....

Oamenii Muntelui erau niște zeități
și văcuțele erau niște zeițe
știau ele cât sunt de fericite
în acea lungă zi de august, călărind muntele
ca fulgerele marea de furtună?...

...

Căci erau stăpâne peste munte
și noi eram stăpâni peste ele, și așisderea peste Munte
Soarele arunca săgeți orbotoare, dinspre Apus...
Săgeți topite de aur și platină
Colorând totul într-o lumină orbotoare aurie

Noi eram aruncați dincolo de fruntariile Timpului
În deplina și sălbatica sălbăcie
Acolo unde se încheau Arhetipurile
și-și turnau forma lor peste Pământ

acolo unde doi copii înfruntau marginile orbitoare,

atemporale, ale Eternității.

...

Te iubesc, Victor, dulcele meu, dulceața mea.

Rather, the question of Spinoza's pantheism is really going to be answered on the psychological side of things, with regard to the proper attitude to take toward Deus sive Natura. And however one reads the relationship between God and Nature in Spinoza, it is a mistake to call him a pantheist in so far as pantheism is still a kind of religious theism. What really distinguishes the pantheist from the atheist is that the pantheist does not reject as inappropriate the religious psychological attitudes demanded by theism. Rather, the pantheist simply asserts that God—conceived as a being before which one is to adopt an attitude of worshipful awe—is or is in Nature. And nothing could be further from the spirit of Spinoza's philosophy. Spinoza does not believe that worshipful awe or religious reverence is an appropriate attitude to take before God or Nature. There is nothing holy or sacred about Nature, and it is certainly not the object of a religious experience. Instead, one should strive to understand God or Nature, with the kind of adequate or clear and distinct intellectual knowledge that reveals Nature's most important truths and shows how everything depends essentially and existentially on higher natural causes. The key to discovering and experiencing God, for Spinoza, is philosophy and science, not religious awe and worshipful submission. The latter give rise only to superstitious behavior and subservience to ecclesiastic authorities; the former leads to enlightenment, freedom and true blessedness (i.e., peace of mind).

....

În ziua aceea dusesem vacile departe
Eu și cu Bujor, dincolo de coliba lui Gălățan.
Urcasem Preluca apoi o cotisem la stânga,
pe lângă o pădure de fagi

și cotisem departe, pe lângă o fântână din lemn
unde adăpaserăm vacile.
De fapt, noi cred că ne duceam după ele acolo
Nu mai țin minte precis.

.....

Urcasem deasupra curmăturilor ce brăzdau
muntele Prelucii
și dincolo de șeaua ce despărțea vârful Preluca
de vârful Bou.

Trecusem pe lângă coliba lui Gălățan
Cu brusturi și buruieni ce năpădiseră tot micul ocol
Din jurul colibei de lemn
Hârbuite și dărăpănate
Apoi am apucat-o în dreapta, pe un șes

Unde era iarbă grasă, frumoasă tare, și-un loc bun
De pășunat.
Trecând printre pădurile de fagi
Găsim și-o țeastă de cerb, albă,
rămuroasă

Iar Bujor mi-a explicat că bietul cerb a nimerit
Iarna trecută
În colțul fiarelor, al lupilor.
Acolo șesul acela, povârnit înspre

pădurea de fagi și brazi
din Dosul Durlui

Era presărat peste tot cu vacile noastre curajoase
Păscând liniștite
În lumina arzătoare a soarelui de vară.
Erau Rujica, Dumana, Florica, Florana, Negruța
Viruca, Joiana

Cea cu ugerul vârtos, vacile noastre
Rasa Bălțata Românească.
Cel puțin douăsprezece vaci, dacă nu șaisprezece.
Erau vremurile noastre bune

Când aveam încă șaisprezece vaci sau poate chiar
Douăzeci.
Am șezut în vârful șesului
Și-am privit pădurea de fag de dedesubt

Soarele... aruncând săgeți de foc orbitoare...
Trebuia să le păstem, să avem grijă să nu coboare
înspre pădure
să le ducem la adăpat și să venim cu ele acasă.
.....

Acolo am simțit prima dată că Muntele este o zeitate puternică,
plină de forță, suprafirească
Că eu trebuie să fiu mândră că sunt
un om puternic, al Muntelui.

Simțeam muntele ca un Zeu, Soarele ca un Zeu
Văcuțele noastre ca niște Zeițe
Într-o pictură în ulei ce se revărsa, peste marginile
prea strâmte ale vieții

Direct în nemărginire.
Te iubesc.

I love you, my baby.
I wish you, Victor, my sweetness.
Directly in the boundless

We had gone that day
Let's take the cows in Dosul Durlui.
We pass by Gălățn's hut, ruined
And full of weeds

Then through the shadow of tall, massive, shady phages
We take it to the wooded slope
What is in the Durli Doss. Right side,
from where you can see the hut
...

To give after the 28 views
Soon we will reach the peak
and the cows get to spread where they come from

breaking with the muzzle and lower teeth
grassy, oily, mountain grass.

....

Peony had started in recognition, still guiding the cows
And I was left to admire
Sun.
I was thinking about many things then.
To the fact that we are stupid peasants
Peony and me ...

Even if we weren't stupid ...
In town, and in mummies, in beards ...
At the differences between the mountain and the sea ....
Among the people of the sea
and the people of the mountain.
...

I had sunk into philosophy like colored water
Still making differences and chimpanzees.
But my heart felt like it was growing in joy
When I was thinking of the Mountain People.

....

The people of the Mountain were deities
and the cakes were gods
they knew how happy they were
on that long August day, riding the mountain
like the sea of lightning storm ...?

...

For they were masters of the mountain
and we were masters over them, and ascension over the Mountain
The sun casts flying arrows from the West.
Gold and platinum molten arrows
Coloring everything in a golden orbiting light

We were thrown beyond the boundaries of Time
In full and wild wilderness
Where the Archetypes ended
and they cast their form on Earth

where two children face the blindfold,
timeless, of Eternity.

...

I love you, Victor, my sweet, my sweetness.

Rather, Spinoza's pantheism question is really going to be answered on the psychological side of things, with regard to the proper attitude to take toward Deus sive Natura. And however one reads the relationship between God and Nature in Spinoza, it is a mistake to call him a pantheist so far as pantheism is still a kind of religious theism. What really distinguishes the pantheist from the atheist is that the pantheist does not reject as inappropriate the religious

psychological attitudes demanded by theism. Rather, the pantheist simply asserts that God — conceived as a being before which one is to adopt an attitude of worshipful awe — is or is in Nature. And nothing could be further from the spirit of Spinoza's philosophy. Spinoza does not believe that worshipful awe or religious reverence is an appropriate attitude to take before God or Nature. There is nothing holy or sacred about Nature, and it is certainly not the object of a religious experience. Instead, one should strive to understand God or Nature, with the kind of adequate or clear and distinct intellectual knowledge that reveals Nature's most important truths and shows how everything depends essentially and existentially on higher natural causes. The key to discovering and experiencing God, for Spinoza, is philosophy and science, not religious awe and worshipful submission. The latter give rise only to superstitious behavior and subservience to ecclesiastical authorities; the former leads to enlightenment, freedom and true blessedness (i.e., peace of mind).

....

I had taken the cows away that day
Me and Bujor, beyond Gălăţan's hut.
I climbed Preluca and then turned left.
next to a beech forest

and I had turned away, beside a wooden fountain
where we kept the cows.
In fact, we think we were going after them there
I do not remember precisely.

.....

I had climbed above the crumbling crags
Mount Prelucii
and beyond the saddle that separated the Preluca peak
from the peak of Bou.

I had passed Gălăţan's hut
With breasts and weeds that had pierced the small bypass
Around the wooden hut
Hustled and torn
Then I took it on the right, on a saddle

Where there was fat grass, beautiful grass, and a good place
Grazing.
Passing through the beech forests
We find a deer head, white,
branch

And Bujor explained that the poor deer was dead
Last winter
In the corner of the beasts, of the wolves.
There that chair, sloping towards
the beech and fir forest from Durul Doss

He was sprinkled everywhere with our brave cows
Grazing quietly
In the scorching light of summer sun.
They were Rujica, Tomorrow, Florica, Florana, Negruţa
Virusa, Joiana

The one with the swirling udder, our cows
Bălţata Româneasca breed.

At least twelve cows, if not sixteen.
These were our good times

When I had sixteen cows or maybe even
Twentieth.
I sat at the top of the saddle
I looked at the beech forest below

The sun ... throwing dazzling arrows of fire ...
We had to feed them, be careful not to go down
to the forest
let's take them to the shelter and come home with them.
.....

There I first felt that the Mount is a powerful deity,
full of force, superficial
That I have to be proud of myself
a strong man of the Mountain.

I felt the mountain like a God, the Sun like a God
Our cows like Gods
In an oil painting that spills over the edges
too tight of life

Directly in the boundless.
Te iubesc, Puiul meu Victor, Dragostea mea.

Te doresc, Te iubesc, dulcele meu Victor.
Dive in me...

Tăceri de aur, smirnă și tămâie plutesc în aer translucid de mai
Te-aștept o oră doar să stai
O primăvară, -mbrăcată-n galbini brăie...

Parfumul rozelor tale coboară pe pământ
Gonit de sprințarul și gingașul vânt
Ce sutur crengi înflorite de vișini și de măr
Plăcute inimii cum minții aevăr...
...

Pe bancă-n înerarea ce adie
Cu gura-ntredescjisă de lalea
Mă las cuprinăs de abstracte vise
și liniștea în juru-mi cade grea...

eram pe când nu m-am zprit, azi mă zăresc și nu e....
icoana stelei ce-a murit
încet pe cer se suie...

tot astfel când al nostru dor pieri în noapte-adâncă
icoana stinsului fior
ne urmărește încă...

...

Porni Luceafărul. Creșteau în Cer a lui aripe
și căi de infinite vieți treceau
în tot atâtea clipe...

...

Era mult suprarealism acolo
în acea piațetă, și biserica era nespus
de frumoasă

clopotele băteau
cu glasul lor armonios, grav, melodic

....

totul avea un aer vag de neterminat....
destin și pură întâmplare
istoricitate și ieșire din timp.

Treceam pe lângă propria mea nuntă
Eram și nu eram acolo
Apăream și dispăream, apăreai și
dispăreai

..

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

...

Dive into me ...

Silences of gold, myrrh and incense float in the translucent air of May
I'll just wait an hour for you to stay
A spring, dressed in yellow belts ...

The scent of your roses descends to the earth
The sprinter and the humpbacker are invited
What suture branches blossomed with cherry and apple
Pleasant to the heart as the mind had ...

...

On the bench in the heresy what goodbye
With his mouth undone by the tulip
Let me be filled with dreamy abstractions
and the silence in my show falls hard ...

I was when I did not freeze, today I see myself and it is not ....
star icon that died
slowly in the sky it goes up ...

just as ours perish in the deep night
the icon of the dead quiver
is still following us ...

...

Lucaefăr started. His wings were growing in the sky
and paths of infinite lives passed
in so many moments ...

...

There was a lot of surrealism there
in that little square, too, the church was empty
of beautiful

the bells were ringing
with their harmonious, serious, melodic voice

....

everything had a vague air of unfinished....
destiny and pure chance
historicity and departure from time.

I was passing by my own wedding
I was and wasn't there
We were defending and disappearing, defending
you disappeared
..

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape

Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
...

Te iubesc.

Te iubesc, Victor, Soțiorul meu Dulce..

Te dorec.

Di lotuși roz-roșii, abia îmbobociți...

Cu ochii în năpăianul ede amintiri
Din cutia cu fotografi, un tânăr bărbat o prives.
Cu o privire, plină de dragoste, totuși tristă
Totuși încărcată de suferință

...

Ca și cum și-ar fi întors privirea
Sau ar fi revenit cu privirea, de undeva, din carte
Ochii lui o priveau...
Parcă de-a aproape, parcă departe....

...

Un surâs trist pe buzele lui roșii, multă-n azur
Peste care scobora albastrul tulbure
Al ochilor, atât de pur...
Cu cearcăne săpate pe sub safirele de-azur
Easupra obrazului tăiat în piatră, dur.

..

Un găta un lujer de lotus, ușor arcuit...
S deschidea-n cămașa descheiată
Peste pieptul lui cad, învult, de tânăr oibit.

..

Nasl cu orbitee lui goale, avea nările fremătătoare
Ca o mică jivină speriată
Înmiezul pădurii gnită de lupi
Cu osaturanobilă, subțire, pe care îndoite lacrimi
De obidă rupi...

...

Cu ochii în năpăianul ede amintiri
Din cutia cu fotografi, un tânăr bărbat o prives.
Cu o privire, plină de dragoste, totuși tristă
Totuși încărcată de suferință

...

Ca și cum și-ar fi întors privirea
Sau ar fi revenit cu privirea, de undeva, din carte
Ochii lui o priveau...
Parcă de-a aproape, parcă departe....

..

Cathy, rpsti l... și voce lui era joasă
Totuși caldă, vibrantă, melodioasă
Pe când pieptușu lui se arcui ca un arc
Strângând-o la pieptu-i, bătrânul monarch.

...

Cathy, iubita mea... dinnegură de vremi
Cu vocea ta sfioasă, joasă
La pipetu-ți cald mă chemi...
La buzeletale scăldate în al ochilor mei azur
șoptind sfioase, tainic, nevinovat murmur...

..

și o cuprinse tare, mai tare, mai aproape, mai aproape
o noaptea dă neasemuită noapte
întunecimii din ai lorochi sorbind dulxceața
aăropierii tainice, duioase, dulci... O, Cathy,
șopti el... și frntea ta palidă încet pe almeu piept s-o culci
lăsând ca pradă gurii mele
a tale buze neasemuit de dulci...

..

Cathy, rpsti l... și voce lui era joasă
Totuși caldă, vibrantă, melodioasă
Pe când pieptușu lui se arcui ca un arc
Strângând-o la pieptu-i, bătrânul monarch.

...

Cathy, iubita mea... dinnegură de vremi
Cu vocea ta sfioasă, joasă
La pipetu-ți cald mă chemi...
La buzeletale scăldate în al ochilor mei azur
șoptind sfioase, tainic, nevinovat murmur...

..

Buzele luitainic se deschiseră blânde
Ca doi lotuși roz-roșii aba-mbpbociți
De incandescența nopții arzând văpaie
De fulgerul denouri, lucind, dulce trăsnîți.

..

și di cer cade o dulce ploaie
peste creștetele adoi iubiți
pe când luna dă dulce văpaie
pchilorlor calzi, abia deschiși, îndrăgostiți...

..

Cathy, iubita mea... dinnegură de vremi
Cu vocea ta sfioasă, joasă
La pipetu-ți cald mă chemi...
La buzeletale scăldate în al ochilor mei azur
șoptind sfioase, tainic, nevinovat murmur...

..

Buzele luitainic se deschiseră blânde
Ca doi lotuși roz-roșii aba-mbpbociți
De incandescența nopții arzând văpaie
De roșeața sângelui, palpitând, loți....

.....

Cu ochii în năoianul ede amintiri
Din cutia cu fotografii, un tânăr bărbat o prives.
Cu o privire, plină de dragoste, totuși tristă
Totuși încărcată de suferință

...

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
Privea... în dimensiunea plină de amărăciune a lumii
Până în străfundul său.

...

Până în străfund bău cupa suferinței și amărăciunii ne'ndrurătoare
Chinuit și jalnic arde de viuca Nessus
Poate el să mai re'nvie
Luminos și pur, ca Pasărea Phoenix?... te iunsc, Victor, Puiul meu dulce.

..

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător și totuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții

Care intră, nepăzit de nimic, vulnerabil și voinic
Pe ușa plină de promisiuni a Veștii
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl aștepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

....

El, tânăr inocent
Cu mâini de floare și de lapte
Asculta ascunsele, înfioratele ei șoapte
Gata să treacă în foc și sabie pentru ea
Gata să treacă în Nemurire pentru ea
Pentru Dragostea Sa?...

...

Cu mâinile albe ca floarea albă de cireș
Acest tânăr ales
Pe obrazul pe care mijeau primele tulle ale Bărbăției
Acest Fecior
E din Grădina Raiului cules?...

...

Cu sâni de Viață și de lapte
Lumea îl aștepta, la deschisele ei canate
Să-i dea să bea potirul
Neprihănitelor păcate
Să alăpteze dorințele celui Ales.

...

Cine este oare acest tânăr Fecior?...
Visător și totuși în suflet de toate primitor
Cu-acea ingenuă pornire curioasă, avântată, încrezătoare a Tinreții

Care intră, nepăzit de nimic, vulnerabil și voinic
Pe ușa plină de promisiuni a Veștii
Acolo unde, în mulțime, sub cereștile ei unde
Îl șatepta, ascunsă de nesfârșite Praguri
și de nebănuite încercări, înfiorată Dragostea?....

...

Părul lui blond dat în spic

Subțire și mătăsos
Încadra chipul rotund,alacestui tânăr frumos
Curios...
Care nu ajunsese încă în Tărâmul de Jos
Subțire, plin de lapte și voinic...
...
La ușa Raiului
Oare cine bate?.. cine s-a grăbit să intre
Pe nemuritoarele sale, albe Canate?...
Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

...
Ce poate fi mai tulburător pentru o mamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devine bărbat?...

...
Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul primăvara, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rară, deală a dragostei
Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaia inimii sale, prin bluza subțire, albastră
Ca o promisiune și un legământ
La ușa dragostei.

...
Buzele copilărești deschise într-un murmur
Peste marea de-azur
Părul blond în şuvițe blond-castanii copilărești
Acolo unde încetezi să mai exiști
și numai ești...

...
Ochii-aplecați peste-un mister
Peste răsufletul de ger din zăpezile trandafirii
Acolo unde încetezi să exiști
și-ncepi să fii...
Să Fii...

...
Te iubesc, Victor, dulcișorul meu, puiul meu.

Two lots rosy-red, barely blossomed...

Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...
As if he had turned his eyes
Or it would have come back from the book, from somewhere
His eyes were looking at her.
It seems very close, it looks like ....

...
A sad smile on his red lips, muted in azure
Over which he discovered the turbid blue

Of the eyes, so pure ...
With rings dug beneath blue sapphires
Easy on the arm cut into stone, hard.

..

One neck a lotus luge, slightly arched.
It was opened his shirt open
Over his chest fall, surrounded, by the forgotten young man.

..

His nose with his orbits was empty, his nostrils twitching
Like a little frightened little lady
In the middle of the forest surrounded by wolves
With thin, noble bone, which bends tears
Obviously you broke ...

...

Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...

As if he had turned his eyes
Or it would have come back from the book, from somewhere
His eyes were looking at her.
It seems very close, it looks like very far away..

..

Cathy, you answered him ... and his voice was low
Still warm, vibrant, melodious
His chest arched like a bow
Tightening it to her chest, the old monarch.

...

Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your shy, low voice
At your warm chest call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..

and he embraced her louder, louder, closer, closer
one night gives the same night
the darkness of their parrots sipping the sweetness
mysterious, sweet, sweet airs ... Oh, Cathy,
he whispered ... and your pale brow slowly slid to his chest
leaving my mouth as a prey
to your lips, so sweet ...

..

Cathy, you answered him ... and his voice was low
Still warm, vibrant, melodious
His chest arched like a bow
Tightening it to her chest, the old monarch.

...

Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your shy, low voice

At your hot breast call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..
Secretly his lips opened softly
Like two barely blossomed-rosy lotuses
By the glow of the night burning blur
By the lightning bolt, gleaming, sweetly pierced.

..
and in the sky a sweet rain falls
over the beloved lovers
while the moon gives sweet flames
to their eyes, barely open, in love ...

..
Cathy, my girlfriend ... from a long time ago
With your shy, low voice
At your warm chest call me ...
At the buzzards bathed in my blue eyes
whispering softly, secretly, innocently murmuring ...

..
Secretly his lips opened softly
Like two barely buds rosy-red lotuses
By the glow of the night burning blur
By the redness of the blood, throbbing, leaping.

.....
Eyes in the chest help memories
From the box with the photographers, a young man looked at her.
With a look, full of love, yet sad
Still loaded with suffering

...
From the memory nojan, in the photo box
An innocent young man with eyes in the ideal size of poetry
He looked ... in dimension full of bitterness
of the world
Up to its core.

...
To the depths I drank the cup of suffering and the bitter bitterness
Distressed and mournful burning of Nessus caterpillar
Maybe he'll be alive again
Bright and pure, like the Phoenix Bird?te iubesc și te doresc, Victor, dulceața mea, Piul meu.
With arms of flower and of milk...

I wonder who is whatsoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

He, innocent youngster
With arms of flower and of milk
He was listening her hidden, thrilled whispers
Ready to pass through fire and sword for it
Ready to pass into Immortality for it
For His love?...

...

With hands and arms white as the cherry-flower
This chosen youngster
On the cheek whereon they were rising up
The first tulle of Manhood
This beautiful Youngster
Is from the Garden of heaven picked up?...

...

With breasts full of Life and milk
The World was expecting for him, at her open canats
To give him drink the cup
Of the innocent sins
To nurse the desires of the Chosen one.

...

I wonder who is whosoever this young Youngster?...
Dreamy and though in his soul of everything receiver
With that genuine, curious starting, windy, trustful of the Youth
Who enters, unguarded by nothing, vulnerable
and sturdy

The door full of promises of Life
There where, in the crowd, under its celestial waves
It was waiting for Him, hidden of endless Thresholds
And of unsuspected attempts, full of mystery and thrills
Love?...

...

Hos blond hair given in ripe, in spice
Thin and silky
Was framing his round shape, of this beautiful young-man
Curious...
Who hasn't arrived yet in the Underground world
Thin, full of milk and sturdy...

...

At the Heaven door
Who whatsoever is knocking?... who get hurried to enter
His immortal, white, Canats?...
From the ocean of memories, in the box with photographs
An innocent youngster, with the eyes in the ideal dimension of the poetry
He was looking her...

....

What can it be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable grace instant
When he becomes a man?...

...the look of his blue eyes, as the sky in the spring, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent shape, of young young man
Ready to enter the floody door of the world
In the rare, ideal of Love

True, pure, absolute
As it was the beating of His heart, through the thin, blue blouse
As a promise and a legacy
At the door of love

...

The baby's lips opened in a murmur
Over the azure sea
The blond hair in the blond-chestnut blushes
Where you cease to exist
and only you are ...

...

Eyes-bent over a mystery
Frost pesterps from the snow of roses
Where you cease to exist
and you start to be ...
to be...

te iubesc, Alin, puiul meu dulce, dragostea mea.
Iartă-mă, puiul meu, dacă te-am rănit cu ceva, dragostea mea.

translation: Natalia Gălăţan

Without Google dictionary, Google Translate

te iubesc, Dulceaţa mea, Puiul meu Victor

Dragostea mea, Ȑuiul meu, Te doresc şi Te iubesc, Victor, dulcele meu drag.
Te iubesc, Tudor, Animusul meu dulce.
Buze roşii

Tăcute, cadenţate, monotone
Orele se lasă
Peste pervazul toamnei, îmbătrânit
Înainte vreme

Cu şoapte prelungi cade peste fire
A iernii albă amăgire...

...

În braţe te cuprind când vine ora de culcare
şi ne şoptim –
o nebunie
toate câte-au fost şi câte-au să mai fie
şi buze roşii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

.....

Ca vinul dulce dulce-i sărutarea
Ce mi-o dai, la răsărit de soare
Cu buze dulci, cu buze-amare
Ca într-o pictură impresionistă, iubitul-mi dulce

Sărut buze amare
Buze dulci buze amare

şi buze roşii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

.....

În braţe mă cuprinzi când vine ora de culcare
şi ne şoptim –

o nebunie
toate câte-au fost și câte-au să mai fie
și buze roșii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

....

Ca vinul dulce dulce-i sărutarea
Ce mi-o dai, la răsărit de soare
Cu buze dulci, cu buze-amare
Ca într-o pictură impresionistă, iubit-am dulce

Sărut buze amare
Buze dulci buze amare
și buze roșii sărut cu nepăsare
cu ardoare...

.....

Tăcute, cadențate, monotone
Orele se lasă
Peste pervazul toamnei, îmbătrânit
Înainte vreme

Cu șoapte prelungi cade peste fire
A iernii albă amăgire...

Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Te doresc, Puiul meu, Dulceața mea

Dulcele meu, Dragostea mea, Te iubesc și Te doresc, Victor, dulceața mea.
Red lips

Silent, cadence, monotone
Hours leave
Over the autumn sill, aged
Before time

With long whiskers falls over the yarn
White winter deception ...

...

The arms enclose you when the bedtime comes
and we whisper -
a madness
everything they have been and how many they will be
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

Like sweet sweet wine, kissing
What do you give me, at sunrise
Sweetlips with bitter lips
Like in an impressionist painting, sweetheart

I kiss bitter lips
Lips sweet lips bitter
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

You hold me up when the bedtime comes
and we whisper -
a madness
everything they have been and how many they will be
and red lips kiss indifferently
ardently...

....

Like sweet sweet wine, kissing
What do you give me, at sunrise
Sweetlips with bitter lips
Like in an impressionist painting, I loved sweet
I kiss bitter lips
Lips sweet lips bitter
and red lips kiss indifferently
ardently...

.....

Silent, cadence, monotone
Hours leave
Over the autumn sill, aged
Before time
With long whiskers falls over the yarn
White winter deception ...
I love you, Victor, my sweetheart.

Drain you...
Te iubesc și Te doresc, Victor, puiul meu.
Re iubesc, Tudor...

Glucoză 20% 1000 ml soluție perfuzabilă conțin glucoză 200 g sub formă de glucoză monohidrat 220 g și apă pentru
preparate injectabile.
La pailionul Reanimare mi sepune o soluție perfuzabilă
Sunt slăbită, foarte slăbită, ca căzută într-un somn adânc
și treptat alunec într-o stare de catalepsie.

...

Lui Bujor i se dă voie să stea cu mine.
E foarte îngrijorat, din câte îmi dau seama.
Mă întreabă capitale, orașe. Munți ape...

..

Lia ce capitală are Columbia?...
Bogota.
Dar Chile?...
Lima....
Nu aceea e a lui Peru...

...

?..
Santiago de Chile, spuse Bujor.

...

Dar Paraguay?..
Asuncion...

...

Lia, dar Liberia?..
Monrovia...
Dar Libia?...
Tripoli...
Dar Liban?...
Beirut.

..

Continua să mă întrebe, dar eu aluencai într-un fel de somn ciudat
De unde îl urmăream cu greu
Sau nu-l mai puteam urmări...

..

Asta e catalepsie mai gândii eu...
În timp ce sufletul se cufundă în bezna atotcuprinzătoare.

...

Pneuma mai gândii eu...
Era uun spațiu negru, moale catifelat
Unde sufletu-mi călătorea în pace...
Mă îmbrățișa cu dragoste...
Un chaos calm, protector ordonat, care împrăștia efluvii reflexive
De iubire, de gândire...

...

Nu știu cât am sta cufundată în acel somn negru, calm, liniștit
Când deodată mă trezii.
Bujor era lângă mine ținându-mi o mână
și întrebându-mă în continuare...
de unde făcea pauze la răstimpuri
privindu-mă îngrijorat.

...

Ordine imobilă, calmă, protectoare, liniștitoare
O ordine înscrisă în chaos, dragii mei
Singura realitate adevărată
Ultimă
Cea dintâi și cea de pe urmă
Pneuma.
Adâncă, neagră, nesfârșită, blândă blajină
Fără gust, fără miros

Catalepsie

Întuneric
O lume care-și închidea aripile
Ca ochii mei obosiți, împăcați
Care văzuseră moartea.

....

Pneuma mai gândii eu...
Era uun spațiu negru, moale catifelat

Unde sufletu-mi călătorea în pace...
Mă îmbrățișa
Un chaos calm, protector ordonat, care împrăștiă efluvii reflexive
De iubire, de gândire...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Drain you ...
I love you and I wish you, Victor, my baby.

At the resuscitation pailion there is a solution for infusion
20% glucose 1000 ml solution for infusion contains 200 g glucose as 220 g glucose monohydrate and water for
injections.
I am weak, very weak, like falling into a deep sleep
and gradually slip into a state of catalepsy.

...

Bujor is allowed to stay with me.
He's very worried, as far as I'm aware.
He asks me about capitals, cities. Mountains of water ...

..

Lia what hospital does Colombia have?
Bogota.
But Chile?
Lima ....
It's not Peru's ...

...

? ..
Santiago de Chile, Bujor said.

...

What about Paraguay?
Asuncion ...

...

Lia, give Liberia ?.
Monrovia ...
What about Libya?
Tripoli...
What about Lebanon?
Beirut.

..

He kept asking me, but I was freaking out in some weird sleep
Where I was following him hard
Or I couldn't follow him anymore ...

..

This is catalepsy, think me ...
While the soul sinks into the all-encompassing darkness.

...

The tire I think of ...
It was a soft, soft, black space
Where my soul traveled in peace ...
He hugs me with love ...
A calm chaos, ordered protector, that spread the reflective effluent
Of love, of thought ...

...

I do not know how long I was immersed in that black, calm, quiet sleep
When suddenly you wake me up.
Peony was next to me holding my hand
and still asking me ...
from where he was taking breaks during his time
looking at me worried.

...

Lia what capital is Bolivia? ...
La Paz ...

Real estate, calm, protective, soothing

An order in chaos, my dear
The only true reality
latest
The former and the latter
Pneuma.
Deep, black, endless, gentle soft
No taste, no smell

Catalepsy

Darkness
A world that closed its wings
Like my tired eyes, reconcile
Who had seen death.

....

The tire I think of ...
It was a soft, soft, black space
Where my soul traveled in peace ...
He hugged me
A chaoscalm, an ordered protector, who spread the reflective effluent
Of love, of thought ...

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ash of the sky ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt tied with hay ...

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Every atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ash of the sky ...

...

The wind is hanging on the sky

Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

...

Te iubesc nespus, Puiul meu. Te doresc.

Dreams of surf

Te iubesc, Mihai.
Te iubesc Victor, Puiul meu.

Călătorind ca un pește prin talazurile apeimarine
Pline de sare și de mărgel fine...
Mă gândesc că n-aș mai vrea să exist...
Să fiu curcubeul din coada lui Crist...

...

Yalazurile îmi îmbrășișează brațele, vasele
Arterele gata să se spargă
Privind lumina lumii lunii cum se cerne albă
Îmbrățând și sărutând cu algele marine
Apele....

...

Totul e un vis de fericire al trupului întors, pe aripi bete
Al sufletului întors
În inconștient
Îngânâând un cânt agonic și dement
În luminișul apelor luminiscent...

.....

Sufletul mă doare, tndru, duios cumnte
Ca un mișcătr, cuminte dinte
Ca un ceas revărsat pe tapet
Ca ungem turnat pe piept, ca groase culori inflorescente
Pe șevalet.

...

Se cuminecă cu sine trupul în apele line
Ia Îmoprtășania și zboară în suus
Spre întâlnirea cu Dumnezeu
Pe când noi nu eram decât un șoricel și un Leu

Pe când noi Doamne visam
Visul dulce. Greu
Cerul și pământul unite într-o mână
Glasul ce fulgerele le-adună...

...

Yalazurile îmi îmbrășișează brațele, vasele
Arterele gata să se spargă
Privind lumina lumii lunii cum se cerne dragă
Îmbrățând și sărutând cu algele marine
Apele....

...

Totul e un vis de fericire al trupului întors, pe mărgelile fine
Al sufletului întors
În inconștient
Îngânâând un cânt agonic și dement
În luminișul apelor luminiscent...

..

Lacrimi
Lacrimi de deznădejde
Furat de conturul luminos al valurilor
Pierdut într-ale mării mreje
Sărut colțul adânc de spumă albă

Ce-mi urcă-ncet pe braț
Pe gât
Tresalt cu ochii-nchiși
Năuc

Pe crucea vânăta a valurilor.

.....

Pierdut în suferința dulce
Sărut crucea pe care-mi jertfesc duhul
Pe când în luminișuri aspre
Luna-mi sărută tandru
Trupul

și legănat de vânturi calde
se clatină pe lacuri
stuhul.

.....

cântec de biruință-a firii
și cânt de moarte, cânt de dor
pe-al mării nesfârșit ogor
sub ochiul de cristal al lunii.

.....

mă doare trupul răstignit
pe-un bob de spumă, pe-un ocean
pe când cu geamăt-ncet, tihnit
marea se-ntoarse înapoi n-ocean –

recif coral în filigran

surâsu-ți, noapte, în mărgean –
pe când cu strigăt cade luna
întipărindu-se neagră pe umăr
ca un tăiș de iatagan.

Dreams of surf

Traveling like a fish through the waters of the sea
Plenty of salt and fine beads ...
I think I wouldn't want to exist anymore.
To be the rainbow in the tail of Christ ...

...

Thalasso embraces my arms, my vessels
The arteries are ready to break
Looking at the light of the world of the moon as it sings dear
Embracing and kissing with seaweed
Waters ....

...

Everything is a dream of happiness of the body turned, fine of the snakes
Of the soul returned
In the unconscious
Giving an agonizing and insane song
In the glow of the luminescent waters ...

.....

The soul hurts me, tenderly, tenderly
Like a move, good tooth
Like a clock spilled on the wallpaper
Like a grease molded on the chest, like thick inflorescences
On the easel.

...

The body in the smooth waters is withered
Take the luster and sigh
To the encounter with God
While we were only a mouse and a lion

While God was dreaming
Sweet dream. Hard
Heaven and earth united in one hand
The voice that lightning gathers ...

...

Thalasso embraces my arms, my vessels
The arteries are ready to break
Looking at the light of the world of the moon as it sings dear
Hugging and kissing with seaweed

Waters ....

...

Everything is a dream of happiness of the body turned, fine of the snakes
Of the soul returned
In the unconscious
Giving an agonizing and insane song
In the glow of the luminescent waters ...
..

Tears
Tears of despair
Stolen by the light contour of the waves
Lost in the vast sea
He kissed the deep corner of white foam

What is going up my arm slowly
On the neck
Shut up with your eyes closed
dunderhead

On the swell of the waves.

.....

Lost in sweet suffering
Kiss the cross on which I sacrifice my spirit
While in harsh lights
Moon kiss me tenderly
body

and swayed by warm winds
he staggers on the lakes
Stühle.

....

song of victory-of the nature
and I sing of death, I sing of longing
on the sea endlessly field
under the crystal eye of the moon.

.....

my crucified body hurts
on a foam grain, on an ocean
while quietly, quietly
the sea turned back to the ocean -
coral reef in watermark

smile, night, in the margin -
while the moon falls with a shout
with a black print on his shoulder
like a hedge trimmer.

Te iubesc nespun, Tudor, Puiul meu iubit.
Dulcele meu drag, te iubesc și te doresc, puiul meu. Victor, dragostea mea, Te doresc și Te iubesc, dulcișorul meu.
Drowning aggressive herds
te iubesc, dulcele meu, puiul meu.

Such a miserable life
Ascending on his ramparts "to be" ...
I woke up feeling like I did not have it anymore
nothing to communicate
than mental states
the detection of consciousness in its intermittent movement
among things.

...

and what is poetry? ... other than a state of mind?
More than just a mood ...
Exalted, manic states

In which the smell of metal penetrated me
and lilies
perfume with an unknown source
unidentifiable elsewhere than in my own mind.

...

Otherwise, I would have scared you.
But I knew it was a consequence
Of serious psychological decompensation
Olfactory hallucinations.

..

My mom walked over to me
I told her I smelled metal - and then lilies
but she changed the word ...

always hoping I'm doing well
I'm getting deeper into the shelf of the
unconsciousness
which mixes so much with my own
life, waking up
that I no longer distinguish them ...

.....

A lucid hallucinatory state
Like the ones I have for a few years
With ordered, colorful waters
That I wear in front of my eyes
From one room to another

Seeing them everywhere I see my eyes
Like a colorful watermark
monitor

Cutting from the drowning of the aggressive herds
A smoother second ...

.....

Faced with the unforgiving challenges of life
All you have to do is stay
To stifle the rough rush
What I have no way to solve -
Cutting on the drowning of the aggressive herds
A game is more pure.

...

Converting Eros to Thanatos
and the anecdotal occurrence
as Eugen Simion would say
in devotion, in Bhakti Yoga
which in my case

has always worked without fail.

Dragosea mea Victor, PPuiuleu, Dragostea mea, Puiul și Puișorul meu, Dulcvcelle meu soț, Te iubesc nespus de mult.

Ppuilmeu, Soțulmeu, Fiulmeu Dulce și Iubit, Te doresc, Victor, Te iubesc, puiul meu dulce.
te iubesc, Victor.

An endless man

Suddenly you discover
That you are not interested of anything
Nor of the career
Nor of love
Nor of friends

...

You remain lonely on a desert island.

....

Suddenly you ascertain
That the animals, the living creatures, the small bugs
Are more full of Anima
Than the people
And you are starting to understand Buddha.

....

Suddenly you ascertain
That the solely full of sense is the life
and death
and between them it is stretching like a bridge to the unknown
so pure, so beautiful
the creation

....

That everything that it counts is what you are living now
this instant
suspended in time
lived intensely, in a perpetual present
stretched in all your fundamental
gestures
in birth, wedding, death
love

.....

All that I have learned
I've learned from my Moromets
and from the Comăneșteni orchards

from my father, from my mother
from my brother
from my dearest beloved

Lying on the porch of the house
Ordered gently
As in some sessile coffins

I tell you
The only moment is now
In the branch which is falling down on hazelnut coffins
The only moment is now

Dumb

Te iunesc.

Ei bine, cel bolnav poate fi un adevărat poem în proză
Ei bine, cel tâmpit poate avea
O incomparabilă nevroză
Ei bine cel cretin se poate să fi făcăt o boacăna
Ei bine cel tâmpit poate să fi scăpat o lacrimă...

..

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Mă-ntorc tăcut pe drum
...Zarea-i în scrum și orientul se-neacă-n fum....
mi-ajung din urmă umbra pasul
...în zânel depărtării verde cum vântul șuieră ascult...
Pe tine doar nu te găsesc....

...

Avatari din lumi trecute
Se-neacă-n colbul drumului, în scrum....
I-aceleași răscruci
mi-ajung din urmă umbra, pasul
pe tine doar nu te găsesc...maci sângerii îți deschid priviri obosite
peste lumi pierdute
peste lumi regăsite

în sânul depărtării verde cum vântul şuieră ascult

de ce nu-mi viii de ce nu-mi vii

...valsul tăcut al frunzelor din vii, pe tine doar nu te găsesc..

Când însearea adie cu gura-i închisă de lalea
Peste lumi sângerii, căute-n uitare
Pierdute și regăsite
Ca fragezii striopi crescuți din aceeași sămânță
Din aceeași tulpină
Căutând cu beție drumul spre lumină....te iubesc, dulcele meu Vitor.

Sărutându-ți piciorul...
Urc în lumea mea de visuri și durere
De plăcere, fum și miere
De indescritibilă cădere...

Sărutându-ți brațul
Ascult de chemarea laptelui din mine
... și în genere din toată ascendența mea matriarhală
De gingașa ei liniște letală....

Stupid

Well, the sick can be a real poem in prose
Well, the stupid can have
An incomparable neurotic
Well, the shit might have made you a bitter
Well the stupid may have missed a tear ...
..

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars
....

I turn silent on the road
... Put them in the ash and the orion smokes in the smoke ....
I get the last shadow step
... in the midst of the green distance as the wind whistles listening ...
I just can not find you ....
...
Avatars from past worlds
We go to the roadside in ash .....
the same cross

I'm leaving behind the shadow, the step
I just can not find you ... the bloodshots open up your tired eyes
over lost worlds
over recovered worlds
in the breeze as the wind whistles

why do not you know why you do not come to me

... the silent waltz of the living leaves, you just can not find you ..

When it came down, her mouth was closed by the tulip
Over the worlds of blood, looking for oblivion
Missed and found
Like ragged bunches of the same seed
From the same strain
Looking for the way to light ... I love you, my sweet Vitor.

Kissing your leg ...
I'm climbing into my world of dreams and pain
Of pleasure, smoke and honey
An indescribable fall ...

Kissing your arm
I'm listening to the call from me
... and in general from my whole matriarchal ascendancy
By her fawn calmly lethal .... te doresc, puișorul meu.

Durerea fiecărui răsărit...

Te iunesc, Tudor, Dragostea mea.

Durerea fiecărui răsărit
s-oămpovărezi cu tot ce-i viu
și tot ce poate ai iubit
să pui în scnduri de sicriu

...

E grea -ntreprindere aceste
E grea și fără de nomă
Când din adâncuri nu îți urcă
Împovărată nicio vin...

..

Căci m-ați trădat cu ale mele mâini
și voi v-ați pus pe-la meu destin stăpâni
căci m-ați trădat cu un surâs, cu tot cen carte nu e pus
darîn albastre stele este scris.

...

Ăci m-ați trimis la foc și ghenă
La Focul cel ce arde veșnic n-Iad
La cele bune v-ți pus vad
Cea cu surâsulde hienă.

..

Durerea fiecărui răsărit
s-oămpovărezi cu tot ce-i viu
și tot ce poate ai iubit
să pui în scnduri de sicriu

...

E grea –ntreprinedere aceste
E grea și fără de nomă
Când din adâncuri nu îți urcă
Împovărată nicio vin...

...

The pain of every sunrise ...

The pain of every sunrise
you are burdened with everything alive
and all you can love
put in coffin boards

...

It's hard - this is an undertaking
It's heavy and unnamed
When you don't go deep down
Weighed no wine ...

..

For you have betrayed me with my own hands
and you have put my destiny on me
for you have betrayed me with a smile, yet not a hundred books are laid
but in blue stars, it is written.

...

Because you sent me to fire and hell
At the Fire that burns forever eternal Hell
At best I can see you
The one with the hyena's smile.

..

The pain of every sunrise
you are burdened with everything alive
and all you can love
put in coffin boards

...

It's hard - this is an undertaking
It's heavy and unnamed
When you don't go deep down
Weighed no wine ...

echoes...

Te iubesc, Victor, Puiul meu.

Totul se petrece în ralanti...

Mersul gheparzilor prin zăpadă...

Surâsuri aurii...

Mersul soarelui pe boltă
Într-o zi lungă cât nemărginirea
În care ființează
cu oasele albite la lună, de carii timpului
Întreagă firea...

.....

ești atât de static
dragul meu
o statuie înghețată în timp
la care în zadar ridic a mele brațe
dar în zadar
nu pot ca s-o ajung...

....

Tărâm necunoscut
Ciudat
Cu cât mai mult ne cucerește
Iubirea
Cu zvelta ei săgeată
Cu arcul ei întins
Dintr-o dată simțim în celălalt
Un străin...

.....

plăcerea calmă și prietenia
apropie
unește
ceea ce dragostea brusc desparte
și înstrăinează....

Îți simți sufletul mic
Cuvintele-ți pornesc de-aiurea
Umil
Măreț arhitectonic...
Apoi vrând brusc s-abandonezi...

.....

mă simt umilă.
Dragostea dezbracă
Tot ce-n esența ta e mai firav, plăpând
și-aduce la lumină
și lasă să se-arate
acelui călăreț prin lună lin trecând

ce poate să se-apelece
c-aplecare-i asta
o ridicare către sine
a ceea ce căzut în humă
pierdut e

și înstrăinat de mine.

Echoes ...

Everything is idling ...

Cheetah walking in the snow ...
Golden smiles ...

Sunrise on the vault
In a day as long as the unlimited
In which he is
with the bones whitened by the moon, by the caries of time
Whole nature ...

....

you're so static
Dear
a frozen statue over time
to which in vain I raise my arms
but in vain
I can't get it ...

....

Unknown land
Strange
The more we conquer
love
With her slender arrow
With her bow extended
Suddenly we feel in the other
A stranger...

....

calm pleasure and friendship
approaching
unites
what love suddenly separates
and alienate....

You feel your little soul
Your words start off crazy
Humble
Architectural magnificence ...
Then suddenly wanting to give up ...

....

I feel humble.
Love undresses
Everything in your essence is finer, flattering

brings to light
and let it show itself
to that rider through the moon slowly passing

what can he bend
c-bend this
a lift to himself
of what fell into the hum
lost is
and alienated from me.

Te iubesc, Dragostea mea.

El Greco

Muzica sirenelor...
Susurând din ape
Par niște Sori sau niște Lune obosite...

În apa albastră, opalină
Cu valuri ce spumegă agale dedesubt
Aceste balerine ale oceanului
Își înalță fețele zâmbitoare
dintre valuri

râzând zâmbind inconștiente
cu fericirea inconștientă
a lunaticului
care merge dormind pe stradă...

.....

Fericite.
Chipuri fericite
Înălțându-se dintre valuri cu dantele fine
Ca pielea fină
A brațelor
Îmbrățișând apa...

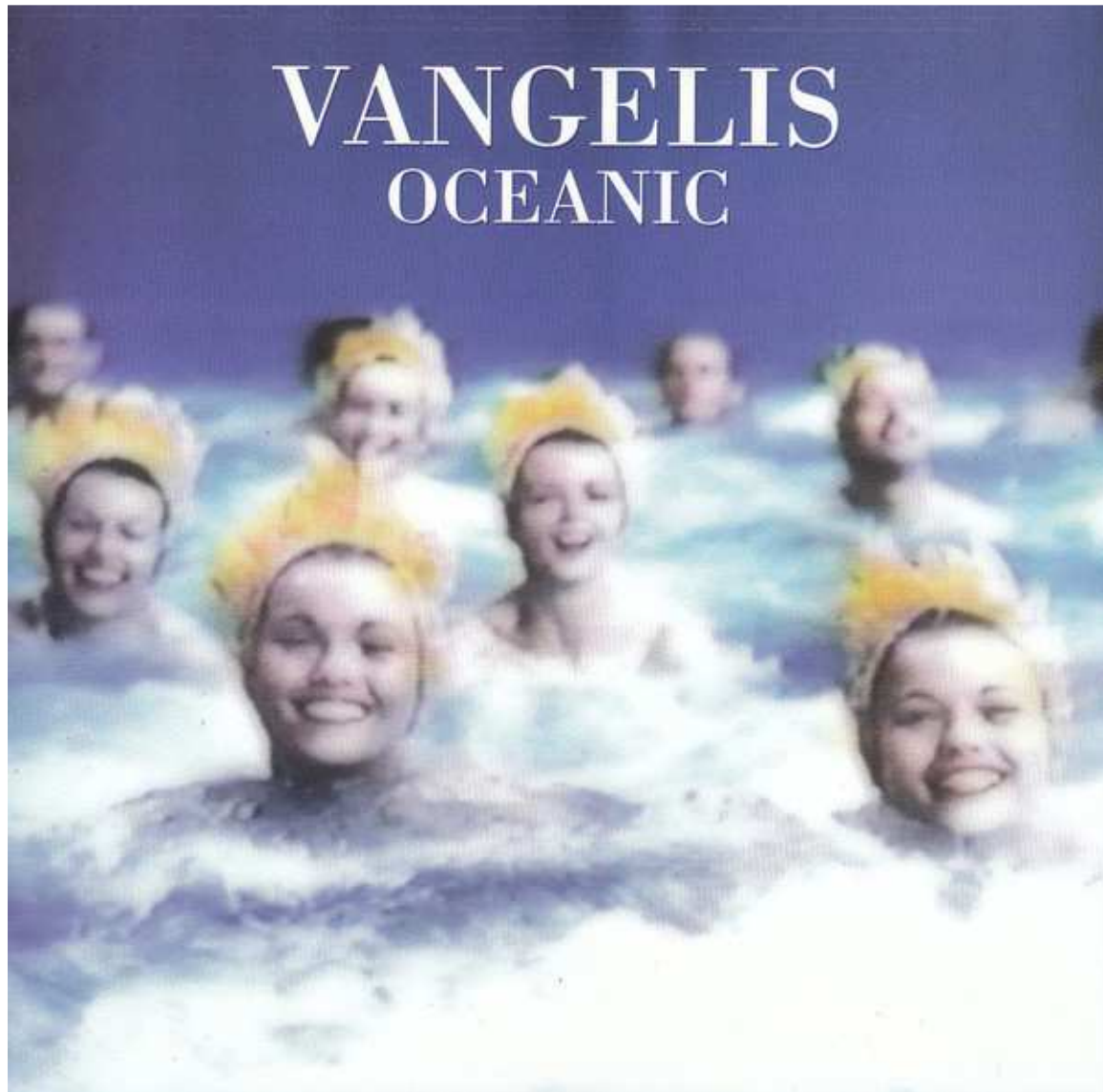
.....

chipuri.

Nu e nimic contrafăcut aici.
Ele vorbesc cu pacea adâncului
Care s-a lăsat ca o perdea atotcuprinzătoare
Peste chipurile lui
Cuprinse de beția înotului
și a fericirii fără sfârșit.

Te iubesc, Victor, dragostea mea, puiul meu.
Te doresc, dulcișorul meu.

te iubesc și te doresc, puiul meu iubit.
El Greco

iubesc, puiul meu.

The music of mermaids...
Whispering from the waters
They seem some Suns or some tired Moons...

In the blue, opaline water
With waves which are foaming foolishly underneath
These ballerinas of the ocean
Are rising up their smiling faces
Between the waves

Laughing, smiling unconsciously
With the unconscious happiness of the lunatic
Which is walking sleeping on the street...

....

Happy
Happy faces
Rising up from the waves with fine dentelery
As the smooth skin of the arms
Embracing the water...

.....

Faces...
There is nothing counterfeit here.
They are speaking with the peace of the deep
Which laid down like a all-inclusive curtain
Over its faces
Comprised by the drunkenness of the swimming
And of the endless happiness.

Te doresc, Puiul meu Victor, T iubesc, Dulcea mea, Puiul meu...
Era o zi frumoasă de august târziu...

Era o zi frumoasă de august târziu...
Ieșisem din colibă, eu și Bujor, și mersesem
în ograda lui Țariu,
să ne uităm după vaci.
Soarele scăpătase de după-amiază
și coliba lui Țariu se întrededa ca un schelet de bârne
afumate, pste timp

domestică și slbatică în același timp
cu pridvorul ei solid, din lemn afumat, vraște, în neorânduială
cu lacătul pus și stăpânul plecat...
miroase tare a brânză de oi, sărată tare
și pusă la butoi
aerul aducea moesme necunoscute
deprinde brăzii bune de cules, din ograda lui Țariu
de care erau plini înalți și vârtici.

Surana în frunte păștea pe coama dealului
Cu căpul spre cest, de unde venau de obicei
Norii încărcăți de furtună.
Alături de ea Dumana și vițelușele, Pușa și Florana,
întoarse care cum
Muxând cu partea superioară a botului iarba grasă
Păioasă, necosită de câșiva ani

și rmegând-o molcome, tihnite de frumusețea
acelui august târziu,
cu cerul o înfinitate de tonuri albastru închis,
intens, puternic, oțelot

eu și Bujor o cotimpe lângă vâcuțedupă ce le cârmim
și le adunăm laolaltă
și mergem să vedem gântâna cu vechea hidrocentrală
la care nu mai fusesem de ani.

Trcem prin pădurea de fagi și brazi, înaltă
De-un verde metalic
Trecând pe o cărăruie ca o curmătură,
trecând spre stânga

și apoi pierzându-se în meandre, în jos.

Trecem micul pârâiș de la intrare
și în curând ajungem la pârâul falnic al Roșiei
din inima pădurii
sărind pestepietre și peste roci învăluite în mică
și minereu

era acoloomică insulăa lui Euthanasius...
nisipurile strălucitoare ale lui August...
pârâul skipind în soare ca un balaur de lumină
fântâna joasă, mcul iezer cu grătar, care oprea frunzele
și pietrișul

și pe unde apa intra nestingherită, ca în șipot neostpot
pentru amșcatirbina microhidrocentalei.
Cu lopețile ca un mptor de acion
Învâartite în dreapta de apa care trecea,
Turbina producea energie, curent electric

...

Atunci însănu mai era în folosință.
A înlocuise deja generatorul de curent
și noi oprim cu părere de rău
curățând-i de frunze, ca să o privim mai bine.

..

Era o zi de august nesfârșită.
Ieșisem din colibă, eu și Bujor, și mersesem
în ograda lui Țariu,
să ne uităm după vaci.
Soarele scăpătase de după-amiază
și coliba lui Țariu se întrededa ca un schelet de bârne
afumate, peste timp

domestică și sălbatică în același timp
cu pridvorul ei solid, din lemn afumat, vârstă,
în neorânduială
cu lacătul și stăpânul plecat...

mirosea tare a brânză de oi, sărată tare
și pusă la butoi
aerul aducea mirosuri necunoscute
de prine bruării bune de cules, din ograda lui Țariu
de care erau plini prunii înalți și vârtici.

Din acri am cules în acea vară târzie
și am umplut poloboacele
Care se vor transforma în țuică de prine dulce și bună
Căci prinelor li se zicea mierică
Din caiza dulceților –
și în genere era un August târziu, un degrabă interminabil
de stele albe
ce împânzeai cerul Roșiei

caun voal de borangic...

It was a dazzling late August ...

It was a beautiful day of late August ...
I had come out of the hut, I and Bujor, and walked
to the garden of the Tari,
let's look after the cows.
The sun had escaped the afternoon
Țariu's hut was seen as a skeleton of beams
smoked, over time

domestic and wild at the same time
with its solid porch, of smoked wood, it spontaneously waits
with the latchet and the leash you leave ...

it smelled of sheep's cheese, salty
and put in the barrel
the air brought unknown odors
he learns the good buzz of picking, from Țariu's garden
of which were full of prunes and cousins.

Surana in the forehead was walking on the crest of the hill
With their hooves toward the basket,
they usually came from here
Clouds charged by the storm.

I join with her Dumana and the calves, Pușa and Florana
He turned that whatever
Milking with the upper part of the moss
the fat grass
Hairy, unmarried for a few years

and soaking it with molten, soothed by its beauty
late august, with the sky a dark blue fold
intense, strong, steel

Bujor and I climb it next to the cows after we ride them
and we gather them together
and we go to see the mist with the old hydroelectric
power station
which I had not been in for years.

We go through the beech and fir forest, high
Of a metallic green
Passing on a cart like a curb, turning left
and then losing himself in the meander, down.

We pass the little creek from the entrance
and soon we will reach the peat brook of Rosia
from the heart of the forest
jumping over stones and over small rocks
and ore

the island of Euthanasius was ecological.
the bright sands of late August ...

the brook glinting in the sun like a light bulb
the low fountain, the mazer with grid,
which stopped the leaves and gravel

and where the water went in unsteadily, as in a stream
for the microgrid hydrochloride.
With the shovels as an action master
Swirled right by the water, the turbine produced energy
Electrical current

...

But then it was still in use.
He had already turned off the power generator
and we feel bad about it
cleaning them from the leaves, so that
we can look better.

..

It was an endless August day.
I had come out of the hut, I and Bujor, and walked
to the garden of the Tari,
let's look after the cows.
The sun had escaped the afternoon
Țariu's hut was seen as a skeleton of beams
smoked, over time

domestic and wild at the same time
with its solid porch, of smoked wood,
it spontaneously waits
with the latchet and the leash you leave ...

it smelled of sheep's cheese, salty
and put in the barrel
the air brought unknown odors
he learns the good buzz of picking, from Țariu's garden
of which were full of prunes and cousins.

From which I picked up that late summer and stuffed my fleece
Which will turn into sweet and good snack
Because it was said to them Wednesday
From the candy shop -
and he was usually a late August, an endless gradient of white stars
what you were pushing the sky of Rosia
like a borangic veil ...

Dragostea mea, Te doresc și Te iubesc, dulcele meu Victor.
Era onoapte rațională....

Te iubesc și Te doresc, Tudor, Puiul meu.
Teiubesc, Mihai

Er anoapte, ploua afară
și inima din piept mă strângea ca o ghiară.

Ca o fiară, ca o seară, tăcută, rațională fiară
Ca o floare au ca un strigoi
Ce umblă printre noi

Era noapte, plou afară....
și inima din piepot mă strângea ca o seară....
căutam răspunsuri în mustul dulce, în ochii-ți
calzi și cruzi....
se-mpotmoleau semne de-ntrebare în gustul
fructelor de duzi

în zâmbetu-ți neînceput, pierdut
risipit pe aripi moi de somptuoasă primăvară...
într-o înserare-n seară, atât de dulce
de amară

simțeam crescând în mine dorința tot mai mare
să te scufunzi încet, tot mai încet
în ochii-mi umezi, în ochii-mi uzi...
se-mpotmoleau semne de-ntrebare în ochii-ți
calzi și cruzi...

...

Era noapte liniște afară...
și inim din piept mă srânge ca o ceară, tăcută rațională fiară
ca o floare sau ca un strigoi
ce și-a făcut culcușul în noi....

..

Mirosea a prune dulci,cu zahăr,, a brandy fin de prune
Băut nu se știe unde
De nu se știe cine....

....

Mirosea a Iisus Christos...
Deși era târziu și era post - și toți mieii s-au dus
La culcare....

Miroseea apancove cu zahăr, a suc de roșii și a vin
Mustul cu gust de pelin
De fapt miroseea un dulce venin.

.....

Era o nopate rațională, cu liniște mare neîntreruptă
De nimic, decât de mirosuri
De prezențe tăcute, neștiute, necunoscute
Lângă mine
A brandy cu nuanțe de prume brumării
A miei și a copii...

...

De fapt miroseam sunete, chipuri nevăzute, vii
Miroseam lucruri abstracte
Pe tine, miei, copii
Stele albastre căzute pe umeri în ziua- care vine –
Vineri...

...

Iisus mi-a deschis ușa inimii și a intrat
Era tăcere era târziu
Afară câinii mai urlau a pistiu
Un cățeluș cu blana albă
Îmi cânta dulce colindă dalbă....

Era Ucișă-l toată, ucigă-l crucea ducă-se pe pustii
În cămașa mea rațională
Mirosea a miei și copii....

...

Vocea ta îmi venea din alte galaxii, abstractă...
Transparență, mată
Înfrișorată, de tată...
Ce cântă cântece de leagăn puiului lui mic.

...

Mirosea a insecte mâncând de dulce
Ce n-au timp niciodată să meragă să se culce
Mirosea a insecte uriașe
Mâncând de dulce....

...

Kurt îmi zâmbea ca o rană din televizor
De unde nu mă privea imobil, gales, decât Tudor
și-atunci am luat pistolul să mă-mpușc
și câzând printr-un fel e materie întunecată – dark matter
deși era o noapte rațională
și câinii lătrau departe afară....

cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos întunecat
până ating cu buzele pământul
de care m-am împiedicat

privit de la milioane de ani-yuga depărtare
sufletul, pământul
îmi pare o mare...

...

Vocea ta îmi venea din alte galaxii, abstractă...
Transparență, mată

Înfrihorată, de tătic...
Ce cântă cântece de leagăn puiului lui mic.

...

Mirosea a insecte mâncând de dulce
Ce n-au timp niciodată să meragă să se culce
Miroasea a insecte uriașe
Mâncând de dulce....

...

Era o nopate rațională, cu liniște mare neîntreruptă
De nimic, decât de mirosuri
De prezențe tăcute, neștiute, necunoscute
Lângă mine
A brandy cu nuanțe de prume brumării
A miei și a copii...

...te iubesc, te doresc, puiul meu dulce, Tudor-Victor-Tudor

It was a rational night ....

It was night, it was raining outside
and my heart was clutching like a claw.
Like a beast, like an evening, silent, rational beast
They are like a flower like an undead
What's going on between us

It was night, it was raining outside .....
and the heart of the chest tightened like a night.
we were looking for answers in the sweet must, in your eyes
hot and cold....
question marks in taste were mottled
fruit nozzles

in your smile you never started, lost
scattered on the soft wings of the sumptuous spring ...
in a dusk in the evening, so sweet
bitter

I felt an increasing desire in me
to sink slowly, slowly
in my eyes moist, in my eyes wear ...
question marks popped into your eyes
hot and creamy ...

...

It was quiet night outside ...
and my heart beats like a wax, silent rational beast
like a flower or an undead
what made his bed in us ...

..

The smell of sweet plum, with sugar, of fine plum brandy
I don't know where to drink
If you do not know who ...

....

It smells like Jesus Christ ...
Although it was late and fast - and all the lambs were gone
At bedtime ....

The sweet toss sugar with martyrs, with sugar, tomato juice and wine
Teddy bear must
In fact it smelled like sweet venom.

.....

It was a rational night, with great uninterrupted silence
Nothing but smells
Of silent, unknown, unknown presence
Next to me
A brandy with shades of misty prunes
Mine and children ...

...

In fact I smelled sounds, unseen faces, alive
I smelled abstract work
You, lambs, children
Blue stars falling on shoulders on the day - next -
Friday...

...

Jesus opened the door of my heart and entered
It was silence it was late
Outside the dogs were still screaming at the mortar
A puppy with white fur
I was playing sweet sweet white carol.

It was to kill him, to kill him, to get the pimples
In my rational cam
The smell of mine and children ....

...

Your voice came from other galaxies, abstract ...
Transparency, mate
Worried, daddy ...
What a lullaby sings to his little puppy.

...

The smell of insects eating sweet
What they never have time to go to bed
The smell of huge insects
Eating sweet ....

...

Kurt smiled at me like a wound from the TV
Where did I not look at the building, Welsh, except Tudor
and then I took the gun to shoot myself
and falling by the way is dark matter - dark matter
although it was a rational night
and the dogs barked far outside.

fall with the slower through a stream of dark chaos
until I touch the lips of the earth
which I prevented

watched from millions of kali-yuga deep-sea
the soul of the Earth is
it looks great to me ...

...

Your voice came from other galaxies, abstract ...
Transparency, mate
Worried, daddy ...
What a lullaby sings to his little puppy.

...

The smell of insects eating sweet
What they never have time to go to bed
The smell of huge insects
Eating sweet ....

...

It was a rational night, with great uninterrupted silence
Nothing but smells
Of silent, unknown, unknown presence
Next to me
A brandy with shades of misty prunes
Mine and children ...te iubesc dulcișorul meu Victor, Te doresc puiul meu Tudor

Eternitatea lucrurilor

Întoarsă cu zeci de ani în urmă
Îmi contemplan viața de pe crestele unui munte înalt.
Hidoase umbre, spasme, maladii
Se scurg pe viața-mi în tăcut sărut.

De unde privesc în urmă-mi cu un zâmbet mut.

...
Atâtea lovituri și suferințe, atâtea palme lovituri și umilințe
În fața mea deplin eu le-am primit!...

...

Cât de puțini prieteni am avut!...
și cred că fiecare dintre noi, ce luptă cu necunoscuții
tăcuții eroi
puțini prieteni au avut!...

...

Privind în urmă fără mânie
Găseesc c-am avut în anii de singurătate
Cea mai deplină, mai crudă, mai pură libertate...

..

De-atâtea ori pusă față în față cu inevitabilul
Cu micimea vieții noastre de larve
Cu meschinăria, nimicnicia vieții celei de toate zilele
Cu vidul și non-sensul existenței

Am constatat că îmi gădesc în poezie un refugiu...
Laboratorul meu de creație e foarte primitiv...
Nu m-a înșelat niciodată...
Mă primește la el în brațe la fel de binevoitor....

E u n prieten gata oricând să mă întovărășească
În nebuneștiile-mi, întunecatele-mi vise...
Gata oricând să mă primească
În fruntariile sufletului lui circumscrise eternității.

Încercând să mă recuperez
din solitudine
Din larmă, zgomot mulțime, gălăgie, solitudine
Mă gădesc pe crestele unui munte înalt
Înconjurat de zăpezi.

....

În psoala și mă împușc
Căd cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmplă lipită de stele
Te iubesc, Victor, dragostea mea.

The eternity of things

He returned decades ago
I was contemplating my life on the crests of a high mountain.
Terrible shadows, spasms, diseases
They flow into my life in silent kiss.

Where do I look from behind me with a dumb smile.

...
So many blows and sorrows, so many blows and humiliations
In front of me I received them!

...
So few friends I had!
and I think that each one of us struggles with strangers
silent heroes
so few friends had!

...
Looking back without anger
I find that I have had years of loneliness
The most complete, cruelest, most pure freedom ...

..
So many times faced with the inevitable
With the little life of our larvae
With the peasantry, the ruin of the everyday life
With the emptiness and non-meaning of existence

I found that in poetry I find a refuge ...
My creative lab is very welcoming ...
He never deceived me ...
He welcomes me in his arms as kindly ...

He's a friend ready to meet me anytime
In my madness, my dark dreams ...
Ready to receive me anytime
In the foreheads of his circumscribed soul eternity.

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself
...
My lips can't move
I cannot understand the landscape

Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Even in his youth ...

Te iubesc, Tudor, Dragstea mea.

At dusk, Jack hurried to his house, from a fringe neighborhood of the city
Cathy was waiting for him at the entrance
At seven o'clock fixed, and they were going
to get together ...

In his little bohemian apartment, by the young holt.
Rush. The wind came in easily
Through the rebellious pleats, of the rocker, of a dark chestnut
Silky and upright, entering his eyes

Beneath the glasses with a thin frame, which he wore
A little rough, a little naughty
Slightly absent ... with the thought alone he knew where
In the blind spot of light, in a somewhat surrealistic setting ...

...

Cathy was waiting for him, wet with happiness, at the entrance to the small market
Where was his house, bordered by flowers at the entrance
and hanging them from the windows ...
with the hair fluttering, swayed by the rebellious wind
with my eyes as I said wet with happiness ...
give you goodies, both of you are concerned: Hi Cathy...
hello Jack ...
are you waiting for me a lot?

for about a quarter of an hour ... she said, her forehead burning
of an unusual temperature
although it was evening and the air was cool...
the young man suddenly pulled her close to him, biting his lips and one hand
tapping her small tits, she is even in shape
what they were guessing under the thin blouse.
Come on, said the impatient young man, today I'm going to...
To listen to Nirvana

He said, smiling softly, ironically, pulling her up.
Arriving upstairs, the young man put "Even in his youth"
and then he went back to get a glass of wine.
Do you drink? ... he said slightly troubled, his hair in his eyes

With the same glacial voice, a little warm, a little absent.
Then he sat down in front of the low table
On the couch, while she admired her flowers
Books and you wonder what ...

...

Listening to the woman's nothingness, the young man was filled with despair.

He had let himself slip on the couch, his feet under the table
Excited, and at the same time imperturbable
His forehead slightly swollen with perspiration

When, suddenly, the young man got up, he used to bring the girl wine.

He pulled her onto the couch, grabbing her hair
and pulling it easy
where she slept, and he began to kiss her desperately

pulling her hair and biting her lips
then tearing off her clothes.

Jack penetrated her, then slightly bending her leg
He frantically penetrated her

In a wave of pleasure and orgasm, with irregular movements
Hitting his eyes closed
As he got deeper and deeper ...
In an orgasmic journey that seemed to have no end.

...

Cathy, the young man whispered, covering his arms
How is my love, my sweetness
My sweet, I love you... she whispered, perspiring
and as if in hypnotic poison.

Cathy, he whispered, with the latest irregular movements
He reached paroxysm
Then, in a sudden relaxation
She let herself fall over her, her breasts, her legs and her hollow.

...

As it is, he whispered, finally warm
With a frown, severe figure, held in a smile.
Okay, she whispered, Jack, you're a real car
To make love ...

...

E, not quite so, said the young man again imperturbably.
In fact, that's how I would like to always be
But they are only rare
and only with you, my love ... get me out of my mind ...

...

and you do me, she whispered, keeping her eyes down.
With the same glacial voice, a little warm, a little absent.
Then he sat down in front of the low table
On the couch, while she admired her flowers
Books and you wonder what ...

...

Listening to the woman's nothingness, the young man was filled with despair.
He had let himself slip on the couch, his feet under the table
Excited, and at the same time imperturbable
His forehead slightly swollen with perspiration
Prepared for another trip

In the world of purple-cherry shadows of love
and pouring a glass of wine, red, dry
listening to her quietly and desperately.

...

At this point, I remained with my eyes on the ceiling, relaxed
and suddenly decided not to repeat the experience.
Mrs. Verginica was asleep, snoring agitated and gasping in her sleep
and Mrs. Cristina, lightly, with her back to me.

...

Outside peace starts cracking by the day ... with slight movements
I get out of bed, take my cigarettes
and I straighten myself, with my head slightly bent,
at the smoker, suddenly as if by the banality of life
those of all days ....
te iubesc și te doresc, Victor dulcișorul meu.
te iubesc, Puiul meu Andrei. te doresc.

Iartă-mă, Puiul meu. Te iubesc nespus de mult. Te iubesc, Victor, dulceața mea, puiul meu.
Everything is sad...

Everything is sad, seen foreground, with the close-eye
Everything is incredible sad, true, misery, poor
Likewise the sea-bird, ready for flight, in the backboard
Like everything it is, it is given to me, I don't ask anymore

It is given to me a huge portion of counterfeit facts,
unfair deeds, making-ups
Of churches, of misery play-wrights, of back-kisses
It is given to me a misery portion of corporeal love
Forgotten by the true redemption, celestial love

A misery portion of interchangeable schizophras
Stupid, listeners, cabotins
A misery portion of dementia praecox
In the passed, lost horizon of the wiped guilty

A misery portion of pettiness
A misery portion with des corps furieux
A misery portion of incipient lesbianism
And another one of a man sold on silvers

A lady Cornelia, in fact Verginica
Cries herself in her sleep her corporeal sin, of beast
With the nude, true, cruel teardrops
With the voice lost on a Channel, on downstream

A lady Aniela discovers herself
Silent pleasures on glisse on closet
Some lady lost there secretly
Or maybe the complete poetic marafet.

Far away, a lady Anna more tamed
A lady Dorica, more gentle, more ripen
She has put in her autumn whisper
All the cruel amour of the second age.

.....

Over all, just a seven, just an Ace, just a Seven
Mr. Feri in the hearth
He trembles (glitters) mute glitters

Mr. Feri is an enigma
A boss-grande, a charade
The dream of Seherezade
Whispered with a gentle voice

He has art, he has vice
He has belly and caprice
But above all wat he has
The saint laziness, carelessness

He is friend with everybody
The word he returns it fine....
But the word and the gift also
Fast it burns the candle mine

....

A lord who hasn't forgotten by friendship
Of true, rebellious friendship
Of the rest from a hundred
Of a lost cigarette under the sliver.

Written in the Emergency Hospital from Petroșani, period 20 september – 3 october
Translated in English also in hospital (with three-four small correction at home) by Natalia Gălățan
Without Google Dictionary and Google Translate

Te iubesc, Victior Dulce, Victor Thee Sun, Puiul meu.

Exempl of contradiction in mathmatics (after Kant)

$$-i + i - i = 1/2$$

$$-i + i + i - 2i = 8/5$$

$$i - i + i = -1/2$$

$$i - 2i + 2i = 8/5$$

$$i - 3i + 3i - 2i + 2i = 0$$

$$i - 3i + 3i = 0$$

Victor, dulcele meu, Te iubesc și Te doresc, dulceța mea.
Fata Morgana

Lucram la fân unul lângă altul
Bujor lângă mama, și eu lângă tata, Bujor și tata în mijloc.
Întorcem fânul din brazde
și treaba merge destul de repede.
Smucesc brazdele, cu grebla, dintr-o mișcare rapidă
Le fac praf cum s-ar spune și înaintez repede
De-alungul brazdei...
Câteodată grebla îmi atârna-n aer,
scuturând iarba verde
Mătăsoasă care se împrăștie într-o plasă verde în aer.

...

E ora mesei. Adunați pe scaune în jurul mesei pătrate
De ângă peretele văruit în alb
În aerul răcoros și într-o relativă liniște

Mâncăm dar nu prea tare
și în general nu mult
altfel nu mai putem lucra.
Pâine cu ouă fierte, brânză de oaie și de vaci
Roșii, castraveți, ceapă ardei,
slăninuță cu carne, sandviciuri cu omletă.

...

Bem cafeaua. Fumăm pe verandă. Dar tata zice scurt: hai că se strâng norii de furtună
Nu vezi că sunt sus?...

Mi se adresează.

Bujor mă privește reprobator, luându-și furca
și pornind înainte.

Să termin țigara miorlăi eu

Dând toată cafeaua rămasă pe gât.

În soarele arzător, strângem fânul uscat din fundul ogrăzii.

Eu fac culare, adică culoare de fân, cu grebla

și Bujor și mama fac purculeți.

Tata strânge subțirele, mai intervenind în culare
și mai făcând purculeți.

...

Mama e roșie, pare o porodică. Cu sudoarea curgându-i în șiruri verticale

Pe față, șiscurgându-se în jos

Mama e un monument al naturii

Dezlănțuite.

Voinicește strânge fânul în furcă

Apoi îl așează cu fața furcii peste căpița de fân.

'''

Fac purculeți. Sunt fericită, dacă pot spune așa.

Fânul acest dragon uriaș din paie

Zvârcolit, greblat și înțepat cu furca, se umflă, se-ndoaie...

În urma lui rămâne miroștea

Pământul ras, tuns, cu ciaturile subțiri de iarbă ieșind

Prin obrazul proaspăt, neted de vădană.

..

Se așează pe răzor, înțepeni nicovala în pământ, potrive tăișul coasei și apoi începu a-l bate cu ciocanul, rar, apăsător, cu ochii ținând la oțelul argintiu. Când isprăvi, se sculă, scoase de la brâu gresia, o înmuie bine în apa din toc și apoi mângâie ascuțișul coasei cu gresia, schimbând mereu degetele mâinii stângi. Pe urmă, cu un pumn de iarbă, șterse toată coasa. În clipa aceea privirea i se odihnea pe delnița lui Toma Bulbuc, cosită, cu fânul adunat în căpițe care stăteau încremenite ici-colo, ca niște mormoloci speriați. Pământul negru-gălbui părea un obraz mare ras de curând.... Privindu-l, Ion oftă și murmură:

- Locul nostru, săracul! (...)

Sub sărutarea zorilor tot pământul crestă în mii de frânturi, după toanele și nevoile atâtor suflete moarte și vii, părea că respiră și trăiește. Porumbiștile, holdele de grâu și de ovăs, cânepiștile, grădinile, casele, pădurile, toate zumzăiau, șușoteau, fâșăiau, vorbind un grai aspru, înțelegându-se între ele și bucurându-se de lumina ce se aprindea din ce în ce mai biruitoare și roditoare. Glasul pământului pătrundea năvalnic în sufletul flăcăului, ca o chemare, copleșindu-l. Se simțea mic și slab, cât un vierme pe care-l calci în picioare, sau ca o frunză pe care vântul o vâltorește cum îi place. Suspendat prelung, umilit și înfricoșat în fața uriașului:
Cât pământ, Doamne!..."

Soarele arzător, ne furnica cu căldura lui arzătoare până-n tălpi
și ne ardea creștetul capului.

Mama-și soase batsita albă, mototolită

și-și șterse fruntea, obrații.

Apoi se apucă și mai voinicește de treabă.

...soarele arzător, orbitor, făcea valuri de căldură în fața ochilor
Ca miliarde de stropi de aur aurii argintii, de soare
Curbându-se în ape colorate, transparente
În fața ochilor
Ca o eternă, ubicuă, frumoasă și delirantă
Fata Morgana.

Munții Petrilei, împădușiți dens, compact
Se strevedeau printre aceste ape colorate
Curgând și ondulându-se, scăldându-se în aer ca într-o apă colorată.

...
Nu vine ploaia!... Strigă Bujor, mai încet!...
Nu vezi că norii s-au strâns la nord, spuse tata aspru
Arătând cu degetul în sus.
Tu nu știi de unde vine ploaia ?...mai înispuse el sarcastic.
Privindu-mă impenetrabil.

...
Sub sărutarea zorilor tot pământul crestat în mii de frânturi, după toanele și nevoile atâtor suflete moarte și vii, părea
că respiră și trăiește. Porumbiștile, holdele de grâu și de ovăs, cânepiștile, grădinile, casele, pădurile, toate zumzăiau,
șușoteau, fâșăiau, vorbind un grai aspru, înțelegându-se între ele și bucurându-se de lumina ce se aprindea din ce în
ce mai biruitoare și roditoare

...
Punctul culminant este cuprins în strofele 30-32 și ne vorbește de momentul cumplit când emirul se vede singur sub
jarul pustiei, "sub cer de oțel", când își simte pierite toate speranțele, toate nădejdlile de a atinge cetatea visată: "Pe
minte își simte o noapte adâncă..." Emirul este chinuit de foame și de sete, care îi pun pe piept și pântec o stâncă,
aerul este înflăcărat, iar culoarea roșie a morții a cuprins totul, înaintea sa sau înapoi, în laturi, și chiar plămânii
emirului s-au aprins de dogoare. Apar semnele înfricoșătoare ale epuizării fizice și nervoase, tâmpilele i se bat, "ochii
sunt demoni cumpliți".

...
Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...
Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii
și cenușiul de cenușă al cerului...

...
Oamenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită de fire de fân...

...
Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...
Totul e o atmosferă între negru și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii
și cenușiul de cenușă al cerului...

...
Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest

Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

Morgana girl

We worked on hay next to each other
Bujor next to my mom, and me next to my dad, Bujor and my dad in the middle.
We return the hay from the furrows
and things are going pretty fast.

I grind the furrows, with a rake, in a rapid motion
I make them dust as they would be called and I fast forward
Along the fence ...
Sometimes the rake hangs in my air,
shaking the green grass
Silk spreading in a green mesh in the air.

...

And now I have. Gather your chairs around the square table
Right next to the white wall
In the cool air and in relative peace
We eat but not too much
and generally not much
otherwise we can no longer work.

Bread with boiled eggs, sheep and cow cheese
Tomatoes, cucumbers, onion peppers,
meat sandwiches, omelette sandwiches.

...

We drink coffee. We smoke on the porch. But dad says it briefly: let's get the storm clouds tight
Don't you see I'm up?
It is addressed to me.
Peony looks at me reproachfully, taking his fork
and starting ahead.

Let me finish my cigarette
Giving all the coffee left on the neck.
In the scorching sun, we gather the dry hay from the bottom of the fence.
I make color, that is, hay color, with rakes
and Bujor and my mom make pork.
Dad tightens his thighs, intervening again in the kitchen
and making more pork.

...

Mom's red. She looks porodic. With sweat running in vertical rows
On the face, sliding down
The mother is a monument of nature
Unleashed.
Slacken the hay on the fork
Then he places it with his fork face on top of the hay head.

...

I make pancakes. I'm happy. If I can say so.
Hay this huge straw dragon
Fluttering, raking and prickling with a fork, swelling, bending ...
The smell remains behind him
The ground is shaved, trimmed, with the thin patches of grass coming out

Through fresh, smooth cheekbone.

..

He sat down on the radius, stuck the anvil in the ground, matched the edge of the seam and then began to hit it with the hammer, rarely pressed, with his eyes focused on the silver steel. When he had finished, he got up, removed the stoneware from the belt, dipped it firmly in the water from the heel and then stroked the sharpening of the stitch with the stonework, always changing the fingers of his left hand. Then, with a fist of grass, he wiped the whole rib. At that moment, his gaze rested on Toma Bulbuc's mermaid, mowed, with hay gathered in bundles that stood still here, like frightened mormoles. The yellowish-black earth seemed like a big, shaved cheek.

- Our place, poor man! (...)

Under the kiss of dawn all the earth crumpled into thousands of fragments, according to the stains and needs of so many dead and living souls, seemed to breathe and live. Pigeons, wheat and oyster holders, hogs, gardens, houses, forests, all hummed, hissed, snorted, spoke a harsh voice, understood each other, and enjoyed the ever-glowing light. fruitful. The voice of the earth penetrated into the soul of the poor man, like a calling, overwhelming him. He felt small and weak, like a worm that he treads on his feet, or like a leaf that the wind blows as he likes. Long sighs, humiliated and frightened in front of the giant:

How much earth, Lord! ”

The scorching sun, tingling with its scorching heat to our feet
and our head was burning.

The mother had her white, mottled stump
he wiped his forehead, his cheeks.

Then he gets even more busy.

... the scorching sun, dazzling, made waves of heat in front of his eyes
Like billions of splashes of gold, silver, sunshine
Bending in colored, transparent waters
In front of the eyes
Like an eternal, ubiquitous, beautiful and delusional
Morgana girl.

Petrilei mountains, dense, compact forests
They strode among these colored waters
Flowing and undulating, bathing in the air as in colored water.

...

There is no rain! ... Shouts Bujor, slower!
You don't see the clouds narrowing to the north, "Dad said harshly
Pointing finger up.
Don't you know where the rain is coming from? ... he said sarcastically.
Looking at me impenetrable.

...

Under the kiss of dawn all the earth crumpled into thousands of fragments, according to the stains and needs of so many dead and living souls, seemed to breathe and live. Pigeons, wheat and oyster holders, hogs, gardens, houses, forests, all hummed, hissed, snorted, spoke a harsh voice, understood each other, and enjoyed the ever-glowing light. fruitful

...

The climax is contained in verses 30-32 and speaks to us of the terrible moment when the emir sees himself alone under the desert of the desert, "under the sky of steel", when he feels lost all hopes, all hopes of reaching the dream city: "On his mind he feels a deep night ... "The emir is tormented by hunger and thirst, which puts a rock on his chest and belly, the air is fiery, and the red color of death has encompassed everything, before or behind, in the sides, and even the Emir's lungs burned with pain. The frightening signs of physical and nervous exhaustion appear, the temples are beaten, "the eyes are complete demons".

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...
Everything is an atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm cavalcade

...

Te iubesc.
Te doresc.

Dulcele meu drag, Victor, Te iubesc.
Te doresc.
Fecioara de fier

Te iubesc Mihai, Puiul meu.

Fecioara de fier se zvârcolea în așternut
Ca și cum o ar fi durut sau ar fi vrut
Să oprească în aer timpul pierdut.
Abur de fier se-ncingea pe trup – un licăr mut, neștiut
O fărță divină sexuală
Sau poate noaptea plină-atemporală.

...

Învingător și ănvins, vânat și vânător
Toate vorbeau de un lucruncunoscut, neștiu...
Fecioara de fier se zvârcolea în așternut
Ca și cum o ar fi durut sau ar fi vrut
Să oprească în aer timpul pierdut.

Învingător și învins, vânat și vânător
Toate vorbeau despre-un omor...
Înfăptuit cu cânge rece pe civor – dincolo
De fruntariile cuvântului dor
Ce se-ntâmpla în noapte neștiut, ușor.....

Toate vorbeau de un lucruncunoscut, neștiu
Fecioara de fier se zvârcolea în așternut
Ca și cum o ar fi durut sau ar fi vrut
Să oprească în aer timpul pierdut.

...

Fecioara de fier se zvârcolea în așternut
Ca și cum o ar fi durut sau ar fi vrut
Să oprească în aer timpul pierdut.
Abur de fier se-ncingea pe trup – un licăr mut, neștiut
O fărță divină sexuală
Sau poate noaptea plină-atemporală.

...

Lucruri reci – ca kama unui cuțit, a unui chirurgical brici
Tripul ei s-a strâns ca un arici...

O imagine veche pe perete. o icoană arde-ncet
mucul lumânării s-a stins...
se aude un plâns de fluture de noapte
lovind în bățai scurte și repezi gândul meu
ascuns în hăuri de-ntuneric, prins ca într-o
cușcă...

.....

zidurile plâng și cad pe pământ. un veac de
singurătate zace deschis la pagina șapte.
peste bălți se fugăresc lișițe-n noapte...
în luminiș s-a strâns un arici, într-un ghem
de iluzii – cad sfărâmate...

ca cioburile unei oglinzi.
un veac de singurătate zace deschis la pagina
șapte, la pagina șapte, la pagina șapte...

Te iubesc și Te doresc, Victor, puiulmeu, dragul meu.
I love you.
I want you.
Iron virgin

The virgin iron was fluttering in the sheet
As if it hurt or wanted it
Stop wasting time.
Iron steam was burning on his body - a silent, unknowing luster
A divine sexual offspring
Or maybe the full-timeless night.

...

Winner and defeated, hunted and hunted
They were all talking about a known thing, I don't know ...
The virgin iron was fluttering in the sheet

As if it hurt or wanted it
Stop wasting time.

Winner and defeated, hunted and hunted
Everyone was talking about a murder ...
Made with cold blood on the civor or beyond
They miss the boundaries of the word
What happened in the night, unknown, easy .....
They were all talking about a known thing, I don't know
The virgin iron was fluttering in the sheet
As if it hurt or wanted it
Stop wasting time.

...
The virgin iron was fluttering in the sheet
As if it hurt or wanted it
Stop wasting time.
Iron steam was burning on his body - a silent, unknowing luster
A divine sexual offspring
Or maybe the full-timeless night.

...

Cold things - like the kama of a knife, of a surgical knife
Her gut tightened like a hedgehog.

An old picture on the wall. a slowly burning icon
the candle juice went out ...
there is a crying butterfly at night
hitting in short strokes and quickening my thinking
hidden in holes of darkness, trapped as in a
cage...

.....

the walls weep and fall to the ground. a century of
loneliness lies open on page seven.
over the puddles can be spotted running at night ...
a hedgehog squeezed into the luminaire, into a moan
of illusions - they are broken ...

like the shards of a mirror.
an age of loneliness lies open on the page
seven, on page seven, on page seven ...

Te iubesc, Puiul meu Dulce.

The third verse of the poem: "And he gives me the eyes to see the light of day, / And my heart is filled with the charms of mercy, / In the whisper of the wind I heard his walk / And the voice carried by the song sweet feelings - Friday, / And besides - they beg in an addition / Allow me to enter my eternal rest! "refers, in my opinion, to the Compassion felt by the Buddha for all living beings. Coming out of his sumptuous and glittering kingdom, he encountered suffering in all four of his fundamental faces: under the image of an old man, a ruthless beggar, a dying man, a deceased deceased, and an ascetic, one of those who practiced asceticism. These things depressed him and he decided to overcome illness, old age and death by living the life of an ascetic. However, Eminescu feels that he cannot overcome the pain of poverty and old age, illness and death and asks the absolute God to allow him to enter the eternal rest.

my sweet baby, I wish you and I love you, my sweet Victor.
I love you.
fiery, Arjuna ...

my kiss
caught you in the harsh carapace clearing
he is buried quietly in the cavernous caves
above which the silk gleamed, out of an azure
blinking.

.....

it was a sweet and painful tangle
- an interior in another interior, in the heart of passionate love
inside the malicious mischief

in the heart of passionate love, I enter into a full thief
of love

.....

how else could you know than by kissing
what the body gives you mute
you know the meaning of the clouds, you know the ones
who miss.

.....

you went all the way, but something remained silent to me
flew like wings from the thighs
never kissed

you go to the depths, but something
I was silent ...

.....

flew like wings from the thighs
never kissed.

.....

waterfalls gleamed on the rocks, you sank me into their water
you flew naively, pale on the ridges
you plunged me into their den

in the heart of passionate love, I enter into a full thief
of love ...

.....

in the heart of passionate love
inside the deadly, disguised n-Amor

.....

in sweet cavernous caves
above which the silk gleamed, out of an azure
blinking.

.....

you went all the way, but something remained silent to me
flew like wings from the thighs
never kissed

you go to the depths, but something
I was silent ...

.....
flew like wings from the thighs
never kissed

Sure, we could interpret these two verses in a Buddhist way, as a desire for eternal extinction or eternity, but I think we can interpret them in a Christian way, as an entrance of the poet to the right of the Father, as an interpretation of destiny in the Christian sense. This refers to the poet and the poem "Luceafărul", although in a slightly different way, intermediate through the poetic masks of the poem: Hyperion and Demiurg. But it seems closer to the truth here to see the poet's life as a sacrifice and his death as a sign of light, of entering into "everything". To this sacrifice the poet makes reference in the following lyrical sequences and in the second poetic picture of the poem.

The fourth verse of the poem: "Curse anyone who has mercy on me, / Bless the one who piles me up, / Listen to any mouth, who would want to make me laugh, / Powers to nurture the arm that would kill me, / that one of the people becomes the first / What even the stone that got her to snatch me." The pain of the poet expressed in this verse is unimaginable. Through the process of antithesis, antinomy, opposition, he joins the hymn of praise brought to the Creator in the first three verses, a psalm of glory and adoration, with the appearance of the suffering present in the poet's life, charged with bitterness, pain and disappointment. The poet does not feel worthy of the Creator's mercy, he feels small, humble, insignificant "and full of sufferers". His own life, as the poet says in one of his letters to Veronica Micle, is the life of a "morally deceived" man. We find it hard to believe that the poet, who was a model of poetic, literary, social, political virtue, can be considered "morally deceived". The poet feels, however, that his life was a series of compromises that "The Highest Self", in Carl Jung's terms, could not allow. The sincerity, innocence of the poet, his initial candor were replaced by blasphemy, routine, disappointment and despair. Because the poet does not put in ordinary terms the relationship with his Self and Divinity, but in ideal terms. From here the disappointments of the poet appear in the magnifying glass with a mercantile society that does not understand him, does not understand the ideality of his soul. He presents this in his true light, but society, the world of his time did not forgive him, nor did he have "mercy" for him, he piled it up, he ridiculed it, he pushed it to death - and the poet does not find it impossible either his headstone from his tomb, and in the figurative sense, the meaning of his whole life, is torn apart.

Fifth verse of the poem: "Invited by all the world through my years to pass, / Until you feel that my eye of tears is dry, / That in every man of the world an enemy is born to me, / That I reach myself not to know myself anymore, / That the pain and the pain of feeling has hardened me, / That I can curse my mother, whom I loved - / When the cruelest hate seemed to me love .. / Maybe you forget my pain and I will be able to die" is born from a tension of opposites, is a coincidence oppositorum. The poet went through the whole ordeal and the despair of a life, through hell and purgatory, his "tears are dry" eye, he saw Heaven and the Abyss. From this tension of opposites is born the coincidence oppositorum, that divine capacity to see through a thing, object, property, relationship, complex of situations, its opposite. Through hatred, love, mercy, cruelty or condemnation, through pleasure, pain, through beauty, ugliness, through emptiness, fullness, through life, death, or through life death, as, for dual thinking, which has not reached unity. Everything can be expressed, imagined or connected with its opposite. There are signs of symbolism and hermetism here, a literary current that Eminescu overcame, but also of existentialism. All the literary trends that will emerge later, including modernism and surrealism, are prefigured in his work. But this passage through the duality of opposites and existence is a sine qua non condition of reaching the unity of everything. He who sees the sea, sees also the desert, who sees death, also sees Life, and the poet appears ready to die, when his soul knows - and may have known - the bitterness of this duality.

The next step is *Complexio oppositorum*, full identification with the Christian destiny: "Foreigner and lawless of you I die - then / My nephew in my body casts him / her, Father, to give her an expensive crown, / What the dogs will bite, as my heart will break, / And the one with stones will strike me in the face, / Have mercy, master, and give them life for ever!" The poet feels a "stranger" through life and among the peers, is that sense of otherness that Carl Jung speaks of when he psychologically discusses the phenomenon of flying saucers and aliens, and "out of law", that is outside the law, beyond the law and what people commonly understand. Be it in law or in law, measured by its small rules, by some kind of "Procrustes' Bed", and his grieving soul has the vision of his probable death: "My corpse in the street throws him / her, Father, to give her an expensive crown, / What will she have? bites the dogs, as my heart breaks". A death full of humility, ridicule, mockery, derision, but a death first of all pain and suffering, just as the Savior's death was on the cross. The biblical myth gives us certain facts, certain stories, but the reality, His death must have been terrible and frightening. It is a descent into Hell that comes at the price of extreme suffering and humility. The palm received by the Savior is symbolized here by the poet through stones. Stones were killed in the old kingdom of Israel by those who had their rulers' mistakes before the Synod and the Pharisees. Stone was struck also Mary Magdalene, to whom Jesus took up the defense, saying: "He should first raise the stone that is

innocent and without any guilt." The poet makes a direct reference here to Jesus Christ, telling him to have it the mercy of the one who will strike him with stones and give him "forever life", alluding to the redemption of the thief from the cross who fell in front of the Savior. We do not have a fuller poetic representation of Mihai Eminescu's Christianity as in this poem. This involves taking the Savior's cross and carrying it to the end - to death.

In the last verse: "Only then, Father, can I thank you / That you gave me the good fortune to live. / To ask for your gifts, knee and forehead I do not go, / For hatred and curses I would like to repent you, / To feel that my breathing is blowing / And in eternal extinction they disappear without end! "Is a sad abandonment of all that is earthly, human. The poet does not want to return to this world, as it is now, for the poet. The only reward given to the Creator for the priceless gift of his life is his life, given, sacrificed in a series of humiliations, blows and wounds. The highest price of life can only be life, and the poet shows himself ready to sacrifice it for the Creator. He does not want gifts from God, as most people demand, health, wealth, good luck in all, happiness, fulfillment of desires and so on. The poet does not ask anything in return from God - unlike most people, he is totally disinterested. He just wants to feel "that my breath is ending", all the poet wants is love ..., is the only thing he longs for and he wants to feel the breath of the Savior, of the Creator at the last moment, both will be enough. Then in the "eternal extinction they disappear without a trace!", A dissolution in the eternal Creation of God, a dissolution in Nature, in the Cosmos, without the possibility of any return.

The vehement tone of the last verses is replaced by the elegiac tone of the last verse, a verse that deeply moves us. In these seven verses of poetry we have the picture of the poet's complete unhappiness and his desire to give it meaning. This sense cannot be found, it is not humanly possible, except by assuming the christian destiny, the supreme human and divine sacrifice. Only the sacrifice and salvation of mankind is the price for the poet's unhappy life, only here he can find the meaning of a whole life, and Eminescu has finally found it.

"This is poetry. And the allegorical meaning I gave him is that unless the genius knows death and his human being escapes the night of oblivion, on earth he is neither capable of blessing anyone, nor of being happy. He knows no death, but no luck. " This idea is built on the appearance of the poem. but in the depth plan, she expresses the fact that the poet has come to the true meaning of his whole life: the sacrifice of his life for the happiness of his fellows and for the love of the Creator and the Savior. We also recognize here a folkloric motif, apart from the biblical motives mentioned above: the myth of Miorita, to whom Eminescu gives a complete artistic transfiguration in this poem, the motive of the marriage with a crayon girl, the Godhead, the motive of the sacrifice, the will, the mother old and dissolving in the elements of cosmic nature, which will sway him in his smooth sleep, his return to the bosom of God, more precisely, where there is no more hatred, no death, no torment, only eternal love and happiness.

Gutted voices lost in the distance
My eyes swim like herring eyes in the sauce
With onion salad and eggs from a ship
From which the skippers jump laughing down
and thankfully put my foot on the ground.

...

Feelings, shawls, winds, waves
Voices lost in the dark
stellar rains
solar
Earth stool set by the curmudgeon ...

””

The star and sun rain poured into the room
Like a wave, like a tide
Like a tornado, like a typhoon
I'm telling you the only moment now
The moment of honey rail smoke ...

...

Trying to recover
out of solitude
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I find myself on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
Toot is an atmosphere between black and green
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass
and the ashes of the ashes of heaven ...

...
The wind is hanging on the sky
Moved by a celestial wind
My suits are moving in the wind
Like a fish bank, like a sperm rider

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
My love, I love you, Victor, my baby. My sweet love, my beloved baby
My beloved husband, my sweet Chick,
Victor, I love you and I love you, my love.
Hot potatoes

In the old kitchen
With old furniture, painted for a few times
In white
With wooden floor, covered by linoleum
Are staying around the table
By the window, the members of the family.

...
Father, in the first place, at the head of the table
With his large back
And the legs apart
Likewise the manly people use to stay
The wife, in the middle
Surrounded by children
A little boy and a girl.

...
They are having their dinner.
If I can say this way.
They are eating the meal.
An impoverished meal, eaten with appetite
By the whole family:

Potatoes with cheese.

.....

Boiled potatoes, peeled by shell

With cow cheese.

Steams are raising up from the pot

Put on the table

And from the warm, almost hot potatoes

Which the family is eating, almost on the unmixed

And swallows them.

.....

An old image.

An old kitchen

With the furniture ready to fall apart

But warmed up by each member of the family

By the hot steams

Which comes out of the potatoes

And yet not too old

Since I myself

I was one of the children

I am one of the adults

Which stays around the same old table

Eating with that unsatiable appetite

Of the hungry

The impoverished meal from the table.

I take the pill and shoot myself

I fall with the slow down through a kind of chaos

dark

Until I touch the lips of the earth

From which I hindered myself

...

My lips can't move

I cannot understand the landscape

Other than the inner one, known from millions of kali-yuga

Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams

With the star attached to the temple

te iubesc.

Te iubesc, Tudor, Puiul meu Drag.

Te iubesc, Dragostea mea.

Te doresc, Victor, Te iubesc, dulceața mea.

Ființă și Timp

Te iubesc Andrei, Dragostea mea.

Veneam tăcut pe drum

Valea-i în fum și fluier murmură-n stână...

Mă simțeam atât de bătrân - anii îi purtam încrustați
în inimă..

...

Amintiri de roze de-nceput

și de flori primilor ghimpi –

a mă-ntoarce înapoi aș fi vrit, acolo une suflete simți....

amețirea gelozia și orbirea

nălucirea unor calde șoapecte se-ntorc
pe drumurile viei
și se mistuiesc în calda noapte...

...

Natura cu verdeța-i imaterială
Părea ochiul imobil al lui Crist, eschis spre-o lume supranaturală
Acolo unde încetez să exist...

...

Mă simțeam atât de bătrân
Anii îi purtam încrustați în inimă..
Veneam tăcut pe drum
Valea-i în fum și fluieră murmură-n stână...

Veneam tăcut pe drum, în clipa aceasta de scrum
Întârziam ieri
Pe coridoarele memoriei
Dintr-un viitor incert

Magnoliile cădeau, dintr-un cer gălbui, roz-pal
și-mi mângâiau trupul inert.
Șopteam cuvinte de dragoste
În geamul aburit
De ploile ce au spălat ținuturile sufletului
Peste-un actor iubit...

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
I love you, my sweetness.
Being and Time
I was silent on the road
Valley them in smoke and whistles whisper in the sheep ...
I felt so old
For years we have been carrying them
in the heart.

...

Memories of pink from the beginning
and the thrill of the first barbs -
to go back I would have wished, there you feel souls ...
dazzling jealousy and blindness

the gleam of warm whispers what's coming back
on the roads
and burn in the hot night ...

...
Nature with its immaterial greenness
It seemed to Christ's immobile eye, open to a supernatural world
Where I cease to exist ...

...
I felt so old
For years we have been carrying them in the heart.
I was silent on the road
Valley them in smoke and whistles whisper in the sheep ...

I was silent on the road, in this moment of ash
I was late yesterday
On the corridors of memory
From an uncertain future

The magnolias were falling, from a yellow, pale pink sky
and they were comforting my inert body.
I whispered words of love
In the steamy window
From the rains that washed the souls of the soul
Over a beloved actor ...

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Te iubesc, Piul mu...

Focus on a point

That night I was with Andrei at the smoker.
In my blue synthetic dress, and with pajamas.
I was talking to Andrei about myself, about my mission on earth.

You think I'm going to die, Andrei,
That I will die for humanity? ... This is the way things are.
Yes, I believe Lia ... you know you're going to die.

I felt something growing in me like a force.
Andrei believed in me.

...

He had saved all the photos taken with me at the hospital at home
me and him, bride and groom
I have a bunch of roses in my hands
and white lemon flowers.

I was smiling naively, like two young lovers
Newly married.
Then other pictures with patients from psychiatry ...
Witnesses of marriage ...

We were undoubtedly Adam and Eve
In the most naive, most innovative attitude

...

Ever invented in photos with lovers
and with marriages.

..

Andrei had placed his large picture framed on the wall
As he had told me.
... and we were generally planning to run both of them ...
I should get out of the house and marry Andrei.

...

In the greenhouse I say to Andrea: Andrei do you know how to do Yoga?
Not...
I'll show you them. And we went to his living room
and we sat on the bed.

We'll focus on one point, Andrei.
We stand face to face and peek at each other
Without blinking, as much as we can.
That means focusing on one point.

You don't have to think about anything at all
Just look at your eye in mine
Without blinking ... and meditating.

...

Said and done.
We sit on his bed
and we look into our eyes.
After a few minutes Andrei's eyes tired.
He looks down.

...

... we resume the session again.
A brunette woman from home with food and cigarettes for her husband screams:
- Look at them! ... except he does not sleep here under our eyes.
- You're a bitch, he addressed me. You suck men's minds ...

..

I get upset.
We give up concentration at a point.

Andrei asks, offended
Forgiveness.
Since then, I have been teaching myself not to enter the men's salon
and generally not to sit on their bed anymore.

...

It was a warm evening, beaten by monsoons
When I set foot on the ground
The Madras.

My senses were unleashed
Ready to receive
The carousel of sensations that made me dizzy
Full of unknown scents
Water, earth and clay.

....

You scrutinized the marine range,
Ocean ...

On the right high towers of clay and stone
They were profiled in the area
With the strange arrangement of their contorted bodies.

A young Indian is loading my luggage into the rickshaw
I climbed next to him
and we started on the twisted streets
of the capital.

.....

The monsoon still stung my nostrils
I was on the retina
With the image of bare and contorted bodies
All over this tantric ritual enmity
It seemed to me that a better understanding was floating around
Of the body and the flesh
Of the soul
Who escaped me ....

.....

On twisted streets
I arrive at the destination.
An old-fashioned, cheap hotel
With an almost empty room.

Toilet ... lighean, sitting on a tripod
The bed, the closet
Everything painted in white, like a hospital room.

.....

Outside the Indians were shouting
The little ones, curled up, have their teeth broken

They were running on the streets.

.....

Suddenly the silence dawned.
You threw me tired on my crib bed
hallucinate
With the monsoon stinging my nostrils
and fell into a deep sleep

.....

From which in the morning, I suddenly wake up
My girlfriend with the straight hair
On the forehead
From the room next to ...

..

Trying to recover from loneliness
From the tears, crowd noise, roars, solitude
I stand on the crests of a high mountain
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

...

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Te iubesc, Victor, Dragostea mea

Germinal

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri șiverde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație

Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Omaenii se mișcă ca într-un vis, își vorbesc, își zâmbesc
Cu fruntea de funingine
Cu mâinile pline de pământ
Cu cămașa lipită d fire de fân...

...

Vocile se-amestecă, guturale, surâzătoare
Lătrătoare
Oamenii negri de cărbune
Își zâmbesc ca în Germinal...

Toiotule o atmosferă între negri și verde
Între negrul pământului, fixat într-o ecuație
Cu numere iraționale
și verdele frunzelor, al arborilor, al ierbii

și cenușiul de cenușă al cerului...

...

Vântul atârână pe portativa cerului
Mișcate de un vânt celest
Pletele mele se mișcă în vânt
Ca un banc de pești, ca o cavalcadă de spermatozoizi

...

Sunt albastru și singur
Atât cât un om poate să fie...
Pescuiesc seara-n asfințit
Lostrițe albastre
Cu trupul miraculos de știme ale apelor...

....

Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

...

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, Victor, dragostea mea.

Germinal

Voices mingle, guttural, joyful
barking

The black coal people
They smile like in Germinal ...

It is an atmosphere between black and white
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The Humans move like a dream, they talk, they smile
With the soot forehead
With hands full of earth
With my shirt stuck with hay ...

...

Voices mingle, guttural, joyful
barking
The black coal people
They smile like in Germinal ...

Toyotule an atmosphere between black and green
Between the earth's black, fixed in an equation
With irrational numbers
and the green of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

The wind hangs on the portage of the sky
Driven by a celestial wind
My knees are moving in the wind
Like a bunch of fish, like a cavalcade of sperm

...

I'm blue and alone
As much as a man can be ...
I fish in the evening
Blue lizards
With the miraculous body of water ...

....

I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

...

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Te iubesc, Alin, Puiul meu Dulce..

Dragostea mea, Puiul meu, Te doresc și Te iubesc, Victor, dulceața mea.
Heart-shaped box

În sfânta noapte de Ajun
Cathy și tânărul Alain în sfârșit se întâlniră...
Cearșafurile erau motolite
de adânci și tulburătoare
Ispite ale dragostei ce avuseseră loc acolo
Străpunse de întunecata dulceață...
A tainelor și ispitelor lumești...

.....

De fapt fusese o întâlnire de dragoste tulburătoare și implă.
Mai întâi Cathy îi văzu lui Alain chipul
Fața lui rotundă, de lapte
Pe care scânteia roz-aprins o scânteiere ca o văpaie
Erau dulcile șoapte ale amrului
Pe care tânărul le primi îndurerat în iept
și cărora nu avea cum să se împotrivească, cum să lupte.

...

Buzele luica doi lotuși îmbobociți se deschiseră ca un "A" de mirare
Când o văzu venind spre poartă
Subțire și mlădioasă ca un strugure dat în copt.
Cu sânii ei îmbobociți ca două petle
De trandafir moi și catifelate
Cu surâsul ei de regină a vânătorii
Puțin tandru, puțin ingenuu, puțin întrebător
E îl primi la poartă pe tânărul
Fecior...

....

Cathy, răsti tulburat tânărul
Muind yuu-și buzele într-ale ei, ca într-un pahar de vin
Te iubesc, te doresc
Dulceața mea...

....

Ajunși în cameră, Alain îi cuprise talia în mâinile lui
Culcându-se lângă ea
și privind-o în ochi cu dragoste, cu infinită dragoste....
iubita mea, ce dor mi-a fost de tine!...
în timp ce sărutări fără de număr
curgeau din buzele lui aprinse și înflăcărâte
ca două flăcări de rubin.

.....

Îi sărută cu gingășie sânii, munții albi ai zânyului
Petlilor de rubin înflăcărâte
Apoi o pătrunse până dincolo...
În tărâul de înfiorate mistere
De efoc, cenușă, lapte, miere...

....

Cathy, rsti tulburat yănărul
Muindyuu-și buzele într-ale ei, ca într-un pahar de vin
Te iubesc, te doresc
Dulceața mea...

În sfânta noapte de Ajun
Cathy și tânărul Alain în sfârșitt se întâlniră...
Cearșafurile erau motolite de adânci și tulburătoare
Ispite ale dragostei ce avuseseră loc acolo
Străpunse de întunecata dulceață...
A tainelor și ispitelor lumești...

.....

De faptfusesse o întâlnire de dragoste tulburătoare și implă.
Mai întâiCathy îi văzu lui Alain chipul
Fața lui rotundă, de lapte
Pe care scânteia roz-aprins o scânteiere ca o văpaie
Erau dulcile șoapte ale amrului
Pe care tânărul le primi îndurerart în iept
și căroră nu ava cum să se împotrivească, cum să lupte.

Cathy, rsti tulburat yănărul
Muindyuu-și buzele într-ale ei, ca într-un pahar de vin
Te iubesc, te doresc
Dulceața mea...

Buzele luica doi lotuși îmbobociți se deschiseră ca un "A" de mirare
Când o văzu venind spre poartă
Subțire și mlădioasă ca un strugure dat în copt.
Cu sânii ei îmbobociți ca două petle
De trandafir moi și catifelate
Cu surâsul ei de regină a vânătorii
Puțin tandru, puțin ingenuu, puțin întrebător
E îl primi la poartă pe tânărul
Fecior...

Ajunși în cmeră, Alain îi cuprise talia în mâinile lui
Culcându-se lângă ea
și privind-o în ochi cu dragoste, cu infinită dragoste....
iubita mea, ce dor mi-a fost de tine!...
în timp ce sărutări fără de număr
curgeau din buzele lui aprinse și înflăcărare
ca două două întredeschise petale
aprinse de lotus...

Heart-shaped box

On Holy Eve night
Cathy and young Alain finally met ...
The sheets were limp
deep and disturbing
Temptations of love that had taken place there
Pierced by the dark sweetness ...
Of worldly mysteries and temptations ...

.....

In fact it had been a troubling love affair and it involved.
First Cathy saw Alain's face
His round face, milk
On which the sparkle pink-lit a spark like a screech

There were the sweet whispers of the bitter
Which the young man received painfully in his breast
and to whom he could not resist, how to fight.

...

The lips of the two embattled lotuses opened like a wonder "A"
When he saw her coming toward the gate
Thin and woody like a grape baked.
With her breasts flushed like two stains
Soft and soft rose
With her queen-of-hunting smile
A little tender, a little naïve, a little questioning
He received the young man at the gate
Son...

....

Cathy, you were troubled by the young man
Soaking pursed her lips, like a glass of wine
I love you I want you
My sweetness...

....

Reaching the chamber, Alain clasped his waist in his hands
Sleeping next to her
and looking her in the eyes with love, with infinite love.
my lover, what I missed was you!
while kissing without number
flowing from his lips, burning and burning
like two ruby flames.

.....

He kisses her breasts with breasts, the white mountains of the fairy
Flaming rhubarb petals
Then he penetrated her to the other side.
In the land of creepy mysteries
Of flames, ash, milk, honey ...

....

Cathy, you were troubled by the young man
Soaking pursed her lips, like a glass of wine
I love you I want you
My sweetness...

On Holy Eve night
Cathy and young Alain finally met ...
The sheets were deep and disturbing
Temptations of love that had taken place there
Pierced by the dark sweetness ...
Of the worldly poems and temptations ...

.....

In fact it had been a troubling love affair and it involved.
First Cathy saw Alain's face
His round face, milk
On which the sparkle pink-lit a spark like a screech
There were the sweet whispers of the bitter
Which the young man received painfully in his breast
and to whom he could not resist, how to fight.

Cathy, you were troubled by the young man
Soaking pursed her lips, like a glass of wine
I love you I want you
My sweetness...

The lips of the two embattled lotuses opened like a wonder "A"
When he saw her coming toward the gate
Thin and woody like a grape baked.
With her breasts flushed like two stains
Soft and soft rose
With her queen-of-hunting smile
A little tender, a little naive, a little questioning
He received the young man at the gate
Son...

Reaching the chamber, Alain clasped his waist in his hands
Sleeping next to her
and looking her in the eyes with love, with infinite love.
my lover, what I missed was you!
while kissing without number
flowing from his lips, burning and burning
like two two open petals
lit by lotus ...
te doresc și te iubesc, Puiul meu Alin, dragosta mea.

Victor, puiul meu, Te iubesc, dragostea mea.
Herghelia de armăsari

În ziua aceea trebuise să merg în recunoaștere
Să văd unde este herghelia cu caii
Printre care se afla și Fulga.
Eram cu Bujor. Trecem de vârful Preluca

Și o luăm spre stânga, pe șeaua ce împrejmuia
Muntele și se afla deasupra pădurii
Din Frunți, numită Dâlma Mare.
Eram veseli amândoi, ne opream să ne scrijelim

....

Numele pe fagi, dar Bujor nu mă prea lăsa,
Îmi zicea că nu e bine
Că după o vreme se uscă, așa că
n-am mai scrijelit nimic cu micul briceag

al lui Bujor. Mă opream să citesc diferite nume
pe scoarța fagilor
vedeam tot felul de însemne, de date, inițiale
și inimi străpunse cu săgeată.

.....

Soarele era falnic. Era ziua în nămieș
Și iarba era mătăsoasă și foșnea
În adierea vântului.

După o vreme de mers, vedem caii, întreaga herghelie

Unii cai culcați jos, alții în picioare
Adulmecând vântul cu nările.
Iarna, când nu era de lucru, țăranii își lăsau
Liberi caii pe munte

Și ei se adunau și pășteau în herghelii.
Erau o minunăție de roibi roșcați
Și cu stea în frunte
Armăsari albi, cu coama albă ca laptele

.....

Era o plăcere să-i privești. Printre ei era și Fulga
noastră.
Mai mergem o vreme, hai-hui
Până unde se întindea gardul ce împrejmua
Livada unui țăran

Un gard din sârmă ghimpată. Iarba era mătăsoasă.
m-am aplecat să culeg
flori de câmp, și-am rămas cu capul în jos, privind
iarba care se unduia mătăsoasă

cu tulpinile albite de lumina solară.
Și știam că acea clipă
n-o voi uita, probabil, niciodată. Până Bujor mi-a spus:
hai să mergem!...

și-atunci am trecut iar pe lângă caii
care fornăiau liniștiți pe nări
și ne-am întors în lumina unei zile de vară minunate
spre colibă.

....

puiul meu dulce, soțul meu drag, Victor, te iubesc, dragul meu.

te

The herd of stallions
iubesc, dulcele meu puișor.

That day we had to go in recognition, I and my brother
Bujor, to see where is the herd of horses
among which there was Fulga, too. We pass by the Preluca
Peak, and we turn to the left

on the saddle surrounding the mountain and there was above
the Forest from Foreheads, called the Big Dick.
We were cheerful both of us, we were stopping
to see the rind of the beeches

and I wanted to write my name on phagai
but Bujor didn't let me to do this, he was saying it is
not right, that after a while they dry out
so I didn't write anything anymore with the little

knife of Bujor.

I was stopping to read different names on the rind
of the beeches

I was seeing all kind of signs, of dates, of initials,
and heart-piercing hearts

....

The sun was towering. It was the day in its climax
and the grass was silky and it was fretting
in the breeze of the wind.

After a time of walking, we see the horses, the entire
herd

Some of them lain down, some of them standing up
Sniffing the wind with the nostrils.

In the summer, when it wasn't work to do
the peasants let their horses free on the mountain.

And they were gathering together and they were feeding
in herds. There were a wonder of red roes
and with a star in the forehead
white horses, with the ridge white as milk

.....

It was a pleasure to look at them. Among them it was
Fulga too, our mare.

We still walk for a while, carelessly
until where it was stretching the fence which was
surrounding the orchard of a peasant.

A fence of barbed wire. The grass was silky.

I bent up to pick up
field flowers, and I remained with the head downward
looking at the grass which was undulating silky
with the stalks bleached by the sunlight.

and I knew that that moment I would never, probably, forget.

Until Bujor said to me:

Let's go!....

and then we passed again besides the horses
which were quietly sobbing on their nostrils
and we came back in the light of a wonderful summer day
to the wooden lodge.

Himo religiosus

Tristețea anilor trecuți, inconștiența lor, lipsa de discriminare –
Îmi apăru acum cu întreaga lor miserie
Poetică înainte...

Bolnavul psihic e un om doritor de spectacol
O persoană nematurizată pe deplin
Un copil și un inadaptat – la nevoile societății burgheze.

...

După 14 ani de internări
n-ai nicio scuză... 0 să mai fii încă un copil, un inadapdat
un om-spectacol, un om-circ.

...

Singura scuză rămâne componenta religioasă
Dorul după fântânile pure, nealterate ale ființei – acolo unde
Totul este adevărat, pur, etern
Sacru, numinos...

....

De aceea singura persoană de care m-am apropiat real rămâne Carmen
Această sfântă-curvă –
Deși din mine a rămas mai mult sfânta decât curva –
Condiția depravatei n-o mai împart cu nimeni, decât cu propria mea
Singurătate.

...

Toate celelalte condiții ale bolnavului psihic pălesc în fața acestei
Ultime condiții, unice, etere și inalienabile:
Dreptul la religie, dreptul la Iisus Hristos
Dreptul la Fecioara Maria. Dreptul la homo religiosus
Singura ființă ce mă poate salva copilul din tine

Ce mă poate salva lumea.

.....puiul meu, dragoste mea, dulceața mea, te iubesc nespus.

I love you, Victor, my baby.
Homo religiosus

The sadness of the past years, their unconsciousness, the lack of discrimination -
They were defending me now with all their misery
Poetics before ...

The mentally ill is a man who wants a show
A fully immature person
A child and a misfit - to the needs of bourgeois society.

...

After 14 years of hospitalization
you have no excuse ... 0 to be another child, a misfit
a man-show, a man-circus.

...

The only excuse remains the religious component
Longing for the pure, unaltered wells of the being - where
Everything is true, pure, eternal
Sacred, numb ...

....

That's why the only person I really approached is Carmen
This holy whore -
Although I was more holy than the whore -
The condition of the depraved is no longer shared with anyone, than with my own
Loneliness.

...

All other conditions of the mentally ill pale in front of it
Last conditions, unique, ethereal and inalienable:
The right to religion, the right to Jesus Christ
Right to the Virgin Mary. The right to homo religiosus
The only being that can save the child from you

What else can save the world.

His fine hand smelled of violet and musk

Te iubesc, Mihai, Puiul meu.

Arriving at Cathy, the young men suddenly broke loose.
They hugged the bed
Kissing frantically, to the blood.
Passionate kisses, when just blossomed, like two lotus flowers
Hit the light

...

..

When fruity, sweet, like ripe fruit of the mulberry tree
Leaving it sweet on the cheek -
The strings of their breasts were ready to burst.
Cathy, the young man whispered, waving her arms
How much I love my love!
I wish you, my baby, she whispered, I love you, Mihai ...

...

.

They looked into his eyes, his eyes troubled, looking at the little cross
She, with red eyes, caressed them
Tears of happiness, pain, desire, pleasure ...

..

Then she hid her cheek under his denim jacket over her shirt
Breathing in the chest breaths
Hot, deep ...
His heartbeat fast through his shirt
and a wave of pleasure, of pain, gripped her.

...

He seemed to have waited this moment for a thousand years.
Or she didn't know too well ...
Mihai leaned over, placing a hand on his waist
whispering words of love to him.

..

Then he slowly raised his chin
With his fine hand, smelling the scent of violets and musk ...
The young man knew from intuition, from the unconscious
The movements of love on purpose ...

..
Ah, she said lost, looking at his white face -
Suddenly hit by a veil of pink bachelor
Candy white - bitter candy, cold-smooth
As is the water splashing on the glass, as are the white flowers of the bulb.

..
Oh, Mihai, my gentle sweet with your sweet voice
Your look freezes me, your eye presses me
You come from the realms of the land, cold, and earthly
and you warm me in the fireplace with your warm poems ...

...
Oh, sweet, sweet, it's called the bride
O Cathy came to my breast
and let the cruel cuddle
it is consumed far away by night pieces

...
a sweet sweet name Mihai
as your black hair, like your hair, you waved
black ebony warm silk towels
it was leftover my forehead, your eyes are beloved
I would like forever to consume me in the hair of the table! ...
with lips that whisper divine with their pleasure
leaving it in my warm
where the moon is warm
silent feelings of shame!

...
Come on, closer and closer
Fall on my chest
Let me kiss you on the chest
When the moon is consumed in the night among the whispers

..
Oh, sweet, sweet, it's called the bride
o Cathy came to my breast
and let the cruel cuddle
it is consumed far away by night pieces

...
....
a sweet sweet name Mihai
as your black hair, like your hair, you waved
black ebony warm silk towels
it was leftover my forehead, my eyes staring
with lips that whisper divine with their pleasure
leaving it in my warm
where the moon is warm
silent feelings of shame!

..
Mihai lost himself in the warmth of her body, his body
Like two pink flowers, bittersweet
Searching for her hiding place we hide
Mihai let his hand slip into her breast.

...

With sweet movements of the bride
It penetrates sweet and smooth like a cold snake became incandescent
and kisses flowed without number, among the whispers
hung like his pink-white cheek, demented.

...
and her breasts like two wrens
They clutched at the palm of his palm
it is consumed as two ripe fruits
in the heaven of his mouth, bitter-sweet.

..
A sweet kiss numberless, it was mixed with sweet water
Of their mouth, hot-cold-warm clay amphora
Often, you are wrapping one in high pleasure
They tasted from the unbelievable sea of pain ...

..
His blond hair fluttered silky light
They seemed to be covered by the luminaire, garden-
scented with musk scent
which squeezes among the dew stars of the roses, its perfume in the kiosk.

..
Come on, closer and closer
Fall on my chest
Let me kiss you on the chest
When the moon is consumed in the night among the whispers

..
Oh, sweet, sweet, it's called the bride
o Cathy came to my breast
and let the cruel cuddle
it is consumed far away by night pieces

...
O, sweet sweet name Mihai
as your black hair, like your hair, you waved
black ebony warm silk towels
it was leftover my forehead, my eyes staring
with lips that whisper divine with their pleasure
leaving it in my warm
where the moon is warm
silent feelings of sadness!...

Te iubesc Tudor, Mihau, Victor, Puiul meu.
Te doresc și Te iubesc, Puiul meu drag, Dragoste mea.
Te iubesc, Dulcișorul meu Mihai.
Te doresc, Dulceața mea.

I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold

I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe

Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.

I was silent on the road.

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through some kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I can't understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.
.. I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...
Everything is an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.

I was silent on the road.

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body

Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through some kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I can't understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.
.. I was silent on the road ....

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga

Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.

I was silent on the road.

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now –
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.

I was silent on the road.

I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems.

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...

...

I was thinking of you walking slowly on the road - how weird this moment is now -
The stars were slowly setting in the sky
In your hair you play, wet your finger, dreams ...

I was walking with my head down on the ground
Afflicted by an indescribable, ineffable, stellar wind ...
... my hands traveled far from my body
Trying to wash leads to the heart
A tender, creepy sweet, kissing ....

...

Speaking, the sound of horns rises in the sheepfold
I slowly cover my eyes with one hand
Looking between the stars stars
Looking at how he plays on the field, crazy, heels ...
I was silent on the road
Valley them in smoke and my eyes drown in ash
Guttural sounds drown with their voice in the evening
My soul burns in love as it seems

...

The vocals mix, guttural, smiling
barking
Black coal people
I smile like in Germinal ...

Toiotule an atmosphere between black and black
Between the black of the earth, fixed in an equation
With irrational numbers
and the greens of leaves, trees, grass

and the ashes of the ashes of heaven ...

...

Human beings move like in a dream, they talk, they smile
With the forehead of soot
With hands full of earth
With the shirt fastened with hay threads ...

..

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through some kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I can't understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

I love you, Victor, love me.

Black trees, white trees
Sit naked in the solitary park
I pass among them, sick of dreams
With my step increasingly rare ...

...

White birds, black birds

I tear, shake
On the top of a pillar, between the antennas -
Strange and black bucket ...

...

Te iubesc, Victor, *puiul meu*.
Leşire din timp

În dimineața aceea devreme
Adusesem de acasă povestirea Pe celălalt versant.
Vali, care era pe coridor, mă întâmpină
În treningul lui de culoarea bej.

Intrăm în salonul lui, ca să povestim.
El citește povestirea preocupat, în picioare, lângă geamul ce da
Spre o pădure de mesteceni.....

E bună!... exclamă el într-un sfârșit. Foarte bună.
Dar pot intui aici o mulțime de influențe din diferite direcții..
Îl privesc buimăcită.
Ce fel de influențe?... nu m-am inspirat de nicăieri!...

Ei bine, murmură Vali în barbă
n-am zis că te-ai inspirat.
Am spus xă văd aici o mulțime de influențe...

Am scris-o singură, mă apărui eu.
n-am luat-o de nicăieri, nu m-a ajutat nimeni...

...

Da, poate, exclamă el într-un final.

E bună, e foarte bună, Lia...
Tu trebuie să scrii...
Tăcui încurcă.
În gener n-aveam niciun fel de onspirație.
Inspirația când se stingea când se aprindea
Era un lucru foarte capricios.

și totuși, n-aveam de unde să știu că în anii ce vor urma voi scrie
mii de poezii...
vreo trei mii, înainte de-a mă gândi serios să le salvez
în volumul ce va alcătui apoi
Piatra filosofală.

...

Ei bine, Lia m-ai impresionat...
Tu nu ești bolnavă, Lia, ești perfect sănătoasă...
Spuse el privindu-mă cu ochii lui de șarpe
Turcoaz, imobili...

Am rămas impresionată.
Lucrurile începuseră să se îngroașe la psihiatrie...
Vali credea în mine...
Poate nici el nu era bolnav.
Părea perfect sănătos, de-o luciditate delirantă.

Un om perfect normal
Poate cu-o cultură prea mare, pentru un bolnav psihic.

..

Îmi zâmbeste. Îi zâmbesc.
Afară peisajul lunar se schimba cu repeziciunea vântului
Care sufla printre frunzele galbene ale cipacilor
Alcătuind un decor lunar
Un decor sideral, părea, de atâta strălucire
Se face brusc noapte...

...

Trăiam în boaba e strugure suspendat
În care lumina intra ca într-o prismă de culori violet
Pentru a ieși de cealaltă parte
Într-o smfonie de culori și de poeme.

...

Noi ieșiserăm din timp
și ne priveam c-un aer de recunoaștere tainică pe chip.
Eram doi bolnavi absoluți...

..

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Iau pistolul și mă împușc
Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos
întunecat
Până ating cu buzele pământul
Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca
Nu pot cuprinde peisajul
Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga
Altul decât universul interior
Cunoscut din reverii și visări adânci
Cu tâmpla lipită de stele
Te iubesc și Te doresc, Victor, dulcele meu puișor.

Exit early

That early morning
I had brought home the story on the other side.
Vali, who was in the corridor, greets me
In his beige train.

We go into his living room to tell the story.
He reads the story worriedly, standing by the window
Towards a birch forest .....

That's good! ... he finally exclaimed. Very good.
But I can guess here a lot of influences from different directions.
I look at him dumbfounded.

What kind of influences? ... I was not inspired anywhere! ...

Well, Vali whispered
I didn't say you were inspired.
I said I see a lot of influences here ...

I wrote it myself, I defended myself.
I didn't take it anywhere, nobody helped me ...

...

Yes, maybe, he finally exclaimed.

It's good, it's very good, Lia ...
You have to write ...
Be quiet in the dark.
In January I had no breath.
Inspiration when extinguished when lit.
It was a very capricious thing.

and yet, I had no reason to know that in the coming years I will write
thousands of poems ...
about three thousand, before I really thought about saving them
in the volume that will then make up
The Philosopher's Stone.

...

Well, Lia impressed me ...
You're not sick, Lia, you're perfectly healthy.
He said looking at me with his snake eyes
Turquoise, real estate ...

I was impressed.
Things were starting to get thick in psychiatry ...
Vali believed in me ...
Maybe he wasn't sick either.
He looked perfectly healthy, with delusional lucidity.

A perfectly normal man
Maybe with a culture too big for a mentally ill person.

..

He smiles at me. I'm smiling.
Outside the lunar landscape it changes with the speed of the wind
That blows among the yellow leaves of the onions
Making a monthly decoration
A sidereal decoration, it seemed, so bright
It is suddenly night ...

...

I was living in grains and grapes suspended
Where the light came in like a prism of purple
To get out of the other side

In a symphony of colors and poems.

...

We were out of time
and we were looking at an air of secret recognition on the face.
We were two absolute patients ...

..

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Ieslea cu Diavolul

Te iubesc nespus, Tudor, Dragul meu.

În acea dimineață spre prânz am mers la grajdul vacilor
Să curăț grajdul probabil și să adun ouăle
Din cuibare din iesle

Era o vară frumoasă, caldă și eu aveam cam 12-13 ani
Eram micuță, brunetă, slăbuță
și cu părul rețezat pe frunte, școlărește
pe care la vremea aceea îl aveam lins.

....

Aășecându-mă, în penumra soarelui, să adun ouăle
m-am cutremurat.

Un câine su o cățea era în iesle
Privindu-mă cu ochii megri, ca o chemare funestă
Din adâncuri

Ochii negri, milostivi, bșânzi de câine
Mi s-au întipărit în suflet
Ca o imputare dureroasă
Ca o chemare, dureroasă și malefică în același timp

Care m-a ăcut să tremur de frică
Ca la a doua mea întâlnire cu diavolul.

...

Plec spre vasă, cu mintea un vid imens.
Un câțel se ia după mine.
E mic cu pete albe și maronii
și nu mai știu dacă nu era al nostru, sau numai ne transita ograda
în căutare de cine știe ce.

Era blând și prietenos
Așa căl-am luat în brațe pe Michiduță
și am pornit spre casă.

...

În sufragerie, care rarunci prima cameră a caei
Cu geamuri îmbucate pătrate
Îmbrăcând tot peretele dinspre curtea din spate
Îl introduc în cameră și închid ușa.

...

Câinelemă privea cu ochii lui sticloși, căprui
Fel de fel de gânduri care nu era ale mele
Mi se perindau prin cap.
Ce-ar fi dacă?... dacă aș face asta ce-ar fi?..
Gândul mi se prelins în suflet ca o imputare dureroasă.

...

În visul ce urmă Creatura
Mămângâie cu limba lui moae și aspră în părțile intime
Simții plăcere și vună, creierul mi-era
În prostație
Privi cățelul câzând în hăul gără sfârșit al gândurilor mele.
Câinelemă privea cu ochii lui sticloși, căprui
Fel de fel de gânduri care nu era ale mele
Mi se perindau prin cap.
Ce-ar fi dacă?... dacă aș face asta ce-ar fi?..
Gândul mi se prelins în suflet ca o imputare dureroasă.

...

Aflat pe pat, priveam cățelul, care dădea din codiță, lângă ușă.
l-am luat în brațe și l-am dus afară
și din acea zi nu l-am mai văzut niciodată.

..

Ochii negri, milostivi, bșânzi de câine
Mi s-au întipărit în suflet
Ca o imputare dureroasă
Ca o chemae, dureroasă și malefică în același timp
Care m-a ăcut să tremur de frică
Ca la a doua mea întâlnire cu diavolul.
Aășecându-mă, în penumra soarelui, să adun ouăle
m-am cutremurat.
Un câine su o cățea era în iesle
Privindu-mă cu ochii megri, ca o chemare funestă
Din adâncuri
Care mă trăgea în jos, mă trăgea spreel...

...

Aveam cred 34 deani.
Eram încă foarte bolnavă. Mă duc să aduc văcuțele
de la Comăneșști
Sau să văd de ele.
Eram într-o rochiță înflorată.
Când dintr-o dată, copleșită de o amintire de dincolo de mine
Venind din adâncuri
Mă prăbușii în genunchi cu mâinile la piept.
”Irtă-mă Domane”, plângând cu lacrimi grele, ce mi se rostogoleau
E obraji.

Iartă-mă Domane, te rog să măierți, Doamne
Mă prăbușii în genunchi cu mâinile la piept
Copleșită de oaintire ce uradin adâncuri
și-și făcu loc ca o lumină orbitoare spre cinștiință.

...
Ochii negri, milostivi, bșânzi de câine
Mi s-au întipărit în suflet
Ca o imputare dureroasă
Ca o chemae, dureroasă și malefică în același timp
Care m-a ăcut să tremur de frică
Ca la a doua mea întâlnire cu diavolul.
Soțul meu dulce
Puiul meu dulce, Lia se simte binișor.
Te iubesc
Victor, puiul meu dulce
Te doresc și Te iubesc, puiul meu drag.
Sus, pe Jară

În ziua aceea bunica Lucreția, bunica din Roșia
Ne făcuse muiată, ca de obicei
Adică balmoș, bun de să te lingi
Pe degete.... cu smântână, lapte, poate că și brânză
Și mălai.

...
Eram eu cu Bujor. Terminasem de muls văcuțele
Și trebuia să urcăm cu ele
Pe Jară, ograda înaltă
Pe care urcai pieptiș, până-n Ciocan.

.....
Am mâncat cu poftă și ne-am săturat, noi și bunicii
Apoi ne-am luat nuielușele
de salcie
Și-am pornit să dăm după vaci.
Le-am dus mai întâi, pe niște cărări bătătorite
Paralele și întretăiate
La fântânile făcute de tata, sub coama dealului
Să le adăpăm.
Apoi am pornit cu ele pieptiș
Să urcăm dealul, o creastă povârnită care urca
Aproape drept în sus.

.....
Gâfâiam, roșie în obraji, cu jordița într-o mână
Alergând după văcuțe

Și le mânam drept la deal.
Ele se orânduiau cuminți, roșii, florane, negre
pe lângă gardul

Din uliță, și curând ajunserăm la poarta de sus.
Pe ciocan răsuflăm mai ușurați
Și ne uitam după pitoance, cum le spuneam noi
Hribi, crescuți de la o zi la alta.

....

Când mai găseam câte unul
Și mai ales mici puișori, abia mijiți din iarbă
Exclamam fericiți.
Bujor mă chema: Lia, hai să vezi!...
Și alergam să văd pitoanca uriașă
Cu-o pălărie mare, crudă
Pe care bunica avea să ne-o pregătească cu ceapă
Și cu brânză.

...

Urcăm domol.
Din dreapta, se aude cățeaua lui Mardea
Băbuța singuratică și rea de gură
Care-și avea coliba în văioagă, sub poala muntelui
Lătrând sălbatic, asmuțită

Funest, ca o prevestire, pe sub coroanele
Pădurii de fagi ce da în Fața Prelucii.
În stânga se-ntindea pădurea de brazi și de fagi
De sub Frunți
O pădure deasă, unde știam că sălășluiește ursul.
Curând, tot dând după vaci
Ajungem sus.
Un drum drept, bătătorit, între cele două păduri.

.....

Dincolo de care, drept în fața noastră, se înălța Preluca,
primul vârf de munte.
Acolo, la stânga pe-o cărare
Mai porneau vacile setoase să se-adape
La o mică fântână din lemn
Apoi apucau pe cărările bătătorite, din dreapta
Pe lângă pădure,
Urcând încet muntele, la pășunat.

....

Fagii, verzi, cu coroanele lor umbroase
De-un verde metalic
De-un verde crud, brazii nespui de înalți
Aerul tare de înălțime, atât de curat
Punându-te cu capul jos, pe spate
Admirai cerul
Pe care alergau fără oprire norii
Și te simțeai fericit, atât cât inima ta de copil
O putea cuprinde.

.....

Te iubesc, puiul meu, dulcele meu iată-mă te rog.
Te iubesc, dulcișorul meu, puiul meu.

Come out with the Devil

That morning at noon I went to the cow barn
I should probably clean the stable and collect the eggs
From the nest in the stables

It was a beautiful, hot summer and I was about 12-13 years old
I was small, brunette, skinny
and with the boy cut off on his forehead, he schooled
which at that time I had licked.

....

Sitting me, in the dark of the sun, to gather the eggs
I shuddered.

A dog or a bitch was in the alley
Looking at me with big eyes, like a deadly call
From the depths

Black eyes, merciful, dog pennies
I was imprinted in my soul
Like a painful imputation
Like a calling, painful and evil at the same time
Which made me shudder
Like my second encounter with the devil.

...

I go to the pot, my mind a huge vacuum.
A dog gets after me.
He is small with white and brown spots
and I do not know if it was not ours, or only the porch passes us
in search of who knows what.

He was gentle and friendly
That's how I took Michiduță in my arms
and we headed home.

...

In the living room, which rarens the first room of the horses
With glazed square windows
Covering the entire wall from the back yard
I push him into the room and close the door.

...

The dog was staring at his glassy, brown eyes
All sorts of thoughts that were not mine
They were pervading my head.
What if? ... if I did that what would it be?
The thought seeped into my soul like a painful imputation.

...

In the dream that follows the Creature
He moans with his smooth tongue and coarsens in the intimate parts
Feeling pleasure and old, my brain was
In prostitution
I watched the puppy fall into the bottomless pit of my thoughts.
The dog was staring at his glassy, brown eyes

All sorts of thoughts that were not mine
They were pervading my head.
What if? ... if I did that what would it be?
The thought seeped into my soul like a painful imputation.

...

Lying on the bed, I was watching the puppy, which was hanging from the tail, near the door.
I took him in his arms and led him out
and I have never seen him since that day.

..

Black eyes, merciful, dog pennies
I was imprinted in my soul
Like a painful imputation
Like a calling, painful and evil at the same time
Which made me shudder
Like my second encounter with the devil.
Sitting me, in the dark of the sun, to gather the eggs
I shuddered.
A dog or a bitch was in the alley
Looking at me with big eyes, like a deadly call
From the depths
Who was pulling me down, pulling me down ...

...

I had 33 people.
I was still very sick. I'm going to bring the cows from Comanesti
Or to see them.
I was in a blooming dress.
When suddenly overwhelmed by a memory beyond me
Coming from the depths
I fall to my knees with my hands on my chest.
"Excuse me Tomorrow," crying with heavy tears, which were rolling over me
And works.

Forgive me tomorrow, please marry me, Lord
I fall to my knees with my hands on my chest
Overwhelmed by the urge to go deep
and it gave way as a blinding light to science.

...

Black eyes, merciful, dog pennies
I was imprinted in my soul
Like a painful imputation
Like a calling, painful and evil at the same time
Which made me shudder
Like my second encounter with the devil.
My sweet husband
My sweet baby, Lia feels sweet.
I love you
Victor, my sweet baby
I love you and I love you, my dear baby.
Up on Jara

That day Grandmother Lucretia, grandmother from Rosia
She had made us wet, as usual
I mean balm, good for licking
On the fingers .... with cream, milk, maybe cheese
And you pissed.

...

I was with Bujor. I had finished milking the cakes
And we had to go with them
On the Year, the high grade
You climbed chest, up to the Hammer.

.....

We ate with lust and we got tired, we and my grandparents
Then we took our buns
of willow
We set out to feed the cows.
I took them first on some beaten paths
Parallel and overlapping
At the wells made by my father, under the ridge of the hill
Let's water them.
Then I started with them chestnut
Let's climb the hill, a steep ridge that climbs
Almost straight up.

.....

I was panting, red in the cheeks, with the chord in one hand
Running for cakes
And we ate them straight up the hill.
They were arranged bright, red, floral, black
besides the fence
From the alley, and soon we reached the upper gate.
In the hammer we breathe easier
And we were looking at the pit bulls, as we said
Boletus, raised from day to day.

....

When I found one more
And especially the little chicks, just cut from the grass
We shouted happy.
Peony called me: Lia, let's see!
And I was running to see the huge python
With a big, raw hat
That grandmother would prepare us with onions
And with cheese.

...

We're going uphill.
From the right, you can hear Mardea's bitch
Lonely and bad mouth
Who had his hut in the meadow, under the foot of the mountain
Barking wild, crushed
Funest, as a preview, under the crowns
The beech forest that gives in front of Prelucii.
To the left lay the forest of firs and beech trees
From under the forehead
A dense forest, where I knew the bear lived.
Soon, while giving the cows
We get to the top.
A straight, beaten path between the two forests.

.....

Beyond which, right in front of us, Preluca rose,
first mountain peak.

There, left on a path

The silky cows were beginning to mate

At a small wooden fountain

Then they took to the beaten track on the right

Besides the forest,

Slowly climbing the mountain, he grazed it.

....

Phages, green, with their shady crowns

Of a metallic green

Of a raw green, the trees not too high

High air, so clean

Laying your head down on your back

You admire the sky

On which they ran without stopping the clouds

And you felt happy, as much as your baby's heart

She could understand it.

.....

te iubesc, Victor, Puiulmeu, Dragostea mea, Dulcișorul meu.

Iluminări bruște

În această lume virtuală nouă

Mă mișc cu grația unui somnambul...

...zâțbind licăririlor de conștiință

Ce-mi transfigurează existența

Ca niște iluminări bruște

În clipa de grație când conștiința mea

Atinge conștiința lumii

și se scufundă în ea, în totală uitare, abandon și regoăsire.

...

Pierdut e totu-n zarea tinereții

și timpul crește-n urma mea... – mă-ntunec!...

Iau pistolul și mă împușc

Cad cu încetinitorul printr-un fel de chaos

întunecat

Până ating cu buzele pământul

Din care m-am împiedicat

Buzele mele nu se pot mișca

Nu pot cuprinde peisajul

Altul decât cel interior, cunoscut din milioane de kali-yuga

Altul decât universul interior

Cunoscut din reverii și visări adânci

Cu tâmpla lipită de stele

Te iubesc, dulcele meu Victor..

Illuminations suddenly

In this new virtual world

I'm moving with the grace of a sleepwalker ...

... smiling at the flashes of consciousness

What transfigures my existence

Like sudden illumination
In the moment of grace when my conscience
Touch the world's consciousness
and sinks into it, in total oblivion, abandonment and regrowth.

...

It's all lost in the sight of youth
and the time is growing behind me ... - I get dark! ...
I get the gun and shoot myself
It slows down some sort of chaos
dark
Until I touch the ground with my lips
Which I prevented

My lips can not move
I can not cover the landscape
The other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep reveries and dreams
With the stick stuck to the stars

Te iubesc, Tudor, Puiul meu.
În a zilei noapte...

Ploua într-o revărsare caldă de ape....
Pământul setos, carnivor pornea să se-adape...
Ploua cald, ca sexuri calde pe ape...
Fremăta ca săruturi în a zilei noapte....
Ca adânci, profunde, cavernoase șoapte...
Furtuni întregi se-azvârleau dintr-un nor....

...

Pășeam printre băltoace plângând râzând
Cu lacrimi mari sărate –precum marea
Slăvită la ospete de barbari....
Pășeam printre băltoace, plângând râzând
Cupașii largi, desperecheați, cu pașii rari...

Cu părul ud curgând
Cu părul ud și rece-n vânt – săream în băltoace râzând.
Cu părul de ape șiroind
Pe piept, cu ape șiroind pe străzi
Mai strâmb sau mai drept –
Cu ape șiroind pe piept, deștept....

....

stihii ce cerul turburat le-aruncă
deasupra capetelor noastre
la nevăzuta roș poruncă, -a divinului ascuns
în astre
forță de-mpingere de sus în jos

și universul meu devenea roș

apocaliptic și suav, ucigător de ud, și de candid
ploaia în juru-mi desena un zid
ai mării large pescăruși.

.....

tunetul o mare de flăcări roșii despică
un chip sculptat în piatră al norilor
negri, tăioși
ce zvârlă pulberi albe în negrăit săgeată
spintecând ceru-n aburi roș.

.....

norii negri spăimântați a moarte
se-nvălătucesc pe cer
vrei a-ți găsi a ta moarte, a ta soarte
în plânsul apei de pe cer

în cel mai splendid, crud mister.

.....

Te iubesc.

On the night ...

It was raining in a warm stream of water.
The silky earth, the carnivore was beginning to adapt ...
It is raining hot, like hot sex on the water ...
It shook like kisses in the night.
Like deep, profound, cavernous whispers ...
Whole storms were flowing from a cloud.

...

I was walking through the puddles crying with a laugh
With big salty tears - like the sea
Praised for the reputation of barbarians.
I was walking through the puddles, crying with a laugh
With large, unpaired steps, with rare steps...

With wet hair flowing
With wet hair and cold wind - we were laughing in the puddles.
With the hair of water rippling
Chest, with water splashing on the streets
More crooked or upright -
With waters fluttering on my chest, smart ....

....

you know what the cloudy sky throws at them
above our heads

at the unseen red commandment, of the hidden divine
in the stars
force-pushing from top to bottom

and my universe was turning red
apocalyptic and gentle, wet killer, and candid
the rain in show me a wall
of the large sea-fish.

.....

thunder a great flame of red flames splits
a stone carved image of the clouds
black, sharp
what white powders flutter in the dull arrow
pushing skyward into red steam.

.....

frightened black clouds of death
they roam in the sky
you want to find your death, your fate
in the weeping water of the sky

in the most splendid, cruel mystery.

.....

Victor, Dulcele meu, Tee doresc și Te iubesc, dulceața mea, puiul meu.
În ochii tăi se face noapte...

În sfârșit, domnul Paul Rusu mă conduce în cealaltă încăpere
Unde sunt așezate cărțile, noi, mirosind a nou
A hârtie proaspăt tipărită, a tipar digital...

șiruri lângă perete, unele peste altele...

acolo erai și tu, privindu-mă calm, liniștit zâmbind
cum așez cele 50 de cărți, unele peste altele
în micul meu bagaj din lycra
de culoare maron...

...

Mă simțeam ca un hoț, ca un fur
Care fură cărțile proprietarilor de sub ochiilor...

n-aveau nici un preț scis pe ele....
din acest motiv și din motivele arătate mai sus
le-am dat pe toate de gratis, pe la colegi
prietenii și cunoscuți
rămânând eu însămi cu o singură carte
înmânăta la lansarea din 2 octombrie 2014.

....

Odată am citit-o dintr-o răsuflare.

mi-a plăcut
deși găseam oarecari defecte, pardonabile, drăguțe, la formă...
..

Dar istoria nebunie în epoca clasică-am digerat-o greu.
Adică m-am simțit jigniă – aș zice din ambele puncte
De vedere: al istoriei și al istoriei...

Cartea a căzut apoi după pat (ca alte lucruri, intrate în Twilight zone)
Avea colțurile îndoite –
și multă vreme n-am găsit-o.

...
Eram tristă. cartea mea prețioasă, singura mea carte
Eu n-o mai aveam...
Alții o aveau nouă – sau chiar în mai multe exemplare
Eu n-o mai aveam...

..

Introduc cărțile.
Mai era un cuvânt că eram tristă?... luam cărțile și plecam.
Apoi cu frumosul pix cu gel, am scris două dedicații
Frumoase, artistice
și vi le-am înmănat.
Ne-am pupat pe obraji. Apoi plec.

Fără să întorc capul înapoi, vă descurcați?...
Da... sigur, smulgând eu hotărâtă geanta de pământ.

...

Merg repede mutând din când în când geanta dintr-o mână în alta.
Ajung o doamnă batistă din urmă
C-un cărucior și 2-3 prichindei pe lângă ea....
Pune geanta pe cărucior
și mergem împreună, povestind...

....
Ajung în stație....
Microbuzul meu plecase...ajunsesem prea târziu.
Aștept pe următorul.
Beau cafea fumez.
Aveam o stare de indescritibilă tristețe amestecată cu fericire....

Multe lucruri nu le conștientizam din plin.
Ele urcau doar la suprafață din când în când
Ca o maree, ca un val, ca un talaz
Spălându-mi țărniștile ale sufletului.

...

În sfârșit plecăm...
În ochii tăi se face noapte...

..te iubesc,dulcele meu, nespui, te doresc. Iartă-măte rog.

Adorm cu tine în brațe
măinile tale le-nfășor în jurul gâtului
mă afund în trupul tău și visez
tot cu tine....

luna curge prin geamul oval
risipindu-și lumina
pe tâmpile

.....

flori de cleștar se deschid încet, încet
la mine-n vis
în ochii tăi se face
noapte...

It is night in your eyes ...

Finally, Mr. Paul Rusu leads me to the other room
Where the books are sitting, us smelling new
A freshly printed paper, a digital cutter ...

rows near the wall, some above each other ...

there you were, looking at me calmly, quietly smiling
how do i put the 50 books, some others
in the small lycra luggage
brown in color ...

...

I felt like a thief, like a thief
Who steals books from homeowners under the eyes ...

they had no price written on them ....
say this reason and for the reasons shown above
I gave them all for free, to my colleagues
friends and acquaintances
remaining myself with only one book
Delivered on October 2, 2014.

....

I once read it in a deep breath.
I liked
although I found flaws, forgivable, cute, in shape ...

..

But the crazy history in the classical era I digested it hard.
I mean, I felt insulted - I'd say it from both points
Of view: of history and history ...

The book then fell off the bed (like other things, entered the Twilight areas)
It had the corners bent -

and for a while we couldn't find it.

...

I was sad. My precious book, my only book
I didn't have it anymore ...
Others had nine - or even more copies
I never had ...

..

I introduce the books.
Is there a word that I was sad? ... we took the books and left.
Then with the beautiful gel pen, I wrote two dedications
Beautiful, artistic
I handed the sheep.
We kissed on the cheeks. Then I'm leaving.

Without turning my head back, can you handle it?
Yes ... sure enough, I snatched my purse from the ground.

...

I quickly move from bag to bag from time to time.
I'm getting a second handkerchief today
With a trolley and 2-3 for the peleches.
Put the bag on the stroller
and we go together, telling ...

....

I get to the station ....
The minibus was gone ... I was too late.
I'm waiting for the next one.
I smoke coffee.
I saw a state of indescribable sadness mixed with happiness.

Many things I did not fully realize.
They only rose to the surface from time to time
Like a tide, like a wave, like a tide
Washing the restless shores of my soul.

...

Finally we leave ...
It's dark in the night ...

.. I love you, my sweet, especially, I wish you. Please forgive me.

I fall asleep with you in my arms
your hands wrap them around your neck
I sink into your body and dream
all with you....

the moon flows through the oval window
scattering his light
on the floor

.....

clover flowers open slowly, slowly
in my dream
it is done in your eyes
night...

În povestea copacilor goi...
Te oiubesc nespun, Victor, Puiul meu.

În seara aceea colonelul ne povesti despre viața lui
Despre anii grei de armată
Cu o disciplină severă
Despre sarcini și responsabilități
Despre puncte bune și facilități.

Tot e bine, ne spuse el...
Primeam în fiecare an costume noi de colonel...
și în genere costume militare
masa și transportul ne erau asigurate....

...

Ați citit Colț Alb, de Jack London?...
Interveni în discuție Anca
Care, lângă colonel, se aplecă ușor, avidă și lividă
Peste un vraf de cărți...
E o poveste frumoasă...
Dar Roși și negru, de Stendhal
Dar Viața spre înalta societate de John Braine?...

...

Nimeni n-o băgă însă în seamă.
Toți discuta, care pe tonuri ai joase, care mai înalte...

...

și uite-așa Sabrina, care era geloasă pe mine, pentru că aveam o voce mai bună
și eram mai frumoasă
mi-a băgat bețe în roate și m-a îndepărtat
de la Operă...

...

Numai eu știu cât am suferit... flămândă, fără niciun ban
Vagaboandă pe străzi
Până m-a luat soră-mea, Emilia, la ea...

Interveni în discuție Adela, adresându-mi-se.
Nataniel stărea placid lângă ea
Cu obrazii ciupiți de vărsat
și-i ținea mâinile într-ale lui..

...

Hehe, ai vrea tu, se scutură din îmbrățișare Carmen
O fată grăsuță, solidă, înaltă
Îmbrăcată în pantaloni negri, și cu-o jachetă de trening.

Eu am prieten, și tu ești un mofluz
Care nu lasă fetele în pace...

...

Fațp în față cu ea era”mofluzul”. Un băiat tânăr, venit de-afară
Cu un lanț gros la gât, de metal
și cu-o brățară groasă și la încheietura
mâinii stângi.

...

Tot era bine... ne plăteau mesele și transportul....
Aveam multe facilități...
Dar și sarcini seroase, responsabilități, interveni în discuțe
Spășit colonelul.

....

Dar auzi Lia, soțul ăsta al meu e foarte gelos....
m-a bătut de m-a lăsat lată
săptămâna trecută
îmi șopti repeda Ana, cu vocea sâsâită, pelticită.
Era al dracului de gelos...

Până m-am despărțit de el, așa, brusc. Cum te văd și cum mă vezi...

..

Eu ascultam la căști Copaci fără pădure
De Tatiana Stepa.
”În povestea copacilor goi / scârțâind într-o singură ușă
Este vorba de noi amândoi
Este vorba de foc și cenușă

Doi copaci fără frunze pe drum
După cum îi privește înaltul
Doi copaci prin sărutul de scrum / aplecându-se unul spre altul...

Nu mai suntem decât doi copaci
Vor veni tăietori să ne tundă
Vor lua crengi toți copiii săraci / pentru flacăra lor muribundă

și chiar dacă mă vei mai iubi
peste crivățul iernii ce vine / fără brațe, cu ochii pustii...”

...

În povestea copacilor goi / scârțâind într-o singură ușă
Este vora de noi amândoi...
îngână Anca, apoi
C-un tril sălbatic: este vorba de foc și cenușă....

Ana se urcase pe băăncuță și declama...

...

Pula lui Dumezeu... Lia, n-ai o țigară?... mi se adresă Petru
Urcând treptele
Mi le-au luat ăștia toate....

...

Tot e bine, ne spuse el...
Primeam în fiecare an costume noi de colonel...
și în genere costume militare
masa și transportul ne erau asigurate....

...

In the story of the bare trees ...

That evening the colonel told us about his life
About the tough army years
With severe discipline
About tasks and responsibilities
About good points and facilities.

All right, he told us ...
Every year we received new Colonel costumes ...
and usually military costumes
meal and transportation were assured.

...

Did you read White Corner, by Jack London?
Anca spoke
Which, next to the colonel, bends easily, greedy and livid
Over a pile of books ...
It's a beautiful story ...
But Red and Black, by Stendhal
But Life for the High Society by John Braine?

...

But no one cares.
Everyone was talking, which tones you had lower, which higher ...

...

and look at Sabrina, who was jealous of me, because I had a better voice
and I was more beautiful
He put sticks in my wheels and drove me away
from the Opera ...

...

Only I know how much I suffered ... hungry, without any money
Strolling the streets
Until my sister, Emilia, took me to her ...

Adela spoke, addressing me.

Nataniel was placidly beside her
With cheeks pinched to shed
and he held his hands in his.

...

Hehe, you would like to, she shook Carmen's embrace
A fat, solid, tall girl
Dressed in black pants, and wearing a training jacket.

I have a friend, and you are a mofluz
Who does not leave girls alone ...

...

Opposite to her was the "mofluz". A young boy, come from outside
With a thick chain around the neck, metal
and with a thick bracelet and at the wrist
left hands.

...

All was well ... we paid for our meals and transportation ...
We had many facilities ...
But also serious tasks, responsibilities, intervenes in discussions
The colonel's broken.

....

But hear Lia, my husband is very jealous.
he beat me by leaving me wide
last week
Ana whispered to me quickly, her voice boiling, pelticite.
It was so fucking jealous ...

Until I broke up with him, so suddenly. As sure as gun...

..

I listened to headphones Trees without forest
By Tatiana Stepa.
"In the story of bare trees / creaking in one door
It's both of us
It's about fire and ashes

Two leafless trees on the road
As for the tall
Two trees by the ash kiss / leaning against each other ...

We are only two trees
Cutters will come to trim us
All poor children will take branches / for their dying flame

and even if you love me again
over the coming winter / without arms, with deserted eyes ... "

...

In the story of the trees bare / creaking in one door
It's the edge of both of us ...
Anca choked, then
There is a wild trill: it is about fire and ashes.
Ana had climbed on the bench and declared ...

...

God's dick ... Lia, don't you have a cigarette? ... Peter asked me
Climbing the stairs
They took all of them ...

...

All right, he told us ...
Every year we received new Colonel costumes ...
and usually military costumes
meal and transportation were assured.

...

Te iubesc, Dragostea mea, Puiul meu Victor, Dulceața mea, dulcele meu soț,
Victor, puiul meu, te doresc și te iubesc, puiul meu drag.
In the old doc
(Marine fever)

A calm, gentle evening, of turquoise
and of fine silvers
It is pouring out from its quenced sapphires
slow and mild lights

Smoothly the forest expresses itself, from dry bodies
which are sprouting
and in fresh branches, teens
drops of light and dew are
growing up...

....

And if you ask me when
I will answer you why...
And if you will ask me where
I will respond: in the old doc
Among fortune cards...

And if you will ask me how
I will respond you: drinking a bottle of rom
Then when on the sea it's starting
typhoon
And the fish are comprised by amok...

....

lost smilings
through dark circles
your eyes are swimming like the herring eyes
in the sausage
with pupils grown, miracles, frightened
with salad with roe and onion
on an old ship

from an oil canvas lost in time
which throws the anchor off the shore
and the seamans are jumping, laughing
with a smile of contentment
puttiing the leg down on the ground.

Surrounded by snow...

Shaking off the dust, I entered the bulk book
Faces known, known ...
More or less durable ...

....

My dear, we knew each other well ...
Before entering the poison sheets, where our lips suck
You and me
I wiped the lips of the full flower of love ....

..

Shaking his wings
I get tired of butterflies after a sleepless night ...
Round and loop ...
Maybe by dropping some furniture, hiding ...

..

The angel of fire lowered his wings
Over the pair of lovers
They are so dear ... sucking their lips alive
In the dream of the phage cod ...

...

Lucaefăr started. Thousands passed through thousands of decays
His wings were rising in the sky
and paths of thousands of lives passed ...
in so many moments ...

...

A sky of stars beneath - above the stars it seemed a constant lightning
Wanderer through the stars ....

...

How about springing around
and increase it I notice it ....
he looks again for weeks - his dear girl falls ...
vicious sparkle shut
to ruin everything, everything ...

beneath an acacia we will tell you
how much you love me ....
and the moon in the sky followed us
scary all night ....

...

Shaking their wings
Tired butterflies pass, after a sleepless night ...
Rotisserie and dumplings ...
Maybe by dropping some furniture, hiding ...
they hung it in the tree ...

The angel of fire lowered his wings
Over the pair of lovers
They are so dear ... sucking their lips alive
In the dream of the phage cod ...
Shaking off the dust, I entered the bulk book
Faces known, known ...
The meadow was defending the moss and meadow
Soft and fragrant, dusty, from the book
old canaf ...

...

Your face soft with blond curls
He smiles at me from a frontispiece, with winged angels
Slit shirt at the neck
The sad smile ...
They make me forget for a moment, that it still exists ...

Blue shirt butterfly-wind
Born of rocks and earth ...
You extend my arms and hold me tight to my chest
Blink orbit, smile straight
You take my hands ... and tighten my chest ...
Surrounded by snow.

My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple
....

I take the pill and shoot myself
I fall with the slow down through a kind of chaos
dark
Until I touch the lips of the earth
From which I hindered myself
...
My lips can't move
I cannot understand the landscape
Other than the inner one, known from millions of kali-yuga
Other than the inner universe
Known from deep dreams and dreams
With the star attached to the temple

Inițierea

Zburând la mare înălțime
Sufletul meu dintr-o dată se înalță în văzduh, temător, speriat
Căutând în marea de lumină care se revărsa printre nori.
Fiare sălbatice scurmuau pământul
Feroce, ieșie din minți.
Lumea nu e decât o impresiune de culori delicate
puse pe pânza unui pictor
o iudată străbatere și îngemănare de realități
dintre imanent și transcendent.

Vârfurile brazilor se unduiau în zare
Ca o maree, ca o mare
Cu coroana în trupul de foc al pământului
și cu trunchiul înfipt în lumină
în uriașă, misterioasă, ciudată, labirintică a Domnului grădină.

....

În iureșul meu am întânit pe toți profeții celeilalte lumi
Pe toști sfinții, arhanghelii și serafmii
Cu părul nins însetând după adevăr.

...

m-am cufundat în conștiința lumii
ca într-o mare tulburată tălăzuindu-și valurile
în oceanul ei de foc, de sânge și crușe
de război.

Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înalță în caldă lumină a eternității.

Într-o geografie celestă pluti ca valuri de neguri peste pământ
Adăpând pământul
Cu lumina lui tremurătoare.

Văltorit într-arte și alta, cunosc extazul
Extazul morții pe cruce.
Își dădu duhul în brațele mulțimii înfricoșate
Printre șiruri de morți și de vii
Între cei trecuți, cei prezenți și cei transcendenți

Între saxru și profan.

Valuri de crzime agita mulțimea
Am ielșt devorată din brațele lor
Trupul meu fu devorat pe dată de sălbăticiuni
și sufletul se înălță în calda lumină a eternității.

initiation

Flying at high heights
My soul suddenly rises in the air, fearing, scared
Seeking in the sea of light that flows through the clouds.
Wild beasts scurried the ground
Fake, get out of your mind.
The world is nothing more than an impression of delicate colors
put on the canvas of a painter
an irrational crossing and blending of realities
from immanent to transcendent.

The peaks of the fir trees swirled
Like a tide, like a sea
With the crown in the body of the earth
and with the trunk in the light
in the giant, mysterious, strange, labyrinth of the Lord's garden.

....

In jury we have met all the prophets of the other world
All saints, archangels and seraphim
With her hair hunted for truth.

...

I plunged into the consciousness of the world
as in a great disturbance, waving his waves
in her ocean of fire, blood and crunch
of war.

My body was devoured by wildlife
and the soul rises in the warm light of eternity.

In a celestial geography, floats like waves of waves over the earth
Watering the earth
With his trembling light.

Shattered in arts and another, he knew ecstasy
The ecstasy of death on the cross.
He gave his spirit in the arms of the terrified crowd
Among the rows of dead and living
Those past, present and transcendent
Between sax and profan.

Heavy waves shake the crowd
I have been devoured in their arms
My body was devoured by wildlife
and the soul rises in the warm light of eternity.

Te iubesc nespus, Tudor, Puiul meu.

Dragostea mea, Victor, T doresc și Te iubesc, ppuiul meu drag și dule, dulceța mea.
Din noianul de amintiri...

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

...

Ce poate fi mai tulburător pentru omamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devne bărbat?...

Din noianul de amintiri, din amintirile învăluite în ceața
Recunoașterii tainice, un tânăr o prvea.

Ochii săi căprui, inocenți, visători
Priveau parcă într-un dincolo, într-un absoșut numenal
În dimeniunea ideală a poeziei
În tărâmul înfiorat de promisiuni, al dragostei.

...

Părul, lăsat de-a lungul figurii sale ovale, inocente
În care se fgiceau primele tușuri bărbătești
Era șatn, cu șuvițe ondulate, blonde
Moale și luminos, ca pânza argintată, aurie de stele a cerului.

...

Ce poate fi mai tulburător pentru omamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devne bărbat?...

Din noianul de amintiri, din amintirile învăluite în ceața
Recunoașterii tainice, un tânăr o prvea.

..

Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul toamna, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rar, deală a dragostei

Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaa inimii sale, prin cămașa subțire, albstră
Ca o promisune și un legământ
La ușa dragostei.

...

Din noianul de amintiri, în cutia cu fotografii
Un tânăr inocent, cu ochii în dimensiunea ideală a poeziei
O privea...

Figura sa vulnerabilă, sensibilă, părea decupată
Dintr-un Arhetip
Îngropat adânc în sufletul tuturor mamelor.

Arhetipul lui Iisus, inocentul și neprihănitul Mântuitor
Gata să intre în tumultul năprasnic al vieții
Acolo unde Lumea nu-i v aduce decât suferință
și Răstignire.

...

Din noianul e amintiri, învăluit în oceanul de impresii gingașe
Ieșite parcă din penelul unui pictor
Care este Lumea, un tânăr o privea.

Cu ochiului c azurul cerului, două nestemate muiate în fir deargint
și în picuri strălucitori de rouă
două pietre prețioase arznd ca doi picuri strălucitori
de absolut

tânărul privea în nemuritoarele grădini ale cerului
în dimeniunea rară, ideală a poeziei.

A dragostei.

...

Ce poate fi mai tulburător pentru omamă
Decât clipa când tânărul său fecior
Pășește în lume, în clipa imperturbabilă, grațioasă
Când devne bărbat?...

Din noianul de amintiri, din amintirile învăluite în ceața
Recunoașterii tainice, un tânăr o prvea.

...

Buzele lui rotunde, pline arcuite
Ca sărutul răcoros al mării, ca tunetul grațios al muntelui
Ca susurul izvoarelor pe prund
Erau sărutate de roua dimineții, de gândul lui îmbobocit
De primele icăriri ale dragostei

Acolo unde suferința se ghicea întreagă –
șiel o primea întreagă
cu umilința și uitarea de sine pe care o aduce în suflet dragostea.

..

Privirea ochilor lui albaștri, ca cerul toamna, zbura în dimensiunea
Rară, ideală, a vieții, cu sentimentul recunoașterii tainice
Pe chipul lui ingenuu, de tânăr fecior
Pregătit să intre pe ușa tumultuoasă a lumii
În dimensiunea rar, deală a dragostei

Adevărate, pure, absolute
Precum era bătaa inimii sale, prin cămașa subțire, albstră
Ca o promisune și un legământ
La ușa dragostei.

...

O Poete, cuvintele ți-s prea puține
Pentru a descrie intrarea în lume a unui tânăr fecior
Pe armăsarul său alb, impetuos, suflând în spume
Acolo unde mărețele și impunătoarele sale fapte
Vor rămâne petru vecie înregistrate

De harul povestitor al mulțimii
Pregătită să-ți primească Eroul, și să-l poarte spre biruință.

Acolo era un El
În ochii Lui era o Ea...

Sau poate blânda stea
Descriind un arabesc arhitectonic, căzând
În luminoasele câmpii azalee.

...

From the nojan of rememberings...

From the nojan with rememberings, in the box with photographs
An innocent youngman, with the eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking her..

...

What can it be more passionate for a mother
Than the oment when her young Son
He is stepping in the world, in the imperturbable, grace moment
When he becomes a man?...

From the nojan of rememberings, from the records wrapped in the mist
Of the secret recognizing, a youngman was looking at her.

His brown eyes, innocent, dreamy
They were looking as if from another dimension, from a numenal absolute
In the ideal dimension of poetry
In therealm thrilled of promises, of love.

...

His hair, descending the length of his oval, innocent figure
Wherein they were guessing the first male touchings
It was bron-haired, with slightly curled, blond stripes
Soft and lighty, as the silvery, goldy veil of stars of the sky.

..

What can be more disturbing for a mother
Than te moment when her young Son
He is stepping into the world, in the innocent, tender moment
When he becomes a man?..

From the nojan of remembrings, from the records wrapped inthe mist
Of the secret recognizing, a youngman
He was looking at her.

...

The look of his blue yes, as the sky in the autumn, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent face, of young youngman
Ready to enter the stormy door of the world
In the rare, ideal dimension of Love

True, pure, absolute
As it was his heartbeat, through the thin, blue, on his neck shirt
Like a promise and a legacy
At the door of Love.

...

From the nojan with rememberings, in the box with photographs
An innocent youngman, with the eyes in the ideal dimension of poetry
He was looking her..

...His vulnerable, sensible figure seemed cut
From an Archetype
Buried deep in the soul of all mothers.

The Archetype of Jesus, the innocent and un sinful Saviour
Ready to enter into the heavy storm of the life
There where the world wouldn't bring to him only suffering
And crucifixion.

...

From the no man of rememberings, wrapped in the ocean of tender imprints
Escaped seemingly from the feather of a painter
Which is the world, a young man
He was looking at her.

With His eyes, like the azure of the sky, two rare stones intertwined with silvery thread
And gloomy dew raindrops
Two precious stones burning like two bright fire drops
Of absolute

The young man was looking in the immortal gardens of the sky
In the rare, ideal dimension of the poetry.
Of love.

...

What can be more thrilling for a mother
Than the moment when her young Son
He is stepping into the world, in the innocent, tender moment
When he becomes a man?..

From the no man of rememberings, from the records wrapped in the mist
Of the secret recognizing, a young man was looking at her.

...

His round lips, full, arched
As the cool kissing of the sea, is the graceful thunder of the mountain
As the whisper of the springs on the raven
They were kissed by the dew of the morning, by His bloom thought
Of the first sunbursts of love

There where the suffering it was guessing entirely –
And he was receiving entirely
With the humility and forgetfulness which brings in the soul only love

..

The look of his blue eyes, as the sky in the autumn, was floating
In the rare, ideal dimension of life, with the feeling of the mystic recovery
On his innocent face, of young young man
Ready to enter the stormy door of the world
In the rare, ideal dimension of Love

True, pure, absolute
As it was his heartbeat, through the thin, blue, on his neck shirt
Like a promise and a legacy
At the door of Love.

...

Oh, you Poet, the words are too poor
To describe the entering in the world of a young young man
On his white, impetuous horse, breathing in foams

There where the great and imposing deeds
They will remain for eternity recorded

By the storyteller divine grace of the crowd
Ready to receive her Hero, and to carry him towards victory.
There it was a Him
In His eyes it was a Her...

Or maybe the gentle star
Describing an arabesque architectonic, falling down
In the brightful azalea fields.

...

Te iubesc, dulcele și dragul meu puișor, dragostea mea.

Translation into English: Natalia Gălățan, without Google Dictionary and Google Translate

Te iubesc și T doresc, Victor, puiul meu, dulcele meu.

Te iubesc.

Tudor dulce, puiul meu, Te iubesc, Iisus al meu

Cartofi fierbinți

În bătrâna bucătărie
Cu o mobilă veche, vopsită de câteva ori
În alb
Cu podea de lemn, acoperită de linoleum
Stau în jurul mesei
Lângă fereastră, membrii familiei.

...

Tatăl, în primul loc, în capul mesei
Cu spatele său larg
Și picioarele depărtate
Așa cum oamenii bărbătești obișnuiesc să șadă
Soția, în mijloc
Înconjurată de copii
Un băiețel și o fetiță

....

Ei iau cina.
Dacă pot spune astfel.
Ei mănâncă mâncarea
O masă săracăcioasă, mâncată cu apetit
De întreaga familie:
Cartofi cu brânză.

....

Cartofi fierți, decojiți de coajă
Cu brânză de vaci.
Aburi se ridică din oala pusă pe masă
Și din cartofii calzi, gustoși, aproape fierbinți
Pe care familia îi mănâncă, aproape
Pe nemestecate, și-i înghite.

.....

O veche imagine.
O bucătărie bătrânească, părintească
Cu mobila gata să se dezmembreze
Dar încălzită de fiecare membru al familiei
De aburii fierbinți care ies din cartofi
Și cu toate acestea nu atât de veche
De vreme ce eu înșămi eram unul
dintre copii

Sunt unul dintre adulți
Care stau în jurul aceleiași mese vechi
Mâncând cu apetitul insașiabil
Al flămândului
Mâncarea săracăcioasă de pe masă.

Există, cu toate acestea, diferențe în felul în care lucrurile depind de Dumnezeu. Unele trăsături ale universului urmează cu necesitate din Dumnezeu – sau, mai precis, din natura absolută a uneia dintre atributele lui Dumnezeu – într-o manieră directă și nemediată. Sunt aspect universale și eterne ale lumii, și ele nu nu intră și nu ies afară din ființă; Spinoza le numește ”moduri infinite”. Ele includ cele mai generale legi ale universului, împreună guvernând toate lucrurile în toate modurile. Din atributul extensiunii urmează principiile guvernând toate obiectele extinse (adevărul geometriei) și legi guvernând mișcarea și restul corpurilor (legile fizicii); din atributul gândirii, urmează legiile gândirii (înțelese de comentatori a fi fie legile logicii, fie legile psihologiei). Lucrurile particulare și individuale sunt în mod cauzal mai îndepărtate de Dumnezeu. Ele nu sunt nimic altceva decât ”proprietăți ale atributelor lui Dumnezeu, sau moduri prin care atributele lui Dumnezeu sunt exprimate într-un fel anumit și determinat” (Ip25c). Mai precis, ele sunt moduri finite.

Sunt două ordine cauzale sau dimensiuni guvernând producerea și acțiunile lucrurilor diferite. Din acest punct de vedere, ele sunt determinate de legile universale ale universului care urmează imediat din natura lui Dumnezeu. Pe de altă parte, fiecare lucru particular este determinat să acționeze și să fie acționat de alte lucruri particulare. Astfel, comportamentul actual al corpului în mișcare este o funcție nu numai a legilor universale de mișcare, dar de asemenea a altor corpuri în mișcare și odihnă care o înconjoară și cu care intră în contact.

Metafizica lui Spinoza asupra lui Dumnezeu este sumarizată în mod elegant într-o frază care apare în ediția latină (dar nu originalul olandez) a Eticii: Dumnezeu, sau Natura”, Deus sive Natura: ”Acea ființă eternă și infinită pe care o numim Dumnezeu, sau Natura, acționează din aceeași necesitate cu care el există” (Partea IV, Prefață). Este o frază ambiguă, de vreme ce Spinoza poate fi interpretat ca încercând fie să divinizeze natura sau să-l naturalizeze pe Dumnezeu. Dar pentru cititorul atent nu există nici o intenție greșită a lui Spinoza. Prietenii care, după moartea sa, i-au publicat scrierile trebuie să fi lăsat afară sintagma ”sau Natura” din versiunea olandeză mai accesibilă în mod larg din teama de reacția pe care această identificare o va face, în mod previzibil, în rândul unui public vernacular. Există, insistă Spinoza, două fațete ale Naturii. În primul rând, este aspectul activ, productiv al universului – Dumnezeu și atributele sale, din care toate celelalte urmează. Această este ceea ce Spinoza, angajând aceeași termeni pe care i-a folosit în Tratatul Scurt, numește Natura naturans, ”Natura naturii”. Vorbind în mod strict, aceasta este identică cu Dumnezeu. Celălalt aspect al universului este cel care este produs și susținut de aspectul activ, Natura naturată, ”Natura naturală”.

Prin Natura naturata înțeleg orice urmează din necesitatea naturii lui Dumnezeu, și din oricare dintre atributele lui Dumnezeu, adică, toate modurile atributelor lui Dumnezeu în măsura în care ele sunt considerate ca lucruri care sunt în Dumnezeu, și nici nu pot fi sau nu sunt concepute fără Dumnezeu. (Ip29s).

Există o anumită dezbatere în literatura de specialitate cu privire la faptul dacă Dumnezeu trebuie să fie identificat cu Natura naturata. Cea mai probabilă interpretare este aceea pe care el a făcut-o, și că modurile infinite și finite nu sunt doar efecte ale lui Dumnezeu sau puterii Naturii, ci ele de fapt sunt inerente în acea substanță infinită. Fie ce poate să fie, înțelegerea fundamentală a lui Spinoza în Cartea Întâi este aceea că Natura este un întreg indivizibil, necauzat, substanțial – de fapt, este singurul întreg substanțial. În afară Naturii, nu este nimic, și tot ce există este o parte a Naturii și este adus în ființă de Natură cu o necesitate deterministă. Această ființă unificată, unică, productivă, necesară este ceea ce se înțelege prin ”Dumnezeu”. Datorită necesității inerente în Natură, nu există nicio teleologie în univers. Dumnezeu sau Natura nu acționează pentru vreo finalitate, și lucrurile nu există pentru vreun scop stabilit. Nu există ”cauze finale”(pentru a folosi fraza Aristoteliană cunoscută). Dumnezeu nu ”face” lucrurile de dragul a orice altceva. Ordinea lucrurilor urmează doar din esența lui Dumnezeu cu un determinism

inviolabil. Toate discursurile despre scopurile, intențiile, obiectivele, preferințele sau intențiile lui Dumnezeu este doar o ficțiune antropomorfică.

Puiul meu dulce,
Victor, dragul meu soț, Te doresc și Te iubesc, dulcele meu.
Bunicul din Roșia

Eram cu bunicul Nicolae, din Roșia
Eu și cu Bujor
Ne dusesem să facem un gard
La pădurea Jirului

Care s-o separe de livezile noastre.
Bunicul își luase în tașca lui verde
De la tata, de la mină
Multe cuie lungi, unele încovoiate

Sau ruginite, dar în opinia bunicului
Încă bune de ceva.
Își luase și toporișca, și un sul de sârmă
Ghimpată

....

Adusă tot de tata de la mină.
Acolo făcea la fața locului ștempți
Bârne de lemn groase
Tăiate de ramuri, c-un vârf ascuțit

Pe care le băga în pământ, la 2-3 metri
Distanță, în gropi special făcute.
Bunicul nu era încă așa de bătrân
Noi eram copii....

Probabil la gimnaziu..
Și se opintea din rărunchi și băga
parii groși în pământ.
Apoi bătea cuiele, la 12-15 milimetri
Unul de altul

.....

Și eu cu Bujor întindeam firele ghimpate
De fier prin dreptul fiecărui cui
Când bârnele era gata împlântate
Iar Bunicul le îndoia din lovituri

Scurte și precise, peste firul de fier ghimpat.
Așa ne-am petrecut
O zi întreagă până către seară
În acea liniștită pustietate

Făcând gardul, făcând un lucru adică bun
Și potrivit la casa omului.

Eram pătrunsă de misiunea ce-o aveam
Și bunicul ne zâmbea hâtru

Cu buzele lui vinete, și din ochii mari, verzi,
Parcă puțin triști, deși veseli
Și eu îmi găseam timp și pentru joacă
Să mă strecor în spatele gardului

În livadă. Bunicii din Roșia
Erau și ei niște zeități, ca și părinții
Oameni muncitori, până la adânci bătrâneți
Care stăteau la vite în Roșia

Pentru lapte și caș, pe care-l sărau bine
Și îl puneau în butoaie mari
Cu cercuri
Pe care le mai aduceam și acasă.

....

Bunicul Niculaie, cum îi spunea bunica
A dus până de bătrân, cu păr alb
La tâmpile, lapte orășenilor,
Peste munții Petrilei, în desagă, pe cal

Ba poate chiar și caș.
Sâmbăta, în zi de odihnă, cobora cu bunica
Frumos învestmântați
Și se duceau la biserică, la predică.

...

În hainele lor de catifea, în fustă de muselină
Haine de sărbătoare
Cu botinele noi și curate
Se duceau să-și ia rația de spiritualitate

Acești bătrâni cuminiți, cu chipuri netede, curate
În haina lor de catifea.

....

Te iubesc. Te doresc.
Dragostea mea, te iubesc, Victor, puiul meu. Dragostea mea dulce, Puiul meu iubit
Soțul meu iubit, Puiul meu dulce,
Victor, Te doresc și Te iubesc, dragostea mea.
Hot potatoes

In the old kitchen
With an old furniture, painted for some times
In white
With wooden floor, covered by linoleum
Are staying around the table
By the window, the members of the family.

...

Father, in the first place, in the head of the table
With his large back
And the legs apart
Likewise the manly people use to stay
The wife, in the middle
Surrounded by children
A little boy and a girl.
...te iubeesc.

They are having their dinner.
If I can say this way.
They are eating the meal.
An impoverished meal, eaten with appetite
By the whole family:
Potatoes with cheese.

.....

Boiled potatoes, peeled by shell
With cow cheese.
Steams are raising up from the pot
Put on the table
And from the warm, almost hot potatoes
Which the family is eating, almost on the unmixed

And swallows them.

.....

An old image.

An old kitchen

With the furniture ready to fall apart

But warmed up by each member of the family

By the hot steams

Which come out from the potatoes

And nevertheless not too old

Since I myself

I was one of the children

I am one of the adults

Which stay around the same old table

Eating with that unsatiable appetite

Of the hungry

The impoverished meal from the table.

There are, however, differences in the way things depend on God. Some features of the universe follow necessarily from God—or, more precisely, from the absolute nature of one of God's attributes—in a direct and unmediated manner. These are the universal and eternal aspects of the world, and they do not come into or go out of being; Spinoza calls them "infinite modes". They include the most general laws of the universe, together governing all things in all ways. From the attribute of extension there follow the principles governing all extended objects (the truths of geometry) and laws governing the motion and rest of bodies (the laws of physics); from the attribute of thought, there follow laws of thought (understood by commentators to be either the laws of logic or the laws of psychology). Particular and individual things are causally more remote from God. They are nothing but "affections of God's attributes, or modes by which God's attributes are expressed in a certain and determinate way" (Ip25c). More precisely, they are finite modes.

There are two causal orders or dimensions governing the production and actions of particular things. On the one hand, they are determined by the general laws of the universe that follow immediately from God's natures. On the other hand, each particular thing is determined to act and to be acted upon by other particular things. Thus, the actual behavior of a body in motion is a function not just of the universal laws of motion, but also of the other bodies in motion and rest surrounding it and with which it comes into contact.

Spinoza's metaphysics of God is neatly summed up in a phrase that occurs in the Latin (but not the original Dutch) edition of the *Ethics*: "God, or Nature", Deus, sive Natura: "That eternal and infinite being we call God, or Nature, acts from the same necessity from which he exists" (Part IV, Preface). It is an ambiguous phrase, since Spinoza could be read as trying either to divinize nature or to naturalize God. But for the careful reader there is no mistaking Spinoza's intention. The friends who, after his death, published his writings must have left out the "or Nature" clause from the more widely accessible Dutch version out of fear of the reaction that this identification would, predictably, arouse among a vernacular audience.

There are, Spinoza insists, two sides of Nature. First, there is the active, productive aspect of the universe—God and his attributes, from which all else follows. This is what Spinoza, employing the same terms he used in the *Short Treatise*, calls *Natura naturans*, "naturing Nature". Strictly speaking, this is identical with God. The other aspect of the universe is that which is produced and sustained by the active aspect, *Natura naturata*, "natured Nature".

By *Natura naturata* I understand whatever follows from the necessity of God's nature, or from any of God's attributes, i.e., all the modes of God's attributes insofar as they are considered as things that are in God, and can neither be nor be conceived without God. (Ip29s).

There is some debate in the literature about whether God is also to be identified with *Natura naturata*. The more likely reading is that he did, and that the infinite and finite modes are not just effects of God or Nature's power but actually inhere in that infinite substance. Be that as it may, Spinoza's fundamental insight in Book One is that Nature is an indivisible, uncaused, substantial whole—in fact, it is the only substantial whole. Outside of Nature, there is nothing, and everything that exists is a part of Nature and is brought into being by Nature with a

deterministic necessity. This unified, unique, productive, necessary being just is what is meant by 'God'. Because of the necessity inherent in Nature, there is no teleology in the universe. God or Nature does not act for any ends, and things do not exist for any set purposes. There are no "final causes" (to use the common Aristotelian phrase). God does not "do" things for the sake of anything else. The order of things just follows from God's essences with an inviolable determinism. All talk of God's purposes, intentions, goals, preferences or aims is just an anthropomorphizing fiction.

soțiorul meu iubit, Victor, dragostea mea, te iubesc, dragul meu.
The Grandpa from Rosia

I was with my grandpa Nicolae, from Rosia
I and my brother
We had gone to make a fence
At the forest of Jiru....

O, what places of a complete silence, of a great solitude and
greatness!....

The fence was thought to separate
the Forest of Jiru
by our orchards...

Our grandpa has taken in his green bag
from our father, from the mine of coal

many long nails, some of them hooked
or rusted

but in the grandpa's opinion
still good of something.
He has taken also his little ax, and a barbed wire rod.
brought also by my father
from the coal mine.

He has been doing there, at the scene
stamps mill
thick beams of wood
cut by the branches, with a sharp top

where on he was laying in the ground
at 2-3 metres distance one of another
in holes specially made.

Our grandpa wasn't yet so old
We were children
probably at the gymnasium
And grandpa was facing from the rocks
and he was putting the thick pales
in the ground.

then he was hammering the nails, at
12-15 mm one of another.
and I with Bujor were stretching the barbed wires
of iron by the right of each nail

when the beams were ready-made
and our Grandpa was bending them
from short and precise hits
over the barbed wire.

....

So we spent an entire day till the evening
in that silent, peaceful wilderness
Making the fence, making, that is, a thing good
and proper at the house of man.

I was impressed by the mission I had
and our Grandpa was smiling waggish
with his bruise lips, and from the large, green eyes
Seemingly a little sad, although joyful

and I was finding time for jokes too
to sneak behind the fence
and to play in the orchard.

Our Grandparents from Rosia were some deities
likewise the parents, too
working people until the deep old age
who were standing at our cattle in Rosia

for milk and curd, where on they were salting well

and then put it in large barrels with circles
whereon we were bringing at home
too...

....

Grandpa Niculaie, as our Grandma was calling him
Has taken milk to the town,
over the mountains of Petrița, in the large wallets
on the horse

maybe even curd or cheese
until the old man with white hair at the temples.
On Saturday, on the Day of Rest
he was getting down with our grandma

beautifully dressed
and they were going to the church, to the preach
in their velvet dresses, with clean and ironed
shirt and skirt of muslin

clothes of holiday, with the clean and new boots
they were going to listen to the Holy Scripture
these old man, with plain, smooth faces
in their velvet, beautiful clothes.

Translation: Carl Gustav Jung, Elena-Natalia Gălățan-Nemeș